LGr.C
DEPARTMENTAL LIBRARY
Cl. 5

# ANTHOLOGIA GRAECA

SIVE

# POETARVM GRAECORVM LVSVS.

EX RECENSIONE BRVNCKII.

TOM. I.

INDICES ET COMMENTARIVM ADIECIT FRIEDERICVS IACOBS.

11/5/30
22/5/11

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO DYCKIO
MDCCXCIV.

PA
3458
A2
1794a
t. 1-2

# PRAEFATIO.

Haud ſine idoneis cauſis factum eſt, ut textum graecorum Epigrammatum, quae in Analectis veterum poëtarum a Brunckio, Viro Clariſſimo, edita ſunt, repetendum curarem. Nam quum primum ad Anthologiam graecam emendandam notisque illuſtrandam adieciſſem animum, ita exiſtimabam, ſi indicibus diligenter confectis Analectorum uſum faciliorem reddidiſſem, animadverſionibusque ſcriptis ad emendanda meliusque intelligenda Epigrammata muniviſſem viam, fore, ut mihi ab omnibus Analectorum poſſeſſoribus aliquid haberetur gratiae, neque opus videri, ut novam eorum editionem pararem. Poſtea tamen, re accuratius perpenſa, conſilium meum immutare coepi. Primum enim impellebat animum ſummorum quorundam virorum auctoritas, qui mihi cum publice tum privatim ſignificaverunt, gratum me omnibus graecarum litterarum ſtudioſis facturum eſſe, ſi Analectorum textum, omiſſis iis, quae a Brunckio ſine idonea cauſa recepta eſſent, emendatisque cum typographorum tum ipſius editoris vitiis, quae multa in Animadverſionibus correxit, typis deſcribendum curarem; praecipue cum operis Brunckiani exempla nulla proſtarent venalia, et, in communi litterarum apud Francogallos extinctione, novae editionis, ab ipſo Brunckio, civilium rerum procellis abrepto deteſtandaeque

factionis machinationibus in carcerem detruſo, adornandae, omnis ſpes iamdudum evanuerit. Iam vero praeclarum hoc Epigrammatum ſyntagma, quod propter pretii caritatem in paucorum manus perveniſſet, digniſſimum eſſe, quod frequentandis exemplis ad plurimorum cognitionem proferretur. Anthologiae Planudeae editiones et ipſas raro inveniri, neque omnem Epigrammatum graecorum continere copiam, et eorum quae contineret haud exiguam partem turpiſſimis mendis inquinatam legi; Reiskianam vero, ex corruptiſſimo derivatam codice, iisdem multisque praeterea aliis laborare incommodis. Quibus argumentis, quae vel per ſe ſatis valerent, accedebant alia ex redemtoris, honeſtiſſimi mihique amiciſſimi viri, rationibus. Exiguus eſt, ut dixi, eorum numerus, quibus Analectorum copiis frui liceat. Quodſi indices noſtri commentariusque a nobis edendus ad hoc ſolum opus referrentur, magnopere metuendum erat, ne ea res redemtori fraudi eſſet. His igitur potiſſimum cauſis commotus, animum eo induxi, ut totam illam Epigrammatum farraginem, quae nemo plenius, nemo emendatius Brunckio edidit, eodem ordine, quo in Analectis leguntur, repetendam curarem. Praeterii autem eorum poëtarum carmina, qui ad Gnomonologicos referri ſolent, Solonis, Tyrtaei, Mimnermi omnia, Simonidis iambos; deinde Anacreontis odaria, Sapphus et Erinnae carmina lyrica, Callimachi hymnos, Bucolicorum Eidyllia, Timonis Sillos, Matronis Paradias, quae quidem omnia, cur inter carmina epigrammatica reciperentur, cauſa non erat. Circumſcriptis itaque ex nova hac editione fere omnibus carminibus, quae nullam cum genere epigrammatico haberent coniunctionem, in paucis tamen a lege, quam mihi ipſe ſcripſeram, recedendum putavi. Non ſolum Archilochi et Bacchylidis, divinorum vatum, fragmenta,

quibus in ea operis noſtri parte, quae τὰ παραλελειμμένα continebit, magna fiet acceſſio, ſed Simonidis quoque lyrica et elegiaca, Cratetis reliquias, Phanoclis inſignem de Orpheo locum, Procli denique hymnos, cum paucis aliis, quibus lectores aegre carituros eſſe exiſtimabam, retinere quam proſcribere malui. In quo iudicio ſi forte erraverim, huius tamen erroris facile me ab aequis lectoribus veniam impetraturum eſſe confido. Tam enim exiguus eſt eorum fragmentorum numerus, quae, ſi omnia ad vivum reſecare voluiſſem, omittere potueram, ut iis reſectis vix duodecim folia de toto huius operis corpore deceſſura ſint.

Ceterum in Analectorum textu repetendo Brunckii, celeberrimi Viri, veſtigia plurimis de cauſis religioſiſſime ſequutus ſum. Nam ex ſuſcepti a nobis operis ratione atque inſtituto, neque in poëtarum ordine deſcribendo, neque in textu recenſendo, ulla inſignior a nobis fieri poterat mutatio. Deinde vero ſumma Brunckii auctoritas, cui tantum tribuendum cenſeo quantum vix ulli, prohibuit, quo minus quidquam immutarem, niſi ex ipſius eruditiſſimi viri mente atque iudicio. Quos igitur errores ſive in collocandis poëtarum carminibus, ſive in textu ad criticas rationes conſtituendo a ſe commiſſos in Lectionibus, textui Analectorum annexis, ſerius agnovit, eos, prout ratio ferebat, modo tacite ſuſtuli, modo in margine verbo notavi. Quum enim Brunckius haud uno in loco ſignificet, ſe, ſive aliorum pravo iudicio, ſive ſua emendandi libidine abreptum, temere receſſiſſe a lectione codicis, in his omnibus locis nihil antiquius habui, quam ut membranarum ſcripturam in textum revocarem. Coniecturas vero a doctiſſimo viro propoſitas, niſi pauciſſimis in locis, ubi minima mutatione res peragebatur, nec non vitioſas codicis lectiones in

marginem relegavi *). In hac vero parte ſaepe vehementer dolui, ingenioſiſſimum virum, quem tamen morae paulo quam par erat impatientiorem fuiſſe, cum magno noſtro incommodo crebro intelleximus, in codicis ſui aberrationibus enotandis tam negligenter verſatum eſſe. Ut nunc ſe res habet, niſi extiterit, qui totum Vaticanum codicem excutiat et cum Analectorum textu diligenter comparet, at quam difficile quantique taedii plenum opus! in Epigrammatis emendandis vix unquam habebimus, ubi certa figamus veſtigia. Quum enim Brunckius ſatis haberet, ea in textu poſuiſſe, quae ipſi vera viderentur, librorum autem ſuorum ſcripturam indicare negligeret, multis in locis ignoremus neceſſe eſt, qua auctoritate nitatur ipſius lectio quantamque partem veritatis habeat. Haec autem a me non detrahendi cauſa, ſed ex rei veritate dici, cum ex aliis argumentis ſponte apparet, tum ex ipſius Brunckii verbis intelligitur, quae poſuit in Notis ad Ariſtoph. Nubes. p. 119. ubi laudato ex Analectis Epigrammate incerti Auctoris T. III. p. 154. XVI. haec ſcripſit: *Gloriolam ex emendatione hexametri, cuius et numeri corrupti erant et ſententia, captaſſet forte quis alius: anguſtiis ſpatii concluſo ſatis mihi fuit, verſum uti legi debet exhibuiſſe. Nunc quomodo legatur in membranis, unde deſcriptus fuit, dicam* etc. Sed nolo

*) Vitiorum, quae vel a typographo vel ab ipſo Brunckio admiſſa fuere, emendationem in margine indicare ſupervacaneum duxi; ita ut, ubi huius editionis textum diſcrepare deprehenderis ab Analectorum textu, ibi codd. lectionem, Brunckio iubente, reſtitutam eſſe ſcias. Quum autem Brunckius crebro mutationem a ſe factam ſignificet, nullo indicio facto, utrum vitioſam lectionem in editis tantum, an etiam in codd. repererit, nos, vitioſa lectione poſita, **vulgo** ſic legi diximus, quo fere ubique emendationem ab editoris ingenio profectam et in textum admiſſam eſſe, ſignificatur.

hoc loco repetere, quae in eandem ſententiam et ab aliis dicta ſunt et a nobis aliquando multis exemplis prolatis uberius explicabuntur. Operam autem adhibebimus, ut huic Brunckiani operis incommodo, quantum a nobis fieri poteſt, medeamur; cum doctorum virorum emendationibus, tum codicum aberrationibus, quae quidem ab Epigrammatum editoribus enotatae ſunt, diligenter conquiſitis et in commentario noſtro indicatis.

Quum in Lectionibus, tertio Analectorum volumini ſubiectis, multa non ſuo loco legantur, ſed, ut fieri ſolet in ſcriptione tumultuaria, quaedam inconſiderate poſita, huc illuc, prout occaſio tulit, emendentur, correctionesque ſuo loco vel nondum paratae vel etiam neglectae per opportunitatem proferantur, nemo mirari debet, ſi in editionis noſtrae margine emendationum et variantium lectionum mentionem fieri viderit, quas in Brunckii animadverſionibus non ea qua debuerant ſede commemoratas reperiat. Neque officio noſtro ſatisfacere putavimus, niſi doctiſſimi viri commentarios, in alios ſcriptores poſtea ab ipſo editos, excuteremus, ſi qua in iis ad Epigrammatum emendationem ſpectantia laterent. Neque me huius operae poenituit. Nullus enim eſt ex his commentariis, ex quo non una aut altera huius generis emendatio prodierit. Has quoque in notis poſuimus. Locorum autem unde depromtae ſint, indicium, una cum emendandi rationibus commentario noſtro ſervavimus, in quo nihil praeteribitur, quod ſive ab ipſo Brunckio ſive ab aliis eruditis viris, quorum quidem ſcripta nobis videre contigit, ad Epigrammata poëtarum graecorum tam emendanda quam illuſtranda prolatum eſt. Tum et ineditas quasdam doctorum virorum emendationes et noſtras qualescunque coniecturas, quarum aliquas una cum ſignificatione conſilii

noſtri, anno praeterito publice propoſuimus *), animadverſionesque ex penu noſtra depromtas exhibebimus. Hunc autem commentarium praecedet notitia litteraria de Anthologiae graecae fatis et editionibus; ſequetur hiſtoria critica poëtarum, quorum opera Maximus Planudes et Conſtantinus Cephalas in Florilegia ſua retulerunt.

Haec ſunt quae de nova hac Anthologiae graecae editione praemonenda duxi, in qua hoc unum praeſtitum volui, ut textus, ex Brunckii, ſummi viri, mente emendatus et correctus prodiret. Indices, iam ad unum omnes confecti, hoc ipſo anno edentur. Erunt autem quinque. Primus Epigrammatum, quae in Analectis reperiuntur, initia elementari ordine diſpoſita continebit, indicio facto, ubi eorum quodque in Brunckii Analectis, Reiskii et Planudis Anthologiis reperiatur; alter Epigrammatum ordinem, quo ordine Planudes ea in libros et capita deſcripſit, trium primariarum editionum, Florentinae, Stephanianae et Wechelianae, paginis inter ſe comparatis, ante oculos ponet; tertius, carminum a Ienſio et Reiskio editorum ordinem indicabit; quartus exhibebit nomina propria, cum hominum tum locorum, quotquot in Epigrammatis occurrunt; quintus denique omnium carminum argumenta, ſecundum litterarum ordinem diſpoſita, breviter ſignificabit. Graecitatis indici, quo hoc opus carere non poſſe probe intelligo, in calce commentarii locus aſſignabitur. Vale, Lector Benevole, et operi a nobis inſtituto fave. Scribebam Gothae a. d. 26. menſis Aprilis MDCCXCIV.

*) Emendationes in Epigrammata Anthologiae graecae. Lipſiae 1793. 8vo.

# ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ

## ΓΑΔΑΡΗΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

### I. T.I.

Μοῦσα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πάγκαρπον ἀοιδάν;
ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὑμνοθετᾶν στέφανον;
ἄνυσε μὲν Μελέαγρος· ἀριζάλῳ δὲ Διοκλεῖ
μναμόσυνον, ταύταν ἐξεπόνησε χάριν.
Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, πολλὰ δὲ Μυροῦς
λείρια, καὶ Σαπφοῦς βαιὰ μὲν, ἀλλὰ ῥόδα.
νάρκισσόν τε τορῶν Μελανιππίδου ἔγκυον ὕμνων,
καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω·
σὺν δ' ἀναμὶξ πλέξας μυρόπνουν εὐάνθεμον ἶριν
Νοσσίδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ερως·
τῇ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ' ἡδύπνοιο Ῥιανοῦ,
καὶ γλυκὺν Ἠρίννης παρθενόχρωτα κρόκον,
Ἀλκαίου τε λάληθρον ἐν ὑμνοπόλοις ὑάκινθον,
καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον·
ἐν δὲ Λεωνίδεω θαλεροὺς κισσοῖο κορύμβους,
Μνασάλκου τε κόμας ὀξυπόρου πίτυος·
βλαιστήν τε πλατάνιστον ἀπέθρισε Παμφίλου, ὑγροῖς p. 2.
σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκράτεος,
Τύμνεώ τ' εὐπέταλον λεύκην, χλοερόν τε σίσυμβρον
Νικίου, Εὐφήμου τ' ἀμμότροφον πάραλον·

T.I. ἐν δ' ἄρα Δαμάγητον, ἴον μέλαν, ἡδύ τε μύρτον
   Καλλιμάχου, στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος,
λυχνίδα τ' Ευφορίωνος, ἰδ' ἐν Μούσαισιν ἄμεινον
   ὃς Διὸς ἐκ κούρων ἔσχεν ἐπωνυμίην.
τῇσι δ' ἄμ' Ηγήσιππον ἐνέπλεκε, μαινάδα βότρυν,
   Πέρσου τ' εὐώδη σχῖνον ἀμησάμενος,
σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου,
   καὶ ῥοιῆς ἄνθη πρῶτα Μενεκράτεος,
σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου, ἠδὲ Φαέννου
   τέρμινθον, βρωτήν τ' ἀχράδα Σιμμίεω·
ἐν δὲ καὶ ἐκ λειμῶνος ἀμωμήτοιο σέλινα,
   βαιὰ διακνίζων ἄνθεα Παρθενίδος,
λείψανά τ' εὐκαρπεῦντα μελιστάκτων ἀπὸ Μουσῶν,
   ξανθοὺς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω στάχυας·
ἐν δ' ἄρ' Ανακρείοντα, τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέλισμα
   νέκταρος, εἰς δ' ἐλέγους εὔσπορον ἀνθέμιον·
ἐν δὲ καὶ ἐκ φορβῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκανθὲς
   Αρχιλόχου, μικρὰς στράγγας ἀπ' ὠκεανοῦ·
τοὺς δ' ἅμ' Αλεξάνδροιο νέους ὄρπηκας ἐλαίης,
   ἠδὲ Πολυκλείτου πορφυρέην κύανον.
ἐν δ' ἄρ' ἀμάρακον ἧκε, Πολύστρατον, ἄνθος ἀοιδῶν,
   φοίνισσάν τε νέαν κύπρον ἀπ' Αντιπάτρου·
καὶ μὴν καὶ Συρίην σταχυότριχα θήκατο νάρδον,
   ὑμνοθέταν, Ερμοῦ δῶρον ἀειδόμενον·
ἐν δὲ Ποσείδιππόν τε καὶ Ηδύλον, ἄγρι' ἀρούρης,
   Σικελίδεώ τ' ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα.
p. 3. καὶ μὴν καὶ χρύσειον ἀεὶ θείοιο Πλάτωνος
   κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λαμπόμενον.

ἄστρων τ' ἴδριν Ἄρατον ὁμοῦ βάλεν, οὐρανομάκευς
    φοίνικος κείρας πρωτογόνους ἕλικας,
λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν φλογὶ μίξας
    Φαιδίμου, Ἀνταγόρου τ' εὔστροφον ὄμμα βοὸς,
τόν τε φιλάκρητον Θεοδωρίδεω νεοθαλῆ
    ἕρπυλλον, κυάνων τ' ἄνθεα Φανίεω,
ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγραφα· τοῖς δ' ἅμα Μούσης
    καὶ σφετέρης ἔτι που πρώϊα λευκόϊα.
ἀλλὰ φίλοις μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἐστὶ δὲ μύσταις
    κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἡδυεπὴς στέφανος.

## II.

Πάγκαρπόν σοι, Κύπρι, καθήρμοσε, χειρὶ τρυγήσας
    παίδων ἄνθος, Ἔρως ψυχαπάτης στέφανον.
ἐν μὲν γὰρ κρίνον ἡδὺ κατέπλεξεν Διόδωρον,
    ἐν δ' Ἀσκληπιάδην τὸ γλυκὺ λευκόϊον.
καὶ μὴν Ἡράκλειτον ἐνέπλεκεν, ὅς ῥ' ἀπ' ἀκάνθης
    ἦν ῥόδον· οἰνάνθη δ' ὥς τις ἔθαλλε Δίων·
χρυσάνθη δὲ κόμαισι κρόκον, Θήρωνα, συνῆψεν,
    ἐν δ' ἔβαλ' ἑρπύλλου κλωνίον, Οὐλιάδην,
ἁβροκόμην δὲ Μυΐσκον, ἀειθαλὲς ἔρνος ἐλαίης,
    ἱμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεδρέπετο.
ὀλβίστη νήσων ἱερὰ Τύρος, ἣ τὸ μυρίπνουν
    ἄλσος ἔχει παίδων Κύπριδος ἀνθοφόρον.

## III.

Ἁ Κύπρις θήλεια γυναικομανῆ φλόγα βάλλει·
    ἄρσενα δ' αὐτὸς Ἔρως ἵμερον ἀνιοχεῖ.

II. 2. Cod. ψυχαπάτην.

T. I. p. 4. ποῖ ῥέψω; ποτὶ παῖδ' ἢ ματέρα; φαμὶ δὲ καὐτὰν
Κύπριν ἐρεῖν· Νικᾷ τὸ θρασὺ παιδάριον.

IV.

Ω προδόται ψυχῆς, παίδων κύνες, αἰὲν ἐν ἰξῷ
Κύπριδος ὀφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι,
ἡρπάσατ' ἄλλον Ἐρωτ', ἄρνες λύκον, οἷα κορώνη
σκορπίον, ὡς τέφρη πῦρ ὑποθαλπόμενον.
δρᾶθ' ὅ τι καὶ βύλεσθε. τί μοι νενοτισμένα χεῖτε
δάκρυα, πρὸς δ' ἱκέτην αὐτομολεῖτε τάχος;
ὀπτᾶσθ' ἐν κάλλει, τύφεσθ' ὑποκαιόμενοι νῦν,
ἄκρος ἐπεὶ ψυχῆς ἐςὶ μάγειρος Ἐρως.

V.

Εἴ σε Πόθοι ςέργυσι, Φιλοκλέες, ἥ τε μυρόπνυς
Πειθὼ, καὶ κάλλευς ἀνθολόγοι Χάριτες,
ἀγκὰς ἔχοις Διόδωρον, ὁ δὲ γλυκὺς ἀντίος εἴδοι
Δωρόθεος, κείσθω δ' εἰς γόνυ Καλλικράτης,
ζαίνοι δὲ Δίων, τὸ δέ γ' εὔςοχον ἐν χερὶ τείνων
σὸν κέρας Οὐδιάδης αὐτὸ περισκυθίσαι,
δοίη δ' ἡδὺ φίλημα Φίλων, Θήρων δὲ λαλήσαι,
θλίβοις δ' Εὔδημον τυτθὸν ὑπὸ χλαμύδι.
εἰ γάρ σοι τάδε τερπνὰ πόροι θεὸς, ὦ μάκαρ, οἵαν
ἀρτύσεις παίδων Ῥωμαϊκὴν λοπάδα.

IV. 6. Cod. α. τάχα. Scr. πρὸς δ' εἱρκτὴν α. τάχα. Verſ. 5. mallem: δρᾶθ' ὅ τι κεν βύλησθε.

V. 3. Cod. ἀντίος ἤδη.

VI. T. I.

Ζωροπότει δύσερως, καὶ σοῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα
κοιμάσει λάθας δωροδότας Βρόμιος.
Ζωροπότει, καὶ πλῆρες ἀφυσσάμενος σκύφος οἴνας
ἔκκρουσον συγερὰν ἐκ κραδίας ὀδύναν.

VII.

Οὔριος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ὦ δυσέρωτες, p. 5.
ἥμισύ μευ ψυχᾶς ἅρπασεν Ανδράγαθον.
τρὶς μάκαρες νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντυ,
τετράκι δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν ἄνεμος.
εἴθ' εἴην δελφὶς, ἵν' ἐμοῖς βαςακτὸς ἐπ' ὤμοις
πορθμευθεὶς ἐσίδῃ τὰν γλυκύπαιδα Ρόδον. 109

VIII.

Αρνεῖται τὸν Ερωτα τεκεῖν ἡ Κύπρις, ἰδῦσα
ἄλλον ἐν ἠϊθέοις Ιμερον Αντίοχον.
ἀλλὰ νέοι στέργοιτε νέον Πόθον· ἦ γὰρ ὁ κῦρος
εὕρηται κρείσσων ὗτος Ερωτος Ερως.

IX.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν Ερως, καὶ μὴ πτερὰ, μηδ' ἐπὶ νώτων
τόξα τε καὶ φαρέτραν, ἀλλ' ἐφόρει πέτασον,
ναὶ μὰ τὸν ἁβρὸν ἔφηβον ἐπόμνυμαι, Αντίοχος μὲν
ἦν ἄρ' Ερως, ὁ δ' Ερως τοὔμπαλιν Αντίοχος.

X.

Διψῶν ὡς ἐφίλησα θέρευς ἁπαλόχροα παῖδα,
εἶπα τότ' αὐχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγών·

T. I. Ζεῦ πάτερ, ἆρα φίλημα τὸ νεκτάρεον Γανυμήδευς
πίνεις, καὶ τόδε σοι χείλεσιν οἰνοχοεῖ;
καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἠϊθέοισι φιλήσας
Ἀντίοχον, ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι.

## XI.

p. 6. Εἰς ὡραῖόν τινα νέον ᾧ ὄνομα Πραξιτέλης.

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος ἄνυσ' Ἔρωτος
Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπωσάμενος·
νῦν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρως ἔμψυχον ἄγαλμα,
αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλην·
ὄφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι φίλτρα βραβεύῃ,
γᾶς θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι Πόθοι.
ὀλβίστη Μερόπων ἱερὰ πόλις, ἃ θεόπαιδα
καινὸν Ἔρωτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

## XII.

Πραξιτέλης ὁ πάλαι ζωογλύφος ἁβρὸν Ἔρωτα
ἄψυχον, μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον
πέτρῳ ἐνὶ τρυφερῷ· ὁ δὲ νῦν ἔμψυχα μαγεύων
τὸν τριπανοῦργον Ἔρωτ' ἔπλασεν ἐν κραδίᾳ.
ἢ τάχα τοὔνομ' ἔχει ταὐτὸν μόνον, ἔργα δὲ κρέσσω,
οὐ λίθον, ἀλλὰ φρενῶν πνεῦμα μεταῤῥυθμίσας.
ἵλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρόπον, ὄφρα τυπώσας
ἐντὸς ἐμῆς ψυχῆς ναὸν Ἔρωτος ἔχῃ.

XI. 4. αὐτόματ' εἰκονίσας. cod. XII. 1. Scr. ἁ. ἄγαλμα ἀψύχου μορφῆς, κ. ε. Πόθων πέτρον ἐνειδοφορῶν.

XIII. T. I.

Σιγῶν Ηράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾷ·
Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
καὶ μὴν καὶ Διόδωρος ἐνὶ στέρνοις τόδε φωνεῖ·
Καὶ πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.
δύστανος παίδων ὃς ἐδέξατο, τοῦ μὲν ἀπ' ὄσσων
λαμπάδα, τοῦ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

XIV.

Οὐκ ἐθέλω Χαρίδαμον. ὁ γὰρ καλὸς εἰς Δία λεύσσει, p. 7.
ὡς ἤδη νέκταρ τῷ θεῷ οἰνοχοῶν.
οὐκ ἐθέλω. τί δ' ἐμοὶ τὸν ἐπουρανίων βασιλῆα
ἄνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν;
αἰροῦμαι τόδε μοῦνον· ὁ παῖς ἀνιὼν ἐς Ολυμπον,
ἐκ γῆς νίπτρα ποδῶν δάκρυα τἀμὰ λάβοι,
μναμόσυνον στοργᾶς· γλυκὺ δ' ὄμμασι νεῦμα διύγρον
δοίη, καί τι φίλημ' ἁρπάσῃ ἀκροθιγές.
τἄλλα δὲ πάντ' ἐχέτω Ζεὺς, ὡς θέμις. εἰ δὲ θελήσοι,
ἦ τάχα που κἠγὼ γεύσομαι ἀμβροσίας.

XV.

Ηδη μὲν γλυκὺς ὄρθρος· ὁ δ' ἐν προθύροισιν ἄϋπνος
Δᾶμις ἀποψύχει πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι,
σχέτλιος Ηράκλειτον ἰδών· ἔστη γὰρ ὑπ' αὐγὰς
ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐς ἀνθρακίην.
ἀλλά μοι ἔγρεο Δᾶμι δυσάμμορε. καὐτὸς Ερωτος
ἕλκος ἔχων ἐπὶ σοῖς δάκρυσι δακρυχέω.

T. I. XVI.

Ην τι πάθω, Κλεόβουλε, (τὸ γὰρ πλέον ἐν πυρὶ παίδων
βαλλόμενος κεῖμαι λείψανον ἐν σποδίῃ)
λίσσομαι, ἀκρήτῳ μέθυσον, πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι,
κάλπιν, ἐπιγράψας· Δῶρον Ερως Αΐδῃ.

XVII.

Εἰ μὴ τόξον Ερως, μηδὲ πτερὰ, μηδὲ φαρέτραν,
μηδὲ περιβλήτους εἶχε Πόθων ἀκίδας,
p. 8. οὐκ, αὐτὸν τὸν πτανὸν ἐπόμνυμαι, οὔποτ᾽ ἂν ἔγνως
ἐκ μορφᾶς, τίς ἔφυ Ζωΐλος, ἢ τίς Ερως.

XVIII.

Ψυχροπόται δυσέρωτες, ὅσοι φλόγα τὴν φιλόπαιδα
οἴδατε, τοῦ πικροῦ γευσάμενοι μέλιτος,
ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι, ψυχρὸν, τάχος, ἄρτι τακείσης
ἐκ χιόνος τῇ 'μῇ χεῖτε περὶ κραδίῃ.
καὶ γὰρ ἰδεῖν ἔτλην Διονύσιον. ἀλλ᾽ ὁμόδουλοι,
πρὶν ψαῦσαι, σπλάγχνων πῦρ ἀπ᾽ ἐμεῦ σβέσατε.

XIX.

Ωνθρωποι βωθεῖτε. τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν
ἄρτι με πρωτόπλουν ἴχνος ἐρειδόμενον
ἕλκει τῇδ᾽ ὁ βίαιος Ερως· φλόγα δ᾽ οἷα προφαίνων
παιδὸς ἀπαστράπτει κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.
βαίνω δ᾽ ἴχνος ἐπ᾽ ἴχνος, ἐν ἀέρι δ᾽ ἡδὺ τυπωθὲν
εἶδος ἀφαρπάζων χείλεσιν ἡδυφιλῶ.

XVII. 2. alia apogr. πυριβλήτους.

XVIII. 3. Scr. ψ. ὕ. αἶψα, ψ. ὦ φίλοι, α Verſ. 5. ἢ γάρ. in cod. eſt εἰ γάρ.

ἆρά γε τὴν πικρὰν προφυγὼν ἅλα, πουλύ τι κείνης T. I.
πικρότερον χέρσῳ κῦμα περῶ Κύπριδος;

## XX.

Οἰνοπόται δέξασθε τὸν ἐκ πελάγευς ἅμα πόντου
καὶ κλῶπας προφυγόντ', ἐν χθονὶ δ' ὀλλύμενον·
ἄρτι γὰρ ἐκ νηός με μόνον πόδα θέντ' ἐπὶ γαῖαν
ἀγρεύσας ἕλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ερως,
ἐνθάδ' ὅπου τὸν παῖδα διαστείχοντ' ἐνόησα.
αὐτόματος δ' ἄκων ποσσὶ ταχὺς φέρομαι.
Κωμάζω δ' οὐκ οἶνον ὑπὸ φρένα, πῦρ δὲ γεμισθείς.
ἀλλὰ, φίλοι, ξείνῳ βαιὸν ἐπαρκέσατε,
ἀρκέσατε, ξεῖνοι, κἀμὲ Ξενίου πρὸς Ερωτος p. 9.
δέξασθ' ὀλλύμενον τὸν φιλίας ἱκέτην.

## XXI.

Σοί με Πόθων δέσποινα θεὴ πόρε, σοί με, Θεόκλεις,
ἁβροπέδιλος Ερως γυμνὸν ὑπεστόρεσεν,
ξεῖνον ἐπὶ ξείνης, δαμάσας ἀλύτοισι χαλινοῖς·
ἱμείρω δὲ τυχεῖν ἀκλινέος φιλίας.
ἀλλὰ σὺ τὸν στέργοντ' ἀπαναίνεαι, οὐδέ σε θέλγει
οὐ χρόνος, οὐ ξυνῆς σύμβολα σωφροσύνης.
ἵλαθ', ἄναξ, ἵλαθι· σὲ γὰρ θεὸν ὥρισε Δαίμων·
ἐν σοὶ καὶ ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου.

## XXII.

Ην καλὸς Ηράκλειτος, ὅτ' ἦν ποτέ. νῦν δὲ παρ' ἥβην
κηρύσσει πόλεμον δέῤῥις ὀπισθοβάταις.



XX. 6. Scr. α. δ' ἥκων.

T. I. ἀλλὰ, Πολυξενίδη, τάδ᾽ ὁρῶν, μὴ γαῦρα φρυάσσου.
ἔστι καὶ ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις.

## XXIII.

Ὦ Χάριτες, τὸν καλὸν Ἀρισταγόρην ἐσιδοῦσαι
ἀντίον, εἰς τρυφερὰς ἠγκαλίσασθε χέρας,
οὕνεκα καὶ μορφᾷ βάλλει φλόγα, καὶ γλυκυμυθεῖ
καίρια, καὶ σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ.
τηλόθι μοι πλάζοιτο. τί δὲ πλέον; ὡς ἀπ᾽ Ὀλύμπου
Ζεὺς, νέον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν.

## XXIV.

Ἡδύ τι μοὶ διὰ νυκτὸς ἐνύπνιον, ἁβρὰ γελῶντα
ὀκτωκαιδεκέτη παῖδα μετ᾽ ἀγκαλίσιν —
p. 10. ἦγαγ᾽ Ἔρως ὑπὸ χλαῖναν. ἐγὼ δ᾽ ἁπαλῷ περὶ χρωτὶ
στέρνα βαλὼν κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμαν.
καί μευ νῦν θάλπει μνήμην πόθος· ὄμμασι δ᾽ ὕπνον
ἀγρευτὴν πτηνοῦ φάσματος αἰὲν ἔχω.
ὦ δύσερως ψυχὴ, παῦσαί ποτε καὶ δι᾽ ὀνείρων
εἰδώλοις κάλλευς κωφὰ χλιαινομένη.

## XXV.

Ἤρκταί μευ κραδίας ψαύειν πόνος· ἢ γὰρ ἀλύων
ἀκρονυχὶ ταύταν ἔκνισ᾽ ὁ θερμὸς Ἔρως.
εἶπε δὲ μειδήσας· ἕξεις ταχὺ τὸ γλυκὺ κρᾶμα,
ὦ δύσερως, λάβρῳ πιόμενος μέλιτι.
ἐξ οὗ δὴ νέον ἔρνος ἐν ἠϊθέοις Διόφαντον
λεύσσων, οὔτε φυγεῖν, οὔτε μένειν δύναμαι.

XXVI. T. I.

Εἰνόδιος στείχων τὸ μεσαμβρινὸν εἶδον Ἄλεξιν,
    ἀρτικόμαν καρπὸν κειρομένου θέρεος.
διπλαῖ δ᾽ ἀκτῖνές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἔρωτος,
    παιδὸς ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ᾽ ἠελίου.
ἀλλ᾽ ἃς μὲν νὺξ αὖθις ἐκοίμισεν. ἃς δ᾽ ἐν ὀνείροις
    εἴδωλον μορφῆς μᾶλλον ἀνεφλόγισεν.
λυσίπονος δ᾽ ἑτέροις ἐπ᾽ ἐμοὶ πόνον ὕπνος ἔτευξεν,
    ἔμπνουν πῦρ, ψυχῇ κάλλος ἀπεικονίσας.

XXVII.

Αἰπολικαὶ σύριγγες ἐν οὔρεσι μηκέτι Δάφνιν
    φωνεῖτ᾽, αἰγιβάτῃ Πανὶ χαριζόμεναι.
μηδὲ σὺ τὸν στερχθέντα λύρῃ Φοίβοιο, προφῆτι
    Δάφνη παρθενίη, μέλφ᾽ Ὑάκινθον ἔτι.
ἦν γὰρ ὅτ᾽ ἦν Δάφνις μὲν ἐν οὔρεσι, σοὶ δ᾽ Ὑάκινθος p. 11.
    τερπνός· νῦν δὲ Πόθων σκῆπτρα Δίων ἐχέτω.

XXVIII.

Κεῖμαι. λὰξ ἐπίβαινε κατ᾽ αὐχένος, ἄγριε Δαῖμον.
    οἶδά σε, ναὶ μὰ θεοὺς, καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν.
οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα. βαλὼν δ᾽ ἐπ᾽ ἐμὴν φρένα πυρσοὺς,
    οὐ φλέξεις ἤδη· πᾶσα γάρ ἐστι τέφρη.

XXIX.

Κύπρις ἐμοὶ ναύκληρος, Ἔρως δ᾽ οἴακα φυλάσσει
    ἄκρον ἔχων ψυχῆς ἐν χερὶ πηδάλιον.
κυμαίνει δ᾽ ὁ βαρὺ πνεύσας Πόθος, οὕνεκα δὴ νῦν
    παμφύλῳ παίδων νήχομαι ἐν πελάγει.

XXVII. 5. Scr. οὔρεσιν ἠδ᾽.

T. I. XXX.

Ἡδὺ μὲν ἀκρήτῳ κεράσαι γλυκὺ νᾶμα μελισσῶν,
ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν καὐτὸν ἐόντα καλὸν,
οἷα τὸν ἁβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Αλεξις·
ὄντως εὔκρατον Κύπριδος οἰνόμελι.

XXXI.

Λευκανθὴς Κλεόβουλος. ὁ δ' ἀντία τοῦδε μελίχρους
Σώπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
τοὔνεκά μοι παίδων ἔπεται πόθος. οἱ γὰρ Ερωτες
ἐκ λευκοῦ πλέξαι φασί με καὶ μέλανος.

XXXII.

Λίσσομ', Ερως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον Ηλιοδώρου
κοίμισον, αἰδεσθεὶς Μοῦσαν ἐμὰν ἱκέτιν.
p. 13. καὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
ἄλλον, ἀεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη,
εἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς, λείψω φωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ
γράμματ'· Ερωτος ὅρα ξεῖνε μιαιφονίην.

XXXIII.

Ην ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ· ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τὸν δέ γε μὴ, τοὔμπαλιν οὐδὲν ὁρῶ.

XXXIV.

Εφθέγξω, ναὶ Κύπριν, ἃ μὴ θέμις, ὦ μέγα τολμᾶν
θυμὲ μαθών· Θήρων σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη·

XXXI. 4. Cod. πλέξειν ἐκ λευκοῦ φασί — In margine correctum ἡ γὰρ ἔρωτας ἐκ λευκοῦ πλέξαι.

σοὶ καλὸς ὐκ ἐφάνη Θήρων. ἀλλ᾿ αὐτὸς ὑπέςης, T.I.

ὐδὲ Διὸς πτήξας πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.

τοίγαρ, ἰδὺ, τὴν πρόσθε λάλον πρῦθηκεν ἰδέσθαι

δεῖγμα θρασυςομίης ἡ βαρύφρων Νέμεσις.

## XXXV.

Αβρὺς, ναὶ τὸν Ερωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυΐσκος

ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀςέρας ἠέλιος.

## XXXVI.

Ηγρεύθην κἠ πρόσθεν ἐγώ ποτε τοῖς δυσέρωσι

κώμοις ἠϊθέων πολλάκις ἐγγελάσας,

καί μ᾿ ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ερως προθύροισι, Μυΐσκε,

ςῆσεν ἐπιγράψας· Σκῦλ᾿ ἀπὸ σωφροσύνης.

## XXXVII.

Τόν με Πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ ςέρνοισι Μυΐσκος

ὄμμασι τοξεύσας, τῦτ᾿ ἐβόησεν ἔπος·

Τὸν θρασὺν εἷλον ἐγώ· τὸ δ᾿ ἐπ᾿ ὀφρύσι κεῖνο φρύαγμα p. 13.

σκηπτροφόρου σοφίας ἠνίδε ποσσὶ πατῶ.

τῷ δ᾿, ὅσον ἀμπνεύσας, τόδ᾿ ἔφην· Φίλε κῦρε, τί θάμβος;

καὐτὸν ἀπ᾿ Οὐλύμπυ Ζῆνα καθεῖλεν Ερως.

## XXXVIII.

Ηςραψε γλυκὺ κάλλος· ἰδὺ φλόγας ὄμμασι βάλλει.

ἆρα κεραυνομάχαν παῖδ᾿ ἀνέδειξεν Ερως;

χαῖρε Πόθων ἀκτῖνα φέρων θνατοῖσι, Μυΐσκε,

καὶ λάμποις ἐπὶ γᾷ πυρσὸς ἐμοὶ φίλιος.

T. I. XXXIX.

Ἓν καλὸν οἶδα τὸ πᾶν. ἓν ἐμοὶ μόνον οἶδε τὸ λίχνον
ὄμμα, Μυΐσκον ὁρᾷν· τἄλλα δὲ τυφλὸς ἐγώ.
πάντα δ' ἐκεῖνος ἐμοὶ φαντάζεται. ἆρ' ἐσορῶσιν
ὀφθαλμοὶ ψυχῆς πρὸς χάριν, οἱ κόλακες;

XL.

Εἰ Ζεὺς κεῖνος ἔτ' ἐςὶν, ὁ καὶ Γανυμήδεος ἀκμὴν
ἁρπάξας, ἵν' ἔχῃ νέκταρος οἰνοχόον,
κἠμοὶ τὸν καλόν ἐςιν ὑπὸ σπλάγχνοισι Μυΐσκον
κρύπτειν, μή με λάθῃ, παιδὶ βαλὼν πτέρυγας.

XLI.

Στήσομ' ἐγὼ καὶ Ζηνὸς ἐναντίον, εἴ σε, Μυΐσκε,
ἁρπάζειν ἐθέλοι νέκταρος οἰνοχόον.
καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἐμοὶ τάδ' ἔλεξε· Τί ταρβεῖς;
οὔ σε βαλῶ ζήλοις· οἶδα παθὼν ἐλεεῖν.
χὠ μὲν δὴ τάδε φησίν· ἐγὼ δ', ἢν μυῖα παραπτῇ,
ταρβῶ, μὴ ψευςὴς Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ γέγονεν.

XLII.

p. 14. Τί κλαίεις, φρενοληςὰ, τί δ' ἄγρια τόξα καὶ ἰοὺς
ἔῤῥιψας, διφυῆ ταρσὸν ἀνεὶς πτερύγων;
ἦ ῥά γε καί σε Μυΐσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἴθει;
ὡς μόλις, οἷ' ἔδρας πρόσθε, παθὼν ἔμαθες.

XLIII.

Ἡδὺς ὁ παῖς, καὶ τοὔνομ' ἐμοὶ γλυκύς ἐςι Μυΐσκος,
καὶ χαρίεις, ἵν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν πρόφασιν.

XL. 1. Scr. ὁ δὴ. et ſeq. verſ. ἔχοι.

καλὸς γὰρ, ναὶ Κύπριν, ὅλος καλός· εἰ δ' ἀνιηρὸς, T. I.
οἶδε τὸ πικρὸν Ερως συγκεράσαι μέλιτι.

## XLIV.

Εν σοὶ τἀμὰ, Μυΐσκε, βίου πρυμνήσι' ἀνῆπται·
ἐν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι.
ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ, κοῦρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
ὄμματα, ναὶ μὰ τὸ σὸν φαιδρὸν ἐπισκύνιον,
ἤν μοι συννεφὲς ὄμμα βάλῃς ποτὲ, χεῖμα δέδορκα·
ἢν δ' ἱλαρὸν βλέψῃς, ἡδὺ τέθηλεν ἔαρ.

## XLV.

Χειμέριον μὲν πνεῦμα. φέρει δ' ἐπὶ σοί με, Μυΐσκε,
ἁρπαστὸν κώμοις ὁ γλυκύδακρυς Ερως.
κυμαίνει δὲ βαρὺ πνεύσας Πόθος. ἀλλά μ' ἐς ὅρμον
δέξαι, τὸν ναύτην Κύπριδος ἐν πελάγει.

## XLVI.

Τερπνὸς μὲν Διόδωρος, ἐν ὄμμασι δ' Ηράκλειτος,
ἡδυεπὴς δὲ Δίων, ὀσφύϊ δ' Οὐλιάδης.
ἀλλὰ σὺ μὲν ψαύοις ἁπαλόχροος, ᾧ δὲ, Φιλοκλεῖς, p. 15.
ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει, τὸν δὲ . . . τὸ λειπόμενον.
ὡς γνῷς οἷος ἐμὸς νοῦς ἄφθονος· ἢν δὲ Μυΐσκῳ
λίχνος ἐνιβλέψῃς, μηκέτ' ἴδοις τὸ καλόν.

## XLVII.

Εἰς Δάφνιν τελευτήσαντα Θρῆνος Πανός.

Οὐκέθ' ὁμοῦ χιμάροισιν ἔχειν βίον, οὐκέτι ναίειν
ὁ τραγόπους ἐθέλω Πὰν ὀρέων κορυφάς.

Τ.Ι. τί γλυκύ μοι, τί ποθεινὸν ἐν οὔρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
Δάφνις ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.
ἄστυ τόδ' οἰκήσω· θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην
στελλέσθω. τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα.

## XLVIII.

Οὔ μοι παιδομανὴς κραδία. τί δὲ τερπνὸν ἐρῶντι
ἀνδροβατεῖν, εἰ μὴ δούς τι λαβεῖν ἐθέλοι;
ἁ χεὶρ γὰρ τὰν χεῖρα καλαμεύειν παρὰ κοίταις
εἶν — παρ ἄρσην ἀρσενικαῖς λαβίσιν.

## XLIX.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδὲ πυραυγὴς
πρίν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλὸς, Απολλόδοτος.
στέργω θῆλυν ἔρωτα. δασυτρώγλων δὲ πίεσμα
λασταύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγοβάταις.

## L.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιγὸς Ερως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ;
p. 16. οὐ μάτηρ στέργει μὲν Αρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
Αφαίστου, κοινὰ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσιν,
ματρὸς δ' οὐ μάτηρ ἀνέμων μάστιξι θάλασσα
τραχὺ βοᾷ, γενέτας δ' οὔτε τις, οὔτε τινός.
τοὔνεκεν Αφαίστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὀργὰν
στέρξεν ἴσαν, Αρεος δ' αἱματόφυρτα βέλη.

XLVIII. 1. alii codd. ἐρῶντες.

## LI. T. I.

Δεινὸς Ἔρως, δεινός. τί δὲ τὸ πλέον, ἢν πάλιν εἴπω,
καὶ πάλιν, οἰμώζων πολλάκι, δεινὸς Ἔρως;
ἦ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κακισθεὶς
ἥδεται· ἢν δ' εἴπω λοίδορα, καὶ τρέφεται.
θαῦμα δ' ἐμοὶ πῶς ἆρα διὰ γλαυκοῖο φανεῖσα
κύματος, ἐξ ὑγροῦ, Κύπρι, σὺ πῦρ τέτοκας.

## LII.

Ναὶ τὰν Κύπριν, Ἔρως, φλέξω τὰ σά, πάντα πυρώσας,
τόξα τε, καὶ Σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτρην.
φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ σεσηρὼς
μυχθίζεις; τάχα που σαρδάνιον γελάσεις.
ἦ γάρ σευ τὰ ποδηγὰ Πόθων ὠκύπτερα κόψας,
χαλκόδετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην.
καίτοι Καδμεῖον κράτος οἴσομεν, εἴ σε πάροικον
ψυχῇ συζεύξω, θῆρα παρ' αἰπολίοις.
ἀλλ' ἴθι δυσνίκητε, λαβὼν δ' ἔπι κοῦφα πέδιλα
ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτέρυγας.

## LIII.

Αἰεί μοι δύνει μὲν ἐν οὔασιν ἦχος Ἔρωτος,
ὄμμα δὲ σῖγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει.
οὐδ' ἡ νύξ, οὐ φέγγος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων p. 17.
ἤδη που κραδίᾳ γνωστὸς ἔνεστι τύπος.
ὦ πτανοί, μὴ καί ποτ' ἐφίπτασθαι μέν, Ἔρωτες,
οἴδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε.

T. I. LIV.

Τρισσαὶ μὲν Χάριτές, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι Ὧραι·
τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰςροβολῦσι πόθοι.
ἦ γὰρ Ερως τρία τόξα κατείρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
ὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας;

LV.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπανθὲν Ερωτος
τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὖτις ἀναφλέγεται;
μὴ, μὴ, πρός σε Διὸς, μὴ, πρὸς Διὸς, ὦ φιλάβυλε,
κινήσῃς τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον.
αὐτίκα γὰρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε φυγῦσαν
λήψετ' Ερως, εὑρὼν δραπέτιν, αἰκίσεται.

LVI.

Βεβλήσθω κύβος· ἅπτε, πορεύσομαι. ἠνίδε, τόλμα.
οἰνοβαρὲς, τίν' ἔχεις φροντίδα; κωμάσομαι.
κωμάσομαι; πῇ θυμὲ τρέπῃ; τί δ'; ἔρωτι λογισμός;
ἅπτε τάχος. πῦ δ' ἡ πρόσθε λόγων μελέτη;
ἐῤῥίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἓν μόνον οἶδα
τῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ερως.

LVII.

Οἴσω, ναὶ μά σε, Βάκχε, τὸ σὸν θράσος· ἄγεο, κώμων
ἄρχε, θεὸς θνατὰν ἀνιόχει κραδίαν.
p. 18. ἐν πυρὶ γενναθεὶς ςέργεις φλόγα τὰν ἐν Ερωτι,
καί με πάλιν δήσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην.
ἦ προδότας καὶ πιςὸς ἔφυς, τεὰ δ' ὄργια κρύπτειν
αὐδῶν, ἐκφαίνειν τἀμὰ σὺ νῦν ἐθέλεις.

## LVIII. T. I.

Οὔ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχή, ναὶ Κύπριν, ἁλώσει
ὦ δύσερως, ἰξῷ πυκνὰ προσιπταμένη;
οὐκ ἐβόων; εἷλέν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
σπαίρεις; αὐτὸς Ερως τὰ πτερά σου δέδεκε,
καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροις δ' ἔῤῥαινε λιπόπνουν,
δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.
ἆ ψυχὴ βαρύμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐκ πυρὸς αἴθῃ,
ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
τί κλαίεις; τὸν ἄτεγκτον ὅτ' ἐν κόλποισιν Ερωτα
ἔτρεφες, οὐκ ᾔδεις, ὡς ἐπὶ σοὶ τρέφετο;
οὐκ ᾔδεις· νῦν γνῶθι καλῶν ἄλλαγμα τροφείων,
πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.
αὐτὴ ταῦθ' εἵλου· φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάσχεις
ὧν ἔδρασας, ὀπτῷ καιομένη μέλιτι.

## LIX.

Τὴν πυρὶ νηχομένην ψυχὴν ἂν πολλάκι καίῃς,
φεύξετ', Ερως· καὐτή, σχέτλι', ἔχει πτέρυγας.

## LX.

Οἶδ', ὅτι μοι κενὸς ὅρκος, ἐπεί σέ γε τὴν φιλάσωτον
μηνύει μυρόπνους ἀρτιβρεχὴς πλόκαμος.
μηνύει ἄγρυπνον μὲν ἰδοὺ βεβαρημένον ὄμμα,
καὶ σφιγκτὸς στεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος.
ἔσκυλται δ' ἀκόλαστα πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος, p 19.
πάντα δ' ὑπ' ἀκρήτου γυῖα σαλευτὰ φορεῖς.
ἔῤῥε, γύναι πάγκοινε, καλεῖ σε γὰρ ἡ φιλόκωμος
πηκτὶς, καὶ κροτάλων χειροτυπὴς πάταγος.

T. I.

## LXI.

Ἄγγειλον τάδε, Δορκάς· ἰδοὺ πάλι δεύτερον αὐτῇ
καὶ τρίτον ἄγγειλον Δορκὰς ἅπαντα· τρέχε.
μηκέτι μέλλε, πέτου — βραχύ μοι, βραχὺ Δορκὰς ἐπίσχες.
Δορκὰς, ποῖ σπεύδεις, πρίν σε τὰ πάντα μαθεῖν;
πρόσθες δ' οἷς εἴρηκα πάλαι — μᾶλλον δ' ἔτι ληρῶ.
μηδὲν ὅλως εἴπῃς — ἀλλ' ἴθι πάντα λέγε·
μὴ φείδου σὺ τὰ πάντα λέγειν — καίτοι τί σε Δορκὰς
ἐκπέμπω; σύν σοι καὐτὸς, ἰδοὺ, προάγω.

## LXII.

Εἶπε Λυκαινίδι Δορκάς· ἴδ' ὡς ἐπίτηκτα φιλοῦσα
ἥλως· οὐ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

## LXIII.

Ἔγνων, οὔ μ' ἔλαθες. τί θεούς; οὐ γάρ με λέληθας.
ἔγνων· μηκέτι νῦν ὄμνυε· πάντ' ἔμαθον,
ταῦτ' ἦν, ταῦτ' ἐπίορκε; μόνη σὺ πάλιν, μόνη ὑπνοῖς;
ὢ τόλμης· καὶ νῦν, νῦν ἔτι φησὶ, μόνη.
οὐχ ὁ περίβλεπτος παρεκέκλιτο, καί μιν ἐπείδω;
ἔῤῥε κακὸν κοίτης θηρίον, ἔῤῥε τάχος.
καίτοι σοι δώσω τερπνὴν χάριν. οἶδ', ὅτι βούλει
κεῖνον ὁρᾶν. αὐτοῦ δέσμιος ὧδε μένει.

p. 20.

## LXIV.

Ἄστρα, καὶ ἡ φιλέρωσι καλὸν φαίνουσα Σελήνη,
καὶ Νὺξ, καὶ κώμων σύμπλανον ὀργάνιον,
ἆρά γε τὴν φιλάσωτον ἔτ' ἐν κοίταισιν ἀθρήσω
ἄγρυπνον, λύχνῳ πολλ' ἀποδαιομένην;

ἢ τίν᾽ ἔχει σύγκοιτον; ἐπὶ προθύροισι μαράνας T. I.

δάκρυσιν ἐκδήσω τοὺς ἱκέτας στεφάνους,

ἓν τόδ᾽ ἐπιγράψας· Κύπρι, σοὶ Μελέαγρος, ὁ μύστης

σῶν κώμων, στοργῆς σκῦλα τάδ᾽ ἐκρέμασε.

## LXV.

Ὦ πλόκαμον Δημοῦς, ὦ σάνδαλον Ἡλιοδώρας,

ὦ τὸ μυρόῤῥαντον Τιμαρίου πρόθυρον,

ὦ τρυφερὸν μείδημα βοώπιδος Ἀντικλείας,

ὦ τοὺς ἀρτιθαλεῖς Δωροθέας στεφάνους.

οὐκέτι σοι χρυσέη φαρέτρη πτερόεντας ὀϊστοὺς

κρύπτει, Ἔρως· ἐν ἐμοὶ πάντα γάρ ἐστι βέλη.

## LXVI.

Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον,

καὶ μυρόπνουν Δημοῦς χρῶτα τὸν ὑπναπάτην,

ναὶ πάλιν Ἰσιάδος φίλα παίγνια, ναὶ φιλάγρυπνον

λύχνον ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη,

βαιὸν ἔχω τό γε λειφθὲν, Ἔρως, ἐπὶ χείλεσι τραῦμα·

εἰ δ᾽ ἐθέλεις, καὶ τοῦτ᾽, εἰπὲ, καὶ ἐκπτύσομαι.

## LXVII.

Κῦμα τὸ πικρὸν Ἔρωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες

Ζῆλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,

ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρενῶν οἴακες ἀφεῖνται. p. 21.

ἦ πάλι τὴν τρυφερὴν Σκύλλαν ἐποψόμεθα;

## LXVIII.

Ναὶ τὰν νηξαμέναν χαροποῖς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,

ἔστι καὶ ἐκ μορφᾶς ἁ Τρυφέρα τρυφερά.

T. I. LXIX.

Α φίλερως χαροποῖς Ασκληπιὰς, οἷα γαλήνης,
ὄμμασι συμπείθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

LXX.

Γυμνὴν ἢν ἐσίδῃς Καλλίστιον, ὦ ξένε, φήσεις·
ἤλλακται διπλοῦν γράμμα Συρηκόσιον.

LXXI.

Νὺξ ἱερὴ, καὶ λύχνε, συνίστορας οὔτινας ἄλλους
ὅρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἵλομεθ' ἀμφότεροι.
χῶ μὲν ἐμὲ στέρξειν, κεῖνον δ' ἐγὼ οὔ ποτε λείψειν
ὠμόσαμεν· κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
νῦν δ' ὁ μὲν ὅρκια φησὶν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι·
λύχνε, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὁρᾷς ἑτέρων.

LXXII.

Ορθροβόας δυσέρωτι κακάγγελε, νῦν τρισάλαστε,
ἐννύχιος κράζεις πλευροτυπῆ κέλαδον,
γαῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τοῦτ' ἔτι νυκτὸς
καὶ τὸ φιλεῖν, ἐπ' ἐμαῖς δ' ἁδὺ γελᾷς ὀδύναις.
ἅδε φίλα θρέπτειρα χάρις; ναὶ τὸν βαθὺν ὄρθρον
ἔσχατα γαρύεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

p. 22. LXXIII.

Ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
ἀστραγάλοις, τοὐμὸν Πνεῦμ' ἐκύβευσεν Ερως.

LXXIV.

Ηοῦς ἄγγελε χαῖρε Φαεσφόρε, καὶ ταχὺς ἔλθοις
Εσπερος, ἣν ἀπάγεις, λάθριος αὖθις ἄγων.

## LXXV.

T. I.

Εἰς Τιμάριον ἑταίραν.

Καὐτὸς Ἔρως ὁ πτανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἥλω,
τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς ὄμμασι, Τιμάριον.

## LXXVI.

Ὁ τρυφερὸς Διόδωρος ἐς ἠϊθέους φλόγα βάλλων
ἤγρευται λαμυροῖς ὄμμασι Τιμαρίου,
τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος ἔχων βέλος. ἦ τόδε καινὸν
θάμβος ὁρῶ· φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον.

## LXXVII.

Οὐκέτι Τιμάριον τοῦ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος
πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίῃ·
ἀλλ' ἐπὶ μὲν νώτοιο μετάφρενον, ὡς κέρας ἱστῷ,
κυρτοῦται, πολιὸς δ' ἐκλέλυται πρότονος.
ἱστία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν,
ἐκ δὲ σάλου στρεπτὰς γαστρὸς ἔχει ῥυτίδας.
νέρθε δὲ πάνθ' ὑπέραντλα νεὼς, κοίλη δὲ θάλασσα
πλημμύρει, γόνασιν δ' ἔντρομός ἐστι σάλος,
δύστανός γ' ὃς ζωὸς ἔτ' ὢν Ἀχερουσίδα λίμνην
πλεύσετ' ἄνωθ' ἐπιβὰς γραὸς ἐπ' εἰκοσόρῳ.

## LXXVIII.

p. 23.

Εἰς Φανίον ἑταίραν.

Οὔ μ' ἔτρωσεν Ἔρως τόξοις, οὐ λαμπάδ' ἀνάψας,
ὡς πάρος, αἰθομένην θῆκεν ὑπὸ κραδίᾳ.

LXXVII. 3. Scr. ἱστῷ.

T. I. σύγκωμον δὲ Πόθοισι φέρων Κύπριδος μορφεγγὲς
Φανίον, ἄκρον ἐμοῖς ὄμμασι πῦρ ἔβαλεν.
ἐκ δέ με φέγγος ἔτηξε. τὸ δὲ βραχὺ φανίον ὤφθη
πῦρ ψυχῆς τῇ 'μῇ καιόμενον κραδίᾳ.

## LXXIX.

Ἔσπευδον τὸν Ἔρωτα φυγεῖν. ὁ δὲ βαιὸν ἀνάψας
φανίον ἐκ τέφρης, εὗρέ με κρυπτόμενον.
κυκλώσας δ' ὀ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα δισσὰ,
κνίσμα πυρὸς θραύσας, εἴς με λαθὼν ἔβαλεν.
ἐκ δὲ φλογὸς πάντη μοι ἐπέδραμεν. ὦ βαρὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοί. μέγα πῦρ Φανίον ἐν κραδίῃ.

## LXXX.

Εὔφορτοι νᾶες πελαγίτιδες, αἳ πόρον Ἕλλης
πλεῖτε, καλὸν κόλποις δεξάμεναι Βορέαν,
ἤν πυ ἐπ' ἠιόνων Κώαν κατὰ νᾶσον ἴδητε
Φανίον ἐς χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος,
τῦτ' ἔπος ἀγγείλασθε· Καλὴ νυξ, σός με κομίζει
ἵμερος ὀ ναύταν, ποσσὶ δὲ πεζοπόρον.
εἰ γὰρ τῦτ' εἴποιτ', εὖ ἐς τέλος αὐτίκα καὶ Ζεὺς
ὄριος ὑμετέρας πνεύσεται εἰς ὀθόνας.

p. 24. 

## LXXXI.

Εἰς Δημὼ ἑταίραν.

Ὄρθρε, τί μοι δυσέραστε, ταχὺς περὶ κοῖτον ἐπέστης,
ἄρτι φίλας Δημῦς χρωτὶ χλιαινομένῳ;

LXXX. 6. cod. παιζεπόρον.

εἴθε πάλιν στρέψας ταχινὸν δρόμον Ἕσπερος εἴης, T. I.

ὦ γλυκὺ φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πικρότατον.

ἤδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ᾽ Ἀλκμήνην Διὸς ἦλθες

ἀντίος, ὐκ ἀδαὴς δ᾽ ἐσσὶ παλινδρομίης.

## LXXXII.

Ὄρθρε, τί νῦν, δυσέραστε, βραδὺς περὶ κόσμον ἑλίσσῃ,

ἄλλος ἐπεὶ Δημοῦς θάλπεθ᾽ ὑπὸ χλαμίδι;

ἀλλ᾽ ὅτε τὰν ῥαδινὰν κόλποις ἔχον, ὠκὺς ἐπέστης,

ὡς βάλλων ἐπ᾽ ἐμοὶ φῶς ἐπιχαιρέκακον.

## LXXXIII.

Δημὼ λευκοπάρειε, σὲ μέν τις ἔχων ὑπὸ χρῶτα

τέρπεται· ἁ δ᾽ ἐν ἐμοὶ νῦν στενάχει κραδία.

εἰ δέ σε σαββατικὸς κατέχει πόθος, ὐ μέγα θαῦμα·

ἔστι καὶ ἐν ψυχροῖς σάββασι θερμὸς Ἔρως.

## LXXXIV.

Εἰς Ζηνοφίλαν ἑταίραν.

Ζηνοφίλᾳ κάλλος μὲν Ἔρως, σύγκοιτα δὲ φίλτρα

Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν, αἱ Χάριτες δὲ χάριν.

## LXXXV.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίαν παρέδειξεν ἑταίραν;

τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι Χάριτα;

ἦ ῥ᾽ ἐτύμως ὑδ᾽ ἀνὴρ κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον p. 25

δῶρα διδὺς, καὐτὰν τὰν Χάριν ἐν χάριτι.

## LXXXVI.

Ἁδυμελεῖς Μῦσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων

σὺν Πειθοῖ, καὶ Ἔρως καλὸς ὑφηνιόχῳ,

T. I. Ζηνοφίλα, σοὶ σκῆπτρα Πόθων ἀπένειμαν, ἐπεί σοι
αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρεῖς ἔδοσαν χάριτας.

LXXXVII.

Ἀδὺ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις,
Ζηνοφίλα, τί λίγει', ἀδὺ κρέκεις τι μέλος.
ποῖ σε φύγω; πάντη με περιστείχουσιν Ἔρωτες,
οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
ἃ γάρ μοι μορφὰ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μοῦσα,
ἢ χάρις, ἢ . . . τί λέγω; πάντα. πυρὶ φλέγομαι.

LXXXVIII.

Εὕδεις Ζηνοφίλα, τρυφερὸν θάλος. εἴθ' ἐπί σοι νῦν
ἄπτερος εἰσήειν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις,
ὡς ἐπί σοι μηδ' οὗτος, ὁ καὶ Διὸς ὄμματα θέλγων,
φοιτήσῃ, κατεθῶ δ' αὐτὸς ἐγώ σε μόνος.

LXXXIX.

Αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρισσὸν στεφάνωμα συνεύνᾳ
Ζηνοφίλᾳ, τρισσᾶς σύμβολα καλλοσύνας·
ἁ μὲν ἐπὶ χρωτὸς θεμένα πόθον, ἁ δ' ἐπὶ μορφᾶς
ἵμερον, ἁ δὲ λόγοις τὸ γλυκύμυθον ἔπος.
τρισσάκι σεῦ δὲ μόνας καὶ ἁ Κύπρις ὤπλισεν εὐνὰν,
καὶ Πειθὼ μύθους, καὶ γλυκὺ κάλλος Ἔρως.

p. 26. XC.

Πταίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος, οὔασι δ' ἄκροις
Ζηνοφίλας ψαύσας προσψιθύριζε τάδε·

LXXXIX. 5. cod. καὶ Κύπριδος ὤλεσεν.

Αγρυπνος μίμνει σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε φιλέντων T.I.

εὕδεις. εἶα, πέτευ· ναὶ φιλόμυσε, πέτευ.

ἥσυχα δὲ φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας

κινήσεις ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπυς ὀδύνας.

ἢν δ' ἀγάγῃς τὴν παῖδα, δορᾷ στέψω σε λέοντος,

κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

## XCI.

Κηρύσσω τὸν Ερωτα, τὸν ἄγριον. ἄρτι γὰρ ἄρτι

ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ᾤχετ' ἀποπτάμενος.

ἐςὶ δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς, ἀείλαλος, ὠκὺς, ἀθαμβὴς,

σιμὰ γελῶν, πτερόεις νῶτα, φαρετροφόρος.

πατρὸς δ' ὐκέτ' ἔχω φράζειν τίνος· ὔτε γὰρ Αἰθὴρ,

ὐ χθὼν φησι τεκεῖν τὸν θρασὺν, ὐ Πέλαγος.

πάντη γὰρ καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. ἀλλ' ἐσορᾶτε

μή πυ νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.

καίτοι κεῖνος, ἰδὺ, περὶ φωλεόν. ὔ με λέληθας

τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

## XCII.

Ηδη λευκὸν ἴον θάλλει, θάλλει δὲ φίλομβρος

νάρκισσος, θάλλει δ' ὐρεσίφοιτα κρίνα.

ἤδη δ' ἡ φιλέραςος, ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος,

Ζηνοφίλα, Πειθῦς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον.

λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἔπι φαιδρὰ γελᾶτε;

ἁ γὰρ παῖς κρέσσων ἀδυπνόων ςεφάνων.

## XCIII. p. 27.

Οξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν

σίφωνες, νυκτὸς κνώδαλα διπτέρυγα,

T. I. βαιὸν Ζηνοφίλαν, λίτομαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπνον
εὕδειν, τἀμὰ δ' ἰδὲ σαρκοφαγεῖτε μέλη.
καὶ τί πρὸς ἠλακάτην αὐδῶ; καὶ θῆρες ἄτεγκτοι
τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω, κακὰ θρέμματα, λήγετε τόλμης,
ἢ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

## XCIV.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε· λέγει δ' ὅτι τᾶς φιλέρωτος
Ζηνοφίλας ψαύει τοῦ λαλίου στόματος.
ὄλβιον· εἴθ' ὑπ' ἐμοῖς νῦν χείλεα θεῖσα
ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι.

χείλεσι

## XCV.

Πωλείσθω, καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων.
πωλείσθω. τί δ' ἐμοὶ τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ καὶ ὑπόπτερον· ἄκρα δ' ὄνυξι
κνίζει· καὶ κλαῖον πολλὰ μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν ἄτρεστον, ἀείλαλον, ὀξὺ δεδορκὸς,
ἄγριον, οὐδ' αὐτῇ μητρὶ φίλῃ τιθασόν·
πάντα τέρας. τοίγαρ πεπράσεται. εἴ τις ἀπόπλους
ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλει, προσίτω.
καίτοι λίσσετ', ἰδοὺ, δεδακρυμένος. οὔτι σε πωλῶ,
θάρσει· Ζηνοφίλᾳ σύντροφος ὧδε μένε.

p. 28. 

## XCVI.

Εἰς Ἡλιοδώραν ἑταίραν.

Ἐντὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὔλαλον Ἡλιοδώραν
ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς Ἔρως.

XCVII. T. I.

Σφαιριςὰν τὸν Ἔρωτα τρέφω· σοὶ δ', Ἡλιοδώρα,
βάλλει τὰν ἐν ἐμοὶ παλλομέναν κραδίαν.
ἀλλ' ἄγε σύμπαίκταν δέξαι Πόθον· εἰ δ' ἀπὸ σεῦ με
ῥίψαις, ὐκ οἴσω τὰν ἀπάλαιςρον ὕβριν.

XCVIII.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, πάλιν, πάλιν, Ἡλιοδώρας·
εἰπὲ, σὺν ἀκρήτῳ τὸ γλυκὺ μίσγ' ὄνομα.
καί μοι τὸν βρεχθέντα μύροις καὶ χθιζὸν ἐόντα,
μναμόσυνον κείνας, ἀμφιτίθει ςέφανον.
δακρύει φιλέραςον ἰδὲ ῥόδον, ὕνεκα κείναν
ἄλλοθι, κὐ κόλποις ἡμετέροις ἐσορᾷ.

XCIX.

Ἔγχει τᾶς Πειθῦς καὶ Κύπριδος Ἡλιοδώρας,
καὶ πάλι τᾶς αὐτᾶς ἁδυλόγω Χάριτος.
αὐτὰ γὰρ μί' ἐμοὶ γράφεται θεὸς, ἇς τὸ ποθεινὸν
ὔνομ' ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι.

C.

— — — — — —
— — — —

ἅρπασαι· τίς τόσσον ἐναιχμάσαι ἄγριος εἴη,
τίς τόσον ἀνταῖραι καὶ πρὸς Ἔρωτα μάχην;
ἅπτε τάχος πεύκας, καὶ . . . τίς κτύπος; Ἡλιοδώρας. p. 29.
βαῖνε πάλιν ςέρνων ἐντὸς ἐμῶν, κραδία.

C. 1. Cod. τὶς τόσσος ε. α. εἶναι τὶς τόσος — Forte ſcr. ἁρπάσεται — ἢ. τ. ἐπαιχμάσαι —

T. I. CI.

Τρηχὺς ὄνυξ ὑπ' Ἔρωτος ἀνέτραφες Ἡλιοδώρας·
ταύτης γὰρ δύνει κνίσμα καὶ εἰς κραδίην.

CII.

Ἐν τόδε, παμμήτειρα θεῶν, λίτομαί σε, φίλη Νὺξ,
ναὶ λίτομαι, κώμων σύμπλανε, πότνια Νὺξ,
εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ἡλιοδώρας
θάλπεται, ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλιαινόμενος,
κοιμάσθω μὲν ὁ λύχνος· ὁ δ' ἐν κόλποισιν ἐκείνης
ῥιπτασθεὶς κείσθω δεύτερος Ἐνδυμίων.

CIII.

Ὦ Νὺξ, ὦ φιλάγρυπνος ἐμοὶ πόθος Ἡλιοδώρας,
καὶ σκολιῶν ὄρθρων κνίσματα δηξιχαρῆ,
ἆρα μένει στοργῆς μοι λείψανα, χ' ὅττι φίλησα
μνημόσυνον ψυχρᾷ θάλπετ' ἐν οἰκεσίᾳ;
ἆρά γ' ἔχει σύγκοιτα τὰ δάκρυα, κἀμὸν ὄνειρον
ψυχαπάτην στέρνοις ἀμφιβαλοῦσα φιλεῖ;
ἢ νέος ἄλλος ἔρως, νέα παίγνια; μήποτε λύχνε
ταῦτ' ἐσίδοις, εἴης δ' ἧς παρέδωκα φύλαξ.

CIV.

Ὁ στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται Ἡλιοδώρας·
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

p. 30. CV.

Πλέξω λευκόϊον, πλέξω δ' ἁπαλὴν ἅμα μύρτοις
νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,

CIII. 2. Cod. δακιχαρῆ. 4. Scr. ἐνὶ κλισίᾳ.

πλέξω καὶ κρόκον ἡδύν· ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον T. I.

πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,

ὡς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβόστρυχος Ἡλιοδώρας

εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ στέφανος.

## CVI.

Ναὶ τὸν Ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' οὔασιν Ἡλιοδώρας

φθέγμα κλύειν, ἢ τᾶς Λατοΐδεω κιθάρας.

## CVII.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὔλαλον Ἡλιοδώραν

νικάσειν αὐτὰς τὰς Χάριτας χάρισιν.

## CVIII.

Ἀνθοδίαιτε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ἡλιοδώρας

ψαύεις, ἐκπρολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;

ἢ σύ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκύ, καὶ δυσύποιστον

πικρὸν ἀεὶ κραδίᾳ κέντρον Ἔρωτος ἔχει;

ναὶ δοκέω, τοῦτ' εἶπας· ἴθι, φιλέραστε, παλίμπους ,/

στεῖχε· πάλαι τὴν σὴν οἴδαμεν ἀγγελίην.

## CIX.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονὸς, Ἡλιοδώρα,

δωροῦμαι, στοργᾶς λείψανον εἰς Ἀΐδαν,

δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ

σπένδω νᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.

οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος p. 31.

αἰάζω, κενεὰν εἰς Ἀχέροντα χάριν.

αἶ αἶ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἅρπασεν Ἀιδας,

ἅρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.

T.I. ἀλλά σε γουνοῦμαι, γᾶ παντρόφε, τὰν πανόδυρτον
ἠρέμα σοῖς κόλποις, μᾶτερ, ἐναγκάλισαι.

## CX.

### Εἰς τὸ Ἔαρ. εἰδύλλιον.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη.
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμησε πετήλοις.
οἱ δ' ἁπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἠοῦς
λειμῶνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντες.
ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθει βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόῤῥυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει·
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε,
συρίζει δὲ νομεύς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,
p. 37. καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,

καὶ

CX. 4. Cod. Vat. ἐκόμισσε.

καὶ μέλπει πετεηνὰ, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι, T. I.
πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι;

## CXI.

Ηχήεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεὶς,
ἀγρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλος.
ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις,
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
ἀλλὰ, φίλος, φθέγγου τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις
παίγνιον, ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον,
ὄφρα φυγὼν τὸν Ερωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

## CXII.

Ακρὶς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
ἀκρὶς, ἀρουραίη Μοῦσα, λιγυπτέρυγε,
αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τὶ ποθεινὸν,
ἐγκρούουσα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας,
ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
ἀκρὶ, μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.
δῶρα δέ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
καὶ δροσερὰς στόματι σχιζομένας ψεκάδας.

## CXIII.

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλαθ' ὁ κοῦρος,
νίψαν ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλινδόμενον.
τοὔνεκα σὺν Νύμφαις Βρόμιος φίλος. ἢν δέ νιν εἴργῃς
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

T. I. p. 33.

CXIV.

Ἄνθεμά σοι Μελέαγρος ἑὸν συμπαίκτορα λύχνον,
Κύπρι φίλη, μύστην σῶν θέτο παννυχίδων.

CXV.

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψε
σκῦλα, πανaισχίστην τέρψιν Ἐνυαλίου;
οὔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, οὔτε τι πήληξ
ἄλλοφος, οὔτε φόνῳ χρανθὲν ἄρηρε σάκος.
ἀλλ' αὔτως γανόωντα καὶ ἀστυφέλικτα σιδάρῳ,
οἷά περ οὐκ ἐνοπᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἔναρα·
εἰς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λύθρῳ
λειβόμενα βροτέῳ σηκὸς Ἄρηος ἔχοι.

CXVI.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
ἀλλὰ μέθες, Κρονίδη, τὸν ἀροτρέα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος, ἄναξ, ἐγένου.

CXVII.

Ταντάλι παῖ, Νιόβα, κλύ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας·
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.
λῦε κόμας ἀνάδεσμον, ἰὼ, βαρυπενθέσι Φοίβου
γειναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.

CXV. 1. Editt. περὶ τοῖς θρ. Suid. ed. pr. θνητῶν θρ. ἀν. epitheton quoddam voci θριγκοῖς congruum deeſſe videtur. θνητῶν eſt in omnibus codd. quod vir quidam doctus in marg. Scal. male mutavit in θνητά. Br. in Lect. p. 51.

οὐ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν. ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο; τί λεύσσω; T. I.
αἶ, αἶ, πλημμύρει παρθενικαῖσι φόνος.
ἁ μὲν γὰρ ματρὸς ἐπὶ γούνασιν, ἁ δ' ἐνὶ κόλποις
κέκλιται. ἁ δ' ἐπὶ γᾶς, ἁ δ' ἐπιμαστίδιος.
ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· ἁ δ' ἐπ' ὀιστοῖς p. 34.
πτώσσει· τᾶς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὁράᾳ.
ἁ δὲ λάλον στέρξασα πάλαι στόμα νῦν ὑπὸ θάμβευς
μάτηρ σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

## CXVIII.

Ὤνθρωφ', Ἡράκλειτος ἐγὼ σοφὰ μοῦνος ἀνευρών,
φημὶ τάδ' ἐς πάτραν κρείσσονα καὶ σοφίης.
λὰξ γὰρ καὶ κοτέων, Ασίᾳ, ξένε, δύσφρονας ἄνδρας
ὑλάκτευν· λαμπρὰ θρεψαμένοισι χάρις.
οὐκ ἀπ' ἐμεῦ; μὴ τρηχύς· ἐπεὶ τάχα καὶ σύ τι πείσῃ
τρηχύτερον. πάτρης χαῖρε σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου.

## CXIX.

### Εἰς τὰς Λυκαμβίδας.

Δεξιτερὴν Ἀίδαο θεοῦ χέρα, καὶ τὰ κελαινὰ
ὄμνυμεν ἀῤῥήτου δέμνια Φερσεφόνης,
παρθένοι ὡς ἐσμὲν καὶ ὑπὸ χθονί· πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
Ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν οὐκ ἐπὶ καλὰ
ἔργα, γυναικεῖον ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
Πιερίδες, τί κόρῃσιν ἐφ' ὑβριστῆρας ἰάμβους
ἐτράπετ', οὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι;

CXVIII. 3. Cod. λ. γ. ἐγὼ καὶ τὸ κίων ἀσίῳ ξένε δ. α. unde melius ſcripſiſſem: λ. γ. ἐγὼ κοτέων 'Ασίᾳ, ξ.

T.I. CXX.

Τὸν ταχύπουν, ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα λαγωὸν
ἐν κόλποις στέργουσα διέθρεψεν ἁ γλυκερόχρως
Φανίον, εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.
p. 35. οὐδέ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
ἀπλήστου, πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
καί μου πρὸς κλισίαις κρύψε νέκυν, ὡς ἐν ὀνείροις
αἰὲν ὁρᾷν κοίτης γειτονέοντα τάφον.

CXXI.

Παμμῆτορ γῆ χαῖρε, σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ
Αἰσιγένην καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

CXXII.

α Εἰπὸν ἀνειρομένῳ τίς καὶ τίνος ἐσσί. β Φίλαυλος
Εὐκρατίδεω. α ποδαπὸς δ' εὔχε' ἔμεν; β Θριασεύς.
α ἔζησας δὲ τίνα στέργων βίον; β οὐ τὸν ἀρότρου,
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν· τὸν δὲ σοφοῖς ἕταρον.
α γήρᾳ δ', ἢ νούσῳ βίον ἔλλιπες; β ἤλυθον Αἴδαν
αὐτοθελεί, Κείων γευσάμενος κυλίκων.
α ἦ πρέσβυς; β καὶ κάρτα. α λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρὴ
σύμφωνον πινυτῷ σχόντα λόγῳ βίοτον.

CXXIII.

Εἰς τὸν τάφον Ἀντιπάτρου Σιδωνίου ποιητοῦ, ἐφ' ᾧ σύνθημα ἦν ἀλέκτωρ, καὶ φοίνικος κλάδος, καὶ ἀστράγαλος.

Ἀ στάλα, σύνθημα τί σοι γοργωπὸς ἀλέκτωρ
ἕστα, καλλαΐνᾳ σκαπτοφόρος πτέρυγι;

ποσσὶν ὑφαρπάζων Νίκας κλάδον· ἄκρα δ' ἐπ' αὐτᾶς T. I.
βαθμίδος προπεσὼν κέκλιται ἀστράγαλος;
ἦ ῥά γε νικάεντα μάχᾳ σκαπτοῦχον ἄνακτα
κρύπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀστράγαλος;
πρὸς δὲ, τί λιτὸς ὁ τύμβος; ἐπιπρέπει ἀνδρὶ πενιχρῷ
ὄρνιθος κλαγγαῖς νυκτὸς ἀνεγρομένῳ.
οὐ δοκέω· σκᾶπτρον γὰρ ἀναίνεται. ἀλλὰ σὺ κεύθεις p. 36.
ἀθλοφόρον, νίκαν ποσσὶν ἀειράμενον.
οὐ ψαύω καὶ τῇδε· τί γὰρ ταχὺς εἴκελος ἀνὴρ
ἀστραγάλῳ; νῦν δὴ τὤτρεκὲς ἐφρασάμαν.
φοίνιξ οὐ νίκαν ἐνέπει, πάτραν δὲ, μεγαυχῆ
ματέρα Φοινίκων, τὰν πολύπαιδα Τύρον·
ὄρνις δ', ὅττι γεγωνὸς ἀνὴρ, καί που περὶ Κύπριν
πρᾶτος, κὴν Μούσαις ποικίλος ὑμνοθέτας.
σκᾶπτρα δ' ἔχει σύνθημα λόγου· θνάσκειν δὲ πεσόντα
οἰνοβρεχῆ, προπετὴς ἐννέπει ἀστράγαλος.
καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δ' οὔνομα πέτρος ἀείδει,
Ἀντίπατρον, προγόνων φύντ' ἀπ' ἐρισθενέων.

## CXXIV.

Οἰκτρότατον μάτηρ σε, Χαρίξενε, δῶρον ἐς Ἀιδαν,
ὀκτωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι.
ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστενεν, ἁνίκ' ἀπ' οἴκων
ἄλικες οἰμωγᾷ σὸν νέκυν ἀχθοφόρευν.
πένθος δ', οὐχ Ὑμέναιον ἀνωρύοντο γυναῖκες,
αἲ αἲ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας,
καὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε Μοῖρα
Σπειρογόνας στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.

T. I. τοῖς μὲν ὁμιλήσασι ποθεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι
πενθεῖν, τοῖς δ' ἀγνῶς πευθομένοις ἐλεεῖν.

## CXXV.

Οὐ γάμον, ἀλλ' Αΐδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα
δέξατο, παρθενίας ἅμματα λυομένα.
ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν
λωτοὶ, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι·
p. 37. ἠῷος δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν, ἐν δ' Υμέναιος
σιγαθεὶς γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ
πεῦκαι, καὶ φθιμένᾳ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

## CXXVI.

Ατρέμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν Ερωτα
καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας Χάρισιν·
ὃν θεόπαις ἤνδρωσε Τύρος, Γαδάρων θ' ἱερὰ χθών·
Κῶς δ' ἐρατὴ Μερόπων πρέσβυν ἐγηροτρόφει.
ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσὶ, ΣΕΛΟΜ· εἰ δ' οὖν σύ γε Φοῖνιξ,
ΑΥΔΟΝΙΣ· εἰ δ' Ελλην, ΧΑΙΡΕ. τὸ δ' αὐτὸ φράσαν.

## CXXVII.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δ' ἐμὲ τεκνοῖ
Ατθὶς ἐν Ασσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος,
πρῶτα Μενιππείοις συντροχάσας Χάρισιν.

εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένε, πατρίδα, κόσμον T. I.
ναίομεν· ἓν θνατοὺς πάντας ἔτικτε Χάος.
πουλυετὴς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·
γήρως γὰρ γείτων, κἀγγύθεν Ἀΐδεω.
ἀλλά με τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν
χαίρειν, εἰς γῆρας καὐτὸς ἵκοιο λάλον.

## CXXVIII. p. 38.

Αἰνιγματῶδες. ὅτι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ παλαιοῦ ἥρωος Μελεάγρου τὸν ἑαυτοῦ τάφον οὕτως ἐκόσμησεν σιβύνῃ καὶ κάπρου δέρματι.

Πτανὲ, τί σοι σιβύνη, τί δὲ καὶ συὸς εὔαδε δέρμα;
καὶ τίς ἐὼν, στάλας σύμβολον ἐσσὶ τίνος;
οὐ γὰρ Ἔρωτ' ἐνέπω σε. τί γάρ; νεκύεσσι πάροικος
Ἵμερος; αἰάζειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν Κρόνον. ἔμπαλι γὰρ δὴ
κεῖνος μὲν τριγέρων· σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
ἀλλ' ἄρα, ναὶ δοκέω γὰρ, ὁ γᾶς μὲν ἔνερθε, σοφιστὰς
ἐστί· σὺ δ', ὁ πτερόεις, τοὔνομα τοῦδε λέγεις.
ἐν προβολᾷ δ' ἀμφῆκες ἔχεις γέρας, ἔς τε γέλωτα
καὶ σπουδὰν, καί που μέτρον ἐρωτογράφον.
ναὶ μὲν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος υἱῷ
σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.
χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ Μοῦσαν Ἔρωτι,
καὶ Χάριτας Σοφίᾳ εἰς μίαν ἡρμόσαο.

## CXXIX.

Ἀπύματον καμπτῆρα καταγγέλλουσα κορωνὶς,
ἑρκοῦρος γραπταῖς πιστοτάτα σέλισι,

T. I. φαμὶ τὸν ἐκ πάντων ἠθροισμένον εἰς ἓν ἄμοργμον
ὑμνοθέταν βύβλῳ τᾷδ' ἐνελιξάμενον
ἐκτελέσαι Μελέαγρον, ἀείμνηστον δὲ Διοκλεῖ
ἄνθεσι συμπλέξαι μουσοπόλον στέφανον.
οὖλα δ' ἐγὼ καμφθεῖσα δρακοντείοισιν ἀώτοις
σύνθρονος ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίας.

P. 40. # ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

## ΠΑΡΙΟΥ ΛΕΙΨΑΝΑ.

### I.

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες· οὐδέ τις αὐτῶν
μεμνόμενος, θαλίης τέρψεται οὔτε πότοις.
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν· οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνῃ ἔχομεν
πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον. ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἕλκος ἀναστένομεν.
ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
τλῆτε, γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

### II.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

III. T. I.

Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
  ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπὶς ἐκείνη
  ἐῤῥέτω. ἐξαῦθις κτήσομαι οὐ κακίω.

IV. p. 41.

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται, οὐδὲ θαμειαὶ
  σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον.
  ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
δεσπόται Εὐβοίας δουρικλυτοί.

V.

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
  φοίτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγὸς, οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
  νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

VI.

Θρηνῶν δὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμου ταφῆς, λέγει μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν,

Εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπολήθη.

VII.

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι· οὔτε κάκιον
  θήσω, τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

T. I.

## VIII.

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρῃ, κουριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

## IX.

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν,
οὐδὲ διαπεπλεγμένον,
p. 42. οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον,
οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλά μοι εἴη ῥαιβὸς,
ἀσφαλῶς βεβηκὼς,
καὶ ἐπινοήμασι δασύς.

## X.

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἷλέ πω με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος.
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

## XI.

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε Λεπτίνεω πάϊ,
γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει.

## XII.

Καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασι.

IX. 2. Scr. διαπεπλιγμένον.

IX. 5. Scr. ἀλλὰ μικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν ῥαιβὸς, ἀσφ. βεβ. ποσσὶ, καρδίας τε πλέως, καὶ ἐπιν. δ.

XI. 1. Menag. ſuſp. τ. ἀ. νοῦς, ὦ Γ., παῖ Λεπτίνεω —

XIII. T. I.

Γλαῦκε ὅρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα γυρεὸν ὀρφνὸν ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος. κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος.

XIV.

Θυμὲ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἄνεχε, δυσμενῶν δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
ἀσφαλῶς. καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο. p. 43.
ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε, καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυθμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

XV.

Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα. πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί·
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι, καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'. ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά.
καὶ βίου χρήζων πλανᾶται, καὶ νόου παρήορος.

XVI.

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν, οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας φάος
ἡλίου λάμποντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ οὐκ ἄπιστα πάντα κἀπίελπτα γίνεται
ἀνδράσιν; μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,

XV. 4. κινοῦσ' ap. Stob.

T. I. μηδ' ἵνα δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
εἰνάλιον, καί σφι θαλάσσης ἠχήεντα κύματα
φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

XVII.

Ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος, σὺ δ' ἔργα
ἐπ' ἀνθρώπους ῥεῖς λεωργά τε κἀθέμιστα.

XVIII.

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

p. 44. XIX.

Οὔ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν καίπερ εὔφημος θανὼν
γίνεται. χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζωοῦ διώκομεν
ζωοὶ ἀνθρώπων. κάκιστα δὲ τῷ θανόντι γίνεται.

XX.

Κλῦθ' ἄναξ Ἥφαιστε, καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ
ἵλαος γενοῦ, χαρίζευ δ' οἷά περ χαρίζεαι.

XXI.

Ἀρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών·

Ἥδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπιστεφής.

XXII.

Ἀρχίλοχος ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσου, ὡς ἥσσονος, φησίν·

Οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφίμερος,
οὐδ' ἐρατὸς, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

XVI. 7. Scr. μ. ἐὰν δ.

XXIII. T. I.

Αρχίλοχος ἐπὶ τῆς τἀναντία φρονέσης ὁ κακῶς εἶπε·

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει δολοφρονέυσα χειρὶ,
τῇ ἑτέρῃ δὲ πῦρ.

XXIV.

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθεὶς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευε,
κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας.

XXV. p. 45.

Εἰ γὰρ ὣς
ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβέλης θίγειν.

XXVI.

Αλλά μ' ὁ λυσιμελὴς, ὦ 'ταῖρε, δάμναται πόθος.

XXVII.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα, κάρφεται γὰρ ἤδη.

XXVIII.

Εμεῦ δ' ἐκεῖνος ὀ καταπροΐξεται.

XXIX.

Ερέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων· τέρψεαι δ' ἀκέων·
φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα, μηδὲ διαλέγεσθαι.

XXX.

Ημβλακον, καί πȣ τιν' ἄλλον ἥδ' ἄτη κιχήσατο.

XXXI.

Ερξω·
ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Αρης.

T. I.

XXXII.

Νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

XXXIII.

Ἀλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

p. 46.

XXXIV.

Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

XXXV.

Ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

XXXVI.

Διωνύσοιο ἄνακτος
καλὸν ἐξάρξαι μέλος οἶδα, διθύραμβον, οἴνῳ
συγκεραυνωθεὶς φρένας.

XXXVII.

Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο,
ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος.

XXXVIII.

Αἶνός τις ἔσ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων ὅδε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ τε κἀετὸς
ξυνωνίην ἔθεντο.

XXXIX.

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη,
ἀχνυμένη σκυτάλη

— — — — —
— — —

πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθεὶς T.I.
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν.
τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

XL. p. 47.

Βοῦς ἐστιν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνὸς, ἔργων ἴδρις.

XLI.

Ἔστη κατ' ἠκὴν κύματός τε κἀνέμου.

XLII.

Ἐλπομαι,
πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταυανεῖ
ὀξὺς ἐλλάμπων.

XLIII.

Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
ὑπερκρεμάσθω τῆσδε νήσου.

XLIV. Lect. p. 236

Ὥσπερ πρὸς αὐλὸν βρύτον ἢ Θρήϊξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδ' ἔην πονευμένη.

XLV.

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφάη.

Lect. p. 327.

# ΑΡΙΟΝΟΣ ΜΗΘΥΜΝΑΙΟΥ.

## I.

Ὕψιστε θεῶν, πόντιε,
χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
βράγχιοι περὶ δή σε πλωτοὶ θῆρες
χορεύουσιν ἐν κύκλῳ,
κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
ἐλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι,
σεισμοὶ φριξαύχενες,
ὠκύδρομοι σκύλακες,
φιλόμουσοι δελφῖνες,
ἔναλ' ἀθύρματα κουρᾶν
Νηρηΐδων θεᾶν,
ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ
Ταιναρίαν ἀκτὰν ἐπόρευσαν,
πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
κύρτοισι νώτοις ὀχέοντες,
ἄλοκα Νηρείας πλακὸς
τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον,
φῶτες δόλιοι, ὥς μ' ἀφ' ἁλιπλόου
γλαφυρᾶς νεὼς εἰς οἶδμα
ἁλιπορφύρου λίμνας ῥίψαν.

II.

II. T. III. ~~Lect.~~ p. 328.

Επὶ τῷ ἀναθήματι ἐπὶ Ταινάρῳ.

Αθανάτων πομπαῖσιν Αρίονα Κυκλέος υἱὸν
ἐκ Σικελῦ πελάγυς σῶσεν ὄχημα τόδε.

## ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ. T. II. p. 294.

Ανδρὶ μὲν Ιππαίμων ὄνομ᾽ ἦν· ἵππῳ δὲ Πόδαργος·
καὶ κυνὶ Θήραργος· καὶ θεράποντι, Βάβης.
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱὸς·
ὤλετο δ᾽ ἐν προμάχοις, ὀξὺν Αρη συνάγων.

## Σ Α Π Φ Ο Υ Σ.

I. (II.) T. I. p. 55.

Παιδνὴ ἄφωνος ἐοῖσα τάδ᾽ ἐννέπω, ἤν τις ἔρηται,
φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν.
Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ Λατῦς ἀνέθηκεν Αριστὼ
Ερμοκλείδαο τῶ Σαοναϊάδα,
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ᾇ σὺ χαρεῖσα
πρόφρων ἁμετέραν εὐκλέϊσον γενεάν.

I. 1. Cod. παῖδες α. ε. τάτ᾽ ἐνν. αἴ. Verſ. 3. Cod. Λατοῖ α. ἀρίστα. Verſ. 4. Ἑρμοκλείταο τῆς ἀοναϊάδα.

T. I. II. (III.)

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζωΐας.

III. (IV.)

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῖσαν
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,
ἇς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
ἅλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

---

p. 58.

# ΗΡΙΝΝΗΣ.

I.

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῷστε Προμαθεῦ,
ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν.
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅςις ἔγραψεν,
αἰκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἦς κ' Ἀγαθαρχὶς ὅλα.

II.

Εἰς Βαυκίδα τὴν Μιτυληναίαν Ἠρίννης συνεταιρίδα.

Στᾶλαι, καὶ σειρῆνες ἐμαὶ, καὶ πένθιμε κρωσσὲ,
ὅςις ἔχεις Ἀΐδα τὰν ὀλίγαν σποδιὰν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν,
αἴτ' ἀςοὶ τελέθοντ', αἴθ' ἑτεροπτόλιες,
χὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τὸ,
ὅττι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χὤτι γένος
τήνῳ εὐγενὲς ἐντὶ, καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ἤρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

## III. T. I.

Εἰς Βαυκίδα τὴν νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ τελευτήσασαν.

Νύμφας Βαυκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Αΐδᾳ·
ΒΑΣΚΑΝΟΣ ΕΣΣ' ΑΙΔΑ. τὰ δέ τοι καλά μευ ποθορῶντι
ὠμοτάταν Βαυκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
ὡς τὰν παῖδ' Ὑμέναιος ὑφ' ἇς δόμον ἄγετο πεύκας
τᾶδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς,
καὶ σὺ μέν, ὦ Ὑμέναιε γάμων μολπαῖαν ἀοιδὰν p. 59.
ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσαο.

# ΣΟΛΩΝΟΣ p. 75.

## ΣΚΟΛΙΟΝ.

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον,
ὅρα μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων
κραδίῃ, φαιδρῷ προσενέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος
ἐκ μελαίνας φρενὸς γεγωνῇ.

III. 4. Cod. ἄμματα τὰν Β. Verſ. 5. Cod. ἐφ' ἆς, Verſ. 6. τάνδ'.

T. I p. 76. 

# ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ
## ΛΙΝΔΙΟΥ.

I.

Χαλκέη παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἔς' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἠέλιός τ' ἀνιὼν φαίνῃ, λαμπρά τε σελήνη,
αὐτῦ τῇδε μένυσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελέω παριῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

II.

Εἷς ὁ πατὴρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάςῳ
κῦραι ἑξήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχυσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι,
ἀθάναται δέ τ' ἐῦσαι ἀποφθινύθυσιν ἅπασαι.

# ΑΙΣΩΠΟΥ.

Πῶς τις ἄνευ θανάτυ σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σεῦ
λυγρά· καὶ ὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς, ὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ συ τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα,
ἄςρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίυ·
τ' ἄλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα. κἤν τι πάθῃ τις
ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

# ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ T. I. p. 77.

## ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

I.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα.
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

II.

Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας·
τλήμονες, οἵ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν,
οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.

III.

Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ.
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείας κέρας εἶναι.

IV.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. τετόρων ἀπὸ τῶνδε γίνονται
φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης.
εὔφορος ἥδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη.
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, οὔτ' ἂρ κακή, οὔτε μὲν ἐσθλή.
ἡ δὲ κυνός, χαλεπή τε καὶ ἄγριος. ἡ δὲ μελίσσης,
οἰκονόμος τ' ἀγαθή, καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι, p. 78.
ἧς εὔχου, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

T.I.

V.

Καὶ τόδε Φωκυλίδε, τοπλέον γένος εὐγενὲς εἶναι
οἷς ὗτ' ἐν μύθοις ἕπεται χάρις, ὗτ' ἐνὶ βελῇ.

VI.

Αλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι.
οἱ μὲν, ἐπερχομένε κακὸν ἀνέρος, ἐκλύσασθαι . . .

VII.

Παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὴ καλὰ διδασκέμεν ἔργα.

VIII.

Πολλ' ἀπατηθῆναι διζήμενόν ἔμμεναι ἐσθλόν.

IX.

Καὶ τόδε Φωκυλίδε. πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ, κρείσσων Νίνε ἀφραινέσης.

X.

T.II. p.522. Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. Λέριοι κακοί. ἐχ' ὁ μὲν, ὃς δ' ἒ
πάντες. πλὴν Προκλέες· καὶ Προκλέης Λέριος.

---

# ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

T.I. p.116. ## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

---

I. (LXIX.)

Αλκίμων σ', ὦ 'ριςοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων.
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δελήϊην.

II. (LXX.) T. I.

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ᾽ εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

III. (LXXI.) p. 117.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἷμα τόδε. ξυνὴ δ᾽ ἀμφοτέρων σοφίη.

IV. (LXXII.)

Πρόφρων, Αργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ᾽ ὑποδεξάμενος.

V. (LXXIII.)

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ᾽ ἱδρύσατο· τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐκείνου
ἔκγονοι ἐστάσανθ᾽, οἷς χάριν ἀντιδίδου.

VI. (LXXIV.)

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ᾽ ἔργον Αναξαγόρας.

VII. (LXXV.)

Παιδὶ φιλοστεφάνου Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος
μνᾶμα χοροῦ νίκας, υἱὸς Αρηϊφίλου.

VIII. (LXXVI.)

Ρυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς, Αθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

IX. (LXXVII.)

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον,
Θεσσαλίας μ᾽ ἀνέθηκ᾽ ἀρχὸς Εχεκρατίδας.

T. I. p. 118. X. (LXXVIII.)

Εὔχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἤπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις,
Ερμῆ τε κρείοντι καθέσσατο. τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

XI. (LXXIX.)

Τελλίᾳ ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱὲ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος.
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

XII. (LXXX.)

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ὗ τόδε σᾶμα.
Αρης δ' ὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

XIII. (LXXXI.)

Αβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Αγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
ὔ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Αρης
ἠνάρισε ςυγερῆς ἐν ςροφάλιγγι μάχης.

XIV. (LXXXII.)

Καί σε, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα Νότυ λαίλαπι χειμερίῃ.
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

p. 119. XV. (LXXXIII.)

Η τὸν θύρσον ἔχυσ', Ελικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτὴν
Ξανθίππη· Γλαύκη δ', ἡ σχεδὸν ἐρχομένη·

ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσι T. I.

κισσὸν, καὶ σταφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

XVI. (LXXXIV.)

Οὐ φίλος, ὃς κρατῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων

νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·

ἀλλ᾽ ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ᾽ Ἀφροδίτης

συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

---

# ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ p. 120.

## ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

---

### ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ.

I.

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ᾽ ἐπέλοντο,

θεῶν δ᾽ ἐξ ἀνάκτων ἐγένοντο υἷες,

ἡμίθεοι, ἄπονον οὐδὲ ἄφθιτον

οὐδ᾽ ἀκίνδυνον βίον, ἐς γῆρας

ἐξίκοντο, τελέσαντες.

II.

Ἄνθρωπος ἐὼν μήποτε φήσῃς

ὅττι γενήσεται,

μηδ᾽ ἄνδρα ἰδὼν, ὅσσον ἐσσεῖται

χρόνον, ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας

οὕτως ἁ μετάστασις.

II. v. Br. in Gnom. p. 315.

T. I. III.

Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλαι ἀρεταὶ καὶ ὁ πλῦτος.

IV.

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν εἰς τεθνάναι χρόνος·
ζῶμεν δ' ἀριθμῷ
παῦρα κακῶς ἔτεα.

p. 121. V.

Βιότης μὲν γὰρ
χρόνος ἐστι βραχύς· κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς
κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

VI.

Ρεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

VII.

Οτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ ἄνεμος
βρέμῃ πνέων, κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὐδ' ἀδιάντοισι
παρειαῖς, ἀμφί τε Περσεῖ βάλε
φίλαν χέρα, εἶπέν τε· ὦ τέκος,
οἷον ἔχω πόνον. σὺ δ' ἀωτεῖς, γαλαθηνῷ τ'
ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ δώματι,
χαλκεογόμφῳ δὲ, νυκτιλαμπεῖ,
κυανέῳ τε δνόφῳ. τὺ δ' αὐαλέαν
ὕπερθε τεὰν κόμαν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ' ἀνέμου φθόγγων, πορφυρέᾳ
κείμενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον καλόν.

εἰ δέ τοι δεινὸν τόγε δεινὸν ἦν, T. I.
καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν
ὑπεῖχες οὖας, κέλομαι, εὗδε, βρέφος,
εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν.
ματαιοβουλία δέ τις φανείη,
Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο· ὅ τι δὴ θαρσαλέον
ἔπος, εὔχομαι τεκνόφι δίκας μοι.

VIII. p. 122.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι προσήρμοσεν ἀμφὶ δασείας
κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

IX. a Leaff. p. 18.

Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ'
ἰχθύες ὀρθοὶ κυανέου ἐξ ὕδατος ἅλλοντο,
καλᾷ σὺν ἀοιδᾷ.

IX. b

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενος φησίν·

Ος δουρὶ πάντας νίκασε νέους
δινάεντα βαλὼν Ανανρον ὕπερ,
πολυβότρυος ἐξ Ιωλκοῦ.
οὕτω γὰρ Ομηρος ἠδὲ Στησίχορος
ἄεισε λαοῖς.

X.

Τίς κεν αἰνήσειε νόῳ πίσυνος
Λίνδου ναέταν Κλεόβουλον,
ἀενάοις ποταμοῖς,

T. I. ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς.
ἀελίου τε φλογὶ, χρυσᾶς τε σελάνας,
καὶ θαλασσαίαισι δίναις
ἀντιθέντα μένος στάλας;
ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω·
λίθον δὲ καὶ βρότειοι παλάμαι θραύοντι.
μωροῦ φωτὸς ἅδε βουλά.

## ΣΚΟΛΙΟΝ.

### XI.

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ·
δεύτερον δὲ, φυὰν καλὸν γενέσθαι,
p. 123. πλουτέειν δ' ἀδόλως τρίτον· κ' ἔπειτα
τέταρτον, μετὰ τῶν φίλων συνηβᾶν.

### XII.

Τίς γὰρ ἁδονᾶς ἄτερ
θνατῶν βίος ποθεινὸς;
ἢ ποία τυραννίς;
θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

### XIII.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος,
ἄπρακτοι δὲ μελεδῶνες.
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ
πόνῳ. ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς
ἐπικρέμαται θάνατος.
κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος
οἵ τ' ἀγαθοὶ, ὅς τις τε κακός.

## XIV.

T. I.

Ἐςι τις λόγος τὰν Ἀρετὰν ναίειν
δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις, νῦν δέ
μιν θοὰν χῶρον ἁγνὸν ἀμφέπειν.
οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
ᾧ μὴ δακέθυμος ἱδρὼς ἔνδοθεν
μόλῃ, ἵκητ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

## XV.

Lectt: p. 25.

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ
πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, p. 124.
προγόνων δὲ μνᾶςις, ὁ δ' οἶτος
ἔπαινος. ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον
οὔτ' εὐρὼς, οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ
ἀμαυρώσει χρόνος, ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
ὁ δὲ σηκὸς οἰκετᾶν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἵλετο. μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν
λελοιπὼς κόσμον, ἀέναόν τε κλέος.

## XV. a

Μαιάδος ὀρείας ἑλικοβλεφάρου
κατὰ λόγον· αὐτὴ γὰρ Κυλλήνης ἐν
ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέκεθ'
Ἑρμῆν.

XIV. 4. Scr. οὐ π. 5. Scr. οὐδ' ᾧ — 6. Scr. ἵκοιτ' ἐς ἀ. ἀ.

T. I. XV. b

Ὡς ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα
πινύσκῃ Ζεὺς ἤματα τεσσαρακαίδεκα,
λαθάνεμόν τε μιν ὥραν
καλέουσιν ἐπιχθόνιοι, ἱερὰν
παιδοτρόφον ποικίλας ἀλκυόνος.

## ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ.

XVI. (XXII.)

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μοῦνος ἔχει.

XVII. (XXIII.)

Μέσσοι δ' οἵ τ' Ἐφύραν πολυπίδακα ναιετάοντες
παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ,
p. 130. οἵ τε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ καὶ κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι, καί σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

XVIII. (XXIV.)

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας.

XV. b 2. Scr. τιτύσκῃ.

(XXIII.) 4. ap. Plutarch. ſic: οἱ . . . καλλ. Reiske em. κρέσσονα καλλίστων.

### XIX. (XXV.) T. I.

Τᾶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα, δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέης,
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

### XX. (XXVI.)

Οἵδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρὶ, τοῖς συναρίθμοις
Ιναχίδαις Θυρέαν ἄμφι μαχεσσάμενοι,
αὐχένας οὐ στρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Οθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει· Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἱ δέ τις Αργείων ἔφυγεν μόρον, ἦς ἀπ' Αδράστου.
Σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

### XXI. (XXVII.) p. 131.

Η μέγ' Αθηναίοισι φόως γένεθ', ἡνίκ' Αριστο-
γείτων Ιππαρχον κτεῖνε, καὶ Αρμόδιος.

### XXII. (XXVIII.)

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Αρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Αθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

### XXIII. (XXIX.)

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

### XXIV. (XXX.)

Ω ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

T. I. XXV. (XXXI.)

Μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιςία, ὅν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς,
ὐκ ἔτλη Σπάρτας ἡγεμόνας προλιπεῖν.

XXVI. (XXXII.)

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐςὶ μέγιςον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τῦτ' ἀπένειμε Τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

p. 132. XXVII. (XXXIII.)

Ἄσβεςον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κυάνεον θανάτυ ἀμφεβάλοντο νέφος.
ὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνυσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀΐδεω.

XXVIII. (XXXIV.)

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῆδ' ἔθανον, Σπάρτας εὐρυχόρυ βασιλεῦ,
πλείςων δὴ τόξων τε, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

XXIX. (XXXV.)

Θηρῶν μὲν κάρτιςος ἐγὼ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρυρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν, ὡς ὄνομ' εἶχεν,
ὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

(XXXII.) 4. Cod. Vat. ἀγηράτῳ.

## XXX. (XXXVI.)

T.I.

Αἵδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητᾶν
 ἔσταθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμόνιαι·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

## XXXI. (XXXVII.)

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
 ὅπλ' ἀνέθεντο Λατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.

## XXXII. (XXXVIII.)

p.133.

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε πὰρ Σαλαμῖνα
 Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.
πέντε δὲ νῆας ἕλεν δηΐων, ἕκτην δ' ἀπὸ χειρῶν
 ῥύσατο βαρβαρικῶν Δωρίδ' ἁλισκομένην.

## XXXIII. (XXXIX.)

Ὦ ξεῖν', εὔυδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου·
 νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς.
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἑλόντες
 καὶ Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυόμεθα.

## XXXIV. (XL.)

Ἀκμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
 ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι
δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
 ἥψαμεν, ἀργαλέας μνάματα ναυμαχίας.
ὀστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
 ἀντ' εὐεργεσίας μνᾶμ' ἐπέθηκε τόδε.

T. I. XXXV. (XLI.)

Οὗτος Ἀδειμάντȣ κεῖνȣ τάφος, ȣ̃ διὰ βȣλὰς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

XXXVI. (XLII.)

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δȣλοσύναν.

XXXVII. (XLIII.)

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσα Μήδων
Παυσανίας Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκα τόδε.

p. 134. XXXVIII. (XLIV.)

Τόνδε ποθ' Ἕλλανες νίκας κράτει, ἔργῳ Ἄρηος
εὐτόλμῳ ψυχᾶς λάματι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κοινὸν
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίȣ.

XXXIX. (XLV.)

Φημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβȣλον
παῖδας Δεινομένευς τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
Δαρετίȣ χρυσȣ̃, τᾶς δεκάτας δεκάταν,
βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ἕλλησι χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

XL. (XLVI.)

Ἐξ ȣ̃ γ' Εὐρώπαν Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε,
καὶ πολέμȣς θνατῶν θȣ̃ρος Ἄρης ἐφέπει,
ȣ̓δαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.

οἵδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλὰς ὀλέσαντες, T. I.
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμου.

## XLI. (XLVII.)

Οἵδε παρ' Εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις
αἰχμηταὶ, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι.

## XLII. (XLVIII.)

p. 135.

Τῶνδε ποτὲ στέρνοισι τανυγλώχινας ὀϊστοὺς
λοῦσεν Φοινίσσᾳ θοῦρος Ἄρης ψεκάδι.
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἅδε κέκευθε κόνις.

## XLIII. (XLIX.)

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
νηῷ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῒ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

## XLIV. (L.)

Οὕτω τοι μελία ταναὰ ποτὶ κίονα μακρὸν
ἧσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένη δηΐῳ ἐν πολέμῳ.

T.I. XLV. (LI.)

Χαίρετ' ἀριϛῆες πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,
κοῦροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην
πλείϛοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

XLVI. (LII.)

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
τρηχείην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

p. 136. XLVII. (LIII.)

Ἀνδρὸς ἀριϛεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις,
ἣ πατρός τε, καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων,
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

XLVIII. (LIV.)

Ἥμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μῆτερ ὀπώρας,
οὔλης ἣ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος,
Τηΐου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
ϛήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου,
ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος
παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,
κὴν χθονὶ πεπτηὼς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ ϛομάτων.

## XLIX. (LV.)

T. I.

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
ὑμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων,
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων·
ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα,
καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον.
μολπῆς δ' οὐ λήθει μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν Ἀΐδῃ.

## L. (LVI.)

p. 137.

Μνήμῃ δ' οὔ τινα φημὶ Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει, παιδὶ Λεωπρεπέος.

## LI. (LVII.)

Ἑξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμώνιδες, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα.
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἅρμ' ἐπέβης.

## LII. (LVIII.)

Ἦρχε μὲν Ἀδείμαντος Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδαλέον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ.
ἀμφὶ διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

T. I. LIII. (LIX.)

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ, Ξένι'· οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες, ὄναιντο βίου.

LIV. (LX.)

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδου ἐστὶ σαωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν.

LV. (LXI.)

Πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ πιὼν, καὶ πολλὰ κακ' εἰπὼν
ἀνθρώπους, κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

p. 138. LVI. (LXII.)

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσται,
μηδ' ὕδατος προχοὰς δείδετε χειμερίους.
τοῖον Ξεινοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὔμμιν
Ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

LVII. (LXIII.)

Βοίδιον ἡ 'υλητρὶς καὶ Πυθιὰς, αἵ ποτ' ἐρασταὶ,
σοὶ Κύπρι τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεσαν.
ἔμπορε καὶ φορτηγὲ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

LVIII. (LXIV.)

Εὐφρὼ καὶ Θαῒς καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους
γραῖαι, ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι,
Ἄπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ Ἀνταγόρην, ἓν' ἑκάστη,
γυμνοὺς, ναυηγῶν ἥσσονας, ἐξέβαλον.
ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
φεύγετε· Σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

(LXIII.) 1. Scr. αἵ ποθ' ἑταῖραι.

LIX. (LXV.) T.I.

Η σεῦ καὶ φθιμένας λευκ' ὀςέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἀγρῶσα Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, ἅ τ' ἀρίδαλος
Οσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

LX. (LXVI.)

Σπάρτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί·
ἅρμασι δ' ὠκυπόδων ἵππων νικῶσα Κυνίσκα
εἰκόνα τάνδ' ἔςησα. μόναν δ' ἐμὲ φαμὶ γυναικῶν p. 139.
Ελλάδος ἐκ πάσας τόνδε λαβεῖν ςέφανον.

LXI. (LXVII.)

Γνῶθι Θεόκριτον προσιδὼν, τὸν Ολυμπιονίκαν
παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιςον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' ἐ χείρονα μορφᾶς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐςεφάνωσε πόλιν.

LXII. (LXVIII.)

Στοίβε παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ερμῇ, καλλικόμες ἐκ ἔλαθες Χάριτας,
ἔτ' Ακαδημίαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοςῷ
ςὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

LXIII. (LXIX.)

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ωλπις Αθανᾶς,
τέκνον μελαίνης Γῆς, χαρίεντας αὐλὲς
τέσδε σὺν Ηφαίςῳ τελέσας, ἀνέθηκ' Αφροδίτῃ
καλε δαμασθεὶς ἱμέρῳ Βρύσωνος.

(LXVIII.) 1. Cod. Στοίβε καί. Scr. Στροίβε παῖ.

T.I. LXIV. (LXX.)

Πύθια δὶς, Νέμεα δὶς, Ολύμπια ἐστεφανώθην
οὐ πλάτεϊ νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ,
Αριστόδαμος Θράσιδος, Αλεῖος, πάλᾳ.

LXV. (LXXI.)

Αργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ἱππόκροτον πατρίδ' ἐπευκλείσας,
Ολύμπια δὶς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
p. 140. δύω δ' ἐν Ισθμοῖ, πεντεκαίδεκ' ἐν Νεμέᾳ·
τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

LXVI. (LXXII.)

Πατρὶς μὲν Κορκύρα, Φίλων δ' ὄνομ'· εἰμὶ δὲ Γλαύκου
υἱὸς, καὶ νίκη πὺξ δύ' Ολυμπιάδας.

LXVII. (LXXIII.)

Ισθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

LXVIII. (LXXIV.)

Εἶπον τίς, τίνος ἐσσὶ, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῇς.
Κάσμυλος, Εὐαγόρου, Πύθια πὺξ, Ρόδιος.

LXIX. (LXXV.)

Ανθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος, ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἑξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίου.

(LXXII.) 2. Scr. νικῶ.
(LXXV.) 4. Cod. ἑξήκοτ' ἀμφορεῖς.

Ισθμῷ δ' ἐν ζαθέῳ τρὶς ἐπισχερὼ, ὐδ' ἐγένοντο T. I.
ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί.
καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέᾳ, καὶ ἐν Αἰγίνᾳ, κρατερᾷ τ' Επιδαύρῳ,
καὶ Θήβᾳ, Μεγάρων τε δάμῳ.
ἐν δὲ Φλιῦντι καὶ ςαδίῳ τά τε πέντε κρατήσας,
ηὔφρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

## LXX. (LXXVI.) p. 141.

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ακαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ωραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
οἳ τόνδε τρίποδά σφισι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
θήκαντο. κείνους δ' Αντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Αρίςων
Αργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς,
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ιππόνικος
Στρούθωνος υἱὸς, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεὶς,
αἵ οἱ ἐπ' ἀνθρώποις ὄνομα κλυτὸν, ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, Θεᾶν ἰοςεφάνων ἕκατι Μοισᾶν.

## LXXI. (LXXVII.)

ᵅΤίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκε; ᵝΔωριεὺς ὁ Θούριος.
ᵅοὐ Ρόδιος γένος ἦν; ᵝναὶ, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
δεινᾷ δὲ χειρὶ δεινὰ πόλλ' ἔρεξε καὶ βίᾳ.

(LXXV) 9. Cod. καὶ Νεμέᾳ.

T. I. LXXII. (LXXVIII.)

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλὸν, ὃς ποτε Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας, εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

LXXIII. (LXXIX.)

Σῶσος καὶ Σωσὼ Σωτείρῃ τόνδ' ἀνέθηκαν·
Σῶσος μὲν σωθεὶς, Σωσὼ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

LXXIV. (LXXX.)

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα, διηκόσιαι δ' ἄρ' ὁ μισθὸς
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημ' ἄκατος·
p. 142. ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

LXXV. (LXXXI.)

[α] Τίς ἅδε; [β] Βάκχα. [α] τίς δέ μιν ξέσε; [β] Σκόπας.
[α] τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος, ἢ Σκόπας; [β] Σκόπας.

LXXVI. (LXXXII.)

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

LXXVII. (LXXXIII.)

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε. παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

LXXVIII. (LXXXIV.)

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

LXXIX. (LXXXV.)

Ἰφίων ἔγραψεν ἑᾷ χερὶ, τὸν ποκα ὕδωρ
θρέψε Πειρήνης ἄπο.

## LXXX. (LXXXVI.)

T. I.

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος. οὐκ ἔνι μῶμος
χερσὶν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

## LXXXI. (LXXXVII.)

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῇδε
τίμησ', εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἕνεκα.

## LXXXII. (LXXXVIII.)

p. 143.

Εὔχεο τοῖς δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοΐδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε, καὶ οἳ ναίουσι Κόρινθον,
αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

## LXXXIII. (LXXXIX.)

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

## LXXXIV. (XC.)

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω
οὐκέτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

## LXXXV. (XCI.)

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν,
Ξανθίππην Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς ἕρμ' ἔχων Κορίνθου.

(LXXXIX.) 2. alii Χάρης.

T. I. LXXXVI. (XCII.)

Ἠερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελες Ἴστρον
τῆλε, καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὁρᾷν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης,
ἄγκεα νιφομέναν ἀμφὶ Μεθουριάδων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς· οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

p. 144. LXXXVII. (XCIII.)

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέως, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

LXXXVIII. (XCIV.)

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτείρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

LXXXIX. (XCV.)

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ Μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες, οὐδ' ἵκευ Χῖον ἐς ἀμφιρύτην.

XC. (XCVI.)

Αἰδὼς καὶ Κλεόδαμον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον,
Θρηϊκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννὸν
Διφίλου αἰχμητὴς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

XCI. (XCVII.)

Τούσδ' ἀπὸ Τυῤῥηνῶν ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία ναῦς, εἷς τάφος ἐκτέρισε.

(XCII.) 4. Cod. ἀμφὶ δὲ Θουριάδος. Scr. νιφομένας ἀ. Μολουριάδος.

XCII. (XCVIII.) T. I.

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικοδίκου δὲ, φίλοι καὶ πόλις ἦδε Πόλη.

XCIII. (XCIX.) p. 145.

Χαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

XCIV. (C.)

Φῆ ποτε Τίμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην·
ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔ ποτε λήσῃ,
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

XCV. (CI.)

Αἲ αἲ νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων, ἐρατῇ πὰρ νεότητι μένειν;
ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἤϊθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

XCVI. (CII.)

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασιγνήτην τε κεκεύθει
γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

XCVII. (CIII.)

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

(XCVIII.) 2. Cod. Vat. a pr. man. πολῆ et ſupra correctum πολλή.

T. I. οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη, κατέβην τὸν ἄφυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

## XCVIII. (CIV.)

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί.
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
p. 146. οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
παῦροί μιν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασσέμεν, οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ', ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδέ τ' ἴσασιν
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

## XCIX. (CV.)

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὀξὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας. αὐτὰρ ἐκρύφθη
ζωὴ, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη.
ἐν τις ἐμοιγ' αὐτῆς χεέτω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικε
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

(CV.) 3. Athen. αὐτὰρ ἐκέμφθη.

C. (CVI.) T. I.

Μιξονόμε τε πατὴρ ἐρίφε, καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα, παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βεφόνον ἐκ ἐθέλεσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

CI. (CVII.)

Φημὶ τὸν ἐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Επειῷ.

CII. (CVIII.) p. 147.

Η γρηῢς Νικὼ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς. Αΐδη, τῦθ' ὁσίως κέκρικας;

CIII. (CIX.)

Εξάμετρος, καὶ ἦτος τροχαϊκὸς πεντάμετρος κατὰ μετάθεσιν τῆς λέξεως.

Μῦσά μοι Αλκμήνης καλλισφύρε υἱὸν ἄειδε.
υἱὸν Αλκμήνης ἄειδε Μῦσά μοι καλλισφύρε.

CIV. (CX.)

Οὕτω χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
καὶ πάντα ψήχει, καὶ τὰ βεβαιότατα.

CV. (CXI.)

Εσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχε βότρυν ἐρεπτόμενος.

CVI. (CXII.)

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο. τῦ δὲ κατ' ἴχνος
βεφάγος ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.

T. I. αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ἔσχεθε χειρὶ,
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν.
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν νόμον ὑλονόμος θὴρ
μεῖναι, ἀν' ὕλῆεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείῃ
ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Lect. p. 25. CVII. (CXIII.)

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τρηχεῖαν ἄσιλλαν,
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους εἰς Τεγέαν ἔφερον.

T. III. p. 329. ## ΦΙΛΙΑΔΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΣ.

Ἐπὶ τοῖς ἀναιρεθεῖσιν ὑπὸ Περσῶν.

Ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος.

T. I. p. 148. ## ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ΡΟΔΙΟΥ.

I.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Ὤφελες ὦ τυφλὲ Πλοῦτε
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
κ' Ἀχέροντα· διὰ σε γὰρ
πάντ' ἐν ἀνθρώποις κάκ' ἐστί.

II.

II. T. I.

Ομοιον τῷ Σιμωνίδυ, Μῦσά μοι Αλκμήνης.

Κηΐα με προσῆλθε φλυαρία ὐκ ἐθέλοντα.
ὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηΐα φλυαρία.

---

# ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

I.

Κυανέη καὶ τὕσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύῤῥηνον πατρίδα ῥυομένυς.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Οσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

II. T.II. p.523.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Αθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιςάμενος.

---

# ΠΙΝΔΑΡΟΥ. T.II. p.523.

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφυ ἀντιβολήσας,
Ησίοδ', ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης.

T. I. p. 149. ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

I.

Θνητοῖς ὐκ αὐθαίρετοι
ὔτ' ὄλβος, ὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης,
ὔτε πάμφθερσις στάσις·
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν γᾶν
ἁ πάνδωρος Αἶσα.

II.

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσίν ἐστιν εὐτυχίας ὁδὸς,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται διατελεῖν βίον.
ᾧ δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενὶ, τὸ δὲ
πᾶν ἦμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
δάπτεται κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

III.

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἐς ἄπρα-
κτ' ὀδυρόμενον δονεῖν καρδίαν;

IV.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος
μανύει χρυσόν·
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
σοφίαν τε παγκρατὴς
ἐλέγχει ἀλήθεια.

V. T. I. p. 150.

Ὧς δ' ἅπαξ εἰπεῖν,
φρένα καὶ πυκινὰν
κέρδος ἀνθρώπῳ βιᾶται.

VI.

Πάντεσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε
πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

VII.

Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
ὄλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

VIII.

Ὄλβιος ᾧ τινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορε,
σύν τ' ἐπιζήλῳ τύχᾳ
ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν.
οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντ' εὐδαίμων ἔφυ.

IX.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλα,
πλοῦτον, καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεται βοῶν
ξανθᾷ φλογὶ μηρία, εὐτρίχων τε μήλων.
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει.
ἐν δὲ σιδαροδέτοισι πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν
ἱστοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτὰ,
ξίφεά τ' ἀμφάκεα εὐρὼς δάμναται, χαλκέων δ'
οὐκέτι σαλπίγγων κτύπος, οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος p. 151.

ἀπὸ βλεφάρων, ἆμος ὃς θάλπει κέαρ.
συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαὶ,
παιδικοί θ' ὕμνοι φλέγονται.

X.

Αἶ αἴ τέκος ἁμέτερον, μεῖζον ἢ πενθεῖν
ἐφάνη κακὸν, ἀφθέγκτοισιν ἴσον.

XI.

Γλυκεῖ' ἀνάγκα σευομένα κυλίκων
θάλπησι θυμόν· Κύπριδος
ἐλπὶς δ' αἰθύσσει φρένας,
ἀναμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις,
ἀνδράσι θ' ὑψοτάτω
πέμπει μερίμνας.
αὐτὸς μὲν πόλεων
κρήδεμνον λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις
μοναρχήσειν δοκεῖ.
χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε
μαρμαίρουσιν οἶκοι·
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα
νῆες ἄγουσ' ἀπ' Αἰγύπτου
μέγιστον πλοῦτον,
ὣς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

XII.

Ἔστη δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδὸν,
(τοὶ δὲ θοίνας ἔντυνον) ὧδέ τ' ἔφασκ'

IX. 10. Scr. ἆμον ὃς.

αὐτόματοι ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθως T. I. p. 152.
ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.

XIII.

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε
χρυσὸς, οὔτε πορφύρεοι τάπητες,
ἀλλὰ θυμὸς εὐμενὴς, μοῦσά τε
γλυκεῖα, καὶ Βοιωτίοισιν
ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

XIV.

Οὐχ ἕδρας ἔργον, οὐδ' ἀμβολᾶς,
ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ἰτωνίας
χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν
ἐλθόντας, ἁβρόν τι δεῖξαι.

XV.

Φάσωμεν πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν·
πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

XVI.

Ακούσωμεν οὖν πάλιν Βακχυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ θείου λέγοντος.

Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεικελίων νούσων εἰσὶ,
καὶ ἀναίτιοι, οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

XVII.

Ετερος δ' ἐξ ἑτέρου σοφὸς
τό τε πάλαι τό τε νῦν. οὐδὲ γὰρ ῥᾶστον
ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας ἐξευρεῖν.

T. I. p. 153.

## XVIII.

Παύροισι δὲ θνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον
ὁ δαίμων δῶκε πράσσοντας ἐν καιρῷ,
πολιοκρόταφον γῆρας ἱκνεῖσθαι,
πρὶν ἐγκύρσαι δύαις.

## XIX.

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
πρόφρων Κραναίων ἱμερόεντα χορὸν
αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσᾶν
Κηΐῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

## XX.

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

---

# ΤΙΜΩΝΟΣ

## ΤΟΥ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΥ.

---

Ἐνθάδ' ἀποῤῥήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι·
τοὔνομα δ' οὐ πεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

XIX. 2. Cod. Vat. Κραννaίων.

# ΣΚΟΛΙΑ

T. I. p. 154.

## Η ΠΑΡΟΙΝΙΑ ΑΙΣΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΔΗΛΩΝ.

### I. ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἔχοντα δεῖ τόξον καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν.
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος λαλεῖ,
διχόμυθον ἔχουσα κραδίῃ νόημα.

### II. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Συνετῶν ἐστιν ἀνδρῶν,
πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ,
προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται·
ἀνδρείων δὲ, γενόμενα εὖ θέσθαι.

### III. ΒΙΑΝΤΟΣ ΠΡΙΗΝΕΩΣ.

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένῃς·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

### IV.

Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται, p. 155.
τῷ παρέοντι τρέχειν ἀνάγκη.

T.I.

V.

Εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις
ἦν ἕκαστος, τὸ στῆθος
διελόντα γνώμῃ, ἔπειτα
τὸν νοῦν ἐσιδόντα, πάλιν τε κλείσαν-
τ', ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

VI.

Αἶ αἶ Λειψύδριον προδοσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε, καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν, οἵων πατέρων κύρησαν.

VII. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

Εν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Αρμόδιος κ' Αριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Αθήνας ἐποιησάτην.

Φίλταθ' Αρμόδι', οὔ τι που τέθνηκας·
νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Αχιλεὺς,
Τυδείδην τε φασὶν Διομήδεα.

Εν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Αρμόδιος κ' Αριστογείτων,
ὅτ' Αθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ιππαρχον ἐκαινέτην.

p. 156. Αεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Αρμόδιε κ' Αριστόγειτον,

T. I.

ὅτι τὸν τύραννον κτάνετον
ἰσονόμους τ᾽ Ἀθήνας ἐποιήσατον.

VIII.

Ἰὼ Πὰν Ἀρκαδίας
μεδέων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ, Βρομίαις ὀπαδὲ
Νύμφαις γελασίαις,
ἰὼ Πὰν ἐπ᾽ ἐμαῖς
ταῖσδ᾽ εὐφροσύναις ἀοιδαῖς
ἄειδε κεχαρημένος.
νικήσαμεν ὡς ἐβουλόμεθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν οἱ θεοὶ,
φέροντες παρὰ Πανδρόσου
ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

IX.

Παλλὰς Τριτογένεια, ἄνασσ᾽ Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων τε, καὶ στάσεων,
καὶ θανάτων ἀώρων,
σύ τε καὶ πατήρ.

X.

Πλούτου μητέρ᾽ Ολυμπίαν
ἀείδω Δήμητρα,
στεφανηφόροις ἐν ὥραις·
παῖ Διὸς Περσεφόνη,
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ᾽ ἀμφέπετον πόλιν.

I. p. 157.

XI.

Εν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατὼ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Απόλλωνα,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν Αρτεμιν,
ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

XII.

Παῖ Τελαμῶνος, Αἶαν αἰχμητὰ,
λέγουσί σ' ἐς Τροίαν ἄριστον
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Αχιλλέα.
Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον,
Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Αχιλλέα.

XIII. ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ ΤΗΣ ΣΙΚΥΩΝΙΑΣ.

Αδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε, μαθὼν
τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου,
γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

XIV.

Ο δὲ καρκίνος ὧδ' ἔφη
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·
εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν,
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

p. 158.

XV.

Υπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος,
ὦ 'ταῖρ', ὑποδύεται· φράζευ μή σε βάλῃ.
τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

T. I.

## XVI.

Oστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν,
μεγάλην ἔχει τιμὰν, ἔν τε βροτοῖς
ἔν τε θεοῖσιν, κατ' ἐμὸν νόον.

## XVII.

Eγχει κάθωνι, διάκυε,
μηδ' ἐπιλήθυ, εἰ δὴ χρὴ
τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

## XVIII.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα,
συνέρα, συνστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο·
συνσωφρονήσω σώφρονι.

## XIX.

Eἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φοροῖεν
Διονύσιον ἐς χορόν.
εἴθ' ἄπυρον καλὸν
γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη
καθαρὸν θεμένη νόον.

## XX.

p. 159.

A ὗς τὰν βάλανον
τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν
τὰν μὲν ἔχω, τὰν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

T. I. XXI.

Πόρνη καὶ βαλανεὺς
ταὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταὐτᾷ πυέλῳ
τόν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λόει.

XXII. ΥΒΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἔστι μοι πλοῦτος, μέγα δόρυ, καὶ ξίφος,
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός.
τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω, τούτῳ
πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω,
τούτῳ δεσπότας μνοίας κέκλημαι. τοὶ δὲ
μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυ καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον,
πάντες γόνυ πεπτηότες ἐμοὶ, κυνέοντι,
δεσπόταν, καὶ βασιλέα μέγαν φωνέοντι.

XXIII. ΑΡΙΦΡΟΝΟΣ ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ.

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων,
μετὰ σεῦ ναίοιμι
τὸ λειπόμενον βιοτᾶς.
σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης.
αἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις, ἢ τεκέων,
τᾶς ἰσοδαίμονός τ' ἀνθρώποις
p. 160. βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσι θηρεύομεν·
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις,
ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,

τέθηλε πάντα, καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ· T. I.

σέθεν δὲ χωρὶς ἔ τις εὐδαίμων.

## ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ. T. III. p 329.

Εἰς ἑαυτόν.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν

οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκῦσι φέρειν.

ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παρ᾽ ἅμιλλος·

νῦν δὲ χρόνῳ παρέχυσ', οἷς φθόνος ὐκ ἕπεται.

## ΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥ T. I. p. 161.

### ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·

αὐτὴ γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων.

αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ, θαλίαι τε ἀνάκτων,

ἐξ ὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον

πτόρθον ἀνασχομένη, θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει·

αἰθέρος ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πύκινοι

παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.

πρὶν δὲ σιωπῶσι. παυσάμενοι δὲ βοῆς

νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι

ξυνὸν τῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυὲς,

T. I. τῷ θαλίαι φίλα τέκνα, φιλοφροσύναι τε, χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν·
τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε, δίδε δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν, καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

II.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ Χρύσης
οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
p. 162. σπένδοντες δ' ἁγνῶς Ηρακλεῖ τ' Αλκμήνῃ τε,
Προκλέϊ, Περσείδαις τ', ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι,
πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή·
ὀρχείσθω τις· ἑκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
ὅν τινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

III.

Ως ὁ μὲν ἠνορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ,
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον.
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

IV.

Ενιοι δὲ καὶ τεκεῖν ἐκ Θησέως Αριάδνην Οἰνοπίωνα καὶ Στάφυλον, ὧν καὶ ὁ Χῖος Ιων ἐςὶ, περὶ τῆς ἑαυτῦ πατρίδος λέγων·

Τήν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.

## ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

T. I. p. 163.

### ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Ακρον ἰατρὸν Ακρων', Ακραγαντῖνον, πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

ἢ ἄλλως·

ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

II.

Παυσανίαν ἰατρὸν ἐπώνυμον, Αγχίτου υἱὸν,
φῶτ' Ασκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα,
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισι
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνας θαλάμων.

## ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ηλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βοῤῥᾶς ὡμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφὸς, ὃς τὸν Ερωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

T. II. p. 57. # Ε Υ Ρ Ι Π Ι Δ Ο Υ.

Επαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ, καὶ γυνα
τινος μετὰ τέκνων κατὰ τοὺς ἀγρούς, δύο μὲν ἀῤῥένων τελείων, μ
δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ
τέκνων, ποιῆσαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
μητέρα, παρθενικήν τε κόρην, δισσούς τε συναίμους,
ἐν ταυτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

T. I. p. 164. # ΕΥΗΝΟΥ ΠΑΡΙΟΥ

## ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας πουλὺ χερειότερον.

II.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἐστι·
χωρὶς δὲ, βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

III.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως·
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει.

καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός· T. I.
σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τάδε.
τοὺς ξυνετοὺς δ' ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

IV.

Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.

V.

Ἴσθ' ὅση λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

VI. p. 165.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύ' ὀλέθρων
αἱροῦμαι χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

VII.

Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

VIII.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

Παλλὰς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον, ἰδοῦσαι
τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τὸν Φρύγα μεμφόμεθα.

IX.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
δέρξατο τὰν κάλλευς πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.
Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανωπήεσσαν ἔθηκε,
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

VI. 1. Cod. Vat. ἐκ δύο λυτρῶν. unde ſcr. ἐκ δύο λυγρῶν.

T. I.

X.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Η τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοῒ τᾷδ᾽ ἐπίκειται
ἔκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

XI.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ᾽ εἰκόν᾽ ἀπεπλασάμην.

XII.

Α ποτε παρθενικαῖσιν ἱλασκομένα παλάμῃσιν
Κύπριδα σὺν πεύκαις, καὶ γάμον εὐξαμένα,
p. 166. κουριδίους ἤδη θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας,
ἀνδρὸς ἀφὰρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους.
νυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ᾽ Ἀφροδίτης
Ἄρεα, καὶ βωμοὺς ἔστεφον Ἡρακλέους.
Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δέ με Χαλκὶς
τὴν πάρος ἐν μίτραις ἠσπάσατ᾽ ἐν χλαμύδι.

XIII.

Ατθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα
τέττιγ᾽, ἀπτῆσιν δαῖτα φέρεις τέκεσι,
τὸν λάλον ἁ λαλόεσσα, τὸν εὔπτερον ἁ πτερόεσσα,
τὸν ξένον ἁ ξείνα, τὸν θερινὸν θερινά.
οὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις, οὐδὲ δίκαιον,
ὄλλυσθ᾽ ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασι.

XII. 7. Cod. χαλκός.

XIII. 2. codd. Plan. τέττιγα, πτανοῖς.

XIV. T.I.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, Ἴλιον ἱρὴν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. ἀλλ' ἐν Ὁμήρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκ ἔτι με σκάψει Τρωοφθόρα δοῦρατ' Ἀχαιῶν,
πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι.

XV.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ' ἐλάχιστον·
ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτρατος αὐτός·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν Ἔρωτας,
βαπτίζει δ' ὕπνῳ γείτονι τῷ θανάτου.

XVI. p. 167.

Ἐχθίστη Μούσαις σελιδηφάγε, λωβήτειρα
φωλὰς, ἀεὶ σοφίης κλέμματα φερβομένη,
τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζῃ,
σίλφη, τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη;
φεῦγ' ἀπὸ Μουσάων, ἴθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
βάσκανον εὐψήκτῳ δῆξιν ἐπεισαγάγῃς.

XIV. 2. Cod. Vat. τὰν . . . . κληζομέναν.

XV. 3. Cod. Vat. κ. δὲ τρισὶν νύμφαισι τέταρτος.

T. I. ## ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ
### ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

Τίπτε μεθύων ἄτλητος, Ενυαλίοιο λέλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύςας ςυγνὰ καθᾶψε μάταν;
ἔντεά σοι γὰρ Ερωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνὰν
τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
δὔρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι· δίᾳ
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Υμέναιον ἴθι.

p. 168. ## ΣΙΜΜΙΟΥ
### ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλȣ,
τὸν τραγικῆς Μȣ́σης ἀςέρα Κεκρόπιον,
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς
βλαισὸς Αχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος. ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσι.

II.

Ηρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσὲ,
ἑρπύζοις, χλοερȣ̀ς ἐκπροχέων πλοκάμȣς,
καὶ πεταλὸν πάντη θάλλοι ῥόδον, ἥ τε φιλοῤῥὼξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,

εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς T. I.
ἤσκησεν, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

## ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἡμίονος καὶ ὄνος φορέουσαι οἶνον ἔβαινον·
αὐτὰρ ὄνος στενάχιζεν ἐπ' ἄχθει φόρτου ἑοῖο·
τὴν δὲ βαρυστενάχουσαν ἰδοῦσ' ἐρέεινεν ἐκείνη·
μῆτερ, τί κλαίουσ' ὀλοφύρεαι, ἠύτε κούρη;
εἰ μέτρον ἕν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα·
εἰ δὲ ἓν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις.
εἰπὲ τὸ μέτρον, ἄριστε γεωμετρίης ἐπίιστορ.

## ΦΙΛΙΣΚΟΥ T. I. p. 184.

### ΕΙΣ ΛΥΣΙΑΝ ΤΟΝ ΡΗΤΟΡΑ.

Καλλιόπης θύγατερ πολυήγορε, φροντίδι δείξεις
εἴ τι φρονεῖς, σοφίης καί τι περισσὸν ἔχεις.
τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσίᾳ ὕμνον,
δόντα καταφθιμένῳ καὶ τάφον ἀθάνατον,
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασι,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

T.II.p.236. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Μνᾶμα μὲν Ελλὰς ἅπασ᾽ Εὐριπίδȣ· ὀςέα δ᾽ ἴσχει
γῆ Μακεδών· ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίȣ.
πατρὶς δ᾽ Ελλάδος Ελλὰς, Αθῆναι· πλεῖςα δὲ Μȣ́σαις
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

T.III.p.330. ΙΠΠΩΝΟΣ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ, Ο ΕΚΕΛΕΥΣΕΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝΑΙ ΤΩ ΜΝΗΜΑΤΙ ΤΩ ΕΑΥΤΟΥ.

Ιππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησε Μοῖρα καταφθίμενον.

T.I. p.169. ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

I.

Ἀςέρας εἰσαθρεῖς Αςὴρ ἐμός· εἴθε γενοίμην
Οὐρανὸς, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σε βλέπω.

II.

Τὴν ψυχὴν, Αγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων, ὡς διαβησομένη.

III. T. I.

Νῦν ὁ τὸ μηδὲν Ἀλεξις, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλὸς
ὦπται, καὶ πάντη πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσεις
ὕστερον. οὐχ' οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

IV.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις. ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

V.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ ὃ μὴ γίνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

VI. p. 170.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταῖραν,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο δριμὺς Ἔρως.
ἆ δειλοὶ, νεότατος ὑπαντιάσαντες ἐκείνης
πρωτοβόλου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

VII.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἥ τὸν ἐραστῶν
ἑσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαὶς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

VI. 2. reſtitue Athen. lect. πικρὸς (ſ. δριμὺς) ἔπεστιν ἔρως. Verſ. 3. Vat. cod. ἃς νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ πρωτοβόλου (a pr. man. πρωτοβόλοι.)

T.I. VIII.

Εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατεθέντα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδὸν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος, εὖχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενον.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι·
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει λιβάδων.

IX.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδματος ἐς Κνίδον ἦλθε,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
φθέγξατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
p. 171. Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ', Ἄρης οἵαν ἤθελε τὴν Παφίην.

X.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
ἀλλ' οὕτως ἔστης ὥς ποτε κρινομένη.

XI.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται,
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

VIII. 3. Cod. Vat. in textu τυπώσας. et ſupra correctum μορφώσας. Verſ. 8. Cod. Vat. ε. ναμάτων.

XII. T. I.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως.
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

XIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶμον ὑπὸ Ζεφύροις,
καί σοι καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

XIV.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς συρίζον.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ, καὶ βληχὴ πουλυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πὰν,
ὑγρὸν ἱεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
Ὑδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

XV. p. 172.

Εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἐφεστῶτα, καὶ Ἔρωτα καθεύδοντα.

Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χεὶρ
κωφῷ θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέψιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσῃς, ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον.

XIII. 2. Fort. κῶνον.
XV. 2. Cod. Vat. et Planudea μόνῃ θ.

T. I.

XVI.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, ὐκ ἐτόρευσεν.
ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

XVII.

Εἰς δακτύλιον.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
ὐαὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοΐδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.

XVIII.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν ὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

XIX.

Αἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
ὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

p. 173. XX.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτυ παίγνιον εὐςοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνυς
κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις ὐδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρυν.

XXI.

Ἀςὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος·
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

XXII. T. I.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις.
σοὶ δὲ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δ᾽ εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

XXIII.

Οἵδε ποτ᾽ Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ᾽ ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς Ἐρέτρια, χαίρετ᾽ Ἀθῆναι
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

XXIV.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικὸν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ᾽ ἡμετέρης.

XXV. p. 174.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ᾽ ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ.
ὡς ἁλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ᾽ Ἀΐδης.

XXVI.

Ναυηγόν με δέδορκας, ὃν οἰκτείρασα θάλαττα
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ᾐδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ᾽ ἀπέδυσε,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
κεῖνο μὲν ἐνδύσαιτο, καὶ εἰν Ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα ῥάκος.

XXIV. 1. Melius Suid. Εὐβοίων γ.

T. I.

## XXVII.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ γαῖαν·
 ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

## XXVIII.

Αρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
 Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

## XXIX.

Εἰς Ερωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον.

Αλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης.
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κηροχύτοις ἐντὸς λαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

p. 175.

## XXX.

Α Κύπρις Μοίσαισι· κοράσια, τὰν Αφροδίταν
 τιμᾶτ', ἢ τὸν Ερον ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
χαὶ Μοῖσαι ποτὶ Κύπριν· Αρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
 ἁμῖν οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

# Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ   T. I.

## ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

I.

Ἀνέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.
ἄμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ᾽ ὁ μὲν, ὄψεις,
ὃς δὲ, βάσεις· ἄλλου δ᾽ ἄλλος ὑπηρεσίη·
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
ἡ μία δ᾽ ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις· ἐν γὰρ ἑκάστῳ
τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

II.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ.

Ἁ λίθος ἔστ᾽ ἀμέθυσος· ἐγὼ δ᾽ ὁ πότας Διόνυσος.
ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

III.

Ἁ σφραγὶς ὑάκινθος· Ἀπόλλων δ᾽ ἐστὶν ἐν αὐτῇ
καὶ Δάφνη· ποτέρου μᾶλλον ὁ Λητοΐδας;

# Σ Π Ε Υ Σ Ι Π Π Ο Υ.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·
ψυχὴ δ᾽ ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

I. 6. Fort. ὀρθοβάτει aut ἰθυβάτει.
II. Cod. in lemm. ἀμεθύσῳ. et v. 1. ἀμέθυσος.

T. I. ## ΑΙΣΧΙΝΟΥ

### ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Θνητῶν μὲν τέχναις ἀπορούμενος, εἰς δὲ τὸ θεῖον
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπὼν εὔπαιδας Ἀθήνας,
ἰάθην ἐλθὼν, Ἀσκλήπιε, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,
ἕλκος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τρισὶ μησί.

p. 177. ## ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

### I.

Ἀρετὰ πολύμοχθε
γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν, ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος,
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς
ἀκάμαντας· τοῖον
ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον,
χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων,
μαλακαυχητοῖό θ' ὕπνου.

I. 1, 2. Ex his duobus verſſ. unum fecit Vir doct. ap. Hurd. in Comm. ad Hor 2. p. Verſ. 5. 9. ζαλωτὸς ἐν Ε. Idem. 6. Haec ſic digeſſit: κ. π. τλ. μ. α. || τοῖον ε. φρέν' ἔρωτα βάλλεις || κ. φέρεις τ' ἀθ.

σεῦ δ' ἕνεχ' ὀυκ Διὸς Ἡρακλέης, T. I.
Λήδας τε κοῦροι πόλλ' ἀνέτλασαν,
ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς
Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμους ἦλθον.
σᾶς δ' ἕνεκα φιλίου μορφᾶς
καὶ Ἀταρνέως ἔντροφος
ἠελίου χήρωσεν αὐγάς.
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις,
ἀθάνατόν τε μιν αὔξουσι Μοῦσαι
Μναμοσύνας θύγατρες,
Διὸς Ξενίου σέβας αὔξουσαι,
φιλίας τε γέρας βεβαίου.

## II. p. 178.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως, παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνὴν,
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεὺς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

## III.

### ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡ' ΟΜΗΡΩι ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

1. Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισσῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

2. Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

I. 18. καὶ delet idem. 20. ἀοίδιμον. 21. αὐξήσουσι.

T. I. 3. Επὶ Αἴαντος τῦ Οἰλέως, κειμένυ ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

Ενθάδε τῶν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

4. Επὶ Ελεφήνορος κειμένυ ἐν Τροίῃ.

Νήσυ ἀπ' Εὐβοίης Ελεφήνορα ἀρχὸν Αβάντων
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίυ.

5. Επὶ Μενεσθέως κειμένυ ἐν Αθήναις.

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεὺς
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

6. Επὶ Αἴαντος Τελαμωνίυ κειμένυ ἐν Τροίῃ.

Αδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Αρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμυς,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, ὕνεκ' Αχαιοῖς
ἁ δολόφρων Απάτα κρέσσον ἐμῦ κέκριται.

p. 179. 7. Επὶ Τεύκρυ κειμένυ ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρυ.

Ιῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἥδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

8. Επὶ Διομήδυς κειμένυ ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδη
ἥδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

9. Επὶ Σθενέλυ καὶ Εὐρυάλυ κειμένων ἐν Αργει.

Αργεῖος Σθένελος Καπανήϊος ὧδε τέθαπται
τύμβῳ, καὶ τύτυ πλησίον Εὐρύαλος.

10. Επὶ Αγαμέμνονος κειμένυ ἐν Μυκήναις.

Λεύσσεις Ατρείδεω Αγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθυ κυλομένης ἀλόχυ.



6. Verſ. 4. Cod. Vat. δύναται.

11. Επὶ τȣ̃ αὐτȣ̃. T. I.

Μνῆμα τόδ' Ατρείδεω Αγαμέμνονος, ὅν ῥα κατέκτα
δῖα Κλυταιμνήςρη Τυνδαρὶς ȣ̓χ ὁσίως.

12. Επὶ Μενελάȣ.

Ολβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλȣ.

13. Επὶ Νέςορος κειμένȣ ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνȣν, ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα,
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέςορα τὸν Πύλιον.

14. Επὶ τȣ̃ αὐτȣ̃.

Νέςορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἠδὲ θανόντα
γῆ κατέχει, βȣλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

15. Επὶ Αντιλόχȣ κειμένȣ ἐν Τροίῃ.

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱȣ̃ τȣ̃ Νέςορος, Αντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

16. Επὶ Αγαπήνορος. p. 180.

Αρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Αγαπήνωρ, Αγκαίȣ υἱὸς,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοὶ, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

17. Επὶ Αμφιμάχȣ καὶ Διώρȣ.

Αρχός τ' Αμφίμαχος Κτεάτȣ παῖς, ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχȣσι βίȣ.

18. Επὶ Θαλπίȣ καὶ Πολυξένȣ κειμένων ἐν Ηλιδι.

Οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ηλιδι δίῃ
δμηθέντες κρυερȣ̃ δῶμ' Αΐδαο ἔβαν.

19. Επὶ κενοταφίȣ Μέγητος ἐν Δȣλιχίῳ.

Μνῆμα Μέγητι θοῷ, μεγαθύμȣ Φυλέος υἱῷ,
Δȣλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

14. 2. Melius Euſtath. φ. ἡμερίων.

T. I. 20. Επὶ Οδυσσέως κειμένε ἐν Τυῤῥηνίᾳ.

Ανέρα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

21. Επὶ τῦ αὐτῦ.

Οὗτος Οδυσσῆος κείνε τάφος ὃν δία πολλὰ
Ελληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

22. Επὶ Θόαντος.

Υἱὸν ὑπερθύμε Ανδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

23. Επὶ Ιδομενέως καὶ Μηριόνε κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίε Ιδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τῦ
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλε.

24. Επὶ Τληπολέμε κειμένε ἐν Ρόδῳ.

Αδ' Ηρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ρόδος.

p. 181. 25. Επὶ Δηϊπύλε.

Δηϊπύλε κόρσης εὐειδέος Ορμενίοιο
μνῆμα τόδ' εὔκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

26. Επὶ Νιρέως κειμένε ἐν Τροίᾳ.

Ενθάδε τὸν κάλλισον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπε παῖδα καὶ Αγλαΐης.

27. Επὶ Φειδίππε καὶ Αντίφε.

Φείδιππον Τροίην πέρσαντ' ἠδ' Αντιφον ἥρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἠδ' Εφύρα κατέχει.

28. Επὶ Αχιλλέως κειμένε ἐν Τροίῃ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος Πηληϊάδην Αχιλῆα
ἠδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

T. I.

29. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

30. Ἐπὶ Πατρόκλου κειμένου μετὰ Ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος· ὁμοῦ δ' Ἀχιλῆϊ τέθαπται,
ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἕκτορος ἐν παλάμαις.

31. Ἐπὶ Ποδάρκους κειμένου ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Ἀχαιὶς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἄκτορος υἱόν·
ὀστέα δ' αὖ Σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

32. Ἐπὶ Φιλοκτήτου.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱὸν,
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

33. Ἐπὶ Εὐμήλου.

Υἱὸς ὅδ' Ἀδμήτοιο Φερητιάδης Εὔμηλος
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

34. Ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ. p 182.

Οἵδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοὶ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

35. Ἐπὶ Εὐρυπύλου κειμένου ἐν Ὀρχομενῷ.

Πάτρη ἐν Ὀρχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Εὐρύπυλον, κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

36. Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεὺς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

37. Ἐπὶ Γουνέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

T. I. 38. Ἐπὶ Κενοταφίῳ Προθόου.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου Τενθρηδόνος υἱοῦ
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

39. Ἐπὶ Ταλθυβίου κειμένου ἐν Μυκήναις.

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

40. Ἐπὶ Αὐτομέδοντος κειμένου ἐν Τροίῃ.

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ ξὺν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρωὰς ἄρουρα τάφῳ.

41. Ἐπὶ Ἕκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

42. Ἐπὶ Πυραίχμου κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανε.

p. 183. ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

43. Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

44. Ἐπὶ Αἰήτου κειμένου ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ Μοῖρα θεῶν κτέρισε.

45. Ἐπὶ Ζήθου κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἑπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπόχθων
Ζῆθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

38. 2. Scr. videtur: κεῖται ἀνοίκτιστον· πνεῦμα δ' ἀὴρ ἐπέχει.

T. I.

46. Επὶ Ορφέως κειμένȣ ἐν Κικονίᾳ.

Θρήϊκα χρυσολύρην Οἰάγρȣ παῖδα θανόντα
Ορφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

47. Επὶ Πυλάδȣ κειμένȣ ἐν Φωκίδι.

Υἱὸς ὅδε Στροφίȣ Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίȣ.

48. Επὶ Αταλάντης ἐν Αρκαδίᾳ.

Κȣ́ρης Ιασίοιο πολυκλείτης Αταλάντης
σῆμά, πέλας ςείχων, ἀτρεκές ἐςι τόδε.

---

## ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

p. 184.

ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ερμείȣ εὐνȣ́χȣ τε, καὶ Εὐβȣ́λȣ τόδε δȣ́λȣ
μνῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Αριςοτέλης,
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαςρὸς φύσιν, εἵλετο ναίειν,
ἀντ' Ακαδημείας, Βορβόρȣ ἐν προχοαῖς.

---

ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

vide p. 101.

---

## ΧΟΙΡΙΛΟΥ

p. 185.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι ȣ̓́τις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνȣ μεγάλης βασιλεύσας.

T. I. ταῦτ᾽ ἔχω ὅσσ᾽ ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ᾽ ἔρωτος
τέρπν᾽ ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

## ΑΓΙΔΟΣ.

Καὶ σάλικας καὶ πτηνὰ λαγωβόλα σοὶ τάδε Μείδων,
Φοῖβε, σὺν ἰξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις,
ἔργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἢν δέ τι μεῖζον
δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

p. 186. ## ΚΡΑΤΗΤΟΣ
### ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος.
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τολοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

II.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυπος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνης, ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει, καὶ σῦκα, καὶ ἄρτους,
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους· ἐπὶ τούτοις
οὐχ ὅπλα κέκτηνται, ἐπὶ κέρματι δ᾽, ἢ ἐπὶ δόξῃ.

T. I.

III.

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῷ δραχμήν·
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβέλῳ καπνόν·
πόρνῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

IV.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε Σωφροσύνης·
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκῦσι.

V. p. 187.

Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ Μυσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἔμαρψε.

VI.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ολυμπίυ ἀγλαὰ τέκνα,
Μῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ.
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαςέρι, ἥ τε μοι αἰεὶ
χωρὶς δυλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

---

ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' ὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτὰ, κανθάρυ οἶτον,
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματα μαιόμενος·
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν, καὶ πλῦτον ἀγινεῖν
εὔφορον, εὔκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχὼν Ερμῆν καὶ Μύσας ἱλάσομ' ἁγνὰς,
ὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

VII.

Κράτητός ἐςι καὶ τόδε, ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο.

Θέρμων τε χοίνιξ, καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

T. I. VIII.

Συναισθόμενος ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπῇδε πρὸς ἑαυτὸν λέγων·

Στείχεις δὴ, φίλε κύρτων,
βαίνεις τ' εἰς Ἀΐδαο δόμους, κυφὸς διὰ γῆρας.

p. 188. IX.

Πρὸς Ἀλέξανδρον πυθόμενον εἰ βούλεται αὐτοῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι, ἔφη· καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτὴν κατασκάψει·

Ἔχειν δὲ πατρίδα,
ἀδοξίαν τε καὶ πενίαν, ἀνάλωτα τῇ Τύχῃ.

καὶ Διογένους
εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ.

X.

Καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε, ὡς αὐτὸς ἔφη,

Κυνὶ, ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριήκονθ' ἡμέρας.

---

p. 189. ## ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ 'πίβωτος ἀνθρώποις
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων,
χλεύην τε ποιεῦ, καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
οὐ γὰρ, μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ὅσσ' ἔγραψ': ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

# ΦΙΛΗΤΑ. T. I.

I.

Πεντηκονταέτις καὶ ἔτι πλέον ἡ φιλέραστος
Νικιὰς εἰς νηὸν Κύπριδος ἐκρέμασε
σάνδαλα, καὶ χαίτης ἀνελίγματα, τόν τε διαυγῆ
χαλκὸν, ἀκριβείης οὐκ ἀπολειπόμενον,
καὶ ζώνην πολύτιμον, ἅ τ' οὐ φωνητὰ πρὸς ἄνδρας,
ἀλλὰ πορεῖ πάσης Κύπριδος ὀπτασίην.

II.

Α στάλα βαρύθουσα λέγει τάδε· τὰν μινύωρον,
τὰν μικκὰν Ἀΐδας ἅρπασε Θειοδόταν.
χἀ μικκὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν· ἴσχεο λύπας,
Θειόδοτε, θνατοὶ πολλάκι δυστυχέες.

III. T. II. p. 523.

Γαῖαν μὲν φανέουσι θεοί ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν
αἰψηρῶν ἀνέμων μοῦνον ὁρᾶν τέμενος.

IV.

Οὔ μέ τις ἐξ ὀρέων ἀποφώλιος ἀγροιώτης
αἱρήσει κλήθρην, αἰρόμενος μακέλην·
ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον, καὶ πολλὰ μογήσας
μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος.

V. T. II. p. 524.

Ἀτραπὸν εἰς Ἀΐδεω
ἤνυσα, τὴν οὔπω τις ἐναντίον ἦλθεν ὁδίτης.

VI.

Ἐκ θυμοῦ κλαῦσαι μάλα μέτρια, καί τι προσηνὲς
εἰπεῖν, μεμνῆσθαί τ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἐόντος ὅμως.

VII.

Οὐ κλαίω ξείνων σε φίλαιτατε. πολλὰ γὰρ ἔγνως
καλά· κακῶν δ᾽ αὖ σοι μοῖραν ἔνειμε θεός.

VIII.

Αλλ᾽ ὅτ᾽ ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὃς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν
ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μοῦνος ἔχει.
καὶ γάρ τις μελέοιο κορεσσάμενος κλαυθμοῖο,
κήδεα δειλαίων εἷλεν ἀπὸ πραπίδων.

IX.

Φλιοῦς ἡ πόλις ἐστὶ, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλιοῦς ἣν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

X.

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

XI.

Ἑστηκ᾽ ἀμφὶ κόμαις, εὐώδεος ἀγχόθι πατρὸς,
καλὸν Ιακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

XII.

Lectt p. 234.

Ισχυρὰ γὰρ ἐπικρατεῖ ἀνδρὸς ἀνάγκη,
ἣ ῥ᾽ οὐδ᾽ ἀθανάτους ὑποδείδιεν, οἵ τ᾽ ἐν Ολύμπῳ
ἔκτοσθεν χαλεπῶν ἀχέων οἴκους ἐκάμοντο.

XIII.

Νῦν δ᾽ αἰεὶ πέσσω· τὸ δ᾽ ἀέξεται ἄλλο νεωρὸς
πῆμα, κακοῦ δ᾽ οὔπω γίνεται ἡσυχίη.

XIV.

Τά οἱ ποτὲ Κύπρις ἐλοῖσα

μᾶλα Διονύσε δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

XV.

Λευγαλέος δὲ χιτὼν πεπινωμένος, ἀμφὶ δ' ἀραιὴν

ἰξὺν εἰλεῖται ἄμμα μελαγκράνιον.

XVI.

Τῷ οὔ μοι πολέων γαίης ὕπερ, ἐδὲ θαλάσσης,

ἐκ Διὸς ὡραίων ἔσχομεν ὧν ἐτέων.

ἐδ' ἀπὸ Μοῖρα τέλος τι κακῶν φέρει· ἀλλὰ μένεσιν

ἔμπεδα, καὶ τοῖσιν ἄλλα προσαυξάνεται.

---

# ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ T. I. p. 193.

## ΣΙΚΤΩΝΙΟΥ.

I.

Ἄμπελ', ἐπεί τοι φύλλα χαμαὶ σπεύδεσα βαλέσθαι

δείδιας ἑσπέριον Πλειάδα δυομέναν,

μεῖνον ἐπ' Ἀντιλέοντι πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκὺν ὕπνον,

ἔσθ' ὅτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζομένα.

II.

Ἧσο κατ' ἠγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ φαεννὰ,

ἄνθεμα Λατώᾳ δήϊον Ἀρτέμιδι.

πολλάκι γὰρ κατὰ δῆριν Ἀλεξάνδρε μετὰ χερσὶν

μαρναμένα, χρυσέαν ἐκ ἐκόνισσας ἴτυν.

T. I.

### III.

Ἀσπὶς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φυλλέος ἱερὸν ἅδε
δῶρον Ἀπόλλωνι χρυσοκόμῳ δέδομαι,
γηραλέα μὲν ἴτυν πολέμων ὕπο, γηραλέα δὲ
ὀμφαλόν· ἀλλ' ἀρετᾷ λάμπομαι, ἅς ἔκιχον
ἀνδρὶ κορυσσαμένα σὺν ἀριστέϊ, ὅς μ' ἀνέθηκεν.
ἐμμὶ δ' ἀήσσατος πάμπαν ἀφ' οὗ γενόμαν.

### IV.

Ἤδη τῇδε μένω πολέμου δίχα, καλὸν ἄνακτος
τέρμον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.
p. 191. καίπερ τηλεβόλους ἰοὺς, καὶ χερμάδι' αἰνὰ
μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένα κάμακας,
οὐδέποτε Κλείτοιο λιπεῖν περιμάκεα πᾶχυν
φαμὶ κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσβον Ἐνυαλίου.

### V.

Τοῦτό σοι, Ἄρτεμι δῖα, Κλεώνυμος εἵσατ' ἄγαλμα·
τοῦτο σύ γ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε βίου,
εἴτε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσὶ πότνια βαίνεις,
δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν,

---

### VI.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα,
δῶρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέμαται·
ἰοὺς δὲ πτερόεντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια, δυσμενέες.

III. 4. Fort. ἂν ἴκ.
V. 2. Scr. τ. σὺ δ' ε. χεῖρ' ὑπέρισχε βίου.

T. I.

## VII.

Α σύριγξ, τί τοι ὧδε παρ' Αφρογένειαν ὕρυσας;
τίπτ' ἀπὸ ποιμενίυ χείλεος ὧδε πάρει;
ὔ τοι πρῶνες ἔθ' ὧδ', ὐδ' ἄγκεα· πάντα δ' Ερωτες
καὶ Πόθος· ἁ δ' ἀγρία Μῦσ' ἐν ὔρει μενέτω.

## VIII.

Στῶμεν ἁλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντυ,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Εἰναλίας,
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον, ἇς ἄπο νᾶμα
ξυθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἁλκυόνες.

## IX.

p. 192.

Τραυλὰ μινυρομένα, Πανδιονὶ παρθένε, φωνᾷ,
Τηρέος ὔ θεμίτων ἁψαμένα λεχέων,
τίπτε παναμέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδόν;
παῦσαι, ἐπεὶ σε μένει δάκρυα καὶ κατόπιν.

## X.

Ουκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις,
ἀκρὶ, κατ' εὐκάρπυς αὔλακας ἑζομένα,
ὐδ' ἐμὲ κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις,
ξυθᾶν ἐκ πτερύγων ἁδὺ κρέκυσα μέλος.

## XI.

Ακρίδα Δημοκρίτυ μελεσίπτερον ἅδε θανῦσαν
ἄργιλλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει,
ἆς καὶ, ὅτ' ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον ἀείδειν,
πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἴαχ' ὑπ' εὐκελάδυ.

IX. 4. Cod. Vat. μένει καὶ κατόπιν δάκρυα.
XI. 2. Cod. ἄργειλος. Fort. ἆδε (ex Cod.) θανῦσαν Αργιλος —

T. I.

## XII.

Αμπαύσει καὶ τῆδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις,
τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἑζόμενος πλατάνου.
ὤλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος, οὐδ' ἔτι νεῖται
ἰξὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις.

## XIII.

Αἰθυίας, ξένε, τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον,
τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.
πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μᾶκος,
ὄρνις ὅπως, δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον.

p. 193.

## XIV.

Αδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Αρετὰ παρὰ τῆδε κάθημαι
Ηδονῇ, αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν
ἁ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

## XV.

Ασκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ησιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν Ελλάδι κῦδος ὀρεῖται
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

## XVI.

Οἵδε πάτραν, πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν,
ῥυόμενοι, δνοφερὰν ἀμφεβάλοντο κόνιν·
ἄρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. ἀλλά τις ἀστῶν
τούσδ' ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος.

XVII.

Αἶ αἶ παρθενίας ὀλοόφρονος, ἇς ἀπὸ φαιδρὰν
ἔκλασας ἁλικίαν ἱμερόεσσα Κλεοῖ,
κάδδέ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἵδ' ἐπὶ τύμβῳ
λᾶες Σειρήνων ἔσταμες εἰδάλιμοι.

XVIII.

Αἶ αἶ Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
οἴχεαι, ὡραίου κεκλιμένα πρὸ γάμου·
ματρὶ δὲ δάκρυα σᾷ καταλείπεται, ἅ σ' ἐπὶ τύμβῳ
πολλάκι κεκλιμένα κωκύει ἐκ κεφαλᾶς.

---

# ΝΟΣΣΙΔΟΣ. p. 194.

I.

Ἅδιον οὐδὲν ἔρωτος, ἔρωτος δεύτερα πάντα
ἐστίν· ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσα καὶ τὸ μέλι.
τοῦτο λέγει Νοσσίς· τινὰ δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν,
οὐκ οἶδεν τήνας ἄνθεα ποῖα ῥόδα.

II.

Ἥρα τιμήεσσα, Λακίνιον ἃ τὸ θυῶδες
πολλάκις οὐρανόθεν νεισομένα κοθορῆς,
δέξαι βύσσινον εἷμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς
Νοσσίδος ὕφανεν Θευφιλὶς ἁ Κλεόχας.

XVIII. 2. Forr. ὦ. δυσμένα π. γ.

II. 2. Cod. κοθορῆς. Scr. ποθορῆς.

T. I. III.

Ἄρτεμι Δᾶλον ἔχοισα καὶ Ορτυγίαν ἐρόεσσαν,
τόξα μὲν ἐς κόλπυς ἁγν' ἀπόθυ Χαρίτων,
λῦσαι δ' Ινωπῷ καθαρὸν χρόα, βᾶθι δ' ἐς οἴκυς
λύσυσ' ὠδίνων Αλκέτιν ἐκ χαλεπῶν.

IV.

Ελθοῖσαι ποτὶ ναὸν, ἰδοίμεθα τᾶς Αφροδίτας
τὸ βρέτας, ὃ χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
εἵσατό μιν Πολυαρχὶς, ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείυ σώματος ἀγλαΐας.

p. 195. V.

Χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν Αφροδίταν
ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας·
δαιδαλέος τε γάρ ἐςι, καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄζει,
τῦ, τῷ καὶ τήνα καλὸν Αδωνα χρίει.

VI.

Εντεα Βρέττιοι ἄνδρες ἀπ' αἰνομόρων βάλον ὤμων,
θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων,
ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπ' ἀνάκτορα κεῖνται,
ὐδὲ ποθεῦντι κακῶν πάχεας, ὓς ἔλιπον.

VII.

Αὐτομέλιννα τέτυκται· ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
ἀμὲ ποτοπτάζειν μειλιχίως δοκέει·
ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ ματέρι πάντα ποτῴκει.
ἦ καλὸν ὄκκα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

VIII.

VIII. T.I.

Γνωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβαιθίδος εἴδετ' ὀπωπά·
ἁ δ' εἰκὼν μορφᾷ καὶ μεγαλοφροσύναν.
θάεο τὰν πινυτὰν, τό τε μείλιχον αὐτόθι τήνας
ἔλπομ' ὁρῆν· χαίροις πολλὰ, μάκαιρα γύναι.

IX.

Θυμαρέτας μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
τεῦξε, τό θ', ὡραῖον τᾶς ἀγανοβλεφάρυ.
σαίνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα
δέσποιναν μελάθρων οἰομένα ποθορῆν.

X. p. 196.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλὼ δόμον εἰς Αφροδίτας,
εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.
ὡς ἀγανῶς ἕστακεν· ἴδ' ἁ χάρις ἁλίκον ἀνθεῖ.
χαιρέτω· ὖ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

XI.

Ω ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
τᾶν Σαπφὼ Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,
εἰπεῖν ὡς Μυσαισι φίλαν, τήνα τε Λοκρὶς γᾶ
τίκτεν ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τὔνομα Νοσσίς. ἴθι.

XII.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ρίνθων εἰμ' ὁ Συρακόσιος,
Μυσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλυάκων
ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

T. I. p. 197.

# ΑΝΥΤΗΣ.

I.

Εσαθι τῇδε κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα σάζε φόνον δαΐων.
ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰπὺν Αθάνας
ἄγγελλ' ἀνορέαν Κρητὸς Εχεκρατίδα.

II.

Βυχάνδης ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὶς Εριασπίδα υἱὸς,
Κλεύβοτος· ἁ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·
τ' Αθάνᾳ δὲ τὸ δῶρον· Αριςοτέλης δ' ἐποίησε
Κλειτόριος, γενέτᾳ ταὐτὸ λαχὼν ὄνομα.

III.

Φριξοκόμᾳ τόδε Πανὶ, καὶ Αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέυ θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

IV.

Ηνία δή τοι παῖδες ἔνι, τράγε, φοινικόεντα
θέντες, καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ σόματι,
ἵππια παιδεύυσι θεῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
ὄφρ' αὐτὺς φορέῃς ἤπια τερπομένυς.

II. 3. Cod. Vat. ἐβόησεν. Scr. ἐπόησε.

## V.

T. I. p. 198

Εἰς Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἑστὼς ἐπ᾽ αἰγιαλοῦ καὶ ἀποσκοποῦν πρὸς τὸ πέλαγος.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ
  αἰὲν ἀπ᾽ ἠπείρου λαμπρὸν ὁρῆν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύταισι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος
  δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

## VI.

Ἵζευ ἅπας ὑπὸ τᾶσδε δάφνας εὐθαλέα φύλλα,
  ὡραίου τ᾽ ἄρυσαι νάματος ἁδὺ πόμα,
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
  ἀμπαύσῃς, πνοιῇ τυπτόμενα Ζεφύρου.

## VII.

Ξεῖν᾽, ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ᾽ ἀνάπαυσον·
  ἁδύ τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις.
πίδακά τ᾽ ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὁδίταις
  ἄμπαυμ᾽ ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

## VIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Τίπτε κατ᾽ οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν
  ἥμενος, ἁδυβόᾳ τῷδε κρέκεις δόνακι;
β ὄφρα μοι ἑρσήεντα κατ᾽ οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
  πόρτιες, ἠϋκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

## IX.

Ἑρμᾶς τᾷδ᾽ ἕστακα παρ᾽ ὄρχατον ἠνεμόεντα
  ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἔγγυθεν ἀϊόνος,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο· p. 199.
  ψυχρὸν δ᾽ ἀχραὲς κράνα ὑποΐαχει.

T. I.

## X.

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων,
κυδιόων ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὔρεσιν ἀμφὶ παρῆδα
βόστρυχον ἐς ῥοδέαν Ναῒς ἔδεκτο χέρα.

## XI.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τοπάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων
ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθριος ἐγρόμενος.
ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

## XII.

Εἰς δελφῖνα ἐκβρασθέντα ἐκ θαλάσσης ἐν τῇ χέρσῳ.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
αὐχέν' ἀναῤῥίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεὼς περικάλλεα χείλη
ποιφύξω, τἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ.
ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὦσ' ἐπὶ χερσὸν,
κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἠϊόνα.

## XIII.

Ηβᾳ μέν συ, Πρόαρχε, πεσὼν παίδων, τά γε πατρὸς
στήθεα ἐν δνοφερῷ πένθει ἔθου φθίμενος.
ἀλλὰ καλόν τοι ὕπερθεν ἔπος τόδε πέτρος ἀείδει,
ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

XII. 1. Fort. πλωτῇσιν — πτερύγεσσιν. 6. Fort. κ. δὲ κρο-
καλὰν τ. π.

## XIV.

T. I. p. 200.

Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄρυραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτᾳ
τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ,
παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ' ἔχων Ἀΐδας.

## XV.

Μνᾶμα τόδε φθιμένυ μενεδαΐυ εἵσατο Δᾶμις
ἵππυ, ἐπεὶ στέρνον τῦδε δαφοινὸς Ἄρης
τύψε· μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνυ διὰ χρωτὸς
ζέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

## XVI.

Ἀντί τοι εὐλεχέος θαλάμυ, σεμνῶν θ' ὑμεναίων
μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ
παρθενικὰν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἐχοῖσαν,
Θέρσι· ποτιφθέγκτα δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

## XVII.

Ὠιχόμεθ', ὦ Μίλητε, φίλη πατρὶ, τὰν ἀθέμιστον
τῶν ἀνόμων Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἃς ὁ βίαιος
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.
ὐ γὰρ ἐμείναμεν αἷμα τὸ δυσσεβὲς, ὐδ' Ὑμέναιον
νυμφίον, ἀλλ' Ἀΐδην κηδεμόν' εὑρόμεθα.

## XVIII.

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλῦσα,
εἶπ' Ἐρατὼ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·

XV. 1. Fort. Μενεδαΐυ ε. Δᾶμις, ἵππυ.

T. I. p. 201. ὦ πάτερ, ὔ τοι ἔτ' εἰμὶ, μέλαν δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

XIX.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινὼ
μάτηρ ὠκυμόρυ, παῖδ' ἐβόασε φίλαν,
ψυχὰν ἀγκαλέυσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

XX.

Λύδιον ὖδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππυ,
πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·
ὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτὸς,
ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἑτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν.

XXI.

Μάνης ὖτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. νῦν δὲ τεθνηκὼς
ἴσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

XXII.

Παρθένον Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ἇς ἔπι πολλοὶ
νυμφίοι ἱέμενοι πατρὸς ἵκοντο δόμον,
κάλλευς καὶ πινυτᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας ὐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω.

XXIII.

Ὤλεο δήποτε καὶ σὺ πολύῤῥιζον παρὰ θάμνον,
Λοκρὶ, φιλοφθόγγων ὠκυτάτη σκυλάκων,
τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ
ἰὸν ἀμείλικτον ποικιλόδειρος ἔχις.

XXIII, 1. Scr. κ. δήποτε, Μαῖρα, (in cod. μαῖα) πολύριζον.

# ΜΥΡΟΥΣ T. I. p. 202.

## ΒΥΖΑΝΤΙΑΣ.

### I.

Κεῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ παστάδα τὰν Ἀφροδίτας
βότρυ, Διωνύσου πληθόμενος σταγόνι·
οὐδ' ἔτι τοι μάτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα βαλοῦσα
φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

### II.

Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἳ τάδε βένθη
ἀμβρόσια ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεί,
χαίρετε καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον, ὃς τάδε καλὰ
εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα.

### III.

Ἀποσπασμάτιον ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης Μνημοσύνης.

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τίς νιν
ἠΐδει μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον ἄντρῳ,
ἀμβροσίην φορέουσαι ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων·
νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων,
γαμφηλῇ φορέεσκε ποτὸν Διῒ μητιόεντι.
τὸν καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρυόπα Ζεὺς
ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν· p. 203.
ὣς δ' αὔτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμὴν,
αἳ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί εἰσι.

T. I. # ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Εἰς Θεμιστοκλέα καὶ Επίκουρον.

Χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

p. 204. # ΣΙΜΜΙΟΥ

## ΡΟΔΙΟΥ.

I.

Πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο δασύτριχος ἰξάλου αἰγὸς
δισσὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐστεφόμην πετάλοις·
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων,
ἐντανύσας ἕλικος καρτερὰ νεῦρα βοός.

II.

Σωφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ δῖος Αριστοκλέης·
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
οὗτος ἔχει πλεῖστον, καὶ φθόνος οὐχ ἕπεται.

I. 2. Cod. Vat. δισσόν.

### III. T. I.

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργὼ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·
αὖθι μένοις παρὰ πατρὶ, τέκοις δ' ἐπὶ λῴονι μοίρᾳ
ἄλλαν, σῷ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα.

### IV.

Οὐκέτ' ἀν' ὑλῆεν δρίος εὔσκιον, ἀγρότα πέρδιξ,
ἠχήεσσαν ἱεὶς γῆρυν ἀπὸ στομάτων,
θηρεύσεις βαλιοὺς συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·
ᾤχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

### V. T.II. p.525.

Τηλυγέτων δ' ἀφνειὸν Ὑπερβορέων ἀνὰ δῆμον,
τοῖς δὴ καί ποτ' ἄναξ ἥρως παρεδαίσατο Περσεὺς,
ἔνθα δὲ Μασσαγέται ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων
ναίουσιν, τόξοισι πεποιθότες ὠκυβόλοισι,
θεσπέσιόν τε περὶ ῥόον ἤλυθον ἀενάοιο
Καμπάσου, ὅς ῥ' ἅλα δῖαν ἐς ἀθανάτην φέρει ὕδωρ.
ἐκ δ' ἱκόμην ἐλάαισι περὶ χλωρῇσιν ἐρυμνὰς
νήσους, ὑψικόμοισιν ἐπηρεφέας δονάκεσσιν.
ἡμικύνων τ' ἐνόησα γένος περιώσιον ἀνδρῶν,
τοῖς ὤμων καθύπερθεν ἐϋστρεφέων κύνεον κρὰς
τέτραφε, γαμφηλῇσι περικρατέεσσιν ἐρυμνόν.
τῶν μέν θ' ὥστε κυνῶν ὑλακὴ πέλει, οὐδέ τι τοίγε
ἄλλων ἀγνώσσουσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδήν.

III. 4. Codd. καδεμόναν.
IV. 1. Cod. Vat. δρύος a pr. man. 2. ἠχήσεις ἀνιείς. in marg. ἠχήεσσαν ἱεὶς γ. α. στόματος. in textu στομάτων. 3. θηρεύων. in marg. θηρεύσεις.

Notae in Aeſchyli VII. c. Th. p. 346.

## VI.

Τάνδε κατ' εὐδένδρου στείβων δρυὸς εἴρυσα χειρὶ
πτώσσουσαν βρομίης οἰνάδος ἐν πετάλοις.
Ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἔνδοθι θείη,
τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

## ΠΤΕΡΥΓΕΣ. T. I. p. 205.

Λεῦσσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ᾽, Ἀκμονίδαν τ᾽ ἄλλυδις ἑδράσαντα,

μηδὲ τρέσῃς εἰ τόσος ὢν δάσκια βέβριθα λάχνᾳ γένεια.

τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἁνίκ᾽ ἔκραιν᾽ Ἀνάγκα,

πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς

ἑρπετὰ, πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἕρπει

δι᾽ αἴθρας

χάους τε.

οὔτι γε Κύπριδος παῖς,

ὠκυπέτας τ᾽ ἀέριος καλεῦμαι·

οὔτι γὰρ ἔκρηνα βίᾳ, πᾶν δ᾽ ἐπράϋνα πειθοῖ.

εἶκε ἐμοὶ Γαῖα, Θαλάσσας τε μυχὸς, χάλκεος Οὐρανός τε,

τῶν ἐγὼ ἐκνοσφισάμαν ὠγύγιον σκᾶπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

T. I. p. 207.

## ΩΟΝ

Κωτιλας
ματερος
τη τετ' ωον νεον
προφρων δε θυμῳ δεξο δη γαρ ἁγνας
το μεν θεων εριβοας Ερμᾶς εδιξε καρυξ
ανωγε δ' ἐκ μετρε μονοβαμονος μεγαν παροιθ' αεξειν
θοως δ' ὕπερ λεχριον φερων νευμα ποδων σποραδων πιφαυσκε
θεαισι τ' αιολαις νεβροις κωλ' αλλασσων ορσιποδων ελαφων τεκεσσι
παλιγκραιπνοις ὕπερ ακρων ιεμεναι ποσι λοφων κατ' αρθμιας ιχνος τιθηνας
και τις ωμοθυμος αμφιπαλτον αιψ' αυδαν θηρ εν κολπῳ δεξαμενος θαλαμων πυκωτατων
και τοδ' ωκυβοας μεθερπων αφαρ ὅσγε το λασιον νιφοβολων ἀν' ορεων εσσυται αγκος
ταισι δη δαιμων κλυτας ισα θευσι ποσι δονεων τα πολυπλοκα μετιει μετρα μολπας
ῥιμφα πετροκοιτον εκλιπων ορυς ευναν ματρος πλαγκτον μαιομενος βαλιας ἑλειν τεκος
βλαχαι δ' οιων πολυβοτων αν' ορεων νομον εβαν τανυσφυρων τ' αν αντρα Νυμφων
ται δ' αμβροτῳ ποθῳ φιλας ματρος ῥωοντ' αιψα μεθ' ἱμεροεντα μαζον
ιχνει θενων ταν παναιολον Πιεριδων μονοδουπον αυδαν
αριθμον εις ακραν δεκαδ' ιχνιων κομεμενον τε ῥυθμῳ
φυλ' ες βροτων ὑπο φιλας ἑλων πτεροισι ματρος
λιγεια μιν καμ' αμφι ματρος ωδις
ἁγνας αηδονος
Δωριας
ατριον

In his duobus poëmatiis, Ovo et Securi, verſus eo legendi ſunt ordine, quo eos in adverſa pagina collocatos vides.

# ΩΟΝ

T. I. p. 208.

Κωτίλας
ἄτριον
ματέρος
Δωρίας,
τῆ τοῦτ' ᾠὸν νέον
ἁγνᾶς ἀηδόνος·
πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἁγνᾶς
λίγεια μιν κάμ' ἀμφὶ ματρὸς ὠδῖς.
τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔδιξε κάρυξ
φῦλ' ἐς βροτῶν, ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτεροῖσι ματρός.
ἄνωγέ δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροιθ' ἀέξειν
ἀριθμὸν, εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κοσμούμενόν τε ῥυθμῷ.
θοῶς δ' ὕπερ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφαυσκε,
ἴχνει θένων τὰν παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδὰν,
θοαῖσί τ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσων, ὀρσιπόδων ἐλάφων τέκεσσι·
ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώοντ' αἶψα μεθ' ἱμερόεντα μαζὸν,
παλιγκραίπνοις ὕπερ ἄκρων ἱέμεναι ποσὶ λόφων, κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας·
βλαχαὶ δ' οἴων πολυβότων ἀν' ὀρέων νόμον ἔβαν, τανυσφύρων τ' ἀν' ἄντρα Νυμφῶν·
καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων πυκωτάτων,
ῥίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρους εὐνὰν, ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλίας ἑλεῖν τέκος,
καὶ τόδ' ὠκυβόας μεθέρπων, ἄφαρ ὅσγε τὸ λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος.
ταῖσι δὴ δαίμων κλυτᾶς ἶσα θέουσι ποσὶ δονέων τὰ πολύπλοκα μετίει μέτρα μολπᾶς.

T. I. p. 209. ΠΕΛΕΚΥΣ.

Ανδροθεᾳ δωρον ὁ Φωκευς κρατερας μηδοσυνας ηρα τινων Αθανᾳ

ταμος επει ταν ἱεραν κηρι πυριπνῳ πολιν ηθαλωσεν

ουκ εναριθμιος γεγαως εν προμαχοις Αχαιων

νυν δ' ες Ομηρειον εβα κελευθον

τρις μακαρ ὁν συ θυμῳ

ὁδ' ολβος

αει πνει

ἱλαος αμφιδερχθης

σαν χαριν ἁγνα πολυβουλε Παλλας;

αλλ' απο κρανας ιθαραν ναμα κομιζε δυσκλης

Δαρδανιδαν χρυσοβαφεις τ' εσυφελιξ' εκ θεμεθλων ανακτας

ωπασ' Επειος πελεκυν τῳ ποκα πυργων θεοτευκτων κατερειψεν αιπος

## ΠΕΛΕΚΥΣ.

T. I. p. 210.

Ανδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Αθάνᾳ

ὦπασ' Επειὸς πέλεκυν, τῷ πόκα πύργων θεοτεύκτων κατέρειψεν αἶπος,

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ᾐθάλωσεν

Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς τ' ἐστυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἄνακτας,

οὐκ ἐνάριθμος γεγαὼς ἐν προμάχοις Αχαιῶν,

ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής·

νῦν δ' ἐς Ομήρειον ἔβα κέλευθον,

σὰν χάριν, ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς.

τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ

ἵλαος ἀμφιδερχθῇς.

ὅδ' ὄλβος

ἀεὶ πνεῖ.

T. I. p. 211.

# ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
## ΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ
## ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

### I.

Νῦν αἰτεῖς, ὅτε λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος
ἕρπει, καὶ μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος·
εἶτα λέγεις· ἥδιον ἐμοὶ τόδε. καί τις ἂν εἴποι
κρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσταχύων καλάμας;

### II.

Εἰ πτερά σοι προσέκειτο, καὶ ἐν χερὶ τόξα καὶ ἰοὶ,
οὐκ ἂν Ερως ἐγράφη Κύπριδος, ἀλλὰ σὺ, παῖ.

### III.

Εἰ καθύπερθε λάβοις χρύσεα πτερὰ, καί σευ ἀπ' ὤμων
τείνοιτ' ἀργυρέων ἰοδόκος φαρέτρη,
καὶ σταίης παρ' Ερωτα, φιλάγλαον οὐ μὰ τὸν Ερμῆν,
οὐδ' αὐτὴ Κύπρις γνώσεται ὃν τέτοκεν.

### IV.

Αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμαστοὶ
μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι,
οὓς δακρύοις κατέβρεξα, κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων·
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης,
στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑετὸν, ὡς ἂν ἄμεινον
ἡ ξανθή γε κόμη δάκρυα τἀμὰ πίῃ.

IV. 6. τἀμὰ πίῃ δάκρυα. Cod. Vat.

V. T. I. p. 212.

Μικρὸς Ερως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος ἀποπτὰς
ἐξ οἴκων, φησὶν, Δάμιδος οὐ πέταμαι.
ἀλλ' αὐτὸν φιλέω τε, καὶ ἀζήλωτα φιληθεὶς,
οὐ πολλοῖς εὐκρὰς, τῷδ' ἑνὶ προσφέρομαι.

VI.

Οὔπω τοξοφόρων οὐράγιος, ἀλλὰ νεογνὸς
θυμὸς Ερως παρὰ τὴν Κύπριν ἐπιςρέφεται,
δέλτον ἔχων χρύσεον· τὰ Φιλοκρατέως δὲ Διαύλου
τραυλίζει ψυχῆς φίλτρα κατ' Αντιγένους.

VII.

Εὗρεν Ερως τι καλὸν, μίξιν καλῷ, οὐχὶ μάραγδον
χρυσῷ, ὃ μήτ' ἀνθεῖ, μήτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ,
οὐδ' ἐλέφαντ' ἔβενον λευκῷ μέλαν· ἀλλὰ Κλέανδρον
Εὐβιότῳ, πειθοῦς ἄνθεα καὶ φιλίης.

VIII.

Οὐκ εἴμ' οὐδ' ἐτέων δύο κ' εἴκοσι, καὶ κοπιῶ ζῶν.
ὦ Ἔρωτες, τί κακὸν τοῦτο; τί με φλέγετε;
ἢν γὰρ ἐγώ τι πάθω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ερωτες,
ὡς τοπάρος παίξεσθ' ἄφρονες ἀςραγάλοις.

IX.

Πῖν' Ασκληπιάδη· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;
οὐ σε μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐλῄσατο,
οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα καὶ ἰοὺς
πικρὸς Ερως. τί ζῶν ἐν σποδιῇ τίθεσαι;
πίνωμεν Βάκχου ζωρὸν πόμα. δάκτυλος ἀώς. p. 213.
ἢ πάλι κοιμιςὰν λύχνον ἰδεῖν μένομεν;

T. I. πίνωμεν γαλερῶς. μετά τοι χρόνον ȣ̓κέτι πȣλὺν,
σχέτλιε, τὴν μακρὰν νύκτ' ἀναπαυσόμεθα.

X.

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος. ἐρᾷν ἀρνεύμενον ἡμῖν
ἤνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προπόσεις.
καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύσασε, καί τι κατηφὲς
ἔβλεπε, χὠ σφιγχθεὶς ȣ̓κ ἔμενε ϛέφανος.

XI.

Πρόσθε μοι Αρχεάδης ἐθλίβετο· νῦν δὲ τάλαιναν
ȣ̓δ' ὅσσον παίζων εἰς ἔμ' ἐπιϛρέφεται.
ȣ̓δ' ὁ μελιχρὸς Ερως αἰεὶ γλυκύς· ἀλλ' ἀνιήσας,
πολλάκις ἡδίων γίνετ' ἐρῶσι θεός.

XII.

Δόρκιον ἡ φιλέφηβος ἐπίϛαται, ὡς ἁπαλὸς παῖς,
ἔσθαι πανδήμȣ Κύπριδος ὠκὺ βέλος,
ἵμερον ἀϛράπτȣσα κατ' ὄμματος, ἧς ὑπὲρ ὤμων
ἐν πετάσῳ, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

XIII.

Τȣ̃θ' ὅ τι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὅ τι δή ποτ', Ερωτες,
τȣ̃τό γ' ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.
εἰ καὶ μή, τόξοις μὴ βάλλετέ μ', ἀλλὰ κεραυνοῖς,
καὶ πάντως τέφρην θέσθε με κἀνθρακίην.
ναὶ ναὶ βάλλετ' Ερωτες· ἐνεσκληκὼς γὰρ ἀνίαις,
εἰ μεῖζον τȣ́των ἔς' ἔτι, βȣ́λομ' ἔχειν.

XII. 4. alia apogr. σὺν πετ.
XIII. 3. Cod. εἰ μὴ καί. 4. Cod. ναὶ πάντως. 6. Cod. ἐξ ὑμέων τȣ́των εἰσέτι β. ε.

XIV. T. I. p. 214.

Ὡμολόγησ' ἥξειν εἰς νύκτα μοι ἡ 'πιβόητος
Νικὼ, καὶ σεμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον·
κοὐχ ἥκει, φυλακὴ δὲ παροίχεται. ἆρ' ἐπιορκεῖν
ἤθελε; τὸν λύχνον παῖδες ἀποσβέσατε.

XV.

Νικαρέτης τὸ Πόθοις μεμελημένον ἡδὺ πρόσωπον,
πυκνὰ δι' ὑψιλόφων φαινόμενον θυρίδων,
αἱ χαροπαὶ Κλεοφῶντος ἐπὶ προθύροις ἐμάραναν,
Κύπρι φίλη, γλυκεροῦ βλέμματος ἀστεροπαί.

XVI.

Ἑρμιόνῃ ποτ' ἐγὼ πιθανῇ συνέπαιζον, ἐχούσῃ
ζώνιον ἐξ ἀνθέων ποικίλον, ὦ Παφίη,
χρύσεα γράμματ' ἔχον. διόλου δ' ἐγέγραπτο· Φίλει με,
καὶ μὴ λυπηθῇς, ἤν τις ἔχῃ μ' ἕτερος.

XVII.

Ἡ λαμυρή μ' ἔτρωσε Φιλαίνιον· εἰ δὲ τὸ τραῦμα
μὴ σαφὲς, ἀλλ' ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα.
οἴχομ', Ἔρωτες, ὄλωλα, διοίχομαι· εἰς γὰρ ἑταίραν
νυστάζων ἐπέβην, ἠδ' ἔθιγον τ' Ἀίδα.

XVIII.

Νὺξ, σὲ γὰρ, οὐκ ἄλλην μαρτύρομαι, οἷά μ' ὑβρίζει
Πυθιὰς ἡ Νικοῦς, οὖσα φίλη, 'ξ ἀπάτης.
κληθεὶς, οὐκ ἄκλητος ἐλήλυθα. ταῦτα παθοῦσα
σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἐμοῖς στᾶσά ποτε προθύροις.

T. I. p. 215.

## XIX.

Υετὸς ἦν καὶ νὺξ, καὶ τὸ τρίτον ἄλγος ἔρωτι,
οἶνος, καὶ Βορέης ψυχρὸς, ἐγὼ δὲ μόνος.
ἀλλ' ὁ καλὸς μόσχος πλέον ἴσχυε, καὶ σὺ γὰρ οὕτως
ἤλυθες, οὐδὲ θύρην πρὸς μίαν ἡσύχασας.
τῇ δὲ τοσοῦτ' ἐβόησα βεβρεγμένος· ἄχρι τίνος, Ζεῦ;
Ζεῦ φίλε, σίγησον, κᾀυτὸς ἐρᾶν ἔμαθες.

## XX.

Ηδὺ θέρευς διψῶντι χιὼν ποτὸν, ἡδὺ δὲ ναύταις
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον·
ἥδιστον δ' ὁπόταν κρύψῃ μία τοὺς φιλέοντας
χλαῖνα, καὶ αἰνῆται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

## XXI.

Φείδῃ παρθενίης· καὶ τί πλέον; οὐ γὰρ ἐς Αιδην
ἐλθοῦσ' εὑρήσεις τὸν φιλέοντα, κόρη.
ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ Κύπριδος· ἐν δ' Αχέροντι
ὀστέα καὶ σποδιὴ, παρθένε, κεισόμεθα.

## XXII.

Αἱ Σάμιαι Βιττὼ καὶ Νάννιον εἰς Αφροδίτης
φοιτᾷν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις·
εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν, ἃ μὴ καλά. δεσπότι Κύπρι,
μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ φυγάδας.

## XXIII.

Νὺξ μακρὴ καὶ χεῖμα, μέσην δ' ἐπὶ Πλειάδα δύνει,
κᾀγὼ πὰρ προθύροις νείσσομαι ὑόμενος,

XIX. Inter primum et ſecundum diſtichon, ſicut inter hoc et tertium quaedam deeſſe videntur.

τρωθεὶς τῆς δολίης Ἑλένης πόθῳ· ὃ γὰρ ἔρωτα T. I. p. 216.
  Κύπρις, ἀνιηρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος.

XXIV.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με συνήρπασεν· ὤ μοι, ἐγὼ δὲ
  τήκομαι, ὡς κηρὸς πὰρ πυρὶ, κάλλος ὁρῶν.
εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες· ἀλλ' ἂν ἐκείνους
  θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδεαι κάλυκες.

XXV.

Λύχνε, σὲ γὰρ παροῦσα τρὶς ὤμοσεν Ἡράκλεια
  ἥξειν, κοὐχ ἥκει· λύχνε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ,
τὴν δολίην ἐπάμυνον· ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
  παίζῃ, ἀποσβεσθεὶς μηκέτι φῶς πάρεχε.

XXVI.

Νῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνου,
  πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σεῖε νέφη.
ἢν γάρ με κτείνῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ' ἀφῇς ζῆν
  καὶ διαθεὶς τούτων χείρονα, κωμάσομαι.
ἕλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεὸς, ᾧ ποτε πεισθεὶς,
  Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυς θαλάμων.

XXVII.

Τῶν Καρίων ἡμῖν λάβε κωλάδας· ἀλλὰ πόθ' ἥξει;
  καὶ πέντε στεφάνους, τῶν ῥοδίνων δ' ἀπόπαξ.
οὐ φὴς κέρματ' ἔχειν· διολώλαμεν. οὐ τροχιεῖ τις
  τὸν Λαπίθην; λῃστὴν, οὐ θεράποντ' ἔχομεν.

XXV. 3. Vat. cod. ἀπάμυνον.

XXVII. 1. Cod. τῶν χαρίων. 2. Cod. τ. ρ. δὲ τόπαξ.

T.I. οὐκ ἀδικεῖς; οὐδέν· φέρε τὸν λόγον. ἐλθὲ λαβοῦσα,
Φρύνη, τὰς ψήφους. ὢ μεγάλου κινάδους.
p. 217. πέντ' οἶνος δραχμῶν· ἄλλος δύο . . . .
ὦτα λέγεις. σκόμβροι θεῦ μυκέες σχαδόνες.
αὔριον αὐτὰ καλῶς λογιούμεθα· νῦν δὲ πρὸς Αἴσχραν
τὴν μυροπώλιν ἰὼν, πέντε λάβ' ἀργυρέας.
εἰπὲ δὲ σημεῖον, Βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησα
ἑξῆς, ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο.

## XXVIII.

Εἰς ἀγορὰν βαδίσας, Δημήτριε, τρεῖς παρ' Ἀμύντου
γλαυκίσκους αἴτει, καὶ δέκα φυκίδια,
καὶ κυφὰς καρίδας (ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός)
εἴκοσι καὶ τέτορας δεῦρο λαβὼν ἄπιθι.
καὶ παρὰ Θαυβορίου ῥοδίνους ἓξ πρόσλαβε [δεσμοὺς,]
καὶ Τρυφέραν ταχέως ἐν παρόδῳ κάλεσον.

## XXIX.

Πορφυρέην μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Πλαγγὼν εὐίππων θῆκεν ἐπὶ προθύρων,
νικήσασα κέλητι Φιλαινίδα τὴν πολύχαρμον,
ἑσπερίων πώλων ἄρτι φρυασσομένων.
Κύπρι φίλη, σὺ δὲ τῇδε πόροις νημερτέα νίκης
δόξαν, ἀείμνηστον τήνδ' ἐπιθεῖσα χάριν.

## XXX.

Λυσιδίκη σοι, Κύπρι, τὸν ἱππαστῆρα μύωπα,
χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδὸς,

XXVII. 7. Scr. ἄλλας δ. 11. ἐφίλησεν ε. ὧν καινὴ μ.
XXVIII. 5. δεσμοὺς abeſt a cod.

ᾧ πολὺ ὕπτιον ἵππον ἐγύμνασεν, ὃ ποτε δ' αὐτῆς T. I.
μηρὸς ἐφοινίχθη κοῦφα τιναssομένης·
ἦν γὰρ ἀκέντητος τελεόδρομος· οὕνεκεν ὅπλον
σοὶ κατὰ μεσσοπύλης χρύσεον ἐκρέμασε.

## XXXI. p. 218.

Νικήσας τοὺς παῖδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραψε,
Κόνναρος ὀγδώκοντ' ἀστραγάλους ἔλαβε,
κἀμὲ, χάριν Μούσαις, τὸν κωμικὸν ὧδε Χάρητα
πρεσβύτην θορύβῳ θήκατο παιδαρίων.

## XXXII.

Κύπριδος ἅδ' εἰκών· φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκας.
διστάζω ποτέρᾳ φῇ τις ὁμοιοτέραν.

## XXXIII.

Εἰμὶ Μέθη τὸ γλύμμα σοφῆς χερὸς, ἐν δ' ἀμεθύστῳ
γέγλυμμαι· τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη.
ἀλλὰ Κλεοπάτρης ἱερὸν κτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης
χειρὶ θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

## XXXIV.

Αὐταί ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι
ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν, Ἡσίοδε,
καί σοι καλλιπέτηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα,
δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
τὸ πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,

XXX. 3. Cod. πολὺν δ.

XXXIII. 1. Cod. ἀμεθύσῳ.

T. I. ȣ̃ σὺ κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

XXXV.

Ο γλυκὺς Ηρίννης ȣ̃τος πόνος, ȣ̓χὶ πολὺς μὲν,
ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς,
p. 219. ἀλλ' ἑτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Αΐδας μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα;

XXXVI.

Λύδη καὶ γένος εἰμὶ καὶ ȣ̎νομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρȣ
σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Αντίμαχον.
τίς γὰρ ἔμ' ȣ̓κ ἤεισε; τίς ȣ̓κ ἀνελέξατο Λύδην,
τὸ ξυνὸν Μȣσῶν γράμμα καὶ Αντιμάχȣ;

XXXVII.

Ιὼ παρέρπων, μικρὸν, εἴ τι χαρτὸν, εἰσάκȣσον,
τὰ Βότρυος περισσὰ δῆτα κήδη,
ὃς πρέσβυς ὀγδώκοντ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔθαψεν,
ἤδη τι τέχνᾳ καὶ σοφὸν λέγοντα.
φεῦ τὸν τεκόντα, φεῦ δὲ καί σε, Βότρυος φίλος παῖ,
ὅσων ἄμοιρος ἡδονῶν ἀπώλȣ.

XXXVIII.

Οκτώ μευ πήχεις ἄπεχε τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ', ἡλίκα σοι δύναμις·
ἢν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλῃς τάφον, ἄλλο μὲν ȣ̓δὲν
κρήγυον, εὑρήσεις δ' ὀςέα καὶ σποδιήν.

XXXIX. T. I.

Ὦ παρ' ἐμὸν σείχων κενὸν ἠρίον, εἰπὸν ὁδῖτα,
εἰς Χίον εὖτ' ἂν ἵκῃ, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
ὡς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὖρος
ὤλεσεν, Εὐίππȣ δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

## ΛΕΩΝΙΔΑ p. 220.

### ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

I.

Μηλὼ καὶ Σατύρη τανυήλικες, Αντιγενείδεω
παῖδες, καὶ Μȣσέων εὔκολοι ἐργάτιδες·
Μηλὼ μὲν Μȣ́σαις Πιμπληίσι τȣ̀ς ταχυχειλεῖς
αὐλȣ̀ς, καὶ ταύτην πύξινον αὐλοδόκην·
ἡ φίλερως Σατύρη δὲ τὸν ἕσπερον οἰνοποτήρων
σύγκωμον, κηρῷ τευξαμένη, δόνακα,
ἡδὺν συρικτῆρα, σὺν ᾧ πανεπόρφνιος ἠῶ
ηὔγασεν, αὐλείοις ἐγκροτέȣσα θύραις.

II.

Εὐθύσανον ζώνην τοι ὁμȣ̃ καὶ τόνδε κύπασσιν
Ατθὶς παρθενίων θῆκεν ὕπερθε θυρῶν,
ἐκ τόκȣ, ὦ Λητῷα, βαρυνομένης ὅτι νηδὺν
ζωὸν ἀπ' ὠδίνων λύσαο τῆσδε βρέφος.

I. 2. Cod. παῖδές θ' αἱ M. Scr. π. καὶ M.

T. I. III.

Ἐκ τόκου, Εἰλήθυια, πικρὰν ὠδῖνα φυγοῦσα
Ἀμβροσίη, κλεινῶν θήκατό σοι πρὸ ποδῶν
δέσμα κόμας καὶ πέπλον, ἐν ᾧ δεκάτῳ ἐπὶ μηνὶ
δισσὸν ἀπὸ ζώνης κῦμ' ἐλόχευσε τέκνων.

p. 221. IV.

Τέκτονος ἄρμενα ταῦτα Λεοντίχου, αἵ τε χαρακταὶ
ῥῖναι, καὶ κάλων οἱ ταχινοὶ τορέες,
στάθμαι καὶ μιλτεῖα, καὶ αἱ σχεδὸν ἀμφιπλῆγες
σφῦραι, καὶ μίλτῳ φυρόμενοι κανόνες,
αἵ τ' ἀρίδες, ξυστήρ τε, καὶ ἐστελεωμένος οὗτος
ἐμβριθὴς τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκυς,
τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκήεντα τέρετρα,
καὶ γόμφων οὗτοι τοὶ πίσυρες τορέες,
ἀμφίξουν τε σκέπαρνον· ἃ δὴ χαριέργῳ Ἀθάνᾳ
ὡ 'νὴρ ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

V.

Τὸν ἀργυροῦν Ἔρωτα, καὶ περίσφυρον
πέζαν, τὸ πορφυροῦν τε Λεσβίδος κόμης
ἕλιγμα, καὶ μηλοῦχον ὑαλόχροα,
τὸ χάλκεόν τ' ἔσοπτρον, ἠδὲ τὸν πλατὺν
τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κτένα,
ὧν ἤθελεν τυχοῦσα, Κτησία Κύπρι,
ἐν σαῖς τίθησι Καλλίκλεια παστάσι,

IV. 10. Cod. ἀνὴρ ἐκ.

## VI. T. I.

Τὸν μόνιον καὶ ἔπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας
σινόμενον, κλαγγὰν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν,
Εὐάλκης ὁ Κρὴς ἐπινύκτια μῆλα νομεύων
πέφνε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασε πίτυος.

## VII.

Δίδυμα καὶ Φρυγίης πυρικαίεος ἀμφιπολεῦσα
πρῶνας, τὴν μικρὴν, μῆτερ, Ἀριστοδίκην,
κούρην Σειλήνης, παμπότνια, κεὶς ὑμέναιον, p. 222.
κεὶς γάμον ἁβρύναις, πείρατα κουροσύνας,
ἀνθ' ὧν σοι καὶ πολλὰ προνήϊα, καὶ παρὰ βωμῶν
παρθενικὴν ἐτίναξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην.

## VIII.

Αἱ Λυκομήδους παῖδες, Ἀθηνὼ, καὶ Μελίτεια,
καὶ Φιντὼ, Γληνίς θ', αἱ φιλοεργόταται,
ἔργων ἐκ δεκάτας ποτιθύμια τόν τε πρόσεργον
ἄτρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κρινάμεναν
κερκίδα, τὰν ἱστῶν μολπάτιδα, καὶ τὰ τροχαῖα
πανία, κἐργαστὰς τούσδε περιῤῥαγέας,
καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς, πολυέργους, τῆδε πενιχραὶ
ἐξ ὀλίγων ὀλίγην μοῖραν ἀπαρχόμεθα.

## IX.

Αὐτονόμα, Μελίτεια, Βοΐσκιον, αἱ Φιλομήδεω
καὶ Νικοῦς Κρῆσσαι τρεῖς, ξένε, θυγατέρες·

VI. 1. Cod. τὸν νομέην κ.
VII. 5. Scr. παρὰ βωμόν.
VIII. 6. κερταστὰς τ. Cod. Vat. Fort. π. καὶ καλάθους τούσδε λυγοπλεκίας. 7. Cod. ε. πολυάργυρα.

T. I. ἁ μὲν τὸν μιτέεργον ἀειδίνητον ἄτρακτον,
ἁ δὲ τὸν ὀρφνίταν εἰροκόμον τάλαρον,
ἁ δ' ἅμα τὰν πέπλων εὐάτριον ἐργάτιν ἱςῶν
κερκίδα, τὰν λεχέων Πανελόπας φύλακα,
δῶρον Ἀθαναίᾳ Πιτανάτιδι τῷδ' ἐνὶ ναῷ
θῆκαν, Ἀθαναίας παυσάμεναι καμάτων.
ὧν χέρας αἶ σὺ, Ἀθάνα, ἐπιπλήσαις, ἐσοπίσσω
θείης δ' εὐσιπύης ἐξ ὀλιγησιπύων.

## X.

Ο σκίπων καὶ ταῦτα τὰ βλαύτια, πότνια Κύπρι,
ἄγκειται κυνικῦ σκῦλα Ποσωχάρεος,
p. 223. ὄλπη τε ῥυπόεσσα, πολυτρήτοιό τε πήρας
λείψανον, ἀρχαίης πληθόμενον σοφίης·
σοὶ δὲ Ῥόδων ὁ καλὸς, τὸν πάνσοφον ἡνίκα πρέσβυν
ἤγρευσεν, ςεπτοῖς θῆκατ' ἐπὶ προθύροις.

## XI.

Πήρην, κἀδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς
ςέρφος, καὶ βάκτρον· τῦτο τὸ λοιπόρινον,
ὄλπαν τ' ἀςλέγγιςον, ἀχάλκωτόν τε κυνῦχον,
καὶ πῖλον κεφαλᾶς ὐχ ὁσίας σκέπανον·
ταῦτα καταφθιμένοιο μυρικίνεον περὶ θάμνον
σκῦλα Ποσωχάρεος Λιμὸς ἀπεκρέμασεν.

IX, 9. χ' ὧν χ αἲ σοι Ἀ. ἐπιπλήσαιο μὲν ἴσως θ. δ' εὐσυπύας. ε. ε. Cod. in quo hoc diſtichon non ultimum eſt, ſed penultimum.

## XII. T. I.

Ἀσεμφῆ ποδάγρην, καὶ δόνακας αἰθυκτῆρας,
καὶ λίνα, καὶ γυρὸν τοῦτο λαγωοβόλον,
ἰοδόκην, καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα
αὐλὸν, καὶ πλωτῶν εὔπλεκὲς ἀμφίβολον
Ἑρμείῃ Σώσιππος, ἐπεὶ παρενήξατο τὸν πλοῦν
ἥβης, ἐκ γήρως δ' ἀδρανίῃ δέδεται.

## XIII.

Λαθρίη, ἐκ πενίης ταύτην χάριν, ἔκ τε πενέστεω
κἠξ ὀλιγησιπύω δέξο Λεωνίδεω,
ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἐλαῖαν,
καὶ τοῦτο χλωρὸν σῦκον ἀποκράδιον,
κεὐοίνου σταφυλῆς ἔχ' ἀποσπάδα πεντάῤῥαγον,
πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμίδιον.
ἢν δ' ἐμέ γ', ὡς ἐκ νούσου ἀνειρύσω, ὧδε καὶ ἐχθρᾶς
ἐκ πενίης ῥύσῃ, δέξο χιμαιροθύτην.

## XIV. p. 224.

Λαβροσύνᾳ τάδε δῶρα, φιλευλείχῳ τε Λαφυγμῷ
θήκατο Δηϊσόου Δωριέως κεφαλᾶ,
τὼς Λαρισσαίως κυογάστορας ἑψητῆρας,
καὶ χύτρως, καὶ τὰν εὐρυχαδῆ κύλικα,
καὶ τὰν εὐχάλκωτον ἐΰγναμπτόν τε κρεάγραν,
καὶ κνῆστιν, καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν.

XII. 5. Cod. τὸ πλεῦν.
XIII. 1. Cod. ἐκ πλάνης. 2. Cod. ὀλιγησιπύων 3. 4. Cod. ἀποκρίδιον.
XIV. 6. Cod. ἐτνοδόκον.

T. I. Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακῶ κακὰ δωρητῆρος
δεξαμένα, νεύσαις μή ποκα σωφροσύναν.

## XV.

Ἁ μάτηρ ζωὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρὰ,
Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.
Βάκχε, σὺ δ' ὑψώσαις τὸν Μίκυθον· εἰ δὲ τὸ δῶρον
ῥωπικὸν, ἃ λιτὰ ταῦτα φέρει πενία.

## XVI.

Ὑλοφόρου τόδ' ἄγαλμα, ὁδοιπόρε, Μικκαλίωνος·
ἀλλ' ἴδε τόνδ' Ἑρμῆς κρήγυον ὑλοφόρον,
ὡς ἀπ' ὀϊζυρῆς ἠπίστατο δωροδοκῆσαι
ἐργασίης· αἰὲν δ' ὠ 'γαθός ἐς' ἀγαθούς.

## XVII.

Εὐάγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεηνὰ διώκων
ἰξευτὴς ἥκεις τοῦθ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
κἀμὲ τὸν ὑληωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
Πᾶνα· συναγρεύσω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

## XVIII.

p. 225. Γλευκοπόταις Σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ
Ἡρῶναξ πρώτης δράγματα φυταλιῆς,
τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσοὺς ἱερώσατο τούσδε,
ἐμπλήσας οἴνου πρωτοχύτοιο, κάδους·
ὧν ἡμεῖς σπείσαντες, ὅσον θέμις, οἴνοπι Βάκχῳ
καὶ Σατύροις, Σατύρων πλείονα πιόμεθα.

XVIII. 2. Recte ap. Suid. πρῶτα δ.

XIX. T. I.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι,
ἀγρότα Πὰν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης.
ὧς μὲν ἀπὸ πτηνῶν, Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις,
τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος, εἰναλίων.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν πέμπε δι' ἠέρος εὔστοχον ἄγρην·
τῷ δὲ, διὰ δρυμῶν· τῷ δὲ, δι' ἠϊόνων.

XX.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς
καὶ σπιθάμης ὅλης Βίττιον εἰργάσατο·
θάτερα δ' Αντιάνειρα προσήρμοσε· τὸν δὲ μεταξὺ
Μαίανδρον καὶ τὰς παρθενικὰς, Βιτίη.
κούρην καλλίστη Διὸς, Αρτεμι, τοῦτο τὸ νῆμα
πρὸς ψυχῆς θείης, τὴν τριπόνητον ἔριν.

XXI.

Τοὺς θυρεοὺς ὁ Μολοσσὸς Ιτωνίδι δῶρον Αθάνᾳ
Πύῤῥος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασε Γαλατᾶν,
πάντα τὸν Αντιγόνου καθελὼν στρατόν· οὐ μέγα θαῦμα·
αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος Αἰακίδαι.

XXII. p. 226.

Αἵδε ποτ' Ασίδα γαῖαν ἐπόρθησαν πολύχρυσον,
αἵδε καὶ Ελλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον·
νῦν δὲ Διὸς ναῷ ποτὶ κίονας ὀρφανὰ κεῖται,
τᾶς μεγαλαυχήτου σκῦλα Μακηδονίας.

XXIII.

Οκτώ τοι θυρεοὺς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντοὺς
θώρηκας, τόσσας θ' αἱμαλέας κοπίδας,

T. I. ταῦτ' ἀπὸ Λευκανῶν Κορυφασίᾳ ἔντε' Ἀθάνᾳ
Ἄγνων Οἰανθεὺς θῆχ' ὁ βιαιομάχας.

XXIV.

Οἵδ' ἀπὸ Λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἵ τε χαλινοὶ
ςοιχηδὸν, ξεςαί τ' ἀμφίβολοι κάμακες
δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε καὶ ἄνδρας,
Παλλάδι· τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

XXV.

Εὐκαμπὲς ἄγκιςρον, καὶ δούρατα δουλιχόεντα,
χώρμιὴν, καὶ τὰς ἰχθυδόκους σπυρίδας,
καὶ τοῦτον νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνασθέντα
κύρτον, ἁλιπλάγκτων ἄρμενα δικτυβόλων,
τρηχύν τε τριόδοντα, Ποσειδαώνιον ἔγχος,
καὶ τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρετμοὺς
ὁ γριπεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τέχνης,
ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσύνης.

XXVI.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἕςηκα Πρίηπος
ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον·
εἵσατο γάρ πιςόν με Θεόκριτος. ἀλλ' ἀποτηλοῦ
φὼρ ἴθι, μὴ κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος.

p. 227. XXVII.

Τᾶν αἰγᾶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον Ἑρμᾶν
ἕςασ' αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα.
ἀλλά μοι αἵ τ' ἀν' ὄρη χλωρὰς κεκορεσμέναι ὕλας,
τῶν ἁρπακτήρων μή τι μέλεσθε λύκων.



XXV. 7. Cod. Vat. τέχνας. ἀρχαίας. τεχνοσύνας.

XXVIII. T. I.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ,
καὶ τετανὸν, νώτῳ καμπτόμενον, πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγὲς
τρύπανον, ἐκ τέχνας ἄνθετο παυσάμενος.

XXIX.

Ω τάνδε σείχοντες ἀταρπιτὸν, αἴτε ποτ' ἀγρὼς
δαμόθεν, αἴτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἄμμες ὅρων φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, Ερμᾶς,
οἷόν ὁρῇς μ', ὗτος δ' ἅτερος, Ηρακλέης.
ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι, ἀλλὰ ποθ' αὐτὼς
αἴκ' ὠμὰς παραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν·
καὶ μὰν ὠσχύτως τὼς βότρυας, αἴτε πέλονται
ὥριμοι, αἴτε χύδαν ὄμφακες, εὐτρέπικεν.
μισέω τὰν μετοχὰν, ὐδ' ἥδομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τι,
ἄμφω, μὴ κοινᾷ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
καὶ λεγέτω· τῆ τῦθ', Ηράκλεες· ἄλλο τὺ τῦτο, p. 228.
Ερμᾶ· καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

XXX.

Αγρονόμῳ τάδε Πανὶ, καὶ εὐασῆρι Λυαίῳ
πρέσβυς, καὶ Νύμφαις Αρκὰς ἔθηκε Βίτων.
Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίκτορα ματρὸς,
κισσῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,
Νύμφαις δὲ σκιερᾶς εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρας,
φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων.
ἀνθ' ὧν εὔυδραν, Νύμφαι, τόδε δῶμα γέροντος
αὔξετε· Πὰν, γλαγερόν· Βάκχε, πολυσάφυλον.

T.I. XXXI.

Ὁ Κρὴς Θηρίμαχος τὰ λαγωβόλα Πανὶ Λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς Ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δώρων χάριν, ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κατιθύνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ,
ἔν τε συναγκείαισι παρίστασο, δεξιτερῇ σῇ
πρῶτα διδοὺς ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιπάλων.

XXXII.

Τὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
ἔκτανε Μαιάνδρου πὰρ τριέλικτον ὕδωρ,
θηκτῷ σαυρωτῆρι· τὰ δ' ὀκτάῤῥιζα μετώπων
φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

XXXIII.

Εὔφημόν τοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε Φιλοκλῆς
Ἑρμείῃ ταύτην πυξινέην πλατάγην,
p. 229. ἀστραγάλους θ' οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἑλικτὸν
ῥόμβον, κουροσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

XXXIV.

Τοῦτο χιμαιροβάτᾳ Τελέσων αἰγώνυχι Πανὶ
τὸ σκύλος ἀγρείης τεῖνε κατὰ πλατάνου,
καὶ τὰν ῥαιβόκρανον ἐϋστόρθυγγα κορύναν,
ᾇ πάρος αἱμωποὺς ἐστυφέλιξε λύκους,
γαυλούς τε γλαγοπῆγας, ἀγωγαῖόν τε κυνάγχαν,
καὶ τῶν εὐρίνων λαιμοπέδαν σκυλάκων.

XXXIV, 6. Scr. καὶ τὰν εὐρ.

XXXV. T. I.

Αὔλια, καὶ Νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράγλωχιν, μηλοσσόε, Μαιάδος Ἑρμᾶ,
ὅς τε τὸν αἰγιβότην Πὰν κατέχεις σκόπελον,
ἵλαοι τὰ ψαιστά, τό τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
δέξασθ', Αἰακίδεω δῶρα Νεοπτολέμου.

XXXVI.

Αὐτοῦ ἐφ' αἱμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον
ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα.
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι, φώρ, ἔμβλεπε. τοῦτο δ', ἐρωτᾷς,
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

XXXVII.

Πρέσβυν Ανακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ
θάεο, δινωτοῦ στρεπτὸν ὕπερθε λίθου,
ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς
ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν·
διστῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ, p. 230.
ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγιστέα,
αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν.
ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, φύλασσέ μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

XXXVIII.

Ισ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθας Ανακρέων
ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεται

XXXV. 2. Recte Suid, ed. pr. ὕδασι.

T. I. ἰσάχρι γυίων· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
ὅμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
μελίσδεται δὲ τὰν χέλυν διακρέκων
ἤτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιςέα.
φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

XXXIX.

Μὴ σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περιπλέον ἰλύος ὧδε
τοῦτο χαραδραίης θερμὸν, ὁδῖτα, πίῃς·
ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκραν,
κεῖσέ γε πὰρ κείνᾳ ποιμενίᾳ πίτυϊ,
εὑρήσεις κελαρύζον ἐϋκρήνου διὰ πέτρης
νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

XL.

Θεσπιέες τὸν Ερωτα μόνον θεὸν ἐκ Κυθερείης
ἄζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,
ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεὸν, ὃν περὶ Φρύνῃ
δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

p. 231. XLI.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἀφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ Κύπριν
ἰδὼν Απελλῆς, κάλλος ἱμερώτατον,
οὐ γραπτὸν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
εὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζὸς, ἀκμῆς ἄγγελος, κυδωνιᾷ.

XL. 3. Scr. ἐν πυρὶ Φρύνης αἰθόμενος.
XLI. 1. Fort. πλημμύρουσαν.

αὐτὰ δ' Ἀθάνα, καὶ Διὸς συνευνέτις T.I.
φάσουσιν· ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

XLII.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομέναν δὲ
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνᾳ.

XLIII.

Τοξοβόλον τὸν Ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,
τὸν ποτὲ μηδ' αὐτοῦ Ζηνὸς ἀποσχόμενον;
ὀψέ ποθ' Ἡφαίστῳ κεῖται σκοπὸς, ὃν καθορᾶσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

XLIV.

Μὴ μέμψῃ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην
ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.
ὁππόσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ἐφέλκει·
ὁππόσα δ' ὠμὰ μένει, μητρὶ περικρέμαται.

XLV. p. 232

Τὸν φιλοπωριστὴν Δημόκριτον ἤν που ἐφεύρῃς,
ὤνθρωπ', ἄγγειλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος,
ὡς ἡ λευκοόπωρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη
κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλους·
σπευσάτω, οὐκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἴπερ ὀπώρην
ἀχράντου χρῄζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

XLVI.

Αὐτοθελὴς καρποὺς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρους
πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτε με χερμαδίοις.

T. I. μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνȣ
ἔργα· Λυκȣ́ργειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

## XLVII.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς δ θριγκοῖσιν ἀνάψας
Αρηος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
ἄκλαςοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
ἀσπίδες, ἄκλαςοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπȣ
ἱδρὼς πιδύων ςῆθος ἐπιςαλάει.
παςάδα τις τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρειῶνα, καὶ αὐλὰν
κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον·
Αρευς δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
νηὸν κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

## XLVIII.

Τὴν μικρήν με λέγȣσι, καὶ ȣ̓κ ἴσα ποντοπορεύσαις
νανσὶ διϊθύνειν ἄτρομον εὐπλοΐην·
p. 233. ȣ̓κ ἀπόφημι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος· ἀλλὰ θαλάσσῃ
πᾶν ἴσον· ȣ̓ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔςω πηδαλίοις ἑτέρῃ πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρσος· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη.

## XLIX.

Αςρα μὲν ἠμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος·
ὑμνοπόλȣς δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν Ομηρος,
λαμπρότατον Μȣσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

L. T. I.

Εἶπε πόκ' Εὐρώτας ποττὰν Κύπριν· ἢ λάβε τεύχη,
ἢ 'ξιθι τᾶς Σπάρτας, ἁ πόλις ὁπλομανεῖ.
ἁ δ' ἁπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχὴς,
εἶπε, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.
χἁ μὲν Κύπρις ἄνοπλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγυσιν
ἵςορες, ὡς ἁμῖν χἁ θεὸς ὁπλοφορεῖ.

LI.

Πυρσῦ τῦτο λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
Σῶσος ὁ βυπαλίων, δυρὶ φονευσάμενος,
ἄρτι καταβρύκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον,
ὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὖτις ἐπὶ ξυλόχυς.
μοσχείυ δ' ἀπέτισεν ὁ θὴρ ἀνθ' αἵματος αἷμα,
βληθείς· ἀχθεινὰν δ' οἶδε βοοκτασίαν.

LII.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν Ερωτα, γλυκύς· μαρτύρομαι αὐτὴν
Κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίυ κέραος,
καὶ πᾶς τεφρῦμαι· θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ ἰάλλει p. 234.
ἄτρακτον, λωφᾷ δ' ὐδ' ὅσον ἰοβολῶν.
χὡ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἐσώκει· θνητὸς ὁ δαίμων;
τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἔσσομ' ἀλεξάμενος.

LI. 3. verba εὐθ. μόσχον. deſunt in Planud. et cod. Vat. v. Suid. voc. βρύκοντα. 6. duo cod. reg. εἶδε, Suid. εἶδε.

LII. 5. 6. Scr. καὶ θ. τ. α. ε. δαίμον' ἁλίσκειν, τισαίμην. τί πλέον ἔσσετ' ἀλευομένῳ.

T.I. LIII.

Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ Σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
φεύξομ', Ερως, ὑπὸ γᾶν σε. τί δὲ πλέον; ὐδὲ γὰρ αὐτὸς
σὰν ἔφυγε ῥώμαν πανδαμάτωρ Αΐδας.

LIV.

Τῦτο τὸ τῦ Κλείτωνος ἐπαύλιον, ἥ τ' ὀλιγώλαξ
σπείρεσθαι, λιτὸς δ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεὼν,
τῦτό τε ῥωπεῖον ὀλιγόξυλον· ἀλλ' ἐπὶ τύτοις
Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα.

LV.

Μὴ φθεῖρευ, ὤνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἕλκων,
ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν' ἀλινδόμενος,
μὴ φθεῖρευ. κενεή σε περιστέψαιτο καλιή,
ἣν θάλποι μικκὸν πῦρ ἀνακαιόμενον,
εἰ καί σοι λιτή γε καὶ ὐκ εὐάλφιτος εἴη
φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις,
εἰ καί σοι γλήχων, ἢ καὶ θύμον, ἢ καὶ ὁ πικρὸς
ἀδυμιγὴς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

LVI.

Εὐμάραθον πρηῶνα καὶ εὐσκάνδικα λελογχὼς
Ερμῆ, καὶ ταύταν, ὦ φίλος, αἰγίβοσιν,
p. 235. καὶ λαχανηλόγῳ ἔσσο καὶ αἰγινομῆϊ προσηνής·
ἕξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

LVII.

Ὁ πλόος ὡραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
ἤδη μέμβλωκεν, χὼ χαρίεις Ζέφυρος·

λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα T.I.
κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια,
ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτας,
ὤνθρωφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

## LVIII.

Πέτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν καταπάλμενον ὕδωρ,
χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα,
πέτραι τε κρηνέων, καὶ ἐν ὕδασι κόσμια ταῦτα
ὑμέων, ὦ κοῦραι, μυρία τεγγόμεναι,
χαίρετ'. Ἀριστοκλέης δέ σ', ὁδοιπόρε, ὧπερ ἀπῶσα
δίψαν βαψάμενος, τοῦτο δίδωμι κέρας.

## LIX.

Ἀίδεω λυπηρὲ διηκόνε, τοῦτ' Ἀχέροντος
ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,
δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
ὄλπη μοι καὶ πήρα ἐφόλκια, καὶ τὸ παλαιὸν
ἔσθος, χὠ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κὴν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Ἀίδαν
ἔρχομ' ἔχων· λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἠελίῳ.

## LX. p. 236.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἶδα καθίζων
ἀειδεῖν, ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος;

LVIII. 5. Cod. χ. Ἀριστοκλέη σὲ δ' ὁδοιπόρος.
LIX. 4. Scr. β. ὑπὸ φθιμ. Praec. verſ. ſcr. ex Suida: ἁ κρυόεσσα.

T. I. προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτῃσιν ἀοιδὸς,
θηλείης ἕρσης ἰκμάδα γευόμενος·
ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθηναίης ἐπὶ δυρὶ
τὸν τέττιγ' ὄψει μ', ὦ 'νερ, ἐφεζόμενον.
ὅσσον γὰρ Μούσαις ἐςέργμεθα, τόσσον Ἀθήνη
ἐξ ἡμέων· ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

LXI.

Ἴξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποτ' ἀλωῇ
οἴνης τὰς ἁπαλὰς πάντας ἔδαψε κλάδους.
τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε· κεῖρε, κάκιστε,
γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον·
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

LXII.

Ὁλκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσην ἅλα μετρήσασαν,
ἐν χθονὶ, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένῃ,
ἣν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ᾔονος· ἀλλὰ θαλάσσης
τὴν ἐμὲ γειναμένην εὗρον ἀπιςοτέρην.

LXIII.

Εὔθυμος ὢν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Ἀΐδος
ἀταρπὸν ἕρπων· οὐ γάρ ἐςι δύσβατος,
οὐδὲ σκαληνὸς, οὐδενὸς πλέως πλάνης,
ἰθεῖα δὴ μάλιςα, καὶ κατακλινὴς
ἅπασα, κὴκμεμυκότων ὁδεύεται.

LXIV.

p. 237. Ἐσθλὸς Ἀριςοκράτης, ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς Ἀχέροντα,
εἶπ' ὀλιγοχρονίης ἁψάμενος κεφαλῆς·

παίδων τις μνήσαιτο, καὶ ἑδνώσαιτο γυναῖκα, T. I.

εἰ καί μιν δάκνει δυσβίοτος πενίη.

ζωὴν συλώσαιτο· κακὸν δ' ἄσυλος ἰδέσθαι

οἶκος· ὁ δ' αὖ λῷστος τἀνέρος ἐσχαρεὼν

εὐκίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαέϊ ὄγκῳ

ἐνστῇ, αὐγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον.

ᾔδει Ἀριστοκράτης τὸ κρήγυον· ἀλλὰ γυναικῶν,

ὤνθρωπ', ἤχθαιρε τὴν ἀλιτοφροσύνην.

LXV.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπούδειος, ὦ παροδῖτα,

λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,

αἰνοίης, ὤνθρωπε, Φιλαινίδα· τὴν γὰρ ἀοιδὸν

ἀκρίδα, τὴν εὖσαν τοπρὶν ἀκανθοβάτιν,

δισσοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν,

καὶ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ χηραμένη πατάγῳ·

καί μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο· τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν

τοὐλίγον ὤρθωσε σᾶμα πολυστροφίης.

LXVI.

Μνήμην Εὐβούλοιο σαόφρονος, ὦ παριόντες,

πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Ἀΐδης.

LXVII.

Τίς ποτ' ἄρ', ἢ τίνος ἆρα παρὰ τρίβον ὀστέα ταῦτα,

τλῆμον, ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;

μνῆμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν, ἁμαξεύοντος ὁδίτεω, p. 238

ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται·

LXIV. 7. Scr. καὶ ἦν π.

LXV. 6. Cod. ἐφυμνιδίῳ χρησαμένην π. correctum χηραμένην.

Τ. Ι. ἤδη σε καὶ πλευρὰ παρατρίψεσιν ἅμαξαι,
σχέτλιε, σοὶ δ' ὐδεὶς ὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

## LXVIII.

Εἰς ἀνωνύμε τινὸς τάφον ἐν ὁδῷ κείμενον καὶ παρὰ τῶν ὁδίτων καταπατόμενον.

Ηδη μευ τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὀςεῦν,
ἁρμονίη τ', ὦ 'νερ, πλὰξ ἐπικεκλιμένη·
ἤδη καὶ σκώληκες ὑπὲκ σορῦ αὐγάζονται
ἡμετέρης. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;
ἦ γὰρ τὴν ὔπω πάρος ἀτραπὸν ἐτμήξαντο
ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νεισσόμενοι κεφαλῆς.
ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων, Αϊδωνέος, Ερμεία τε,
καὶ Νυκτὸς, ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀτραπιτῦ.

## LXIX.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, ὔνομα κείνε
δηλῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά.
ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισεύμενος ὄλβον, ὁ τοπρὶν
βυπάμων, ὁ πρὶν πλύσιος αἰπολίοις,
ὁ πρὶν . . . τί πλείω μυθεῦμαι; ὁ πᾶσι μακαρτὸς,
φεῦ, τόσσης γαίης ὔσσον ἔχει μόριον.

## LXX.

Μυρίος ἦν, ἄνθρωπε, χρόνος προτῦ, ἄχρι πρὸς ἠῶ
ἦλθες, χὠ λοιπὸς μυρίος εἰς Αΐδην.
τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὅσον ὔσσον
ςιγμὴ, καὶ ςιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;

LXIX. 1, 2. Scr. ex cod. Plan. Κρίθωνος et Κρίθων.

μικρή σευ ζωὴ τεθλιμμένη· ὐδὲ γὰρ αὐτὴ T. I. p. 239.
ἡδεῖ', ἀλλ' ἐχθρῦ συγγονοτέρη θανάτυ.
χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο, νεῖο δ' ἐς ὅρμον,
ὡς κἀγὼ Φείδων ὁ Κρίτυ, εἰς Ἀΐδην.

## LXXI.

ᵅΤίς, τίνος ἔσα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
ᵦΠρηξὼ Καλλιτέλευς. ᵅκαὶ ποδαπή; ᵝΣαμίη.
ᵅτίς δέ σε καὶ κτερέϊξε; ᵝΘεόκριτος, ᾧ με γονῆες
ἐξέδοσαν. ᵅθνήσκεις δ' ἐκ τίνος; ᵝἐκ τοκετῦ.
ᵅεὖσα πόσων ἐτέων; ᵝδύο κεἴκοσιν. ᵅἦ ῥά γ' ἄτεκνος;
ᵝὔκ· ἀλλὰ τριετῆ Καλλιτέλην ἔλιπον.
ᵅζώοι σοι κεῖνός γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
ᵝκαὶ σοί, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχη τὰ καλά.

## LXXII.

Πραταλίδα τὸ μνᾶμα Λυκαςίω, ἄκρον ἐρώτων
εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοςασίας,
ἄκρα χοροιτυπίης, Χθόνιοι — — — —
τῦτον Κρηταιεῖς Κρῆτα παρῳκίσατε.

## LXXIII.

Πραταλίδᾳ παιδεῖον Ἔρως πόθον, Ἄρτεμις ἄγραν,
Μῦσα χορὺς, Ἄρης ἐγγυάλιξε μάχαν.
πῶς ὐκ εὐαίων ὁ Λυκάςιος, ὃς καὶ ἔρωτι
ἆρχε, καὶ ἐν μολπᾷ, καὶ δορὶ καὶ ςάλικι.

## LXXIV.

Ηχήεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος ὔτως
πλώοντ' ὐ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην,

LXXII. 3. Fort. ſupplendum: χθονίῳ Μίνωϊ πάρεδρον.

T. I. p. 240. ἄγρια χειμήνασα, κατεπρηνώσαο πόντῳ
σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη;
χὠ μέν που καύηξι καὶ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
τεθρήνητ' ἄπνους εὑρεῖ ἐν αἰγιαλῷ·
Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνου κεκλαυμένου ἀθρῶν
τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρην.

### LXXV.

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων,
χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις·
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ γαίης
πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

### LXXVI.

Μήτε μακρῇ θαρσέων ναυτίλλεο, μήτε βαθείῃ
νηΐ· κρατεῖ παντὸς δούρατος εἷς ἄνεμος.
ὤλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιὴ μία, κῦμα δὲ ναύτας
ἀθρόον εἰς πολιὴν ἐσυφέλιξεν ἅλα.
οὐ μήν οἱ δαίμων πάντη κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
πατρίδι καὶ τύμβου καὶ κτερέων ἔλαχε
κηδεμόνων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ τρηχεῖα θάλασσα
νεκρὸν πεπταμένους θῆκεν ἐπ' αἰγιαλούς.

### LXXVII.

Τέλληνος ὅδε τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ βώλεϊ πρέσβυν
τῆνον, τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

### LXXVIII.

Ἑσπέριον κ' ἠῷον ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον
ἡ γρηῢς πενίην Πλατθὶς ἀμυνομένη·

LXXVI. 3. Cod. πνοιὴ μία.

καί τι πρὸς ἠλακάτην καὶ τὸν συνέριθον ἄτρακτον T. I. p. 241.
ἤεισεν, πολιοῦ γήραος ἄγχι θυρῶν,
καί τι παριστίδιος δινευμένη ἄχρις ἐπ' ἠοῦς
κεῖνον Ἀθηναίης σὺν Χάρισιν δολιχὸν,
ἢ ῥικνὴν, ῥικνοῦ περὶ γούνατος, ἄρκιον ἱστῷ,
χειρὶ στρογγύλλουσ' ἱμερόεσσα κρόκην.
ὀγδωκονταέτις δ' Ἀχερούσιον ηὔγασεν ὕδωρ
ἡ καλὰ καὶ καλῶς Πλατθὶς ὑφηναμένη.

## LXXIX.

Ἄμπελος ὡς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ
σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Ἀΐδην θάνατος.
δυσκώφει μὴ Γόργε· τί τοι χαριέστερον, εἰ τρεῖς
ἢ πίσυρας ποίας θάλψῃ ὑπ' ἠελίῳ;
ὧδ' εἴπας οὐ κόμπῳ, ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς
ὤσατο, κεἰς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

## LXXX.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον,
τύμβος ἔχει, Σπάρτας μεγάλαν χάριν, ἔνθ' ὅ γε Λυδὸς
ἄχθος ἀποῤῥίψας οἴχεται εἰς Ἀΐδην.

## LXXXI.

Παρθενικὰν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν
Ἤρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομέναν,
Αἴδας εἰς ὑμέναιον ἀνάρπασεν. ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς· Βάσκανος ἐσσ' Αΐδα.

T. I. p. 242.

## LXXXII.

Αἰεὶ ληϊσταὶ καὶ ἁλιφθόροι, οὐδὲ δίκαιοι
  Κρῆτες· τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
ὥς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ
  Κρηταίης ὦσαν Τιμόλυτον καθ' ἁλὸς,
δείλαιον. κἠγὼ μὲν ἁλιζώοις λαρίδεσσι
  κέκλαυμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

## LXXXIII.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τοῦτ' ὀλιγήριον, ὦ 'νερ,
  σῆμα ποτιφθέγξαι τλάμονος Ἀλκιμένευς,
εἰ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιούρου
  καὶ βάτου, αἷς ποτ' ἐγὼ δήϊος Ἀλκιμένης.

## LXXXIV.

Τί στοχασώμεθά σου, Πεισίστρατε, χῖον ὁρῶντες
  γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
ἦ ῥά γε μὴν ὅτι Χῖος; ἔοικε γάρ. ἦ ῥ' ὅτι παίκτας
  ἦσθά τις, οὐ λίην δ', ὦ 'γαθὲ, πλειστοβόλος;
ἢ τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης
  Χίῳ; ναὶ δοκέω, τῷδε προσηγγίσαμεν.

## LXXXV.

Ἠρίον, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
  ὀστέον, οἵην, γαῖ', ἀμφέχανες κεφαλήν;
β πολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον Χαρίτεσσι,
  πολλὸν δ' ἐν μνήμῃ πᾶσιν Ἀριστοκράτη.

ἤδει

LXXXIII. 4. Cod. Vat. ἣν ποτ' ἐγὼ δ. Ἀντιπάτρου. Planudea: ἣν — Ἀλκιμένης.

ἤδει Ἀριςοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι, T. I.
ςρεβλὴν ἐκ ὀφρὺν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος·
ἤδει καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρας ἄδηριν P. 243.
ἰθῦναι κοινὴν εὐκυλίκην λαλιήν·
ἤδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα
ἔρδειν. "γαῖ' ἐρατὴ τοῖον ἔχοις φθίμενον.

## LXXXVI.

Αὔτα Τιμόκλει', αὔτα Φιλὼ, αὔτα Ἀριςὼ,
αὔτα Τιμαιθὼ, παῖδες Ἀριςοδίκε,
πᾶσαι ὑπ' ὠδῖνος πεφονευμέναι· αἷς ἔπι τῦτο
σᾶμα πατὴρ ςάσας κάτθαν' Ἀριςόδικος.

## LXXXVII.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδὸς,
ἐνταῦθα κεῖται γρηῦς, ἧς ὑπὲρ τάφε
γνωςὴ πρόκειται πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.
ςένει δὲ καὶ γᾶς νέρθεν, ἐχ ὑπὲρ τέκνων,
ἐκ ἀνδρὸς, ὃς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίε·
ἓν δ' ἀντὶ πάντων, ὅνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

## LXXXVIII.

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος ὅριος· ἢν δ' ἄρ' ἀήτης,
ὡς ἐμὲ, τοῖς Ἀΐδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἕο τόλμαν,
ὅςις ἀφ' ἡμετέρε πείσματ' ἔλυσε τάφε.

## LXXXIX.

Ναυηγῦ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμῦ πείσματα λυσάμενοι.

T. p. 244.

## XC.

Εὗρε με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγὶς,
καὶ νὺξ, καὶ δνοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' Ὠρίωνος· ἀπώλισθον δὲ βίοιο
Κάλλαισχρος, Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς.
κἀγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα,
οἴχευμαι· ψεύστης δ' οὗτος ἔπεστι λίθος.

## XCI.

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον,
ἰχθυσιληϊστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπης οὔτ' Ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταιγὶς
ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
ἀλλ' ἔθαν' ἐν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὁποῖα,
τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τῷδ' οὐ παῖδες ἐφήρμοσαν, οὐδ' ὁμόλεκτρος,
ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

## XCII.

Ἀρχαίας ὦ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος,
εἴποις ὅντιν' ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαπόν.
Φίντων' Ἑρμιονῆα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ὤλεσεν, Ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον.

## XCIII.

Πάρμις ὁ Καλλιγνώτου ἐπακταῖος καλαμευτὴς
ἄκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρου ἰχθυβολεὺς,

καὶ λάβρε πέρκης δελεάρπαγος, ὅσσα τε κοίλας T. I. p. 245.
σήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίες νέμεται,
ἄγρης ἐκ πρώτης ποτ' ἰελίδα πετρήεσσαν
δακνάζων, ὀλοὴν ἐξ ἁλὸς ἀράμενος,
ἔφθιτ'· ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπ' ἐκ χερὸς ἀΐξασα
ᾤχετ' ἐπὶ στεινὸν παλλομένη φάρυγα.
χῶ μὲν μηρίνθων καὶ δόνακος ἀγκίστρων τε
ἐγγὺς ἀπὸ πνοιὴν ἧκε κυλινδόμενος,
νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τῦ δὲ θανόντος
γρίπωνος γριπεὺς τῦτον ἔχωσε τάφον.

## XCIV.

Ναυηγὸς γλαυκοῖο φυγὼν Τρίτωνος ἀπειλὰς
Ανθεὺς, Φθιώτην ὐ φύγεν αἰνόλυκον.
Πηνειῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. φεῦ τάλαν, ὅστις
Νηρείδων Νύμφας ἔσχες ἀπιστοτέρας.

## XCV.

Κἢν γῇ κἢν πόντῳ κεκρύμμεθα· τῦτο περισσὸν
ἐκ Μοιρέων Θρᾶσις Χαρμίδυ ἠνυσάμην.
ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἅλα δύνων,
Ιόνιόν θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,
τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετάτροπος ἐκ βυθῦ ἔῤῥων,
ἤδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὔμεγα κῆτος
ἦλθεν, ἀπέβρυξε δ' ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίυ.
χἤμισυ μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
ἤρανθ', ἥμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο.

XCV. 10. Scr. πρῆστις.

T. I. χόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θράσιδος, ὦ 'νερ,
ἔκρυψαν· πάτρην δ' ἐ πάλιν ἱκόμεθα.

## XCVI.

p. 246. Τετρηχυῖα θάλασσα, τί μ' ἐκ, ὀϊζυρὰ παθόντα,
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπτυσας ἠϊόνος,
ὡς σεῦ μηδ' Αΐδαο κακὴν ἐπιειμένος ἀχλὺν
Φιλλεὺς Ἀμφιμένευς ἆσσον ἐγειτόνεον;

## XCVII.

Ἀτρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
ἄρτι γὰρ Ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων καταβαύξας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου
ῥήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν Ἀΐδῃ.

## XCVIII.

Ποιμένες, οἳ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
αἶγας κεὐείρους ἐμβατέοντες ὄϊς,
Κλειταγόρῃ, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῆ
τίνοιτε, χθονίης εἵνεκα Φερσεφόνης.
βληχήσαιντ' ὄϊές μοι, ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμὴν
πέτρης συρίζοι πρηέα βοσκομέναις,
εἴαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
χωρίτης στεφέτω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ,
καί τις ἀπ' εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτι
οἰὸς, ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος,

XCVII. 3. Cod. Vat. καὶ τικέων.
XCVIII. 7. Fort. ἀμέρξας.

κρηπῖδ' ὑγραίνων ἐπιτύμβιον· εἰσὶ θανόντων, T. I.
εἰσὶν ἀμοιβαῖαι κἀν φθιμένοις χάριτες.

XCIX. p. 247.

Ἀ δείλ' Ἀντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἡ τὸν ἐν ἥβης
ἀκμῇ καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,
ὀκτωκαιδεκέτης ὃς ἀπώλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ
ὀρφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.
βαίην εἰς Ἄϊδος σκιερὸν δόμον· οὔτε μοι ἠὼς
ἡδεῖ', οὔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἠελίου.
ἆ δείλ' Ἀντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἴης
ἰητὴρ, ζωῆς ἔκ με κομισσάμενος.

C.

Πολλὸν ἀπ' Ἰταλίης κεῖμαι χθονὸς, ἔκ τε Τάραντος
πάτρης· τοῦτο δ' ἐμοὶ πικρότερον θανάτου.
τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλά με Μοῦσαι
ἔστερξαν, λυγρῶν δ' ἄντι, μελιχρὸν ἔχω.
οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου· αὐτά με δῶρα
κηρύσσει Μουσέων πάντας ἐπ' ἠελίους.

---

# ΝΙΚΙΟΥ p. 248.

## ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

I.

Μαινὰς Ἐνυαλίου, πολεμαδόκε, θοῦρι κράνεια,
τίς νύ σε θῆκε θεᾷ δῶρον ἐγερσιμάχᾳ;
Μήνιος· ἦ γὰρ τοῦ παλάμας ἄπο ῥίμφα θοροῦσα
ἴθυσ' ἐν προμάχοις δήϊον ἀμπεδίον.

T.I. II.

Μέλλον ἄρα τυγερὰν κἀγώ ποτε δῆριν Αρηος
ἐκπρολιπῦσα, χορῶν παρθενίων ἀΐειν
Αρτέμιδος περὶ ναὸν, Επίξενος ἔνθα μ' ἔθηκε,
λευκὸν ἐπεὶ κείνυ γῆρας ἔτειρε μέλη.

III.

Δαμαρέτας κρήδεμνα, καὶ ὑδατόεσσα καλύπτρη,
Εἰλήθυια, τεᾶς κεῖται ὕπερ κεφαλᾶς,
ἥ σε μετ' εὐχωλᾶς ἐκαλέσσατο, λευγαλέας οἱ
κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων.

IV.

Ιζευ ὑπ' αἰγείροισιν, ἐπεὶ κάμες, ἐνθάδ' ὁδῖτα,
καὶ πῖε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἁμετέρας·
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν, ἂν ἐπὶ Γίλλῳ
Σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

p. 249. V.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺ λελογχὼς,
τῆδ' ἕςηκ' ἐρατῦ γυμνασίυ μεδέων,
Ερμῆς· ᾧ ἔπι παῖδες ἀμάρατον ἠδ' ὑάκινθον
πολλάκι, καὶ θαλερὺς θῆκαν ἴων ςεφάνυς.

VI.

Φρυρὸς ἐπὶ σμήνεσσι, Περιςράτυ εἵνεκα, μίμνω
ἐνθάδε, Μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπὼν,
κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος. ἀλλ' ἀλέασθε
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρυ κῦφον ὄρεγμα ποδός.

VII. T. I.

Αἰόλε, ἠμεροθαλὲς ἔαρ φαίνουσα, μέλισσα,
ξουθὰ, ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,
χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πωτωμένα, ἔργα τίθεσσο,
ὄφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

VIII.

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς
τέρψομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς πτερύγων.
χεῖρα γὰρ εἰς ἀραιὰν παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραίως
μάρψεν, ἐπὶ χλοερῶν ἑζόμενον πετάλων.

IX.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτὰς,
καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὠὸν ἅπας γέγονε.
τοῦτο βαφεὺς ἐπόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν
μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.

## ΔΙΟΤΙΜΟΥ. p. 250.

I.

Γραῖα, φίλη θρέπτειρα, τί μου προσιόντος ὑλακτεῖς,
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δὶς τόσον εἰς ὀδύνας;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα, τῆς ἐπιβαίνων
ἴχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἴδ' ὡς φέρομαι,
εἶδος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκύ. τίς φθόνος ὄσσων,
δύσμορε; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

T. I. II.

Φωσφόρος, ὦ σώτειρ᾽ ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων,
  Αρτεμι, καὶ χαρίεν φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδυ,
αὐτῷ, καὶ γενεῇ τε ποτ᾽ εὔμαρές· ὐ γὰρ ἀφαυρῶς
  ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης.
ἄλσος δ᾽, Αρτεμι, τῦτο καὶ ἂν Χαρίτεσσι θεῦσαις
  εἴη ἐπ᾽ ἀνθεμίδων σάμβαλα κῦφα βαλεῖν.

III.

Χαῖρέ μοι, ἁβρὲ κύπασσι, τὸν Ομφάλη, ἥ ποτε Λυδή,
  λυσαμένη, φιλότητ᾽ ἦλθεν ἐς Ηρακλέυς.
ὄλβιος ἦσθα, Κύπασσι, καὶ ὥς τότε καὶ πάλιν, ὃς νῦν
  χρύσεον Αρτέμιδος τῦτ᾽ ἐπέβης μέλαθρον.

IV.

Εἰς ἄγαλμα Αρτέμιδος.

Ως πρέπει, Αρτεμις εἰμ᾽· εἶδ᾽ Αρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς,
  μανύει Ζηνὸς, κὐχ ἑτέρυ θύγατρα.
p. 251. τεκμαίρυ τὸ θράσος τᾶς παρθένυ. ἦ ῥά κεν εἴποις·
  πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾷδε κυναγέσιον.

V.

Τὰν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
  ἅδε Ποσειδῶνος, καὶ Διὸς ἁ γενεά.
κεῖται δέ σφιν ἀγὼν ὐ χαλκέυ ἀμφὶ λέβητος,
  ἀλλ᾽ ὅστις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον.
Ανταίυ δὲ τὸ πτῶμα. πρέπει Ηρακλέα νικᾷν
  τὸν Διός. Αργείων ἁ πάλα, ὐ Λιβύων.

VI. T. I.

Αἱ νόμιμοι δύο γρῆες ὁμήλικες ἦμεν, Αναξὼ
καὶ Κλεινὼ, δίδυμοι παῖδες Επικράτεω·
Κλεινὼ μὲν Χαρίτων ἱερὴ, Δημητρὸς Αναξὼ
ἐν ζωῇ πρόπολος· ἐννέα δ' ἠελίων
ὀγδωκονταέτεις ἐπιλείπομεν ἐς τόδ' ἱκέσθαι
τῆς μοίρης· ἐτέων δ' ἐ φθόνος ἰσοβίοις.
καὶ πόσιας καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ
πρῶθ' ἡμεῖς Αΐδην πρηΰν ἀφικόμεθα.

VII.

Νυμφίον Εὐαγόρην πολυπένθιμον ἡ Πολυαίνε
Σκυλλὶς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
παῖδα τὸν Ηγεμάχειον ἐφέςιον· ἐδ' ἄρ' ἐκείνη
χήρη πατρῴας αὖθις ἐσῆλθε δόμες,
δαιμονίη· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίων
ἐλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
τῦτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολύκλαυτον φιλότητος
ἕςηκεν λείῳ μνᾶμα παρὰ τριόδῳ.

VIII. p. 252.

Ελπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί· ἐ γὰρ ἂν ὧδε
Λέσβον ὁ λυσιμελὴς ἀμφεκάλυψ' Αΐδης,
ἥς ποτε καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' Ερώτων.
χαίρετε κεφόταται δαίμονες ἀθανάτων.
αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι καὶ ἀπευθέες, οἵ σ' ἐνέπεσι
κεῖσθ', ἐπεὶ ἐκ ᾠδὰς, ἐ 'χορὸν οἶδ' Αχέρων.

VI. 5. Scr. ἐλλείπομεν.

T. I. IX.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὡς ὁ Μίκωνος
  υἱὸς Κρειναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.
εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος,
  ἀλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.

X.

Αὐτόματοι δείλης ποτὶ ταὔλιον αἱ βόες ἦλθον
  ἐξ ὄρεος, πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.
αἰ αἰ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ τὸν μακρὸν εὕδει
  ὕπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίου.

XI.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
  μὴ τέκοι ᾗ μέλλει παιδὸς ὁρᾶν θάνατον.
ἠϊθέῳ γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ·
  ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν.

p. 253. ΑΡΑΤΟΥ.

I.

Ἀργεῖος Φιλοκλῆς Ἄργει καλός· αἱ δὲ Κορίνθου
  στῆλαι, καὶ Μεγαρέων ταὐτὸ βοῶσι τάφοι·
γέγραπται καὶ μέχρι λοετρῶν Ἀμφιαράου,
  ὡς καλός. ἀλλ' ὀλίγοις γράμμασι λειπόμεθα.
τῷδ' οὐ γὰρ πέτραι ἐπιμάρτυρες, ἀλλὰ Πριηνεὺς
  αὐτὸς ἰδών· ἑτέρου δ' ἐστὶ περισσότερος.

II. T.I.

Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται,
Γαργαρέων παισὶ Βῆτα καὶ Αλφα λέγων.

---

## ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ. p. 254.

I.

Δέξαι μ' Ηράκλεις, Αρχεστράτου ἱερὸν ὅπλον,
ὄφρα ποτὶ στεπτὰν παστάδα κεκλιμένα
γηραλέα τελέθοιμι, χορῶν ἀΐουσα καὶ ὕμνων·
ἀρκείτω στυγερᾶ δῆρις Ενυαλίου.

II.

Τάνδε παρὰ τριόδοις τὰν Αρτεμιν Αγελόχεια,
ἔτ' ἐν πατρὸς μένουσα παρθένος δόμοις,
ἕσσατο, Δαμαρέτου θυγάτηρ· ἐφάνη γάρ οἱ αὐτὰ
ἱστοῦ παρὰ κρόκαισιν, ὡς αὐγὰ πυρός.

III.

Ασπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι
ναῷ ὑπωροφίας Παλλάδος ἀλκιμάχας,
πολλὰ σιδαρείου κεκονιμένα ἐκ πολέμοιο,
τὸν δὲ φέροντά μ' ἀεὶ ῥυομένα θανάτου.

IV.

Εξ ἁλὸς ἡμίβρωτον ἀνηνέγκαντο σαγηνεῖς
ἄνδρα, πολύκλαυτον ναυτιλίης σκύβαλον·

I. 2. Cod. π. στρεπτάν.
III. 2. Cod. Vat. ὑποῤῥοφίας. Scr. ὑπωροφία. 3. Cod. κεκονημένα.

T.I. κέρδεα δ' ὐκ ἐδίωξαν ἃ μὴ θέμις· ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
ἰχθύσι τῇδ' ὀλίγῃ θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
ὦ χθὼν, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντὶ δὲ λοιπῆς
σαρκὸς, τὺς σαρκῶν γευσαμένυς ἐπέχεις.

p. 255.

## V.

Ερμιονεὺς ὁ ξεῖνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθαπται
Ζωΐλος, Αργείαν γαῖαν ἐπεσσάμενος,
ἂν ἐπί οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
λειβομένα, παῖδές τ' εἰς χρόα κειράμενοι.

## VI.

Ερρέτω ἦμαρ ἐκεῖνο, καὶ ὐλομένη σκοτόμαινα,
βρόμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἁλὸς,
οἵ ποτε νῆ' ἐκύλισσαν, ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων
Αβδηρίων ἄπρηκτα θεοῖσιν εὔχετο·
ῥαίσθη γὰρ διάπανἶα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων ὅθι
πρὸς ξείνων, ὑπὸ χερσὶ λαχὼν πυρὸς, ἵκετο πάτρην
Αβδηρα, κρωσσῷ χαλκέῳ περιςαλεὶς.

## VII.

Τὴν ἐπὶ πυρκαΐῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
Ερμῆν τὺς ἀγαθὺς ἐς Ραδάμανθυν ἄγειν,
ᾗ καὶ Αριςόνοος, Χαιρεςράτυ ὐκ ἀδάκρυτος
παῖς, ἡγησίλεω δῶμ' Αΐδος κατέβη.

VI.7. Scr. προξείνων ὑπὸ χ.

VIII. T. I.

Ὀξεῖαι πάντη περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι
  καὶ σκόλοπες· βλάψεις τὰς πόδας, ἢν προσίῃς,
Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω· ἀλλὰ πάρελθε.
  β οἰμώζειν εἴπας πολλά; ᵃ πάρελθε μόνον.

# ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. p. 256.

## I.

Πρώτας ὁππότ' ἔπεξε καλὰς Εὔδοξος ἐθείρας,
  Φοίβῳ παιδείην ὤπασεν ἀγλαΐην.
ἀντὶ δέ οἱ πλοκαμῖδος, Ἑκηβόλε, κάλλος ἐπείη
  ὡς Χαρνῆθεν ἀεὶ κισσὸς ἀεξόμενον.

## II.

Οὐ Τρηχὶς λιθιαῖος ἐπ' ὀστέα κεῖνα καλύπτει,
  οὐδ' ἡ κυάνεον γράμμα λαβοῦσα πέτρη·
ἀλλὰ τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰπεινῆς Δρακάνοιο
  Ἰκάριον ῥήσσει κῦμα περὶ κροκάλαις·
ἀντὶ δ' ἐγὼ ξενίης πολυκήδεος ἡ κενεὴ χθὼν
  ὀγκώθην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.

I. 4. Cod. ὦ 'χαρνῆθεν.

T. I. p. 257. # Φ Α Ε Ν Ν Ο Υ.

I.

Οὐκ ἔτλας, ὦ'ριϛε Λεωνίδα αὖτις ἱκέσθαι
  Εὐρώταν, χαλεπῷ σπερχόμενος πολέμῳ·
ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων
  ἐδμάθης, πατέρων ἁζόμενος νόμιμα.

II.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὰν ὄκα μῦσαν ἐνίην
  ἀκρὶς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγον·
Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν ἐοικότα τύμβον, ὁδῖτα,
  ἐγγύθεν Ὠρωπῦ χεῦεν ἀποφθιμένᾳ.

p. 258. # Π Α Μ Φ Ι Λ Ο Υ.

I.

Τίπτε πανάμεριος, Πανδιονὶ κάμμορε κώρα,
  μυρομένα κελαδεῖς τραυλὰ διὰ ϛομάτων;
ἤτοι Παρθενίας πόθος ἵκετο, τάν τοι ἀπηύρα
  Θρηΐκιος Τηρεὺς αἰνὰ βιησάμενος;

II.

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
  ἁδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν·
ἀλλά σε γαρύοντα κατήναρεν, ἀχέτα τέττιξ,
  ἠϊθέω παιδὸς χεὶρ ἀναπεπταμένα.

## ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ. T. I. p. 259.

I.

Κλειῦς αἱ δύο παῖδες Αριςοδίκη καὶ Αμεινὼ
Κρῆσσαι, πότνια σῆς Αρτεμι νειοκόρω
τετραετεῖς ἀπὸ μητρός· ἴδοις, ὤνασσα, τὰ τῆσδε
εὔτεκνα, κἀντὶ μιῆς θὲς δύο νειοκόρως.

II.

Εκ πυρὸς ὁ ῥαιςὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη
ἄγκειντ' Ηφαίςῳ, δῶρα Πολυκράτεος,
ᾧ πυκνὰ κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος εὕρετο παισὶν
ὄλβον, ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

III.

Ωλεσεν Αἰγαίω διὰ κύματος ἄγριος ἀρθεὶς
Λὶψ Επιηρείδην Υάσι δυομέναις,
αὐτῇ σὺν νηὶ καὶ ἀνδράσιν· ᾧ τόδε σῆμα
δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμε.

## ΑΝΤΑΓΟΡΑ. p. 262

I.

Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,

III. 3. Codd. αὐτῇ οἱ σὺν.. aut αὐτῇ σὶ.

T. I. ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἄπο μῦθοι
ἱεροὶ ἤεισαν δαιμονίυ ςόματος,
καὶ βίοτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμει
αἰῶνα, σεμνοῖς δόγμασι πειθόμενος.

II.

Λέγεται δὲ καὶ Ανταγόρα τῦ ποιητῦ ὡς Κράντορος εἰς Ερωτα πεποιημένα φέρεσθαι ταυτί.

Εν δοιῇ μοι θυμὸς, ὅ τοι γένος ἀμφιβόητον
ἤ σε θεῶν τὸν πρῶτον ἀειγενέων, Ερος, εἴπω,
τῶν ὅσσυς Ερεβός τε πάλαι βασίλειά τε παῖδας
γείνατο Νὺξ, πελάγεσσιν ὑπ' εὐρέος Ωκεανοῖο·
ἦ σέ γε Κύπριδος υἷα περίφρονος, ἠέ σε Γαίης,
ἢ Ανέμων· τοῖος σὺ κακὰ φρονέων ἀλάλησαι
ἀνθρώποις ἠδ' ἐσθλὰ, τὸ καὶ σέο σῶμα διφυόν.

p. 261. ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

I.

Τόξον μὲν ᾧ Γίγαντος ὤλεσας σθένος
ἴσχε βίης, ἑκάεργ' Απολλον.
ῦ σοι φαρέτρῃ λύεται λυκοκτόνος,
τὸν δ' ἐπ' ἠϊθέοισιν οἶςρον
ςρέφεις Ερωτος, ὄφρ' ἀλέξωνται πάτρῃ,
θαρσαλέοι φιλότατι κύρων;
Ερως γὰρ ἀλκὴ, καὶ θεῶν ὑπέρτατος
οἶδεν ἀεὶ προμάχυς ἀέξειν.
Μελιςίωνος δὸς πατρώϊον σέβας
Σχοινιέων ἐπίηρα δέχθαι.

II.

II. T. I.

Καλλίϛρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε,
ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον·
Κηφισιεὺς ὁ κȣ̃ρος· ὧ χαρεὶς ἄναξ,
Απολλοδώρȣ παῖδα, καὶ πάτραν σάω.

III.

Αρτεμι, σοὶ τὰ πέδιλα Κιχησίȣ εἵσατο υἱὸς,
καὶ πέπλων ὀλίγον πτύγμα Θεμιϛοδίκη,
ὥνεκά οἱ πρηεῖα λεχοῖ δισσὰς ὑπερέσχες
χεῖρας, ἄτερ τόξȣ, πότνια, νισσομένη.
Αρτεμι, νηπίαχον δὲ καὶ εἰσέτι παῖδα, Λέοντος p. 262.
νεῦσον ἰδεῖν κȣ̃ρον υἱέ' ἀεξόμενον.

IV.

Αἰάζω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ὦ παραμείβων,
νυμφίον ἐν τύμβῳ θῆκεν Αρισαγόρη,
δεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὀϛέα, (τὸν δὲ δυσαὲς
ὤλεσεν Αἰγαίȣ κῦμα περὶ Σκίαθον)
δύσμορον ὀρθρινοὶ μιν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆες,
ξεῖνε, Τορωναίων εἵλκυσαν εἰς λιμένα.

---

# ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ.

Τὰν Κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν, ξένε, τȣ̃τό κεν εἴποις·
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων,
αὐδάσεις· ȣ̃τως βȣκόλος ἦν ὁ Πάρις.

T.I. p.263.

# ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

## ΕΙΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΝ.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο, περικλειτῆς τε Φιλίννης·
Μῦσαν δ' ὀθνείην ὔ ποτ' ἐφελκυσάμην.

## ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

### ΕΠΙ ΤΗι ΑΘΡΟΙΣΕΙ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ.

Βυκολικαὶ Μῦσαι σποράδες πόκα· νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

p. 376.

# ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

## ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

I.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκείνα
ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν, Πύθιε Παιὰν,
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τῦτό τοι ἀγλάϊσε.
βωμὸν δ' αἱμαξεῖ κεραὸς τράγος, ὗτος ὁ μαλλὸς
τερμίνθυ τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

II.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
βωκολικὼς ὕμνως, ἄνθετο Πανὶ τάδε·

τὼς τρητὼς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα, T. I.
νεβρίδα, καὶ πήραν, ᾇ πόκ' ἐμαλοφόρει.

## III.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόῤῥοθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε, μεθεὶς ὕπνω κῶμα καταρχόμενον.

## IV. p. 377.

Τήναν τὰν λαύραν, τὼς αἱ δρύες, αἰπόλε, κάμψας,
σύκινον εὑρησεῖς ἀρτιγλυφὲς ξόανον,
τρισκελὲς, αὐτόφλοιον, ἀνώατον· ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀένaον δὲ
ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσι ποικιλότραυλα μέλη·
ξυθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι,
μέλποισαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὄπα.
ἕσδεο δὴ τηνεὶ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
εὖχε' ἀποστέρξαι τὼς Δάφνιδός με πόθως,
κεὐθὺς ἐπιῤῥέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνανεύσῃ,
τῶδε τυχὼν, ἐθέλω τρισσοθύην τελέσαι.

IV. 5. Scr. σ. δ' εὐίερος.

T. I. ῥεξῶ γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα, τὸν ἴσχω
σακίταν. αἴοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

## V.

Λῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τι μοι; κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος
ἄρξεῦμαί τι κρέκειν. ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
Δάφνις, καροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς, ἄντρω ὄπισθεν,
Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνω.

## VI.

p. 378. Α δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατατάξεῖς
δάκρυσι διγλήνως ὦπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Αιδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἁνίκα τήνας
ὀστέων οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

## VII.

Εἰς ἄγαλμα Ασκληπιῶ.

Ηλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τῶ Παιήονος υἱὸς,
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος,
Νικίᾳ, ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδως γλύψατ' ἄγαλμα κέδρω,
Ηετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποσχὼς
μισθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

## VIII. T. I.

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος. ἔςι καὶ ὣς ἐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
ἠπείγευ, κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
ποντοπορῶν, αὐτῇ Πλειάδι συγκατέβης.

## IX.

Εἰς ἄγαλμα Μεσῶν.

Ὑμῖν τῦτο, Θεαὶ, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
μεσικός· ἐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων, Μεσέων ἐκ ἐπιλανθάνεται.

## X. p. 379.

Εὐσθένεος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιςὴς,
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα·
χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
πάντων ὧν ἐπέοικε τύχεν τεθναὼς ὁ σοφιςὴς,
καί περ ἄοικος ἐὼν, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

## XI.

Δαμοτέλης ὁ χορηγὸς, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε,
καί σε τὸν ἥδιςον θεῶν μακάρων ἀναθεὶς,
μέτριος ἦν ἐν παισί· χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

VIII. 2. Cod. Plan. ναυτίλος ἴσθι καὶ ὡς —

T. I. XII.

Εἰς ἄγαλμα Οὐρανίας Ἀφροδίτης.

Α Κύπρις ὐ πάνδημος· ἱλάσκεο τὰν θεὸν, εἰπὼν
Οὐρανίαν, ἁγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέυς, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον ἔσχε
ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώïον εἰς ἔτος ἦς
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις, ὦ πότνια. κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχυσι βροτοί.

XIII.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες· ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς,
Εὐρύμεδον, τύμβυ τῦδε θανὼν ἔτυχες.
p. 380. σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ᾽ ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθῦ.

XIV.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον, ὁδοιπόρ᾽, ἔχει.
χαιρέτω ὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κῦφος ὕπερ κεφαλῆς.

XV.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τῦτον, ὦ ξένε,
σπυδᾷ, καὶ λέγ᾽, ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς·
Ἀνακρέοντος εἰκόν᾽ εἶδον ἐν Τέῳ,
τῶν πρόσθ᾽ εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
προσθεὶς δὲ χὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

## XVI. T. I.

Α τε φωνὰ Δώριος, χὡνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὑρὼν Επίχαρμος.
ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν
τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται Πελωρεῖς τᾷ πόλει,
οἷ' ἀνδρὶ πολίτᾳ,
σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων, μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ καὶ ποττὰν ζωὰν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα·
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

## XVII. p. 381.

ΜΗΔΕΙΟΣ ΧΡΗΣΙΜΗι ΤΡΟΦΩι ΚΛΕΙΤΗι.

Ο μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσσᾳ
Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾶ ὁδῷ, κἠπέγραψε Κλείτας.
ἑξεῖ τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων
ὧν τὸν κῶρον ἔθρεψε. τί μήν; ἔτι ΧΡΗΣΙΜΑ καλεῖται.

## XVIII.

Αρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν,
τὸν τῶν ἰάμβων· οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
ἦ ῥά μιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων,
ὡς ἐμμελής τ' ἔγεντο κἠπιδέξιος
ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

T. I.

## XIX.

Εἰς ἀνδριάντα Πεισάνδρου τοῦ τὴν Ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὔμμιν υἱὸν ὡ 'νὴρ,
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὡ 'κ Καμείρου,
χὤσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους·
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῇς,
ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μησὶν ὔπισθε κἠνιαυτοῖς.

p. 382.

## XX.

Ο μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππώναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζευ, κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον.

## XXI.

Ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα·
θεὶς ἀνελεῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάϊκος
χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

# ΜΟΣΧΟΥ T. I. p. 411.

## ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

### Εἰς Ἔρωτα ἀροτριῶντα.

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον
  οὖλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην·
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
  ἔσπειρε Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί· Βρέξον ἀρούρας,
  μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

Moſchi. 5. Vulgo πρῆσον. Codd. quidam πλῆσον.

T. I. p. 412. # ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ

## ΒΩΜΟΣ Α.

Ολὸς ὄ με λιβρὸς ἱρῶν
Λιβάδεσσιν, οἷα κάλχη,
Υπὸ φοινίκησι τέγγει·
Μαύλιες δ' ὕπερθε πέτρης Ναξίας θουμέναι
Παμάτων φίδοντο Πανός· οὐ στροβίλῳ λιγνύϊ
Ιξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων.
Ες γὰρ βωμὸν δρῆς με, μήτε γ' αὔρου
Πλίνθοις, μήτ' Αλύβης παγέντα βώλοις·
Οὐδ' ὃν Κυνθογενὴς ἔτευξε φύτλη
Λαβὼν τὰ μηκάδων κέρα,
Λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
Οσσαι νέμονται Κυνθίας,
Ισόρῥοπος πέλοιτό μοι.
Σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
Εἰνάς μ' ἔτευξε γηγενής·
Τάων δ' ἀείζωον τέχνην
Ενευσε πάλμυς ἀφθίτων.
Σὺ δ' ὦ πιὼν κρήνηθον, ἣν
Ινις κόλαψε Γοργόνος,
Θύοις τ' ἐπισπένδοις τέ μοι
Υμηττιαδᾶν πολὺ λαροτέρην
Σπονδήν· ἅδην ἴθι δὴ θαρσέων
Ες ἐμὴν τεῦξιν· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ
Ιὸν ἱέντων τεράων, οἷα κέκευθ' ἐκεῖνος
Αμφὶ Νέαις Θρηϊκίαις, ὃν σχεδόθεν Μυρίνης
Σοὶ, Τριπάτωρ, πορφυρέῳ φὼρ ἀνέθηκε κριῷ.

## ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ T.I. p.413.

### ΒΩΜΟΣ Β.

Εἰμάρσενός με στήτας
πόσις, μέροψ, δίσαβος
Τεῦξ', ὀ σποδεύνας, ἶνις ἐμπούσας, μόρος
Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος
Χρύσας δ' ἀίτας· ἆμος ἔψανδρα
τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔῤῥαισεν,
ὃν ὠπάτωρ δίσευνος
μόρησε μητρόῤῥιπτος.
ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
Θεοκρίτοιο κτάντας,
Τριεσπέροιο καύτας,
ἄϊξεν αἶν' ἰύξας·
χάλεψε γάρ νιν ἰῷ
σύργαστρος ἔκδυς γῆρας.
τὸν δ' ἐλλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύστῳ
Πανός τε ματρὸς εὐνέτας, φὼρ
δίζωος, ἶνίς τ' ἀνδροβρῶτος ἰλιοραίστας
ἦρ' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

T

T. I. p. 414.

# ΦΑΝΟΚΛΕΟΥΣ.

## I.

Ἠ ὡς Οἰάγροιο πάϊς, Θρηΐκιος Ὀρφεὺς
ἐκ θυμοῦ Κάλαϊν στέρξε Βορηϊάδην.
πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἕζετ' ἀείδων
ὃν πόθον, οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ·
ἀλλ' αἰεί μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχῇ μελεδῶνες
ἔτρυχον, θαλερὸν δερκόμενον Κάλαϊν.
τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθεῖσαι
ἔκτανον, εὐμήκη φάσγανα θηξάμεναι,
οὕνεκα πρῶτον ἔδειξεν ἐνὶ Θρήκεσσιν ἔρωτας
ἄῤῥενας, οὐδὲ πόθους ᾔνεσε θηλυτέρων.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον· αὐτίκα δ' αὐτὴν
εἰς ἅλα Θρηϊκίην ῥίψαν ὁμοῦ χέλυϊ,
ἥλῳ καρτύνασαι, ἵν' ἐμφορέοιντο θαλάσσῃ
ἄμφω ἅμα, γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις.
τὰς δ' ἱερῇ Λέσβῳ πολιὴ ἐπέκελσε θάλασσα·
ἠχὴ δ' ὡς λιγυρῆς πόντον ἐπέσχε λύρης,
νήσους τ', αἰγιαλούς θ' ἁλιμυρέας, ἔνθα λίγειαν
ἀνέρες Ὀρφείην ἐκτέρισαν κεφαλήν.
ἐν δὲ χέλυν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἣ καὶ ἀναύδους
πέτρας, καὶ Φόρκου στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.
ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ κιθαριστὺς
νῆσον ἔχει· πασέων τ' ἐστὶν ἀοιδοτάτη.

I. 9. Scr. πρῶτος. 17. Fort. νῆσόν τ'.

Θρῇκες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν T. I. p. 415.
ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
ἃς ἀλόχους ἔστιζον, ἵν' ἐν χροὶ σήματ' ἔχουσαι
κυάνεα, στυγεροῦ μὴ λελάθοιντο φόνου·
ποινὰς δ' Ὀρφῆϊ κταμένῳ στίζουσι γυναῖκας
εἰσέτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

II.

Ἀλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλυτον, οὐδέ τιν' ἔστιν
ἐκφυγέειν, ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.

## ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ p. 416
### ΣΑΜΙΟΥ.

I.

Ἡρῶσσαι, Λιβύων οὖρος ἄκτιον αἵτε νέμεσθε,
αἰγίδι καὶ στρεπτοῖς ζωσάμεναι θυσάνοις,
τέκνα θεῶν, δέξασθε Φιλητίδος ἱερὰ ταῦτα
δράγματα, καὶ ξηροὺς ἐκ καλάμης στεφάνους,
ἅσσ' ἀπὸ λικμητοῦ δεκατεύεται· ἀλλὰ καὶ οὕτως
ἡρῶσσαι, Λιβύων χαίρετε δεσπότιδες.

II.

Εἰς ἄγαλμα Ἑρμοῦ.

Αὐτόθεν ὀστράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον Ἑρμῆν
ἔπλασεν ἀψῖδος κύκλος ἑλισσόμενος.
πηλὸς ἐφυράθην· οὐ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐφίλησα,
ὦ ξεῖν', ὀστρακέων δύσμορον ἐργασίην.

I. 1. Cod. ἄκριτον.

T.I. III.

Οὐκ ἐθέλω, Φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀγρέρης
δαίνυσθαι, Ζεφύρε πνεύμασι τερπόμενος.
ἀρκεῖ μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνα·
ἐγγὺς γὰρ προμάλυ δέμνιον ἐνδαπίης,
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν ςέφος. ἀλλὰ φερέσθω
οἶνος, καὶ Μυσέων ἡ χαρίεσσα λύρη,
p. 417. θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
μέλπωμεν, νήσυ δεσπότιν ἡμετέρης.

IV.

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ·
ὕδωρ δὲ πίνων ὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν.
ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν, ὐχ ἑνὸς ἀσκῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὀδωδὼς πίθυ.
τοιγάρτοι ςεφάνων δόμος ἔβρυεν, εἶχε δὲ κιττῷ
μέτωπον, οἷα καὶ σύ, κεκροκωμένον.

V.

Ηρίον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε· εἰ δὲ Τορώνην
εἰς κλειτὴν λείπων ἔρχεαι Αμφίπολιν,
εἰπεῖν Νικαγόρᾳ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
Στρύμων, ἤ τ' ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

VI.

Αὐτὰρ ὅ γε προτέρωσε κιὼν Οἰκύσιον ἄςυ
κτίσσατο· Τραγασίη δὲ Καλαινῦς εἴχετο παιδὶ,
ἥ οἱ Καῦνον ἔτικτεν ἀεὶ φιλέοντα θέμιςας·
γείνατο δὲ ῥαδαλῆς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι
Βυβλίδα, τῆς ἤτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος.

βῆ δ' ἐπ' ἔραν Δίας, φεύγων ὀφιώδεα Κύπρον, T. I.
καὶ Κράγος ὑλιγενὲς, καὶ Κάρια ἱρὰ λοετρά·
ἔνθ' ἤτοι πτολίεθρον ἐδείματο πρῶτος Ἰώνων.
αὐτὴ δὲ γνωτὴ ὀλολυγόνος οἶκτον ἔχουσα,
Βυβλὶς, ἀπὸ προπύλων Καύνου ὠδύρατο νόστον.

# ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ p. 418.

## ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.

### I.

Πίγρης ὀρνίθων ἄπο δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
Κλείτωρ δ' ἐμβυθίων, σοὶ τάδε, Πὰν, ἔθεσαν,
ξυνὸν ἀδελφειοὶ θήρης γέρας, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
ἰδρεῖα καὶ γαίης, ἰδρεῖα καὶ πελάγευς.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν ἁλὸς, τῷ δ' ἠέρος, ᾧ δ' ἀπὸ δρυμῶν
πέμπε κράτος ταύτῃ, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίῃ.

### II.

Εἰς Ἀφροδίτην ὡπλισμένην.

Αὐτάν που τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλὰς,
τᾶς ἐπ' Ἀλεξάνδρου λαθομένα κρίσιος.

### III.

Σάρδιες, ἀρχαῖος πατέρων νομὸς, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
ἐτρεφόμαν, χέρνας ἦν τις ἂν, ἢ βακέλας
χρυσοφόρος, ῥήσσων καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκμὰν
ὄνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος,

III. 2. Cod. Vat. κέρνας.

T. I. καὶ Μούσας ἐδάην Ελικωνίδας, αἵ με τυράννου
θῆκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγεω.

p. 419.

## IV.

### Ἐκ τῶν Μουσῶν.

Αλλ' ὅ γε πευθόμενος πάγχη Γραικοῖσι μελέσθαι
Τιμόθεον, κιθάρης ἴδμονα καὶ μελέων,
υἱὸν Θερσάνδροιο, τὸν ἤνεσεν ἀνέρα σίκλων
χρυσείων ἱερῇ δὴ τότε χιλιάδι,
ὑμνῆσαι ταχέων Ὦπιν βλήτειραν οἰστῶν·
ἣ δ' ἐπὶ Κεγχρειῶν τίμιον οἶκον ἔχει.

---

μηδὲ θεῆς προλίπῃ Λητωΐδος ἀγλαὰ ἔργα. . . .

## V.

### Ἐκ τοῦ Απόλλωνος.

Παῖς Ιπποκλῆος Φόβιος Νειληϊάδαο
ἔσται ἰθαιγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων.
τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἵξεται· ἧς ἔτι νύμφης
ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἑλισσομένης,
Ασσησοῦ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ανθεύς,
ὅρκι' ὁμηρείης πίστ' ἐπιβωσάμενος,
πρωθήβης, ἔαρος θαλερώτερος· οὐδὲ Μελίσσῳ
Πετρήνης τοιόνδ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
θαλλήσει μέγαν υἱόν, ἀφ' οὗ μέγα χάρμα Κορίνθῳ
ἔσται, καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις·
Ανθεὺς Ερμείῃ ταχινῷ φίλος, ᾧ ἔνι νύμφη
μαινὰς ἄφαρ σχήσει τὸν λιθόλευστον ἔρον.

καὶ

III. 6. Fort. θῆκαν Κανδαύλεω μ.
IV. 1. Scr. πάγχυ. 3. Scr. ἤνυσεν.
V. 1. Scr. Νηληϊάδαο. 8. Πειρήνης

καί ἑ, καθαψαμένη γούνων, ἀτέλεστα κομίσσαι T. I.
πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα ξείνιον αἰδόμενος,
σπονδάς τε Φοβίου, καὶ ἅλα ξυνέωνα θαλάσσης,
κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψετ' ἀεικὲς ἔπος.
ἡ δ', ὅταν ἀρνῆται μέλεον γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεύς, p. 420
δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,
μύθοις ἐξαπάφουσα, λόγος δέ οἱ ἔσσεται οὗτος·
Γαυλός μοι χρύσεος φρείατος ἐκ μυχάτου
ἄρτι γ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κάλον ἤρικεν ὄγκῳ,
αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ᾤχετ' ἐφυδριάδας·
πρὸς σὲ θεῶν, ἀλλ', εἴ μοι (ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
ῥηιδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι τομίου)
ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης.
ὧδε μὲν ἡ Φοβίου Νειλιάδαο δάμαρ
φθέγξεθ'· ὁ δ' οὐ φρασθεὶς, ἀπὸ μὲν Λελεγήϊον εἶμα
μητρὸς ἑῆς ἔργον θήσεται Ἐλλαμένης·
αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
φρείατος· ἡ δ' ἐπί οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνὴ
ἀμφοτέραις χείρεσσι μυλακρίδα λᾶαν ἐνήσει.
καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμότατος
ἠρίον οἰκήσει τὸ μεμορμένον· ἡ δ' ὑπὸ δειρὴν
ἁψαμένη, σὺν τῷ βήσεται εἰς Ἀΐδην.

V. 15. ξ. τραπέζης. 21. νεῖον ἀνελκόμενος. Vulgo: νῦν δ' γ' ἀν.. et ἤρικε νέεσιν. 25. Vulgo τοὶ ἂν μετά. 26. Scr. Νηλεΐδαο.

T. I. p. 421.

# ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

## I.

Νικῶ δίαυλον. ἀλλ' ἐγὼ παλαίων.
ἐγὼ δὲ πεντάεθλον. ἀλλ' ἐγὼ πύξ.
καὶ τίς τυ; Τιμόδημος. ἀλλ' ἐγὼ Κρής.
ἐγὼ δὲ Κρηθεύς. ἀλλ' ἐγὼ Διοκλῆς.
καὶ τίς πατήρ τοι; κλεινὸς ὥσπερ ὔμμιν.
ἔμπη δὲ νίκης; Ισθμοῖ. ἢ τὺ δ' ἔμπη;
Νέμειον ἂν λειμῶνα, καὶ παρ' Ηρᾳ.

## II.

Τοῦτ' ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα,
τοῦ κωμῳδογέλωτος εἰς θρίαμβον,
κισσῷ καὶ στεφάνοισιν ἀμπυκασθὲν,
ἔστασ', ὄφρα Λύκωνι σᾶμ' ἐπείη.
ὅσσα γὰρ κατέπραξε λαμπρὸς ἀνὴρ,
μνᾶμα τοῦ χαρίεντος ἔν τε λέσχᾳ
ἔν τ' οἴνῳ τόδε κῆπὶ τοῖς ἔπειτα
ἄγκειται, παράδειγμα τᾶς ὀπωπᾶς.

## III.

Στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα
καὶ σκύλος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαιίνεω
καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ῥόπτρων
καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρου κάμακα,

καὶ κύφοιο βαρὺν τυπάνȣ βρόμον, ἠδὲ φορηθὲν T. I. p. 422.
πολλάκι μιτροδέτȣ λίκνον ὕπερθε κόμης
Εὐάνθη Βάκχῳ, τὴν ἔντρομον ἀνίκα θύρσοις
ἄτρομον εἰς προπόσεις χεῖρα μετημφίασεν.

IV.

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλευ ἐχέτλῃ,
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πεῖρατ' ἰδεῖν βιοτῆς·
ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἰν ἁλὶ δ' ȣ̓ πως
εὐμαρὲς εἰς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

V.

Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο· κῦμα γὰρ μέλαινα
ναῦς ȣ̓χ ὑπεξήνεικεν, ȣ̓δ' ἐδέξατο·
ἀλλὰ κατ' Αἰγαίοιο πόρον βαθὺν ᾤχετο πόντȣ,
βίῃ Νότȣ πρήσαντος ἐσχάτην ἅλα.
τύμβȣ δ' ἐκ πατέρων κενεȣ̃ λάχεν, ὃν πέρι Πρόμηθις
μήτηρ, λυγρῇ γ' ὄρνιθι πότμον εἰκέλη,
αἶ αἶ, κωκύει τὸν ἐὸν γόνον ἤματα πάντα,
λέγȣσα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.

VI. T. II. 525.

Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεώ,
ȣ̔́νεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἶσα δὲ πίνειν
ȣ̓́τις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν ȣ̓δαμά πω.

VI. 1. Scr. κροκωτόν.

T. I. p. 461. # ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

## ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ.

I.

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικὸν, ὐδὲ κελεύθῳ
χαίρω, τὶς πολλὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει·
μισέω καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, ὔτ᾽ ἀπὸ κρήνης
πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
ὧδε σαφῶς, ἠχὼ φησί τις· ΑΛΛΟΣ ΕΧΕΙ.

II.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλέος· ὐδ᾽ Αχελῶας
κείνυ τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς, Αχελῶε, λίην καλός· εἰ δέ τις ὐχὶ
φησὶν, ἐπισταίμην μῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

III.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, ὐ μὰ τὸν ὀξὺν
ἥλιον, ὔ σ᾽ ἔγνων· σχέτλιε, πῦ γέγονας;
ὀστέα σοι καὶ μῦνον ἔτι τρίχες. ἦ ῥά σε δαίμων
ὠμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ᾽ ἤντεο θευμορίῃ;
ἔγνων, Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ παρελθὼν
τὸν καλὸν, ὦ μόχθηρ᾽, ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

IV.

p. 462. Ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ᾽ ὐκ οἶδ᾽
εἴτ᾽ Ἔρος, εἴτ᾽ Αἴδης ἥρπασε· πλὴν ἀφανές.

ἢ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο. καὶ μὲν ἀπεῖπον T. I.
πολλάκι· Τὴν δρῆςιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι.
οὐκ εἰς Κηφισσόν; ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευςος
κείνη καὶ δύσερως οἶδ' ὅτ' ἐπιςρέφεται.

## V.

Εἰ μὲν ἑκὼν, Ἀρχῖν', ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου·
εἰ δ' ἄκων ἥκω, τὴν προπέτειαν ἔχε.
ἄκρητος καὶ Ἔρως ἔμ' ἀνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
εἷλκεν, ὁ δ' οὐκ εἴα σώφρονα θυμὸν ἔχειν·
ἐλθὼν δ' οὐκ ἐκόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
τὴν φλιήν. εἰ τοῦτ' ἔς' ἀδίκημ', ἀδικῶ.

## VI.

Ἔςι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔςι τι ταύτῃ,
ναὶ μὰ Διώνυσον, πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ·
οὐ θαρσέω. μὴ δή με περίπλεκε. πολλάκι λήθει
τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός.
τῷ καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς
οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

## VII.

Οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες· ἀλλὰ, Μένιππε,
μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί.
ἀλγέω τὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
ναὶ, φίλε, τῶν παρά σου τοῦτ' ἀνεραςότατον.

V. 6. Plutarch. τὴν φίλην.
VII. 3. Vulgo ἀ. τὴν δ.

T. I. p. 463.

## VIII.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ, φιλέοις·
ναίχι πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, ὠράνιε Ζεῦ,
καὶ σύ ποτ' ἠράσθης. ὠκ ἔτι μακρὰ λέγω.

## IX.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρέσσονα, μήτε φίλην.
ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγωσιν ἀληθέα, τὼς ἐν ἔρωτι
ὅρκως μὴ δύνειν ὤατ' ἐς ἀθανάτων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς Μεγαρέων, ὠ λόγος, ὤτ' ἀριθμός.

## X.

Εὐδαίμων ὅτι τἆλλα μανεὶς ὠρχαῖος Ορέστας
λευκάρεταν μώναν ὠκ ἐμάνη μανίαν·
ὠδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῶ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
τὸν φίλον, ἀλλὰ καὶ ἓν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον.
ἦ τάχα καὶ τὸν ἑταῖρον ἀπώλεσε τῶτο ποήσας·
κἀγὼ τὼς πολλὼς ὠκέτ' ἔχω Πυλάδας.

## XI.

Ὠγρευτής, Ἐπίκυδες, ἐν ὤρεσι πάντα λαγωὸν
διφᾷ, καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος,
στίβῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος. ἢν δέ τις εἴπῃ,
Τῆ, τόδε βέβληται θηρίον· ὠκ ἔλαβε.

VIII. 4. Cod. 'ἐρ πέθ' ἡρ.
X. 2. Vulgo μενῶν. Fort. λευκοχρόαν πυγάν.

χὠ'μὸς ἔρως τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν T. I.

οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται.

XII. p. 464.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρὸν

πνεῦμα διὰ στηθέων, εἶδες, ἀνηγάγετο;

τὸ τρίτον ἡνίδ' ἔπινε· τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα

τὠνδρὸς ἀπὸ κροτάφων πάντ' ἐχέοντο χαμαί.

ὤπτηται μέγα δή τι· μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ

εἰκάζω· φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

XIII.

Λησθήσῃ πυρὶ, φεῦγε Μενέκρατες· εἶπα Πανήμου

εἰκάδι, καὶ Λώου — τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ,

ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἑκούσιος. εὖγ' ἐμὸς Ερμῆς,

εὖγ' ἐμός. οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

XIV.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν,

τόῤῥα μένων αἰγᾶν οὐ καθίμασ' ὁ Κύκλωψ.

αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε·

ἦ πανακὲς παντῶν φάρμακον ἁ σοφία.

τοῦτο, δοκῶ, χἁ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ

τὠγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.

ἔσθ' ἁμῖν τάδ' ἕκαστά γ' ἀφειδέα ποτ' τὸν Ερωτα.

τουτὶ ναὶ κείρει τὰ πτερὰ, παιδάριον·

XII. 5. Scr. μέγα δή τι. Vulgo μεγαλωςί.
XIV. 2. Fideliter repraeſentavi in hoc verſu lect. cod. Buher. Fort. φροντίδα ποιμαίνων τὰν δυσέρωθ' ὁ Κύκλωψ. 7. Cod. ε. α. χ' ἀκατά γ' ἀφειδέα πρὸς τὸν E. 8. Cod. τὰ πτ.

T. I. οὐδ' ὅσον ἐκτάραγόν σε δεδοίκομες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
οἴκοι τῶ χαλεπῶ τρώματος ἀμφότεραι.

## XV.

Οὕτως ὑπνώσαις, Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
p. 465. οὕτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστὴν
κοιμίζεις· ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
γείτονες οἰκτείρουσι· σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

## XVI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
ἄρτι ποτεπλάσθη, κἤτι μύροισι νοτεῖ
εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερένικα,
ἇς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

## XVII.

Μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
ῥῆσις· ὁ μὲν ΝΙΚΩ φησὶ τὸ μακρότατον.
ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται,
Πῶς ἔβαλες; φησὶ, ΣΚΛΗΡΑ ΤΑ ΓΙΓΝΟΜΕΝΑ.
τῷ μεμψηρίξαντι τὰ μὴ 'νδικα τοῦτο γένοιτο
τοὔπος· ἐμοὶ δ', ὦ 'ναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

## XVIII.

Ὁ Λύκτιος Μενοίτας
τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν
ἔθηκε· Τῆ, κέρας τοι
δίδωμι καὶ φαρέτρην,

Σάραπι· τοὺς δ' οἴστους T. I.

ἔχουσιν Ἑσπερῖται.

## XIX.

Τὰ δῶρα τῇ 'φροδίτῃ

Σιμώνη περίφοιτος

[μορφὴν ἐν] εἰκόν' αὐτῆς p. 466.

ἔθηκε, τήν τε μίτρην,

ἣ μαστοὺς ἐφύλασσε . .

. . . . . . τόν τε Πᾶνα.

καὶ τοὺς ἔναντι αὐτῆς

ὀργῆς μάκαιρα ταρσούς.

## XX.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τοῦτον οὑ'κ Πελασγῶν

Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης

καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος

εἵσατο, τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὔξαθ' οὕτως.

## XXI.

Καὶ πάλιν, Εἰλήθυια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης

ἐς λέχος, ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ,

ὥς τοι νῦν μὲν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ· ἀντὶ δὲ παιδὸς

ὕστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

## XXII.

Τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις, Ἀσκληπιὲ, τὸ πρὸ γυναικὸς

Δημοδίκης Ἀκέσων ὤφελεν, ἀρξάμενος

XIX. 3. Verba uncis incluſa e coniectura ſupplevi. 5. Cod. ἡμᾶς τοὺς ἐφίλασε. Scr. ἐφίλησε. 8. Cod. θάρσες.

T. I. γινώσκειν· ἢν δ' ἄρα λάθη, καὶ δή μιν ἀπαιτῇς,
φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πίναξ.

XXIII.

Τῷ με Κανωπίτᾳ Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις
πλούσιον, ἡ Κριτίου, λύχνον ἔθηκε θεῷ,
εὐξαμένα περὶ παιδὸς Απελλίδος. ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
ἀθρήσας φήσεις· Εσπερε, πῶς ἔπεσες;

p. 467. XXIV.

Φησὶν ὅ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης
ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδησι.
πιστεύω Φαίδρου παιδὶ Φιλοξενίδεω.

XXV.

Ιναχίης ἕστηκεν ἐν Ισιδος ἡ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλὶς, Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίη.

XXVI.

Τὴν ἁλίην Εὔδημος ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων
χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε δανέων
θῆκε θεοῖς Σαμόθραξι, λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχὴν,
ὦ λαοὶ, σωθεὶς ἐξ ἁλὸς, ὧδ' ἔθετο.

XXVII.

Εὐμαθίην ᾐτεῖτο, διδοὺς ἐμὲ Σιμὸς ὁ Μίκκου
ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὅκως, ἔδοσαν
ἀντ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τήνδε κεχηνὼς
κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον, ὁ τραγικὸς

XXII. 3 δὴ Cod. non habet.

παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσιν, T. I.

ΙΕΡΟΣ Ο ΠΛΟΚΑΜΟΣ, τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

## XXVIII.

Τῆς Ἀγοράνακτός με λέγε, ξένε, κωμικὸν ὄντως
ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ῥοδίου
Πάμφιλον, οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαυμένον· ἥμισυ δ' ὦπται
ἰσχάδι καὶ λύχνοις Ἴσιδος εἰδόμενον.

## XXIX. p. 468.

Ἄρτεμι, τὶν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἵσατο τῇδε·
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ σάου.

## XXX.

α Τίν με λεοντάγχωνε, συοκτόνε, φήγινον ὄζον
θῆκε . . . β τίς; α Ἀρχῖνος. β ποῖος; α ὁ Κρής. β δέχομαι.

## XXXI.

Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερον· ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρή, θέον αὐτὸς ἐρέσσων
ποσσὶν ἀεί, ὡς καὶ τοὔνομα συμφέρεται.
ἔς τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδος, ὄφρα γένωμαι
σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,
μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὡς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἄπνους)
τίκτηται νοτερῆς ὤεον ἀλκυόνος.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

T. I. XXXII.

Ἥρως Ἠετίωνος ἐπίςαθμος Ἀμφιπολίτεω,
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄφιν καὶ μȣνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
θυμωθεὶς πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

p. 469. XXXIII.

Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τȣ Κρητὸς Ἐχέμμα
κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι,
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαυται,
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

XXXIV.

Κρεωφύλȣ πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον ἀοιδὸν
δεξαμένȣ· κλαίω δ' Εὔρυτον ὅσσ' ἔπαθε,
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τȣτο μέγα.

XXXV.

Ἡσιόδȣ τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· ȣ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' ὀχ' ἄκρον, καὶ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταὶ
ῥήσιες, Ἀρήτȣ σύμβολον ἀγρυπνίης.

XXXVI.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
τὸν τεὸν ȣχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν ȣνομα καιρὸν
φθέγξονται, κείνȣ δ' Ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν.

XXXII. 3. Fort. καὶ γυμνόν.

XXXVII. T. I.

Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο Πιττακὸν οὕτω
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑῤῥαδίου·
Ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·
ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε σύν μοι p. 470.
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
Ἠνίδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
(οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ)
κείνων ἔρχεο, φησὶ, μετ' ἴχνια· χὠ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΣΑΥΤΟΝ ΕΛΑ.
ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἀπήγετο νύμφην,
οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

XXXVIII.

Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί) τί τοι, σκότος ἢ φάος, ἐχθρόν;
β τὸ σκότος· ὑμείων πλείονες εἰν Ἀΐδῃ.

XXXIX.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε·
ἶσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστὶ, τὸ μὴ σὲ γελᾶν.

XL.

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῖς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ,

XL, 2. Cod. αἰγιαλός.

T. I. δακρύσας ἐπίκηρον ἑὸν βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ἥσυχος, αἰθυίῃ δ' ἶσα θαλασσοπορεῖ.

XLI.

Οἵτινες Ἠλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος
ἴστε τὸν Ἱππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

p. 471. XLII.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἡ δὶς ἐφεξῆς
ἀκρήτου προποθεῖσ' ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.

XLIII.

Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν οὖσαν ἐγηροκόμει,
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὁρᾶσθαι,
ἡ γρηῢς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

XLIV.

Εἰς Μενεκράτην οἰνωθέντα καὶ τελευτήσαντα.

* Ἄϊνιε καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες, οὐκέτι πουλὺς
ἦσθα. τίς ἀξείνων, τίς σε κατειργάσατο;
β ἤρατο καὶ Κένταυρον, ὅ μοι πεπρωμένος ἦλθεν
ὕπνος· ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

XLV.

Ἱερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε, καὶ πάλιν Καβείρων,
ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης,
ἡ γρηῢς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἡνο . . . . . .
πολλῶν προστασίη νεῶν γυναικῶν.

XLIV. 1. Cod. οὐκ ἔτι π. ἦ. τί σε ξείνων ὅς σε κ. in marg. ἐξ ἴνων. Fort. — σὺ γὰρ ἦσθα, Μ., οἰνοποτάζειν δεινὸς, τίς σ' οἶνος ὧδε κ.

καί μοι τέκν' ἐγένοντο δύ' ἄρσενα, κἠπέμυσ' ἐκείνων T. I.
εὐγήρως ἐνὶ χερσίν. ἕρπε χαίρων.

XLVI.

Ἀστακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε Νύμφη
ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης.
οὐκέτι Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσὶν, οὐκέτι Δάφνιν p. 472.
ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

XLVII.

Εἰς Ἡράκλειτον τὸν Ἁλικαρνασσέα ἐλεγείας ποιητήν.

Εἶπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που,
ξεῖν' Ἁλικαρνησσεῦ, τετράπαλαι σποδιή·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ᾗσιν ὁ πάντων
ἁρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

XLVIII.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανε Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὡ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός· ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· Φεῦγε θαλάσσῃ
συμμίσγειν, ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.

XLIX.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται. θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

XLVI. 3. οὐκεὶ Δ. Cod. Vat.

T. I.

L.

Ην δίζῃ Τίμαρχον ἐν Ἀΐδος, ὄφρα πύθηαι
ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεαι,
δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
Παυσανίυ· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

p. 473.

LI.

ᵃΣύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὁ καὶ στίχος ὐ μακρὰ λέξων·
Θῆρις Ἀριςαίυ Κρὴς ὑπ' ἐμοί. ᵦδολιχόν.

LII.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν
καὶ Διδύμην· ἀφανὴς ὔτι γὰρ ἡ γενεή·
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
τῦθ', ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίην.

LIII.

ᵃΗ ῥ' ὑπό σοι Χαρίδας ἀναπαύεται; ᵦεἰ τὸν Ἀρίμμα
τῦ Κυρηναίυ παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
ᵃὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; ᵞπολὺ σκότος. ᵃαἱ δ' ἄνοδοι, τί;
ᵞψεῦδος. ᵃὁ δὲ Πλύτων; ᵞμῦθος· ἀπωλόμεθα.
ὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βύλει, Πελλαίυ βῦς μέγας εἰν Ἀΐδῃ.

LIV.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον, ἁνίκα καὶ σὲ,
Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἁμετέροις,
τᾷ ἑτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν; ὐδὲν ἐκείνυ
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

LV.

LI. 2. Recte codd. δολιχός.
LII, 4. In Vat. cod. υἱὸν deest. In marg. τ. κ. ὧδ' ἐπέχω Κρ.

LV. T. I.

Τιμονόη . . . τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήλῃ, καὶ Μήθυμνα τεὴ πόλις. ἦ μέγα φημὶ
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

LVI. p. 474.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

LVII.

Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν·
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς· ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

LVIII.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀνέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

LIX.

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δὲ
δυομένου Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ
αὐτοχερί· ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
πατρὸς Ἀριστίπποιο· κατήφησε δὲ Κυρήνη
πᾶσα, τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

T. I. LX.

Εἴπας ΗΛΙΕ ΧΑΙΡΕ Κλεόμβροτος ὡ'μβρακιώτης
ἥλατ' ἀφ' ὑψηλȣ̃ τείχεος εἰς Αἴδην,
ἄξιον ȣ̓́τι παθὼν θανάτȣ κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν, τὸ περὶ ψυχῆς, γράμμ' ἀναλεξάμενος.

p. 475. LXI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, ȣ̓́τε τι δεινὸν
ῥέζων, ȣ̓́τ' ἀδικῶν ȣ̓δένα γαῖα φίλη,
Μίκυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπῄνεσα, μήτε σὺ κȣ́φη
γίνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

LXII.

Εἰς τὸν ἑαυτȣ̃ πατέρα Βάττον.

Οςις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχȣ με
ἴσθι Κυρηναίȣ παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μέν ποτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν· ὁ δ' ἤεισε κρέσσονα βασκανίης.
ȣ̓ νέμεσις· Μȣ̃σαι γὰρ ὅσȣς ἴδον ὄμματι παῖδας
μὴ λοξῷ, πολιȣ̀ς ȣ̓κ ἀπέθεντο φίλȣς.

LXIII.

Εἰς τὸν ἑαυτȣ̃ τάφον.

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας, εὖ μὲν ἀοιδὴν
εἰδότος, εὖ δ' οἴνῳ καίρια συγγελάσαι.

LXI. 3. Vat. Cod. Μείκυλος.

# ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ T. I. p. 475.

## ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

I.

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήςῳ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ ὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλυς
ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος,
Οὐ θρέψω, λέξασα, τί γὰρ πλέον Αἴδι μαςοὶ
κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

II.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται. ἔςι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

# ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ p. 477.

## ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ.

I.

[Εκ τῆς Ηριγόνης.]

Οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρα
ἔλθῃ· κυμαίνει δ', οἷα Λίβυσσαν ἅλα
Βορῥᾶς ἠὲ Νότος, τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν, ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

T. I. II.

Εκ τοῦ Ερμοῦ.

Lect. p. 111. Αὐτὴν μέν μιν ἔτετμε μεσηγέα παντὸς Ολύμπου
κέντρου ἐπὶ σφαίρας, διὰ δ᾽ ἄξονος ἠρήρειστο.
T. I. p. 477. πέντε δέ οἱ ζῶναι περιειλάδες ἐσπείρηντο·
αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο,
ἡ δὲ μία ψαφαρή τε καὶ ἐκ πυρὸς οἷον ἐρυθρή.
ἡ μὲν ἔην μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα περὶ πρὸ
τυπτομένη φλογμοῖσιν, ἐπεί ῥά ἑ μοῖραν ὑπ᾽ αὐτὴν
κεκλιμέναι ἀκτῖνες ἀειθερέες πυρόωσιν·
αἱ δὲ δύω ἑκάτερθε πόλοις περιπεπτηυῖαι,
αἰεὶ κρυμαλέαι, αἰεί θ᾽ ὕδατι μογέουσι·
οὐ μὲν ὕδωρ, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀπ᾽ οὐρανόθεν κρύσταλλος
καὶ γαῖαν ἀμπέσχε, περίψυχος δ᾽ ἐτέτυκτο·
ἀλλὰ τὰ μὲν χερσαῖα καὶ ἄμβατα ἀνθρώποισι.
δοιαὶ δ᾽ ἄλλαι ἔασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσι
μεσσηγὺς θέρεός τε καὶ ὑετίου κρυστάλλου,
ἄμφω εὔκρητοί τε, καὶ ὄμπνιον ἀλδήσκουσαι
p. 478. καρπὸν Ελευσινίης Δημήτερος· ἐν δέ μιν ἄνδρες
ἀντίποδες ναίουσι . . . . . . . . . . . .

Lect. p. 112. II. a

Ἣν δ᾽ ἄρα χερνῆτίς τις ἐφ᾽ ὑψηλοῦ πυλεῶνος
δενδαλίδας τεύχουσα, καλοὺς δ᾽ ἤειδεν ἰούλους.

T. I. p. 478. III.

Εἰ κύβον ἐξ ὀλίγου διπλάσιον, ὦ 'γαθὲ, τεύχειν
φράζεαι, τὴν στερεὴν πᾶσαν ἐς ἄλλο φύσιν
εὖ μεταμορφῶσαι, τόδε τοι πάρα, κἂν σύ γε μάνδρην,
ἢ σιρὸν, ἢ κοίλου φρείατος εὐρὺ κύτος

τῆδ' ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις T. I.
συνδρομάδας δισσῶν ἐντὸς ἕλῃς κανόνων.
μηδὲ σύ γ' Ἀρχύτεω δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων,
μηδὲ Μενεχμείους κωνοτομεῖν τριάδας
δίζηαι· μηδ' εἴ τι θεουδέος Εὐδόξοιο
καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος ἀναγράφεται.
τοῖσδε δὲ ἐν πινάκεσσι μεσόγραφα μυρία τεύχοις
ῥεῖά κεν, ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος.
εὐαίων Πτολεμαῖε πατὴρ, ὅτι παιδὶ συνηβῶν
πάνθ' ὅσα καὶ Μούσαις καὶ βασιλεῦσι φίλα
αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δ' ἐς ὕστερον, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσειε χερός.
καὶ τὰ μὲν ὣς τελέοιτο, λέγοι δέ τις ἄνθεμα λεύσσων·
Τοῦ Κυρηναίου τοῦτ' Ἐρατοσθένεος.

# ΡΙΑΝΟΥ. p. 479.

## I.

Ἦ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἁμαρτίνοοι πελόμεσθα
ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόῤῥοπα δῶρα
ἀφραδέῃ κραδίῃ. βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευὴς
στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἰνὸν ἰάπτει,
ἀχνύμενος· σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει,
οὐδέ τι θαρσαλέος νοέειν ἔπος, οὐδέ τι ῥέξαι,
ἐῤῥιγὼς, ὅταν ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσι·
καί οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείη καὶ ὀϊζύς.

I, 3. Scr. ἀφραδίῃ.

T. I. ὃς δέ κεν εὐόχθῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζει,
καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὕνεκα γαῖαν
ποσσὶν ἐπιστείβει, θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες·
ἀλλ' ὑπεροπλίῃ καὶ ἀμαρτωλῇσι νόοιο
ἶσα Διῒ βρεμέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει,
καί περ ἐὼν ὀλίγος· μνᾶται δ' εὔπηχυν Ἀθήνην,
ἠέ τιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὐλυμπόνδε,
ὥς κε μετ' ἀθανάτοις ἐναρίθμιος εἰλαπινάζῃ.
ἡ δ' Ἄτη ἁπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν
ἄκρῃς ἐν κεφαλῇσιν ἀνώϊστος καὶ ἄφαντος,
ἄλλοτε μὲν γραίῃσι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὁπλοτέρῃσι γρηῢς ἐφίσταται ἀμπλακίῃσι,
Ζηνὶ θεῶν κρείοντι, Δίκῃ τ' ἐπίηρα φέρουσα.

p. 480. II.

Ὧραί τοι Χάριτές τε κατὰ γλυκὺ χεῦαν ἔλαιον,
ὦ πυγά, κνώσσειν οὐδὲ γέροντας ἐᾷς.
λέξον μοι τίνος ἐσσὶ μάκαιρά τυ, καὶ τίνα παίδων
κοσμεῖς. ἁ πυγὰ δ' εἶπε· Μενεκράτεος.

III.

Η Τροιζὴν ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἁμάρτοις
αἰνήσας παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.
τόσσον δ' Ἐμπεδοκλῆς φανερώτερος, ὅσσον ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

I. 9. Scr. ὀπάζῃ. 21. Scr. ἐπὶ ἦρα Φ.

III. 2. Apogr. Buher. ὠνήσας. aliud apogr. δινήσας. Fort. βινήσας.

## IV. T. I.

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος· ᾗ γὰρ ἂν ὄμμα
  ῥίψῃς, ὡς ἰξῷ τοῦτο προσαμπέχεται.
τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πίονα σαρκὸς
  ἀκμὴν, καὶ γυίων ἄνθος ἀκηράσιον·
τῇ δὲ Φιλοκλῆος χρύσεον ῥέθος, ὅςε καθ' ὕψος
  οὐ μέγας, οὐρανίη δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
ἢν δ' ἐπὶ Λεπτίνεω ςρέψῃς δέμας, οὐκέτι γυῖα
  κινήσεις, ἀλύτῳ δ' ὡς ἀδάμαντι μενεῖς,
ἴχνια κολληθείς· τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει
  κοῦρος, κὲς νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε
  ἥβην, καὶ λευκὴν ἀμφιέσασθε κόμην.

## V.

Ἦ ῥά νυ σοὶ, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κιόντι
  ςεινῆς, ἠντήσανθ' αἱ λιπαραὶ Χάριτες:
καί σε ποτὶ ῥοδέῃσιν ἐπηχύναντο χέρεσσι, p. 481.
  κοῦρε, πεποίησαι δ' ἡλίκος ἐσσὶ χάριν.
τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἆσσον
  ἕρπειν αὐηλὴν, ὦ φίλος, ἀνθερίκαν.

## VI.

Ἰξῷ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίςῳ
  κόσσυφον ἀγρεύσας, εἷλε κατὰ πτερύγων·

IV. 2. Cod. ῥίψας ἰξῷ. 5. Cod. ὃς τὸ καθ' — Scr. ὅς γε κ.
  7. ἦν δ' ἐπι. Cod.
V. 4. Apogr. Buher. ἐςὶ χάρις. In alio ἐσσί.

VI. χὠ μὲν ἀνατενάχων ἐπεκώκυεν ἱερὸς ὄρνις.

ἀλλ' ἐγὼ, ὦ φίλ' Ερως, καὶ θαλεραὶ Χάριτες,

εἴην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνῳ

ἐν χερὶ καὶ φθογγὴν καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλω.

## VII.

Αγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χὠ μὲν ἀνατλὰς

μυρία, καὶ στήσας δίκτυα καὶ στάλικας,

σὺν κενεαῖς χείρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ

τἀμὰ φέρουσιν, Ερως, οἷς σὺ γένοιο βαρύς.

## VIII.

Τὸ ῥόπαλον τῷ Πανὶ καὶ ἰοβόλον Πολύαινος

τόξον, καὶ κάπρου τοῦδε καθᾶψε πόδας,

καὶ ταύταν γωρυτὸν, ἐπαυχένιόν τε κυνάγχαν

θῆκεν ὀρειάρχᾳ δῶρα συαγρεσίης.

ἀλλ', ὦ Πὰν σκοπιῆτα, καὶ εἰς ὀπίσω Πολύαινον

εὔαγρον πέμποις υἱέα Σιμύλεω.

## IX.

Αχρυλὶς ἡ Φρυγίη θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πεύκας

πολλάκι τοὺς ἱεροὺς χευαμένη πλοκάμους,

p. 482. γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι πολλάκι δοῦσα

τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον ἀπὸ στομάτων,

τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὀρείᾳ,

θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὧδ' ἀνέπαυσε πόδα.

VI. 3. ἐπεκώκυεν. Cod. Buher. In alio ἐπεκώκυσε.
VIII. 4. Codd. συναγρεσίης.
IX. 1. Codd. Αγρυλίς. 6. Cod. λύσσας.

X. T.I.

Παῖς Ἀσκληπιάδεω καλῷ καλὸν εἵσατο Φοίβῳ
 Γόργος ἀφ' ἱμερτᾶς τῦτο γέρας κεφαλᾶς.
Φοῖβε, σὺ δ' ἵλαος Δελφίνιε κῦρον ἀέξοις
 εὔμοιρον λευκὴν ἄχρις ἐφ' ἡλικίην.

XI. T.II p.526.

Ἥμισυ μὲν πίσσης κωπίτιδος, ἥμισυ δ' οἴνυ,
 Ἀρχῖν', ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει·
λεπτότερον δ' ὐκ οἶδ' ἐρίφυ κέρας. πλὴν ὅγε πέμψας
 αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἱπποκράτης.

## ΗΔΥΛΟΥ. T.II p.526.

I.

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον
 εὕροιμεν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.
ἀλλὰ κάδοις χίυ με κατάβρεχε, καὶ λέγε, ΠΑΙΖΕ
 ΗΔΥΛΕ. μισῶ ζῆν εἰς κενὸν, ὐ μεθύων.

II.

Ἐξ ἠῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς
 εἰς ἠῶ πίνει τετραχόοισι κάδοις·
Εἶτ' ἐξαίφνης πυ τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
 Σικελίδυ παίζει πυλὺ μελιχρότερον.
ἐςὶ δὲ δὴ πυλὺ ςιβαρώτερος. ὡς δ' ἐπιλάμπει
 ἡ χάρις. ὥςε, φίλε, καὶ γράφε καὶ μέθυε.

XI. 1. Sct. κωνίτιδος.

III.

Ἐσθὸς ὁ καλλίχθυς. νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,
ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγις ὁ τῶν λοπάδων.
T.II.p.527. γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ, καὶ ὃ βύλεται. ἀλλ' ἀπόκλειε . . .

---

ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς, τυχὸν, ὡς Ζεὺς,
χρυσορόης, ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίε λοπάδα.

IV.

Ὀψοφάγει, Κλειοῖ, καταμύομεν· ἦν δὲ θελήσῃς,
ἔσθε μόνη· δραχμῆς ἐστιν ὁ γόγγρος ἅπας.
θὲς μόνον ἢ ζώνην, ἢ ἐνώτιον, ἤ τι τοιῦτον
σύσσημον. τὸ δ' ὁρᾷν μὴ μόνον ὃ λέγομεν.
ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· λιθύμεθα ὡς τὰ πάλαι πυ,
ὃ Γοργῦς, γόγγρυ δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

Γ.I.p.483. V. (I.)

Οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκην
αἱ δόλιαι, καὶ ἔρως ἡδὺς ὁ Νικαγόρεω,
ἧς πάρα Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα
κεῖται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων,
σάνδαλα, καὶ μαλακαὶ, μαςῶν ἐκδύματα, μίτραι
ὕπνυ καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαρτύρια.

VI. (II.)

Αἱ μίτραι, τό θ' ἁλυργὲς ὑπένδυμα, τοί τε Λάκωνες
πέπλοι, καὶ λιρῶν χρύσεοι οἱ κάλαμοι·
πάνθ' ἅμα Νικονόη συνεπέκπιεν. ἦν γὰρ Ἐρώτων
καὶ Χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος.
τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιςεῖα Πριήπῳ
νεβρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο πρόχοην.

## VII. (III.) T.I.

Η διαπινομένη Καλλίςιον ἀνδράσι (θαῦμα,
κȣ̉ ψευδές) νῆςις τρεῖς χόας ἐξέπιεν·
ἧς τόδε σοι, Παφίη, ζωρὸν μετρȣ̃σα θυῶεν,
κεῖται πορφυρέης Λέσβιον ἐξ ὕελȣ·
ἥν γε σάȣ πάντως, ὡς καὶ πάντως ἀπ' ἐκείνης
σοὶ τοίχοι γλυκερῶν σκῦλα φέρωσι πότων.

## VIII. (IV.)

Ζωροπόται, καὶ τȣ̃το φιλοζεφύρȣ κατὰ νηὸν
τὸ ῥυτὸν εἰδυίης δεῦτ' ἴδετ' Αρσινόης,
ὀρχηςὴν Βήσαν Αἰγύπτιον, ὃς λιγὺν ἦχον p. 484.
σαλπίζει, κρȣνȣ̃ πρὸς ῥύσιν οἰγομένȣ,
καὶ πολέμȣ σύνθημα, διὰ χρυσέȣ τε γεγωνεῖ
κώθωνος κώμȣ σύνθεμα καὶ θαλίης,
Νεῖλος ὁποῖον ἄναξ μύςαις φίλον ἱεραγωγοῖς
εὗρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων.
ἀλλὰ Κτησιβίȣ σοφὸν εὕρεμα τίετε τȣ̃το,
δεῦτε νέοι νηῷ τῷδε παρ' Αρσινόης.

## IX. (V.)

Αγις Αριςαγόρην ὔτ' ἔκλυσεν, ὔτ' ἔθιγ' αὐτȣ̃·
ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθε, κᾦχετ' Αριςαγόρης.
πȣ̃ τοίην ἀκόνιτον ἔχει φύσιν; ὦ σοροπηγοὶ,
Αγιν καὶ μίτραις βάλλετε καὶ ςεφάνοις.

## X. (VI.)

Λυσιμελȣ̃ς Βάκχȣ, καὶ λυσιμελȣ̃ς Αφροδίτης
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

(IV.) 2. Scr. Ἱππείης δεῦτ'.

T.I. XII. (VII.)

Τῦτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἠρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητὴς, μίμων κἠν θυμέλῃσι χάρις.
τυφλὸς ὑπαὶ γήρως. εἶχεν καὶ Σκίρπαλον υἱὸν,
νήπιον ἐκ αὐλεῖν Σκίρπαλον, εὐπάλαμον
ἀείδειν αὐτῷ τὰ γενέθλια. τῦτο γὰρ εἶχε,
τῦτο πανημερίων ἡδὺ μάθημα νέων.
ηὔλει δὲ γλεύκυς μεμεθυσμένα παίγνια Μυσέων,
ἢ τὸν ἐν ἀκρήβοις Βάτταλον ἡδυπότην,
ἢ τὸν Κώταλον, ἢ τὸν Πάγκαλον. ἀλλὰ Θέωνα
τὸν καλαμαυλήτην εἴπατε, Χαῖρε Θέων.

p. 485. ## ΣΑΜΙΟΥ.

I.

Δέρμα καὶ ὀργυιαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος
Ἀμφιτρυωνιάδα κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον,
τεσσαρακαιδεκάδωρα, τὸν αὐχήεντα Φιλίππῳ
ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,
βύβοτον Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. ἁ πολύολβος
Ἠμαθία τοίῳ κραίνεται ἀγεμόνι.

II.

Σοὶ γέρας, Ἀλκείδα Μινυαμάχε, τῦτο Φίλιππος
δέρμα ταναιμύκυ λευρὸν ἔθηκε βοὸς
αὐτοῖς σὺν κεράεσσι, τὸν ὕβρεϊ κυδιόωντα
ἔσβεσεν Ὀρβηλῦ τρηχὺν ὑπὸ πρόποδα.

ὁ φθόνος αὐαίνοιτο, τεὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξοι T. I.
ῥίζα Βεροιαίυ κράντορος Ημαθίας.

## Α Λ Κ Α Ι Ο Υ. p. 486

### ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

I.

Πρώταρχος καλός ἐςι, καὶ ὐ θέλει· ἀλλὰ θελήσει
ὕςερον· ἡ δ' ὥρη λαμπάδ' ἔχυσα τρέχει,

II.

Η κνήμη, Νίκανδρε, δασύνεται· ἀλλὰ φύλαξαι,
μή σε καὶ ἡ πυγὴ ταὐτὸ παθῦσα λάθη·
καὶ γνώσῃ φιλέοντος ὅση σπάνις. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τῆς ἀμεταβλήτυ φρόντισον ἡλικίης.

III.

Ζεῦ Πίσης μεδέων, Πειθήνορα, δεύτερον υἷα
Κύπριδος, αἰπεινῷ σέψον ὑπὸ Κρονίῳ·
μηδέ μοι οἰνοχόον κυλίκων σέθεν αἰετὸς ἀρθεὶς
μάρψαις ἀντὶ καλῦ, κοίρανε, Δαρδανίδυ.
εἰ δέ τι Μυσάων τοι ἐγὼ φίλον ὤπασα δῶρον,
νεύσαις μοι θείυ παιδὸς ὁμοφροσύνην.

IV.

Εχθαίρω τὸν Ερωτα. τί γὰρ βαρὺς ὐκ ἐπὶ θῆρας
ὄρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖν κραδίην;

II. 4. Scr. ἀμεταλλήτυ.
III. 2. Cod. αἰπεινῇ ὑποκρόνια. Scr. ὑπὸ Κρονίῳ.

T. I. τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει; ἢ τί τὸ σεμνὸν,
δηώσας, ἀπ' ἐμῆς ἆθλον ἔχει κεφαλῆς;

p. 487. V.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
Δωρόθεος γοερὰς ἔννεπε Δαρδανίδας,
καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον, ἔπνεε δ' ἵππου
ἔργματ', ἀειζώων ἁψάμενος Χαρίτων·
μοῦνος δ' εἰν ἱεροῖσι Διωνύσοιο προφήταις
Μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
Θηβαῖος γενεὴν, Σωσικλέος· ἐν δὲ Λυαίου
νηῷ φόρμιγγα θήκατο καὶ καλάμους.

VI.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος Ομηρου
στήσοιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς,
οὐκ εἰμ', οὐδ' ἔσομαι Σαλαμίνιος, οὐδέ μεν υἱὸς
Δημαγόρου· μὴ ταῦτ' ὄμμασιν Ελλὰς ἴδοι.
ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τἀμὰ δὲ, Μοῦσαι
καὶ Χίος, Ελλήνων παισὶν ἀείσατ' ἔπη.

VII.

Ηρώων τὸν ἀοιδὸν Ιῳ ἔνι παῖδες Ομηρον
ἤκαχον, ἐκ Μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι.
νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο,
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
ὅττι Θέτιν κύδηνε καὶ υἱέα, καὶ μόθον ἄλλων
ἡρώων, Ιθακοῦ τ' ἔργματα Λαρτιάδεω.
ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ιος, ὅττι κέκευθε
βαιὴ Μουσάων ἀστέρα καὶ Χαρίτων.

## VIII.

T. I. p. 488.

Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα Μητρὸς ἀγύρτης
ὕλης εὐδένδρυ πρῶνας ἐβυνοβάτει.
τῷ δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίνην
χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέυ φάρυγος.
δείσας δ' ὠμηςέω θηρὸς μόρον, ὡς αὔδαξε,
τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλαταγησε νάπης.
χὡ μὲν ἐνέκλεισε φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τενόντων
ἐνθυς ῥομβητὴν ἐςροφάλιξε φόβην·
κεῖνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἴσατο Ῥείῃ
θῆρα, τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

## IX.

Οἷον ὁρῇς, ὦ ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκόνι λᾶμα
Κλειτομάχυ, τοίαν Ἑλλὰς ἐσεῖδε βίαν·
ἄρτι γὰρ αἱματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμᾶς
ἔντεα, καὶ γοργῷ μάρνατο παγκρατίῳ·
τὸ τρίτον ὐκ ἐκόνισσεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας
ἀπ]ὼς, τὺς τρισσὺς Ἰσθμόθεν εἷλε πόνυς.
μῶνος δ' Ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἑπτάπυλοι δὲ
Θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐςέφεθ' Ἑρμοκράτης.

## X.

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον, ὥς ποτε, μέλψεις,
κρῦμα δι' εὐτρήτων φθεγγόμενος δονάκων,
ὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις Τριτωνίδος ἔργον Ἀθάνας,
ὡς πρὶν, ἐπανθήσει, νυμφογενὲς Σάτυρε.
δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας, ὕνεκα Φοίβῳ,
θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας.

T. I. p. 489. λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν
ὤπασαν ἐξ ἀέθλων, ὐ σέφος, ἀλλ' αἴδαν.

XI.

Εἰς Ἔρωτα δεδεμένον.

Τίς σε τὸν ὐχ ὁσίως ἠγρευμένον ὧδε πεδήσας
θήκατο; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας,
καὶ πιναρὰν ὄψιν τεκτήνατο; πῦ θοὰ τόξα,
νήπιε, πῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἦ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε, τὸν οἴςρῳ
κυμήναντα θεὺς, τῇδ' ἐνέδησε πάγῃ.

XII.

Εἰς Πανὸς ἄγαλμα.

Ἔμπνει Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χείλεσι μῦσαν,
ἔμπνει, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος, ἐκ δὲ συνῳδῦ
κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην·
ἀμφὶ δέ σοι, ῥυθμοῖο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἴχνος
ῥησσέσθω Νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

XIII.

Μακύνυ τείχη, Ζεῦ Ολύμπιε, ῥέξε Φίλιππος
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων·
καὶ γὰρ χθὼν καὶ πόντος ὑπὸ σκάπτροισι Φιλίππυ
δέδμανται, λοιπὰ δ' ἁ πρὸς Ολυμπον ὁδός.

XIV.

Πίομαι, ὦ Ληναῖε, πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων·

πίομαι,

XIII. 3. Scr. ex cod. Vat. χθὼν μὲν δὴ καὶ π.

πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθρῦ ἀράξας T. I. p.490.

βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς,

ὅσπερ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο

γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

## XV.

Οἶνος καὶ Κένταυρον, Επίκρατες, ὄχί σε μῦνον

ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν Καλλίυ ἡλικίην.

ὄντως οἰνοχάρων ὁ μονόμματος, ᾧ σὺ τάχιστα

τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Αἴδεω πρόποσιν.

## XVI.

Αγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν ςρατὸν Ελλάδος ἐς γᾶν,

καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' Ιταλίας.

ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπᾳ δῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων

ἦλθεν· ὁ δ' ἀμπαύσων Ελλάδα δυλοσύνας.

## XVII.

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν Ησιόδοιο

Νύμφαι κρηνιάδων λῦσαν ἀπὸ σφετέρων,

καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν

ἔῤῥαναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.

τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μυσῶν

ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

## XVIII.

Εἰς Ιππώνακτα.

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἑῷ ἐπιτέτροφε τύμβῳ

βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον, ἀλλὰ βάτον,

T. I. p. 491. καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον, ἀποσύφουσαν ὀδιτῶν
χείλεα καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγα.
ἀλλά τις, Ἱππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται,
εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

XIX.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ, Πυλάδη, κωκύεται Ἑλλὰς,
ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῒ κειραμένα·
αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
Φοῖβος, ἑὸν τιμῶν ἣ θέμις ὑμνοπόλον·
Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων
Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·
ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
εὖτε σιδηρείην οἶμον ἔβης Ἀΐδεω.

XX.

Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκτούρῳ ναύταις πλόος, ἔκ τε Βορείης
λαίλαπος Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
οὗ στείχεις παρὰ τύμβον, ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
ἔκρυψ' Αἰγαίῳ ῥαιόμενον πελάγει.
ἠϊθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσσῃ
πλεῖστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίης.

XXI.

Εἰς γυναῖκα ἥτις ἐκαλεῖτο Φιδίς.

Δίζημαι κατὰ θυμὸν ὅτου χάριν ὁ παροδίτας
δισσάκι ΦΙ μοῦνον γράμμα λέλογχε πέτρος,
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἦ ῥα γυναικὶ
τᾷ χθονὶ κευθομένᾳ ΧΙΛΙΑΣ ἦν ὄνομα;

XX. 1. ἐκ δὲ Β. Cod. Vat. 4. ῥαινόμενον. Cod. Vat.

τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμούς. T. I. p. 492.
ἢ τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,
ἃ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἠρίον ἔπλετο ΦΙΔΙΣ;
νῦν σφιγγὸς γρίφους Οἰδίπος ἐφρασάμην.
αἰνετὸς, οὐκ δισσοῖο καμὼν αἴνιγμα τύποιο,
φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.

XXII.

Ἄκλαυστοι καὶ ἄθαπτοι, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες,
Αἰτωλῶν δμηθέντες ὑπ' Ἄρεος, ἠδὲ Λατίνων,
οὓς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίης,
Ἠμαθίῃ μέγα πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κεῖνο Φιλίππου
πνεῦμα, θοῶν ἐλάφων ᾤχετ' ἐλαφρότερον.

## ΦΙΛΙΠΠΟΥ

### ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ νώτῳ
Ἀλκαίῳ σταυρὸς πήγνυται ἠλίβατος.

T. I. p. 493.

# ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

## I.

Πυγὴν Σωσάρχοιο διέπλασεν Ἀμφιπολίτεω
μυελίνην παίζων ὁ βροτολοιγὸς Ἔρως,
Ζῆνα θέλων ἐρεθίσαι, ὅθ' οὕνεκα τῶν Γανυμήδευ
μηρῶν οἱ τούτου πουλὺ μελιχρότεροι.

## II.

Δημόφιλος τοιοῖσδε φιλήμασιν εἰ πρὸς ἐραστὰς
χρήσεται ἀκμαίην, Κύπρι, καθ' ἡλικίην,
ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, οὐκέτι νύκτωρ
ἥσυχα τῇ κείνου μητρὶ μενεῖ πρόθυρα.

## III.

Βλέψον ἐς Ἑρμογένην πλήρει χερὶ, καὶ τάχα πρήξεις
παιδοκόραξ ὅ τι σοι θυμὸς ὀνειροπολεῖ,
καὶ στυγνὴν ὀφρύων λύσεις τάσιν· ἢν δ' ἁλιεύσῃς
ὀρφανὸν ἀγκίστρου κύματι δοὺς κάλαμον,
ἕλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον, οὐδὲ γὰρ αἰδὼς
οὐδ' ἔλεος δαπάνῳ κόλλοπι συντρέφεται.

## IV.

Ἐξέφυγον, Διόδωρε, τὸ σὸν βάρος. ἀλλ' ὅσον εἶπα;
οὐκ ἔφυγον τὸν ἐμὸν δαίμονα πικρότατον·

I. 3. Scr. ἐρεθίσσαι.
III. 5. Fort. ἐκ λίμνης πολλὸν μνίον.
IV. 1. Cod. εἶπα ἐξέφυγον. Fort. ἀλλ', ὅσον εἰπεῖν, ἐξέφυγον —

πικρότερός με κατέσχεν. Αριστοκράτει δὲ λατρεύων T. I.

μυρία, δεσπόσυνον καὶ τρίτον ἐκδέχομαι.

V. p. 494.

Σπονδὴ καὶ λιβανωτὲ, καὶ οἱ κρητῆρι μιγέντες

δαίμονες, οἱ φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε,

ὑμέας, ὦ σεμνοὶ, μαρτύρομαι, ὃς ὁ μελίχρως

κοῦρος Αθηναῖος πάντας ἐπωμόσατο.

VI.

Τὸν καλὸν, ὡς ἔλαβες, κομίσαις πάλι πρός με θεωρὸν

Εὐφραγόρην, ἀνέμων πρηΰτατε Ζέφυρε,

εἰς ὀλίγων τείνας μηνῶν μέτρον, ὡς καὶ ὁ μικρὸς

μυριέτης κέκριται τῷ φιλέοντι χρόνος.

VII.

Ορκον κοινὸν Ερωτ' ἀνεθήκαμεν, ὅρκον ὁ πιστὴν

Αρσινόης ἔθετο Σωσιπάτρῳ φιλίην.

ἀλλ' ἡ μὲν ψευδὴς, κενὰ δ' ὁρκία· τῷ δ' ἐφυλάχθη

ἵμερος. ἡ δὲ θεῶν οὐ φανερὴ δύναμις.

θρήνους, ὦ Υμέναιε, παρὰ κληῖσιν ἀκούσαις

Αρσινόης, παστῷ μεμψαμένους προδότη.

VIII.

Η πιθανή μ' ἔτρωσεν Αριστονόη, φίλ' Αδωνι,

κοψαμένη τῇ σῇ στήθεα πὰρ καλύβῃ.

εἰ δώσει ταύτην καὶ ἐμοὶ χάριν, ἣν ἀποπνεύσω,

μὴ πρόφασις, σύμπλουν σύμμε λαβὼν ἄπαγε.

T. I. IX.

Η τρυφερή μ' ἤγρευσε Κλεὼ τὰ γαλάκτιν', Ἄδωνι,
τῇ σῇ κοψαμένη στήθεα παννυχίδι.
P. 495. ἢ δώσει κἀμοὶ ταύτην χάριν, ἣν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμπλουν σύν με λαβὼν ἄπαγε.

X.

Ἵππον Ἀθήνιον ᾖσεν ἐμοὶ κακόν. ἐν πυρὶ πᾶσα
Ἴλιος ἦν, κἠγὼ κείνῃ ἅμ' ἐφλεγόμαν,
οὐ δείσας Δαναῶν δεκέτη πόνον. ἐν δ' ἑνὶ φέγγει
τῷ τότε, καὶ Τρῶες κἀγὼ ἀπωλόμεθα.

XI.

Σάρδις Πεσσινόεντος ἀπὸ Φρυγὸς ἤθελ' ἱκέσθαι
ἔκφρων μαινομένην δοὺς ἀνέμοισι κόμην
ἁγνὸς Ἄτυς, Κυβέλης θαλαμηπόλος· ἄγρια δ' αὐτοῦ
ἐσπεύσθη χαλεπῆς πνεῦμ' ὑπὸ θευφορίης,
ἑσπέριον στείχοντος ἀνὰ κνέφας. εἰς δὲ κάταντες
ἄντρον ἔδυ, νεύσας βαιὸν ἄπωθεν ὁδοῦ.
τοῦ δὲ λέων ὤρουσε κατὰ στίβον, ἀνδράσι δεῖμα
θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος,
ὃς τότ' ἄναυδος ἔμεινε δέους ὕπο, καί τινος αὔρῃ
δαίμονος ἐς τὸ ἑὸν τύμπανον ἧκε χέρας·
οὗ βαρὺ μυκήσαντος, ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων
τετραπόδων, ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον,
τὸν βαρὺν οὐ μείνας ἀκοῆς ψόφον. ἐκ δὲ βοήσας
Μητέρα, Σαγγαρίου χείλεσι πὰρ ποταμοῦ,

XI. 4. Cod. ἐψύχθη. 10. Cod. τὸν ἑόν.

ἱρήν σοι θαλάμην, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα T. I.
τοῦτο, τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον, ἀντίθεμαι.

XII.

Ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις
Παρμενὶς ἡδίστη θῆκε παρ' Οὐρανίη,
ἐξ εὐνῆς δεκάτευμα· τὸ δ' ἠελίου βαρὺ θάλπος p. 496.
ἡ 'ταίρη μαλακοῖς ἐκτρέπεται Ζεφύροις.

XIII.

Τίς τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ δρυὶ τᾶδε καθᾶψεν
ἔντεα; τῷ πέλτα Δωρὶς ἀναγράφεται;
πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἵματος ὧδε λοχιτᾶν,
χἄμες ἀπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.
πάντα νέκυν μάστευε δεδουπότα, μή τις, ἔτ' ἔμπνους
λειπόμενος, Σπάρτᾳ κῦδος ἔλαμψε νόθον.
ἴσχε βάσιν. Νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ὧδε Λακώνων
φωνεῖται θρόμβοις αἵματος Ὀθρυάδα,
χὠ τόδε μοχθήσας σπαίρει πέλας. ὦ προπάτωρ Ζεῦ,
στύξον ἀνικάτου σύμβολα φυλόπιδος.

XIV.

Σᾶμά τοι οὐχὶ μάταιον ἐπ' ἀσπίδι παῖς ὁ Πολύγνου,
ἄλλος ἀπὸ Κρήτας θοῦρος ἀνὴρ ἔθετο,
Γοργόνα τὰν λιθοεργὸν ὁμοῦ καὶ τριπλόα γοῦνα
γραψάμενος· δήεις. τοῦτο δ' ἔοικε λέγειν·

XI. 16. Cod. τὸ θηροφυγῆς.
XIII. 2. Fort. τοῦ — ἐπιγρ.
XIV. 1. Cod. Πολύττου. 3. Cod. τρ. γοῦνα. 4. Scr. δηΐοις τοῦτο

T. I. Ἀσπίδος ὦ κατ' ἐμῆς πάλλων δόρυ, μὴ κατίδῃς με,
ἢ φεῦγε τρισσοῖς τὸν ταχὺν ἄνδρα ποσί.

## XV.

Αὐλοὶ τῶ Φρυγὸς ἔργον Ταγνίδος, ἡνίκα Μήτηρ
ἱερὰ τὰν Κυβέλοις πρῶτ' ἀνέδειξε θεῶν,
καὶ πρὸς ἐμὸν φώνημα καλὴν ἀνελύσατο χαίταν
ἔκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος θαλάμης·
εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πάρος ὠ παρείσας
ἐγνώσθη, Φοίβω τῶτον ἔδειξεν ἔρις.

p. 497. ## XVI.

Εἰς τὴν Θέσπιδος εἰκόνα.

Θέσπις ἐγὼ, τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδὴν
κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
Βάκχος ὅτε τριτ7ὸν κατάγοι χορὸν, ᾧ τράγος ἆθλον,
χὠτ7ικὸς ἦν σύκων ἄῤῥιχος ἆθλον ἔτι.
οἱ δὲ μετεπλάσσαντο νέοι τάδε. μυρίος αἰὼν
πολλὰ προσευρήσει χἄτερα· τἄλλα δ' ἐμά.

## XVII.

Θέσπιδος εὕρεμα τῶτο. τὰ δ' ἀγροιῶτιν ἀν' ὕλαν
παίγνια, καὶ κώμως τὼς ἀτελειοτέρως
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας
γράμμα7α, χειμάῤῥῳ δ' οἷα καταρδόμενα,
καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν. ὦ ςόμα πάντων
δεξιὸν ἀρχαίων, ἦσθά τις ἡμιθέων.

XV. 3. Cod. ἀνεδύσετο. 5. Cod. πάρος ὕνπερ ἀείσας ἐγνώσθη.
Scr. π. οἷος ἀοιδαῖς ἐγνώσθη, —

XVIII. T. I.

Ταῦρε, μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι· ἔςι γὰρ ἄπνυς.
ἀλλά σ' ὁ βυπλάςας ἐξαπάτησε Μύρων.

XIX.

Σεῖο, Μύρων, δαμάλει παρακάτθανε μόσχος ἀλαθεὶς,
καὶ γάλα πιςεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

XX.

Γάλλον Αριςαγόρης ὠρχήσατο· τὺς δὲ φιλόπλυς
Τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χὼ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν p. 498.
Τρνηθὼ κροτάλων εἷς ψόφος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἡρώων ὁ πολὺς πόνος. ἐν γὰρ ἀμύσοις
καὶ κόρυδος κύκνυ φθέγξετ' ἀοιδότερον.

XXI.

Εμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρυ
γευόμενον, ξείνῳ Μέμφις ἔκρυψε τάφῳ,
ἔνθα δραμὼν Νείλυ ὁ πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρῳ
τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν.
καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἅλα· νῦν δὲ καλυφθεὶς
κύμασι, ναυηγὸν σχέτλιος ἔσχε τάφον.

XXII.

Αὖλιν Αριςαγόρεω καὶ κτήματα μυρίος ἀρθεὶς,
Νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδῦ.
αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπενήξατο βώλυ
ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,

T. I. γείτονος ἡμίθραυστον ἐπ' αὔλιον, Ὦ πολὺς, εἶπας,
μόχθος ἐμὸς, πολιῆς τ' ἔργα περισσὰ χερὸς,
ὕδωρ πάντ' ἐγένεσθε· τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
κῦμ' ἐπ' Ἀρισταγόρην ἔδραμε πικρότατον.

## XXIII.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὅρκιον, αἵδε Λυκάμβεω,
αἳ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα, θυγατέρες,
οὔτε τι παρθενίην ᾐσχύναμεν, οὔτε τοκῆας,
οὔτε Πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν.
ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος.
p. 499. Ἀρχίλοχον, μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας, οὔτ' ἐν ἀγυιαῖς
εἴδομεν, οὔθ' Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
εἰ δ' ἦμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

## XXIV.

Σμερδίεῳ ἔπι Θρηκὶ τακεὶς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν,
κώμου καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,
τερπνότατε Μούσῃσιν Ἀνάκρεον, ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ
χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας,
αὐτόματαί τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
κὴκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίου·
αὐτόματοι δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιντο δρόσῳ,
ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνώμενος ἁβρὰ χορεύσῃς,
βεβληκὼς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλην.

## XXV. T. I.

Ἥδιστον φιλέουσι νέοις προσανάκλιμ' ἐρώτων,
  Σαπφώ, σὺν Μούσαις ἤ ῥά σε Πιερίσιν
ἢ Ἑλικὼν εὔκισσος, ἴσα πνείουσαν ἐκείναις,
  κοσμεῖ, τὴν Ἐρέσῳ Μοῦσαν ἐν Αἰολίδι·
ἢ καὶ Ὑμὴν Ὑμέναιος ἔχων εὐφεγγέα πεύκην
  σὺν σοὶ νυμφιδίων ἵσταθ' ὑπὲρ θαλάμων·
ἢ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένῃ Ἀφροδίτῃ
  σύνθρηνος, μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὁρῇς.
πάντῃ, πότνια, χαῖρε· θεοῖς ἴσας γὰρ ἀοιδάς,
  ἀθανάτας ἔχομεν σὰς ἔτι θυγατέρας.

## XXVI. p. 500.

Τῆς Σαμίας τὸ μνῆμα Φιλαινίδος. ἀλλὰ προσειπεῖν
  τλῆθί με, καὶ στήλης πλησίον ὦ 'νερ ἴθι.
οὐκ εἴμ' ἡ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
  ἔργα, καὶ Αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν·
ἀλλὰ φιλαιδήμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας
  αἰσχύνων, λαμυρὰν ἔπλασεν ἱστορίην,
τοῦ μὲν ἀναπτύξει χρόνος οὔνομα· τἀμὰ δὲ λυγρὰν
  ὀστέα τερφθείη κληδόν' ἀπωσαμένης.

## XXVII.

Πέντε κόρας καὶ πέντε Βιὼ Διδύμωνι τεκοῦσα
  ἄρσενας, οὐδὲ μιᾶς οὐδ' ἑνὸς ὠνάσατο.
ἡ μὲν ἀριστεύουσα καὶ εὔτοκος, οὐχ ὑπὸ παίδων,
  ὀθνείαις δ' ἐτάφη χερσὶ θανοῦσα Βιώ.

XXV. 1. Cod. πρὸς ἀνάκλιν ἐρ.

T. I. XXVIII.

Τύμβος ὅδ' ἐς', ὦ 'νθρωπε, Σοφοκλέος, ὃν παρὰ Μυσῶν
ἱρὴν παρθεσίην, ἱερὸς ὢν, ἔλαχον·
ὅς με τὸν ἐκ Φλιᾶντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα,
πρίνινον, ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο,
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλυργίδα· τῦ δὲ θανόντος
εὔθετον ὀρχηςὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.
βὔλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες τάσιν· ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
κύριμος, ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης;
ϵἴτε σοι Αντιγόνην εἰπεῖν φίλον, ὐκ ἂν ἁμάρτοις,
εἴτε καὶ Ηλέκτραν· ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

p. 501. XXIX.

Κἠγὼ Σωσιθέυ κομέω νέκυν, ὅσσον ἐν ἄςει
ἄλλος ἀπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφοκλῆν,
Σκίρτος ὁ πυῤῥογένειος. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὡ 'νὴρ
ἄξια, Φλιασίων ναὶ μὰ χορὺς Σατύρων,
κἠμὲ, τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἤθεσιν ἤδη,
ἤγαγεν εἰς μνήμην, πατρίδ' ἀναρχαΐσας·
καὶ πάλιν εἰςώρμησα τὸν ἄρσενα Δωρίδι Μύσῃ
ῥυθμὸν, πρός τ' αὐδὴν ἑλκόμενος μεγάλην.
εὔαδεν ἡρώων τύπος ὐ χερὶ καινοτομηθεὶς,
τῇ φιλοκινδύνῳ φροντίδι Σωσιθέυ.

XXX.

Τῷ κωμῳδογράφῳ, κύφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
κισσὸν ὑπὲρ τύμβυ ζῶντα Μάχωνι φέροις·
ὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλά τι τέχνης
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἠμφίεσας.

τῦτο δὲ πρέσβυς ἐρεῖς Κέκροπος πόλι· Καὶ παρὰ Νείλῳ T. I.
ἔςιν ὅτ' ἐν Μύσαις δριμὺ πέφυκε θύμον.

XXXI.

Τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην
ὕςατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
κρύπτυσιν Λιβύης ἠόνες εἰκοσέτιν.
ἀλλὰ, κόραι, τῇ παιδὶ λεχωΐα δῶρα φέρυσαι,
θερμὰ κατὰ ψυχρῦ δάκρυα χεῖτε τάφυ.

XXXII. p. 502.

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνην, Θεοδέκτυ
παῖδα καὶ αἰνοπαθῦς ἔννεπε Δημαρέτης,
ὅσσον ἐπ' ὠδῖσιν καὶ μητέρα· παῖδα δὲ δαίμων
ἔφθασεν, ὐδ' αὐτὸν εἴκοσιν ἠελίων.
ὀκτωκαιδεκέτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκῦσα,
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, παντολιγοχρόνιος.

XXXIII.

Τὰν Πιτάναν Θρασύβυλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνυς,
ἑπτὰ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς ἀντία πάντα. τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
θεὶς ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τάδε·
Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δέ σε, τέκνον, ἄδακρυς
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

XXXIV.

Εἰς δηΐων πέμψασα λόχυς Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας, ὑπὸ ςήλῃ πάντας ἔθαψε μιᾷ.

Γ. I. δάκρυα δ' οὐκ ἔῤῥηξ' ἐπὶ πένθεσιν· ἀλλὰ τόδ' εἶπε
μοῦνον· Ω Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

## XXXV.

Λυδὸς ἐγὼ, καὶ Λυδὸς, ἐλευθερίῳ δ' ἐμὲ τύμβῳ,
δέσποτα, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθευ τροφέα.
εὐαίων ἀσινῆ τείνοις βίον. ἢν δ' ὑπὸ γήρως
πρός με μόλῃς, σὸς ἐγὼ, δέσποτα, κἠν Αΐδῃ.

## XXXVI.

p. 503. Εὐφράτην μὴ καῖε, Φιλώνυμε, μηδὲ μιήνῃς
πῦρ ἐπ' ἐμοί· Πέρσης εἰμὶ γὰρ ἐκ πατέρων,
Πέρσης αὐθιγενὴς, ναὶ δέσποτα. πῦρ δὲ μιῆναι
ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.
ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί· μηδ' ἐπὶ νεκρῷ
λουτρὰ χέῃς· σέβομαι, δέσποτα, καὶ ποταμούς.

## XXXVII.

Τὴν τίτθην Ἱέρων Σιληνίδα, τὴν, ὅτε πίνοι
ζωρὸν, ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος,
ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη,
καὶ φθιμένη, ληνοῦ γείτονα τύμβον ἔχῃ.

## XXXVIII.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολιὰ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσετ' Ἀλεξιμένους,
καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης
Στρυμονίην ἄφετοι θυιάδες Ἀμφίπολιν,

XXXVIII. 2. cod, reg. Plan. Ἀλεξιμένευς.

ἢ, γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις, T. I.

πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τοῦδ' ἐχόρευσε νόμους.

## ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ. p. 504.

### I.

Μήποτε γαστροβαρῆ πρὸς τὸν λέχος ἀντιπρόσωπον

παιδογόνῳ κλίνης Κύπριδι τερπόμενος.

μεσσόθι γὰρ μέγα κῦμα, καὶ οὐκ ὀλίγος πόνος ἔσται,

τῆς μὲν ἐρεσσομένης, σοῦ δὲ σαλευομένου.

ἀλλὰ πάλιν στρέψας ῥοδοειδέϊ τέρπεο πυγῇ,

τὴν ἄλοχον νομίσας ἀρσενόπαιδα Κύπριν.

### II.

Δωρίδα τὴν ῥοδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνας

ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγονα.

ἡ γὰρ ὑπερφυέεσσι μέσον διαβᾶσά με ποσσὶν,

ἤνυεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον,

ὄμμασι νωθρὰ βλέπουσα· τὰ δ', ἠΰτε πνεύματι φύλλα,

ἀμφισαλευομένης, ἔτρεμε πορφύρεα,

μέχρις ἀπεσπείσθη λευκὸν μένος ἀμφοτέροισι,

καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι.

### III.

Εκμαίνει χείλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,

ψυχοτακῆ, στόματος νέκταρέου πρόθυρα,

XXXVIII. 5. Codd. πνεύσαντες ἐφ' ἡμετέροισιν ὠδάπταις, correctum ἀδάπταις, et in marg. ἀήταις.

T. I. καὶ γλῆναι λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀςράπ]ʋσαι,
σπλάγχνων ἡμετέρων δίκ]υα καὶ παγίδες,
καὶ μαζοὶ γλαγόεν]ες, ἐύζυγες, ἱμερόεντες,
εὐφυέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
ἀλλὰ τί μηνύω κυσὶν ὀςέα; μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροςομίης οἱ Μίδεω κάλαμοι.

## p. 505. ΤΥΜΝΕΩ.

### I.

Μίκκος ὁ Πελλαναῖος Ενυαλίʋ βαρὺν αὐλὸν
τόνδ' ἐς Αθαναίας ἐκρέμασ' Ιλιάδος,
Τυρσηνὸν μελέταμα, δι' ʋ̃ πόκα πόλλ' ἐβόασεν
ὠ 'νὴρ εἰράνας σύμβολα καὶ πολέμʋ.

### II.

Ορνεον ὦ Χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον
ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
ἡρπάσθης φίλε λάρε· σὰ δ' ἤθεα, καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχʋσιν ὁδοί.

### III.

Εἰς ἄγαλμα Πριήπʋ.

Πάντα πριηπίζω, κἂν ᾖ Κρόνος· ʋ̓ διακρίνω
ʋ̓δένα φῶρ' ʋ̔́τω ταῖσδε παρὰ πρασίαις.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἕνεκεν τάδε καὶ κολοκυντῶν,
φήσει τις, με λέγειν. ἔπρεπεν· ἀλλὰ λέγω.

IV.

I. 3. Cod. μελἐδαμα.
II. 3. Cod. φίλε λαῖε. Sed correctum λάρε.

IV. T. I.

Τὸν παραβάντα νόμως Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἁ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.
Θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
ὀξὺν ἐπιβρύκωσ', οἷα Λάκαινα γυνά·
Ἔῤῥε κακὸν φίτυμα διὰ σκότος, ὡ διὰ μῖσος
Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι.
ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὰ μερὶς, ἔῤῥε ποθ' Αιδαν, p. 506.
ἔῤῥε· τὸν ὠ Σπάρτας ἄξιον, ὠ σ' ἔτεκον.

V.

Μή σοι τῶτο, Φιλαινὶ, λίην ἐπικήριον ἔςω,
εἰ μὴ πρὸς Νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες,
ἀλλά σ' Ελευθέρνης ὧδ' ἔχει τάφος. ἔςι γὰρ ἴση
πάντοθεν εἰς Αΐδην ἐρχομένοισιν ὁδὸς.

VI.

Εὐήθη Τρέυτωνος ἐπ' ὠκ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόσιν· ὠ γὰρ ἂν ὧδ' ὤλετο, δαιμονίη
ἀρτιτόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἓν βρέφος Αιδῃ
σὺν κείνῃ· δεκάτην δ' ὠχ ὑπερῆρεν ἕω.

IV. 5. 6. Reſtituti ex Plutarcho, unde etiam Verſ. 7. ἀχρεῖον deſumtum. In V. 8. codd. ἄξιον ὠδ' ἔτεκον.

V. 1. Codd. ἐπικαίριον.

VI. 3. Cod. κατάγη ἐν βρ. ἀδαν. Sed videtur prius fuiſſe αὐδάν. 4. Cod. σὺν κλεινῇ.

T. II. p. 527.

# Σ Ε Λ Ε Υ Κ Ο Υ.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Κἀγὼ παιδοφιλήσω.
πολύ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν,
παῖς μὲν γὰρ παρεὼν
κὴν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.

FINIS TOMI PRIMI.

# ANTHOLOGIA GRAECA

SIVE

# POETARVM GRAECORVM

## L V S V S.

EX RECENSIONE BRVNCKII.

TOM. II.

INDICES ET COMMENTARIVM

ADIECIT

FRIEDERICVS IACOBS.

L I P S I A E

IN BIBLIOPOLIO DYCKIO

MDCCXCIV.

## ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ. T. II. p. 1.

### I.

Δισσὸς Ερως αἴθει ψυχὴν μίαν. ὦ τὰ περισσὰ
ὀφθαλμοὶ πάντη πάντα κατοσσόμενοι,
εἴδετε τὸν χρυσέαισι περίσκεπτον χαρίτεσσιν
Αντίοχον, λιπαρῶν ἄνθεμον ἠϊθέων.
ἀρκείτω. τί τὸν ἡδὺν ἐπηυγάσασθε καὶ ἁβρὸν
Στασικράτη, Παφίης ἔρνος ἰοστεφάνου.
καίεσθε, τρύχεσθε, καταφλέχθητε ποτ᾽ ἤδη·
οἱ δύο γὰρ ψυχὴν οὐκ ἂν ἕλοιντο μίαν.

### II.

Τὸν μέγαν Ακροκόρινθον Αχαιϊκὸν, Ελλάδος ἄστρον,
καὶ διπλῆν Ισθμοῦ σύνδρομον ἠϊόνα
Λεύκιος ἐστυφέλιξε. δοριπτοίητα δὲ νεκρῶν
ὀστέα σωρευθεὶς εἷς ἐπέχει σκόπελος.
τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας Αχαιοὺς
ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν Αἰνεάδαι.

I. 5. Scr. ἐπηυγάσασθε.

T. II. p. 2.

# ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ
## ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

### I.

Οὐδεὶς τὴν ἰδίην συνεχῶς, Χαρίδημε, γυναῖκα
κινεῖν ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δύναται.
οὕτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλόκνισος, ἀλλοτριόχρως,
καὶ ζητεῖ διόλου τὴν ξενοκυσαπάτην.

### II.

Ζεῦ πάτερ, Οθρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακες ἄλλον,
ὃς μόνος ἐκ Θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
πατρίδ' ἐπὶ Σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλευρᾶν,
δοῦλα καταγράψας σκῦλα κατ' Ιναχιδᾶν;

### III.

Εἰς τοὺς Ιφικράτους παῖδας ἓξ πεσόντας ὑπὸ τὸ τεῖχος Μεσσήνης.

Εὐπυλίδας, Ερἀτων, Χαῖρις, Λύκος, Αγις, Αλέξων,
ἓξ Ιφικρατίδα παῖδες, ἀπωλόμεθα
Μεσσάνας ὑπὸ τεῖχος· ὁ δ' ἕβδομος ἄμμε Γύλιππος
ἐν πυρὶ θεὶς, μεγάλαν ἦλθε φέρων σποδιὰν,
Σπάρτᾳ μὲν μέγα κῦδος, Αλεξίππᾳ δὲ μέγ' ἄχθος
ματρί· τὸ δ' ἓν πάντων καὶ καλὸν ἐντάφιον.

# ΚΡΑΤΗΤΟΣ
## ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. T. II. p. 3.

Χοίριλος Ἀντιμάχυ πολὺ λείπεται· ἀλλ᾽ ἐπὶ πᾶσι
Χοίριλον Εὐφορίων εἶχε διὰ ςόματος,
καὶ κατάγλωττ᾽ ἐποίει τὰ ποιήματα, καὶ τὰ φίλητρα
ἀτρεκέως ᾔδει· καὶ γὰρ Ὁμηρικὸς ἦν.

# ΚΑΛΛΙΟΥ
## ΑΡΓΕΙΟΥ.

Αἰεὶ χρυσίον ἦσθα, Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκὼς,
ἐξαπίνης ἐγένυ λυσσομανές τι κακόν.
αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι. οἶνος ἐλέγχει
τὸν τρόπον· ὐκ ἐγένυ νῦν κακὸς, ἀλλ᾽ ἐφάνης.

# ΠΕΡΣΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ. p. 4.

I.

Τρεῖς ἄφατοι κεράεσσιν ὑπ᾽ αἰθύσαις τοι, Ἀπολλον,
ἄγκεινται κεφαλαὶ Μαιναλίων ἐλάφων,
ἃς ἕλον ἐξ ἵππων βριαρῷ χέρε Δαίλοχός τε
καὶ Προμένης, ἀγαθῦ τέκνα Λεοντιάδυ.

I. 3. Cod. ἐξ ἵππων γυγερῷ χέρε.

T.II. II.

Πότνια κωροσόα ταύταν ἐπιποντίδα νύμφαν,
καὶ στεφάναν λιπαρῶν ἐκ κεφαλᾶς πλοκάμων,
ὄλβια Εἰλήθυια, πολυμνάστοιο φύλασσε
Τίσιδος ὠδίνων ῥύσια δεξαμένα.

III.

Κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἢν ἐπιβώσῃς
εὐκαίρως, τεύξῃ· μὴ μεγάλων δὲ γλίχου.
ὡς ἅ γε δημογέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πενέστῃ
δωρεῖσθαι, τούτων κύριός εἰμι Τύχων.

IV.

Δειλαία Μνάσυλλα, τί τοι καὶ ἐπ' ἠρίῳ οὗτος
μυρομένας κούρας γραπτὸς ἔπεστι τύπος,
Νευτίμας, ἇς δή ποκ' ἀπὸ ψυχὰν ἐρύσαντο
ὠδῖνες, κεῖται δ' οἷα κατὰ βλεφάρων
ἀχλύϊ πλημμύρουσα φίλας ὑπὸ ματρὸς ἀγοστῷ;
αἲ αἴ, Ἀριστοτέλης δ' οὐκ ἀπάνευθε πατὴρ
p. 5. δεξιτερᾷ κεφαλὰν ἐπεμάξατο. κ᾽, ὦ μέγα δειλοί,
οὐδὲ θανόντες ἑῶν ἐξελάθεσθ' ἀχέων.

V.

Οὐ προϊδὼν, Θεότιμε, κακὴν δύσιν ὑετίοιο
Ἀρκτούρου, κρυερῆς ἥψαο ναυτιλίης,
ἥ σε, δι' Αἰγαίοιο πολυκλήϊδι θέοντα
νηῒ, σὺν οἷς ἑτάροις ἤγαγεν εἰς Ἀΐδην.
αἲ αἴ, Ἀριστοδίκη δὲ καὶ Εὔπολις, οἵ σ' ἐτέκοντο,
μύρονται, κενεὸν σῆμα περισχόμενοι.

VI. T. II.

Ὤλεο δὴ πρὸ γάμοιο, Φιλαίνιον, οὐδέ σε μάτηρ
    Πυθιὰς ὡραίους ἤγαγεν εἰς θαλάμους
νυμφίου· ἀλλ᾽ ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειὰς,
    τεσσαρακαιδεκέτιν τῷδ᾽ ἐκάλυψε τάφῳ.

VII.

Μαντιάδας, ὦ ξεῖνε, καὶ Εὔστρατος, υἷες Ἐχέλλου,
    Δυμαῖοι, κραναῇ κείμεθ᾽ ἐνὶ ξυλόχῳ,
ἄγραυλοι, γενεῆθεν ὀρειτύποι. οἱ δ᾽ ἐπὶ τύμβῳ,
    μανυταὶ τέχνας, δουροτόμοι πελέκεις.

VIII.

Εὖρου χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν,
    Φιλλὶ, πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ᾽ ἠϊόνι,
οἰνηρῆς Λέσβοιο παρὰ σφυρόν· αἰγίλιπος δὲ
    πέτρου ἁλιβρέκτῳ κεῖσαι ὑπὸ πρόποδι.

---

## ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ p. 6.

### ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

* I.

Ὠκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἀνέρες ἄστρων·
    εἰμὶ μὲν, ἀλλ᾽ οὔ μοι τοῦτο, Σέλευκε, μέλει.
εἰς Ἀΐδην μία πᾶσι καταίβασις· εἰ δὲ τάχιον
    ἡμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.

I. Quae aſteriſco notata ſunt, ea in codice appoſitum non habent gentile, et ſic incertum eſt utrius ſint Antipatri. Pleraque tamen Theſſalonicenſi tribuenda videntur.

T. II. πίνωμεν· καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς Αΐδην.

### * II.

Βουκόλος ἔπλεο, Φοῖβε, Ποσειδάων δὲ καβάλλης,
κύκνος Ζεὺς, Αμμων δ' ἀμφιβόητος, ὄφις·
χοὶ μὲν ἐπ' ἠϊθέας, σὺ δὲ παιδικὰ, ὄφρα λάθοιτε·
ἔστε γὰρ οὐ πειθοῦς εὐνέται, ἀλλὰ βίης.
Εὐαγόρας δ' ὢν χαλκὸς ἄτερ δόλου αὐτὸς ἁλίσκει
πάντας καὶ πάσας, οὐ μεταβαλλόμενος.

### * III.

Εὐπάλαμος ξανθὸν μὲν ἐρεύθεται, ἶσον Ερωτι,
μέσφ' ἐπὶ τὸν Κρητῶν ποιμένα Μηριόνην·
ἐκ δέ νυ Μηριόνεω Ποδαλείριον, οὐκέτ' ἐς Ηῶ
κεῖται. ἴδ' ὡς φθονερὰ παγγενέτειρα φύσις.
εἰ γὰρ τῷ τά τ' ἔνερθε, τά θ' ὑψόθεν ἶσα πέλοιτο,
ἦν ἂν Αχιλλῆος φέρτερος Αἰακίδα.

p. 7.

### * IV.

Ερυκὸς τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἶφ' ὁ Πρίηπος·
Οἴμοι, ὑπὸ θνητοῦ λείπομαι ἀθάνατος.

### * V.

Μὴ κλαίων τὸν Ερωτα δόκει, Τηλέμβροτε, πείσειν,
μηδ' ὀλίγῳ παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεές.
χρυσὸς Ερωτος ἀεὶ παιώνιος· ἐσβέσθη δὲ
οὐδὲ τότ' ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει.

II. 5. Cod. Vat. eleganter: αὐτὸς ἐναργὴς πάντας.
III. 6. Cod. Αἰακίδαο.

* VI. T. II.

Δραχμῆς Εὐρώπην τὴν Ατθίδα, μήτε φοβηθεὶς
μηδένα, μήτ' ἄλλως ἀντιλέγυσαν, ἔχε,
καὶ ςρωμνὴν παρέχυσαν ἀμεμφέα, χὠπότε χειμὼν
ἄνθρακας. ἦ ῥα μάτην, Ζεῦ φίλε, βῦς ἐγένυ.

* VII.

Ὕδατος ἀκρήτυ κεκορημένῳ ἄγχι παραςὰς
χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων Βάκχος ἔλεξε τάδε·
Εὕδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχθομένων Αφροδίτῃ·
εἰπέ μοι, ὦ νήφων, πεύθεαι Ιππολύτυ;
τάρβει μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον. Ως ὁ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ'· ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς ὐκ ἔτι τερπνὸν ὕδωρ.

* VIII.

Οὔ μοι Πληϊάδων φοβερὴ δύσις, ὐδὲ θαλάσσης
ὠρύον ςυφελῷ κῦμα περὶ σκοπέλῳ,
ὐδ' ὅταν ἀςράπτῃ μέγας ὐρανὸς, ὡς κακὸν ἄνδρα
ταρβέω, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

IX. p. 8.

Κερκίδα τὴν φιλαοιδὸν Αθηναίῃ θέτο Βιτὼ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης,
εἶπε δέ· Χαῖρε θεὰ, καὶ τήνδ' ἔχε· χήρη ἐγὼ γὰρ
τέσσαρας εἰς ἐτέων ἐρχομένη δεκάδας,
ἀρνεῦμαι τὰ σὰ δῶρα· τὰ δ' ἔμπαλι, Κύπριδος ἔργων
ἅπτομαι· ὥρης γὰρ κρεῖσσον ὁρῶ τὸ θέλειν.

X.

Τὰν πρὶν Ενυαλίοιο καὶ Εἰράνας ὑποφᾶτιν,
μέλπυσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐκ ςομάτων,

T. II. χαλκοπαγῆ σάλπιγγα, γέρας Φερένικος Ἀθάνᾳ,
λήξας καὶ πολέμου καὶ θυμέλας, ἔθετο.

XI.

Ἁ πάρος αἱματόεν πολέμου μέλος ἐν δαῒ σάλπιγξ
καὶ γλυκὺν εἰράνας ἐκπροχέουσα νόμον,
ἄγκειμαι, Φερένικε, τεὸν Τριτωνίδι κούρᾳ
δῶρον, ἐριβρύχων παυσαμένα κελάδων.

XII.

Τριτογενὲς, Σώτειρα, Διὸς φυγοδέμνιε κούρα,
Παλλὰς, ἀπειροτόκου δεσπότι παρθενίης,
βωμόν τοι κεραοῦχον ἐδείματο τόνδε Σέλευκος,
Φοιβείαν ἰαχὰν φθεγγομένου στόματος.

XIII.

Ἀρπαλίων ὁ πρέσβυς, ὁ πᾶς ῥυτὶς ὢν, ὁ λινευτὴς
τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκέ με τὸν σιβύνην,
p. 9. ἐκ πολλοῦ πλειῶνος ἐπεὶ βάρος οὐκέτι χεῖρες
ἔστεγον, ἐς κεφαλὴν δ' ἤλυθε λευκοτέρην.

XIV.

Λείψανον ἀμφίκλαστον ἁλιπλανέος σκολοπένδρας
τοῦτο κατ' εὐψαμάθου κείμενον ἠϊόνος,
δισσάκι τετρόργυιον, ἅπαν πεφορυγμένον ἀφρῷ,
πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι,
Ἑρμῶναξ ἐκίχανεν, ὅτε γριπηΐδι τέχνῃ
εἷλκε τὸν ἐκ πελάγευς ἰχθυόεντα βόλον.

XII. 4. Fort. φοιβείου ἰ. φθεγξαμένου σ. ſive φ. ἰ. φθεγγόμενος στόματι.

XIII. 4. Cod. ἔσθενον.

εὑρὼν δ' ἠέρτησε Παλαίμονι παιδὶ καὶ Ἰνοῖ, T. II.
δαίμοσιν εἰναλίοις δῶς τέρας εἰνάλιον.

## XV.

Πανὶ τάδ' αὔθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνας.
Δᾶμις μὲν θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων·
Κλείτωρ δὲ πλωτῶν τάδε δίκτυα· τῶν δὲ πετεινῶν
ἄῤῥηκτον Πίγρης τάνδε δερχιοπέδαν.
τὸν μὲν γὰρ ξυλόχων, τὸν δ' ἠέρος, ὃν δ' ἀπὸ λίμνας
οὔ ποτε σὺν κενεοῖς οἶκος ἔδεκτο λίνοις.

## XVI.

Εἰναλίων Κλείτωρ τάδε δίκτυα, τετραπόδων δὲ
Δᾶμις, καὶ Πίγρης θῆκεν ὑπηερίων
Πανὶ, κασιγνήτων ἱερὴ τριάς. ἀλλὰ σὺ θήρην
ἠέρι, κὴν πόντῳ, κὴν χθονὶ τοῖσδε νέμε.

## XVII.

Γηραλέον νεφέλας τρῦχος τόδε, καὶ τριέλικτον
ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς νευροτενεῖς παγίδας,
κλωβώς τ' ἀμφιῤῥῶγας, ἀνασπαστώς τε δεράγχας, p. 10.
καὶ πυρὶ θηγαλέως ἰξυπαγεῖς σάλικας,
καὶ τὰν εὔκολλον δρυὸς ἰκμάδα, τόν τε πετεινῶν
ἀγρευτὰν, ἰξῷ μυδαλέον, δόνακα,
καὶ κρυφίω τρίκλωστον ἐπισπαστῆρα βόλοιο,
ἀρήν τε κλαγερῶν λαιμοπέδαν γεράνων,
σοὶ, Πὰν ὦ σκοπιῆτα, γέρας θέτο παῖς Νεολάδα
Κραῦβις, ὁ θηρευτὰς, Αρκὰς ἀπ' Ορχομενῶ.

XVII. 8. Vat. cod. à pr. man. ἄρην, ſed correctum ἤρκειν. Scr. ἄρκυν, quod eſt ap. Suidam. 10. Cod. Vat. κραῦβις.

T. II. XVIII.

Τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον,
τὸν πρὶν ἐρημωτὰν θῆρα Μακηδονίας,
Δαρδανέων ὀλετῆρ', ὁ κεραύνιος εἷλε Φίλιππος,
πλήξας αἰγανέᾳ βρέγμα κυναγέτιδι·
καὶ τάδε σοι βριαρᾶς, Ἡράκλεες, οὐ δίχα βύρσας
θῆκεν, ἀμαιμακέτου κρατὸς ἔρεισμα, κέρα.
πᾶς τοι ὅδ' ἐκ ῥίζας ἀναδέδρομεν· οὔ τι ἀεικὲς
πατρῴας ζαλοῦν ἔργα βοοκτασίας.

XIX.

Τὰν ἔλαφον, Δάδωνα καὶ ἀμφ' Ἐρυμάνθιον ὕδωρ
νῶτά τε θηρονόμου φερβομέναν Φολόας,
παῖς ὁ Θεαρίδεω Λασιώνιος εἷλε Λυκόρμας,
πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ·
δέρμα δὲ καὶ δικέραιον ἀπὸ στόρθυγγα μετώπων
σπασάμενος, κούρᾳ θῆκε παρ' Ἀγροτίδι.

XX.

Ἁ φόρμιγξ, τά τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοίβῳ
Σώσιδος, ἔκ τε Φίλας, ἔκ τε Πολυκράτεος.
p. 11. χὠ μὲν ὀϊστευτὴς κεραὸν βιόν· ἁ δὲ λυρῳδὸς
τὰν χέλυν· ὡ 'γρευτὴς ὤπασε πλεκτὰ λίνα.
ἀλλ' ὁ μὲν ὠκυβόλων ἰῶν κράτος, ἁ δὲ φέροιτο
ἄκρα λύρας, ὁ δ' ἔχοι πρῶτα κυναγεσίας.

XXI.

Σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα Βίτιννα,
εὐτέχνων ἐρατὸν σκυτοτόμων κάματον·

XVIII. 3. Scr. ὀλετήρ.

τὸν δὲ φιλοπλέκτοιο κόμας σφιγκτῆρα Φιλαινὶς, T. II.
  βαπτὸν ἁλὸς πολιῆς ἄνθεσι κεκρύφαλον·
ῥιπίδα δ' Ἀντίκλεια· καλύπτειραν δὲ προσώπου,
  ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον,
ἁ καλὰ Ἡράκλεια· τὸν εὐσπειρῆ δὲ δράκοντα,
  χρύσειον ῥαδινῶν κόσμον ἐπισφυρίων,
πατρὸς Ἀριστοτέλους συνομώνυμος· αἱ συνομήθεις
  ἅλικες Οὐρανίη δῶρα Κυθηριάδι.

## XXII.

Παλλάδι ταὶ τρισσαὶ θέσαν ἅλικες, ἶσον ἀράχνα
  τεῦξαι λεπταλέον στάμον' ἐπιστάμεναι,
Δημὼ μὲν ταλαρίσκον εὔπλοκον, Ἀρσινόα δὲ
  ἐργάτιν εὐκλώστου νήματος ἠλακάταν·
κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις,
  Βακχυλὶς, εὐκρέκτους ᾇ διέκρινε μίτους.
ζώειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος εἵλεθ' ἑκάστα,
  ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνυμένα βίοτον.

## XXIII.

Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν, εὐπάρθενε, πότνα γυναικῶν,
  τὰν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.
καὶ Βιτίη μὲν τάσδε χοροιθαλέας κάμε κούρας, *p. 12.
  λοξά τε Μαιάνδρου ῥεῖθρα παλιμπλανέος·
ξανθὰ δ' Ἀντιάνειρα τὸν ἀγχόθι νήσατο κόσμον,
  πρὸς λαιᾷ ποταμοῦ κεκλιμένον λαγόνι·
τὸν δέ νυ δεξιτερῶν νασμῶν πέλας ἰσοπάλαιστον
  τοῦτον ἐπὶ σπιθαμῇ Βίττιον ἠνύσατο.

T.II. XXIV.

Βιθυνὶς Κυθέρη με τεῆς ἀνεθήκατο, Κύπρι,
μορφῆς εἴδωλον λύγδινον, εὐξαμένη.
ἀλλὰ σὺ τῇ μικκῇ μεγάλην χάριν ἀντιμερίζου,
ὡς ἔθος· ἀρκεῖται δ' ἀνδρὸς ὁμοφροσύνῃ.

XXV.

Η πολύθριξ οὔλας ἀνεθήκατο παρθένος Ἱππη
χαίτας, εὐώδη σμηχομένα κρόταφον·
ἤδη γάρ οἱ ἐπῆλθε γάμου τέλος· αἱ δ' ἐπὶ κούρῃ
μίτραι παρθενίας αἰνέομεν χάριτας.
T.II.p.528. Αρτεμι σῇ δ' ἰότητι γάμος θ' ἅμα καὶ γένος εἴη
τῇ Λυκομηδείῳ παιδὶ φιλαστραγάλῳ.

T.II.p.12. XXVI.

Κερκίδα τὰν ὀρθρινὰ, χελιδονίδων ἅμα φωνᾷ,
μελπομέναν, ἱστῶν Παλλάδος ἀλκυόνα,
τόν τε καρηβαρέοντα πολυῤῥοίβδητον ἄτρακτον,
κλωστῆρα στρεπτᾶς εὔδρομον ἀρπεδόνας,
καὶ πήνας, καὶ τόνδε φιληλάκατον καλαθίσκον,
στάμονος ἀσκητοῦ καὶ τολύπας φύλακα,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἁ φιλοεργὸς
εἰροκόμων Κούρᾳ θήκατο δεσπότιδι.

p. 13. XXVII.

Ἐκ ποτέ τις φρικτοῖο θεᾶς σεσοβημένος οἴστρῳ,
ῥομβητοὺς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους,

XXIV. 2. Cod. μορφᾶς. εὐξαμένα. ὁμοφροσύνα.
XXVI. 3. Scr. πολυροίβδητον.

θηλυχίτων, ἀσκητὸς ἐϋσπείροισι κορύμβοις, T. II.
ἁβρῷ τε στρεπτῶν ἅμματι κεκρυφάλων,
ἡμιάνωρ, κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτρην,
Ζανὸς ἐλαστρηθεὶς γυιοπαγεῖ νιφάδι.
τῷ δέ τοι ἀῤῥίγητος ἐπένθορε ταυροφόνος θὴρ,
ἐς τὸν ἑὸν προμολὰν φωλεὸν ἑσπέριος·
ἀθρήσας δ᾽ εἰς φῶτα, καὶ εὐτρήτοισιν ἀϋτμὰν
μυκτῆρσι βροτέας σαρκὸς ἐρυσσάμενος,
ἔστα μὲν βριαροῖσιν ἐπ᾽ ἴχνεσιν· ὄμμα δ᾽ ἑλίξας
βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄμβριμον ἐκ γενύων.
ἀμφὶ δέ οἱ σμαράγει μὲν ἐναυλιστήριον ἄντρον,
ἄχει δ᾽ ὑλάεις ἀγχινεφὴς σκόπελος.
αὐτὰρ ὁ θαμβήσας φθόγγον βαρὺν, ἐν μὲν ἅπαντα
ἐν στέρνοις ἐάγη θυμὸν ὀρινόμενον·
ἀλλ᾽ ἔμπας ἐρίμυκον ἀπὸ στομάτων ὀλολυγὰν
ἧκεν, ἐδίνησε δ᾽ εὐστροφάλιγγα κόμαν·
χειρὶ δ᾽ ἀνασχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπλατάγησε,
δινωτὸν Ῥείας ὅπλον Ὀλυμπιάδος,
τὸ ζωᾶς ἐπαρωγόν. ἀήθεα γὰρ τότε βύρσης
ταυρείου κενεὸν δοῦπον ἔδεισε λέων,
ἐκ δὲ φυγὼν ὤρουσεν. ἴδ᾽ ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκα
πάνσοφος ἐξευρεῖν ἔκλυσιν Ἀΐδεω.

## XXVIII.

Εὔκολος Ἑρμείας, ὦ ποιμένες, ἔν τε γάλακτι
χαίρων, καὶ δρυΐνῳ σπενδόμενος μέλιτι·

XXVII. 4. Fort. χρυσέῳ τε στρ. 5. Codd. ὕβρις ἀνὴρ κοιλ. Fort. ἁβρὸς ἀνήρ. 21. Fort. βύρσας.

T. II. p. 14. ἀλλ' ὐχ Ηρακλέης· ἕνα δὲ κίλον ἢ παχὺν ἄρνα
αἰτεῖ, καὶ πάντως ἓν θύος ἐκλέγεται.
ἀλλὰ λύκυς εἴργει. τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
ὄλλυται εἴτε λύκων, εἴθ' ὑπὸ τῦ φύλακος;

## XXIX.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια; τίς δ' ἀφόρυκτα
δύρατα, καὶ ταύτας ἀῤῥαγέας κόρυθας,
ἀγκρεμάσας Αρηϊ μιάςορι κόσμον ἄκοσμον;
ὐκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
ἀπτολέμων τάδ' ἔοικεν ἐν οἰνοπλῆξι τεράμνοις
πλάθειν, ὐ θριγκῶν ἐντὸς Ενυαλίυ.
σκῦλά μοι ἀμφίδρυπῖα, καὶ ὀλλυμένων ἅδε λύθρος
ἀνδρῶν, εἴπερ ἔφυν ὁ βροτολοιγὸς Αρης.

## XXX.

Βύκαις ὦ 'πόλλων, τόδε χάλκεον ἔργον Ονατᾶ,
ἀγλαΐης Λητοῖ καὶ Διὶ μαρτυρίη,
ὐθ' ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χὤτι, κατ' αἶνον,
ὄμμαῖα καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ Κρονίδης.
ὐδ' Ηρῃ νεμεσητὸν ἐχεύατο χαλκὸν Ονατᾶς,
ὃν μετ' Ελῃθυίης τοῖον ἀπεπλάσατο.

## XXXI.

Φάσεις, τὰν μὲν Κύπριν ἀνὰ κραναὰν Κνίδον ἀθρῶν,
ἅδε πυ ὡς φλέξει καὶ θεὸς εὖσα λίθον·
τὸν δ' ἐνὶ Θεσπιάδαις γλυκὺν Ιμερον, ὐχ ὅτι πέτρον,
ἀλλ' ὅτι κὴν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ.

XXXI. 2. Fort. ὡς φ. κ. θεὸν ε. λίθος.

τοίυς Πραξιτέλης κάμε δαίμονας, ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλας T. II.

γᾶς, ἵνα μὴ δισσῷ πάντα θέροιτο πυρί.

## XXXII. p. 15.

Τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας

Κύπριν, Απελλείυ μόχθον ὅρα γραφίδος,

ὡς χερὶ συμμάρψασα διάβροχον ὕδατι χαίταν

ἐκθλίβει νοτερῶν ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων.

αὐταὶ νῦν ἐρεῦσιν Αθηναίη τε καὶ Ηρη·

Οὐκ ἔτι σοι μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

## XXXIII.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Αφροδίτην.

Καὶ λίθος ὡς Παφίη θωρήξατο, ἢ τάχα μᾶλλον

εἶδε λίθον Παφίη, καὶ ὤμοσεν· Ηθελον εἶναι.

## XXXIV.

Καὶ Κύπρις Σπάρτας. ὐκ ἄστεσιν οἷά τ᾽ ἐν ἄλλοις

ἵδρυται, μαλακὰς ἑσσαμένα στολίδας·

ἀλλὰ κατὰ κρατὸς μὲν ἔχει κόρυν ἀντὶ καλύπτρας,

ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων κάμακα.

ὐ γὰρ χρὴ τευχέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν

Θρακὸς Ενυαλίυ, καὶ Λακεδαιμονίαν.

## XXXV.

Τρίζυγες αἱ Μῦσαι τᾷδ᾽ ἕσταμεν· ἁ μία λωτὺς,

ἁ δὲ φέρει παλάμαις βάρβιτον, ἁ δὲ χέλυν.

ἁ μὲν Αριστοκλῆος ἔχει χέλυν, ἁ δ᾽ Αγελάδα

βάρβιτον, ἁ Καναχᾶ δ᾽ ὑμνοπόλυς δόνακας.

ἀλλ᾽ ἁ μὲν κράντειρα τόνυ πέλεν· ἁ δὲ μελῳδὸς

χρώματος· ἁ δὲ σοφᾶς εὑρέτις ἁρμονίας.

T. II. p. 16.

XXXVI.

Τίς ποκ' ἀπ' Οὐλύμποιο μετάγαγε παρθενεῶνα,
τὸν πάρος ὠρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
ἐς πόλιν Ανδρόκλοιο, θοῶν βασίλειαν Ιώνων,
τὰν δορὶ καὶ Μώσαις αἰπυτάταν Εφεσον;
ἦ ῥα σὺ φιλαμένα, Τιτυοκτόνε, μέζον Ολύμπω
τὰν τροφὸν, ἐνταυθοῖ τὸν σὸν ἔθευ θάλαμον.

XXXVII.

Ακμαῖος ῥοθίη νηῒ δρόμος, ὠδὲ θάλασσα
πορφύρει τρομερῇ φρικὶ χαρασσομένη·
ἤδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπώροφα γυρὰ χελιδὼν
οἰκία, λειμώνων δ' ἁβρὰ γελᾷ πέταλα.
τοὔνεκα μηρύσασθε διάβροχα πείσματα ναῦται,
ἕλκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων·
λαίφεα δ' εὐϋφέα προτονίζετε. ταῦθ' ὁ Πρίηπος
ὔμμιν ἐνορμίτας παῖς ἐνέπω Βρομίω.

XXXVIII.

Αὔην με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει
ἄμπελος· ὀθνείη δ' ἀμφιτέθηλα κόμη,
ἡ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέψασ' ὀροδάμνοις
βότρυας, ἢ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτέρη.
τοίην μέντοι ἔπειτα τιθηνείσθω τις ἑταίρην,
ἥτις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

XXXIX.

Ο σταδιεὺς Αρίης ὁ Μενεκλέος ὠ κατελέγχει
Περσέα, σὸν κτίστην, Ταρσὲ Κίλισσα πόλι.

τοῖσι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες· ἐδ᾽ ἂν ἐκείνῳ T. II. p. 17.
  ἐδ᾽ αὐτὸς Περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων.
ἢ γὰρ ἐφ᾽ ὑσπλήγων, ἢ τέρματος εἶδέ τις ἄκρε
  ἠίθεον, μέσσῳ δ᾽ ἔ ποτ᾽ ἐνὶ ςαδίῳ.

## XL.

Ταύρε βαθὺν τένοντα, καὶ σιδαρέες
Ατλαντος ὤμες, καὶ κόμαν Ηρακλέες
σεμνάν θ᾽ ὑπήναν, καὶ λέοντος ὄμματα
Μιλησίε γίγαντος ἐδ᾽ Ολύμπιος
Ζεὺς ἀτρέμητος εἶδεν, ἄνδρας ἡνίκα
πυγμὰν ἐνίκα Νικοφῶν Ολύμπια.

## * XLI.

Εἰς ἄγαλμα Ερωτος δεδεμένε.

Τίς δισσὰς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
  ἄμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἷλε δόλῳ;
νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπε
  βάλλε· σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἠϊθέων.

## XLII.

Ταντάλις ἅδε ποχ᾽ ἅδε, δὶς ἑπτὰ τέκνα τεκῦσα
  γαςρὶ μιῇ, Φοίβῳ θῦμα καὶ Αρτέμιδι.
κέρα γὰρ πρὔπεμψε κόραις φόνον, ἄρσεσι δ᾽ ἄρσην·
  δισσοὶ δὲ δισσὰς ἔκτανον ἑβδομάδας.
ἁ δὲ τόσας ἀγέλας μάτηρ πάρος, ἁ πάρος εὔπαις
  ἐδ᾽ ἐφ᾽ ἑνὶ τλάμων λείπετο γηροκόμῳ·
μάτηρ δ᾽ ἐχ ὑπὸ παισὶν, ὕπερ θέμις, ἀλλ᾽ ὑπὸ ματρὸς
  παῖδες ἐς ἀλγεινὲς πάντες ἄγοντο τάφες.

XLII. 6. Planudei codd. λείπεται.

T.II. p.18. Τάνταλε, καὶ δέ σε γλῶσσα διώλεσε, καὶ σέο κούραν·
χἁ μὲν ἐπετρώθη, σοὶ δ᾽ ἔπι δεῖμα λίθος.

XLIII.

Τίπτε, γύναι, πρὸς Ολυμπον ἀναιδέα χεῖρα νένευκας,
ἔνθεον ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀφεῖσα κόμαν;
Λατοῦς παπταίνουσα πολὺν χόλον, ὦ πολύτεκνε,
νῦν στένε τὰν πικρὰν καὶ φιλάβουλον ἔριν.
ἁ μὲν γὰρ παίδων σπαίρει πέλας· ἁ δὲ λιπόπνους
κέκλιται· ᾇ δὲ βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.
καὶ μόχθων οὔπω τόδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσην
ἔῤῥωται τέκνων ἐσμὸς ἀποφθιμένων.
ὦ βαρὺ δακρύσασα γενέθλιον, ἄπνοος αὐτὰ
πέτρος ἔσῃ Νιόβα, κ᾽ Αΐδι τειρομένα.

XLIV.

Επτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν Ομήρου,
Σμύρνα, Χίος, Κολοφὼν, Ιθάκη, Πύλος, Αργος, Αθῆναι.

XLV.

Οἱ μέν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ομηρε,
οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ᾽ ἐνέπουσι Χίον,
οἱ δ᾽ Ιον, οἱ δ᾽ ἐβόασαν εὔκλαρον Σαλαμῖνα,
οἱ δέ νυ τῶν Λαπιθέων ματέρα Θεσσαλίαν·
ἄλλοι δ᾽ ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. εἰ δ᾽ ἐμὲ Φοίβου
χρὴ λέξαι πινυτὰς ἀμφαδὰ μαντοσύνας,
πάτρα σοι τελέθει μέγας Οὐρανὸς, ἐκ δὲ τεκούσης
οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ᾽ ἔπλεο Καλλιόπας.

XLIII. 10. in uno Planudeorum κἀΐδι πειρομένα. ſuperſcripto τ.

XLVI. T. II. p. 19.

Μναμοσύναν ἕλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνυ
Σαπφῦς, μὴ δεκάταν Μοῖσαν ἔχυσι βροτοί.

XLVII.

Παυροεπὴς Ηριννα, καὶ ὐ πολύμυθος ἀοιδαῖς·
ἀλλ' ἔλαχεν Μύσας τῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.
τοιγάρτοι μνήμης ὐκ ἤμβροτεν, ὐδὲ μελαίνης
Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι·
αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν
μυριάδες λήθῃ, ξεῖνε, μαραινόμεθα.
λωΐτερος κύκνυ μικρὸς θρόος, ἠὲ κολοιῶν
κρώγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

XLVIII.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς·
ὐδὲ μάτην ἁπαλοῖς ξυθὸς περὶ χείλεσιν ἑσμὸς
ἔπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σεῖο, μέλι.
μάρτυς ὁ Μαινάλιος κερόεις θεὸς, ὕμνον ἀείσας
τὸν σέο, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων.

* XLIX.

Γράμμα τόδ' Αρήτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
φροντίδι δηναιὐς ἀστέρας ἐφράσατο,
ἀπλανέας τ' ἄμφω καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναργὴς
ἰλλόμενος κύκλοις ὐρανὸς ἐνδέδεται.
αἰνείσθω δὲ καμὼν ἔργον μέγα, καὶ Διὸς εἶναι
δεύτερος, ὅστις ἔθηκ' ἄστρα φαεινότερα.

T. II. p. 20.

## L.

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο, Δωρὶ Κόρινθε;
ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κτέανα;
ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες
Σισύφιαι, λαῶν θ' αἵ ποτε μυριάδες;
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος, πολυκάμμορε, σεῖο λέλειπται,
πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πτόλεμος.
μοῦναι ἀπόρθητοι Νηρηΐδες, Ὠκεανοῖο
κοῦραι, σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

## LI.

Εἰς πόλιν Ἡράκλειαν.

Τίς τόδε μουνόγληνος ἄπαν δωμήσατο Κύκλωψ
λάϊνον Ἀσσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
ἢ ποῖοι χθονὸς υἷες ἀνυψώσαντο γίγαντες
κείμενον ἑπταπόρων ἀγχόθι Πληϊάδων,
ἀκλινές, ἀστυφέλικτον, Ἀθωέος ἶσον ἐρίπνᾳ,
φυρηθὲν γαίης εὐρυπέδοιο βάρος;
δᾶμος ἀεὶ μακάριστος, ὃς ἄστεσιν Ἡρακλείης
οὐρανίων . . . . . εὐρυάλων.

## LII.

Καὶ κραναᾶς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος,
καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῷ Ζᾶνα κατηυγασάμην,
κάπων τ' αἰώρημα, καὶ Ηελίοιο κολοσσόν,
καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάματον,

L. 6. Vat. Cod. ἐξέφαγεν πόλεμος.
LI. 8. In cod. Vat. ſpatium vacuum repletum a recentiore manu, ſed inepte, his verbis: νεφέων τεῦξεν ἐπ' —

μνᾶμά τε Μαυσώλοιο πελώριον· ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον T. II.
Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
κεῖνα μὲν ἠμαύρωτό τε, κἤνιδε νόσφιν Ὀλύμπε
Ἅλιος ὐδέν πω τοῖον ἐπηυγάσατο.

## * LIII. p. 21.

Λιτός τοι δόμος ὗτος, (ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῷ
ἵδρυμαι νοτερῆς δεσπότις ἠϊόνος)
ἀλλὰ φίλος· πόντῳ γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
χαίρω, καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζομένοις.
ἱλάσκευ τὴν Κύπριν· ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
ὔριος, ἢ χαροπῷ πνεύσομαι ἐν πελάγει.

## LIII. a T. II. p. 528.

Νικίεω πόνος ὗτος ἀειζώοιο Νεκυία
ἤσκημαι πάσης ἠρίον ἡλικίης.
δώματα δ' Ἀϊδωνῆος ἐρευνήσαντος Ὁμήρε
γέγραμμαι κείνε πρῶτον ἀπ' ἀρχετύπε.

## LIV. T. II. p. 21.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῦν.

Ἀ δάμαλις, δοκέω, μυκήσεται· ἢν δὲ βραδύνῃ,
χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἴτιος, ὐχὶ Μύρων.

## LV.

Ἀ δάμαλις, δοκέω, μυκήσεται· ἦ ῥ' ὁ Προμηθεὺς
ὐχὶ μόνος· πλάττεις ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

## LVI.

Πηκτόν μοι τις ἄροτρον ἐπ' αὐχένι καὶ ζύγα θέσθω·
εἵνεκα γὰρ τέχνας σεῖο, Μύρων, ἀρόσω.

T. II. LVII.

Εἰ μή μϐ ποτὶ τᾷδε Μύρων πόδας ἥρμοσε πέτρᾳ,
ἄλλαις ἂν νεμόμαν βϐσὶν ὁμϐ δάμαλις.

LVIII.

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι; τίπτε δὲ μυκᾷ;
ἁ τέχνα μαζοῖς ϐκ ἐνέθηκε γάλα.

p.22. LIX.

Βακχυλὶς ἡ Βάκχϐ κυλίκων σποδὸς, ἔκ ποτε νϐσω
κεκλιμένα, Δηοῖ τοῖον ἔλεξε λόγον·
Ην ὀλοϐ διὰ καῦμα φύγω πυρὸς, εἰς ἑκατόν σοι
ἠελίϐς δροσερᾶν πίομαι ἐκ λιβάδων,
ἀβρόμιος καὶ ἄοινος. ἐπεὶ δ' ὑπάλυξεν ἀνάγκην,
αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο·
τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, εὖ διὰ πυκνῶν
σχοίνων ἠελίϐς πλείονας ηὐγάσατο.

LX.

Επτὰ σοφῶν, Κλεόβϐλε, σὲ μὲν τεκνώσατο Λίνδος·
ἀμφὶ δὲ Σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχει·
Πιττακὸν ἁ Μιτυλάνα· Βίαντα δὲ δῖα Πριήνη·
Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα Δίκας·
ἁ Σπάρτα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ Κεκροπὶς αἶα·
πάντας ἀριζάλϐ σωφροσύνας φύλακας.

* LXI.

Αἰάζει πήρη τε, καὶ Ηράκλειον ἄριστον,
βριθὺ Σινωπίτϐ Διογένευς ῥόπαλον,

LIX. 1. Cod. Vat. Βακκυλὶς. 7. λεπτὸν γάρ. Cod. Vatic. quod verum.

καὶ τὸ χύδην ῥυπόεντι πίνῳ πεπαλαγμένον ἔσθος T. II.
διπλάδιον, κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων,
ὅττι τεοῖς ὤμοισι μιαίνεται. ἦ γὰρ ὁ μέν πȣ
ȣ̓ράνιος· σὺ δ' ἔφυς δὺν σποδιῆσι κύων.
ἀλλὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν. ἄλλο λεόντων,
ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὄρωρε τράγων.

## LXII. p. 23.

Δισσᾶν ἐκ βροχίδων ἁ μὲν μία πίονα κίχλαν,
ἁ μία δ' ἱππεία κόσσυφον εἷλε πάγα.
ἀλλὰ τὸ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας ἐς φάος Ηῶς
ȣ̓κέτ' ἀπὸ πλεκτᾶς ἦκε δεραιοπέδας·
ἁ δ' αὖθις μεθέηκε τὸν ἱερόν. ἦν γὰρ ἀοιδῶν
φειδὼ κὴν κωφαῖς, ξεῖνε, λινοςασίαις.

## * LXIII.

Αρτι νεηγενέων σε, χελιδὸν, μητέρα τέκνων
ἄρτι σε θάλπȣσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
ἀΐξας ἔντοσθε νεοσσοκόμοιο καλιῆς
νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις,
καί σε κινυρομέναν ὁπότ' ἀθρόος ἦλθε δαΐξων,
ἤριπεν ἐσχαρίȣ λαβρὸν ἐπ' ἆσθμα πυρός.
ὣς θάνεν ἠλιτοεργός. ἴδ' ὡς Ηφαιςος ἀμύντωρ
τὰν ἀπ' Εριχθονίȣ παιδὸς ἔσωσε γονάν.

## * LXIV.

Θηρευτὴν Λάμπωνα, Μίδȣ κύνα, δίψα κατέκτα,
καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον.

T. II. ποσσὶ γὰρ ὤρυσσεν νοτερὸν πέδον, ἀλλὰ τὸ νωθὲς
πίδακος ἐκ τυφλῆς ἐκ ἐτάχυνεν ὕδωρ·
πίπτε δ' ἀπαυδήσας· εἶτ' ἔβλυσεν. ἦ ἄρα, Νύμφαι,
Λάμπωνι κταμένων μῆνιν ἔθεσθ' ἐλάφων.

LXV.

Σᾶμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ροιτηΐσιν ἀκταῖς
θυμοβαρὴς Αρετὰ μύρομαι ἑζομένα,
p. 24. ἀπλύκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν ὅττι Πελασγῶν
ἐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
τεύχεα δ' ἂν λέξειεν Αχιλλέος· Αρσενος ἀκμᾶς,
ἐ σκολιῶν μύθων, ἄμμες ἐφιέμεθα.

* LXVI.

Ηρωος Πριάμε βαιὸς τάφος, ἐχ ὅτι τοίε
ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

LXVII.

Οὐκ ἔτι θελγομένας, Ορφεῦ, δρύας, ἐκέτι πέτρας
ἄξεις, ἐ θηρῶν αὐτονόμες ἀγέλας·
ἐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, ἐχὶ χάλαζαν,
ἐ νιφετῶν συρμὲς, ἐ παταγεῦσαν ἅλα.
ὤλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
Μναμοσύνας, μάτηρ δ' ἔξοχα Καλλιόπα.
τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' υἱάσιν, ἁνίκ' ἀλάλκειν
τῶν παίδων Αΐδην ἐδὲ θεοῖς δύναμις.

LXVIII.

Ηρώων κάρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,
Ελλάνων βιοτᾷ δεύτερον ἀέλιον,

LXIV. 3. Scr. ὤρυσσε.

Μυσῶν φέγγος Ομηρον, ἀγήραντον ςόμα κόσμυ T. II.

πάντος, ἁλιῤῥόθιος, ξεῖνε, κέκευθε κόνις.

LXIX.

Τὰν μερόπων Πειθὼ, τὸ μέγα ςόμα, τὰν ἴσα Μύσαις

φθεγξαμέναν κεφαλὰν, ὦ ξένε, Μαιονίδεω

ἅδ' ἔλαχον νασῖτις Ιυ σπιλάς· ὐ γὰρ ἐν ἄλλᾳ

ἱερὸν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανὼν ἔλιπεν,

ᾧ νεῦμα Κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ᾧ καὶ Ολυμπον, p. 25.

καὶ τὰν Αἴαντος ναύμαχον εἶπε βίαν,

καὶ τὸν Αχιλλείοις Φαρσαλίσιν Εκτορα πώλοις

ὀςέα Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.

εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθει

καὶ Θέτιδος γαμέταν ἁ βραχύβωλος Ικος.

LXX.

Σαπφώ τοι κεύθεις, χθὼν Αἰολὶ, τὰν μετὰ Μύσαις

ἀθανάταις θνατὰν Μῦσαν ἀειδομέναν,

ἂν Κύπρις καὶ Ερως συνάμ' ἔτραφον, ἇς μέτα Πειθὼ

ἔπλεκ' ἀείζωον Πιερίδων ςέφανον,

Ελλάδι μὲν τέρψιν, σοὶ δὲ κλέος. ὦ τριέλικτον

Μοῖραι δινεῦσαι νῆμα κατ' ἠλακάτας,

πῶς ὐκ ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἦμαρ ἀοιδῷ

ἄφθιτα νησαμένᾳ δῶρ' Ελικωνιάσι;

LXXI.

Οὔνομά μευ Σαπφώ· τόσσον δ' ὑπερέσχον ἀοιδὰν

θηλειᾶν, ἀνδρῶν ὅσσον ὁ Μαιονίδας.

LXVIII. 3. Cod. Vat. ἀγήρατον.

T. II.

## LXXII.

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ανάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσὸς,
ἁβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·
πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβοιντο γάλακτος,
εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ,
ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται,
εἰ δή τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα,
ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε, βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδῇ
πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον.

p. 26.

## LXXIII.

Εἴης ἐν μακάρεσσιν, Ανάκρεον, εὖχος Ιώνων,
μήτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης·
ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὖλον ἀείδοις,
αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης,
ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλην τετραμμένος, ἠὲ Μεγιστῆ,
ἢ Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίεω πλόκαμον,
ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχῳ,
ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.
τρισσοῖς γὰρ, Μούσαισι, Διωνύσῳ, καὶ Ερωτι,
πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος.

## LXXIV.

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν Ανακρείοντος ἀμείβων,
εἴ τι τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος, ὄφρα κεν οἴνῳ
ὀστέα γηθήσῃ τἀμὰ νοτιζόμενα,

LXXIII. 8. Cod. Vat. ἀπὸ τελίδων.

ὡς δ Διωνύσοιο λελασμένος ὔποτε κώμων, T. II.

ὡς δ φιλακρήτυ σύντροφος ἁρμονίης,

μηδὲ καταφθίμενος Βάκχυ δίχα τῦτον ὑποίσω

τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

## LXXV.

Εὕδεις ἐν φθιμένοισιν, Ανάκρεον, ἐσθλὰ πονήσας,

εὕδει δ᾽ ἡ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα,

εὕδει καὶ Σμέρδις, τὸ Πόθων ἔαρ, ᾧ σὺ μελίσδων,

βάρβιτ᾽, ἀνεκρέυ νέκταρ ἐναρμόνιον.

ἠϊθέων γὰρ ἔρωτος ἔφυς σκοπός· ἐς δέ σε μῦνον

τόξα τε καὶ σκολιὰς εἶχεν ἐκηβολίας.

## LXXVI. p. 27.

Τύμβος Ανακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος

εὕδει, χἠ παίδων ζωροτάτη μανίη.

ἀκμὴν λειριόεντι μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ

ἵμερα, καὶ κισσῦ λευκὸς ὄδωδε λίθος.

ὐδ᾽ Αΐδης σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν, ἐν δ᾽ Αχέροντος

ὢν, ὅλος ὠδίνεις Κύπριδι θερμοτέρῃ.

## LXXVII.

Στασίχορον, ζαπληθὲς ἀμετρήτυ στόμα Μάσης,

ἐκτέρισε Κατάνας αἰθαλόεν δάπεδον,

ὗ, κατὰ Πυθαγόρα φυσικὰν φάτιν, ἁ πρὶν Ομήρυ

ψυχὰ ἐν στέρνοις δεύτερον ᾠκίσατο.

LXXIV. 5. In aliis libris legitur ὡς δ Διωνύσυ μεμελημένος ὕασι κῶμος.

LXXV. 5. Fort. ἠϊθέῳ γάρ.

T. II. LXXVIII.

Ἴβυκε, ληϊσταί σε κατέκτανον ἔκ ποτε νήσου
βάντες ἐρημαίην ἄστιβον ἠϊόνα,
πόλλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος, αἵ τοι ἵκοντο
μάρτυρες, ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον.
οὐδὲ μάτην ἰάχησας, ἐπεὶ ποινῆτις Ερινννὺς
τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σεῖο φόνον,
Σισυφίην κατὰ γαῖαν. ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
ληϊστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κανὼν Αἴγισθος ἀοιδὸν
ὄμμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν Εὐμενίδων.

LXXIX.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
χαλκευτὰν, κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις,
p. 28. οὗ μέλος εἰσαΐων φθέγξαιό κεν, ὡς ἀπὸ Μουσέων
ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεβλίσατο.

LXXX.

Διογένευς τόδε σῆμα, σοφοῦ κυνὸς, ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον,
ᾧ μία τις πήρα, μία διπλοὶς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα
σκήπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνας.
ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἴτ' ἄφρονες, ὡς ὁ Σινωπεὺς
ἐχθαίρει φαῦλον πάντα, καὶ εἰν Ἀΐδῃ.

LXXXI.

Τῆνος ὅδε Ζήνων Κιτίῳ φίλος, ὃς ποτ' Ολυμπον
ἔδραμεν, οὐκ Οσσῃ Πήλιον ἀνθέμενος,

LXXIX. 4. Codd. ἀπεπλάσατο.

ὐδὲ τά γ' Ηρακλῆος ἀέθλεε· τὰν δὲ πετ' ἄρχα T. II.
ἀτραπιτὸν μύνας εὗρε σαοφροσύνας.

LXXXII.

Οὐχὶ βαθυζώνων Ιππαρχία ἔργα γυναικῶν,
τῶν δὲ Κυνῶν ἑλόμαν ῥωμαλέον βίοτον·
ὐδ' ἐμοὶ ἀμπεχόναι περονάτιδες, ὐ βαθύπελμος
εὐμαρὶς, ὐ λιπόων εὔαδε κεκρύφαλος·
θυλὰς δὲ σκίπωνι συνέμπορος, ἅ τε συνῳδὸς
δίπλαξ, καὶ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος.
ἄμμι δὲ Μαιναλίας κάῤῥων βίος ἦς Αταλάντας
τόσσον, ὅσον σοφία κρέσσον ὀρειδρομίας.

LXXXIII.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ καὶ ἁλυργίδι, καὶ σὺν Ερωτι
θρυπτομένην, ἁπαλῆς Κύπριδος ἁβροτέραν
Λαΐδ' ἔχω, πολιῆτιν ἁλιζώνοιο Κορίνθυ, p. 29.
Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων,
τὴν θνητὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ἧ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
πλείονες, ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος,
δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην·
ἧς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκῳ,
ἧς ἔτι κηώεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ὀστεῦν,
καὶ λιπαραὶ θυόεν ἆσθμα πνέυσι κόμαι·
ᾗ ἔπι καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος Αφρογένεια,
καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν Ερως.
εἰ δ' ὐ πάγκοινον δύλην θέτο κέρδεος εὐνὴν,
Ελλὰς ἂν, ὡς Ελένης, τῆσδ' ὕπερ ἔσχε πόνον.

LXXXII. 3. Cod. Vat. ὐδὲ βαθύπεπλος. 5. Vulgo θύλας δέ.
8. Cod. Vat. ὀρειδρομίης.

T. II.

## LXXXIV.

Οὐ νούσῳ Ῥοδόπα τε καὶ ἁ γενέτειρα Βοίσκα,
οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα·
ἀλλ' αὐταὶ, πάτρας ὁπότ' ἔφλεγεν ἄστυ Κορίνθου
γοργὸς Ἄρης, ἀΐδαν ἄλκιμον εἱλόμεθα.
ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρῳ,
οὐδ' ἰδίου φειδὼ δύσμορος ἔσχε βίου,
ἅψε δ' ἐναυχένιον δειρᾷ βρόχον· ἦς γὰρ ἀμείνων
δουλοσύνας ἁμῖν πότμος ἐλευθέριος.

## LXXXV.

α Φράζε, γύναι, γενεὴν, οὔνομα, χθόνα. β Καλλιτέλης μὲν
ὁ σπείρας· Πρηξὼ δ' οὔνομα· γῆ δὲ Σάμος.
α σᾶμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσε; β Θεόκριτος, ὁ πρὶν ἄθικτα
ἁμετέρας λύσας ἅμματα παρθενίας.
α πῶς δ' ἔθανες; β λοχίοισιν ἐν ἄλγεσιν. α εἰπὲ δὲ ποίην
ἦλθες ἐς ἡλικίην. β δισσάκις ἑνδεκέτις.
p. 30. α ἦ καὶ ἄπαις; β οὔ, ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητι
Καλλιτέλη, τριέτη παῖδ' ἔτι νηπίαχον.
α ἔλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὴν τρίχα. β καὶ σὸν, ὁδῖτα,
οὔριον ἰθύνοι πάντα Τύχη βίοτον.

## LXXXVI.

α Εἰπὲ, γύναι, τίς ἔφυς. β Πρηξώ. α τίνος ἔπλεο πατρός;
β Καλλιτέλευς. α πάτρας δ' ἐκ τίνος ἐσσί; β Σάμου.
α μνᾶμα δέ σου τίς ἔτευξε; β Θεόκριτος, ὅς με σύνευνον
ἤγετο. α πῶς δ' ἐδάμης; β ἄλγεσιν ἐν λοχίοις.

LXXXIV. In Vat. cod. Theſſalonicenſi Antipatro tribuitur.
LXXXV. 9. In cod. marg. Scr, πολιήν. recte.

α εἰν ἔτεσιν τίσιν εὖσα; β δὶς ἕνδεκα. α παῖδα δὲ λείπεις; T. II.
β νηπίαχον τρισσῶν Καλλιτέλη ἐτέων.
α ζωῆς τέρμαθ' ἵκοιτο μετ' ἀνδράσιν. β καὶ σέο δοίη
παντὶ Τύχη βιότῳ τερπνὸν, ὁδῖτα, τέλος.

## LXXXVII.

α Μαστεύω τίς σευ τίς ἐπὶ σταλάτιδι πέτρᾳ,
Λυσιδίκα, γλυπτὸν τόνδ' ἐχάραξε νόον·
ἁνία γὰρ καὶ κημὸς, ὅ τ' εὐόρνιθι Ταναγρᾷ
οἰωνὸς βλαστῶν, θοῦρος ἐγερσιμάχας.
οὐχ ἅδεν, οὐδ' ἐπέοικεν ὑπωροφίοισι γυναιξίν·
ἀλλὰ τά τ' ἠλακάτας ἔργα καὶ ἱστοπόδων.
β τὰν μὲν ἀνεγρομέναν με ποτ' εἴρια νύκτερος ὄρνις,
ἁνία δ' αὐδάσει δώματος ἡνίοχον·
ἱππαστὴρ δ' ὅδε κημὸς ἀείσεται οὐ πολύμυθον,
οὐ λάλον, ἀλλὰ καλᾶς ἔμπλεον ἀσυχίας.

## LXXXVIII.

Μὴ θάμβει, μάστιγα Μυροῦς ἐπὶ σήματι λεύσσων,
γλαῦκα, βιὸν, χαροπὸν χᾶνα, θοὰν σκύλακα.
τόξα μὲν αὐδάσει τὰν ἔντονον ἀγέτιν οἴκου, p. 31.
ἁ δὲ κύων, τέκνων γνήσια καδεμέναν·
μάστιξ δ' οὐκ ὀλοὰν, ξένε, δεσπότιν, ἀλλ' ἀγέρωχον
δμωσὶ, κολάστειραν δ' ἔνδικον ἀμπλακίας·
τὰν δὲ δόμων φυλακᾶς μελεδήμονα χὰν ἀγορεύει,
ἁ δὲ γλαὺξ, γλαυκᾶς Παλλάδος ἀμφίπολον.

LXXXVII. 1. Cod. Vat. τίς ἐναγὶς σ. σταλατίδι πέτρῃ. Scr. M. τί τεῦ τις ἐπί.
LXXXVIII. 2. Scr. χᾶνα, βιὸν, χαροπὸν γλαῦκα, θ. σ. 7. Cod. Vat. φύλακα μ. τάνδ'. 8. Cod. γλαὺξ ἅδε γλαυκᾶς.

T. II. τοιοῖσδ' ἀμφ' ἔργοισιν ἐγάθεον, ἔνθεν ὕμευνος
τοιάδ' ἐμᾷ στάλᾳ σύμβολα τεῦξε Βίτων.

## LXXXIX.

Τὰν μὲν ἀεὶ πολύμυθον, ἀεὶ λάλον, ὦ ξένε, κίσσα
φάσει· τὰν δὲ μέθας σύντροφον, ἅδε κύλιξ·
τὰν Κρῆσσαν δὲ τὰ τόξα· τὰ δ' εἴρια, τὰν φιλοεργόν·
ἄνδεμα δ' αὖ μίτρας, τὰν πολιοκρόταφον·
τοιάνδε σταλουργὸς ὅδ' ἔκρυφε Βιττίδα τύμβος,
Τιμέλου ἄχραντον νυμφιδίαν ἄλοχον.
ἀλλ' ὦ 'νερ καὶ χαῖρε, καὶ οἰχομένοισιν ἐς Αἴδαν
τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὄπαζε χάριν.

## XC.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος, ἧς ἐπὶ τύμβῳ
γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὁρῇς κύλικα.
ἡ δὲ φιλάκρητος καὶ ἀεὶ λάλος οὐκ ἐπὶ τέκνοις
μύρεται, οὐ τεκέων ἀκτεάνῳ πατέρι·
ἓν δὲ τάδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἠρίον, ὅττι τὸ Βάκχου
ἅρμενον οὐ Βάκχου πλῆρες ἔπεστι τάφῳ.

## XCI.

Εἰπὲ, λέων, φθιμένοιο τί πρὸς τάφον ἀμφιβέβηκας,
βουφόνε; τίς τᾶς σᾶς ἄξιος ἦν ἀρετᾶς;
p. 32. β υἱὸς Θευδώροιο Τελευτίας, ὃς μέγα πάντων
φέρτερος ἦν, θηρῶν ὅσσον ἐγὼ κέκριμαι.
οὐχὶ μάταν ἔστακα, φέρω δέ τι σύμβολον ἀλκᾶς
ἀνέρος· ἦν γὰρ δὴ δυσμενέεσσι λέων.

XCII

LXXXIX. 6. Codd. τὰν τιμελάχραντον. Cod. Vat. τὰν non habet.

XCII. T. II.

[α] Ὄρνι, Διὸς Κρονίδαο διάκτορε, τεῦ χάριν ἕστας
γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβον Ἀριστομένους;
[β] ἀγγέλλω μερόπεσσιν ὅθ' οὕνεκεν ὅσσον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμαν, τόσσον ὅδ' ἠϊθέων.
δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσσουσι πέλειαι·
ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

XCIII.

Ἀστάλα, φέρ' ἴδω, τίν' ἔχει νέκυν. ἀλλὰ δέδορκα
γράμμα μὲν οὐδέν πω τμαθὲν ὕπερθε λίθου,
ἐννέα δ' ἀστραγάλους πεπτηότας· ὧν πίσυρες μὲν
πρᾶτοι Ἀλεξάνδρου μαρτυρέουσι βόλον,
οἱ δὲ τὸ τᾶς νεότατος ἐφήλικος ἄνθος, Ἔφηβον,
εἷς δ' ὅ γε μανύει Χῖον ἀφαυρότερον.
ἦ ῥα τόδ' ἀγγέλλοντι, καὶ ὁ σκάπτροισι μεγαυχὴς
χὡ θάλλων ἥβᾳ τέρμα τὸ μηδὲν ἔχει,
ἢ τὸ μὲν οὔ; δοκέω δὲ ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν
ἰὸν, Κρηταιεύς ὥς τις ὀϊστοβόλος.
ἧς ὁ θανὼν Χῖος μὲν, Ἀλεξάνδρου δὲ λελογχὼς
οὔνομ', ἐφηβαίῃ δ' ὤλετ' ἐν ἡλικίᾳ.
ὡς εὖ τὸν φθίμενον νέον ἄκριτα, καὶ τὸ κυβευθὲν
πνεῦμα δι' ἀφθέγκτων εἶπέ τις ἀστραγάλων.

* XCIV. P. 33.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
ἦν ὄϊς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.

†

XCIII. 2. Cod. δμαθέν. Fort. γλυφθέν.



† XCII. 5. leg. ἐφεδρεύοντι.

T. II. ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων. ἀμνὴν λύκος, ἔκτανε δ' ὠδὶς
τὴν δάμαλιν· πενίης ὤλετο βουκόλιον.
πηροδέτῳ δ' ὅ γ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας,
οἰκτρὸς ἀμυκήτῳ κάτθανε πὰρ καλύβῃ.

## * XCV.

Εἶχεν Ἀριστείδης ὁ βοκέῤῥιος οὐκ ἀπὸ πολλῶν
πολλὰ, μιῆς δ' οἶος καὶ βοὸς εὐπορίην.
ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὐτῷ
θήρ τις οἶν, τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη.
μισήσας δ' ἀβληχρὲς ἐπαύλιον, ἅμματι πήρης
ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδες ἐκρέμασε.

## * XCVI.

Πύῤῥος ὁ μουνερέτης ὀλίγῃ νηὶ λεπτὰ ματεύων
φυκία, καὶ τριχίνης μαινίδας ἐκ καθέτου,
ἠϊόνων ἀποτῆλε τυπεὶς κατέδυπε κεραυνῷ·
νηῦς δὲ πρὸς αἰγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη,
ἀγγελίην θείῳ καὶ λιγνύϊ μηνύουσα,
καὶ φράσεν· Ἀργώην δ' οὐκ ἐπόθησε τρόπιν.

## XCVII.

Καλλιγένευς Διόδωρον Ὀλύνθιον ἴσθι θανόντα
ἐν λιμένι, πρώρης νύκτερον ἐκχύμενον,
δαιτὸς ἐπεὶ τὸ περισσὸν ἀπήμεεν. ἃ πόσον ὕδωρ
ὤλεσε τὸν τόσσῳ κεκριμένον πελάγει.

## XCVIII.

p. 34. Ἤδη μὲν κροκόεις Πιτανάτιδι πίτναπο νύμφα
Κλειναρέτα χρυσέων παστὸς ἔσω θαλάμων,

καδεμόνες δ' ἥλποντο διωλένιον φλόγα πεύκας T. II.
ἅψειν ἀμφοτέραις αἰσχόμενοι παλάμαις,
Δαμὼ καὶ Νίκιππος· ἀφαρπάξασα δὲ νῦσος
παρθενικὰν, Λάθας ἄγαγεν ἐς πέλαγος.
ἀλγειναὶ δ' ἐκάμοντο συνάλικες, οὐχὶ θυρέτρων,
ἀλλὰ τὸν Ἀΐδεω στερνοτυπῆ πάταγον.

## XCIX.

Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατὴρ, ἔτι μυρία μάτηρ
τειρομένα θαλεροὺς ἠκίσατο πλοκάμους·
πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμάσας
Ἀνδρόμαχος δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.
ἁ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἑὰν ὠλόψατο χαίταν,
καὶ πλατὺς Εὐρώπας ἐστονάχησε δόμος.
καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα Σελάνα
ἄστρα καὶ οὐρανίας ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.
ὤλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χέρσου,
πρὶν πατέρων νεαρᾷ σκᾶπτρον ἑλεῖν παλάμᾳ·
οὐδέ σε νὺξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο. δὴ γὰρ ἄνακτας
τοίους οὐκ Ἀΐδας, Ζεὺς δ' ἐς Ὄλυμπον ἄγει.

## C.

Εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδου μαχεσαμένους πρὸς Πέρσας ἐν Θερμοπύλαις.

Οἵδ' Ἀΐδαν στέρξαντες ἐνύπνιον, οὐχ, ἅπερ ἄλλοι
στάλαν, ἀλλ' ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς ἔλαχον.

## CI.

Ἰσσοῦ ἐπὶ προμολῇσιν ἁλὸς παρὰ κῦμα Κιλίσσης P. 35.
ἄγριον, αἱ Περσῶν κείμεθα μυριάδες,

T. II. ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνος, οἵ ποτ' ἄνακτι
Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεσπόμεθα.

CII.

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζώοντα γάλακτι,
ἴχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρεισάμενον,
ὁ Θρῄξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἁλὸς οἶδμα,
κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε νηπιάχου.
Ἰνοῖ, ἀνοικτίρμων τις ἔφυς θεὸς, ἣ Μελικέρτεω
ἥλικος οὐκ Ἀΐδην πικρὸν ἀπηλάσαο.

CIII.

Δμώϊον Ἱπποκράτευς ἔθανε βρέφος, ἐς πλατὺ πόντου
χεῖλος γειτοσύνης ἑρπύσαν ἐκ καλύβης,
πλεῖον ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν ποτόν. ἔῤῥε θάλασσα,
ἣ βρέφος ὡς μήτηρ ψεύσαο δεξαμένη.

CIV.

Ἠ που σε χθονίας, Ἀρετημιὰς, ἐξ ἀκάτοιο
Κωκυτοῦ θεμέναν ἴχνος ἐπ' ἀϊόνι,
οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέῳ φορέουσαν ἀγοστῷ
ᾤκτειραν θαλεραὶ Δωρίδες εἰν Ἀΐδᾳ,
πευθόμεναι τέο κῆρα· σὺ δὲ ξαίνουσα παρειὰς
δάκρυσιν, ἐξεῖπες, φεῦ, ἀνιαρὸν ἔπος·
Διπλόον ὠδίνασα φίλον τέκος, ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
Εὔφρονι καλλιπόμαν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένοις.

p. 36. CV.

Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ ἁρπάκτειραν ἐρύκων
σπέρματος, ὑψιπετῆ Βιστονίαν γέρανον,

CIV. 7. Scr. ὠδίνασα, φίλαι, τέκος —

ῥινοῦ χερμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων, T. II.
Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος.
καί με τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα
σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον
ἠελίου χήρωσεν. ἴδ' ὡς τὰ κατ' αἰθέρα λεύσσων
τοὐν ποσὶν οὐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον.

## CVI.

Δᾶμις ὁ Νικαιεὺς ἐλαχὺ σκάφος ἔκ ποτε πόντου
Ἰονίου ποτὶ γᾶν ναυστολέων Πέλοπος,
φορτίδα μὲν καὶ πάντα νεὼς ἐπιβήτορα λαὸν,
κύματι καὶ συρμῷ πλαζομένους ἀνέμων,
ἀσκηθεὶς ἐσάωσε· καθιεμένης δ' ἐπὶ πέτραις
ἀγκύρης, ψυχρῶν κάτθανεν ἐκ νιφάδων
μύσας ὁ πρέσβυς. ἴδ' ὡς λιμένα γλυκὺν ἄλλοις
δοὺς, ξένε, τὸν Λήθης αὐτὸς ἔδυ λιμένα.

## * CVII.

Οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι, ἢ Διὸς ὄμβρον
μέμψομ'· ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφότεροι.
ἀγρόθε γὰρ κατιόντα Πολύξενον ἔκ ποτε δαιτὸς
τύμβος ἔχει γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων·
κεῖται δ' Αἰολίδος Σμύρνης ἑκάς. ἀλλά τις ὄρφνης
δειμαίνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίην.

## * CVIII. p. 37.

Πᾶσα θάλασσα θάλασσα· τί Κυκλάδας, ἢ στενὸν Ἕλλης
κῦμα, καὶ ὀξείας ἠλεὰ μεμφόμεθα;

CVI. 1. Cod. Vat. Δ. ὁ Νησαεύς. in regio Plan. ὁ Νησαιεύς. in cod. I. Laſcaris ὁ Νικαεὺς et ſupraſcriptum Νικαιεύς.

T. II. ἄλλως τοὔνομ' ἔχουσιν· ἐπεὶ τί με, τὸν προφυγόντα
κεῖνα, Σκαρφαιεὺς ἀμφεκάλυψε λιμήν;
νόσιμον εὐπλοΐην ἀρῶτό τις. ὡς τά γε πέντε
πόντος, ὁ τυμβευθεὶς οἶδεν Ἀρισαγόρης.

## * CIX.

Χειμερίην καίουσαν ἐφ' ἑσίῃ ἄνθρακα Γοργὼ
τὴν γρηῦν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος·
πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα κατήμυσεν. ἦν ἄρα μέσση
γήρως καὶ θανάτου λειπομένη πρόφασις.

## CX.

Τοῦτό τοι, Ἀρτεμίδωρε, τεῷ ἐπὶ σάματι μάτηρ
ἴαχε, δωδεκέτη σὸν γοάουσα μόρον·
Ὤλετ' ἐμᾶς ὠδῖνος ὁ πᾶς πόνος εἰς πόνον, εἰς πῦρ,
ὤλετο Παμμένεος γειναμένου κάματος·
ὤλετ' ἀπευθής μοι τέρψις σέθεν. ἐς γὰρ ἄκαμπτον,
ἐς τὸν ἀνόστητον χῶρον ἔβης ἐνέρων,
οὐδ' ἐς ἐφηβείαν ἐλθὼν, τέκος· ἀντὶ δὲ σεῖο
στάλα, καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.

## * CXI.

Αὐτοῦ σοι παρ' ἄλωνι, δυηπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ,
ἠρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμαν,
ὄφρα σε καὶ φθίμενον Δηοῦς σταχυητρόφος αὖλαξ
θέλγῃ, ἀροτραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

CX. 3. Scr. εἰς σποδόν.

## ΔΑΦΙΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. T.III.p.330.

Πορφύρεοι μώλωπες, ἀποῤῥινήματα γάζης
Λυσιμάχυ, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.

## ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ. T.II.p.38.

I.

Αρτεμι, Δηϊέτητι γάμος θ' ἅμα καὶ γένος εἴη,
τῇ Λυκομηδείῃ παιδὶ φιλαστραγάλῳ.

II.

Αρτεμι τόξα λαχῦσα καὶ ἀλκήεντας οἰςὺς,
σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδε λέλοιπε κόμης
Αρσινόη θυόεν παρ' ἀνάκτορον, ἡ Πτολεμαίυ
παρθένος, ἱμερτῦ κειραμένη πλοκάμυ.

III.

Ουτ' ἀπὸ Μεσσάνας, ὔτ' Αργόθεν εἰμὶ παλαιςάς·
Σπάρτα μοι Σπάρτα κυδιάνειρα πάτρις.
κεῖνοι τεχνάεντες· ἔγωγε μὲν, ὡς ἐπέοικε
τοῖς Λακεδαιμονίων παισὶ, βίᾳ κρατέω.

III. a T.III.p.331.

Εἰς Ηρακλέα προσμαχόμενον τῷ ἐν Νεμέᾳ λέοντι.

Εκ Νεμέας ὁ λέων· ἀτὰρ ὁ ξένος Αργόθεν αἷμα,
μείζων δὲ θηρῶν ὃς μὲν, ὁ δ' ἡμιθέων.

II. 1. Cod. ἀκήεντας. Suid. ἀλκήεντας.

ἔρχονται δ' ἐς ἀγῶνα, καταντίον ὄμμα βαλόντες
λοξὸν ὑπὲρ ζωᾶς καὶ βιοτᾶς σφετέρας.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' Ἄργεος ἀνέρα νικᾶν,
ἔμβατος ὡς ἂν τοι καὶ Νεμέα τελέθῃ.

T. II. p. 38. IV.

Καί ποτε Θυμώδης, τὰ παρ' ἐλπίδα κήδεα κλαίων
παιδὶ Λύκῳ κενεὸν τȣ̃τον ἔχευε τάφον.
ȣ̓δὲ γὰρ ὀθνείην ἔλαχεν κόνιν, ἀλλά τις ἀκτὴ
νηϊὰς, ἢ νήσων ποντιάδων τις ἔχει·
ἔνθ' ὅ γε πȣ, πάντων κτερέων ἄτερ, ὀςέα φαίνει
γυμνὸς ἐπ' ἀξείνȣ κείμενος αἰγιαλȣ̃.

p. 39. V.

Ὀρφέα Θρηϊκίησι παρὰ προμολῇσιν Ὀλύμπȣ
τύμβος ἔχει, Μȣ́σης υἱέα Καλλιόπης,
ᾧ δρύες ȣ̓κ ἀπίθησαν, ὅτῳ συνάμ' ἕσπετο πέτρη
ἄψυχος, θηρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλαι,
ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυςηρίδας εὕρετο Βάκχȣ,
καὶ ςίχον ἡρώῳ ζευκτὸν ἔτευξε ποδὶ,
ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα,
καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρᾳ.

VI.

Ὧδ' ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' ἀείρας
τεθνάμεν ἢ φεύγειν εἵλετ' Ἀριςαγόρας,
υἱὸς Θευπόμπȣ. μὴ θαῦμ' ἔχε· Δωρικὸς ἀνὴρ
πατρίδος, ȣ̓ ζωᾶς, ὀλλυμένας ἀλέγει.

VII.

Ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήϊον ὔμμιν ὁ τύμβος
Γύλλιν ὑπὲρ Θυρέας ȣ̃τος ἔχει φθίμενον,
ἄνδρα, ὃς Ἀργείων τρεῖς ἔκτανε, καὶ τόδε γ' εἶπε·
Τεθναίην, Σπάρτας ἄξια μησάμενος.

VIII. T. II.

Ὤλεο δὴ πατέρων παρὰ ληΐδα καὶ σὺ Μαχάτα,
δριμὺν ἐπ' Αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
πρωθήβας· χαλεπὸν γὰρ Αχαιϊκὸν ἄνδρα νοῆσαι
ἄλκιμον, εἰς πολιὰν ὅςις ἔμεινε τρίχα.

IX. p. 40.

Εςης ἐν προμάχοις, Χαιρωνίδη, ὧδ' ἀγορεύσας,
Η μόρον, ἢ νίκαν, Ζεῦ, πολέμοιο δίδε,
ἡνίκα τοι περὶ τάφρον Αχαιΐδα τῇ τότε νυκτὶ
δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνε.
ναὶ μὴν ἀλλ' ἀρετή σε διακριδὸν ἄλις ἀείδει,
θερμὸν ἀνὰ ξείνην αἷμα χέαντα κόνιν.

X.

Πρός σε Διὸς Ξενίε γεγνόμεθα, πατρὶ Χαρίνω
ἄγγειλον Θήβην, ὦ 'νερ, ἐπ' Αἰολίδα
Μῆμιν καὶ Πολύνεικον ὀλωλότε, καὶ τόδε φαίης,
ὡς ε τὸν δόλιον κλαίομεν ἄμμι μόρον,
καίπερ ὑπὸ Θρηκῶν φθίμενοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κείνε
γῆρας ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ.

XI.

Υςατον, ὦ Φώκαια, κλυτὴ πόλι, τῦτο Θεανὼ
εἶπεν ἐς ἀτρύγετον νύκτα κατερχομένη·
Οἴμοι ἐγὼ δύςηνος· Απέλλιχε, ποῖον, ὅμευνε,
ποῖον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περῇς πέλαγος;

IX. 5. Scr. ἀρετᾶς σε δ. Αλὶς ἀείδει.
X. 1. Codd. πρὸς Διὸς.

Τ. II. αὐτὰρ ἐμεῦ σχεδόθεν μόρος ἵσαται. ὡς ὄφελόν γε
χειρὶ φίλῃ τὴν σὴν χεῖρα λαβοῦσα θανεῖν.

XII.

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν καὶ τίμιον, ὦ παριόντες,
τῷ χρηστῷ ΧΑΙΡΕΙΝ εἴπατε Πραξιτέλει·
ἦν δ' ὡ 'νὴρ Μουσῶν ἱκανὴ μερὶς, ἠδὲ παρ' οἴνῳ
κρήγυος· ὦ χαίροις Ἀνδρὶε Πραξίτελες.

p. 41. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ

I.

Μυριόπουν σκολόπενδραν ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθεὶς
πόντος Ιαπύγων ἔβρασ' ἐπὶ σκοπέλους·
καὶ τόδ' ἀπὸ βλοσυροῦ σελάχευς μέγα πλευρὸν ἀνῆψαν
δαίμοσι βουφόρτων κοίρανοι εἰκοσόρων.

II.

Εἰνάλιε λαβύρινθε, τύ μοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκεν,
ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὑράμενος;
παίγνιον ἀντριάσιν Διονύσιος ἄνθετο Νύμφαις
(δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωριάδος)
υἱὸς Πρωτάρχου· σκολιὸς δ' ἐξέπλυσε πορθμὸς,
ὄφρ' εἴην λιπαρῶν παίγνιον Ἀντριάδων.

III.

Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμνοῦ,
Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασε πέτασον,

I. 2. Cod. σκοπέλοις.
III. In cod. Vat. hoc carmen Theodoro tribuitur.

καὶ ¹δίβολον περόναν, καὶ ϛλεγγίδα, καὶ τὸ τανυσθὲν T. II.
τόξον, καὶ τριβάκην γλοιοπότιν χλαμύδα,
καὶ σχίζας, καὶ σφαῖραν ἀείβολον. ἀλλὰ σὺ δέξαι
δῶρα φιλευτάκτυ, δαῖμον, ἐφηβοσύνας.

IV.

Ἄρτεμις, ἡ Γόργοιο φύλαξ κτεάνων τε καὶ ἀγρῦ,
τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάυ δὲ φίλυς·
καί σοι ἐπιῤῥέξει Γόργος χιμάροιο νομαίης p. 42.
αἷμα, καὶ ὡραίυς ἄρνας ἐπὶ προθύροις.

V.

Ἅλικες αἵ τε κόμαι καὶ ὁ κρώβυλος, ἃς ἀπὸ Φοίβῳ
πέξατο μολπαςᾷ Κῶμος ὁ τετραετής·
αἰχματὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα
παῖς Ηγησιδίκυ πίονα τυροφόρον.
Ὤπολλον, θείης τὸν κρώβυλον εἰς τέλος ἄνδρα
οἴκυ καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

VI.

---

Καλῷ σὺν τέττιγι Χαρισθένεος τρίχα τήνδε
κυρόσυνον κύραις θῆκ' Αμαρυνθιάσι
σὺν βοῒ χερνιφθέντα. πάϊς δ' ἶσον ἀςέρι λάμπει,
πωλικὸν ὡς ἵππος χνῦν ἀποσεισάμενος.

VII.

Στᾶθι πέλας, δάκρυσον ἰδὼν, ξένε, μυρία πένθη
τᾶς ἀθυρογλώσσυ Ταντάλιδος Νιόβας,
ἇς ἐπὶ γᾶς ἔςρωσε δυωδεκάπαιδα λοχείην
ἄρτι, τὰ μὲν, Φοίβυ τόξα, τὰ δ', Αρτέμιδος.

V. 5. Scr. κρωβύλυ.

T. II. ἁ δὲ λίθῳ καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχοισα

πετρῦται· στενάχει δ' ὑψιπαγὴς Σίπυλος.

ΘΝΑΤΟΙΣ ΕΝ ΓΛΩΣΣΑι ΔΟΛΙΑ ΝΟΣΟΣ, ΑΣ ΑΧΑΛΙΝΟΣ

ΑΦΡΟΣΥΝΑ ΤΙΚΤΕΙ ΠΟΛΛΑΚΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑΝ.

p. 43. VIII.

Μνασάλκεος τὸ σᾶμα τῶ Πλαταιΐδα,

τῶ 'λεγειοποιῶ.

ἁ Μῶσα δ' αὐτῶ τᾶς Σιμωνίδα πλάτας

ἧς ἀποσπάραγμα·

κενὰ τε γάρ τοι κἀπιλακυθίςρια,

διθυραμβοχώνα.

τέθνακε, μὴ βάλωμες· εἰ δέ κε ζόῃ,

τύμπανόν γ' ἐφύση.

IX.

Εὐφορίων, ὁ περισσὸν ἐπιςάμενός τι ποιῆσαι,

Πειραϊκοῖς κεῖται τοῖσδε παρὰ σκέλεσιν.

ἀλλὰ σὺ τῷ μύςῃ ῥοιὴν, ἢ μῆλον ἄπαρξαι,

ἢ μύρτον· καὶ γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει.

X.

Ὤιχεο ἀσκίπων, Κινησία, Ἑρμῦ λάτρις,

ἐκτίσων Ἀΐδῃ χρεῖος ὀφειλόμενον,

γυῖα ἔτ' ἄρτια πάντα φέρων· χρήςην δὲ δίκαιον

εὑρὼν σε, ςέργει παντοβίης Ἀχέρων.

VIII. 1. Scr. Πλαταιΐδα ſive Πλαταιάδα.
X. 3. Cod. γήραϊ τ' ἄρτια. Fort. γήρᾳ ἔτ'.

XI. T. II.

Οὕτω δὴ Πύλιον τὸν Ἀγήνορος, ἄκριτε Μοῖρα,
πρώϊον ἐξ ἥβας ἔθρισας Αἰολέων,
Κῆρας ἐπισσεύσασα βίου κύνας. ὦ πόποι, ἀστὴρ
οἷος ἀμειδήτῳ κεῖται ἕλως Ἀΐδῃ.

XII. p. 44.

Δηρίφατον κλαίω Τιμοσθένη, υἷα Μολοσσοῦ,
ξεῖνον ἐπὶ ξείνῃ Κεκροπίᾳ φθίμενον.

XIII.

Τόλμα καὶ εἰς Ἀΐδαν καὶ ἐς Οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει,
ἃ καὶ Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρᾶς,
Δωρόθεον. Φθίᾳ γὰρ ἐλεύθερον ἦμαρ ἰάλλων
ἐῤῥαίσθη σηκῶν μεσσόθι καὶ Χιμάρας.

XIV.

Εὐρύσορον περὶ σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κοῦραι
κέρσαντο ξανθὰς Θεσσαλίδες πλοκάμους,
πρωτοτόκον καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην,
Λάρισσαν δὲ φίλην ἤκαχε καὶ τοκέας.

XV.

Κληΐδες πόντου σε καὶ ἐσχατιαὶ Σαλαμῖνος,
Τίμαρχ', ὑβριστής τ' ὤλεσε Λὶψ ἄνεμος,
νηΐ τε σὺν φόρτῳ τε· κόνιν δ' οὐδ' ἀμφιμέλαιναν
δέξαντ' οἰζυροὶ, σχέτλιε, κηδεμόνες.

XII. Apogr. Buher. Dioſcoridi tribuit hoc Epigr. In marg. notatum. cod. Gaulmini: Θεοδωρίδα. 1. Cod. δηρίφαγον.
XIII. 4. Cod. Vat. χιμέρας.

T. II. XVI.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε. καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
ὠλλύμεθ', αἱ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρουν.

XVII.

Θεύδοτε, κηδεμόνων μέγα δάκρυον, οἵ σε θανόντα
κώκυσαν, μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,
p. 45. αἰνόλινε, τρισάωρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε καὶ ἥβης
κάλλιπες ἡδίστῃ ματρὶ γόους καὶ ἄχη.

XVIII.

Πέτρος ἐγὼ τοπάλαι γυρή, καὶ ἄτριπτος ἐπιβλής,
τὴν Ἡρακλείτου ἔνδον ἔχω κεφαλήν.
αἰών μ' ἔτριψε κροκάλαις ἴσον· ἐν γὰρ ἀμάξῃ
παμφόρῳ αἰζήων εἰνοδίη τέταμαι.
ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι, καὶ ἄστηλός περ ἐοῦσα,
θεῖον ὑλακτητὴν δήμου ἔχουσα κύνα.

---

p. 46. ## ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

I.

Ναὶ ναὶ βάλλετ' Ἔρωτες· ἐγὼ σκοπὸς εἷς ἅμα πολλοῖς
κεῖμαι. μὴ φείσησθ' ἄφρονες· ἢν γὰρ ἐμὲ
νικήσητ', ὀνομαστοὶ ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθε
τοξόται, ὡς μεγάλης δεσπόται ἰοδόκης.

II.

Εὔοπλον καὶ πρός σε μαχήσομαι, οὐδ' ἀπερεῦμαι
θνητὸς ἐών· σὺ δ', Ἔρως, μηκέτι μοι πρόσαγε.

ἤν με λάβῃς μεθύοντ', ἄπαγ' ἔκδοτον· ἄχρι δὲ νήφω, T. II.

τὸν παραταξάμενον πρός σε λογισμὸν ἔχω.

III.

Α Κύπρον, ἅ τε Κύθηρα, καὶ ἃ Μίλητον ἐποιχνεῖς
καὶ καλὸν Συρίης ἱπποκρότου δάπεδον,
ἔλθοις ἵλαος Καλλιςίῳ, ἣ τὸν ἐραςὴν
οὐδέ ποτ' οἰκείων ὦσεν ἀπὸ προθύρων.

IV.

Μή με δόκει πιθανοῖς ἀπατᾶν δάκρυσσι, Φιλαινί,
οἶδα, φιλεῖς γὰρ ὅλως οὐδένα μεῖζον ἐμοῦ·
τοῦτό γ', ὅσον παρ' ἐμοὶ κέκλισαι χρόνον. εἰ δ' ἕτερός σε
εἶχε, φιλεῖν ἂν ἔφης μεῖζον ἐκεῖνον ἐμοῦ.

V. p. 47.

Πυθιὰς, εἰ μὲν ἔχεις τιν', ἀπέρχομαι· εἰ δὲ καθεύδεις
ὧδε μόνη, μικρὸν, πρὸς Διὸς, εἰσκάλεσον.
αἶρε δὲ σημεῖον, μεθύων ὅτι καὶ διακλωπῶν
ἦλθον, Ἔρωτι θρασεῖ χρώμενος ἡγεμόνι.

VI.

Ἐν, Παφίη Κυθέρεια, παρηΐον εἶδε Κλέανδρος
Νικοῦς ἐν χαροποῖς κύμασι νηχομένης.
καιομένους δ' ὑπ' Ἔρωτος ἐνὶ φρεσὶν ἄνθρακας ὡ 'νὴρ
ξηροὺς ἐκ νοτερῆς παιδὸς ἐπεσπάσατο.
χὼ μὲν ἐναυάγει γαίης ἔπι· τὴν δὲ, θαλάσσης
ψαύουσαν, πρηεῖς εἴχοσαν αἰγιαλοί.

V. 3. Cod. εἶπε Μ.
VI. 3. Scr. καιόμενος.

T. II. νῦν δ' ἴσος ἀμφοτέροις φιλίης πόθος. οὐκ ἀτελεῖς γὰρ
εὐχαί, τὰς κείνης εὔξατ' ἐπ' ἠϊόνος.

## VII.

Αὐτοὶ τὴν ἁπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον Ἔρωτες,
Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχόμενοι θαλάμων,
ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν ἱερὸν θάλος, οἷά τε λύγδου
γλυπτὴν, παρθενίων βριθομένην χαρίτων.
καὶ πολλαῖς τότε χερσὶν ἐπ' ἠϊθέοισιν ὀϊστοὺς
τόξου πορφυρέης ἧκαν ἀφ' ἁρπεδόνης.

## VIII.

Δάκρυα καὶ κῶμοι, τί μ' ἐγείρετε, πρὶν πόδας ἆραι
ἐκ πυρὸς, εἰς ἑτέρην Κύπριδος ἀνθρακιήν;
λήγω δ' οὔ ποτ' ἔρωτος· ἀεὶ δ' ἐμοὶ ἐξ Ἀφροδίτης
ἄλγος ὁ μὴ κραίνων κοινὸν ἄγαντι πόθος.

p. 48.

## IX.

Τὸν Μουσῶν τέττιγα Πόθος δήσας ἐπ' ἀκάνθαις
κοιμίζειν ἐθέλει, πῦρ ὑπὸ πλευρὰ βαλών·
ἡ δὲ πρὶν ἐν βίβλοις πεπονημένη ἄλλα θερίζει
ψυχὴ, ἀνιηρῷ δαίμονι μεμφομένη.

## X.

Ναννοῦς καὶ Λύδης ἐπίχει δύο, καὶ φέρ' ἐραστῶν,
Μιμνέρμου, καὶ τοῦ σώφρονος Ἀντιμάχου·
συγκέρασον τὸν πέμπτον ἐμοῦ· τὸν δ' ἕκτον ἑαυτοῦ,
Ἡλιόδωρ', εἶπας ὅστις ἐρῶν ἔτυχεν·

ἑβδο-

VIII. 4. Cod. Vat. κρίνων. ſed ex correctione.

IX. 3. Scr. ἀλλ' ἀθερίζει ſive ἀθέριζε. Poſt πεπονημένη reliqua diſtichi pars et ſequ, initium deeſſe videtur.

ἕβδομον Ἡσιόδου, τὸν δ᾽ ὄγδοον εἰπὸν Ὁμήρου, T. II.

τὸν δ᾽ ἔνατον Μουσῶν, Μνημοσύνης δέκατον.

μεστὸν ὑπὲρ χείλους πίομαι, Κύπρι. τἄλλα δ᾽ Ἔρωτες

νήφοντ᾽ οἰνωθέντ᾽ οὐχὶ λίην ἄχαριν.

XI.

Κεκροπὶ ῥαῖνε λάγυνε πολύδροσον ἰκμάδα Βάκχου,

ῥαῖνε, δροσιζέσθω συμβολικὴ πρόποσις.

σιγάσθω Ζήνων ὁ σοφὸς κύκνος, ἅ τε Κλεάνθους

μοῦσα· μέλοι δ᾽ ἡμῖν ὁ γλυκύπικρος Ἔρως.

XII.

Τέσσαρες οἱ πίνοντες, ἐρωμένη ἔρχεθ᾽ ἑκάστῳ·

ὀκτὼ γιγνομένοις ἓν Χίον οὐχ ἱκανόν.

παιδάριον, βαδίσας πρὸς Ἀρίστιον, εἰπὲ τὸ πρῶτον

ἡμιδεὲς πέμψαι, χοῦς γὰρ ἔνεισι δύο

ἀσφαλέως, οἶμαι δ᾽ ὅτι καὶ πλέον. ἀλλὰ τρόχαζε·

ὥρας γὰρ πέμπτης πάντες ἀθροιζόμεθα.

XIII. p. 49.

α Τίς, πόθεν ὁ πλάστης; β Σικυώνιος. α οὔνομα δὴ τίς;

β Λύσιππος. α σὺ δὲ, τίς; β Καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.

α τίπτε δ᾽ ἐπ᾽ ἄκρα βέβηκας; β ἀεὶ τροχάω. α τί δὲ ταρσοὺς

ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; β ἵπταμ᾽ ὑπηνέμιος.

α χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; β ἀνδράσι δεῖγμα

ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.

α ἡ δὲ κόμη, τί κατ᾽ ὄψιν; β ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι,

νὴ Δία. α τἀξόπιθεν δ᾽ εἰς τί φαλακρὰ πέλει;

X. 7. Fort. K. σοὶ γὰρ ἐραστὴς νήφων τ᾽ οἰνωθείς τ᾽ εὔχαρίς ἐστιν ὁμῶς.
XII. 2. Scr. χῖον ἕν.

T. II. β τὸν γὰρ ἅπαξ πληνοῖσι παραθρέξαντά με ποσσὶν
ὅτις ἔθ' ἱμείρων δράξεται ἐξόπιθεν.
α τοὔνεκ' ὁ τεχνίτας σε διέπλασεν; β εἵνεκεν ὑμέων,
ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

## XIV.

Λύσιππε, πλάστα Σικυώνιε, θαρσαλέη χείρ,
δάϊε τεχνῖτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὁρῆ,
ὃν κατ' Ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέες. οὐκέτι μεμπτοὶ
Πέρσαι· συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν.

## XV.

Καὶ περὶ συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μηόνιον βοῦν·
πάτρη γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος
Θευγένει. ἅσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· οὕνεκεν οὕτω
χάλκεος ἑστήκω χεῖρα προϊσχόμενος.

T. II. p. 528.

## XV. a

Οὐ ποταμὸς κελαδῶν ἐπὶ χείλεσιν, ἀλλὰ δράκοντος
εἶχέ ποτ' εὐπώγων τόνδε λίθον κεφαλή,
λευκὰ φαληριόωντα. τὸ δὲ γλυφὲν ἅρμα κατ' αὐτοῦ
τοῦθ' ὑπὸ λυγκείου βλέμματος ἐγλύφετο.
ψεύδεϊ χειρὸς ὅμοιον ἀποπλασθὲν γὰρ ὁρᾶται·
γλύμμα κατὰ πλατέος δ' οὐκ ἂν ἴδοις προβόλου.
ἦ καὶ θαῦμα πέλει μόχθου μέγα, πῶς ὁ λιθουργὸς
τὰς ἀτενιζούσας οὐκ ἐμόγησε κόρας.

T. II. p. 49.

## XVI.

Ποίην τις βιότοιο τάμῃ τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις

φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἅλις· ἐν δὲ θαλάσσῃ T. II. p.50.
τάρβος. ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχῃς τι, δέος·
ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν. ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
ἔσσεαι. οὐ γαμέεις; ζήσῃ ἐρημότερος.
τέκνα, πόνοι· πήρωσις, ἄπαις βίος. αἱ νεότητες
ἄφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
ἦν ἄρα τοῖνδε δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

## XVII.

Φυρόμαχον, τὸν πάντα φαγεῖν βόρον, οἷα κορώνην
παννυχίην, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος,
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
καὶ χρῖε στήλην, Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
εἴ ποτέ σοι προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ἀμαυρὰ
βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
ὠχρὸς, διφθερίας, μονολήκυθος. ἐκ γὰρ ἀγώνων
τῶν τότε ληναϊκῶν ἦλθ' ὑπὸ κοῖλον ὀπήν.

## XVIII.

Τὸν τριέτη παίζοντα περὶ φρέαρ Ἀρχιάνακτα
εἴδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο.
ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἅρπασε μάτηρ,
σκεπτομένα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.
Νύμφας δ' οὐκ ἐμίηνεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γούνων
ματρὸς κοιμαθεὶς τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει.

T. II. p. 51. XIX.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἁλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν ἄνευθεν
χῶσαι ναυηγοῦ τλήμονα τύμβον ἔδει.
Φρίσσω κύματος ἦχον, ἐμὸν μόρον. ἀλλὰ καὶ οὕτως
χαίρετε, Νικήτην οἵτινες οἰκτέρετε.

XX.

Δωρίχα, ὀστέα μὲν σὰ πάλαι κοσμήσατο δεσμὸς
χαίτης, ἥ τε μύρων ἔμπνοος ἀμπεχόνη,
ᾗ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον
σύγχρους ὀρθρινῶν ἥψαο κισσυβίων.
Σαπφῶαι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν
ᾠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες
οὔνομα σὸν μακαριστὸν, ὃ Ναύκρατις ὧδε φυλάξει,
ἔστ' ἂν ἐπὶ Νείλου ναῦς ἔφαλος γεγόνῃ.

XXI.

Τοῦτο καὶ ἐν ποταμῷ καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς Φιλαδέλφου
Κύπριδος ἱλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,
ἣν ἀνακοιρανέουσαν ἐπὶ Ζεφυρηΐδος ἀκτῆς
πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.
ἡ δέ τοι εὐπλοΐην δώσει, καὶ χείματι μέσσῳ
τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

XIX. 2. Scr. ναυηγῷ τλήμονι. 4. Scr. ἐκτέρετε. in Cod. Vat. οἰκτίρετε.

# ΦΑΝΙΟΥ. T. II. p.

## I.

Ναὶ Θέμιν, ἀκρήτȣ καὶ τὸ σκύφος, ᾧ σεσάλευμαι,
Πάμφιλε, βαιὸς ἔχει τὸν σὸν ἔρωτα χρόνος.
ἤδη γὰρ καὶ μηρὸς ὑπὸ τρίχα, καὶ γένυς ἡβᾷ,
καὶ Πόθος εἰς ἑτέρην λοιπὸν ἄγει μανίην.
ἀλλ' ὅτε δὴ σπινθῆρος ἔτ' ἴχνια βαιὰ λέλειπται,
φειδωλὴν ἀπόθȣ· ΚΑΙΡΟΣ ΕΡΩΤΙ ΦΙΛΟΣ.

## II.

Σκήπωνα προποδαγὸν, ἱμάντα τε, καὶ πυρικσίταν
νάρθηκα, κροτάφων πλάκτορα νηπιάχων,
κίρκον τ' εὐόλπαν φιλοκαμπέα, καὶ μονόπελμον
συκχίδα, καὶ σεγανὰν κρατὸς ἐρημοκόμȣ
Κάλλων Ἑρμείᾳ θέτ' ἀνάκτορι, σύμβολ' ἀγωγᾶς
παιδείȣ, πολιῷ γυῖα δεθεὶς καμάτῳ.

## III.

Σμῖλαν Ἀκεστώνδας δονακογλύφον, ὅν τ' ἐπὶ μισθῷ
σπόγγον ἔχε καλάμων ψαίστορ' ἀπὸ Κνιδίων,
καὶ σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον, ἕρμα πορείας
σαμοθέτω, καὶ τὰν εὐμέλανον βροχίδα,
κάρκινά τε σπειρȣ̃χα, λεάντειράν τε κίσηριν,
καὶ τὰν ἀδυφαῆ πλινθίδα καλλαΐναν,

III. 2. Cod. ἀποκνιδίων. Scr. ψαίστορα τῶν Κν. 3. Cod. ἔργμα τελείας σ.

T. II. μάζας ἁνίκ' ἔκυρσε τελωνιάδος Φιλολίχνου,
Πιερίσιν πενίας ἅρμεν' ἀνεκρέμασε.

p. 53.

## IV.

Ἄλκιμος ἀγρεῖφναν κενοδόντιδα, καὶ φιλόδουπον
φάρσος ἅμας, στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου,
ἀρθροπέδαν στερεάν τε, καὶ ὠλεσίβωλον ἀρούρης
σφύραν, καὶ δαπέδων μυνορύχαν ὄρυγα,
καὶ κτένας ἑλκητῆρας ἀνὰ προπύλαιον Ἀθάνας
θήκατο, καὶ ῥαπτὰς γειοφόρους σκαφίδας,
θησαυρῶν ὅτ' ἔκυρσεν, ἐπεὶ τάχ' οἱ ἁ πολυκαμπὴς
ἰξύς κ' εἰς Ἀΐδαν ᾤχετο κυφαλέα.

## V.

Φάρσος σοι γεραοῦ τόδε βότρυος, εἰνόδι' Ἑρμᾶ,
καὶ τρύφος Ἰπνίτα πιαλέου φθόϊος
πάρκειται, σῦκόν τε μελαντραγές, ἅδε τ' ἐφολκὶς
δρύππα, καὶ τυροῦ δρύψελα κυκλίαδος,
ἀκτά τε Κρηταιὶς, εὔτριβέος τ' ἐρεβίνθου
θωμὸς, καὶ Βάκχου πῶμ' ἐπιδορπίδιον·
τοῖσιν ἅδοι καὶ Κύπρις, ἐμὰ θεός· ὔμμι δὲ ῥέξειν
φημὶ παρὰ κροκάλαις ἀργιπόδαν χίμαρον.

## VI.

Εὐγάθης Λαπιθανὸς ἐσοπτρίδα, καὶ φιλέθειρον
σινδόνα, καὶ πετάσου φάρσος ἐπιξυρίου,

IV. 2. Cod. ἅμα στελεοῦ. 3. Cod. α. στήμον τε.

V. 1. Cod. γεραροῦ. 2. Cod. Ἰπνεύτα. 3. Cod. ἅτ' ἐφιουλκὶς δρύπτα. 4. Cod. δρύψια. 5. Cod. τε ῥοεῖπα.

καὶ ψῆκτραν δονακῖτιν ἀπέπτυσε, καὶ λιποκώπους T. II.

 φασγανίδας, καὶ τοὺς συλόνυχας ςόνυχας·

ἔπτυσε δ' εἰς ἅλα καὶ ξυρὰ καὶ θρόνον, εἰς δ' Ἐπικούρου,

 κουρεῖον προλιπὼν, ἅλατο κηπολόγου,

ἔνθα λύρας ἤκουσεν ὅπως ὄνος· ὤλετο δ' ἂν που

 λιμώσσων, εἰ μὴ ςέρξε παλινδρομίαν.

## VII. p. 54.

Ἀκτίτα καλαμευτὰ, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας,

 καί με λάβ' εὔαρχον πρωϊον ἐμπολέα,

αἴτε σύ γ' ἐν κύρτῳ μελανουρίδας, αἴτε τιν' ἀγρεῖς

 μορμύρον, ἢ κίχλην, ἢ σπάρον, ἢ σμαρίδα·

αὐτόν τ' αὐγάσσεις με τὸν οὐ κρέας, ἀλλὰ θάλασσαν

 τιμῶντα, ψαφαροῦ κλάσματος εἰς ἀπάτην.

χαλκίδας ἢν δὲ φέρῃς, φίλ', ἀκανθίδας, ἤ τινα θρίσσον,

 εὐάγρει· λιθίναν οὐ γὰρ ἔχω φάρυγα.

## VIII.

Ἠρίον οὐκ ἐπὶ πατρὶ, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδὸς

 Λῦσις ἄχει κενεὴν τήνδ' ἀνέχωσε κόνιν,

οὔνομα ταρχύσας, ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκήων

 ἤλυθε δυςήνου λείψανα Μαντιθέου.

VI. 3. Cod. καὶ λιποκόπτους.

T. II. p. 55.

# ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

I.

Τοῖς Ἀργείοις χἡμὶν ἴσαι χέρες, ἴσα δὲ τεύχη
συμβάλομεν· Θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.
ἄμφω δ' ἀπροφάσιστα τὸν οἴκαδε νόστον ἀφέντες,
οἰωνοῖς θανάτυ λείπομεν ἀγγελίαν.

II.

Κλεύας Τιμοκλῆος, ὑπὲρ Θυρέαν δόρυ τείνας,
κάτθανες ἀμφίλογον γᾶν ἐπιεννύμενος.

III.

Εὔβυλον ἐτέκνωσεν Ἀθηναγόρης περὶ πάντων
ἥσσονα μὲν μοίρᾳ, κρείσσονα δ' εὐλογίᾳ.

p. 56.

# ΔΗΜΟΔΟΚΟΥ
## ΛΕΡΙΟΥ.

I.

Καὶ τόδε Δημοδόκυ· Χῖοι κακοί. ὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ·
πάντες. πλὴν Προκλέυς· καὶ Προκλέης Χῖος.

II.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλυ.

Chaeremonis II. 1. apogr. Buher. χλεύασε Τιμοκλεῖος.

III. T. II.

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν ἀεί· ζώνης δὲ τυχόντες,
 φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι.
ἢν δ' ἄρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,
 δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
μὴ, λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
 κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

## ΙΠΠΙΟΥ p. 57.

### ΗΛΕΙΟΥ.

Σύζυγος ἦν μία πᾶσι πατρὶς, καὶ μοῖρα δὲ πάντας
 ὤλεσεν ἠϊθέους, ὦ παροδῖτα, μία.
πάντας τ' αὐτὸς ἔχει πόντος, καὶ εἰκόνας αὐτὸς
 τεῦξε, λυγροῖς πορθμοῦ ὀλλυμένων ῥοθίοις,
οὗ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον οὔνομα τύμβους,
 οὗ γλυκύς ἐσθ' ἡμῖν κἂν φθιμένοισιν ἔρως.

### ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

vide Tom. I. p. 96.

## ΑΡΧΕΛΑΟΥ. p. 58.

I.

Τόλμαν Ἀλεξάνδρου καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν
 Λύσιππος. τίν' ὁδὶ χαλκὸς ἔχει δύναμιν;
αὐδασοῦντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος ἐς Δία λεύσσων·
 Γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ· σὺ δ' Ὄλυμπον ἔχε.

T.III.p.330.

II.

Πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς σφραγίζεται αἰών.
ἀνδρὸς γὰρ κοίλης ἐκ μυελȣ̃ ῥάχεως
δεινὸς γίνετ' ὄφις, νέκυος δειλοῖο σαπέντος,
ὃς νέον ἐκ τȣ́τȣ πνεῦμα λάβῃ τέρας
τεθνεότος, ζωὴν ἕλκων φύσιν· εἰ δὲ τόδ' ἐςὶν,
ȣ̓ θαῦμα βλαςεῖν τὸν διφυῆ Κέκροπα.

III.

Εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον ἀποφθίμενον διαλύει,
σκορπίοι, ἡ πάντα ζωοθετȣ̃σα Φύσις.

IV.

Ἐκ νέκυος ταύτην ἵππȣ γράψασθε γενέθλην,
σφῆκες. ἴδε ζώων οἷα τίθησι φύσις.

---

T.II.p.58.

## ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ερμᾶν ἀφετήριον ἕρμα
ἱεροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
δὶς δέκ' ἀπὸ ςαδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε,
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

T. II. p. 59.

# ΔΟΥΡΙΔΟΣ

## ΕΛΑΪΤΟΥ.

Εἰς τὸν κατακλυσμὸν Ἐφέσυ.

Ἠέριαι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιῦσαι
νυκτὶ σὺν ἀςεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε,
ὀ Λιβύης, Ἐφέσυ δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
αὔλια, καὶ μακρῶν ἐξ ἐτέων κτέανα;
πῦ δὲ σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτραπον ὄμμα;
αἲ αἲ τὴν Ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην.
κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα
εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένα.

# ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Εἰς ἄγαλμα Ἑρμῦ.

Ἑρμῆς ὠκὺς ἐγὼ κικλήσκομαι. ἀλλὰ παλαίςρῃ
μὴ κολοβὸν χειρῶν ἵςατε, μηδ' ἄποδα·
ἢ πῶς ὠκὺς ἐγώ; πῶς δ' ὄρθια χειρονομήσω,
ἐς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφανὸς ἱςάμενος;

T. II. p. 60.

# ΠΑΡΡΑΣΙΟΥ

## ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ.

I.

Αβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τάδ' ἔγραψε
Παῤῥάσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσυ.
ὐδὲ πατρὸς λαθόμην Εὐήνορος, ὅς γ' ἀνέφυσε
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

II.

Φημὶ γὰρ ἤδη
τέχνης εὑρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
ὖρος. ἀμώμητον δ' ὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

III.

Εἰς τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα.

Οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
Παῤῥασίῳ δι' ὕπνυ, τοῖος ὅδ' ἐςὶν ὁρᾶν.

p. 61.

# ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἴσθησιν εἶχον ἄνδρες, ὥς φασίν τινες,
ἀπηγξάμην ἄν, ὥςτ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

II. 1. Scr. ὐχὶ κλύυσιν ἄπιςα λέγω τάδε. Φημὶ γὰρ ἤδη.

# ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ T. II.

## ΕΦΕΣΙΟΥ.

I.

Τίς γλύψας τὸν Ἔρωτα, παρὰ κρήνῃσιν ἔθηκεν,
οἰόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι;

II.

Τρηχείην κατ' ἐμεῦ, ψαφαρὴ κόνι, ῥάμνον ἑλίσσοις
πάντοθεν, ἢ σκολιῆς ἄγρια σκῶλα βάτου,
ὡς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρνις ἐν εἴαρι κοῦφον ἐρείδοι
ἴχνος, ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος.
ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' ἀστοῖσι φιληθεὶς,
Τίμων, οὐδ' Ἀΐδῃ γνήσιός εἰμι νέκυς.

III.

Κηρύσσεται ἀεὶ ἡ 'ρετή· κακὸς δ' ἀνὴρ
σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον.

# ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ. p. 62.

I.

Εἰς Ἄτταλον.

Πέργαμος οὐχ ὅπλοις κλεινὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵπποις,
πολλάκις αὐδᾶται Πῖσαν ἀνὰ ζαθέην.

III. 1. Scr. κηρύσσετ' αἰεὶ ἡ ἀρετή.

T. II. εἰ δὲ τὸν ἐκ Διόθεν θεμιτὸν θνατῷ νόον εἰπεῖν,
ἔσσεται εἰσαῦτις πολλὸν ἀοιδοτέρη.

II.

Τηλȣ̃ μὲν Φρυγίη, τηλȣ̃ δ' ἱερὴ Θυάτειρα,
ὦ Μηνόδωρε, σὴ πατρὶς, Καδανάδη.
ἀλλὰ γὰρ εἰς Ἀχέροντα, τὸν ȣ̓ φατὸν, ἶσα κέλευθα,
ὡς δεινὸς ἀνδρῶν, πάντοθεν μετρεύμενα.
σῆμα δέ τοι τόδ' ἔρεξεν ἀριφραδὲς Εὔδαμος, ᾧ σὺ,
πολλῶν πενεςέων ἦσθα προσφιλέςερος.

## ΔΩΡΙΕΩΣ.

p. 63.

Τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βρῖθος,
τετραετῆ δάμαλιν, ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
ὤμοις δὲ κτῆνος τὸ πελώριον, ὡς νέον ἄρνα,
ἤνεγκεν δι' ὅλης κȣ̃φα πανηγύρεως.
καὶ θάμβος μέν· ἀτὰρ τȣ̃δε πλέον ἤνυσε θαῦμα
πρόσθεν Πισαίȣ, ξεῖνε, θυηπολίȣ.
ὃν γὰρ ἐπόμπευσεν βȣ̃ν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
κόψας, πάντα κατ' ȣ̃ν μȣ̃νος ἐδαίσατό νιν.

## ΑΡΧΙΜΗΛΟΥ.

p. 64.

I.

Τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἵσατο; ποῖος
κοίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;
πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς; ἢ τίνι γόμφοι
τμηθέντες πελέκει τȣ̃τ' ἔκαμον τὸ κύτος;

ἢ κορυφαῖς Αἴτνας παρισούμενον, ἤ τινι νάσων, T. II.
ἃς Αἰγαῖον ὕδωρ κυκλάδας ἐνδέχεται,
τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές. ἦ ῥα Γίγαντες
τοῦτο πρὸς οὐρανίας ἔξεσαν ἀτραπιτούς.
ἄστρων γὰρ ψαύει καρχήσια, καὶ τριελίκτους
θώρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων.
πείσμασιν ἀγκύρας ἀπερείδεται, οἷσιν Ἀβύδου
Ξέρξης καὶ Σηστοῦ δισσὸν ἔδησε πόρον.
μανύει στιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἀρτιχάρακτον
γράμμα, τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισσε τρόπιν.
φασὶ γὰρ ὡς Ἱέρων Ἱεροκλέος Ἑλλάδι πάσῃ
καὶ νάσοις καρπὸν πίονα δωροφορῶν,
Σικελίας σκαπτοῦχος ὁ Δωρικός. ἀλλὰ Πόσειδον
σῶζε κατὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ῥοθίων.

## II.

Τὴν Εὐριπίδεω μήτ' ἔρχεο, μήτ' ἐπιβάλλου,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον, ἀοιδοθέτα.
λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν καὶ ἐπίκροτος· εἰ δέ τις αὐτὴν
εἰσβαίνει, χαλεποῦ τρηχυτέρη σκόλοπος.
ἢν δὲ τὰ Μηδείης Αἰητίδος ἄκρα χαράξῃς,
ἀμνήμων κείσῃ νέρθεν· ἔα στεφάνους.

I, 10. Scr. ἔχει ὑφέων.

T. II. p. 65.

# ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
## ΒΙΘΥΝΟΥ.

### ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΡΩΝΟΣ ΒΟΥΝ.

I.

Ην μ' ἐσίδῃ μόσχος, μυκήσεται· ἢν δέ γε ταῦρος,
βήσεται· ἢν δὲ νομεὺς, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

II.

Ὧδε Μύρων μ' ἔστησε τὸ βοΐδιον· οἱ δὲ νομῆες
βάλλουσί με λίθοις, ὡς ἀπολειπόμενον.

# ΗΡΟΔΙΚΟΥ
## ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΥ.

Φεύγετ' Ἀριστάρχειοι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἑλλάδα, τῆς ξουθῆς δειλότεροι κεμάδος,
γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
τὸ ΣΦΙΝ, καὶ τὸ ΣΦΩιΝ, καὶ τὸ ΜΙΝ, ἠδὲ τὸ ΝΙΝ.
τοῦθ' ὑμῖν εἴη, δυσπέμφελοι· Ἡροδίκῳ δὲ
Ἑλλὰς ἀεὶ μίμνοι, καὶ θεόπαις Βαβυλών.

ΠΤΟΛΕ-

# ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ

T. II. p. 66.

## ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

I.

Πάνθ' Ηγησιάναξ τε καὶ Ερμιππος τὰ κατ' αἴθρην
τείρεα, καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα
βίβλοις ἐγκατέθεντο· ἀποσκόπιοι δ' ἀφάμαρτον.
ἀλλὰ τὸ λεπτολόγȣ σκῆπτρον Αρητος ἔχει.

II.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄστρων
μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμȣς ἕλικας,
ȣκ ἔτ' ἐπιψαύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζανὶ θεοτροφίης πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

III.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθῃς, μηδ' ȣνομα· πλὴν ὅτι θνήσκειν
τȣς παρ' ἐμὴν στήλην ἐρχομένȣς ἐθέλω.

# ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ

p. 78.

## ΤΟΥ ΣΤΩΙΚΟΥ.

Εκτισας αὐτάρκειαν, ἀφεὶς κενεαυχέα πλȣτον,
Ζήνων, σὺν πολιῷ σεμνὸς ἐπισκυνίῳ.
ἄρσενα γὰρ λόγον εὗρες, ἐνηθλήσω δὲ προνοίᾳ
αἵρεσιν, ῥέσσȣ ματέρ' ἐλευθερίας.

ατ:/

II, 3. Melius ap. Syneſ. ἐπιψαύω γαίης ποσίν.

T. II. εἰ δὲ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; ἦν καὶ ὁ Κάδμος
κεῖνος, ἀφ' ὃ γραπτὰν Ἑλλὰς ἔχει σελίδα.

Lect. p. 267.

## ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΣΥΛΛΑ.

Τόνδε σοι αὐτοκράτωρ Σύλλας ἀνέθηκ', Ἀφροδίτη,
ὥς σ' εἶδον κατ' ὄνειρον ἀνὰ στρατιὴν διέπουσαν,
τεύχεσι τοῖς Ἄρεος μαρναμένην ἔνοπλον.

T. II. p. 79.

## ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ.

I.

Λητοΐδη, σὺ μὲν ἔσχες ἁλίῤῥυτον αὐχένα Δήλου,
κοῦρε Διὸς μεγάλου, θέσφατα πᾶσι λέγων·
Κεκροπίαν δ' ἔχε Δῆμος, ὁ δεύτερος Ἀτθίδι Φοῖβος,
ᾧ καλὸν ἀβροκόμης ἄνθος ἔλαμψεν Ἔρως.
ἡ δ' ἀνὰ κῦμ' ἄρξασα, καὶ ἐν χθονὶ πατρὶς Ἀθήνη,
νῦν κάλλει δούλην Ἑλλάδ' ὑπηγάγετο.

II.

Λάθρη παπταίνοντα παρὰ φλιὴν Ἐχέδημον
λάθριος ἀκρήβην τὸν χαρίεντ' ἔκυσα.
δειμαίνω· καὶ γάρ μοι ἐνύπνιον ἦλθε, φαρέτρην
αἰτῶν, καὶ δοιοὺς εἵλετ' ἀλεκτρυόνας,

I. Cod. in lemm. ἄδηλον. εἰ δὲ Ἀρτέμωνος.
II. 3. Cod. δειμαίνων· κ. γ. μ. ἐνύπνιος η. φαρέτρη αἰταίων, καὶ δὺς εἴχετ' ἀ. Pro αἰτῶν ſcr. αἴρων. deinde fort. δ. ἤγετ' ἀλ.

ἄλλοτε μειδιόων, ὁτὲ δ' ὐ φίλος. ἆρα μελισσέων T. II.
ἐσμῦ, καὶ κνίδης, καὶ πυρὸς ἡψάμεθα.

# ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΖΩΝΑ P. 80.

## ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

### I.

Δός μοι τὐκ γαίης πεπονημένον ἀδὺ κύπελλον,
ἇς γενόμαν, καὶ ὑφ' ᾇ κείσομ' ἀποφθίμενας.

### II.

Δηοῖ λικμαίῃ, καὶ ἐναυλακοφοίτισιν Ὥραις
Ἡρώναξ πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσίης
μοῖραν ἀλωρήταις στάχυος, πάνσπερμά τε ταῦτα
ὅσπρι' ἐπὶ πλακίνυ τῦδ' ἔθετο τρίποδος,
ἐκ μικρῶν ὀλίγιστα. πέπατο γὰρ ὐ μέγα τῦτο
κλήριον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ.

### III.

Ἀρτιχανῆ ῥοιάν τε, καὶ ἀρτίχνυν τόδε μῆλον,
καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον,
πορφύρεόν τε βότρυν μεθυπίδακα, πυκνοῤῥῶγα,
καὶ κάρυον χλωρῆς ἀρτίδορον λεπίδος
ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγγι Πριήπῳ
θῆκεν ὁ καρποφύλαξ, δενδριακὴν θυσίην.

II. 3. Apogr. Buher. ἀλωρῆται. in marg. notatur, cod. ἀλωεῖται dare.
III. 3. Scr. ex Suida: πυκνόῤῥαγα. 4. Cod. λεπτῆς ἀρτ.

T. II. IV.

Τῦτό σοι ὑλειῶτα κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
δέρμα λυκοῤῥαίςης ἐκρέμασεν Τελέσων,
p. 81. καὶ τὰν ἐκ κοτίνοιο καλαύροπα, τὰν πόκα τῆνος
πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χερὸς ἠκροβόλει.
ἀλλὰ τὺ, Πὰν βυνῖτα, τὰ μὴ πολύολβά τε δέξαι
δῶρα, καὶ εὐαγρεῖν τῷδ' ἐπίνευσον ὄρει.

V.

Ὦ 'νερ, τᾶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδεο κόπτειν,
φείδεο· γηραλέαν δ' ἐκκεράϊζε πίτυν,
ἢ πεύκαν, ἢ τάνδε πολυςέλεχον παλίερον,
ἢ πρῖνον, ἢ τὰν αὐαλέαν κόμαρον.
τηλόθι δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν. κοκύαι γὰρ ἔλεξαν
ἁμῖν ὡς πρότεραι ματέρες ἐντὶ δρύες.

VI.

Αἱ δ' ἄγετε ξυθαὶ σιμβληΐδες ἄκρα μέλισσαι
φέρβεσθ' ἠὲ θύμων ῥικνὰ περικνίδια,
ἢ πετάλας μάκωνας, ἢ ἀςαφιδίτιδα ῥᾶγα,
ἢ ἴον, ἢ μάλων χνῦν ἐπικαρπίδιον·
πάντα περικνίξασθε, καὶ ἄγγεα κηρώσασθε,
ὄφρα μελισσοσόος Πὰν ἐπικυψέλιος
γεύσηται τὸ μὲν αὐτὸς, ὁ δὲ βλιςηρίδι χειρὶ
καπνώσας, βαιὴν κὖμμι λίπῃ μερίδα.

IV. 2. Recte ap. Suid. ἐκρέμασε.

## VI. a

T. III. p. 331.

Ὡς ἀπὸ Πανός.

Νύμφαι ἐποχθίδιαι, πιδακίτιδες, εἴδετε Δάφνιν,
  χθιζὸς ἐπαχνιδίαν ὥς ἀπέλυσε κόνιν,
ὑμετέραις λιβάδεσσιν ὅτ' ἔνθορε σειριόκαυτος,
  ἠρέμα φοινιχθεὶς μᾶλα παρηΐδων.
εἴπατέ μοι, καλὸς ἦν; ἢ ἐγὼν τράγος οὐκ ἄρα κνάμαν
  μῶνον ἐπεγνώθην, ἀλλ' ἔτι καὶ κραδίαν;

## VII.

T. II. p. 81.

Αἴδῃ ὃς ταύτης καλαμώδεος ὕδατι λίμνης
  κωπεύεις νεκύων βᾶριν ἐλαυνομένην,
τῷ Κινύρου τὴν χεῖρα βατηρίδος ἐμβαίνοντι
  κλίμακος ἐκτείνας, δέξο κελαινὲ Χάρων·
πλάζει γὰρ τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα, γυμνὰ δὲ θεῖναι
  ἴχνια δειμαίνει ψάμμον ἐπ' ἠονίην.

## VIII.

p. 82.

Θεῖος Ἀριστοφάνευς ὑπ' ἐμοὶ νέκυς, εἰ τίνα πεύθῃ,
  κωμικὸν ἀρχαίης μνᾶμα χοροστασίης.

## IX.

Ψυχράν σευ κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι αἰγιαλῖτιν
  θῖνα, κατὰ κρυεροῦ χευάμενος νέκυος.
οὐ γάρ σευ μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύουσα
  οἶδεν Ἀλεξάντη σὸν μόρον εἰνάλιον·

VI. a 1. Cod. νυρκίδαις, εἴδ. 3. σειριόκανθος. 4. φ. μάλλα παρ' νίδα. 5. ὃ κάρα κ. 6. μῶνον ἐγνώθην.

VII. 1. Cod. ἀΐδη. 2. Cod. βᾶριν ἐλαυ ἰδύνης.

Τ. ΙΙ. ἀλλά σ᾽ ἐρημαῖοί τε καὶ ἄξεινοι πλαταμῶνες
δέξονται, γαίης γείτονες ἠϊόνες·
ὧς᾽ ἔχε μὲν ψαμάθυ μόριον βραχὺ, πυλὺ δὲ δάκρυ,
ξεῖν᾽, ἐπεὶ εἰς ὀλοὴν ἔδραμες ἐμπορίην.

p. 83. # ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

## I.

Δημώ με κτείνει καὶ Θέρμιον· ἡ μὲν ἑταίρη
Δημώ· ἡ δ᾽ ὕπω Κύπριν ἐπισαμένη.
καὶ τῆς μὲν ψαύω· τῆς δ᾽ ὐ θέμις. ὐ μά σε Κύπρι,
ὐκ οἶδ᾽ ἣν εἰπεῖν δεῖ με ποθεινοτέρην.
Δημαρίυ λέξω τὴν παρθένον· ὐ γὰρ ἕτοιμα
βύλομαι, ἀλλὰ ποθῶ πᾶν τὸ φυλασσόμενον.

## II.

Ηράσθην Δημῦς Παφίης γένος· ὐ μέγα θαῦμα.
καὶ Σαμίης Δημῦς δεύτερον· ὐχὶ μέγα.
καὶ πάλιν Ασιακῆς Δημῦς τρίτον· ὐκ ἔτι ταῦτα
παίγνια· καὶ Δημῦς τέτρατον Αργολίδος.
αὐταί πυ Μοῖραί με κατωνόμασαν Φιλόδημον,
ὡς αἰεὶ Δημῦς θερμὸς ἔχοι με πόθος.

## III.

ᵃΧαῖρε σύ. ᵝ καὶ σύ γε χαῖρε. ᵃ τί δεῖ σε καλεῖν; ᵝ τί δέ; μήπω
τῦτο. ᵃ φιλόσπυδος. ᵝ μήτε σύ. ᵃ μή τιν᾽ ἔχεις;

I. 5. Cod. Δημάριον.

ᵝαἰεὶ τὸν φιλέοντα. ᵅθέλεις ἅμα σήμερον ἡμῖν T. II.
δειπνεῖν; ᵝεἰ σὺ θέλεις. ᵅεὖγε· πόσȣ παρέσῃ;
ᵝμηδέν μοι προδίδȣ. ᵅτȣ̃το ξένον. ᵝἀλλ' ὅσον ἄν σοὶ
κοιμηθέντι δοκῇ, τȣ̃το δός. ᵅȣ̓κ ἀδικεῖς.
πȣ̃ γίνῃ; πέμψω. ᵝκαταμάνθανε. ᵅπηνίκα δ' ἥξεις;
ᵝἣν σὺ θέλεις ὥρην. ᵅεὐθὺ θέλω. ᵝπρόαγε.

## IV. p. 84.

Η κομψὴ, μεῖνόν με. τί σοι καλὸν ȣ̓́νομα; πȣ̃ σε
ἔςιν ἰδεῖν; ὃ θέλεις δώσομεν. ȣ̓δὲ λαλεῖς.
πȣ̃ γίνῃ; πέμψω μετὰ σȣ̃ τινά. μή τις ἔχει σε;
ὦ σοβαρὴ, ὑγίαιν'. ȣ̓δ' ΥΓΙΑΙΝΕ λέγεις;
καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελεύσομαι. οἶδα μαλάσσειν
καὶ σȣ̃ σκληροτέρας. νῦν δ' ὑγίαινε, γύναι.

## V.

Καὶ νυκτὸς μεσάτης τὸν ἐμὸν κλέψασα σύνευνον
ἦλθον, καὶ πυκινῇ τεγγομένη ψεκάδι.
τȣ̃νεκ' ἐν ἀπρήκτοισι καθήμεθα, κȣ̓χὶ λαλεῦντες
εὕδομεν, ὡς εὕδειν τοῖς φιλέȣσι θέμις;

## VI.

Δακρύεις, ἐλεεινὰ λαλεῖς, περίεργα θεωρεῖς,
ζηλοτυπεῖς, ἅπτῃ πολλάκι, πυκνὰ φιλεῖς.
ταῦτα μέν ἐςιν ἐρῶντος· ὅταν δ' εἴπω ΠΑΡΑΚΕΙΜΑΙ,
καὶ σὺ μένεις ἅπλȣς, ȣ̓δὲν ἐρῶντος ἔχεις.

V. 3. Fort. τȣ̃νεκεν ἄπρηκτοι κατακείμεθα.
VI. 4. Codd. ἁπλῶς.

T. II. VII.

Νυκτερινὴ, δίκερως, φιλοπάννυχε φαῖνε Σελήνη,
φαῖνε δι' εὐτρήτων βαλλομένη θυρίδων·
αὔγαζε χρυσέην Καλλίςιον. ἐς τὰ φιλεύντων
ἔργα κατοπτεύειν ȣ̓ φθόνος ἀθανάτοις.
ὀλβίζεις σαυτήν τε καὶ ἡμέας, οἶδα, Σελήνη·
καὶ γὰρ σὴν ψυχὴν ἔφλεγεν Ενδυμίων.

VIII.

Πέντε δίδωσιν ἑνὸς τῇ δεῖνα ὁ δεῖνα τάλαντα,
καὶ βινεῖ φρίσσων, καὶ, μὰ τὸν, ȣ̓δὲ καλήν.
p. 85. πέντε δ' ἐγὼ δραχμὰς τῶν δώδεκα Λυσιανάσσῃ,
καὶ βινῶ πρὸς τῷ κρείσσονα καὶ φανερῶς.
πάντως ἤ τοι ἐγὼ φρένας ȣ̓κ ἔχω, ἤ τό γε λοιπὸν
τȣ̀ς κείνȣ πελέκει δεῖ διδύμȣς ἀφελεῖν.

IX.

Εἰνὶ μύχοις κραδίας δοιȣ̀ς περιθάλπω ἔρωτας,
τὸν μὲν Ρωμαΐδος, τὸν δὲ Κορινθιάδος.
ἡ μὲν ματρώνας τε τρόπȣς καὶ ἤθεα ςέργειν
οἶδ' ἀπὸ κεκρυφάλȣ μέχρι περισκελίδων·
ἡ δὲ χύδην παρέχει, πάσῃ φιλότητι προσηνῶς
πλαςȣργȣ̃σα τύπȣς τȣ̀ς Ελεφαντιάδος.
εἰ δὲ μίαν ταύταιν, Πεῖσον, μ' αἱρεῖν ἐπιτέλλεις,
εἰν Εφύρῃ μίμνω, τὴν δ' ἄρα Γάλλος ἔχοι.

X.

Μικκὴ καὶ μελανεῦσα Φιλίννιον, ἀλλὰ σελίνων
ȣ̓λοτέρη, καὶ μνȣ̃ χρῶτα τερεινοτέρη,

VII. 5. ἢ. καὶ τήνδε καὶ ἡμ.

X. 2. Vulgo καὶ ἀμνȣ̃. In praec. verſ. Cod. Vat. φιλέννιον.

καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγώτερα, καὶ παρέχουσα T. II.
πάντα, καὶ αἰτῆσαι πολλάκι φειδομένη.
τοιαύτην στέργοιμι Φιλίννιον, ἄχρις ἂν εὕρω
ἄλλην, ὦ χρυσέη Κύπρι, τελειοτέρην.

XI.

Ψυχή μοι προλέγει φεύγειν πόθον Ἡλιοδώρας,
δάκρυα καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισταμένη.
φησὶ μέν· ἀλλὰ φυγεῖν οὐ μοι σθένος. ἡ γὰρ ἀναιδὴς
αὕτη καὶ προλέγει, καὶ προλέγουσα φιλεῖ.

XII. p. 86

Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ πέντε καὶ ἐννέα, νῦν, Ἀφροδίτη,
ἓν μόλις ἐκ πρώτης νυκτὸς ἐς ἠέλιον.
φθίνει μοι καὶ τοῦτο κατὰ βραχὺ, πολλάκι δ' ἤδη
ἡμιθανὲς θνήσκει τοῦτο τὸ τερμόριον.
ὦ γῆρας, γῆρας, τί ποθ', ὕστερον ἢν ἀφίκηαι,
ποιήσεις; ὅτε νῦν ὧδε μαραινόμεθα;

XIII.

Ψαλμὸς, καὶ λαλιὴ, καὶ κωτίλον ὄμμα, καὶ ᾠδὴ
Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι καταρχόμενον,
ὦ ψυχὴ, φλέξει σε· τὸ δ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
οὐκ οἶδα· γνώσῃ δύσμορε τυφομένη.

XIV.

Ἑπτὰ τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες,
ἤδη μοι βιότου σχιζόμεναι σελίδες.
ἤδη καὶ λευκαί με κατασπείρουσιν ἔθειραι,
Ξανθίππη, συνετῆς ἄγγελοι ἡλικίης.

XII. 4. Fort. ἡμιτελές. et τερμόνιον. cf [illegible]

T. II. ἀλλ' ἔτι μοι ψαλμός τε λάλος, κῶμοί τε μέλονται,
καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίᾳ.
αὐτὴν ἀλλὰ τάχιστα κορωνίδα γράψατε, Μοῦσαι,
ταύτην, ἡμετέρης δεσπότιδες μανίης.

## XV.

Οὔπω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος, οὐδὲ μελαίνει
βότρυς ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας.
ἀλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι θήγουσιν Ἔρωτες,
Λυσιδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον.
p. 87. φεύγωμεν δυσέρωτες, ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ νευρῇ·
μάντις ἐγὼ μεγάλης αὐτίκα πυρκαϊῆς.

## XVI.

Ὁσσάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος, εἴτε κατ' ἦμαρ,
εἴτ' ἀποτολμήσας ἤλυθον, ἑσπέριος,
οἶδ' ὅτι πὰρ κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥίπτω
πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς.
ἀλλὰ τί μοι πλέον; ἔστι γὰρ οὐ θρασὺς, ἠδ', ὅταν ἕλκῃ
πάντοσ' Ἔρως, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδε φόβον.

## XVII.

Τὸν σιγῶντα, Φιλαινὶ, συνίστορα τῶν ἀλαλήτων
λύχνον ἐλαιηρῆς ἐκμεθύσασα δρόσου,
ἔξιθι· μαρτυρίην γὰρ Ἔρως μόνος οὐκ ἐφίλησεν
ἔμπνουν, καὶ πηκτὴν κλεῖε, Φιλαινὶ, θύραν.
καὶ σὺ, φίλη, ξανθῷ με . . . σὺ δ' ὦ φιλεράστρια κοίτης,
ἤδη τῆς Παφίης ἴσθι τὰ λειπόμενα.

XIV. 7. Fort. αὐταί.

XVIII. T. II.

Ἑξήκοντα τελεῖ Χαριτὼ λυκαβαντίδας ὥρας·
 ἀλλ' ἔτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,
κὴν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κωνία μαστῶν
 ἕστηκεν μίτρης γυμνὰ περιδρομάδος,
καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθὼ,
 πάσας ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων.
ἀλλά γε τὰς ὀργῶσας ὅσοι μὴ φεύγετ' ἐρασταὶ,
 δεῦρ' ἴτε, τῆς ἐτέων ληθόμενοι δεκάδος.

XIX. p. 88.

Ἠράσθην. τίς δ' οὐχί; κεκώμακα. τίς δ' ἀμύητος
 κώμων; ἀλλ' ἐμάνην. ἐκ τίνος; οὐχὶ θεοῦ;
ἐῤῥίφθω. πολιὴ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
 θρὶξ ἤδη, συνετῆς ἄγγελος ἡλικίης.
καὶ παίζειν ὅτε καιρὸς ἐπαίξαμεν· ἡνίκα καὶ νῦν
 οὐκ ἔτι, λωϊτέρης φροντίδος ἁψόμεθα.

XX.

Γιγνώσκω, χαρίεσσα, φιλεῖν πάνυ τὸν φιλέοντα,
 καὶ πάλι γιγνώσκω τόν με δακόντα δακεῖν·
μὴ λύπει με, λίαν στέργοντά σε, μηδ' ἐρεθίζειν
 τὰς βαρυοργήτους σοι θέλε Πιερίδας.
τοῦτ' ἐβόων αἰεὶ, καὶ προὔλεγον· ἀλλ' ἴσα πόντῳ
 Ἰονίῳ μύθων ἔκλυες ἡμετέρων.
τοιγὰρ νῦν σὺ μὲν ὧδε μέγα κλαίουσα βαΰζοις·
 ἡμεῖς δ' ἐν κόλποις ἥμεθα Νηϊάδος.

XVIII. 7. Codd. ἀλλὰ τιθήης ὀργῶντας ὅσοι μὴ φλέγετ' ἐρασταί.

T. II.

## XXI.

Ὢ ποδὸς, ὢ κνήμης, ὢ τῶν ἀπόλωλα δικαίως
μηρῶν, ὢ γλουτῶν, ὢ κτενὸς, ὢ λαγόνων,
ὢ ὤμων, ὢ μαστῶν, ὢ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου,
ὢ χειρῶν, ὢ τῶν μαίνομαι ὀμματίων,
ὢ κακοτεχνοτάτου κινήματος, ὢ περιάλλων
γλωττισμῶν, ὢ τῶν κλώμεθα φωναρίων.
εἰ δ' Ὀπικὴ καὶ χλωρὰ, καὶ οὐκ ᾄδουσα τὰ Σαπφοῦς,
καὶ Περσεὺς Ἰνδῆς ἠράσατ' Ἀνδρομέδης.

p. 89.

## XXII.

Λευκοΐνους πάλι δεῖ καὶ ψάλματα, καὶ πάλι Χίους
οἴνους, καὶ πάλι δὴ σμύρναν ἰδεῖν Συρίην,
καὶ πάλι κωμάζειν, καὶ ἔχειν πάλι διψάδα πόρνην;
οὐκ ἐθέλω. μισῶ ταῦτα τὰ πρὸς μανίην.
ἀλλά με ναρκίσσοις ἀναδήσατε, καὶ πλαγιαύλων
γεύσατε, καὶ κροκίνοις χρίσατε γυῖα μύροις,
καὶ Μιτυληναίῳ τὸν πνεύμονα τέγξατε Βάκχῳ,
καὶ συζεύξατέ μοι φωλάδα παρθενικήν.

## XXIII.

Κράμβην Ἀρτεμίδωρος, Ἀρίσταρχος δὲ τάριχον,
βολβίσκους δ' ἡμῖν δῶκεν Ἀθηναγόρας,
ἡπάτιον Φιλόδημος, Ἀπολλοφάνης δὲ δύο μνᾶς
χοιρείου, καὶ τρεῖς ἦσαν ἀπ' ἐχθὲς ἔτι.
ᾠὸν, καὶ στεφάνους, καὶ σάμβαλα, καὶ μύρον ἡμῖν
λάμβανε· τῆς δεκάτης εὐθὺ θέλω παράγειν.

XXI. 6. Cod. Vat. ὢ τῶν θύεμε φ. 7. Codd. καὶ φλωρά.

XXIV. T. II.

Κύπρι γαληναίη, φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίων
σύμμαχε, Κύπρι Πόθων μῆτερ ἀελλοπόδων,
Κύπρι, τὸν ἡμίσπαςον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ παςῶν,
τὸν χιόσι ψυχὴν Κελτίσι νιφόμενον,
Κύπρι, τὸν ἡσύχιόν με, τὸν ὐδενὶ κωφὰ λαλεῦντα,
τὸν σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
Κύπρι Φιλορμίςειρα, φιλόργιε, σῶζέ με, Κύπρι,
Ρωμαϊκὐς ἤδη, δεσπότι, πρὸς λιμένας.

XXV. p. 90.

Ἰνῦς ὦ Μελίκερτα, σύ τε γλαυκῆς μεδέυσα
Λευκοθέη, πόντυ δαῖμον ἀλεξίκακε,
Νηρείδων τε χοροὶ, καὶ κύματα, καὶ σὺ Πόσειδον,
καὶ Θρήϊξ, ἀνέμων πρηΰτατε, Ζέφυρε,
ἵλαοί με φέροιτε, διὰ πλατὺ κῦμα φυγόντα,
σῶον ἐπὶ γλυκερὰν ἠόνα Πειραέως.

XXVI.

Ἀντικράτης ἤδει τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον Αράτυ
πολλῷ, τὴν ἰδίην δ' ὐκ ἐνόει γένεσιν.
διςάζειν γὰρ ἔφη πότερ' ἐν κριῷ γεγένηται,
ἢ διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις.
εὕρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τρισί· καὶ γὰρ ὀχευτὴς
καὶ μωρὸς, μαλακός τ' ἐςὶ, καὶ ὀψοφάγος.

XXVII.

Κέντρα διωξικέλευθα, φιλοῤῥώθωνά τε κημὸν,
τόν τε περὶ ςέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον,

XXIV. 5. Scr. κωφα. Cod. Vat. Vulgo ὐδὲν κ.

T. II. οἰσυΐνην δ' ἔτι ῥάβδον ἐπὶ προθύροισι, Πόσειδον,
ἄνθετό σοι νίκης Χάρμος ἀπ' Ισθμιάδος,
καὶ ψήκτρην ἵππων ἐρυσίτριχα, τήν τ' ἐπὶ νώτων
μάστιγα, ῥοίζε μητέρα θεσσαλέην.
ἀλλὰ σὺ κυανοχαῖτα, δέχευ τάδε· τὸν δὲ Λυκίνε
υἷα καὶ εἰς μεγάλην στέψον Ολυμπιάδα.

## XXVIII.

Τρισσὲς ἀθανάτες χωρεῖ λίθος. ἁ κεφαλὰ γὰρ
μανύει τρανῶς Πᾶνα τὸν αἰγόκερων.
p. 91. στέρνα δὲ καὶ νηδὺς, Ηρακλέα· λοιπὰ δὲ μηρῶν
καὶ κνήμης Ερμῆς ὁ πτερόπες ἔλαχε.
θύειν ἀρνήσῃ, ξένε, μηκέτι. τὲ γὰρ ἑνός σοι
θύματος οἱ τρισσοὶ δαίμονες ἁπτόμεθα.

## XXIX.

Τὴν πρότερον θυμέλην μήτ' ἔμβλεπε, μήτε παρέλθῃς·
νῦν ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκορδόκολα.
καὶ σῦκον δραχμῆς ἐγγίνεται· ἢν δ' ἀναμείνῃς,
χίλια. ΤΟΙΣ ΠΤΩΧΟΙΣ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΣΤΙ ΘΕΟΣ.

## XXX.

Ηδη καὶ ῥόδον ἐςὶ, καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
καὶ καυλοὶ κράμβης, Σώσυλε, πρωτοτόμε,
καὶ μαίνη λαλαγεῦσα, καὶ ἀρτιπαγὴς ἁλίτυρος,
καὶ θριδάκων ὕλων ἀφροφυῆ πέταλα.
ἡμεῖς δ' ὔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, ὔτ' ἐν ἀπόψει
γινόμεθ', ὡς αἰεὶ, Σώσυλε, τοπρότερον.
καὶ μὴν Αντιγένης καὶ Βάκχιος ἐχθὲς ἔπαιζον·
νῦν δ' αὐτὲς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

XXXI. T. II.

Ενθάδε τῆς Τρυφέρας μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
τρυγόνιον, σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων·
ᾗ καλύβη καὶ δῶπος ἐνέπρεπεν, ᾗ φιλοπαίγμων
στωμυλίη, Μήτηρ ἣν ἐφίλησε θεῶν·
ἡ μούνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
ὄργια, καὶ φίλτρων Λαΐδος ἁψαμένη.
φῦε κατὰ στήλης, ἱερὴ κόνι, τῇ φιλοβάκχῳ
μὴ βάτον, ἀλλ' ἁπαλὰς λευκοΐων κάλυκας.

XXXII. Lect.p.144.

Ξανθοκηρόπλαστε, μυρόχροε, μουσοπρόσωπε,
εὔλαλε διπτερύγων καλὸν ἄγαλμα Πόθων,
ψιλόν μοι χερσὶ δροσιναῖς μύρον ἐν μονοκλίνῳ
δεῖ με λιθοδμήτῳ δέ ποτι πετριδίῳ
εὕδειν ἀθανάτως πουλὺν χρόνον, ᾆδε πάλιν μοι
ξανθάρεον, ναὶ ναὶ τὸ γλυκὺ τοῦτο μέλος.

XXXIII. Lect.p.145.

Αὔριον εἰς λιτήν σε καλιάδα, φίλτατε Πείσων,
ἐξ ἐνάτης ἕλκει μουσοφιλὴς ἕταρος,
εἰκάδα δειπνίζων ἐνιαύσιον.

XXXIV. Lect.p.145.

Οὐκ ἀΐεις, ἄνθρωπε, τόκων γλύφος; ἐν μονοκλίνῳ
δεῖ σ' ἄβιον ναίειν, δύσμορε, πετριδίῳ.

XXXI. 3. Cod. Vat. καλύβη καὶ δῶμος.
XXXII. 1. Fort. μυρόχροε ſive μυρόπνοε. 3. Fort. σπεῖσον.
poſt μύρον quaedam deeſſe videntur.

T. II. p. 92.

# ΑΡΧΙΟΥ.

I.

Νήπι' Ερως, πορθεῖς με τὸ κρήγυον. εἴς με κένωσον
πᾶν σὺ βέλος, λοιπὴν μηκέτ' ἀφεὶς γλυφίδα,
ὡς ἂν μοῦνον ἕλοις ἰοῖς ἐμὲ, καί τινα χρήζων
ἄλλον οἰστεῦσαι, μηκέτ' ἔχῃς ἀκίδα.

II.

Οπλίζευ, Κύπρι, τόξα, καὶ εἰς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθὲ·
ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω τραύματος οὐδὲ τόπον.

III.

Φεύγειν δὴ τὸν Ερωτα κενὸς πόνος. οὐ γὰρ ἀλύξω,
πεζὸς ὑπὸ πτηνοῦ πυκνὰ διωκόμενος.

IV.

Τρωάδι Πελλαναῖος ἀνηέρτησεν Αθάνᾳ
αὐλὸν ἐριβρεμέταν Μίκκος Ενυαλίου,
ᾧ ποτε καὶ θυμέλῃσι καὶ ἐν πολέμοισιν ἔμελψε
πρόσθε, τὸ μὲν στοναχᾶς σῆμα, τὸ δ' εὐνομίης.

V.

Σάνδαλα ταῦτα Βίτιννα· πολυπλέκτου δὲ Φιλαινὶς
πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον·
ξανθὰ δ' Αντίκλεια νόθον κεύθουσαν ἄημα
ῥιπίδα, τὰν μαλερὸν θάλπος ἀμυνομέναν·

λεπτὸν

I. 3. Scr. ἕλῃς.
IV. 1. Cod. Πελλαναῖος. 2. Cod. ε. σμικρόν.

λεπτὸν δ' Ἡράκλεια τόδε προκάλυμμα προσώπȣ T. II. p. 93.
τευχθὲν, ἀραχναίης εἴκελον ἁρπεδόσιν·
ἁ δὲ καλὸν σπεῖραμα περισφυρίοιο δράκοντος
ȣ̓́νομ' Αριςοτέλεω πατρὸς ἐνεγκαμένα·
ἅλικες ἀγλαὰ δῶρα, γαμοςόλε, σοὶ τάδε, Κύπρι,
ὤπασαν, αἰγιαλῶν Ναυκράτιδος ναέται.

VI.

Ταῦτά σοι ἔκ τ' ὀρέων, ἔκ τ' αἰθέρος, ἔκ τε θαλάσσης
τρεῖς γνωτοὶ τέχνης σύμβολα, Πὰν, ἔθεσαν.
ταῦτα μὲν εἰναλίων Κλείτωρ λίνα· κεῖνα δὲ Πίγρης
οἰωνῶν· Δᾶμις τὰ τρίτα τετραπόδων·
οἷς ἅμα χερσαίῃσιν, ἅμ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις,
Αγρεῦ, ἅμ' ἐν πλωταῖς, ὡς πρὶν, ἀρωγὸς ἴθι.

VII.

Σοὶ τάδε, Πὰν σκοπιῆτα, παναίολα δῶρα σύναιμοι :01/
τρίζυγες ἐκ τρισσᾶς θέντο λινοςασίας.
δίκτυα μὲν Δᾶμις θηρῶν· Πίγρης δὲ, πετεινῶν
λαιμοπέδας· Κλείτωρ δ', εἰναλίφοιτα λίνα·
ὧν τὸν μὲν καὶ ἐσαῦθις ἐν ἠέρι, τὸν δὲ σὺ θείης
εὔςοχον ἐν πόντῳ· τὸν δὲ κατὰ δρυόχȣς.

VIII.

Αγραύλῳ τάδε Πανὶ βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης
αὔθαιμοι τρισσοὶ δῶρα λινοςασίης.
Πίγρης μὲν δειραγχὲς ἐύβροχον ἅμμα πετεινῶν·
Δᾶμις δ' ὑλονόμων δίκτυα τετραπόδων·
ἄρκυν δ' εἰναλίων Κλείτωρ πόρεν· οἷς σὺ δι' αἴθρας,
καὶ γᾶς, καὶ πελάγευς εὔςοχα πέμπε λίνα.

T. II. p. 94.

## IX.

Τρίζυγες, ὑρεσίοικε, κασίγνητοι τάδε τέχνας
  ἄλλος ἀπ' ἀλλοίας σοὶ γέρα, Πὰν, ἔθεσαν.
καὶ τὰ μὲν ὀρνίθων, Πίγρης· τὰ δὲ δίκτυα θηρῶν,
  Δᾶμις· ὁ δὲ Κλείτωρ εἰναλίων ἔπορε·
τῶν ὁ μὲν ἐν ξυλόχοισιν, ὁ δ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις
  αἰὲν, ὁ δ' ἐν πελάγει εὔστοχον ἄρκυν ἔχοι.

## X.

Ταῦτα σαγηναίοιο λίνου δηναιὰ Πριήπῳ
  λείψανα, καὶ κύρτους Φιντύλος ἐκρέμασε,
καὶ γαμψὸν χαίτῃσιν ἐφ' Ἱππείῃσι πεδηθὲν
  ἄγκιστρον, κρυφίην εἰναλίοισι πάγην,
καὶ δόνακα τριτάνυστον, ἀβάπτιστόν τε καθ' ὕδωρ
  φελλὸν, ἀεὶ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων·
οὐ γὰρ ἔτι στείβει ποσὶ χοιράδας, οὐδ' ἐπιαύει
  ἠϊόσιν, μογερῷ γήραϊ τειρόμενος.

## XI.

Αἱ τρισσαὶ, Σατύρη τε, καὶ Ἡράκλεια, καὶ Εὐφρὼ,
  θυγατέρες Ξούθου καὶ Μελίτης, Σάμιαι·
ἁ μὲν, ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν,
  ἄτρακτον, δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας·
ἁ δὲ πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων
  εὔθροον· ἁ τριτάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον.
οἷς ἔσχον χερνῆτα βίον δηναιὸν, Ἀθάνα
  πότνια, ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες.

## XII.

T. II. p. 95.

Εἰς τὸν Καλυδώνιον κάπρον.

Χάλκεος· ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράσος ἄνυσε κάπρῳ
ὁ πλάσας, ἔμπνυν θῆρα τυπωσάμενος,
χαίτας αὐχενίυς πεφρικότα, θηκτὸν ὀδόντα
βρύχοντα, γλήναις φρικτὸν ἰέντα σέλας,
ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένον. ὐκέτι θάμβος,
εἰ λογάδα ςρατιὴν ὤλεσεν ἡμιθέων.

## XIII.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθηνητῆρος Ἀπελλῆς
τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχευομέναν,
καὶ τοίαν ἐτύπωσε, διάβροχον ὕδατος ἀφρῷ
θλίβυσαν θαλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

## XIV.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχὸς.

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ᾀδομένην,
παντοίων ςομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
παίγνιον. ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων ἄπιθι.

## XV.

Εὔφημος γλώσσῃ παραμείβεο τὴν λάλον Ἠχὼ,
κοὐ λάλον· ἤν τι κλύω, τῦτ' ἀπαμειβομέναν.
εἰς σε γὰρ ὃν σὺ λέγεις ςρέψω λόγον· ἢν δὲ σιωπᾷς,
σιγήσω. τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

## XVI.

p 96.

Τῦδέ με κυματοπλῆγος ἐπὶ σκοπέλοιο Πρίηπον
ναῦται Θρηικίυ θέντο πόρυ φύλακα,

T. II. πολλάκις οἷς ἤϊξα ταχὺς καλέυσιν ἀρωγὸς,
ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἡδὺν ἄγων Ζέφυρον.
τὄυνεκεν ὔτ᾽ ἄκνισσον, ὅπερ θέμις, ὔτ᾽ ἐπιδευῆ
εἴαρος ἀθρήσεις βωμὸν ἐμὸν ςεφάνων,
ἀλλ᾽ αἰεὶ θυόεντα καὶ ἔμπυρον· ὐδ᾽ ἑκατόμβη
τόσσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἁνδάνεται.

## XVII.

Βαιὸς ἰδεῖν ὁ Πρίηπος ἐπαιγιαλῖτιδα ναίω
χηλὴν, αἰθυίαις ὔποτε ἀντίβιος,
φοξὸς, ἄπυς, οἷόν κεν ἐρημαίῃσιν ἐπ᾽ ἀκταῖς
ξέσσειαν μογερῶν υἱέες ἰχθυβόλων.
ἀλλ᾽ ἤν τις γριπεύς με βοηθόον, ἢ καλαμευτὴς
φωνήσῃ, πνοιῆς ἵεμαι ὀξύτερος.
λεύσσω καὶ τὰ θέοντα καθ᾽ ὕδατος. ἦ γὰρ ἀπ᾽ ἔργων
δαίμονες, ὐ μορφᾶς γνωςὸν ἔχυσι τύπον.

## XVIII.

Εἰς Αἴαντα.

Μῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνας,
νηυσὶ βαρὺν Τρώων, Αἶαν, ἔμεινας ἄρη·
ὐδέ σε χερμαδίων ὦσε κτύπος, ὐ νέφος ἰῶν,
ὐ πῦρ, ὐ δοράτων ὐ ξιφέων πάταγος.
ἀλλ᾽ αὔτως προβλής τε, καὶ ἔμπεδος ὥς τις ἐρίπνα
ἱδρυνθεὶς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.
p. 97. εἰ δέ σε μὴ τεύχεσσιν Ἀχιλλέος ὥπλισεν Ἑλλὰς,
ἄξιον ἀντ᾽ ἀρετᾶς ὅπλα πορῦσα γέρας,
Μοιράων βυλῇσι τάδ᾽ ἤμπλακεν, ὡς ἂν ὑπ᾽ ἐχθρῶν
μή τινος, ἀλλὰ σὺ σῇ πότμον ἕλῃς παλάμῃ.

XVI. 5. Cod. Vat. ἄκνισον.

XIX. T. II.

Εἰς δακτύλιον.

Τὰς βῦς καὶ τὸν ἴασπιν ἰδὼν περὶ χειρὶ, δοκήσεις
τὰς μὲν ἀναπνείειν, τὸν δὲ χλοηκομέειν.

XX.

Ερμῆ Κωρυκίων ναίων πόλιν, ὦ ἄνα, χαίροις,
Ερμῆ, καὶ λιτῇ προσγελάσαις ὁσίῃ.

XXI.

Εν ποτε παμφαίνοντι μελάμπτερος αἰθέρι νωμῶν
σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ,
ὃν μάρψων ὤρυσεν· ὁ δ' ἀΐξαντος ἐπ' ὖδας
ὁ βραδὺς εὐκέντρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει,
καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν. ἴδ' ὡς ὃν ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ,
ἐκ κείνυ τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

XXII.

Εἰς Μαρσύαν.

Αἰωρῇ θήρειον ἱμασσόμενος δέμας αὔραις
τλᾶμον, ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
αἰωρῇ· Φοίβῳ γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης,
πρῶνα Κελαινίτην ναιετάων, Σάτυρε.
σεῦ δὲ βοὰν αὐλοῖο μελίβρομον ὐκ ἔτι Νύμφαι,
ὡς πάρος, ἐν Φρυγίοις ὔρεσι πευσόμεθα.

XXIII. p. 98.

Δισσαῖς σὺν κίχλαισιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεὶς
κόσσυφος, ἠερίης κόλπον ἔδυ νεφέλης.

XX. 1. Cod. Κωρυκίυ.
XXI. 1. Cod. Vat. μελάντερον. Fort. μέλαν πτερόν.
XXIII. 1. In Plan. αὐταῖς σύν.

T. II. καὶ τὰς μὲν συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ὤχμασε θώμιγξ,

τὸν δὲ μόνον πλεκτῶν αὖ μεθέηκε λίνων.

ἱρὸν ἀοιδοπόλων ἔτυμον γένος. ἦ ἄρα πολλὴν

καὶ κωφαὶ πτανῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι.

XXIV.

Ο πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον Αἰετὸς ἵππων,

ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαψάμενος,

ὃν Φοίβου χρησμῳδὸς ἀέθλιον ἔστεφε Πυθώ,

ὀρνύμενον πτανοῖς ὠκυπέταις ἴκελον,

καὶ Νεμέη βλοσυροῖο τιθηνήτειρα λέοντος,

Πῖσά τε, καὶ δοιὰς ἠόνας Ισθμὸς ἔχων,

νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος, οἷα χαλινῷ,

καρπὸν ἀλεῖ Δηοῦς ὀκριόεντι λίθῳ,

ἴσην μοῖραν ἔχων Ηρακλεῖ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος

τόσσ' ἀνύσας δούλαν ζεῦγλαν ἐφημερεύσατο.

XXV.

Ο πρὶν ἐπ' Αλφειῷ στεφανηφόρος, ὦ 'νερ, ὁ πρὶν δὴ

δισσάκι κηρυχθεὶς Κασταλίης παρ' ὕδωρ,

ὁ πρὶν ἐγὼ Νεμέη βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' Ισθμῷ

πῶλος, ὁ πρὶν πτανοῖς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις,

νῦν ὅτε γηρχιὸς, γυροδρόμον ἤνιδε πέτρον

δινεύω, στεφέων ὕβρις, ἐλαυνόμενος.

p. 99. XXVI.

Aἶαν ὅλην νήσους τε διϊπταμένη σὺ χελιδὼν,

Μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νοσσοτροφεῖς.

ἔλπῃ δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξειν

Κολχίδα, μηδ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων;

## XXVII. T. II.

Εἰς Ἡρακλέα φονεύσαντα τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
    πτήσσετε, ληϊνόμοι γειαρόται Νεμέης·
ἦ γὰρ ὑφ' Ηρακλῆος ἀριςάθλοιο δέδυπεν,
    αὐχένα θηροφόνοις ἀγχόμενος παλάμαις.
ποίμνας ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμὸν ἀκούοι
    Ηχὼ ἐρημαίης ἐνναέτειρα νάπης.
καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσσεο ῥινῷ,
    Ηρης πρηΰνων μισονόθοιο χόλον.

## XXVIII.

Α πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάξασα νομεῦσι,
    πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυβόλοις,
πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἀχὼ,
    κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν,
νῦν εἰς γᾶν ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε πεσοῦσα,
    κεῖμαι, μιμητὰν ζᾶλον ἀνηναμένα.

## XXIX.

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλωροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι πεύκας
    ἥμενος, ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμου πίτυος,
ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος, ἀχέτα, μολπὰν, p. 100.
    τέττιξ, οἰονόμοις τερπνοτέραν χέλυος.
νῦν δέ σε, μυρμάκεσσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα,
    Αΐδος ἀπροϊδὴς ἀμφεκάλυψε μυχός.
εἰ δ' ἑάλως, συγγνωςὸν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων
    Μαιονίδας γρίφοις ἰχθυβόλων ἔθανε.

XXVIII. 3. Fort. ἀχὼ κέρτομος, ἀντ.

T. II. XXX.

Οὐκ ἔτι παφλάζοντα διαΐσσων βυθὸν ἅλμης,
δελφὶς, πτοιήσεις εἰναλίων ἀγέλας,
ὐδὲ πρὸς εὐτρήτοιο μέλος καλάμοιο χορεύων
ὑγρὸν ἀναῤῥίψεις ἅλμα παρὰ σκαφίσιν.
καὶ γὰρ ἴσον πρηῶνι Μαλείης, ὡς ἐκυκήθη,
κῦμα πολυξάντυς σ' ὦσεν ἐπὶ ψαμάθυς·
ὐδὲ σύ γ', ἀφρηςὰ Νηρηΐδας, ὡς πρὶν, ἀείρων
νώτοις, πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

XXXI.

Θρήϊκας αἰνείτω τις, ὅτι ςοναχεῦσι μὲν υἷας
ματέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένυς·
ἔμπαλι δ' ὀλβίζυσιν ὅσυς αἰῶνα λιπόντας
ἀπροϊδὴς Κηρῶν λάτρις ἔμαρψε Μόρος.
οἱ μὲν γὰρ ζώοντες, ἀεὶ παντοῖα περῶσιν
ἐς κακά· τοὶ δὲ κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι.

XXXII.

*Καὶ γενέταν τῦ νέρθε, καὶ ὔνομα, καὶ χθόνα φώνει,
ςάλα, καὶ ποίᾳ κηρὶ δαμεὶς ἔθανε.
Ὁ γεννήτωρ Πρίαμος, γᾶ δ' Ἴλιον, ὔνομα δ' Ἕκτωρ,
ὦ 'νερ, ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μαρνάμενος.

p. 101. XXXIII.

Οὐδὲ νέκυς, ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλασθεὶς
κύμασιν, ἀγρύπνων λήσομαι ἠϊόνων.

XXX. 3. Cod. ὐδὲ πολυτρήτοιο. 6. Cod. κ. πολυψάμμυς ὦσεν ἐπὶ ψ. Fort. πολυψάμμυς σ' ὦσεν ἐπ' αἰγιαλὺς.

ἢ γὰρ ἀλιῤῥήκτοις ὑπὸ δειράσιν, ἀγχόθι πόντε T. II.
δυσμενέος, ξείνων χερσὶν ἔκυρσα τάφε.
αἰεὶ δὲ βρομέοντα, καὶ ἐν νεκύεσσι, θαλάσσης
ὁ τλήμων ἀΐω δῦπον ἀπεχθόμενον.
μόχθων δ' ἐδ' Αΐδης με κατεύνασεν, ἡνίκα μῦνος
ἐδὲ θανὼν λείῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ.

## XXXIV.

### ΩΣ ΑΠΟ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Αΐδος ὦ νεκυηγὲ, κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
ὃς βαθὺ πορθμεύεις τῦτ' Ἀχέροντος ὕδωρ,
εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
ὁλκὰς, μὴ προλίπῃς Διογένη με κύνα.
ὄλπην καὶ σκίπωνα φέρω, καὶ διπλόον εἷμα,
καὶ πήρην, καὶ σοὶ ναυτιλίης ὀβολόν.
καὶ ζωὸς τάδε μῦνον, ἃ καὶ νέκυς ὧδε κομίζω,
εἶχον· ὑπ' ἠελίῳ δ' ἔ τι λέλοιπα φάει.

## XXXV.

T. II. p. 528.

Ἕκτορι μὲν Τροίη συγκάτθανεν· ἐδ' ἔτι χεῖρας
ἀντῆρεν Δαναῶν παισὶν ἐπερχομένοις.
Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο. πατρίδες ἄρα
ἀνδράσιν, ἐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

XXXIII. 8. Cod. Vat. λείῃ. at ſupra correctum τελέῃ. quod verum videtur.

T. II. p. 102.

# ΤΥΛΛΙΟΥ

## ΛΑΤΡΕΑ.

### I.

Εἴ μοι χαρτὸς ἐμὸς Πολέμων καὶ σῶος ἀνέλθοι,
　οἷος ἔην ὑπ᾽ ἐμοῦ, κοίρανε, πεμπόμενος,
ῥέξειν οὐκ ἀπόφημι τὸν ὀρθροβόην παρὰ βωμοῖς
　ὄρνιν, ὃν εὐχωλαῖς ὡμολόγησα τεαῖς·
εἰ δέ τι τῶν ὄντων τότε ἢ πλέον, ἢ καὶ ἔλασσον
　ἔλθοι ἔχων, λέλυται τοὐμὸν ὑποσχέσιον.
ἦλθε δὲ σὺν πώγωνι· τὸ δ᾽ εἰ φίλον αὐτὸς ἑαυτῷ
　εὔξατο, τὴν θυσίην πρᾶσσε τὸν εὐξάμενον.

### II.

Γρυνέα τὸν πρέσβυν, τὸν ἁλιτρύτου ἀπὸ κύμβης
　ζῶντα, τὸν ἀγκίστροις καὶ μογέοντα λίνοις,
ἐκ δεινοῦ τρηχεῖα Νότου κατέδυσε θάλασσα,
　ἔβρασε δ᾽ εἰς κροκαλὴν πρώϊον ἠϊόνα,
χεῖρας ἀποβρωθέντα. τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἶποι
　ἔμμεναι, οἳ μούνας, αἷς ὀλέκοντο, φάγον.

I. 1. Fort. ἀνῆλθεν. 2. Apogr. Buher. οἷος ἀφ᾽ ἡμείων κοίρ. In Gaulm. apogr. ſic: οἷος α — κοίρανε. 3. Fort. ῥέζειν. 5. Cod. εἰ δ᾽ ἔτι τ. ο. τότε πλέον ἢ — 6. Fort. ἦλθεν ἔχων. 8. Cod. τὴν θυτίην πρὸς σὲ τίν.

### III. T. II. p. 103.

Εἰς Σαπφώ.

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν, ξένε, μή με θανοῦσαν
  τὰν Μιτυληναίαν ἔννεπ' ἀοιδοπόλον.
τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες· ἔργα δὲ φωτῶν
  ἐς ταχινὴν ἔῤῥει τοιάδε ληθεδόνα.
ἢν δ' ἐμὲ Μουσάων ἐτάσῃς χάριν, ὧν ἀφ' ἑκάστης
  δαίμονος ἄνθος ἐμῇ θῆκα παρ' ἐννεάδι,
γνώσεαι ὡς Αΐδεω σκότον ἔκφυγον· οὐδέ τις ἔσται
  τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος.

---

## ΣΚΥΘΙΝΟΥ p. 104.

## ΤΗΪΟΥ.

### I.

Ἦλθεν ἐμοὶ μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
  Ηλισσος πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἑκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
  πάσας τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
καὶ πρὸς ἀναγνῶναι, φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλῆσαι,
  χείλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον, ἀμεμπτότατον.
καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὁρᾶν μόνον. ἦ ῥ' ἀγρυπνήσω
  πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

### II.

Ὀρθὸν νῦν ἕστηκας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραίνῃ·
  ἐντέταται δ' ὡς ἂν μή ποτε παυσόμενον.

I. 2. Fort. Ἰλισσός.

Τ. II. ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτὸν,
πάντα διδὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
τείνεο, καὶ ῥήσσυ, καὶ δάκρυε· πάντα ματαίως.
ὐχ ἕξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

p. 105. ΠΟΜΠΗΪΟΥ

ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

I.

Εἰς Μυκήνην.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόνις ἔνθα Μυκήνη,
εἰ καὶ ἀμαυροτέρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλυ,
Ιλυ τις καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
τείχεα, καὶ Πριάμυ πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον. εἰ δ' ἐμὲ γῆρας
ὕβρισεν, ἀρκῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

II.

Εἰς Λαΐδα.

Η τὸ καλὸν καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
ἡ μύνη Χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
ὐκ ἔτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον ἠελίοιο
Λαΐς, ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
κώμυς, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθεύντων
κνίσματα, καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη.

# ΑΙΛΙΟΥ ΓΑΛΛΟΥ. T. II. p. 106.

## I.

Η δυσὶ λειτυργῦσα πρὸς ἓν λέχος ἀνδράσι Λύδη,
τῷ μὲν ὑπὲρ νηδὺν, τῷ δ' ἀπὸ τῶν ὄπιθεν,
εἰσδέχομαι φιλόπαιδα, γυναικομανῆ, φιλυβριστήν.
εἰ σπεύδεις, ἐλθὼν σὺν δυσὶ, μὴ κατέχυ.

## II.

ΕΙΣ ΤΑΝΤΑΛΟΝ ΕΠΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΓΕΓΛΥΜΜΕΝΟΝ.

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, ὗτος ὁ νηδὺν
πολλάκι νεκταρέυ πλησάμενος πόματος,
νῦν λιβάδος θνητῆς ἱμείρεται. ἡ φθονερὴ δὲ
κρᾶσις ἀεὶ χείλευς ἐστὶ ταπεινοτέρη.
ΠΙΝΕ λέγει τὸ τόρευμα, ΚΑΙ ΟΡΓΙΑ ΜΑΝΘΑΝΕ ΣΙΓΗΣ·
ΟΙ ΓΛΩΣΣΗι ΠΡΟΠΕΤΕΙΣ ΤΑΥΤΑ ΚΟΛΑΖΟΜΕΘΑ.

# ΜΥΡΙΝΟΥ. p. 107.

## I.

Ὑψηλῶν ὀρέων ἔφοροι, κεραοὶ χοροπαῖκται,
Πᾶνες, βυχίλυ κράντορες Ἀρκαδίης,
εὔαρνον θείητε καὶ εὐχίμαρον Διότιμον,
δεξάμενοι λαμπρῆς δῶρα θυηπολίης.

Aelii I. 1. Cod. ἡ τρισί.

T. II. II.

Τὴν μαλακὴν Παφίης, Στατύλλιον ἀνδρόγυνον, δρῦν
ἕλκειν εἰς Ἀΐδην ἡνίκ' ἔμελλε χρόνος,
τὰς κόκκῳ βαφθέντα καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα,
καὶ τοὺς ναρδολιπεῖς ἀλλοτρίους πλοκάμους,
φαικάδα τ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν,
καὶ τὴν γρυτοδόκην κοιτίδα βαμβακίδων,
αὐλοὺς θ' ἡδὺ πνέοντας ἑταιρείοις ἐνὶ κώμοις,
δῶρα Πριηπείων θῆκεν ἐπὶ προθύρων.

III.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
Θύρσις ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόνακι,
ἔνδιος οἰνοπότης σκιερὰν ὑπὸ τὴν πίτυν εὕδει·
φρουρεῖ δ' αὐτὸς ἑλὼν ποίμνια βάκτρον Ἔρως.
ὦ Νύμφαι, Νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκοθαρσῆ
βοσκὸν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηται Ἔρως.

p. 108. IV.

Υ τετρακόσι' ἐστίν· ἔχεις δὲ σὺ τοὺς ἐνιαυτοὺς
δὶς τόσσους, τρυφερὴ Λαῒ κορωνεκάβη,
Σισύφου ὦ μάμμη, καὶ Δευκαλίωνος ἀδελφή.
βάπτε δὲ τὰς λευκὰς, καὶ λέγε πᾶσι ΤΑΤΑ.

## ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ. T. II.

Δάματερ πολύκαρπε, σὺ κὴν Σικελοῖσιν ἐναργὴς,
καὶ παρ' Ερεχθείδαις· ἓν δ' ἔτι θαῦμα μέγα
κρίνετ' ἐν Ερμιονεῦσι. τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφειδῆ
ταῦρον, ὃν ἐκ αἴρεσ' ἀνέρες ἐδὲ δέκα,
τῦτον γραῦς σείχεσα μόνη μόνον ὔατος ἕλκει
τόνδ' ἐπὶ βωμόν· ὃ δ', ὡς ματέρι παῖς, ἕπεται.
σὸν τόδε Δάματερ, σὸν τὸ σθένος. ἵλαος εἴης,
καὶ πάντων θάλλοι κλᾶρος ἐν Ερμιόνῃ.

## ΠΕΙΣΩΝΟΣ.

Γαίης ἐκ Γαλάτων μηδ' ἄνθεα, ἧς ἀπὸ κόλπων
ἀνθρώποις ὀλέτειραι Ερινννύες ἐβλάστησαν.

## ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ p. 109.

### ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

I.

Ω Ελικὼν Βοιωτὲ, σὺ μέν ποτε πολλάκις ὕδωρ
εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας Ησιόδῳ·
νῦν δ' ἡμῖν ἔθ' ὁ κῦρος ὁμώνυμος Αὔσονα Βάκχου
οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης.

Ariſtocl. 3. Fort. κραίνετ'.

T. II. βυλοίμην δ' ἂν ἔγωγε πιεῖν παρὰ τῦδε κύπελλον
ἓν μόνον, ἢ παρὰ σεῦ χίλια Πηγασίδος.

II.

Πάντα καλῶς, τό γε μὴν, χρυσῆν ὅτι τὴν Αφροδίτην,
ἔξοχα καὶ πάντων, εἶπεν ὁ Μαιονίδης.
ἢν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρῃς, φίλος, ὔτε θυρωρὸς
ἐν ποσὶν, ὔτε κύων ἐν προθύροις δέδεται.
ἢν δ' ἑτέρως ἔλθῃς, καὶ ὁ Κέρβερος. ὦ πλεονέκται
οἱ πλῦτυ, πενίην ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

III.

Χρύσεος ἦν γενεὴ, καὶ χάλκεος, ἀργυρέη τε
πρόσθεν· παντοίη δ' ἡ Κυθέρεια τανῦν.
καὶ χρυσῦν τίει, καὶ χάλκεον ἄνδρ' ἐφίλησε,
καὶ τὺς ἀργυρέυς ὔ ποτ' ἀποςρέφεται,
Νέςωρ, ἡ Παφίη. δοκέω δ' ὅτι καὶ Δανάῃ Ζεὺς
ὐ χρυσὸς, χρυσῦς δ' ἦλθε φέρων ἑκατόν.

p. 110. IV.

Τὴν ξηρὴν ἐπὶ νῶτα Λυκαινίδα, τὴν Αφροδίτης
λώβην, τὴν ἐλάφυ παντὸς ἀπυγοτέρην,
αἰπόλος ἢ μεθύων ὐκ ἂν ποτε, φασὶ, συνῴκει,
γοῖ, γοῖ. τοιαῦται Σιδονίων ἄλοχοι.

V.

Ορθρος ἔβη, Χρύσιλλα, πάλαι δ' ἠῷος ἀλέκτωρ
κηρύσσων, φθονερὰν Ηριγένειαν ἄγει.

ὀρνίθων

II. 4. Fort. πρ. ὑλάει.
III. 5. Scr. ἀποςρέφεται Νέςορας ἡ Π.

ὀρνίθων ἔῤῥοις φθονερώτατε, ὅς με διώκεις  T. II.
οἴκοθεν εἰς πολλὰς ἠϊθέων ὀάρυς.
γηράσκεις Τιθωνέ· τί γὰρ σὴν εὐνέτιν Ἠῶ
ὕτως ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων.

VI.

Τρὶς δέκα με πνεύσειν καὶ δὶς τρία μάντιες ἄςρων
φασίν· ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκὰς ἡ τριτάτη.
τῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος· οἱ δ' ἐπὶ τύτοις
Νέςορι· καὶ Νέςωρ δ' ἤλυθεν εἰς Αΐδην.

VII.

Οὐ προσέχω, καίτοι πιςοί τινες. ἀλλὰ μεταξὺ,
πρὸς Διὸς, εἴ με φιλεῖς, Πάμφιλε, μή με φίλει.

VIII.

Τίς συ, Μεντορίδη, προφανῶς ὕτως μετέθηκε
τὴν πυγὴν, ὕπερ τὸ ςόμ' ἔκειτο πρoτῦ;
βδεῖς γὰρ, κὐκ ἀναπνεῖς· φθέγγῃ δ' ἐκ τῶν καταγείων.
θαῦμά μ' ἔχει τὰ κάτω πῶς συ ἄνω γέγονε.

IX.  p. 111.

Ζηνὶ, καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ Ἀρεῒ τέκνον ἀνάκτων
εἴκελον, εὐκταίῃ μητέρος εὐτοκίῃ,
πάντα τοι ἐκ Μοιρέων βασιλήϊα, πάντα τέλεια
ἦλθεν· ἐποιήθης δ' ἔργαγ ἀοιδοπόλων.
Ζεὺς σκῆπτρον βασίλειον, Ἀρὴς δόρυ, καλλοσύνην δὲ
Φοῖβος ἔχει· παρὰ σοὶ δ' ἀθρόα πάντα, Κότυ.

X.

Καυσίη, ἡ τοπάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον,
καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ,

T. II. ἱδρῶ διψήσασα πιεῖν τεὸν, ἄλκιμε Πείσων,
Ημαθὶς Αὐσονίας ἦλθον ἐπὶ κροτάφους.
ἀλλὰ φίλος δέξαι με· τάχα κρόκες, αἵ ποτε Πέρσας
τρεψάμεναι, καὶ σοὶ Θρῆκας ὑπαξόμεθα.

## XI.

Η κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι
καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
ἐκ δὲ Πυλαιμένεος Πείσων μ' ἔχει. ἔπρεπεν ἄλλαις
οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμαι κόρυθι.

## XII.

Καὶ Μακεδὼν ὁ σίδηρος ἐν ἄορι, καὶ τὰ πρὸς ἀλκὴν
τῆς ἀπ' Αλεξάνδρου χειρὸς ἐπιστάμενος,
Πείσων, σὴν ποθέων ἱκόμην χέρα. τοῦτο δὲ φωνέω·
Χαίρων δεξιτερὴν εὗρον ὀφειλομένην.

## XIII.

p. 112.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον,
σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ,
Αντίπατρος Πείσωνι φέρει γέρας. ἢν δέ μ' ἀνάψας
εὔξηται, λάμψω φέγγος ἀκουσίθεον.

## XIV.

Σοί με, Θρηϊκίης σκυληφόρε, Θεσσαλονίκη,
μήτηρ ἡ πάσης πέμψε Μακηδονίης·
ἀείδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον Αρεα Βεσσῶν,
ὅσσ' ἐδάην πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος.
ἀλλ' ἐμοὶ ὡς θεὸς ἔσσο κατήκοος, εὐχομένου δὲ
κλῦθι. τίς ἐς Μούσας οὖατος ἀσχολίη;

XV. T. II.

Θειογένης Πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
πέμπει· χωρῦμεν δ' ὐρανὸν ἀμφότερα.
δοιὰ γὰρ ἐκ σφαίρης τετμήμεθα· καὶ τὸ μὲν ἡμέων
τὰς νοτίυς, τὸ δ' ἔχει τείρεα τὰν Βορέη.
ἀλλὰ σὺ μηκέτ' Αρητον ἐπίβλεπε· δισσὰ δ' ἐν ἀμφοῖν
μέτρα πιὼν, ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα.

XVI.

Αὐσονίῳ Πείσωνι συνασπιςὴς Διόνυσος
ἵδρυμαι μεγάρων φρυρὸς ἐπ' εὐτυχίῃ.
ἄξιον, ὦ Διόνυσ', ἐσέβης δόμον. ἔπρεπεν ἄμφω
καὶ μέγαρον Βάκχῳ, καὶ Βρόμιος μεγάρῳ.

XVII. p. 113.

Αντίπατρος Πείσωνι γενέθλιον ὤπασε βίβλον
μικρὴν, ἐν δὲ μιῇ νυκτὶ πονησάμενος.
ἵλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ αἰνήσειεν ἀοιδὴν,
Ζεὺς μέγας ὡς ὀλίγῳ πειθόμενος λιβάνῳ.

XVIII.

Φοῖβε, Κεφαλλήνων λιμενοσκόπε, θῖνα Πανόρμυ
ναίων, τρηχείης ἀντιπέρην Ιθάκης,
δός με δι' εὐπλώτοιο πρὸς Ασίδα κύματος ἐλθεῖν,
Πείσωνος δολιχῇ νηὶ συνεσπόμενον·
καὶ τὸν ἐμὸν βασιλῆα τὸν ἄλκιμον εὖ μὲν ἐκείνῳ
ἵλαον, εὖ δ' ὕμνοις ἄρτισον ἡμετέροις.

XV. 1. Cod. Vat. Διογένης.

T. II. XIX.

Τέσσαρες αἰωρεῦσι τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων
 Νῖκαι ἰσηρίθμους υἱέας ἀθανάτων·
ἁ μὲν Ἀθηναίαν πολεμαδόκον, ἁ δ' Ἀφροδίταν,
 ἁ δὲ τὸν Ἀλκείδαν, ἁ δ' ἀφόβητον Ἄρη,
σεῖο κατ' εὐόροφον γραπτὸν τέγος· ἐς δὲ νέονται
 οὐρανὸν, ὦ Ῥώμας, Γαῖε, πάτρας ἔρυμα.
θείη ἀνίκατον μὲν ὁ βουφάγος· ἁ δέ σε Κύπρις
 εὔγαμον· εὔμητιν Παλλάς· ἄτρεστον Ἄρης.

XX.

Στέλλευ ἐπ' Εὐφρήτην, Ζηνὸς τέκος· εἰς σὲ γὰρ ἤδη
 ἠῷοι Πάρθων αὐτομολοῦσι πόδες.
στέλλευ ἄναξ· δήεις δὲ φόβῳ κεχαλασμένα τόξα,
 Καῖσαρ· πατρῴων δ' ἄρξαι ἀπ' ἀντολέων,
p. 114. Ῥώμην δ', ὠκεανῷ περιτέρμονα πάντοθεν, αὐτὸς
 πρῶτος ἀνερχομένῳ σφράγισαι ἠελίῳ.

XXI.

Ὥριον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
 κειράμενος, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας,
Φοίβῳ θῆκε Λύκων, πρῶτον γέρας· εὔξατο δ' οὕτως
 καὶ πολιὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων.
τοίην ἀλλ' ἐπίνευε· τίθει δέ μιν, ὡς πρό γε τοῖον,
 ὡς αὖτις πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.

XXII.

Ἡ τὰ πέδιλα φέρουσα, Μενεκράτις· ἡ δὲ τὸ φᾶρος,
 Φημονόη· Πρηξὼ δ', ἡ τὸ κύπελλον ἔχει.

τῆς Παφίης ὁ νεὼς καὶ τὸ βρέτας· ἄνθεμα δ' αὐτῶν T. II.
ξυνόν· Στρυμονίυ δ' ἔργον Αριςομάχυ.
αἱ τρεῖς ἀςαὶ ἔσαν καὶ ἑταιρίδες· ἀλλὰ τυχῦσαι
Κύπριδος εὐκταίης, νῦν ἑνός εἰσι μία.

## XXIII.

Τάσδε θεογλώσσυς Ελικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
ὕμνοις, καὶ Μακεδὼν Πιερίας σκόπελος,
Πρήξιλλαν, Μυρὼ, Ανύτης ςόμα, θῆλυν Ομηρον,
Λεσβιάδων Σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμων,
Ηριννan, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σὲ, Κόριννα,
θῦριν Αθηναίης ἀσπίδα μελψαμέναν,
Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν,
πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων.
ἐννέα μὲν Μῦσας μέγας Οὐρανός· ἐννέα δ' αὐτὰς
Γαῖα τέκε, θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

## XXIV. p. 115.

Ομβριμον εὐκαμάτυ ςίχον αἴνεσον Αντιμάχοιο,
ἄξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων,
Πιερίδων χαλκευτὸν ἐπ' ἄκμοσιν, εἰ τορὸν ὖας
ἔλλαχες, εἰ ζαλοῖς τὴν ἀγέλαςον ὄπα,
εἰ τὰν ἄτριπτον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπὸν ἄλλοις
μαίεαι. εἰ δ' ὕμνων σκᾶπτρον Ομηρος ἔχει,
καὶ Ζεύς τοι κρείσσων Ενοσίχθονος· ἀλλ' Ενοσίχθων
τῦ μὲν ἔφυ μείων, ἀθανάτων δ' ὕπατος.
καὶ ναετὴρ Κολοφῶνος ὑπέζευκται μὲν Ομήρῳ,
ἁγεῖται δ' ἄλλων πλήθεος ὑμνοπόλων.

T. II.

## XXV.

Βίβλοι Ἀριστοφάνευς, θεῖος πόνος, αἷσιν Ἀχαρνεὺς
κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
ἤνιδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελὶς, οἷα δὲ μῦθοι
ἠχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ ἤθεσιν Ἑλλάδος ἶσα
κωμικὲ, καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας.

## XXVI.

Αὐτά τοι, τρέσσαντι παρὰ χρέος, ὤπασεν ᾆδαν,
βαψαμένα κοίλων ἐντὸς ἄρη λαγόνων,
μάτηρ, ἅ σ' ἔτεκεν, Δαμάτρια· φᾶ δὲ σίδαρον
παιδὸς ἔσω φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου,
ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον,
δερκομένα λοξαῖς, οἷα Λάκαινα, κόραις·
Λεῖπε τὸν Εὐρώταν, ἴθι Τάρταρον· ἀνίκα δειλὰν
οἶσθα φυγὰν, τελέθεις οὔτ' ἐμὸς, οὔτε Λάκων.

p. 116.

## XXVII.

Αὐτὸν Βακχευτὴν ἐνέδυ θεὸν, ἡνίκα Βάκχας
ἐκ Θηβῶν Ἰταλὴν ἤγαγε πρὸς θυμέλην,
ἀνθρώποις Πυλάδης τερπνὸν θέος. οἷα χορεύων
δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
Θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· οὐράνιος δὲ
οὗτος, ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχευόμενος.

## XXVIII.

Ὀρφεὺς θῆρας ἔπειθε· σὺ δ' Ὀρφέα. Φοῖβος ἐνίκα
τὸν Φρύγα· σοὶ δ' εἴκει μελπομένῳ, Γλάφυρε.

οὔνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος. οὐ κεν Ἀθήνη T. II.
ἔῤῥιψε λωτοὺς, τοῖα μελιζομένη,
οἷα σὺ ποικιλότερπες· ἀφυπνῶσαι κεν ἀκούων
αὐτὸς Πασιθέης Ὕπνος ἐν ἀγκαλίσι.

## XXIX.

Ἵμερον αὐλήσαντι πολυτρήτων διὰ λωτῶν
εἶπε λιγυφθόγγῳ Φοῖβος ἐπὶ Γλαφύρῳ·
Μαρσύη, ἐψεύσω τεὸν εὕρεμα, τοὺς γὰρ Ἀθήνης
αὐλοὺς ἐκ Φρυγίης οὗτος ἐληΐσατο·
εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, οὐκ ἂν Ὕαγνις
τὴν ἐπὶ Μαιάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔριν.

## XXX.

Ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος· ἀλλὰ πιόντες
ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι.
ὣς καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ξενίων χάριν, ἀνταποδοῦναι
ὕμνους εὐέρκταις οἶδε, παθὼν ὀλίγα.
τοὔνεκά σε πρώτως μὲν ἀμείβομαι· ἢν δ' ἐθέλωσι p. 117.
Μοῖραι, πολλάκι μοι κείσεαι ἐν σελίσι.

## XXXI.

Μηδείης τύπος οὗτος· ἴδ' ὡς τὸ μὲν εἰς χόλον αἴρει
ὄμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.

## * XXXII.

Ἡ καὶ ἔτ' ἐκ βρέφεος κοιμωμένη Ἀντιοδημὶς
πορφυρέων, Παφίης νοσσὶς, ἐπὶ κροκίδων,

XXX. 5. Vat. Cod. ἐθέλωσιν. 6. Idem Cod. κείσεαι.
XXXII. 2. Cod. Vat. κροκύδων.

T. II. ἡ τακεραῖς λεύσσουσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου,
λύσιδος ἀλκυὼν, τερπνὸν ἄθυρμα μέθης.
ὑδατίνους φορέουσα βραχίονας, ἣ μόνη ὀστοῦν
οὐ λάχεν, (ἦν γὰρ ὅλη τοὺν ταλάροισι γάλα)
Ἰταλίην ἤμειψεν, ἵνα πτολέμοιο καὶ αἰχμῆς
ἀμπαύσῃ Ῥώμην μαλθακίνῃ χάριτι.

## XXXIII.

Λευκάδος ἀντί με Καῖσαρ, ἰδ' Ἀμβρακίης ἐριβώλου,
Θυῤῥείου τε πέλειν, ἀντί τ' Ἀνακτορίου,
Ἄργεος Ἀμφιλόχου τε, καὶ ὁππόσα ῥαίσατο κύκλῳ
ἄστε' ἐπιθρώσκων δουρομανὴς πόλεμος,
εἵσατο Νικόπολιν, θείην πόλιν· ἀντὶ δὲ νίκης
Φοῖβος ἄναξ ταύτην δείκνυται Ἀκτιάδος.

## XXXIV.

Στρυμόνι καὶ μεγάλῳ πεπολισμένη Ἑλλησπόντῳ,
ἠρίον Ἠδωνῆς Φυλλίδος, Ἀμφίπολι,
λοιπά τοι Αἰθοπίης Βραυρωνίδος ἴχνια νηοῦ
μίμνει, καὶ ποταμοῦ τἀμφιμάχητον ὕδωρ.
p. 118. τὴν δέ ποτ' Αἰγείδαις μεγάλην ἔριν, ὡς ἁλιανθὲς
τρῦχος, ἐπ' ἀμφοτέραις δερκόμεθ' ἠϊόσι.

## XXXV.

Εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις,
ἢ Λητοῖ στῆναι μαῖαν ἀλωομένῃ.
οὐκ ἂν χητοσύνην τόσον ἔστενον. οἵ ἐμὲ δειλὴν,
ὅσσαις Ἑλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι,

Δῆλος ἐρημαίη, τὸ πάλαι σέβας. ὀψέ μοι Ἥρη T. II.
Λητοῦς, ἀλλ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

## XXXVI.

Κλεινὴν οὐκ ἀπόφημι· σὲ γὰρ προπάροιθεν ἔθηκαν
κλῄζεσθαι πτηνοὶ, Τῆνε, Βορηϊάδαι.
ἀλλὰ καὶ Ορτυγίην εἶχε κλέος, οὔνομα δ' αὐτῆς
ἤρχετο Ριπαίων ἄχρις ὑπερβορέων.
νῦν δὲ σὺ μὲν ζώεις, ἡ δ' οὐκ ἔτι. τίς κεν ἐώλπει
ὄψεσθαι Τήνου Δῆλον ἐρημοτέρην.

## XXXVII.

Νῆσοι ἐρημαῖαι, τρύφεα χθονὸς, ἃς κελαδεινὸς
ζωστὴρ Αἰγαίου κύματος ἐντὸς ἔχει,
Σίφνον ἐμιμήσασθε καὶ αὐχμηρὴν Φολέγανδρον,
τλήμονες, ἀρχαίην τ' ὠλέσατ' ἀγλαΐην.
ἦ ῥ' ὑμᾶς ἐδίδαξεν ἑὸν τρόπον ἡ ποτὲ κλεινὴ
Δῆλος, ἐρημαίου δαίμονος ἀρξαμένη.

## XXXVIII.

Κρῆσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἴχνεος ἔδραμε γοργὴ,
ἔγκυος, ἀμφοτέρην Αρτεμιν εὐξαμένη.
τίκτε δ' ἀποκτείνουσα, θοὴ δ' ἐπένευσεν Ελευθὼ p. 119.
ἄμφω, εὐαγρίης δῶρα καὶ εὐτοκίης·
καὶ νῦν ἐννέα παισὶ δίδοῖ γάλα. φεύγετε Κρῆσσαι
κεμμάδες, ἐκ τοκάδος τέκνα διδασκόμεναι.

## XXXIX.

Ισχετε χεῖρα μυλαῖον, ἀλετρίδες, εὕδετε μακρὰ,
κἢν ὄρθρον προλέγῃ γῆρυς ἀλεκτρυόνων.

XXXV. 5. ὀψέ ποι.

T. II. Δηὼ γὰρ Νύμφαισι χερῶν ἐπετείλατο μόχθους·
αἳ δὲ κατ' ἀκροτάτην ἁλλόμεναι τροχιὴν,
ἄξονα δινεύουσιν· ὁ δ' ἀκτίνεσσιν ἑλικταῖς
στρωφᾶται πισύρων κοῖλα βάρη μυλάκων.
γευόμεθ' ἀρχαίου βιότου πάλιν, εἰ δίχα μόχθου
δαίνυσθαι Δηοῦς ἔργα διδασκόμεθα.

XL.

Ξεῖνοι, παρθένος εἰμὶ τὸ δένδρεον, ἥ ποτε Δάφνη,
φείσασθε, δμώων χεῖρες ἑτοιμοτόμοι.
ἀντὶ δ' ἐμεῦ κομάρου τις ὁδοιπόρος ἢ τερεβίνθου
δρεπτέσθω, χθαμάλην εἰς χύσιν, οὐ γὰρ ἑκάς·
ἀλλ' ἀπ' ἐμεῦ ποταμὸς μὲν ὅσον τρία, τοῦ δ' ἀπὸ πηγῶν
ὕλη πανθηλὴς δοιὰ πέλεθρ' ἀπέχει.

XLI.

Πηρὸς, ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης.
τίκτε γὰρ υἱὸν ἄελπτα μετ' οὐ πολὺ, καὶ τριποθήτου
αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάους.
Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἥ τε λοχείης
μαῖα, καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος εἶ σελάων.

p. 120. XLII.

Κλασθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδατι, δῆριν ἔθεντο
δισσοὶ ὑπὲρ μούνης μαρνάμενοι σανίδος.
τύψε μὲν Ἀνταγόρης Πεισίστρατον. οὐ νεμεσητὸν,
ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς· ἀλλ' ἐμέλησε Δίκῃ.

XLI. 5. Scr. ἐπήκοος.

νήχεθ' ὁ μέν· τὸν δ' εἷλε κύων ἅλιος. Παναλάςωρ T. II.
Κηρῶν ὐδ' ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει.

XLIII.

Πριομένα κάλλει Γανυμήδεος, εἶπέ ποθ' Ηρα,
θυμοβόρον ζάλυ κέντρον ἔχυσα νόῳ·
Αρσεν πῦρ ἔτεκε Τροία Διΐ· τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ Τροίᾳ, πῆμα φέροντα Πάριν·
ἥξει δ' Ιλιάδαις ὐκ αἰετὸς, ἀλλ' ἐπὶ θοίναν
γῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων.

XLIV.

Πύλυπος εἰναλίῃ ποτ' ἐπὶ προβλῆτι τανυσθεὶς
ἠελίῳ ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα·
ὔπω δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα, τὔνεκα καί μιν
αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών·
πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεὶς πέσεν εἰς ἅλα δύσμορος. ἦ ῥα
ἄμφω καὶ θήρης ἤμβροτε καὶ βιότυ.

XLV.

Φεύγεθ' ὅσοι λόκκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμασῆνας
ᾄδετε, ποιητῶν φῦλον ἀκανθολόγων,
οἵ τ' ἐπέων κόσμον λελιγυσμένον ἀσκήσαντες
κρήνης ἐξ ἱερῆς πίνετε λιτὸν ὕδωρ.
σήμερον Αρχιλόχοιο καὶ ἄρσενος ἦμαρ Ομήρυ p. 121.
σπένδομεν· ὁ κρητὴρ ὐ δέχεθ' ὑδροπότας.

XLVI.

Αντιγένης ὁ Γελῷος ἔπος ποτὲ τῦτο θυγατρὶ
εἶπεν, ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς Αΐδην·

T. II. Παρθένε καλλιπάρῃε, κόρη δ' ἐμῆς ἴσχε συνεργὸν
ἠλακάτην, ἀρκεῦν κτῆμα πένητι βίῳ·
ἦν δ' ἵκῃ εἰς ὑμέναιον, Αχαιΐδος ἤθεα μητρὸς
χρηςὰ φύλασσε, πόσει προῖκα βεβαιοτάτην.

## XLVII.

Γειαρότης Αρχιππος, ὅτ' ἐκ νούσοιο βαρείης
ἄρτι λιποψυχέων ἔῤῥεεν εἰς Αΐδην,
εἶπε τάδ' υἱήεσσιν· Ιὼ φίλα τέκνα, μάκελλαν
καὶ τὸν ἀροτρητὴν ςέρξατέ μοι βίοτον·
μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον ςονόεντα θαλάσσης,
καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίης κάματον.
ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.

## XLVIII.

Εὐχέσθω τις ἔπειτα γυνὴ τόκον, εἶπε Πολυξώ,
γαςέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων·
μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
ὤλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· εἷς ἄρα δαίμων
τῆς μὲν ἀπὸ ζωὴν εἵλετο, τοῖς δ' ἔπορε.

## XLIX.

p. 122. Ριγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις, ἀλλὰ Πύρωνι
πουλὺ γαληναίη χείματος ἐχθροτέρη.
τόνδε γὰρ ἀπλοΐῃ πεπεδημένον ἔφθασε νηῦς
ληϊςέων ταχινή, δίκροτος ἐσσυμένη.

XLIX, 3. Cod. νῆα γὰρ α. π. ε. ναύταις.

χεῖμα δέ μιν προφυγόντα γαληναίη ὑπ' ὄλεθρον T. II.
ἤγαγεν. ἆ λυγρῆς δειλὲ κακορμισίης.

L.

Κύματα καὶ τρηχύς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν
δελφῖνα, ξείνοις κοινὸν ὅραμα τύχης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέῳ τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες
εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες·
ἡ δὲ τεκοῦσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
πίστις, ὃς οὐδ' ἰδίης φείσατο συντροφίης.

LI.

Μηδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρῃ, ὀλοῇ πίστευε θαλάσσῃ,
ναυτίλε, μηδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχει.
καὶ γὰρ Ιων ὅρμῳ ἐνικάππεσεν· ἐς δὲ κόλυμβον
ναύτου τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρας.
φεῦγε χοροιτυπίην ἐπινήϊον. ἐχθρὸς Ἰάκχῳ
πόντος. Τυρσηνοὶ τοῦτον ἔθεντο νόμον.

LII.

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν Ελλήσποντος,
ξεῖνε· Κλεωνίκης πεύθεο Δυῤῥαχίδος.
πλῶε γὰρ ἐς Σηστὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μελαίνῃ
φορτίδι τὴν Ελλης μοῖραν ἐπεσπάσατο.
Ηροῖ δειλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, Δηΐμαχος δὲ p. 123.
νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

LIII.

Τὸ βρέφος Ερμώνακτα διεχρήσασθε, μέλισσαι,
φεῦ κύνες, ἑρπηστὴν, κηρία μαιόμενον·

XLIX. 5. Cod. γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρῳ ἔκτανεν.

T. II. πολλάκι δ' ἐξ ὑμέων ἐςιγμένον ὤλέσατ', αἶ αἶ,
κέντροις. εἶτ' ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα;
πείθεο Λυσιδίκῃ καὶ Αμύντορι, μηδὲ μελίσσας
αἰνεῖν· κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι μέλι.

LIV.

Οὗτος ὁ Λειάνδροιο διάπλοος, ὗτος ὁ πόντου
πορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς·
ταῦθ' Ηρῦς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῦτο τὸ πύργου
λείψανον, ὁ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνος.
κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
κείνῳ τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

LV.

Μοῦναν σὺν τέκνοις νεκυοςόλε δέξα με πορθμεῦ
τὰν λάλον. ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ Ταντελίδος.
πληρώσει γαςὴρ μία σὸν σκάφος, εἴσιδε κούρους
καὶ κούρας, Φοίβου σκῦλα καὶ Αρτέμιδος.

LVI.

Ανέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο. λιτὸς ὁ τύμβος
ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ὀςέα φωτὸς ἔχει.
εἰδήσεις Αλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης
ἔξοχον, ὃν Μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει·
p. 124. κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὅ γε Λυδὸς,
εἴτε Λάκων. πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

LVII.

Ο τραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
πυργώσας ςιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,

LVI. 6. Vat. Cod. πολλαὶ μητέρες.

Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἑκὰς αἴης T. II.
κεῖται, κυδαίνων σήματι Τρινακρίην.

## LVIII.

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους Μάγνης τάφος· ἀλλὰ κέχωσμαι
Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοτροπίης.

## LIX.

Ἠ χθαμαλὴν ὑπέδυς ὁ τόσος κόνιν; εἴς σέ τις ἀθρῶν,
Σώκρατες, Ἑλλήνων μέμψεται ἀκρισίην·
νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν, οὐδὲ ἓν αἰδοῖ
δόντες. τοιοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαι.

## LX.

Αὐσονίη με Λίβυσσαν ἔχει κόνις, ἄγχι δὲ Ῥώμης
κεῖμαι παρθενικὴ τῇδε παρὰ ψαμάθῳ·
ἡ δ' ἐμὲ θρεψαμένη Πομπηΐη ἀντὶ θυγατρὸς,
κλαυσαμένη τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ,
πῦρ ἕτερον σπεύδουσα· τὸ δ' ἔφθασεν, οὐδὲ κατ' εὐχὴν
ἡμετέρην ἧψε λαμπάδα Περσεφόνη.

## LXI.

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυς, ἀλλὰ θάλασσα
καὶ χθὼν τὴν ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες· ὀστέα δ' αὖτε p. 125.
βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ' ἠϊόνι.

## LXII.

Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν, ἐπὶ στόμα Πηνειοῖο
νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος,

LVII. 4. Scr. Τρινακίην.
LVIII. 2. Cod. Vat. σ. κακοκρισίης, ſed ex correctione.

T. II. μούνιος ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
ἔκτανεν. ὦ γαίης κύματα πιστότερα.

## LXIII.

Εἴκοσιν Ἑρμοκράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα
οὐδ' ἑνὸς οὔτε μιῆς ἠυγασάμην θάνατον.
οὐ γὰρ ἀπωΐστευσεν ἐμοὺς υἷας Ἀπόλλων,
οὐ βαρυπενθήτους Ἄρτεμις εἷλε κόρας.
ἔμπαλι δ' ἡ μὲν ἔλυσεν ἐμῶν ὠδῖνα μολοῦσα·
Φοῖβος δ' εἰς ἥβην ἄρσενας ἠγάγετο,
ἀβλαβέας νούσοισιν. ἴδ' ὡς νίκημι δικαίως
παισὶν καὶ γλώσσῃ σώφρονι Ταντάλιδα.

## LXIV.

Αὔσονος Ἡγερίου με λέγειν νέκυν, ᾧ μετιόντι
νύμφην ὀφθαλμοὺς ἀμβλὺ κατέσχε νέφος·
ὄμματι δὲ πνοιὴν συναπέσβεσε μοῦνον ἰδόντος
κούρην. φεῦ κείνης, Ἥλιε, θευμορίης.
ἔῤῥοι δὴ κεῖνο φθονερὸν σέλας, εἴθ' Ὑμέναιος
ἧψέ μιν οὐκ ἐθέλων, εἴτ' Ἀΐδης ἐθέλων.

p. 126.

## LXV.

Χειμερίου νιφετοῖο περὶ θριγκοῖσι τακέντος,
δῶμα πεσὸν τὴν γραῦν ἔκτανε Λυσιδίκην·
σῆμα δέ οἱ κωμῆται ὁμώλακες, οὐκ ἀπ' ὀρυκτῆς
γαίης, ἀλλ' αὐτὸν πύργον ἔθεντο τάφον.



LXII. 4. Cod. Vat. πικρότερα. ſed ſupra correctum πιστότερα.
LXIII. 8. Fort. παισί τε καὶ γλ.

## LXVI. 

T. II.

Δύσμορε Νίκανορ, πολιῷ μεμορημένε πόντῳ,
κεῖσαι δὴ ξείνῃ γυμνὸς ἐπ' ἠϊόνι,
ἢ σύ γε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὄλβια κεῖνα μέλαθρα
φροῦδά τε, καὶ πάσης ἐλπὶς ὄλωλε Τύρου.
οὐδέ τι σε κτεάνων ἐῤῥύσατο· φεῦ, ἐλεεινὲ,
ὤλεο μοχθήσας ἰχθύσι καὶ πελάγει.

## LXVII.

Κυλλήνην ὄρος Ἀρκάδων ἀκούεις·
αὕτη σῆμ' ἐπίκειτ' Ἀπολλοδώρῳ.
Πίσηθέν μιν ἰόντα νυκτὸς ὥρῃ
ἔκτεινεν Διόθεν πεσὼν κεραυνός.
τηλοῦ δ' Αἰγανέης τε καὶ Βεροίης,
νικηθεὶς Διὸς, ὁ δρομεὺς καθεύδει.

## LXVIII.

Γλύκων τὸ Περγαμηνὸν Ἀσίδι κλέος,
ὁ παμμάχων κεραυνὸς, ὁ πλατὺς πόδας,
ὁ καινὸς Ἄτλας, αἵ τ' ἀνίκατοι χέρες
ἔῤῥοντι, τῶν τε πρόσθεν, αἵ τ' ἐν Ἰταλοῖς,
αἵ θ' Ἑλλάδι τὸ πρῶτον, αἵ τ' ἐν Ἀσίδι.
ὁ πάντα νικῶν Ἀΐδης ἀνέτραπε.

## LXIX.

p. 127.

Καὶ νέκυν ἀπρήϋντος ἀνιήσει με θάλασσα,
Λῦσιν, ἐρημαίῃ κρυπτὸν ὑπὸ σπιλάδι,
στρηνὲς ἀεὶ φωνεῦσα παρ' οὔατα, καὶ παρὰ κωφὸν
σῆμα. τί μ', ὦ 'νθρωποι, τῇδε παρῳκίσατε,

LXVII. 5. Scr. Αἰανέης.

T. II. ἢ πνοιῆς χήρωσε, τὸν οὐκέτι φορτίδι νηὶ
ἔμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης
θηκαμένη ναυηγόν; ὁ δ' ἐκ πόντοιο ματεύων
ζωὴν, ἐκ πόντου καὶ μόρον εἱλκυσάμην.

Lect. p. 155. LXX.

Πέντε Διωνύσοιο θεραπνίδες αἵδε σαω τέω
ἐντίνουσι θεαῖ ἔργα χοροστασίης.
ἁ μὲν ἀερτάζουσα δέμας βλοσυροῖο λέοντος,
ἁ δὲ Λυκαβνιὸν καλλίκερων ἔλαφον·
ἁ τριτάτα δ' οἰωνὸν εὔπτερον· ἁ δὲ τετάρτα
τύμπανον· ἁ πέμπτα χαλκοβαρὲς κρόταλον.
πᾶσαι φοιταλέαι τὸ παρηόριον δι' ὄνομα
ἐκ πλαγέως λύσσαι δαίμονος εὐϊάδι.

T. II. p. 127. ΒΟΗΘΟΥ.

Εἰς Πυλάδην τὸν ὀρχηστὴν ὑποκρινόμενον τὸν Διόνυσον.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν Ολυμπον,
κωμάζων Λήναις σύν ποτε καὶ Σατύροις,
οἷον ὁ τεχνήεις Πυλάδης ὠρχήσατο κεῖνον,
ὀρθὰ κατὰ τραγικῶν τέθμια μουσοπόλων,
παυσαμένη ζήλου Διὸς ἂν φάτο σύγγαμος Ηρη·
Εψεύσω, Σεμέλη, Βάκχον· ἐγὼ δ' ἔτεκον.

LXIX. 5. Fort. ἐκ ἐπὶ φ.

LXX. 1. Fort. σαώτεω. ſive σαώτη ε. θεῷ. 7. Fort. φ. τε παρηόριόν τε νόημα ἐκπλαγέες, λύσσῃ δ. ε.

T.II. p.128.

# ΑΛΦΕΙΟΥ
## ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

### I.

Τλήμονες, οἷς ἀνέραςος ἔφυ βίος, ὅτε γὰρ ἔρξαι
εὐμαρὲς, ὅτ' εἰπεῖν ἐςί τι νόσφι πόθων.
καὶ γὰρ ἐγὼ νῦν εἰμὶ λίην βραδύς· εἰ δ' ἐσίδοιμι
Ζηνόφιλον, ςεροπῆς πτήσομαι ὀξύτερος.
τἄνεκεν ὐ φεύγειν γλυκὺν ἵμερον, ἀλλὰ διώκειν,
πᾶσι λέγω. ΨΥΧΗΣ ΕΣΤΙΝ ΕΡΩΣ ΑΚΟΝΗ.

### II.

Πανὶ κασιγνήτων ἱερὴ τριὰς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
ἄνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
Πίγρης ὀρνίθων, ἁλίων ἀπομοίρια Κλείτωρ,
ἔμπαλιν ἰθυτενῶν Δᾶμις ἀπὸ ςαλίκων.
ἀνθ' ὧν εὐαγρίην τῷ μὲν χθονὸς, ᾧ δὲ διδοίης
ἐξ ἁλὸς, ᾧ δὲ νέμοις ἠέρος ὠφελίην.

### III.

Εἰς Ερωτα κοιμώμενον.

Αρπάσομαι πυρόεσσαν, Ερως, χερὸς ἐκ σέο πεύκην,
συλήσω δ' ὤμων ἀμφικρεμῆ φαρέτρην,
εἴ γ' ἐτύμως εὕδεις, πυρὸς ἔγγονε, καὶ σέο φῶτες
πρὸς βαιὸν τόξων εὐνεμίην ἄγομεν.

II. Titulus in membr. Αλφεὶυ Μιτ. at correctum Αλκαίυ.

T.II p.129. ἀλλὰ καὶ ὧς σε δέδοικα, δολοπλόκε, μή τινα κεύθῃς
εἰς ἐμὲ, κὴν ὕπνῳ πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

IV.

Οὐ στέργω βαθυλήϊες ἀρούρας,
οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης.
αὐτάρκους ἔραμαι βίου, Μακρῖνε·
τὸ ΜΗΘΕΝ γὰρ ΑΓΑΝ ἄγαν με τέρπει.

V.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρῆνον ἀκούομεν, εἰσέτι Τροίην
δερκόμεθ' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐρειπομένην,
καὶ μόθον Αἰάντειον, ὑπὸ στεφάνῃ τε πόληος
ἔκδετον ἐξ ἵππων Ἕκτορα συρόμενον,
Μαιονίδεω διὰ μοῦσαν, ὃν οὐ μία πατρὶς ἀοιδὸν
κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

VI.

Νηῶν ὠκυπόρων ὃς ἔχεις κράτος, ἵππιε δαῖμον,
καὶ μέγαν Εὐβοίης ἀμφικρεμῆ σκόπελον,
οὔριον εὐχομένοισι δίδου πλόον Ἄρεος ἄχρις
ἐς πόλιν, ἐκ Συρίης πείσματα λυσαμένοις.

VII.

Κλεῖε, θεὸς, μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας Ὀλύμπου,
φρούρει, Ζεῦ, ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
ἤδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέζευκται δορὶ Ῥώμης,
καὶ χθών· οὐρανίη δ' οἶμος ἔτ' ἐστ' ἄβατος.

## VIII.

T.II.p.130.

Ηρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν, αἱ δ' ἔτι λοιπαὶ
πατρίδες οὐ πολλὸν αἰπύτεραι πεδίων,
οἵην καί σε, τάλαινα, παρερχόμενός γε, Μυκήνη,
ἔγνων, αἰπολίου παντὸς ἐρημοτέρην,
αἰπολικὸν μήνυμα· γέρων δέ τις, Η ΠΟΛΥΧΡΥΣΟΣ,
εἶπεν, ΚΥΚΛΩΠΩΝ ΤΗΙΔ' ΕΠΕΚΕΙΤΟ ΠΟΛΙΣ.

## IX.

Αργος, Ομηρικὲ μῦθε, καὶ Ελλάδος ἱερὸν οὖδας,
καὶ χρυσέη τοπάλαι Περσέος ἀκρόπολι,
ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἵ ποτε Τροίης
ἤρειψαν κατὰ γῆς θειόδομον στέφανον.
ἀλλ' ἡ μὲν κρείσσων ἐστὶ πτόλις· αἱ δὲ πεσοῦσαι
δείκνυσθ' εὐμύκων αὔλια βουκολίων.

## X.

Λητοῦς ὠδίνων ἱερὴ τροφὲ, τὴν ἀσάλευτον
Αἰγαίῳ Κρονίδης ὡρμίσατ' ἐν πελάγει,
οὐ νύ σε δειλαίην, μὰ τεοὺς, δέσποινα, βοήσω,
δαίμονας, οὐδὲ λόγοις ἔψομαι Αντιπάτρου.
ὀλβίζω δ' ὅτι Φοῖβον ἐδέξω, καὶ μετ' Ολυμπον
Αρτεμις οὐκ ἄλλην ἤ σε λέγει πατρίδα.

## XI.

Επὶ τῷ Φιλοποίμενος ἀνδριάντι ἐν Τεγέᾳ.

Τοῦδ' ἀρετὰ καὶ δόξα καθ' Ελλάδα, πολλὰ μὲν ἀλκαῖς,
πολλὰ δὲ καὶ βουλαῖς ἔργα πονησαμένου,
Αρκάδος αἰχμητᾶ Φιλοποίμενος, ᾧ μέγα κῦδος
ἕσπετ' ἐνὶ πτολέμῳ, δούρατος ἁγεμόνι.

T.II.p.131. μανύει δὲ τρόπαια τετυγμένα δισσὰ τυράννων
Σπάρτας· αὐξομέναν δ' ἄρατο δυλοσύναν.
ὧν ἕνεκεν Τεγέα μεγαλόφρονα Κραύγιδος υἱὸν
ςᾶσεν ἀμωμήτυ κράντορ' ἐλευθερίας.

XII.

Χειμερίοις νιφάδεσσι παλυνομένα τιθὰς ὄρνις,
τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας,
μέσφα μιν ὠράνιον κρύος ὤλεσεν· ἦ γὰρ ἔμεινεν
αἰθέρος ἠδ' αἰνῶν ἀντίπαλος νεφέων.
Πρόκνη καὶ Μήδεια, κατ' Αἴδος αἰδέσθητε,
μητέρες, ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

---

p. 132. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ

ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

I.

Υπνώεις, ὦ 'ταῖρε· τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε·
ἔγρεο, μὴ τέρπυ μοιριδίῃ μελέτῃ.
μὴ φείσῃ, Διόδωρε· λάβρος δ' εἰς Βάκχον ὀλισθὼν
ἄχρις ἐπὶ σφαλερῦ ζωροπότει γόνατος.
ἔσσεθ', ὅθ' ὐ πιόμεσθα, πολὺς χρόνος. ἀλλ' ἄγ' ἐπείγυ·
ἡ συνετὴ κροτάφων ἅπτεται ἡμετέρων.

II.

Θαύμασε τὸν Κινύρην ὁ πάλαι χρόνος, ἢ Φρύγας ἄμφω·
σὸν δὲ, Λέων, ἡμεῖς κάλλος ἀεισόμεθα,
Κερκαφίδη περίβωτε. μακαρτάτη ἔς' ἄρα νήσων
καὶ Ῥόδος, ἢ τοίῳ λάμπεται ἠελίῳ.

III. T. II.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀντίος Ηρακλῆϊ,
ἐκ ἦν Αλκίδεω τῦτο τὸ δωδέκατον.

IV.

Οὐκέτι Τιμόκλεια τεῶν φάος ὤλεσας ὄσσων
κύρης δοιοτόκῳ νηδύϊ γειναμένη·
ὄμμασι δ' ἐν πλεόνεσσιν ἀθρεῖς πυριθαλπὲς ὄχημα
ἠελίε, προτέρης ἔσα τελειοτέρη.

V. p. 133.

Σώφρων ἐ πεδίε πολυαύλακος εἴμ' ὁ γεραιὸς,
ἐδὲ πολυγλεύκε γειομόρος βότρυος·
ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσω
χέρσον, καὶ βαιὲ πίδακα ῥαγὸς ἔχω.
σοὶ νῦν ἐξ ὀλίγων ὀλίγη χάρις· εἰ δὲ διδοίης
πλείονα, καὶ πολλῶν, δαῖμον, ἀπαρξόμεθα.

VI.

Σμήνεος ἔκ με ταμὼν, γλυκερὸν θέρος, ἀντὶ νομαίων,
γηραιὸς Κλείτων σπεῖσε μελισσοπόνος,
ἀμβροσίων ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας,
δῶρον ἀποιμάντε τηλοπέτευς ἀγέλης.
θείης δ' ἑσμοτόκον χορὸν ἄπλετον, ἐκ δὲ μελιχρε
νέκταρος ἐμπλήσαις κηροπαγεῖς θαλάμας.

VII.

Τρῖγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς καὶ φυκίδα σοι λιμενῖτιν,
Αρτεμι, δωρεῦμαι Μῆνις ὁ δικτυβόλος,

III. 2. Scr. Αλκείδεω.
VI. I. Cod. 9. ἀμφινέμειον.
VII. I. Cod. Vat. λιμενῆτιν.

T. II. καὶ ζωρὸν, κεράσας ἰσοχειλέα, καὶ τρύφος ἄρτου,
αὖον ἐπιθραύσας, τὴν πενιχρὴν θυσίην·
ἀνθ' ἧς μοι πλησθέντα δίδου θηράμασιν αἰεὶ
δίκτυα· σοὶ δέδοται πάντα, μάκαιρα, λίνα.

VIII.

Ἠδὺ παρηϊάδων πρῶτον θέρος ἤματι τούτῳ
κείρεο, καὶ γενύων ἠϊθέους ἕλικας,
Γάϊε· σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται εὐκτὸν ἴουλον
Λεύκιος, αὐξομένου πουλὺν ἐς ἠέλιον.
p. 134. δωρεῦνται χρυσέοισιν, ἐγὼ δ' ἱλαροῖς ἐλέγοισιν·
ΟΥ ΓΑΡ ΔΗ ΠΛΟΥΤΟΥ ΜΟΥΣΑ ΧΕΡΕΙΟΤΕΡΗ.

IX.

Ἄνθετ' Ἀναξαγόρης με, τὸν οὐκ ἐπὶ ποσσὶ Πρίηπον,
ἐν χθονὶ δ' ἀμφοτέρῳ γούνατι κεκλιμένον.
τεῦξε δὲ Φυλόμαχος. Χαρίτων δέ μοι ἀγχόθι παλὴν
ἀθρήσας, δίζευ μηκέτι πῶς ἔπεσον.

X.

Ἀγροτέρων θεός εἰμι. τί μοι χρυσέοις δεπάεσσι
σπένδετε; ποῦ δ' Ἰταλοῦ χεῖτε μέθυ Βρομίου,
καὶ γυροὺς ταύρων πέτρῃ προσδεῖτε τένοντας;
φείσασθ'· οὐ τούτοις θύμασι τερπόμεθα.
Πὰν ὁ παρωρείτης, αὐτόξυλος, ἀρνεοθοίνης
εἰμὶ, καὶ ἐγχθονίου γλευκοπότης κύλικος.

IX. 3. Scr. Φυρόμαχος.

XI. T. II.

ΕΙΣ ΠΗΓΗΝ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΝ ΚΑΘΑΡΗΝ.

Ην ΚΑΘΑΡΗ (Νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔξοχον ἄλλων
κρήνη πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων)
ληϊστὴς ὅτε μοι παρακλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας,
καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδατι λῦσε χέρα.
κεῖνον ἀναστρέψασα γλυκὺν ῥόον, οὐκ ἔθ' ὁδίταις
βλύζω. τίς γὰρ ἐρεῖ τὴν ΚΑΘΑΡΗΝ ἔτι με;

XII.

Αἴλιος Αὐσονίης στρατίης πρόμος, ὁ χρυσέοισι
στέμμασι σωρεύσας αὐχένας ὁπλοφόρους,
νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίσθανε, τέρμα τ' ἄφυκτον p. 135.
εἶδεν, ἀριστείην ἔφθανεν εἰς ἰδίην.
πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος, εἶπέ τε θνήσκων·
Αὐτὸς ἑκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος εὖχος ἔχοι.

XIII.

Καὶ πότε δὴ νάεις ἄφοβος πόρος, εἶπε θάλασσα,
εἰ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυτόμεθα,
ἀλκυόνων, αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα
νήνεμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρην;
ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δύσας Αριστομένην.

XIV.

Ο πρὶν ἐγὼ Ροδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις,
ὁ πρὶν Κερκαφίδαις αἰετὸς ἱστορίη,

XII. 4. Codd. ἀ. ἐμφανὲς. Mallem ἔφθασεν.
XIII. 5. Scr. ἠνίκα μαῖα.

T. II. ὑψιπετῆ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺν ἠέρ' ἀερθεὶς,
ἤλυθον, Ἠελίε νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων·
κείνε δ' αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι, χειρὶ συνήθης
κράντορος, ἐ φεύγων Ζῆνα τὸν ἐσσόμενον.

XV.

Δειματόεις ἐλάφων κεραὸς λόχος, εὖτε κρυώδεις
πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες,
δείλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν, ἐλπίσι φρεῦδαις
χλιῆναι νοτεροῖς νάμασιν ὠκὺ γόνυ.
τὰς δὲ πέριφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω
χειμερίη συγερῦ δῆσε πάγοιο πέδη.
πληθὺς δ' ἀγροτέρων ἀλίνε θοινήσατο θήρης,
ἣ φύγεν ἀρπεδόνην πολλάκι καὶ ςάλικας.

p. 136. XVI.

Σκύλλις, ὅτε Ξέρξε δολιχὸς ςόλος Ἑλλάδα πᾶσαν
ἤλαυνε, βυθίην εὕρατο ναυμαχίην,
Νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλώσας τενάγεσσι,
καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν.
αὔτανδρος δ' ἐπὶ γῆς ὠλίσθανε Περσὶς ἄναυδος
ὀλλυμένη, πρώτη πεῖρα Θεμιςοκλέες.

XVII.

Ἀγγελίης ἤκεσεν ἀνωίςε Μελίτιννα,
υἱέα σὺν φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον·
ἠιόσιν δ' ἐπικέλσαν ἁλίκλυςον δέμας ἄλλε,
δύσμορος οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης,

XVI. 1. Cod. Vat. Σκύλλος.
XVII. 1. Cod. Vat. Μελίτεια.

υἱέα δ' ὡς ἔςειλε. Δίων δ' ἐπὶ νηὸς ἀθραύςυ T. II.

ἤλυθεν ἐς γαίην σῶος ἀπ' ἐμποςίης.

μητέρες ὡς ἀνίσυ μοίρης λάχον. ἡ μὲν ἄελπτον

ζωὸν ἔχει· κείνη δ' ὄψεται ὐδὲ νέκυν.

## XVIII.

Ξεῖνον ὁπηνίκα θαῦμα κατείδομεν Ἀσὶς ἅπασα,

πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρκα φρυασσόμενον,

Θρηΐκίης φάτνης πολιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα

ἤλυθε. δίζημαι δεύτερον Ἡρακλέα.

## XIX.

Πρὸς παίδων, εἶπε, γυνάζομαι, ἤν με θανῦσαν

ςείλῃς, μὴ σπεῖσαι δεύτερα φίλτρα γάμυ.

εἶπεν· ὁ δ' εἰς ἑτέρην ἐσπύδασεν. ἀλλὰ Φίλιννα

Διογένην λήθης τίσατο καὶ φθιμένη.

νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσε μῆνις ἄφυκτος, p. 137.

ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἠέλιον.

## XX.

Γήθησαν περὶ παιδὸς Ἀριςίπποιο τοκῆες,

καὶ κλαῦσαν· μοίρης δ' ἦμαρ ἓν ἀμφοτέρης.

εὖτε γὰρ αἰθόμενον δόμον ἔκφυγεν, ἰθὺ κεραυνῦ

Ζεὺς κατά οἱ κεφαλῆς ἄσπετον ἧκε σέλας.

τῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν ὅσοι νέκυν ὠδύροντο·

Ω πυρὶ δαιμονίῳ τλῆμον ὀφειλόμενε.

## XXI.

Ιοτυπὴς Διὸς ὄρνις ἐτίσατο Κρῆτα φαρέτρης,

ὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμυνόμενος·

XVII. 6. Cod. Vat. ἐκ γαίης.

T. II. κεῖνον δ' εὐθὺς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα,
ἠερόθεν πίπτων δ' ἔκτανεν, ὡς ἔθανε.
μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀψευδέσι Κρῆτες ὀϊςοῖς
αὐχεῖθ'· ὑμνείσθω καὶ Διὸς εὐςοχίη.

XXII.

Λαίλιος, Αὐσονίων ὑπάτων κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
Εὐρώταν· Σπάρτης χαῖρε φέριςον ὕδωρ.
Μυςάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐςορι βίβλῳ,
εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον εὐμαθίης.
κίτται, μιμηλὸν βιότου πτερὸν, ἐν σκιεροῖσιν
ἄγκεσι παμφώνων μέλπον ἀπὸ ςομάτων.
ὡρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσι. τί δ' οὐ ζηλωτὸς ὁ μόχθος,
εἰ καὶ πτηνὰ πόθει γάρυος ἡμετέρης;

p. 138. XXIII.

Ἰχθυοθηρητῆρα Μενέςρατον ὤλεσεν ἄγρη,
δόνακος ἱππείης ἐκ τριχὸς ἑλκομένη,
εἶδαρ ὅτ' ἀγκίςρου φόνιον πλάνος ἀμφιχανοῦσα
ὀξείην ἐρυθρὴ φυκὶς ἔφριξε πάγην.
ἀγρυμένη δ' ὑπ' ὀδόντι κατέκτανεν, ἅλματι λάβρῳ
ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυσαμένη φαρύγων.

XXIV.

Ἔβρου καὶ Δήλοιο κλύδων μέσος υἷα Μενοίτην
σὺν φόρτῳ Σαμίου κρύψε Διοφανέος,
εἰς ὅσιον σπεύδοντα πλόου τάχος. ἀλλὰ θάλασσα
ἐχθρὴ, καὶ νάσῳ πατρὸς ἐπειγόμενον,

---

XXIII. 2. Cod. Vat. ἐξαμίης ἐκ τ.

## XXV. T. II.

Θάμνου ποτ᾽ ἄκρους ἀμφὶ κλῶνας ἥμενος
τέττιξ πτερῷ, φλέγοντος ἡλίου μέσου,
νηδὺν ῥαπίζων δαίδαλ᾽, αὐτουργῷ μέλει
ἡδὺς κατωργάνιζε τῆς ἐρημίας.
Κρίτων δ᾽ ὁ πάσης ἰξοεργὸς Πιαλεὺς
θήρης, ἄσαρκα νῶτ᾽ ἐδουνακεύσατο.
τίσιν δ᾽ ἔτισεν· εἰς γὰρ ἠθάδας πάγας
σφαλεὶς ἀλᾶται παντὸς ἱμείρων πτεροῦ.

## XXVI.

Γλῆνιν παρηονῖτις ἀμφέχω χερμὰς,
πικρῇ κατασπασθέντα κύματος δίνῃ,
ὅτ᾽ ἰχθυάζετ᾽ ἐξ ἄκρης ἀποῤῥῶγος·
χῶσαν δέ μ᾽ ὅσσος λαὸς ἦν συνεργήτης,
Πόσειδον, οὓς σὺ σῶζε, καὶ γαληναίην p. 139.
αἰὲν διδοίης ὁρμηβόλοις θῖνα.

## XXVII.

Ἢν ἄρα Μιλήτου Φοιβήϊον ὅρμον ἵκησθε,
λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,
παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται Ἄνδρου
Δίφιλος, Αἰγαίου κῦμα πιὼν πελάγευς.

## XXVIII.

Ἔφθανεν Ἡλιόδωρος, ἐφέσπετο δ᾽, οὐδ᾽ ὅσον ὥρῃ
ὕστερον, ἀνδρὶ φίλῳ Διογένεια δάμαρ.
ἄμφω δ᾽ ὡς Ὑμεναίου ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται,
ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον ὡς θάλαμον.

XXVI. 4. Cod. Vat. συνεργήτης. Vulgo συνεργέτης.

T. II. XXIX.

Ηλλάχθη θανάτοιο τεὸς μόρος, ἀντὶ δὲ σεῖο,
δέσποτα, δῦλος ἐγὼ ςυγνὸν ἔπλησα τάφον,
ἡνίκα σεῦ δακρυτὰ κατὰ χθονὸς ἠρία τεῦχον,
ὡς ἂν ἀποφθιμένυ κεῖθι δέμας κτερίσω·
ἀμφὶ δ' ἐμ' ὤλισθεν γυρὴ κόνις. ὐ βαρὺς ἡμῖν
ἐς' Αΐδης· ζήσω τὸν σὸν ὑπ' ἠέλιον.

XXX.

Καὶ τίς, ὃς ὐκ ἔτλη κακὸν ἔσχατον, υἱέα κλαύσας;
ἀλλ' ὁ Ποσειδίππυ πάντας ἔθαψε δόμος,
τέσσαρας, ὓς Αΐδαο συνήριθμον ἥρπασεν ἦμαρ,
τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κειραμένυ.
πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κατομβρηθέντα γόοισιν
ὤλετο· κοινή πυ νὺξ μία πάντας ἔχει.

Lect. p. 159. XXXI.

Μητρὶ περιςρεφέα σηκὸν Κυθέρεια θαλάσσῃ
κρηπίδας βυθίας οἴδματι πηξαμένη
χαίρει δ' ἀμφί σε πόντος ἐπὶ ζεφύροιο πνοῇσιν
ἀφρὸν ὑπὲρ νώτυ κυάνεον γελάσας.
εἵνεκα δ' εὐσεβίης, νηὸν θ' ὃν ἐγείνατο σεῖο
Πόσυμος αὐχήσει μεζονα φλυσι πάφυ.

XXXI. 5. Scr. ὂν ἐδείματο.

# ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ T.II. p.140.

## ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

### I.

Εἰς ἄγαλμα Ἔρωτος δεδεμένυ.

Καὶ κλαῖε, καὶ στέναζε, συσφίγγων χεροῖν
τένοντας, ὦ 'πίβυλε· τοῖά τοι πρέπει.
ὐκ ἔσθ' ὁ λύσων· μὴ 'λεεῖν ὑπόβλεπε.
αὐτὸς γὰρ ἄλλων ἐκ μὲν ὀμμάτων δάκρυ
ἔθλιψας, ἐν δὲ πικρὰ καρδίαις βέλη
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔςαξας πόθων,
Ἔρως· τὰ θνητῶν δ' ἐςί σοι γέλως ἄχη.
πέπονθας οἷ' ἔρεξας. ΕΣΘΛΟΝ Η ΔΙΚΗ.

### II.

Τὸν σκοπὸν Εὐβοίης ἁλικύμονος ᾖσεν Αριςὼ,
Ναύπλιον· ἐκ μολπῆς δ' ὁ θρασὺς ἐφλεγόμην.
ὁ ψεύςης δ' ὑπὸ νύκτα Καφηρείης ἀπὸ πέτρης
πυρσὸς ἐμὴν μετέβη δύσμορον εἰς κραδίην.

### III.

Κἢν ῥίψῃς ἐπὶ λαιὰ, καὶ ἢν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψῃς,
Κριναγόρη, κενεῦ σαυτὸν ὕπερθε λέχυς,
εἰ μή σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο Γέμελλα,
γνώσῃ κοιμηθεὶς ὐχ ὕπνον, ἀλλὰ κόπον.

II. 4. Fort. δυσμόρυ.

T.II.p.141.

IV.

Ἀργύρεόν σοι τόνδε, γενέθλιον ἐς τεὸν ἦμαρ,
Πρόκλε, νεόσμηκτον δȣράτιον, κάλαμον,
εὖ μὲν εὐσχίστοισι διάγλυπτον κεράεσσι,
εὖ δὲ ταχυνομένην εὔροον εἰς σελίδα,
πέμπει Κριναγόρης, ὀλίγην δόσιν, ἀλλ' ἀπὸ θυμȣ̃
πλείονος, ἀρτιδαεῖ σύμπονον ἐργασίῃ.

V.

Αἰετȣ̃ ἀγκυλόχειλος ἀκρόπτερον ὀξὺ, σιδήρῳ
γλυφθὲν, καὶ βαπτῇ πορφύρεον κυάνῳ,
ἤν τι λάθῃ μίμνον μεταδόρπιον ἐγγὺς ὀδόντων,
ἐκκνῆσαι πρηεῖ κέντρῳ ἐπιστάμενον,
βαιὸν ἀπ' ȣ̓κ ὀλίγης πέμπει φρενὸς, οἷα δεδοικὼς
δῶρον ὀπάσσαι σοι, Λεύκιε, Κριναγόρης.

VI.

Βότρυες οἰνοπέπαντοι, ἐϋσχίστοιό τε ῥοιῆς
θρύμματα, καὶ ξανθοὶ μύελοι ἐκ στροβίλων,
καὶ δειλαὶ δάκνεσθαι ἀμυγδάλαι, ἥ τε μελισσῶν
ἀμβροσίη, πυκναί τ' ἰτρινέαι πoπάδες,
καὶ πότιμοι γελγίδες, ἰδ' ὑαλοχρώδεες ὄγχναι,
δαψιλῆ οἰνοπόταις γαστρὸς ἐπεισόδια·
Πανὶ φιλοσκήπωνι, καὶ εὐστόρθυγγι Πριήπῳ
ἀντίθεται λιτὴν δαῖτα Φιλοξενίδης.

VII.

IV. 2. Cod. δȣρατέην. Fort. ſcr. δȣράτεον, et ἀργύρεον ad ἦμαρ referendum.

V. 4. Cod. κινῆσαι. 5. Cod. οἷα δεδαπώς.

VI. 5. ἰδ' ὑελακυκάδες. Cod. et γέλγιθες.

VII. T. II.

Σπήλυγγες Νυμφῶν εὔπιδακες, αἳ τόσον ὕδωρ
εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος,
Πανός τ' ἠχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιὴ, p. 142.
τὴν ὑπὸ Κασαλίης ποσσὶ λέλογχε πέτρης,
ἱερὰ δ' ἀγρευτῇσι γεράνδρυου ἀρκευθοιο
πρέμνα, λιθηλογέες θ' Ἑρμέω ἱδρύσιες,
αὐταί θ' ἱλήκοιτε, καὶ εὐθήροιο δέχεσθε
Σωσάνδρου ταχινῆς σκῦλ' ἐλαφηβολίης.

VIII.

Χάλκεον ἀργυρέῳ με πανείκελον, Ινδικὸν ἔργον,
ὄλπην, ἡδίστου ξείνιον εἰς ἑτάρου,
ἦμαρ ἐπεὶ τόδε σεῖο γενέθλιον, υἱὲ Σίμωνος,
πέμπει γηθομένῃ σὺν φρενὶ Κριναγόρης.

IX.

Εἴαρος ἤνθουμεν τοπρὶν ῥόδα, νῦν δ' ἐνὶ μέσσῳ
χείματι πορφυρέας ἐσχάσαμεν κάλυκας,
σοὶ ἐπιμειδήσαντα, γενεθλίῃ ἄσμενα τῇδε
ἠοῖ, νυμφιδίων ἀσσοτάτῃ λεχέων.
καλλίστης ὀφθῆναι ἐπὶ κροτάφοισι γυναικὸς
λώϊον, ἢ μίμνειν ἠρινὸν ἠέλιον.

X.

Τυρσηνῆς κελάδημα διαπρύσιον σάλπιγγος,
πολλάκι Πισαίων στρηνὲς ὑπὲρ πεδίων

VII. 4. Cod. Vat. Κασπίης. Fort. Κωρυκίης. 5. Scr. ἱερά
τ' ἀγρ.
IX. 3. Cod. σοὶ ἐπι.

T. II. φθεγξαμένης, ὃ πρὶν μὲν ἔχει χρόνος ἐν δυσὶ νίκαις.
εἰ δὲ σὺ καὶ τρισσοὺς ἤγαγες εἰς στεφάνους
ἀστὸς Μίλητον Δημόσθενες, οὔ ποτε κώδων
χάλκεος ἤχησεν πλειοτέρῳ στόματι.

p. 143. XI.

Ἑσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο
σκυλοφόρος κραναῆς τέρμα παρ' Ἰταλίης,
ξανθὴν πρῶτον ἔκειρε γενειάδα. βούλετο πατρὶς
οὕτω καὶ πέμψαι παῖδα, καὶ ἄνδρα λαβεῖν.

XII.

Ηοῖ ἐπ' εὐκταίῃ τάδε ῥέζομεν ἱρὰ τελείῳ
Ζηνὶ, καὶ ὠδίνων μειλίχῳ Ἀρτέμιδι.
τοῖσι γὰρ οὑμὸς ὅμαιμος ἔτ' ἄχνοος εὔξατο θήσειν
τὸ πρῶτον γενύων ἠϊθέοισιν ἔαρ.
δαίμονες ἀλλὰ δέχοισθε, καὶ αὐτίκα τῶνδ' ἀπ' ἰούλων
Εὐκλείδην πολιῆς ἄχρις ἄγοιτε τριχός.

XIII.

Ἡρη Ἐληθυιῶν μῆτερ, Ἡρη τε τελείη,
καὶ Ζεῦ, γινομένοις ξυνὸς ἅπασι πάτερ,
ὠδῖνας νεύσαιτ' Ἀντωνίῃ ἵλαοι ἐλθεῖν
πρηείας, μαλακαῖς χερσὶ σὺν Ἠπιόνης,
ὄφρα κε γηθήσειε πόσις, μήτηρ θ', ἑκυρά τε.
ἡ νηδὺς οἴκων αἷμα φέρει μεγάλων.

XIII. 1. Cod. Ἡρη δὲ τελ.

## XIV.

T. II.

Βύβλων ἡ γλυκερὴ λυρικῶν ἐν τεύχεϊ τῷδε
πεντὰς, ἀμιμήτων ἔργα φέρει Χαρίτων,
ἃς πρέσβυς ἡδὺς Ανακρέων ὁ Τήϊος
ἔγραψεν ἢ παρ' οἶνον, ἢ σὺν Ιμέροις·
δῶρον δ' εἰς ἱερὴν Αντωνίη ἥκομεν ἠῶ,
κάλλευς καὶ πραπίδων ἔξοχ' ἐνεγκαμένη.

## XV.

p. 144.

Καλλιμάχȣ τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε. δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
ὡνὴρ τȣ̀ς Μȣσέων πάντας ἔσεισε κάλως.
ἀείδει δ' Εκάλης τε φιλοξείνοιο καλιὴν,
καὶ Θησεῖ Μαραθὼν ȣ̔̀ς ἐπέθηκε πόνȣς,
τȣ̃ σοὶ καὶ νεαρὸν χειρῶν σθένος εἴη ἀρέσθαι,
Μάρκελλε, κλεινȣ̃ τ' αἶνον ἴσον βιότȣ.

## XVI.

Εἰς εἰκόνα Πραξαγόρȣ ἰατρȣ̃.

Αὐτός σοι Φοίβοιο πάϊς λαθικηδέα τέχνης
ἰδμοσύνην, πανάκη χεῖρα λιπηνάμενος,
Πρηξαγόρη, στέρνοις ἐνεμάξατο. τοιγὰρ ἀνῖαι
ὄρνυνται δολιχῶν ὁππόσαι ἐκ πυρετῶν,
καὶ ὁπόσα τμηθέντος ἐπὶ χροὸς ἄρκια θεῖναι
φάρμακα, πρηείης οἶσθα παρ' Ηπιόνης.
θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖοι ἐπήρκεον ἰητῆρες,
ȣ̓κ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρὴς ἄκατος.

## XVII.

Εἰς εἰκόνα Κρίσπȣ.

Γείτονες ȣ̓ τρισσαὶ μȣ̃νον Τύχαι ἔπρεπον εἶναι,
Κρίσπε, βαθυπλȣ́τȣ σῆς ἕνεκεν κραδίης,

T. II. ἀλλὰ καὶ αἱ πάντων πᾶσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῷδε
ἀρκέσει εἰς ἑτάρων μυρίον εὐφροσύνην;
νῦν δέ σε καὶ τέτων κρέσσων ἐπὶ μεῖζον ἀέξοι
Καῖσαρ. τίς κείνȣ χωρὶς ἄρηρε Τύχη;

p. 145.

## XVIII.

Εἰς εἰκόνα Νέρωνος.

Ἀντόλιαι, δύσιες, κόσμȣ μέτρα. ἀλλὰ Νέρωνος
ἔργα δι' ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περάτων.
ἥλιος Ἀρμενίην ἀνιὼν ὑπὸ χερσὶ δαμεῖσαν
κείνȣ, Γερμανίην δ' εἶδε κατερχόμενος.
δισσὸν ἀειδέσθω πολέμȣ κράτος· οἶδεν Ἀράξης
καὶ Ῥῆνος, δȣ́λοις ἔθνεσι πινόμενοι.

## XIX.

Ἄγχȣροι μεγάλαι κόσμȣ χθόνες, ἃς διὰ Νεῖλος
πιμπλάμενος μελάνων τέμνει ἀπ' Αἰθιόπων,
ἀμφότεραι βασιλῆας ἐκοινώσασθε γάμοισιν,
ἓν γένος Αἰγύπτȣ καὶ Λιβύης θέμεναι.
ἐκ πατέρων εἴη παισὶν πάλι τοῖσιν ἀνάκτων
ἔμπεδον ἠπείροις σκῆπτρον ἐπ' ἀμφοτέραις.

## XX.

Οἵȣς ἀνθ' οἵων οἰκήτορας, ὦ ἐλεεινή,
εὕραο. φεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορίης.
αὐτίκα καὶ πόντȣ χθαμαλωτέρη εἴθε Κόρινθε
κεῖσθαι, καὶ Λιβυκῆς ψάμμȣ ἐρημοτέρη,
ἢ τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοισι δοθεῖσα
θλίβειν ἀρχαίων ὀστέα Βακχιάδων.

XX. 3. Cod. αὐτίκα καὶ γᾶς ἡ χθαμ. Fort. ὤφελες ἢ πόντȣ χθ. ε. Κ. κ. ἢ Λ.

XXI. T. II.

Κἢν μυχὸν Ορκυναῖον, ἢ ἐς πύματον Σολόεντα
ἔλθῃ, καὶ Λιβυκῶν κράσπεδον Εσπερίδων
Καῖσαρ ὁ πουλυσέβαστος, ἅμα κλέος εἶσιν ἐκείνῳ
πάντῃ. Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια.
οἷσι γὰρ ȣδὲ πέριξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο, p. 146.
λȣτρὰ καὶ ἠπείρων ἔσσεται ἀμφοτέρων.

XXII.

Τῆς ὄϊος γενεὴ μὲν Αγαῤῥικὴ, ἔνθα γ' Αράξεω
ὕδωρ πιλοφόροις πίνεται Αρμενίοις.
χαῖται δ' ȣ μήλων ἅτε πȣ μαλακοῖς ἐπὶ μάλλοις,
ψεδναὶ δ' ἀγροτέρων τρηχύτεραι χιμάρων.
νηδὺς δὲ τριτοκεῖ ἀνὰ πᾶν ἔτος, ἐκ δὲ γάλακτος
θηλὴ ἀεὶ μαςȣ̃ πλήθεται ȣθατίȣ·
βληχὴ δ' ἀσσοτάτω τερένης μυκήματι μόσχȣ.
ἄλλα γὰρ ἀλλοῖαι πάντα φέρȣσι γέαι.

XXIII.

Νῆσον, τὴν εἰ χ' οἵ με περιγράψαντες ἔχȣσι
μετρῆσαι βαιὴν, ἑπτὰ μόνον ςαδίȣς,
ἔμπης καὶ τίκτȣσαν ἐν αὔλακι πῖαρ ἀρȣ́ρης
ὄψει, καὶ παντὸς κάρπιμον ἀκροδρύȣ,
καὶ πολλοῖς εὔαγρον ἐπ' ἰχθύσι, καὶ, ὑπὸ μαίρην,
εὐάνεμον, λιμένων δ' ἤπιον ἀτρεμίῃ,
ἀγχόθι Κορκύρης Φαιηκίδος. ἀλλὰ γελᾶσθαι
τῷ ἔπι ὡρίσθην, τȣ̃τ' ἐθέμην ὄνομα.

XXII. 1. Cod. ἰντὸς Α. 3. Cod. μήλοις.

T. II.

## XXIV.

Πλῶς μοι ἐπ' Ἰταλίην ἐντύνεται, ἐς γὰρ ἑταίρους
τέλλομαι, ὧν ἤδη δηρὸν ἄπειμι χρόνον.
διφέω δ' ἡγητῆρα περίπλοον, ὅς μ' ἐπὶ νήσους
Κυκλάδας, ἀρχαίην τ' ἄξει ἐπὶ Σχερίην.
σύν τι μοι ἀλλὰ, Μένιππε, λάβε φίλος, ἴσορα κύκλον
γράψας, ὦ πάσης ἴδρι γεωγραφίης.

p. 147.

## XXV.

Οθρυάδην, Σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἢ Κυνέγειρον
ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα κάλει πολέμων.
Ἄῤῥιος αἰχμητὴς Ἰταλὸς παρὰ χεύμασι Ῥήνου
κλινθεὶς, ἐκ πολλῶν ἡμιθανὴς βελέων,
αἰετὸν ἁρπασθέντα φίλου στρατοῦ ὡς ἴδ' ὑπ' ἐχθροῖς,
αὖτις ἀρηϊφάτων ἄνθορεν ἐκ νεκύων.
κτείνας δ', ὅς σφ' ἐκόμιζεν, ἑοῖς ἀνεσώσατο ταγοῖς,
μοῦνος ἀήττητον δεξάμενος θάνατον.

## XXVI.

Αἶγά με τὴν εὔθηλον, ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεὺς
οὔθατα, πασάων πουλυγαλακτοτάτην,
γευσάμενος, μελιηδὲς ἐπεὶ ἐφράσσατο πῖαρ
Καῖσαρ, κὴν νηυσὶ σύμπλοον ἠγάγετο.
ἥξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀστέρας· ᾧ γὰρ ἐπέσχον
μαζὸν ἐμὸν, μείων οὐδ' ὅσον Αἰγιόχου.

## XXVII.

Ψιττακὸς ὁ βροτόγηρυς, ἀφεὶς λυγοτευχέα κύρτον,
ἤλυθεν ἐς δρυμοὺς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι.

αἰεὶ δ' ἐκμελετῶν ἀσπάσμασι Καίσαρα κλεινὸν, T. II.

ὐδ' ἀν' ὄρη λήθην ἤγαγεν ὐνόματος.

ἔδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνὸς, ἐρίζων

τίς φθῆναι δύναται δαίμονι ΧΑΙΡ' ἐνέπειν.

Ορφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν ὔρεσιν· ἀλλά σε, Καῖσαρ,

νῦν ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀνακρέκεται.

## XXVIII. p. 148.

Οὔρεα Πυρηναῖα, καὶ αἱ βαθυάγκεες Αλπεις,

αἳ Ρήνυ προχοὰς ἐγγὺς ἀποβλέπετε,

μάρτυρες ἀκτίνων, Γερμανικὸς ἃς ἀνέτειλεν,

ἀστράπτων Κελτοῖς πυλὺν ἐνυάλιον.

εἰ δ' ἄρα δυπήθησαν ἀολλέες· εἶπε δ' Ενυὼ

Αρεϊ· Τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.

## XXIX.

Οὐδ' ἢν Ωκεανὸς πᾶσαν πλημμῦραν ἐγείρῃ,

ὐδ' ἢν Γερμανίη Ρῆνον ἅπαντα πίῃ,

Ρώμης ὐδ' ὅσσον βλάψει σθένος, ἄχρι κε μίμνῃ

δεξιὰ σημαίνειν Καίσαρι θαρσαλέη

ὕτως καὶ ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζαις

ἑστᾶσιν, φύλλων δ' αὖα χέυσ' ἄνεμοι.

## XXX.

Εἰ καί σοι ἑδραῖος ἀεὶ βίος, ὐδὲ θάλασσαν

ἔπλως, χερσαίας τ' ὐκ ἐπάτησας ὁδὺς,

ἔμπης Κεκροπίης ἐπιβήμεναι, ὄφρ' ἂν ἐκείνας

Δήμητρος μεγάλων νύκτας ἴδῃς ἱερῶν,

XXVIII. 1. Cod. Vat. Πυῤῥηναῖα.

T. II. τῶν ἄπο κἢν ζωοῖσιν ἀκηδέα, κεὖτ' ἂν ἵκηαι
ἐς πλεόνων, ἕξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

## XXXI.

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροκάλαισι θαλάσσης
χερνῆτις, διεροῦ τυτθὸν ὕπερθε πάγου,
χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,
δειλαίη πικροῦ κῦμ' ἔπιεν θανάτου·
p. 149. πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. τίς κ' ἐνὶ νηὶ
θαρσήσαι πεζοῖς τὴν ἀφύλακτον ἅλα;

## XXXII.

Ἔρδοι τὴν ἔμαθέν τις, ὅπου καὶ ὑπ' Αλπιας ἄκρας
ληϊσταὶ λασίαις ἀμφίκομοι κεφαλαῖς,
φωρῆς ἁπτόμενοι, φύλακας κύνας ὧδ' ἀλέονται.
χρίονται νεφροῖς πῖαρ ἄπεσι νόσου,
ψευδόμενοι ῥινῶν ὀξὺν στίβον. ὢ κακὸν εὑρεῖν
ῥηΐτεραι Λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

## XXXIII.

Ἄχρι τεῦ, ἆ δείλαιε, κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι, θυμὲ,
πωτηθεὶς ψυχρῶν ἀσσοτάτω νεφέων,
ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψεις ἀφένοιο;
κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδὲ ἓν αὐτόματον.
Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δ' ἀμυδρὰ
εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μέθες.

## XXXIV.

Μὴ εἴπῃς θάνατον βιότου ὅρον· εἰσὶ καμοῦσιν,
ὡς ζωοῖς, ἀρχαὶ συμφορέων ἑτέρων.

T. II.

ἄθρει Νικίεω Κῷυ μόρον· ἤδη ἔκειτο
εἰν Ἀΐδῃ· νεκρὸς δ᾽ ἦλθεν ὑπ᾽ ἠέλιον.
ἀστοὶ γὰρ τύμβοιο μετοχλίσσαντες ὀχῆας,
εἵρυσαν ἐς ποινὰς τλήμονα δυσθανέα.

## XXXV.

p. 150.

Βρέγμα πάλαι λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κέλυφος
ὄμματος, ἀγλώσσου θ᾽ ἁρμονίη στόματος,
ψυχῆς ἀσθενὲς ἕρκος, ἀτυμβεύτου θανάτοιο
λείψανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
κεῖσο πέλας σὺ κατὰ πρέμνοιο παρ᾽ ἀτραπὸν, ὄφρα
ἀθρήσῃς τί πλέον φειδομένῳ βιότου.

## XXXVI.

Εἰ καὶ τὸ σῆμα λυγδίνης ἀπὸ πλακὸς,
καὶ ξεστὸν ὀρθῇ λαοτέκτονος στάθμῃ,
οὐκ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ. μὴ λίθῳ τεκμαίρεο,
ὦ λῶστε, τὸν θανόντα. κωφὸν ἡ λίθος,
τῇ καὶ ζοφώδης ἀμφιέννυται νέκυς.
κεῖται δὲ τῇδε τουλιγηπελὲς ῥάκος
Εὐνικίδαο, σήπεταί θ᾽ ὑπὸ σποδῷ.

## XXXVII.

Τήνδ᾽ ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀλιτροῦ
ὀστέα μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
στέρνα τε πλεῖα δόλοιο, καὶ οὐκ εὔοδμον ὀδόντων
πρίονα, καὶ κώλων δούλιον οἰοπέδην,
ἄτριχα καὶ κόρσην, Εὐνικίδου ἡμιπύρωτα
λείψαν᾽, ἔτι χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνος.

T. II. χθὼν ὦ δυσνύμφευτε, κακοσκήνευς ἐπὶ τέφρῃ
ἀνδρὸς μὴ κούφη κέκλισο, μηδ' ὀλίγη.

XXXVIII.

Καὐτὴ δή ῥ' ἤχλυσεν ἀκρέσπερος ἀντέλλουσα
Μήνη, πένθος ἑὸν νυκτὶ καλυψαμένη,
p. 151. οὕνεκα τὴν χαρίεσσαν ὁμώνυμον εἶδε Σελήνην
ἄπνουν εἰς ζοφερὸν δυομένην Ἀΐδην.
κείνῃ γὰρ καὶ κάλλος ἑοῦ κοινώσατο φωτὸς,
καὶ θάνατον κείνης μῖξεν ἑῷ κνέφεϊ.

XXXIX.

Ποιμὴν ὦ μάκαρ, εἴθε κατ' οὔρεος ἐπροβάτευον
κἠγὼ, ποιηρὸν τοῦτ' ἀνὰ λευκόλοφον,
κριοῖς ἀγητῆρσί ποτε βληχήμενα βάζων,
ἢ 'πικρῇ βάψαι νήοχα πηδάλια
ἅλμῃ. τοιγὰρ ἔδυν ὑποβένθιος. ἀμφὶ δὲ ταύτην
θῖνά με ῥοιβδήσας Εὖρος ἀπημέσατο.

XL.

Εἰς γυναῖκα δύο τέκνα ἔχουσαν, ὧν τὸ ἓν ἠσθένει, τὸ δ' ἕτερον ὑγιὲς ἦν· τοῦ μὲν ὄντος ἀσθενοῦς ἐγερθέντος, ὁ ὑγιὴς τέθνηκε.

Παίδων ἀλλαχθέντι μόρῳ ἔπι, τοῦτ' ἐλεεινὴ
μήτηρ, ἀμφοτέρους, εἶπε, περισχομένη·
Καὶ νέκυν οὐ σέο, τέκνον, ἐπ' ἤματι τῷδε γοήσειν
ἤλπισα, καὶ ζωοῖς οὐ σε μετεσσόμενον
ὄψεσθαι. νῦν δ' οἱ μὲν ἐς ὑμέας ἠμείφθησαν
δαίμονες· ἄψευστον δ' ἵκετο πένθος ἐμοί.

XXXIX. 2. Fort. τόνδε πρὸς ἀκρόλοφον. 3. Hic verſus deſperatus eſt. 6. Cod. εὖρος ἐφημίσατο.

## XLI. T. II.

Εἰς κόρην καλȣμένην Πρώτην.

Δειλαίη, τί σε πρῶτον ἔπος, τί δὲ σ' ὕςατον εἴπω;
δειλαίη. τȣ̃τ' ἐν παντὶ κακῷ ἔτυμον.
οἴχεαι, ὦ χαρίεσσα γύναι, καὶ ἐς εἴδεος ὥρην
ἄκρα, καὶ εἰς ψυχῆς ἄνθος ἐνεγκαμένη.
Πρώτη σοι ὄνομ' ἐςὶν ἐτήτυμον· ἦν γὰρ ἅπαντα p. 152.
δεύτερ' ἀμιμήτων τῶν ἐπί σοι χαρίτων.

## XLII.

Υμνίδα τὴν Εὐάνδρȣ, ἐράσμιον αἰὲν ἄθυρμα
οἰκογενὲς, κȣ́ρην αἱμύλον εἰναέτιν,
ἥρπασας, ὦ ἄλλις' Αΐδη· τί πρόωρον ἐφιεὶς
μοῖραν τῇ πάντως σεῖό ποτ' ἐσσομένῃ;

## XLIII.

Γῆ μευ καὶ μήτηρ κικλήσκετο· γῆ με καλύπτει
καὶ νέκυν. ȣ̓ κείνης ἥδε χερειοτέρη.
ἔσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μητρὸς
ἥρπασεν ἠελίȣ καῦμα τὸ θερμότατον.
κεῖμαι δὲ ξείνῃ ὑπὸ χερμάδι, μακρὰ γοηθεὶς,
Ιναχος, εὐπειθὴς Κριναγόρȣ θεράπων.

## XLIV.

Ω δύςην' ὄλβοιο Φιλόςρατε, πȣ̃ σοι ἐκεῖνα
σκῆπτρα, καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι,
αἷσιν ἐπῃώρησας ἀεὶ βίον; ἢ ῥ' ἐπὶ Νείλῳ
[κεῖσαι Ιȣ] δαίοις ὢν περίοπτος ὅροις.

XLII. 2. Cod. Vat. ἐνναέτιν. 3. Id. cod. ἄλις'. Florent. ἄλης'.
Fort. ἄπλης' Α.

XLIV. 4. quae uncis ſunt incluſa, in nullo cod. leguntur.

T. II. ὀθνεῖοι καμάτȣς τȣ̀ς σȣ̀ς διεμοιρήσαντο,
σὸς δὲ νέκυς ψαφαρῇ κείσετ᾽ ἐν ὀςρακίνῃ.

## XLV.

Δείλαιοι, τί κενᾶισιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες
ἐλπίσιν, ἀτηρȣ̃ ληθόμενοι θανάτȣ;
ἦν ὅδε καὶ μύθοισι καὶ ἤθεσι πάντα Σέλευκος
ἄρτιος, ἀλλ᾽ ἥβης βαιὸν ἐπαυρόμενος.
p. 153. ὑςατίοις ἐν Ἴβηρσι, τόσον δίχα τηλόθι Λέσβȣ,
κεῖται ἀμετρήτων ξεῖνος ἐπ᾽ αἰγιαλῶν.

## XLVI.

Ηρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἑὸν πάρος ȣ̎νομα νῆσοι
ἀκλεὲς, εἰς δ᾽ ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμίην.
κληθείητε καὶ ὔμμες ΕΡΩΤΙΔΕΣ. ȣ̓ νέμεσίς τοι
ἥξει τοιαύτην κλῆσιν ἀμειψαμέναις.
παιδὶ γὰρ, ὃν τύμβῳ δίης ὑπεθήκατε βώλȣ,
ȣ̎νομα καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔδωκεν ΕΡΩΣ.
ὦ χθὼν σηματόεσσα, καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλασσα,
παιδὶ σὺ μὲν κȣ́φη κεῖσο, σὺ δ᾽ ἡσυχίη.

Lect. p. 164. 

## XLVII.

---

Θάρσει, καὶ τέτταρσι διαπλασθέντα προσώποις
μύθων καὶ τȣ́των γράψα ἐνὶ πλέοσιν·
ȣ̎τε σε γὰρ λείψȣσι Φιλωνίδι ȣ̎τε Βαθύλλον
τὸν μὲν, ἀοιδάων, τὸν δὲ χορὸν χάριτες.

XLVII. 2. Scr. μῦθον κ. τ. γράψον ἔτι π. 3. Scr. Φιλωνίδȣ σ. Βαθύλλȣ. 4. Scr. χεροῖν χάριτες.

# ΒΙΑΝΟΡΟΣ T.II. p.154.

## ΒΙΘΥΝΟΥ.

I.

Ἔστησεν Περίανδρος Ἀρίονος εἰκόνα ταύτην,
καὶ τὸν ἀπολλυμένῳ σύνδρομα νηξάμενον
εἰνάλιον δελφῖνα· λέγει δ' ὁ 'π' Ἀρίονι μῦθος·
Κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

II.

Ἀκταίην παρὰ θῖνα, διαυγέος ἔνδοθεν ἅλμας,
ἰχθὺν πουλυπόδην ἔδρακεν ἰχθυβόλος·
νηχομένῳ δ' ἐπόρουσε καὶ ἐξ ἁλὸς ἧκ' ἐπὶ χέρσον
ἁρπάγδην, ἄγρης δεσμὸν ὑποφθάμενος.
αὐτὰρ ὁ δισκευθεὶς καταχαίριος ἔμπεσε δειλῷ
πτωκὶ παχυσχοίνῳ· κεῖτο γὰρ ὑπναλέος·
τὸν δὲ χυθεὶς περὶ πάντα πεδήσατο, φωτὶ δ' ὑπ' ἄγρην
ἐμβυθίην, ἄγρη χερσόθεν ἠντίασε.

III.

Καύματος, ἐν θάμνοισι λαλίστατος ἡνίκα τέττιξ
φθέγξατο διγλώσσῳ μελπόμενος στόματι,
δυνακόεντα Κρίτων συνθεὶς δόλον, εἷλεν ἀοιδὸν
ἠέρος, οὐκ ἰδίην ἰξοβολῶν μελέτην.
ἄξια δ' οὐχ ὁσίης θήρης πάθεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλων p. 155.
πήξατ' ἐπ' ὀρνίθων εὔστοχον, ὡς πρὶν, ἄγρην.

II. 6. Fort. πτ. δασυκνήμῳ.

T. II.

IV.

Καρφαλέος δίψει Φοίβου λάτρις εὖτε γυναικὸς
εἶδεν ὑπὲρ τύμβου κρώσσιον ὀμβροδόκον,
κλάγξεν ὑπὲρ χείλους, ἀλλ' οὐ γένυς ἥπτετο βυσσοῦ·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰς τέχνην οὖρνιν ἐκαιρομάνεις.
χερμάδας ἐκ ψάμμων αἴρων ποθὲν, ἅρπαγι χείλει
ἔφθακ' ἀνιμάσσων λαοτίνακτον ὕδωρ.

V.

Λάρνακα, πατρώων ἔτι λείψανα κοιμίζουσαν
νεκρῶν, χειμάῤῥῳ παῖς ἴδε συρομένην·
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο, χεῦμα δ' ἀναιδὲς
εἰσέθορεν, πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
ὀστέα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος, ἀντὶ δὲ τούτων
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεύματος ἐφθάνετο.

VI.

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὁ λιτὸς, ὁ καὶ λάτρις οὗτος, ὁρᾶτε,
ἐστὶ τίνος ψυχῆς κύριος; ἀλλοτρίης.

VII.

Ἤριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ
νηπιάχῳ Ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος·
φείσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον. ὦ μεγάλαυχοι
μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται.

p. 156.

VIII.

Φῶρες οὔτ' εἰνάλιοι Τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκάτου θῆκαν ὑπερβύθιον,

IV. 5. Cod. χερμάδα δὲ ψαλμῶν σφαῖρον ποτὸν α. χ. ἔφθανε μαιμάσσων.

αὐτίκα μιν κιθάρῃ λιγυηχέϊ δέξατο δελφὶν T. II.

σύνθροον, ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος,

μέχρις ἐπ' Ἰσθμὸν ἔκελσε Κορίνθιον. ἦ ῥα θάλασσα

ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους.

IX.

Τὸ σκάφος οὐ βυθὸς εἷλε. πόθεν βυθός; οὐ γὰρ ἔπλωσεν.

οὐδὲ Νότος. πρὸ Νότου δ' ὤλετο καὶ πελάγευς.

ἤδη γάρ μιν ἅπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν

ἤλειφον πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι·

πίσσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογὶ τὴν ἁλὶ πιστὴν

τευχομένην, γαίῃ δεῖξεν ἀπιστοτέρην.

X.

Ἀγγελίην πὰρ Ζηνὸς ἐπεὶ φέρεν ἠεροδίνης

αἰετὸς, οἰωνῶν μοῦνος ἐνουράνιος,

οὐκ ἔφθη τὸν Κρῆτα, θοὴν δ' ἐπετείνατο νευρήν·

πτηνὸν δ' ὁ πτερόεις ἰὸς ἐληΐσατο.

Ζηνὸς δ' οὔτι Δίκην ἔλαθεν μόνος. ἔμπεσε δ' ὄρνις

ἀνδρὶ, τὰ δ' εὐστοχίης ἀνταπέτισε βέλη.

αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἥπατι κοίμισεν αὐτός·

ἓν δὲ βέλος δισσῶν αἷμ' ἔπιεν θανάτων.

XI.

Πῶλον, τὸν πεδίων, ἀλλ' οὐχ ἁλὸς ἱππευτῆρα,

νηὶ διαπλώειν πόντον ἀναινόμενον,

μὴ θάμβει χρεμέθοντα, καὶ ἐν ποσὶ λὰξ πατέοντα p. 157.

τοίχους, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.

ἄχθεται εἰ φόρτου μέρος ἔρχεται. οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλοις

κεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον.

T. II. XII.

Σάρδιες αἱ τοπάλαι Γύγου πόλις, αἵ τ' Αλυάττου
 Σάρδιες, αἷς βασίλει Πέρσῃς ἐν Ασιάδι,
αἳ χρυσῷ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον,
 ὄλβον Πακτωλοῦ ῥεύματι δεξάμεναι·
νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι ἐς ἓν κακὸν ἁρπασθεῖσαι,
 ἐς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε.
Βοῦρα κ' Ἶσ' Ελίκῃ κεκλωσμένα· αἱ δ' ἐνὶ χέρσῳ
 Σάρδιες ἐμβυθίαις εἰς ἓν ἔκεισθε τέλος.

XIII.

Α Μακέτις σε κέκευθε τάφου κόνις· ἀλλὰ πυρωθεὶς
 Ζανὶ κεραυνείῳ, γαῖαν ἀπημφιάσω.
τρὶς γὰρ ἐπαστράψας Εὐριπίδῃ ἐκ Διὸς αἰθὴρ
 ἥγνισε τὰν θνατὰν σήματος ἱστορίαν.

XIV.

Ιχθύσι καὶ ποταμῷ Κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
 ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
ἀλλὰ Δίκη μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθη
 πᾶν δέμας ἐς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισε.
κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένη δὲ
 Γῆ κεύθει τὸν ἐῆς ὅρμον ἐλευθερίης.

p. 158. XV.

Κοῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον Ερμώνακτα,
 φεῦ, βρέφος ὡς ἀδίκως εἵλετε βουγενέες.

ἠγνοίη-

XII. 2. Cod. Σ. αἱ β. 3. Cod. Vat. χρυσῷ. 7. Cod. Βοῦρα καὶ εἰς Ελίκην κεκλωσμένα.
XIII. 2. Vat. Cod. ῃαιαν ἀπηχθιάσας.

ἠγνοίησεν ὁ δειλὸς ἐς ὑμέας οἷα μελίσσας T. II.
ἐλθών· αἱ δ᾽ ἐχέων ἦτε χερειότεραι.
ἀντὶ δέ οἱ θοίνης ἐνεμάξατε φοίνια κέντρα,
ὦ πικραὶ, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

XVI.

Πάντα Χάρων ἄπληστε, τί τὸν νέον ἥρπασας αὔτως
Ἄτταλον; ἐ σὸς ἔην, κἂν θάνε γηραλέος;

XVII.

Ὕστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεαρίστη
παῖδα, καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
κωκύσασα γὰρ ὅσσον ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη,
ἐκ ἔτ᾽ ἐπιστρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνες.
θηλύτεραι, τί τοσῦτον ἐμετρήσασθε τάλαιναι
θρῆνον, ἵνα κλαύσητ᾽ ἄχρι καὶ εἰς Ἀΐδεω;

XVIII.

Οἰδίποδος παίδων Θήβη τάφος· ἀλλ᾽ ὁ πανώλης
τύμβος ἔτι ζώντων αἰσθάνεται πολέμων.
κείνες ὕτ᾽ Ἀΐδης ἐδαμάσσατο, κἠν Ἀχέροντι
μάρνανται· κείνων χὠ τάφος ἀντίπαλος,
καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἐλεεινοὶ
παῖδες, ἀκοιμήτων ἁψάμενοι δοράτων.

XIX. p. 159.

Θειονόης ἔκλαιον ἐμῆς μόρον, ἀλλ᾽ ἐπὶ παιδὸς
ἐλπίσι κεφοτέρας ἔστενον εἰς ὀδύνας.

XV. 5. Cod. Vat. ἐναιμάξατε.
XIX. 1. Vat. Cod. ἐμῆς γάμον, ſed ſupra correctum μόρον.

T.II. νῦν δ' ἐμὲ καὶ παιδὸς φθονερή τις ἐνόσφισε Μοῖρα.
φεῦ, βρέφος ἐψεύσθην καὶ σὲ τὸ λειπόμενον.
Φερσεφόνη, τό γε πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν ἄκουσον,
θὲς βρέφος ἐς κόλπους μητρὸς ἀποιχομένης.

## ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Εἰς λαγωὸν ὑπὸ κυνῶν διωκόμενον, ὃν ἐκπεσόντα εἰς θάλασσαν ἥρπασε κύων θαλάσσιος.

Ἐκ κυνὸς εἷλε κύων με. τί τὸ ξένον; εἰς ἐμὲ θῆρες
ὑγροὶ καὶ πεζοὶ θυμὸν ἔχουσιν ἕνα.
αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βατόν. ἀλλὰ φοβοῦμαι,
Οὐρανέ· καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κύνα.

p. 160. 

## ΛΟΛΛΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ.

I.

Οὐ μέλλω ῥεύσειν χρυσός ποτε· βοῦς δὲ γένοιτο
ἄλλος, ἢ μελίθρους κύκνος ἐπηόνιος.
Ζηνὶ φυλασσέσθω τάδε παίγνια· τῇ δὲ Κορίννῃ
τοὺς ὀβολοὺς δώσω τοὺς δύο, κοὐ πέτομαι.

II.

Ἡ πολιὴ κροτάφοισι Κοτύτταρις, ἡ πολύμυθος
γραῖα, δι' ἣν Νέστωρ οὐκ ἔτι πρεσβύτατος,

XIX. 4. Scr. καὶ σέο λειπομένου.

ἢ φάος ἀθρήσασ᾽ ἐλάφου πλέον, ἢ χερὶ λαιῇ T. II.
γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
ζώει καὶ λεύσσουσα καὶ ἄρτιπος, οἷά τε νύμφη,
ὥστε με διστάζειν μή τι πέπονθ᾽ Ἀΐδης.

## III.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν, Ὀνήσιμε, πρὸς Διός, ἔξω
ἔκβαλε. πολλὰ λίην πράγματά μοι παρέχει.
ἢν αὐτῇ τυροὺς ἁπαλοὺς εἴπωμεν ἐνέγκαι,
οὐ τυρούς, πυροὺς δ᾽ ἔρχετ᾽ ἔχουσα νέους.
πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπόνουν, καὶ πήγανον αὐτὴν
ᾔτουν· ἡ δ᾽ ἔφερε τήγανον ὀστράκινον.
ἢν ὀπὸν αἰτήσω, δοκὸν εἰσφέρει. ἂν, Λάχανόν μοι, p. 161.
εἴπω, δός, πεινῶν, εὐθὺ φέρει λάσανον.
ὄξος ἂν αἰτήσω, τόξον φέρει· ἂν δέ γε τόξον,
ὄξος· ὅλως δ᾽ ὃ λέγω, οὔποτ᾽ ἐπαισθάνεται.
αἰσχρὸν τῆς γραός με χάριν κήρυκα γενέσθαι,
καὶ μελετᾶν ἔξω, νυκτὸς ἐγειρόμενον.

## IV.

Ἄρρηκτοι Μοιρῶν πυμάτην ἐσφράγισαν ὅρκοι
τῷ Φρυγὶ πὰρ βωμῷ τὴν Πριάμου θυσίην.
ἀλλὰ σοί, Αἰνεία, στόλος ἱερὸς Ἰταλὸν ἤδη
ὅρμον ἔχει, πάτρης φροίμιον οὐρανίης.
ἐς καλὸν ὤλετο πύργος ὁ Τρώϊος. ἦ γὰρ ἐν ὅπλοις
ἠγέρθη κόσμου παντὸς ἄνασσα πόλις.

III. 3. Fort. εἴπω μοι.

T. II. V.

Οὐλόμεναι νήεσσι Καφηρίδες, αἵ ποτε νόστον
ὠλέσαθ' Ἑλλήνων καὶ στόλον Ἰλιόθεν,
πυρσὸς ὅτε ψεύστης χθονίης δνοφερώτερα νυκτὸς
ἧψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
χοιράδας ἐς πέτρας, Δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη
ἔπλετο, καὶ δεκέτους ἐχθροτέρη πολέμου.
καὶ τὴν μὲν τότ' ἔπερσαν· ἀνίκητος δὲ Καφηρεὺς,
Ναύπλιε· σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

VI.

Μήτε με χείματι πόντος ἄγει θρασὺς, οὐδὲ γαλήνης
ἀργῆς ἠσπασάμην τὴν πολυνηνεμίην.
αἱ μεσότητες ἄρισται, ὅπη δέ γε πράξιες ἀνδρῶν·
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τοὔρκιον ἠσπασάμην.
p. 162. τοῦτ' ἀγάπα, φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας·
εἰσὶ τινὲς πρηεῖς καὶ βιότου Ζέφυροι.

VII.

Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίους ὅτε ναύτας
δεύτερον ἔσχ' Ἀΐδης, πάντας ἀρηϊφάτους,
Σπάρτας ὁ στόλος, εἶπεν· ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα
τραύματα, κἠν στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις·
νῦν γε μόθου κορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
ὕπνον, ἀνικήτου δῆμος Ἐνυαλίου.

VIII.

Φωκίδι πὰρ πέτρῃ δέρκευ τάφον· εἰμὶ δ' ἐκείνων
τῶν ποτὲ Μηδοφόνων μνᾶμα τριηκοσίων,

οἳ Σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλῦ πέσον, ἀμβλύναντες T. II.
Ἄρεα καὶ Μήδων καὶ Λακεδαιμονίων.
ἢν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῦ εὐβοςρύχυ εἰκόνα θηρὸς,
ἔννεπε· Τῦ ταγῦ μνᾶμα Λεωνίδεω.

IX.

Ἡδ' ἐγὼ ἡ τοσάκις Νιόβη λίθος, ὁσσάκι μήτηρ
δύσμορος ἐκ μαςῶν θερμὸν ἔτηξα γάλα.
Αἴδεω πολὺς ὄλβος ἐμῆς ὠδῖνος ἀριθμὸς,
ᾦ τέκον. ὢ μεγάλης λείψανα πυρκαϊῆς.

X.

Κλειδοῦχοι νεκύων, πάσας Αΐδαο κελεύθυς
φράγνυτε, καὶ ςομίοις κλεῖθρα δέχεσθε πύλαι·
αὐτὸς ἐγὼν Αΐδας ἐνέπω. Γερμανικὸς ἄςρων,
ὐκ ἐμός· ὐ χωρεῖ νῆα τόσην Ἀχέρων.

XI. p. 163.

Γαῖα Ταραντίνων ἔχε μείλιχος ἀνέρος ἐσθλῦ
τόνδε νέκυν. ψεῦςαι δαίμονες ἀμερίων.
ἦ γὰρ ἰὼν Θήβηθεν Ἀτύμνιος ὐκέτι πρόσσω
ἤνυσεν, ἀλλὰ τεὴν βῶλον ὑπῳκίσατο.
ὀρφανικῷ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, εὖνιν ἔθηκεν
ὀφθαλμῶν. κείνῳ μὴ βαρὺς ἔσσο τάφος.

VIII. 5. Vat. Cod. βοόςρυχον v. 9.

T.II.p.164. ΘΑΛΛΟΥ

ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

I.

Εσπερίοις μέγα χάρμα καὶ ἠῴοις περάτεσσι,
Καῖσαρ, ἀνικάτων ἔκγονε Ρωμυλίδων,
αἰθερίην γένεσιν σέο μέλπομεν, ἀμφὶ δὲ βωμοῖς
γηθοσύνως λοιβὰς σπένδομεν ἀθανάτοις.
ἀλλὰ σὺ παππῴοις ἐπὶ βήμασιν ἴχνος ἐρείδων,
εὐχομένοις ἡμῖν πουλὺ μένοις ἐπ' ἔτος.

II.

Ασπίδα μὲν Πρόμαχος, τὰ δὲ δούρατα θῆκεν Ακοντεὺς,
τὸ ξίφος Εὐμήδης, τόξα δὲ ταῦτα Κύδων,
Ιππομέδων τὰ χαλινὰ, κόρυν δ' ἀνέθηκε Μελάνθας,
κνημῖδας Νίκων, κόντον Αριςόμαχος,
τὸν θώρηκα Φιλῖνος· ἀεὶ δ', Αρες βροτολοιγὲ,
σκῦλα φέρειν δώης πᾶσιν ἀπ' ἀντιπάλων.

III.

Αἱ πτελέαι τῷ Πανὶ, καὶ αἱ τανυμήκεες αὗται
ἰτέαι, ἥ θ' ἱερὰ κἀμφιλαφὴς πλάτανος,
καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοτηρικὰ Πανὶ κύπελλα
ἄγκεινται, δίψης φάρμακ' ἀλεξίκακα.

p. 165. IV.

Α χλοερὰ πλατάνιςος ἴδ' ὡς ἔκρυψε φιλεῦντας
ἔργια, τὰν ἱερὰν φυλλάδα τεινομένα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀκρεμόνεσσιν ἑοῖς κεχαρισμένος ὥραις T. II.
ἡμερίδος λαρῆς βότρυς ἀποκρέμαται.
οὕτως, ὦ πλατάνιστε, φύοις· χλοερὰ δ' ἀπὸ σεῖο
φυλλὰς ἀεὶ κεύθοι τὰς Παφίης ἑτάρους.

V.

Δισσὰ φάη, Μίλητε, τεῆς βλαστήματα γαίης,
Ἰταλὶς ὠκυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνις·
πένθεα δὲ στεφάνων ἠλλάξαο· λείψανα δ', αἴ, αἴ,
ἔδρακες ἐν βαιῇ κάλπιδι κευθόμενα.
φεῦ, πάτρα τριτάλαινα· πόθεν πάλιν, ἢ πότε τοίους
ἀστέρας αὐχήσεις Ἑλλάδι λαμπομένους;

## ΓΝΑΙΟΥ ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΥ. p. 166.

I.

Ἀγχιάλου ῥηγμῖνος ἐπίσκοπε, σοὶ τάδε πέμπω
ψαιστία, καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης.
αὔριον Ἰονίου γὰρ ἐπὶ πλατὺ κῦμα περήσω,
σπεύδων ἡμετέρης κόλπον ἐς Εἰδοθέης.
οὔριος ἀλλ' ἐπίλαμψον ἐμῷ καὶ ἔρωτι καὶ ἱστῷ,
δεσπότι καὶ θαλάμων, Κύπρι, καὶ ἠιόνων.

II.

Δισσὰ τριηκοσίων τάδε φάσγανα θούριος Ἄρης
ἔσπασεν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων,
ἔνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον
πίπτοντες· Θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

T. II. III.

Λάζεο, τιμήεσσα Κυθηριὰς, ὑμνοπόλοιο
αἶψα τάδε κλειτοῦ δῶρα Λεωνίδεω·
πεντάδα τὴν σταφυλῆς εὐρώγεα, καὶ μελιηδὲς
πρώϊον εὐφύλλων σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἁλινήκτειραν ἐλαίην,
καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον,
καὶ σταγόνα σπονδῖτιν, ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδὸν,
τῆς κύλικος βαιῷ πυθμένι κευθομένην.
p. 167. εἰ δ', ὥς μευ βαρύγυιον ἀπώσαο νοῦσον, ἐλάσσεις
καὶ πενίην, δώσω πιαλέον χίμαρον.

IV.

Παῖδα πατὴρ Αλκων ὀλοῷ σφιγχθέντα δράκοντι
ἀθρήσας, δειλῇ τόξον ἔκαμψε χερί·
θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε· διὰ στόματος γὰρ ὀϊστὸς
ἤϊξεν, τυτθοῦ βαιὸν ὕπερθε βρέφους.
παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυὶ τῇδε φαρέτρην,
σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε καὶ εὐστοχίης.

V.

Παίδων Μηδείας οὗτος τάφος, οὓς ὁ πυρίπνους
ζῆλος τῶν Γλαύκης θῦμ' ἐποίησε γάμων,
οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα Σισυφὶς αἶα,
ματρὸς ἀμείλικτον θυμὸν ἱλασκομένα.

VI.

Σῆμα τόδ' Αρχιλόχου παραπόντιον, ὅς ποτε πικρὴν
μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ,

III. 10. Codd. δώσει. et ſupra correctum δώσει. Fort. θύσω.

αἱμάξας Ελικῶνα τὸν ἥμερον. οἶδε Λυκάμβης, T. II.

μυρόμενος τρισσῶν ἅμματα θυγατέρων.

ἠρέμα δὴ παράμειψον, ὁδοιπόρε, μή ποτε τῶδε

κινήσῃς τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους.

VII.

Α Πέλοπος νᾶσος, καὶ δύσπλοος ὤλεσε Κρήτα,

καὶ Μαλέω τυφλαὶ καμπτομένω σπιλάδες

Δάμιδος Αστυδάμαντα Κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη

θηρῶν ἔπλησε νηδύας εἰναλίων·

τὸν ψεύσταν δ' ἐμὲ τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο. τί θαῦμα, p. 168.

Κρῆτες ὅπω ψεῦσται, καὶ Διός ἐστι τάφος;

VIII.

Ω Κρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαῖμον,

ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων·

ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ελλάδα χώρην,

Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

IX.

Τετράκις ἀμφορέως περὶ χείλεσι χείλεα θεῖσα

Σιληνὶς πάσας ἐξερόφησε τρύγας.

εὐχαίτα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν·

ἀλλ' οἷος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης,

τοῖόν σε προὔπινεν, ἀφειδέες ἄγγος ἔχουσα,

εἰσότε καὶ νεκύων ἦλθεν ἐπὶ ψάμαθον.

IX. 5. Fort. ἀφειδὲς ἐς ἄγγος ἔλουσα.

T.II.p.169.

# ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

## ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

I.

Ημην καὶ προπάροιθε συνέμπορος ἀνέρι κέρδους,
ἡνίκα δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει·
κεῖθεν καὶ συνέπηξεν ἐμὴν τρόπιν, ὄφρα με λεύσσῃ
Κύπρις, τὴν ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ ῥεμβομένην.
ἐςὶν ἑταίρειος μὲν ἐμοὶ ςόλος, εἰσὶ δὲ λεπτὰ
κάρβασα, καὶ λεπτὸν φῦκος ὑπὲρ σανίδων.
ναυτίλοι, ἀλλ' ἄγε πάντες ἐμῆς ἐπιβαίνετε πρύμνης
θαῤῥαλέως· πολλοὺς οἶδα φέρειν ἐρέτας.

II.

Εἶπον ἐγὼ καὶ πρόσθεν, ὅτ' ἦν ἔτι φίλτρα Τερείνης
νήπια· Συμφλέξει πάντας ἀεξομένη.
οἱ δ' ἐγέλων τὸν μάντιν. ἴδε, χρόνος, ὅν ποτ' ἐφώνουν,
οὗτος· ἐγὼ δὲ πάλαι τραύματος ᾐσθανόμην.
καὶ τί πάθω; λεύσσειν μὲν, ὅλαι φλόγες· ἢν δ' ἀπονεύσω,
φροντίδες· ἢν δ' αἰτῶ, παρθένος. οἰχόμεθα.

III.

Χεῦμα μὲν Εὐρώταο Λακωνικόν· ἁ δ' ἀκάλυπτος,
Λήδα· χὠ κύκνῳ κρυπτόμενος, Κρονίδας.
οἱ δ' ἐμὲ τὸν δυσέρωτα καταίθετε, καὶ τί γένωμαι
ὄρνεον; εἰ γὰρ Ζεὺς κύκνος, ἐγὼ κόρυδος.

IV. T. II. p. 170.

Βουσρόφον ἀκροσίδαρον, ἀπειλητῆρα μύωπα,
καὶ πήραν μέτρου σιτοδόκον σπορίμου,
γαμψόν τε δρέπανον, σαχυητόμον ὅπλον ἀρούρης,
καὶ παλινουρόφορον, χεῖρα θέρευς, θρίνακα,
καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο Δηοῖ
Πάρμις, ἀνιήρων παυσάμενος καμάτων.

V.

Εἰνοδίη, σοὶ τόνδε φίλης ἀνεθήκατο κόρσης
πῖλον, ὁδοιπορίης σύμβολον, Ἀντίφιλος.
ἧσθα γὰρ εὐχωλῇσι κατήκοος, ἔν τε κελεύθοις
ἵλαος. οὐ πολλὴ δ' ἡ χάρις, ἀλλ' ὁσίη.
μηδέ τις ἡμετέρου μάρψῃ χερὶ μαργὸς ὁδίτης
ἀνθέματος· συλᾷν ἀσφαλὲς οὐδ' ὀλίγα.

VI.

Λιτὸς ἐγὼ τᾶ Τύχης, ὦ δεσπότι· φημὶ δὲ πολλῶν
ὄλβον ὑπερκύπτειν, ὅσσον ἀπὸ κραδίης.
ἀλλὰ δέχευ μνιαροῖο βαθυῤῥήνοιο τάπητος
ἔνδυτον, εὐανθεῖ πορφύρῃ εἰδόμενον,
εἴριά τε ῥοδόεντα, καὶ, ἐς κυανότριχα χαίτην,
νάρδον, ὑπὸ γλαύκης κλειομένην ὑάλου,
ὄφρα χιτὼν μὲν χρῶτα περισκέπῃ, ἔργα δ' ἐλέγχῃ
χεῖρας, ὁ δ' εὐώδης ἀτμὸς ἔχῃ πλοκάμους.

VII.

Τίς με, Διωνύσῳ πεπλασμένον ἀμφιφορῆα,
τίς με, τὸν Ἀδριακοῦ νέκταρος οἰνοδόκον,

VI. 1. Cod. ἐγὼ τύχης. Suid. ἐγώ τ' ἀτυχής. 2. Cod. τὸν εἶν ἀπό.

T.II p.171. Δηῦς ἐπλήρωσε; τίς ὁ φθόνος εἰς ἐμὲ Βάκχου,
ἢ σπάνις οἰκείου τεύχεος ἀσταχύων;
ἀμφοτέρους ᾔσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος,
Δημήτηρ δὲ μέθην σύντροφον ἐνδέχεται.

VIII.

Μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης
ὥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
ἄσπιλον, ἀῤῥυτίδωτον, ἰσόχνοον ἀρτιγόνοισιν,
ἀκμὴν εὐπετάλοις συμφυὲς ἀκρέμοσιν,
ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. εἰς σὲ δ', ἄνασσα,
τοίην χὼ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

IX.

Δοῦρας Ἀλεξάνδροιο· λέγει δέ σε γράμματ' ἐκεῖνου
ἐκ πολέμου θέσθαι σύμβολον Ἀρτέμιδι,
ὅπλον ἀνικήτοιο βραχίονος. ἆ καλὸν ἔγχος,
ᾧ πόντος καὶ χθὼν εἶκε κραδαινομένῳ.
ἵλαθι δοῦρας ἀταρβές· ἀεὶ δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας
ταρβήσει, μεγάλης μνησάμενος παλάμης.

X.

Δέρκεο τὸν Τροίας δεκέτη λόχον, εἴσιδε πῶλον
εὐόπλου Δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.
τεκταίνει μὲν Ἐπειὸς, Ἀθηναίη δὲ κελεύει
ἔργον· ὑπαὶ νῶτον δ' Ἑλλὰς ὅλα δύεται.
ἦ ῥα μάταν ἀπόλοντο, τόσος στρατὸς, εἰ πρὸς Ἄρηα
ἦν δόλος Ἀτρείδαις ἐσθλότερος πολέμου.

VII. 6. Cod. ὁ δέχεται.

## XI.

T.II. p.172.

### Εἰς Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν.

*Αἱ βίβλοι, τίνες ἐςέ; τί κεύθετε; θυγατέρες μὲν
Μαιονίδεω, μύθων δ' ἵςορες Ἰλιακῶν.
ἁ μία μὲν μηνιθμὸν Ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρῶν
Ἑκτορέαν, δεκέτευς τ' ἆθλα λέγει πολέμου·
ἁ δ' ἑτέρα μόχθον τὸν Ὀδυσσέος, ἀμφί τε λέκτροις
χηρείοις ἀγαθᾶς δάκρυα Πηνελόπας.
ἵλατε σὺν Μούσαισι· μεθ' ὑμετέρας γὰρ ἀοιδὰς
εἶπεν ἔχειν αἰὼν ἕνδεκα Πιερίδας.

## XII.

Κλῶνες ἀπηόριοι τανάης δρυὸς, εὔσκιον ὕψος
ἀνδράσιν ἄκρητον καῦμα φυλασσομένοις,
εὐπέταλοι, κεράμων ςεγανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
οἰκία τεττίγων, ἔνδιοι ἀκρέμονες,
κἠμὲ τὸν ὑμετέραισιν ὑποκλινθέντα κόμαισι
ῥύσασθ', ἀκτίνων ἠελίου φυγάδα.

## XIII.

### Εἰς εἰκόνα Ἀνδρομέδης.

Αἰθιόπων ἁ βῶλος· ὁ δὲ πτερόεις τὰ πέδιλα,
Περσεύς· ἁ δὲ λίθῳ πρόσδετος, Ἀνδρομέδα·
ἁ προτομὰ, Γοργοῦς λιθοδερκέος· ἆθλον ἔρωτος,
κῆτος· Κασσιόπας, ἁ λάλος εὐτεκνία.
χἁ μὲν ἀπὸ σκοπέλοιο χαλᾷ πόδα σηπκόδι νάρκᾳ
νωθρόν· ὁ δὲ μναςὴρ νυμφοκομεῖ τὸ γέρας.

* XI. 1. Cod. Vat. τίνες. Melius Planud. τίνος.
XII. 3. Pro φωτῶν aviculae nomen deſidero.

T.II.p.173.

XIV.

Εἰς Διογένην.

Η πήρη, καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πιληθεῖσα
μᾶζα, καὶ ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῷ κυνὶ μέτρα βίοιο
ἄρκια· κἠν τούτοις ἦν τι περισσότερον.
κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ἀρύοντα βοώτην,
εἶπε· Τί καὶ σὲ μάτην, ὄστρακον, ἠχθοφόρουν;

XV.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενες, καθελεῖ,
μοῦνος ἐπεὶ βιοτᾶς αὐτάρκεα δόξαν ἔδειξας
θνατοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάταν.

XVI.

[a] Εἰπὲ, Δικαιάρχεια, τί σοι τόσον εἰς ἅλα χῶμα
βέβληται, μέσσου γευόμενον πελάγους;
Κυκλώπων τάδε χεῖρες ἐνιδρύσαντο θαλάσσῃ
τείχεα. μέχρι πόσου, Γαῖα, βιαζόμεθα;
[b] κόσμου νηίτην δέχομαι στόλον· εἴσιδε Ῥώμην
ἐγγύθεν, εἴτ᾽ αὐτῇ μικρὸν ἔχω λιμένα.

XVII.

Σῆμα δυωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἠελίοιο,
τρισσάκις ἀγλώσσῳ φθεγγόμενον στόματι,
εὖτ᾽ ἂν θλιβομένοιο ποτὶ στενὸν ὕδατος ἀὴρ
αὐλὸν ἀποστείλῃ πνεῦμα διωλύγιον,

XIV. 1. Scr. φυραθεῖσα.
XVI. 6. Cod. εἴτ᾽ αὐτῇ μέτρον.

T. II. p. 174.

θῆκεν Ἀθηναῖος δήμῳ χάριν, ὡς ἂν ἐναργὴς
εἴη κἠν φθονεραῖς ἠέλιος νεφέλαις.

## XVIII.

Η γραῦς Εὐβούλη, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
Φοίβου τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἄειρε λίθον,
χείρεσι πειράζουσα· καὶ ἦν βαρὺς, ἡνίκα μή τι
ἤθελεν· εἰ δ' ἐθέλοι, κουφότερος πετάλων.
αὐτὴ δὲ πρήσσουσα τό οἱ φίλον, ἦν ποθ' ἁμάρτῃ,
Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφετο.

## XIX.

Ως πάρος Ἀελίου, νῦν Καίσαρος ἡ Ῥόδος εἰμὶ
νᾶσος, ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
ἤδη σβεννυμέναν με νέα κατεφώτισεν ἀκτὶς,
Ἅλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἴπω, τίνι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὃς μὲν ἔδειξεν
ἐξ ἁλός· ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομέναν.

## XX.

Τὰν ὀλοὰν Μήδειαν ὅτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεὶρ,
ζάλῳ καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομέναν,
μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἤθεα δισσὰ χαράξῃ,
ὧν τὸ μὲν εἰς ὀργὰν νεῦε, τὸ δ' εἰς ἔλεον.
ἄμφω δ' ἐπλήρωσεν· ὅρα τύπον. ἐν γὰρ ἀπειλᾷ
δάκρυον, ἐν δ' ἐλέῳ θυμὸς ἀναστρέφεται.
Ἀρκεῖ δ' ἁ μέλλησις, ἔφα σοφός· αἷμα δὲ τέκνων
ἔπρεπε Μηδείῃ, κοὐ χερὶ Τιμομάχου.

T. II. p. 175.

XXI.

Ψῆγμ' ἄπυρον χρυσοῖο, σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
ῥινηθὲν, Λιβυκῆς κουφότερον ψαμάθου,
μῦς ὀλίγος, βαρὺ δεῖπνον, ἐδαίσατο· πᾶσα δὲ νηδὺς
συρομένη βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον.
ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης ἀνετέμνετο κλέμματα γαστρός.
ἦς ἄρα κἠν ἀλόγοις, χρυσὲ, κακοῦ πρόφασις.

XXII.

Παμφάγος ἑρπηστὴς κατὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς
ὄστρεον ἀθρήσας χείλεσι πεπταμένον,
πώγωνος διεροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκα·
αὐτίκα δ' ὀστρακόεις ἐπλατάγησε δόμος,
ἡρμόσθη δ' ὀδύναισιν· ὁ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
ληφθεὶς αὐτοφόνον τύμβον ἐπεσπάσατο.

XXIII.

Αἰγιαλοῦ τενάγεσσιν ὑποπλώοντα λαθραίῃ
εἰρεσίῃ Φαίδων εἴσιδε πουλυπόδην·
μάρψας δ' ὠκὺς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
πλέξασθαι βρύγδην ὀκτατόνους ἕλικας.
δισκευθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ἐς οἰκία δειλὰ λαγωοῦ,
εἰληδὸν ταχινοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας.
εἷλε δ' ἁλιεύς· σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέρωθεν,
ἄγρης χερσαίης, πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

XXIV.

XXI. 1. Fort. ἀπύρε.

## XXIV. T. II.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγὲ, (σὺ γὰρ δρόμον ηὕραο πόντυ,
καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας)
οἷον ἐτεκτήνω δόλιον ξύλον, οἷον ἐνῆκας p. 176.
ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον;
ἦν ὄντως μερόπων χρύσεον γένος, εἴ γ' ἀπὸ χέρσυ
τηλόθεν, ὡς Αΐδης, πόντος ἀπεβλέπετο.

## XXV.

Ἄρτι με πηγνυμένην ἀκάτυ τρόπιν ἔσπασε γείτων
πόντος, κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μηνάμενος.

## XXVI.

Μυρία με τρίψασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
κύματα, καὶ χέρσῳ βαιὸν ἐρεισαμένην,
ὤλεσεν ὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος· ἀλλ' ἐπὶ γαίης
Ηφαιςος. τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιςότερον;
ἔνθεν ἔφυν ἀπόλωλα· παρ' ἠϊόνεσσι δὲ κεῖμαι,
χέρσῳ τὴν πελάγευς ἐλπίδα μεμφομένη.

## XXVII.

Υλοτόμοι παύσασθε νεῶν χάριν. ὐκέτι πεύκη
κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ἐπιτροχάει·
γόμφος δ' ὐκέτι χαλκὸς ἐν ὁλκάσιν, ὐδὲ σίδηρος,
ἀλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίη δέδεται.
τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαῖα
πυκτὸν ἁμαξίτην φόρτον ἀειραμένας.
Αργὼ μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος· ἀλλὰ Σαβίνῳ
καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔνευσε τρόπιν.

T.II. p.177.

### XXVIII.

Η τερεβινθώδης, ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιὴ,
νησὶς, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα καὶ ἀςύφελος·
αἱ δ' ἀγχȣ̃, μεγάλαι τε καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πȣλὺ
τρηχεῖαι· μεγέθει τȣ̃το περισσότεραι.
καρποῖς, ȣ̓ ςαδίοισιν ἐρίζομεν· ȣ̓δὲ γὰρ αὖλαξ
Αἰγύπτȣ Λιβύης ψάμμȣ ἐπιςρέφεται.

### XXIX.

Α καλὸν, αὐτοπόνητον ἐν αἰθέρι ῥεῦμα μελισσῶν,
ἄπλαςοι χειρῶν, αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
προίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, ȣ̓χὶ μακέλλας,
ȣ̓ βοὸς, ȣ̓ γαμψῶν δευομένα δρεπάνων,
γαυλȣ̃ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα
πηγάζει σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγȣ.
χαίροιτ' εὐαγέες, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνεσθε,
αἰθερίȣ πτηναὶ νέκταρος ἐργάτιδες.

### XXX.

Βόρχος ὁ βȣποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἷρπεν,
αἰγίλιπα σχοίνῳ πέτρον ἐπερχόμενος,
εἵπετό οἱ σκυλάκων τις, ὃ καὶ, βόσιν ὥς, φάγε λεπτὴν
σχοῖνον, ἐφελκομένῳ χραινομένην μέλιτι·
κάππεσε δ' εἰς Ἀίδαο. τὸ δ' ἀτρυγὲς ἀνδράσιν ἄλλοις
κεῖνο μέλι, ψυχῆς ὤνιον, εἰρύσατο.

### XXXI.

Λαβροπόδη χείμαῤῥε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ,
πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης;

XXIX. 2. Codd. αἱ πλαςαὶ χειρῶν.

ἢ μεθύεις ὄμβροιο, καὶ ἐ Νύμφαισι διαυγὲς T. II. p. 178.
  νᾶμα φέρεις, θολεραὶ δ' ἠράνισαν νεφέλαι.
ἔψομαι ἠελίῳ σε κεκαυμένον, ὅςις ἐλέγχειν
  καὶ γόνιμον ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

## XXXII.

Εὐβοϊκῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
  πλαγκτὸν ὕδωρ, ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον,
ἠελίῳ κὴν νυκτὶ τεταγμένον ἐς τρὶς, ἄπιςον,
  ναυσὶν ὅσον πέμπεις χεῦμα δανειζόμενον.
θαῦμα βίῳ, θαμβῶ σε τὸ μυρίον, ὐδὲ ματεύω
  σὴν ςάσιν. ἀῤῥήτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει.

## XXXIII.

Εἰς τυφλὸν, ὃς ἀνελθὼν εἰς τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἱερὸν, τῆς τελετῆς γιγνομένης, ἀνέβλεψεν, ὁμῦ δὲ μετεῖχε τῶν μυςηρίων.

Σκίπων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν, ὄντα βέβηλον
  ὐ μῦνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίῳ.
μύςην δ' ἀμφοτέρων με Θεαὶ θέσαν· οἶδα δ' ἐκείνῃ
  νυκτὶ καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
ἀσκίπων δ' εἰς ἄςυ κατέςιχον, ὄργια Δηῦς
  κηρύσσων γλώσσης ὄμμασι τρανοτέροις.

## XXXIV.

Ανέρα θὴρ χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνυς,
  ἀράμενος λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νέκυν,
ἐς ψαμάθυς ἐκόμισσα. τὸ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
  νηξάμενος, φόρτυ μισθὸν ἔχω θάνατον.
δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν. ἡ μὲν ἐκείνυ
  χθὼν, ἐμὲ· τὸν δ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανε τὐμὸν ὕδωρ.

T.II.p.179. XXXV.

Νεκροδέκον κλιντῆρα Φίλων ὁ πρέσβυς ἀείρων
ἔνδοθεν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο πεσὼν, θάνεν· ἦν γὰρ ἑτοῖμος
εἰς Αΐδην, ἐκάλει δ' ἡ πολιὴ πρόφασιν.
ὃν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκυοστόλον, αὐτὸς ἐφ' αὐτῷ
ἀσκάντην ὁ γέρων ἀχθοφορῶν ἔλαθε.

XXXVI.

Τηλοτάτω χεύασθαι ἔδει τάφον Οἰδιπόδαο
παισὶν ἀπ' ἀλλήλων, οἷς πέρας οὐδ' Αΐδας·
ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀχέροντος ἕνα πλόον ἠρνήσαντο,
χὠ στυγερὸς ζώει κὴν φθιμένοισιν Ἄρης.
ἤνιδε πυρκαϊῆς ἄνισον φλόγα· δαιομένα γὰρ
ἐξ ἑνὸς εἰς δισσὰν δῆριν ἀποστρέφεται.

XXXVII.

Θεσσαλὲ Πρωτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ᾄσεται αἰὼν,
Τροίᾳ ὀφειλομένου πτώματος ἀρξάμενον·
σᾶμα δέ τοι πτελέῃσι συνηρεφὲς ἀμφικομεῦσι
Νύμφαι, ἀπεχθομένης Ἰλίου ἀντιπέρας.
δένδρεα δυσμήνιτα, καὶ ἤν ποτε τεῖχος ἴδωσι
Τρώϊον, αὐαλέαν φυλλοχοεῦντι κόμην.
ὅσσος ἐν ἡρώεσσι τότ' ἦν χόλος, οὗ μέρος ἀκμὴν
ἐχθρὸν ἐν ἀψύχοις σώζεται ἀκρέμοσι.

XXXVIII.

Πορφυρέαν τοι τάνδε, Λεωνίδα, ὤπασε χλαῖναν
Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετᾶς.

XXXVII. 5. Cod. Vat. δυσμίνητα.

ὐ δέχομαι· προδόταις αὖτα χάρις. ἀσπὶς ἔχει με T. II. p. 180.
καὶ νέκυν· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.
[a] ἀλλ' ἔθανες. τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθὴς
Πέρσαις; [b] οὐ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.

## XXXIX.

[a] Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;
τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἀελίου;
[b] δάκρυσιν Αγρικόλαο τετρύμεθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὸν, ἡ κείνου δίψὰς ἔχει σποδιή.

## XL.

Εἰς τινα γυναῖκα ἔγκυον ἐν σεισμῷ τετοκυῖαν τινασσομένου τοῦ δώματος.

Δώματά μοι σεισθέντα κατήριπεν· ἀλλ' ἐμὸς ἀπτὼς
ἦν θάλαμος, τοίχων ὀρθὰ τινασσομένων,
οἷς ὑποφωλεύουσαν ὑπήλυθον αἱ κακόμοιροι
ὠδῖνες· σεισμῷ δ' ἄλλον ἔμιξα φόβον.
μαῖα δ' ἐμοὶ λοχίων αὐτὴ φύσις. ἀμφότεροι δὲ
κοινὸν ὑπὲρ γαίης εἴδομεν ἠέλιον.

## XLI.

Γλαῦκος ὁ νησαίοιο διαπλώουσιν ὁδηγὸς
πορθμοῦ, καὶ Θασίων ἔντροφος αἰγιαλῶν,
πόντου ἀροτρευτὴρ ἐπιδέξιος, ἠδ' ὅτ' ἔκνωσσε
πλαζομένη τρωφῶν πηδάλιον παλάμη,
μυριέτης, ἁλίοιο βίου ῥάκος, οὐδ', ὅτ' ἔμελλε
θνήσκειν, ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος.

XXXIX. 3. Cod. Vat. ἀγρικόλαε τετρύμμεθα.

T. II. τοὶ δὲ κέλυφος ἔκλεισαν ἐπ' ἀνέρι, τέφρ' ὁ γεραιὸς
πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς Ἀΐδην ἀκάτȣ.

p. 181. XLII.

Ναῦν Ἱεροκλείδης ἔσχε σύγγηρον, ὁμόπλȣν,
τὴν αὐτὴν ζωῆς καὶ θανάτȣ σύνοδον.
πιςὴν ἰχθυβολεῦντι συνέμπορον· ὅτις ἐκείνης
πώποτ' ἐπέπλωσεν κῦμα δικαιοτέρη.
γήραος ἄχρις ἔβοσκε πονεύμενον· εἶτα θανόντα
ἐκτέρισε. συνέπλω δ' ἄχρι καὶ εἰς Ἀΐδην.

XLIII.

Ἤδη πȣ πάτρης πελάσας σχεδὸν, Αὔριον, εἶπον,
ἡ μακρὴ κατ' ἐμȣ̃ δυσπλοΐη κοπάσει·
ὅπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος Ἀΐδι πόντος,
καί με κατέτρυχεν κεῖνο τὸ κȣ̃φον ἔπος.
πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν ΑΥΡΙΟΝ· ȣ̓δὲ τὰ μικρὰ
λήθει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον Νέμεσιν.

Lect. p. 172. XLIV.

Κὴν πρύμνῃ λαχέτω με ποτὲ ςιβὰς, αἵ θ' ὑπὲρ αὐτῆς
ἠχεῦσαι ψακάδων τύμματα διφθερίδες,
καὶ πῦρ ἐκ μυλάκων βεβιημένον, ἥ τ' ἐπὶ τȣ́των
χύτρη, καὶ κενεὸς πομφολύγων θόρυβος,
καὶ κερ' ὕπτοντα εἴδοιμι διήκονον ἤδη τράπεζαν
ἔςω μοι πρώτη νηὸς ὕπερθε σανίς,

XLI. 7. Cod. Vat. ἔκλυσαν. Fort. ἔκιλσαν.
XLII. 6. Cod. Vat. ἄχρις Ἀΐδεω. Scr. ἄχρις ἐς ἀΐδεω.
XLIV. 2. Scr. τύμματι. 5. Scr. ἠδὲ τράπεζα. 6. Fort. ἔςω μοι πηκτή.

δὸς, λάβε, καὶ ψιθύρισμα τὸ ναυτικόν· εἰ καὶ τύχη τις
πρώην τοιαύτη τὸν φιλόκοινον ἔμε.

XLV. Lect.p.173.

Κυκλάδων δύστηνον ἐρώδιον ἔχθρα κολάζει
τεῦ χάριν ὁ προδότης ὄρνις ἀεὶ λέγεται.
Φοῖβος ἐρεῖτ' ἐνάγειτον ὅτ' εἰς ἄλλα κῶλον ἐλαφρὸν
τήσας ψαμμείτην δόρπον ἐθημολόγει,
δυσμενέες τότ' ἔβησαν ἐπὶ πτόλιν ἀντιπέρηθεν
ὀψὲ διδασκόμενοι πυξοβατεῖν πέλαγος.
βάλλετε δὴ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἤρατο μισθὸν
ἐκδημιῶν κόλλυς καὶ βρύων ὁ προδότης.

---

ΙΟΥΛΙΟΥ T.II. p.182.

# ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ

## ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

---

I.

ΧΑΙΡΕ ποτ' οὐκ εἰπόντα προσεῖπέ τις· Αλλ' ὁ περισσὸς
κάλλει νῦν Δάμων οὐδὲ τὸ ΧΑΙΡΕ λέγει;
ἥξει τις τούτου χρόνος ἔκδικος. εἶτα δασυνθεὶς
ἄρξῃ ΧΑΙΡΕ λέγειν οὐκ ἀποκρινομένοις.

II.

Δίκτυά σοι τάδε, Πὰν, ἀνεθήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν,
οἱ τρεῖς, ἐξ ὀρέων, ἠέρος, ἐκ πελάγευς.

XLIV. 7. Fort. καὶ ψ. τὸ παιδικὸν· εἶχε τύχη τ.

T. II. [τῷ μὲν ἐν ἠϊόνων κροκάλαισιν ἀεργὸς ἐπελθὼν]
δικτυβόλει· τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις·
τὸν τρίτον ἐν πτηνοῖσιν ἐπίβλεπε. τῆς γὰρ ἁπάντων,
δαῖμον, ἔχεις ἡμέων δῶρα λινοστασίης.

## III.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλοὺς
ἀντιπάλους πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην,
εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἥ μ' ἀπὸ νηὸς
ὀλλυμένης κόμισας νηκτὸν ἐπ' ἠϊόνας.
p. 183. Αρεος ἐν πολέμοις ἔφυγον χόλον, ἐν δὲ θαλάσσῃ,
Νηρῆος· σὺ δ' ἄρ' ἦς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

## IV.

Μή με κόνι κρύψητε· τί γὰρ πάλι; μηδ' ἐπὶ ταύτης
ἠόνος οὐ γνωτὴν γαῖαν ἐμοὶ τίθετε.
μαίνεται εἴς με θάλασσα, καὶ ἐν χέρσοισί με δειλὸν
εὑρίσκει ῥαχίαις, οὐδέ με κεῖν Αΐδῃ.
χέρσῳ δ' ἐπεκβαίνει ἐμεῦ χάριν ὕδατι θυμὸς
πάρκειμαι στάθερῇ μιμνέμεν ὡς ἄταφος.

IV, 5. 6. Sic in codd. ſcripti hi verſſ.

# ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

T.II. p. 184.

## I.

Η πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλίη, ἀρτολάγυνος
αὕτη, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων ςέφανος,
καὶ τῦτο φθιμένοιο προάςιον ἱερὸν ὀςεῦν
ἐγκεφάλυ, ψυχῆς φρύριον ἀκρότατον.
ΠΙΝΕ, λέγει τὸ γλύμμα, ΚΑΙ ΕΣΘΙΕ, ΚΑΙ ΠΕΡΙΚΕΙΣΟ
ΑΝΘΕΑ· ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΓΙΝΟΜΕΘ' ΕΞΑΠΙΝΗΣ.

## II.

Η τὸ φιλεῖν περίγραψον, Ερως, ὅλον, ἢ τὸ φιλεῖσθαι
πρόσθες, ἵν' ἢ λύσῃς τὸν πόθον, ἢ κεράσῃς.

## III.

Επτὰ βοῶν σφραγῖδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς μίαν, ὡς πάσας ἔμπνοα δερκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέρεψε τὰ βοΐδια· νῦν δὲ κέκλειται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.

Γ.II. p. 185.

# ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ
## ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

I.

Καρπαθίην ὅτε νυκτὸς ἅλα τρέψαντος ἀήτου
λαίλαπι Βοῤῥείῃ κλασθὲν ἴσεῖδε κέρας,
εὔξατο κῆρα φυγὼν, Βοιώτιε, σοί με, Κάβειρε
δέσποτα, χειμερίης ἄνθεμα ναυτιλίης,
ἀρτήσειν ἁγίοις τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις
Διογένης. ἀλέκοις δ' ἀνέρι καὶ πενίην.

II.

Ἡ τε Σάμου μεδέουσα, καὶ ἣ λάχες Ἴμβρασον Ἥρη,
δέξο γενεθλιδίους, πότνα, θυηπολίας,
μόσχων ἱερὰ ταῦτα, τά σοι πολὺ φίλτατα πάντων
ἴσμεν, ὅσοι μακάρων θεσμὸν ἐπιστάμεθα.
εὔχετ' ἐπισπένδων τάδε Μάξιμος· ἡ δ' ἐπένευσεν
ἔμπεδα· Μοιράων δ' οὐκ ἐμέγηρε λίνα.

III.

Ζεύξιδος ἡ χροιή τε καὶ ἡ χάρις· ἐν δ' ἐμὲ μικρῇ
κρυστάλλῳ, τὸ καλὸν δαίδαλον, Ἀρσινόη
γράψας τοῦτ' ἔπορε Σατυρήϊος· εἰμὶ δ' ἀνάσσης
εἰκὼν, καὶ μεγάλης λείπομαι οὐδ' ὀλίγον.

p. 186. IV.

Πύργος ὅδ' εἰναλίης ἐπὶ χοιράδος, οὔνομα νήσῳ
ταὐτὸν ἔχων, ὅρμου σύμβολόν εἰμι Φάρος.

T. II.

V.

Αδρήστεια σε δῖα, καὶ ἰχναίη σε φυλάσσοι
παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη, Νέμεσις.
δείδια σόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἠδὲ σὰ, κοῦρε,
δήνεα, θεσπεσίης καὶ μένος ἠνορέης,
καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιάδε τέκνα,
Δροῦσε, πέλειν μακάρων πευθόμεθ' ἀθανάτων.

VI.

Αἰγιβότου Σκύροιο λιπὼν πέδον, Ιλιον ἔπλω
οἷος Αχιλλείδης πρόσθε Νεοπτόλεμος,
τοῖος ἐν Αἰνεάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἄστυ Ρέμοιο
νεῖται, ἐπ' ὠκυρόην Θύμβριν ἀμειψάμενος,
κοῦρος ἔτ' ἀρτιγένειον ἔχων χνόον. ἀλλ' ὁ μὲν ἔγχει
θῦεν· ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ καὶ σοφίῃ.

VII.

Αἴλινον ὠκυμόρῳ με λεχωΐδι τοῦτο κεκόφθαι
τῆς Διοδωρείου γράμμα λέγει σοφίης,
κοῦρον ἐπεὶ τίκτουσα κατέφθιτο· παῖδα δὲ Μηλᾶς
δεξάμενος, θαλερὴν κλαῖεν Αθηναΐδα,
Λεσβιάδεσσιν ἄχος καὶ Ιήσονι πατρὶ λιποῦσαν.
Αρτεμι, σοὶ δὲ κυνῶν θηροφόνων ἔμελε.

VIII. p. 187.

Ισω νυκτὸς ἐμῆς, ἥ μ' ἔκρυφεν, οἰκία ταῦτα
λάϊνα, Κωκύτου τ' ἀμφιγόητον ὕδωρ,
οὔτι μ' ἀνὴρ, ὃ λέγουσι, κατέκτανεν, ἐς γάμον ἄλλης
παπταίνων· τί μάτην οὔνομα δ' ἐξερέω;

T. II. ἀλλ' ἐμὲ Κῆρες ἄγουσι μεμορμέναι. οὐ μία δήπου
Παῦλα Ταραντίνη κάτθανεν ὠκύμορος.

IX.

Ἡμιτελῆ θάλαμόν τε, καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα,
κοῦρε, λιπὼν, ὀλοὴν οἶμον ἔβης Ἀΐδου.
Θώνιον Ἀστακίην δὲ μέγ' ἤκαχες, ἥ σε μάλιστα
οἰκτρὰ τὸν ἡβητὴν κώκυεν ἠΐθεον,
Ἱππάρχου κλαίουσα κακὸν μόρον, εἴκοσι ποίας
μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσαο καὶ πίσυρας.

X.

Τοῦτο Θεμιστοκλεῖ κενὸν ἠρίον εἴσατο Μάγνης
λαὸς, ὅτ' ἐκ Μήδων πατρίδα ῥυσάμενος
ὀθνείην ὑπέδυ χθόνα καὶ λίθον. ἤθελεν οὕτως
ὁ φθόνος· αἱ δ' ἀρεταὶ μεῖον ἔχουσι γέρας.

XI.

Μὴ μέτρει Μάγνητι τὸ πηλίκον οὔνομα τύμβῳ,
μηδὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω.
τεκμαίρου Σαλαμῖνι καὶ ὁλκάσι τὸν φιλόπατριν,
γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα Κεκροπίης.

p. 188. XII.

Αἰσχύλον ἥδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ' ἀπὸ Κεκροπίης,
λευκὰ Γέλα Σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς φθόνος ἀστῶν
Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

XIII.

Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα, τὸν Διοπείθους,
Κεκροπίδην ὑπ' ἐμοὶ, ξεῖνε, Μένανδρον ἔχω,

ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην ὃς ἔχει κόνιν. εἰ δὲ Μένανδρον T. II.

δίζηαι, δήεις ἐν Διὸς, ἢ μακάρων.

XIV.

Ιφθίμῳ τόδ' ἐπ' ἄνδρὶ φίλη πόλις ἥνυσ' Ἀχαιῷ
γράμμα, παρ' εὐύδρε νάμασιν Ἀσκανίης.
κλαῦσε δέ μιν Νίκαια· πατὴρ δ' ἐπί οἱ Διομήδης
λάϊνον ὑψιφαῆ τόνδ' ἀνέτεινε τάφον,
δύσμορος, αἰάζων ὀλοὸν κακόν. ἦ γὰρ ἐῴκει
υἱέα οἱ τίνειν ταῦτα κατοιχομένῳ.

XV.

Κλίμακος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρε
κάππεσεν, ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀςράγαλον,
δινηθεὶς προκάρηνος. ἐπεὶ δ' ἴδεθ' εἷο ἄνακτα
ἀντόμενον, παιδνὰς αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
ἀλλὰ σὺ νηπιάχε δμωὸς, κόνι, μήποτε βρίθειν
ὀςέα, τῶ διέτες φειδομένη Κόρακος.

XVI. p. 189.

Ἐῤῥοις Ἰονίοιο πολυπτοίητε θάλασσα,
νηλειὴς, Ἀΐδεω πορθμὲ κελαινοτάτε,
ἣ τόσσες κατέδεξο. τίς ἂν τεὰ κάμμορε λέξαι
αἴσυλα, δυςήνων αἶσαν ὀπιζόμενος;
Αἰγέα καὶ Λαβέωνα σὺν ὠκυμόροισιν ἑταίροις
νηΐ τε σὺν πάσῃ βρύξας ἁλιῤῥοθίῃ.

XVI. 2. Vat. Cod. νηλὴς, Αΐδεω.

T. II.

# ΑΚΗΡΑΤΟΥ
## ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Εκτορ Ομηρείοισιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοις,
θειοδόμε τείχευς ἕρκος ἐρυμνότατον,
ἐν σοὶ Μαιονίδης ἀνεπαύσατο· σε̃ δὲ θανόντος,
Εκτορ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ιλιάδος.

p. 193.

# ΛΕΩΝΙΔΟΥ
## ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

I.

Ο Ζεὺς Αἰθιόπων πάλι τέρπεται εἰλαπίναισιν,
ἢ χρυσὸς Δανάης εἴρπυσεν εἰς θαλάμες·
θαῦμα γὰρ εἰ Περίανδρον ἰδὼν ἐχ ἥρπασε γαίης
τὸν καλόν· ἢ φιλόπαις ἐκ ἔτι νῦν ὁ θεός.

II.

Μάντιες ἀστερόεσσαν ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
ἔῤῥειτ' εἰκαίης ψευδολόγοι σοφίης.
ὑμέας ἀφροσύνη μαιώσατο, τόλμα δ' ἔτικτε,
τλήμονας, ἐδ' ἰδίην εἰδότας ἀκλείην.

III.

Ιχθῦν ὁ γρυπὸς Σωσίπτολις ἐκ ἀγοράζει,
προῖκα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἁλὸς εὐβοσίην,

ȣ̓ λίνον, ȣ̓ κάλαμον προσάγων, τῇ ῥινὶ δὲ προσθεὶς T. II.
ἄγκιςρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

IV.

Ζηνογένȣς οἶκος κατεκαίετο, πολλὰ δ' ἐμόχθει
ἐκ θυρίδος ζητῶν αὐτὸν ὑπεκχαλάσαι.
ἰκρία συμπήξας ȣ̓κ ἔφθανεν· ὀψὲ δ' ἐπιγνȣ̀ς,
τὴν ῥῖν' Ἀντιμάχȣ κλίμακα θεὶς, ἔφυγε.

V. p. 191.

Εἰκόνα Μηνοδότȣ γράψας Διόδωρος ἔθηκε,
πλὴν τȣ̃ Μηνοδότȣ, πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

VI.

Σιμύλος ὁ ψάλτης τȣ̀ς γείτονας ἔκτανε πάντας,
νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς Ὠριγένȣς.
κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο· τȣ̃νεκεν αὐτῷ
ζωὴν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέρην.

VII.

Γρηῢν ἔγημε Φιλῖνος, ὅτ' ἦν νέος· ἡνίκα πρέσβυς,
δωδεκέτιν· Παφίη δ' ὥριος ȣ̓δέποτε.
καὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε τότε σπείρων ἐς ἄκαρπα·
νῦν δ' ἑτέροις γήμας, ἀμφοτέρων ςέρεται.

VIII.

Οὐράνιον μίμημα γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις
τȣ̃τ' ἀπὸ Νειλογενȣ̃ς δέξο Λεωνίδεω,
Ποππαία, Διὸς εὖνι, Σεβαςιάς· εὔαδε γάρ σοι
δῶρα, τὰ καὶ λέκτρων ἄξια καὶ σοφίης.

T. II. IX.

Νεῖλος ἑορτάζει παρὰ Θύμβριδος ἱερὸν ὕδωρ,
εὐξάμενος θύσειν Καίσαρι σωζομένῳ.
οἱ δ' ἑκατὸν βουπλῆγες ἑκούσιον αὐχένα ταύρων
ἥμαξαν βωμοῖς Οὐρανίοιο Διός.

p. 192. X.

Ὑδατά σοι Κοτίλεια γενέθλιον ἦμαρ δρῶντι,
Καῖσαρ, ἐπιβλύζοι ζωρὸν ἀκεστορίην,
ὄφρα σε κόσμος ἅπας πάππον τρισὶν αὐγάζηται,
ὡς πατέρα τρισσῆς εἴσιδεν εὐτοκίης.

XI.

Λύκτιον ἰοδόκην καὶ καμπύλον, Ἄρτεμι, τόξον
Νῖκις ὁ Λυσιμάχου παῖς ἀνέθηκε Λίβυς.
ἰοὺς γὰρ πλήθοντας ἀεὶ λαγόνεσσι φαρέτρης
δόρκασι καὶ βαλίαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.

*XII.

Χειμερίην διὰ νύκτα, χαλαζήεντά τε συρμόν,
καὶ νιφετὸν φεύγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
μουνολέων, καὶ δὴ κεκακωμένος ἀθρόα γυῖα,
ἦλθε φιλοκρήμνων αὖλιν ἐς αἰγονόμων.
οἱ δ' οὐκ ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι, ἀλλὰ περὶ σφέων,
εἵατο σωτῆρα Ζῆν' ἐπικεκλόμενοι.
χεῖμα δὲ θὴρ μείνας διανύκτιος, οὔτε τιν' ἀνδρῶν
οὔτε βοτῶν βλάψας, ᾤχετ' ἀπαυλόσυνος.

εὖ

XI. 4. Cod. Vat. βαλίης.

XII. 7. χ. δὲ θὴρ μ. θὴρ νύκτιος. Cod. Vat. 8. Id. Cod. ἐπαυλόσυνος.

εὖ δὲ πάθης ἔργον τόδ' εὔγραφὲς ἀκρολοφῖται T. II.

Ζανὶ, παρ' εὐπρέμνῳ τᾶδ' ἀνέθεντο δρυί.

XIII.

Τὴν τριτάτην χαρίτων ἀπ' ἐμεῦ πάλι λάμβανε βίβλον,

Καῖσαρ, ἰσηρίθμυ σύμβολον εὐεπίης,

Νεῖλος ὅπως καὶ τήνδε δι' Ἑλλάδος ἰθύνυσαν

τῇ χθονίῃ πέμψῃ δῶρον ἀοιδότατον.

XIV. p. 193

Οἴγνυμεν ἐξ ἑτέρης πόμα πίδακος, ὥς' ἀρύσασθαι

ξεῖνον μυσοπόλυ γράμμα Λεωνίδεω.

δίστιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται. ἀλλὰ σὺ, Μῶμε,

ἔξιθι, κεὶς ἑτέρυς ὀξὺν ὀδόντα βάλε.

XV.

Ἐν ἐνὶ κινδύνυς ἔφυγον δύο Μυρτίλος ὅπλῳ,

τὸν μὲν, ἀριςεύσας· τὸν δ', ἐπινηξάμενος,

Ἀργέτης ὅτ' ἔδυσε νεὼς τρόπιν. ἀσπίδα δ' ἔσχον

σωθεὶς κεκριμένην ὕδατι καὶ πολέμῳ.

XVI.

Πέτρος ἔτ' ἐν Σιπύλῳ Νιόβη θρήνοισιν αἰάζει,

ἑπτὰ δὶς ὠδίνων μυρομένη θάνατον·

λήξει δ' ὐδ' αἰῶνι γόυ. τί δ' ἀλαζόνα μῦθον

φθέγξατο, τὸν ζωῆς ἅρπαγα καὶ τεκέων;

XIII. 4. Vat. Cod. πέμψει.

XVI. 3. Vat. Cod. γόον.

T. II. XVII.

Θύει σοι τόδε γράμμα γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις,
Καῖσαρ, Νειλαίη Μῦσα Λεωνίδεω.
Καλλιόπης γὰρ ἄκαπνον ἀεὶ θύος. εἰς δὲ νέωτα,
ἢν ἐθέλῃς, θύσει τῦδε περισσότερα.

XVIII.

Τήνδε Λεωνίδεω θαλερὴν πάλι δέρκεο Μῦσαν
δίστιχον, εὐθίκτυ παίγνιον εὐεπίης.
ἔσσαι δ' ἐν Κρονίοις Μάρκῳ περικαλλὲς ἄθυρμα
τῦτο, καὶ ἐν δείπνοις, καὶ παρὰ μυσοπόλοις.

p. 194. XIX.

Πέμματα τίς λιπόωντα, τίς Αρεϊ τῷ πτολιπόρθῳ
βότρυς, τίς δὲ ῥόδων θῆκεν ἐμοὶ κάλυκας;
Νύμφαις ταῦτα φέροι τις. ἀναιμάκτυς δὲ θυηλὰς
ὐ δέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμητις Αρης.

XX.

Αλλος ἀπὸ στιλίκων, ὁ δ' ἀπ' ἠέρος, ὃς δ' ἀπὸ πόντυ,
Εὔπολι, σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια.
ἀλλ' ἐμέθεν δέξαι Μυσέων στίχον, ὅστις ἐς αἰεὶ
μίμνει, καὶ φιλίης σῆμα, καὶ εὐμαθίης.

XXI.

Αλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄργυρον, οἱ δὲ τοπάζυς
πέμψυσι, πλύτυ δῶρα γενεθλίδια.
ἀλλ' ἴδ', Αγριππίνη, δύο δίστιχα μῦνον ἰσώσας,
ἀρκῦμαι δώροις, ἃ φθόνος ὐ δαμάσει.

XXII. T. II.

Εἷς πρὸς ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται, οὐ δύο δοιοῖς.
οὐ γὰρ ἔτι στέργω τὴν δολιχογραφίην.

XXIII.

ΜΟΥΣΑΩΝ ΕΛΙΚΩΝΙΑΔΩΝ ΑΡΧΩΜΕΘ' ΑΕΙΔΕΙΝ
ἔγραφε ποιμαίνων, ὡς λόγος, Ησίοδος.
ΜΗΝΙΝ ΑΕΙΔΕ ΘΕΑ καὶ ΑΝΔΡΑ ΜΟΙ ΕΝΝΕΠΕ ΜΟΥΣΑ
εἶπεν Ομηρείῳ Καλλιόπη στόματι.
κἀμὲ δὲ δεῖ γράψαι τι προοίμιον. ἀλλὰ τί γράψω;
δεύτερον ἐκδιδόναι βιβλίον ἀρχόμενος;
Μοῦσαι Ολυμπιάδες, κοῦραι Διὸς, οὐκ ἂν ἐσώθην, p. 195.
εἰ μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

XXIV.

Εἰς Ἀφροδίτην ὡπλισμένην.

Ἄρεος ἔντεα ταῦτα τίνος χάριν, ὦ Κυθέρεια,
ἐνδέδυσαι, κενεὸν τοῦτο φέρουσα βάρος;
αὐτὸν Αρη γυμνὴ γὰρ ἀφώπλισας· εἰ δὲ λέλειπται
καὶ θεὸς, ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπάγεις.

XXV.

Η τρία μοι βύβλων χιονώδεα σὺν καλάμοισι
πέμπεις, Νειλορύτου δῶρον ἀπὸ προβολῆς.
μουσοπόλῳ δ' ἀτελῆ, Διονύσιε, μηκέτι πέμπε
ὄργανα. τίς τούτων χρῆσις ἄτερ μέλανος;

XXVI.

Καὶ λόγον ἱστορίῃ κοσμούμενον ἠκρίβωσας,
καὶ βίον ἐν φιλίῃ, Πάππε, βεβαιότατον.

T. II. τῦτο δ' ἑορτάζοντι γενέθλιον ἠριγένειαν
δῶρον ὁ Νειλαιεὺς πέμπει ἀοιδοπόλος.

XXVII.

Ην ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μῦνον ἔτερπον,
ὐδ' ὄναρ εὐγενέταις γνώριμος Ἰταλίδαις·
ἀλλὰ τανῦν πάντεσσιν ἐράσμιος. ὀψὲ γὰρ ἔγνων
ὁππόσον Οὐρανίης Καλλιόπη προφέρει.

p. 196. XXVIII.

Οὐδ' εἴ μοι γελόωσα καταςορέσειε Γαλήνη
κύματα, καὶ μαλακὴν φρῖκα φέροι Ζέφυρος,
νηοβάτην μ' ὄψεσθε· δέδοικα γὰρ ὧς πάρος ἔτλην
κινδύνυς, ἀνέμοις ἀντικορυσσόμενος.

XXIX.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνῦ πάϊς ἕρπων
Αςυανακτείης ἤρχετο δυσμορίης·
ἡ δὲ μεθωδήγησεν, ἀπὸ ςέρνων προφέρυσα
μαζὸν, τὸν λιμῦ ῥύτορα καὶ θανάτυ.

XXX.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης, σκότιοι μύες· ὔτι πενιχρὴ
μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω.
αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχειν ἅλα καὶ δύο κρῖμνα·
ἐκ πατέρων ταύτην ᾐνέσαμεν βιοτήν.
τῷ τί μεταλλεύεις τῦτον μυχὸν, ὦ φιλόλιχνε,
ὐδ' ἀποδειπνιδίυ γευσόμενος σκυβάλυ;

XXVII. 4. Codd. Οὐρανίην.
XXX. Leonidae Tarentini eſt hoc carmen. 3. Scr. ex Suida ἔχων. 5. Codd. φιλόλυχνε.

σπεύδων εἰς ἄλλυς οἴκυς· ἴθι· τἀμὰ δὲ λιτά· T. II.

ὧν ἄπο πλειοτέρην οἴσεαι ἁρμαλίην.

XXXI.

Οὐ τόσον Ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,

ὅσσον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,

ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακόν· εἰ δὲ φονεύοι

μήτηρ, ἐν τίνι νῦν πίστις ἔτ' ἐστὶ τέκνων;

XXXII. p. 197.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον, ὅτ' ὐκέτι γαστέρα πείθω,

ὔθατα καὶ χοίρων ἄρτι τίθει τεμάχη.

ὐδὲ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ στάχυν ὄμβρος ἄκαιρος

χρήσιμος, ὐ ναύταις ἐν λιμένι Ζέφυρος.

XXXIII.

Ἀναστρέφον, ἢ Ἀνακυκλικόν.

Οἰδιπόδης κάσις ἦν τεκέων, καὶ μητέρι πόσσις

γίνετο, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

XXXIV.

Τυφλὸς ἀλητεύων χωλὸν πόδας ἠέρταζεν,

ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντεραειζόμενος.

ἄμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,

τὐλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι.

XXXV.

Ὁν πόλεμος δεδιὼς ὐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νύσυ

θλίβομαι, ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλος πολέμῳ.

ἀλλὰ διὰ στέρνων ἴθι φάσγανον· ὡς γὰρ ἀριστεὺς

θνήξομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

XXXI. 1. Fort. Οὐχὶ τόσον Α.

T. II. XXXVI.

Οὐ μόνον εὐάροτον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
ἀλλ᾽ ἴδε καὶ πόντῳ νῆας ἐφελκόμεθα·
ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάγμεθα. καὶ σὺ, θάλασσα,
δελφῖνας γαίῃ ζεῦξον ἀροτροφορεῖν.

p. 198. XXXVII.

Ἀρκεῖ μοι γαίης μικρὴ κόνις· ἡ δὲ περισσὴ
ἄλλον ἐπιθλίβοι πλούσια κεκλιμένον
στήλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος. οἵ με θανόντα
γνώσοντ᾽, Ἀλκάνδρῳ τοῦθ᾽ ὅτι Καλλιτέλευς.

XXXVIII.

Τὰν στάλαν ἐχάραξε Βιάνωρ οὐκ ἐπὶ ματρὶ,
οὐδ᾽ ἐπὶ τῷ γενέτᾳ, πότμον ὀφειλόμενον·
παρθενικᾷ δ᾽ ἐπὶ παιδί. κατέστενε δ᾽, οὐχ Ὑμεναίῳ,
ἀλλ᾽ Ἀΐδᾳ νύμφαν δωδεκέτιν κατάγων.

XXXIX.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Τὴν ἐπ᾽ ἐμεῦ στήλην παραμείβεο, μήτ᾽ ἐμὲ χαίρειν
εἰπὼν, μήθ᾽ ὅστις μ᾽, ἢ τίνος ἐξετάσας.
ἢ μὴ τὴν ἀνύεις τελέσαις ὁδόν· ἢν δὲ παρέλθῃς
σιγῇ, μηδ᾽ οὕτως ἣν ἀνύεις τελέσαις.

XL.

Ἄτρομος ἐκ τύμβου λύε πείσματα ναυηγοῖο·
χἠμῶν ὀλλυμένων ἄλλος ἐνηοπόρει.

XLI.

Ἡ παῖς ᾤχετ᾽ ἄωρος ἐν ἑβδόμῳ ἤδ᾽ ἐνιαυτῷ
εἰς Ἀΐδην, πολλῆς ἡλικίης προτέρη,

δειλαίη, ποθέεσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφὸν, T. II.
νήπιον, ἀςόργυ γευσάμενον θανάτυ.
αἲ αἲ, λυγρὰ παθῦσα Περιςερὴ, ὡς ἐν ἑτοίμῳ
ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότατα.

XLII. p. 199.

Ο ςαφυλοκλοπίδας Εκατώνυμος εἰς Αΐδαο
ἔδραμε, μαςιχθεὶς κλήματι φωριδίῳ.

XLIII.

α Τίς δαίμων Αργεῖος ἐπ' ἠρίῳ; ἢ ῥα σύναιμος
ἐςὶ Δικαιοτέλευς; β ἐςὶ Δικαιοτέλευς.
α ἠχὼ τῦτ' ἐλάλησε πανύςατον, ἢ τόδ' ἀληθές;
κεῖνος ὅδ' ἐςὶν ἀνήρ; β κεῖνος ὅδ' ἐςὶν ἀνήρ.

## ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ.

Κάλλος ἄνευ χαρίτων τέρπει μόνον, ὐ κατέχει δὲ,
ὡς ἄτερ ἀγκίςρυ νηχόμενον δέλεαρ.

XLI. 5. Cod. Vat. Περιςερή. Etiam hoc carmen Leonidae Tarentini eſſe videtur.

XLIII. 3. Vatic. Cod. bis Δικαιοτέλυς.

T. II. p. 200. ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΛΟΓΓΙΝΟΥ.

I.

Ἐκ πενίης, ὡς οἶσθα, ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικαίης,
Κύπρι, ταῦτα δέχευ δῶρα Λεωνίδεω,
πορφυρέην ταύτην ἐπιφυλλίδα, τήν θ' ἁλίπαστον
δρύπεπα, καὶ ψαιστῶν τὴν νομίμην θυσίην,
σπόνδην θ', ἣν ἀσάλευτον ἀφύλισα, καὶ τὰ μελιχρὰ
σῦκα· σὺ δ' ὡς νύσω, ῥύεο καὶ πενίης.
καὶ τότε βυθυτέοντά μ' ἐσόψεαι. ἀλλὰ σὺ, δαῖμον,
σπεύδοις ἀντιλαβεῖν τὴν ἀπ' ἐμεῦ χάριτα.

II.

Οὔ σε, μάκαρ Κυνέγειρε, καθὼς Κυνέγειρον ἔγραψε
Φᾶσις, ἐπεὶ βριαραῖς ἄνθετο σὺν παλάμαις·
ἀλλὰ σοφός τις ἔην ὁ ζωγράφος, ὐδέ σε χειρῶν
νόσφισε, τὸν χειρῶν ὕνεκεν ἀθάνατον.

p. 201. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ

ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

I.

Φημὶ πολυστιχίην ἐπιγράμματος ὐ κατὰ Μύσας
εἶναι. μὴ ζητεῖτ' ἐν σαδίῳ δολιχόν.
πόλλ' ἀνακυκλεῖται δολιχὸς δρόμος· ἐν σαδίῳ δὲ
ὀξὺς ἐλαυνόμενος, πνεύματός ἐσι τόνος.

## II. T. II.

Εἰς Δανάην ἔῤῥευσας, Ὀλύμπιε, χρυσὸς, ἵν' ἡ παῖς
ὡς δώρῳ πεισθῇ, μὴ τρέσῃ ὡς Κρονίδην.

## III.

Ὁ Ζεὺς τὴν Δανάην χρυσοῦ· κἀγὼ δέ σε χρυσοῦ.
πλείονα γὰρ δοῦναι τοῦ Διὸς οὐ δύναμαι.

## IV.

Λιμοῦ καὶ γραίης χαλεπὴ κρίσις. ἀργαλέον μὲν
πεινῆν, καὶ κοίτη δ' ἐς' ὀδυνηροτέρα.
πεινῶν εὔχετο γραῦν· κοιμώμενος ηὔχετο λιμὸν
Φίλλις, ἴδ' ἀκλήρου παιδὸς ἀνωμαλίην.

## V. p. 202.

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας.

Ὠργεῖος Πολύκλειτος, ὁ καὶ μόνος ὄμμασιν Ἥρην
ἀθρήσας, καὶ ὅσην εἶδε τυπωσάμενος,
θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν, ὅσον θέμις· αἱ δ' ὑπὸ κόλποις
ἄγνωςοι μορφαὶ Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

## VI.

Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Νεμέσεως ἄγαλμα.

Μήδοις ἐλπισθεῖσα τροπαιοφόρος λίθος εἶναι,
ἠλλάχθην μορφὴν καίριον εἰς Νέμεσιν,
ἔνδικος ἱδρυνθεῖσα θεὰ Ῥαμνοῦντος ἐπ' ὄχθαις,
νίκης καὶ σοφίης Ἀτθίδι μαρτύριον.

## VII.

Μητρυιῆς δύσμηνις ἀεὶ χόλος, οὐδ' ἐν ἔρωτι
ἤπιος. οἶδα πάθη σώφρονος Ἱππολύτου.

T. II. VIII.

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κεράμων ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύπτοντος, (Μοῖρα νηπιάχοις ἄφοβον)
μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῷ μετέτρεψε νόημα.
δὶς δὲ τέκνῳ ζωὴν ἐγκεχάριστο γάλα.

IX.

Τὸν γαίης καὶ πόντȣ ἀμειφθείσαισι κελεύθοις
ναύτην ἠπείρȣ, πεζοπόρον πελάγȣς,
ἐν τρισσαῖς δοράτων ἑκατοντάσιν ἔστεγεν Ἄρης
Σπάρτης. αἰσχύνεσθ' ȣ̓́ρεα καὶ πελάγη.

p. 203. X.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας, ȣ̓δὲ τραπέζαις
δȣλεύσω, Μȣσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
μισῶ πλȣ̃τον ἄνȣν, κολάκων τροφὸν, ȣ̓δὲ παρ' ὀφρὺν
τήσομαι· οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.

XI.

Οἱ κόρις ἄχρι κόρȣ κορέσαντό μȣ. ἀλλ' ἐκορέσθην
ἄχρι κόρȣ καὐτὸς τȣ̀ς κόρις ἐκκορίσας.

XII.

Φθίσθαι Ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς
Φοῖβος. ἀνικήτων ἅπτεται ȣ̓δ' Ἀΐδης.

XIII.

Εἰς Ἑλένην τινὰ παρθένον τελευτήσασαν.

Παρθενικῆς τάφος εἰμ' Ἑλένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφȣ̃
Αἴδης τὴν δειλῆς ἔφθασε παρθενίην.

XIII. 2. Vat. Cod. τὴν κρȣκαλῆς ἔφθασε.

εἰς δὲ γόυς Ὑμέναιος ἐπαύσατο· τὰς δὲ γαμέντων T. II.
ἐλπίδας ὐ θάλαμος κοίμισεν, ἀλλὰ τάφος.

XIV.

Παρθενικῆς τάφος εἰμ' Ἑλένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφῦ
προφθιμένυ διπλόα μητρὸς ἔχω δάκρυα.
μνηςῆρσι δ' ἔλιπον κοίν' ἄλγεα. τὴν γὰρ ἔτ' ὔπω
ὐδενὸς ἡ πάντων ἐλπὶς ἔκλαυσεν ἴσως.

XV. Lect. p. 177.

Αὐτῷ τῇ γήμας πιθανὴν τῷ γείτονι ῥέγχει,
καὶ τρέφεται· τῦτ' ἦν εὔκολος ἐργασία,
μὴ πλεῖν, μὴ σκάπτειν, ἀλλ' εὐςομάχως ἀπορέγχειν
ἀλλοτρίῳ δαπάνῃ πλέσια βοσκόμενον.

---

## ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ T. II. p. 204

### ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

I.

Αὐτή σοι Κυθέρεια τὸν ἱμερόεντ' ἀπὸ μαςῶν,
Ἰνώ, λυσαμένη κεςὸν ἔδωκεν ἔχειν,
ὡς ἂν θελξινόοισιν ἀεὶ φίλτροισι δαμάζῃς
ἀνέρας. ἐχρήσω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον.

I. a T. III. p. 331.

Ὦ θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ,
παντολέτορ· πάντῃ δ' ἐκδέχεταί σε μόρος.

XV. 1. Pro αὐτῷ τῇ nomen viri deſiderari videtur. 4. Scr. ἀλλοτρίῃ.

ἢν ἐπὶ γῆς φεύγῃς, ἀγχȣ̃ λύκος· ἢν δὲ πρὸς ὕψος
δενδροβατῆς, ἀσπὶς δεῖμ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πειράζεις καὶ Νεῖλον; ὁ δ' ἐν δίναις κροκόδειλον
ἔτρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς θῆρα δικαιότατον.

T. II. p. 204. II.

Ἀνθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτε δειλοὶ
ζῶμεν, κἢν πολιὸν γῆρας ἅπασι μένῃ·
τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μᾶλλον. ὅτ' ȣ̃ν χρόνος ὥριος ἡμῖν,
πάντα χύδην ἔσω, ψαλμὸς, ἔρως, προπόσεις.
χειμὼν τȣ̓ντεῦθεν, γήρως βάρος· ȣ̓δὲ δέκα μνῶν
ςύσεις· τοιαύτη σ' ἐκδέχετ' ὀρχιπέδη.

III.

Εἴ τινα μὴ τέρπει λωτὸς, χέλυς, ἢ γλυκὺς ἦχος
ψαλμῶν, ἢ τριγέρων νεκτάρεος Βρόμιος,
παρθενικαὶ, κȣ̃ροι, ςέφανοι, μύρα, λιτὰ δὲ δειπνῶν
λαθρόποδας τρώκταις χερσὶ τίθησι τόκȣς,
ȣ̃τος ἐμοὶ τέθνηκεν· ἀείνηςιν δὲ παρέρπω
νεκρὸν, ἐς ἀλλοτρίȣς φειδόμενον φάρυγας.

p. 205. IV.

Ψηφίζεις κακόδαιμον· ὁ δὲ χρόνος, ὡς τόκον, ȣ̃τω
καὶ πολιὸν τίκτει γῆρας ἐπερχόμενος·
κȣ̓τε πιὼν, ȣ̓τ' ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
ȣ̓ μύρον, ȣ̓ γλαφυρὸν γνȣ́ς ποτ' ἐρωμένιον,
τεθνήξῃ, πλȣτȣ̃σαν ἀφεὶς μεγάλην διαθήκην,
ἐκ πολλῶν ὀβολὸν μȣ̃νον ἐνεγκάμενος.

III. 1. Cod. λωτȣ̃ χέλυς. 4. Cod. λατρεπίδας πρώκτας. 5. Cod. τέθνηκε, περίμνηςιν.

T. II.

V.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ῥιζώρυχα μούσης
ἀλλοτρίης, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται,
τῶν μεγάλων κηλῖδες, ἐπ' Ἠρίννῃ δὲ κομῶντες,
πικροὶ καὶ ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες,
ποιητῶν λῶβαι, παισὶ σκότος ἀρχομένοισιν,
ἔῤῥοιτ' εὐφώνων λαθροδάκναι κόριες.

VI.

Νηὸς ἁλιτρέπτου πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἀπ' ἀκτῆς
μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον,
χεῖρα δ' ἐπέῤῥιψεν· τὸ δ' ἐπεσπάσατ' ἐς βυθὸν ἅλμης
τὸν σώζονθ'· οὕτως πᾶσιν ἀπηχθάνετο.
ναυηγὸν δ' ὁ νομεὺς ἔσχε μόρον. ὦ δι' ἐκείνην
καὶ δρυμοὶ χῆροι πορθμίδα, καὶ λιμένες.

VII.

Ἡ πάρος εὐύδροισι λιβαζομένη προχοαῖσι,
πτωχὴ νῦν Νυμφῶν, μέχρι καὶ εἰς σταγόνα.
λυθρώδεις γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας
ἀνδροφόνος, κηλῖδ' ὕδασιν ἐγκεράσας·
ἐξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἥλιον, Εἰς ἕνα Βάκχον, p. 206.
εἰποῦσαι, Νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἐς Ἄρη.

VIII.

Ἡμισύ μευ ζώειν ἐδόκουν ἔτι, κεῖνο δ' ἔφυσεν
ἓν μόνον αἰπυτάτου μῆλον ἐπ' ἀκρέμονος·
ἡ δὲ κύων δένδρων καρποφθόρος, ἡ πτιλόνωτος
κάμπη, καὶ τὸ μόνον βάσκανος ἐξέφαγεν.

T. II. ὁ Φθόνος εἰς πολὺν ὄχλον ἀπέβλεπεν· ὃς δὲ τὰ μικρὰ
πορθεῖ, τῦτον ἄγει ἐ Φθόνος, ἀλλὰ Φθόρος.

IX.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ παςάσιν ὐχ Ὑμέναιος,
ἀλλ' Αΐδης ἔςη πικρογάμε Πετάλης.
δείματι γὰρ μύνην πρωτόζυγα Κύπριν ἀν' ὄρφνην
φεύγυσαν, ξυνὸν παρθενικῦσι φόβον,
φρυροδόμοι νηλεῖς κύνες ἔκτανον· ἣν δὲ γυναῖκα
ἐλπὶς ἰδεῖν, ἄφνω ἔσχομεν ὐδὲ νέκυν.

---

p. 207. ## ΑΥΤΟΜΕΔΟΝΤΟΣ
### ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ.

I.

Πρὸς τὸν παιδοτρίβην Δημήτριον ἐχθὲς ἐδείπνυν,
πάντων ἀνθρώπων τὸν μακαριςότατον.
εἷς αὐτῦ κατέκειθ' ὑποκόλπιος, εἷς ὑπὲρ ὦμον,
εἷς ἔφερεν τὸ φαγεῖν, εἷς δὲ πιεῖν ἐδίδυ·
ἡ τετρὰς ἡ περίβλεπτος. ἐγὼ παίζων δὲ πρὸς αὐτὸν
φημί· Σὺ καὶ νύκτωρ, φίλτατε, παιδοτριβεῖς;

II.

Πώγων, καὶ λάσιαι μηρῶν τρίχες, ὡς ταχὺ πάντα
ὁ χρόνος ἀλλάσσει· Κόννιχε, τῦτ' ἐγένε.
ὐκ ἔλεγον· Μὴ πάντα βαρὺς θέλε, μηδὲ βάνχυσος
γίνεο· νὴ καλλὺς εἰσί τινες Νεμέσεις;

II. 1. Cod. λάσια. 3. ὐκ ἔλειον. 4. ἐν ναὶ ναὶ κ.

ἦλθες ἔσω μάνδρης ὑπερήφανε. νῦν ὅτι βȣ́λει T. II.

οἴδαμεν· ἀλλ' ἐξῆν καὶ τότ' ἔχειν σε φρένας.

III.

Τὴν ἀπὸ τῆς Ἀσίης ὀρχηςρίδα, τὴν κακοτέχνοις

σχήμασιν ἐξ ἁπαλῶν κινυμένην ὀνύχων,

αἰνέω, ȣ̓χ ὅτι πάντα παθαίνεται, ȣ̓δ' ὅτι βάλλει p. 208.

τὰς ἁπαλὰς ἁπαλῶς ὧδε καὶ ὧδε χέρας·

ἀλλ' ὅτι καὶ τρίβακον περὶ πάσσαλον ὀρχήσασθαι

οἶδε, καὶ ȣ̓ φεύγει γηραλέας ῥυτίδας.

γλωττίζει, κνίζει, περιλαμβάνει· ἢν δ' ἐπιτρίψῃ

τὸ σκέλος, ἐξ ᾅδȣ τὴν κορύνην ἀνάγει.

III. a T. III. p. 331.

Πέμπε, κάλει· πάντ' ἐςὶν ἕτοιμά σοι. ἢν δέ τις ἔλθῃ,

τί πρήξεις; σαυτῷ δὸς λόγον, Αὐτόμεδον.

αὐτὴ γὰρ λαχάνȣ χαλερωτέρη, ἡ πρὶν ἀκαμπὴς,

σαῦρα νεκρὰ μηρῶν πᾶσα δέδυκεν ἔσω.

πόλλ' ἐπί σοι γελάσȣσιν, ἀνάρμενος ἂν παραβάλλῃ

πλώειν, τὴν κώπην μηκέτ' ἔχων ἐρέτȣ.

IV. T. II. p. 208.

Ἄνθρωποι δείλης, ὅτε πίνομεν· ἢν δὲ γένηται

ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλȣς θῆρες ἐγειρόμεθα.

V.

Μέχρι τίνος, Πολύκαρπε, κενῆς παράσιτε τραπέζης,

λήσεις κερματίοις χρώμενος ἀλλοτρίοις;

II. 5. νῦν ὅτε β.

III. a 3. Cod. αὔτη γὰρ λαχάνȣσι σαρωτέρη πρὶν ἀκάμης ζῶσα νεκρά.

T. II. ὐ γὰρ ἔτ' εἶν ἀγορῇ σε βλέπω πολὺν, ἀλλ' ὑποκάμπτεις
ἤδη, καὶ ζητεῖς πῦ σε φέρωσι πόδες.
πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ· Κόμισαι τὸ σὸν αὔριον, ἔρχυ
καὶ λάβε. κὐδ' ὀμόσας, ὐκ ἔτι πίςιν ἔχεις.
Κυζικόθεν σε φέρων ἄνεμος Σαμόθρᾳξι πέλασσεν.
τῦτό σε τῦ λοιπῦ τέρμα μένει βιότυ.

## VI.

Ανθρακίων δέκα μέτρα φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης·
ἢν δὲ καὶ ὗν ἀγάγῃς, αὐτὸς ὁ Τριπτόλεμος.
δεῖ δὲ καὶ Ηρακλείδῃ ὑφηγητῆρι δοθῆναι
ἢ καυλὺς κράμβης, ἢ φακὸν, ἢ κοχλίας.
ταῦτ' ἔχε, καὶ λέγε σαυτὸν Ερεχθέα, Κέκροπα, Κόδρον,
ὃν κ' ἐθέλῃς· ὐδεὶς ὐδὲν ἐπιςρέφεται.

p. 209. 

## VII.

Εχθὲς δειπνήσας τράγεον πόδα, καὶ δεκαταῖον
κανναβίνης κράμβης μήλινον ὠσπάραγον,
εἰπεῖν τὸν καλέσαντα φυλάσσομαι· ἔςι γὰρ ὀξὺς,
καὶ φόβος ὐχ ὁ τυχὼν, μή με πάλιν καλέσῃ.

## VIII.

α Δέξαι, Φοῖβε, τὸ δεῖπνον, ὅ σοι φέρω. β ἢν τις ἐάσῃ,
δέξομαι. α εἶτα φοβῇ καὶ σύ τι, Λητοΐδη;
β ὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν Αῤῥιον· ὗτος ἔχει γὰρ
ἅρπαγος ἰκτίνυ χεῖρα κραταιοτέρην.
ἀκνίσσυ βωμοῖο νεωκόρος· ἢν τελέσῃ δὲ
τὴν πομπὴν, ἄρας ᾤχεθ' ἅπαντα πάλιν.

τῦ

V. 7. Vat. Cod. πέλαζεν. Fort. πελάζει.
VIII. 5. Cod. Vat. ἀκνίσα.

τῇ Διὸς ἀμβροσίῃ πολλὴ χάρις· εἷς γὰρ ἂν ὑμέων T. II.
ἤμην, εἰ λιμῷ καὶ θεὸς ᾐσθάνετο.

## IX.

Ἡμίονοι σύγγηροι ἐμὴν κομέουσιν ἀπήνην,
ταῖσιν Ὁμηρείοις πάντα Λιταῖς ἴκελαι,
χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμὼ,
Ἡφαίστου πομπὴ, σκύτινα δαιμόνια,
οὔ ποτε γευσάμεναι, μὰ τὸν Ἥλιον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ,
οὐ θέρεος κριθὴν, οὐκ ἔαρος βοτάνην.
τοὔνεκ' ἐμεῦ μὲν ἔκητι βίον ζώοιτε κορώνης,
ἡμίονοι, κενεὴν ἠέρα βοσκόμεναι.

## X.

Εὐδαίμων, πρῶτον μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων·
εἶτα δ' ὁ μὴ γήμας· τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.
ἢν δὲ μανεὶς γήμῃ τις, ἔχει χάριν, ἢν κατορύξῃ ~~gr~~ 210.
εὐθὺς τὴν γαμετὴν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
ταῦτ' εἰδὼς σοφὸς ἴσθι· μάτην δ' Ἐπίκουρον ἔασον
ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

## XI.

Νικήτης ὀλίγος μὲν, ἐπὶ προτόνοισιν ἀήτης
οἷά τε, πρηείης ἄρχεται ἐκ μελέτης.
ἀλλ' ὅταν ἐμπνεύσῃ, κατὰ δ' ἱστία πάντα φέρηται,
λαίφεα πακτώσας, μέσσα θέει πελάγη,
ναῦς ἅτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
ἔλθῃ, ἀκυμάντους ἔμπορος εἰς λιμένας.

IX. 8. Cod. νέην ἱερὰ β. prima voce omiſſa. Scr. ἢ ἐλάφε, κενεὴν —

T.II.p.211.

# ΦΙΛΙΠΠΟΥ
## ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

I.

Ανθεά σοι δρέψας Ελικώνια, καὶ κλυτοδένδρε
  Πιερίης κείρας πρωτοφυτες κάλυκας,
καὶ σελίδος νεαρῆς θερίσας στάχυν, ἀντανέπλεξα
  τοῖς Μελεαγρείοις ὡς ἴκελον στεφάνοις.
ἀλλὰ παλαιοτέρων εἰδὼς κλέος, ἐσθλὲ Κάμιλλε,
  γνῶθι καὶ ὁπλοτέρων τὴν ὀλιγοστιχίην.
Αντίπατρος πρέψει στεφάνῳ στάχυς· ὡς δὲ κόρυμβος
  Κριναγόρας· λάμψει δ᾽ ὡς βότρυς Αντίφιλος·
Τύλλιος ὡς μελίλωτον· ἀμάρακον ὦς, Φιλόδημος·
  μύρτα δ᾽ ὁ Παρμενίων· ὡς ῥόδον Αντιφάνης·
κισσὸς δ᾽ Αὐτομέδων· Ζωνᾶς κρίνα· δρῦς δὲ Βιάνωρ·
  Αντίγονος δ᾽ ἐλάη, καὶ Διόδωρος ἴον·
Εὐήνῳ δάφνην συνεπέπλεκα. τὲς δὲ περισσὲς
  εἴκασον οἷς ἐθέλοις ἄνθεσιν ἀρτιφύτοις.

II.

Τὸν καλὸν ὡς ἰδόμαν Αρχέστρατον, ὐ μὰ τὸν Ερμᾶν,
  ὐ καλὸν αὐτὸν ἔφαν, ὐ γὰρ ἄγαν ἐδόκει.
εἶπα, καὶ ἁ Νέμεσίς με συνάρπασε, κεὐθὺς ἐκείμαν
  ἐν πυρὶ, παῖς δ᾽ ἐς ἐμ᾽, ὡς Ζεὺς, ἐκεραυνοβόλει.

II. 4. Cod. παῖς δ᾽ ἐν ἐμοὶ Ζεὺς ε. —

τὸν παῖδ' ἱλασόμεσθ', ἢ τὰν θεόν; ἀλλὰ θεοῦ μοι T. II.
ἐστιν ὁ παῖς κρείσσων. χαιρέτω ἁ Νέμεσις.

### III.

p. 212.

Ηνίκα μὲν καλὸς ἦς, Ἀρχέστρατε, κἀμφὶ παρειαῖς
οἰνωπὸς ψυχὰς ἔφλεγες ἠϊθέων,
ἡμετέρης φιλίης οὐδεὶς λόγος· ἀλλὰ μετ' ἄλλων
παίζων, τὴν ἀκμὴν ὡς ῥόδον ἠφάνισας.
ὡς δ' ἐπιπερκάζεις μιαρῇ τριχὶ, νῦν φίλος ἐλθὼν
τὴν καλάμην δωρῇ, δοὺς ἑτέροις τὸ θέρος.

### IV.

Χαῖρε θεὰ Παφίη· σὴν γὰρ ἀεὶ δύναμιν,
κάλλος τ' ἀθάνατον, καὶ σέβας ἱμερόεν
πάντες τιμῶσι θνατοὶ ἐφημέριοι
πᾶσιν ἐνὶ μύθοις ἐργασίαις τε καλαῖς.
πάντη γὰρ πᾶσι σὴν φανεροῖς δύναμιν.

### V.

Ἄγκυραν ἐμβρύοικον, ἐρυσινηΐδα,
κώπας τε δισσὰς τὰς ἀπωσικυμάτους,
καὶ δικτύοις μόλιβδον ἠψιδωμένον,
κύρτους τε φελλοῖς τοὺς ἐπεσφραγισμένους,
καὶ πῖλον ἀμφίκρηνον ὑδασιστεγῆ,
λίθον τε ναύταις ἑσπέρης πυρητόκον,
ἁλὸς τύραννε, σοὶ, Πόσειδον, Ἀρχικλῆς
ἔθηκε, λήξας τῆς ἀπ' ἠόνων ἄγρης.

II. 6. Scr. κρέσσων.
IV. 4. Cod. ἐν πᾶσι μ. ἔργοισίν τε καλοῖς π. γ. π. σ. δηλοῖς τιμήν.

T. II. VI.

Ἀρπαξόχειρα ταῦτά σοι τὰ τύμπανα,
καὶ κύμβαλ' ὀξύδουπα κοιλοχείλεα,
διδύμους τε λωτοὺς κεροβόας, ἐφ' οἷς ποτὲ
p. 213. ἐπωλόλυξεν αὐχένα στροβιλίσας,
λυσιφλεβῆ τε σάγαριν ἀμφιθηγέα,
λεοντόδιφρέ σοι Ῥέη Κλυτοσθένης
ἔθηκε, λυσσητῆρα γηράσας πόδα.

VII.

Κόψας ἐκ φηγοῦ, σε τὸν αὐτόφλοιον ἔθηκε
Πᾶνα Φιλοξενίδης, ὁ κλυτὸς αἰγελάτης,
θύσας αἰγιβάτην πολιὸν τράγον, ἔν τε γάλακτι
πρωτογόνῳ βωμοὺς τοὺς ἱεροὺς μεθύσας.
ἀνθ' ὧν ἐν σηκοῖς διδυματόκοι αἶγες ἔσονται
γαστέρα, φεύγουσαι τρηχὺν ὀδόντα λύκου.

VIII.

Ὑλησκόπῳ με Πανὶ θηρευτὴς Γέλων
ἔθηκε λόγχην, ἧς ἀπέθρισε χρόνος
ἀκμὴν ἐν ἔργῳ, καὶ λίνων πολυστρόφων
γεραιὰ τρύχη, καὶ πάγας δεραγχέας,
νευροπλεκεῖς τε κνωδάλων ἐπισφύρους
ὀχεῖς, ποδίστρας, καὶ τραχηλοδεσμότας
κλοιοὺς κυνούχους. γυῖα γὰρ δαμεὶς χρόνῳ
ἀπεῖπεν ἤδη τὴν ὀρεινόμον πλάνην.

VII. 5. Fort. ἔσειντο.
VIII. 6. Cod. ὠκεῖς π.

IX. T. II.

Η γρηῦς ἡ χερνῆτις, ἡ γυρὴ πόδας,
πύριν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου
ἦλθέν ποθ', ἑρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ,
τό μιν διεσκήριπτε, τὴν τετρυμένην.
οἶκτος δὲ Νύμφας εἷλεν, αἳ πυριπνόου
Αἴτνης παρωρείῃσι Συμαίθου πατρὸς p. 214.
ἔχουσι δινήεντος ὑγρὸν οἰκίον.
καὶ τῆς μὲν ἀμφίχωλον ἀρτεμὲς σκέλος
θερμὴ διεστήριξεν Αἰτναίη λιβάς.
Νύμφαις δ' ἔλειπε βάκτρον· αἱ δ' ἐπήνεσαν
πέμπειν μιν ἀστήρικτον, ἡσθεῖσαι δόσει.

X.

Αἰγύπτου μεδέουσα μελαμβώλου, λινόπεπλε
δαῖμον, ἐπ' εὐϊέρους βῆθι θυηπολίας.
σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδάκων λαγαρὸν ποπάνευμα πρόκειται,
καὶ πολιὸν χηνῶν ζεῦγος ἐνυδροβίων,
καὶ νάρδος ψαφαρὴ κεγχρείτισιν ἰσχάσιν ἀμφὶ,
καὶ σταφυλὴ γραίη, χὠ μελίπνους λίβανος.
εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγευς ἐῤῥύσαο Δᾶμιν, ἄνασσα,
κἠκ πενίης, θύσει χρυσόκερων κεμάδα.

XI.

Λευκάδος αἰπὺν ἔχων ναύταις τηλέσκοπον ὄχθον,
Φοῖβε, τὸν Ἰονίῳ λουόμενον πελάγει,

IX. 5. Cod. αἵ τ' ἐρινόμου Α. παρωρείῃσιν Συμίθου.
X. 8. Cod. θύσει.

Τ. II. δέξαι πλωτήρων μάζης χεριφυρέα δαῖτα,
καὶ σπονδὴν ὀλίγῃ κιρναμένην κύλικι,
καὶ βραχυφεγγίτου λύχνου σέλας ἐκ βιοφειδοῦς
ὕλπης ἡμιμεθεῖ πινόμενον στόματι.
ἀνθ᾽ ὧν ἱλήκοις, ἐπὶ δ᾽ ἱστία πέμψον ἀήτην
οὔριον Ἀκτιακοὺς σύνδρομον εἰς λιμένας.

## XII.

Ὅτ᾽ ἐξ ἀήτου Λίβυος, ἐκ ζαοῦς Νότου
συνεζοφώθη πόντος, ἐκ δὲ νειάτων
p. 215. μυχῶν βυθῖτις ψάμμος ἐξηρεύγετο,
ἱστὸς δὲ πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα πτύσας,
φορτὶς δ᾽ ἐσύρετ᾽ ἐς Αΐδαν, πλανώμενος
ἀρωγοναύτας δαίμονας Λυσίστρατος
ἐλιπάρησεν· οἱ δὲ τῷ νεωκόρῳ
μούνῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν.

## XIII.

Ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμα
πυριτρόφους τε ῥιπίδας πυρηνέμους,
ἠθμόν τε πουλύτρητον, ἠδὲ τετράπουν,
πυρὸς γέφυραν, ἐσχάρην κρεηδόκον,
ζωμήρυσίν τε τὴν λίπους ἀφρηλόγον,
ὁμοῦ κρεάγρῃ τῇ σιδηροδακτύλῳ,
βραδυσκελὴς Ἥφαιστε, σοὶ Τιμασίων
ἔθηκεν, ἀκμῆς γυῖον ὠρφανωμένος.

XI. 6. Cod. εἴγυης ἡμ.

XIV. T. II.

Σπερμοφόρον πήρην ὠμαχθέα, κὠλεσίβωλον
σφύραν, καὶ γαμψὰς πυρολόγους δρεπάνας.
καὶ τριβόλους ὀξεῖς ἀχυρότριβας, ἱσοβόην τε
σὺν γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαιον ὕνιν,
κέντρα τ' ὀπισθονυγῆ, καὶ βούστροφα δεσμὰ τενόντων,
καὶ τρίνακας ξυλίνας, χεῖρας ἀρουροπόνων,
γυῖ' ἀναπηρωθεὶς Λυσίξενος αὔλακι πολλῇ
ἐκρέμασεν Δηοῖ τῇ σταχυοστεφάνῳ.

XV.

Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθέα, δουριτυπῆ τε
σφύραν, καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους ἀρίδας,
καὶ στιβαρὸν πέλεκυν στελεχητόμον, ἰθύδρομόν τε p. 216.
πρίονα, μιλτείῳ βάμματι πειθόμενον,
τρύπανά θ' ἑλκεσίχειρα, τέρετρά τε, μιλτοφυρῆ τε
σχοῖνον, ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι,
σοὶ, κούρη γλαυκῶπι, Λεόντιχος ὤπασε δῶρον,
ἄνθος ἐπεὶ γυίων πᾶν ἀπέδυσε χρόνος.

XVI.

Αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον,
ῥίνην τε κνησίχρυσον ὠκυδήκτορα,
καὶ τὸν δίχηλον καρκίνον πυραγρέτην,
πτωκὸς πόδας τε τούσδε λειψανηλόγους,
ὁ χρυσοτέκτων Δημοφῶν Κυλληνίῳ
ἔθηκε, γήρᾳ κανθὸν ἐζοφωμένος.

XIV. 7. Cod. γυῖα πεπηρωθείς.
XV. 4. Cod. Vat. βάμματι. Vulgo στάγματι. 8. Scr. ἀπέλυσε.

T. II. XVII.

Κυκλοτερῆ μόλιβον, σελίδων σημάντορα πλευρῆς,
καὶ σμίλαν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
καὶ κανονῖδ' ὑπάτην, καὶ τὴν παρὰ θῖνα κίσηριν,
αὐχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον,
Καλλιμένης Μούσαις, ἀποπαυσάμενος καμάτοιο,
θῆκεν, ἐπεὶ γήρᾳ κανθὸς ἐπεσκέπετο.

XVIII.

Κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους,
Παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτους κάμακας,
καὶ κτένα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλότριπτον ἄτρακτον
σφονδυλοδινήτῳ νήματι νηχόμενον,
καὶ τάλαρον σχοίνοισιν ὑφασμένον, ὅν ποτ' ὀδόντι
ἐπλήρου τολύπη πᾶσα καθαιρομένη,
p. 217. σοί, φιλέριθε κόρη Παλλαντιάς, ἡ βαθύγηρως
Αἰσιόνη, πενίης δῶρον, ἀνεκρέμασε.

XIX.

Δράγματά σοι χώρου μικραύλακος, ὦ φιλόπυρε
Δηοῖ, Σωσικλέης θῆκεν ἀρουροπόνος,
εὔσταχυν ἀμήσας τὸν νῦν σπόρον· ἀλλὰ καὶ αὖτις
ἐκ καλαμητομίης ἀμβλὺ φέροι δρέπανον.

XX.

Ῥοιὴν ξανθοχίτωνα, γεραιόφλοιά τε σῦκα,
καὶ ῥοδέας σταφυλῆς ὠμὸν ἀποσπάδιον,
μῆλόν θ' ἡδύπνουν λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνῃ,
καὶ κάρυον χλωρῶν ἐκφανὲς ἐκ λεπίδων,

XVII. 3. Fort. παραθῆγα κ.

καὶ σίκυον χνοάοντα, τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην, T. II.
 καὶ πέρκην ἤδη χρυσοχίτων' ἐλάην,
σοὶ, φιλοδῖτα Πρίηπε, φυτοσκάφος ἄνθετο Δάμων,
 δένδρεσι καὶ γυίοις εὐξάμενος θαλέθειν.

## XXI.

ᾱ Τίς τὸν ἄχνυν Ερμῆν σε παρ' ὑσπλήγεσσιν ἔθηκεν;
 β Ερμογένης. ᾱ τίνος ὤν; β Δαιμονέως. ᾱ ποδαπὸς;
β Αντιοχεύς. ᾱ τιμῶν σε χάριν τίνος; β ὡς συναρωγὸν
 ἐν ςαδίοις. ᾱ ποίοις; β Ισθμόθι κὴν Νεμέᾳ.
ᾱ ἔτρεχε γάρ; β καὶ πρῶτος. ᾱ ἑλὼν τίνας; β ἐννέα παῖδας·
 ἔπτη δ' ὡς ἂν ἔχων τὺς πόδας ἡμετέρυς.

## XXII.

Δόνακας ἀκροδέτυς, καὶ τὴν ἁλινηχέα κώπην,
 γυρῶν τ' ἀγκίςρων λαιμοδακεῖς ἀκίδας,
καὶ λίνον ἀκρομόλιβδον, ἀπαγγελτῆρά τε κύρτυ p. 218.
 φελλὸν, καὶ δισσὰς σχοινοτενεῖς σπυρίδας,
καὶ τὸν ἐγερσιφαῆ πυρὸς ἔγκυον ἔμφλογα πέτρον,
 ἄγκυράν τε, νεῶν πλαζομένων παγίδα,
Πείσων ὁ γριπεὺς Ερμῇ πόρεν, ἔντρομος ἤδη
 δεξιτερὴν, πολλοῖς βριθόμενος καμάτοις.

## XXIII.

Δίκτυά σοι μολίβῳ ςεφανύμενα, δυσιθάλασσα,
 καὶ κώπην, ἅλμης τὴν μεθύυσαν ἔτι,
κητοφόνον τε τρίαιναν, ἐν ὕδασι καρτερὸν ἔγχος,
 καὶ τὸν ἀεὶ φελλοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,

XXI. 2. Cod. δαῖμον ἕύς. in ora correctum δαιμονέως.
XXII. 8. Vulgo αἰθόμενος καμάτοις.

T. II. ἄγκυράν τε, νεῶν στιβαρὴν χέρα, καὶ φιλοναύτην
σπέρμα πυρὸς σώζειν πέτρον ἐπιστάμενον,
ἀρχιθάλασσε Πόσειδον, Αμύντιχος ὕστατα δῶρα
θῆκατ', ἐπεὶ μογερῆς παύσαθ' ἁλιπλανίης.

## XXIV.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυκτὸς
ἠέλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀπεργάσεται,
καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀρυτήσιμον ἕξει,
καὶ νέκυς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράμεται,
ἢ ποτὲ Μαιονίδαο βαθυκλεὲς οὔνομ' Ομήρου
λήθη γηραλέων ἁρπάσεται σελίδων.

## XXV.

Αἴλιος ὁ θρασύχειρ, Αρεος πρόμος, ὁ ψελιώσας
αὐχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου στεφάνοις,
τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος, ἔδραμε θυμῷ
ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην,
p. 219. ὦσε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις πλατὺ φάσγανον, ἓν μόνον εἰπών·
Ανδρας Αρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος.

## XXVI.

Νηδύϊ βριθομένην δάμαλιν Λητωΐδι κούρῃ
στῆσαν νηοκόροι, θύμου χαριζόμενοι,
ἧς ἀΐδην μέλλοντα προέφθασεν εὔστοχος ὠδίς·
πέμφθη δ' εἰς ἀγέλην τεκνογονεῖν ἄφετος.
ἡ θεὸς ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος, οὐδ' ἐδίκαζε
τικτούσας κτείνειν, ἃς ἐλεεῖν ἔμαθε.

XXVII. T. II.

Ταῦροι πρηῦτένοντες, ἀροτρευτῆρες ἀρύρης,
εἰν ἁλὶ τὺς γαίης ἀντέχομεν καμάτυς.
αὔλακα τὴν ἀσίδαρον ἐν ὕδασιν ἕλκομεν ἄμφω,
μακροτόνων σχοίνων ἅμμα σαγηνόδετον.
Ἰχθύσι δ' ἐκ ςαχύων λατρεύομεν. ἆ ταλαεργοὶ,
ἤδη κὴν πελάγει καρπὸν ἀρῦσι βόες.

XXVIII.

Η ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφυμένη,
πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθον θεῦ·
ἀνὴρ γὰρ ὥρης μ' ἔμπορος τεκτήνατο,
καλέσας ΕΤΑΙΡΗΝ. εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη.
ἔμβαινε θαῤῥῶν· μισθὸν ὐκ αἰτῶ βαρύν.
ἐλθόντα δέχομαι, πάντα βαςάζω ξένον.
ὡς ποτ' ἐπὶ γαίης, κὴν βυθῷ μ' ἐρέσσετε.

XXIX. p. 220.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν
ἄσχετος ὁρμαίνει μυριόδυς ἐλέφας,
ἀλλὰ φόβῳ ςείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμυς,
ἄντυγα διφρυλκεῖ Καίσαρος ὐρανίυ.
ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θὴρ χάριν· ὄργανα ῥίψας
Αρεος, εὐνομίης ἀνταυάγει πατέρα.

XXX.

Εμβολα χαλκογένεια, φιλόπλοα τεύχεα νηῶν,
Ακτιακῦ πολέμυ κείμενα μαρτύρια,

XXX. 1. Cod. τείχεα.

T. II. ἤνιδε σιμβλεύει κηρότροφα δῶρα μελισσῶν,
ἑσμῷ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.
Καίσαρος εὐνομίης χρηστὴ χάρις. ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν
καρποὺς εἰρήνης ἀντεδίδαξε τρέφειν.

XXXI.

Ἐν Θήβαις Κάδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσαχθὴς
Οἰδίποδος. τελετὰς Εὔϊος ἠσπάσατο,
ἃς γελάσας Πενθεὺς ὠδύρατο. τείχεα χορδαῖς
ἔστη, καὶ λωτοῖς ἔστενε λυόμενα.
Αντιόπης ὁσίη, χαλεπὴ δ᾽ ὠδὶς Ιοκάστης.
ἦν Ινὼ φιλόπαις, ἀλλ᾽ ἀσεβὴς Αθάμας.
οἰκτρὸν ἀεὶ πτολίεθρον· ἴδ᾽ ὡς ἐσθλῶν περὶ Θήβας
μύθων καὶ στυγνῶν ἤρκεσεν ἱστορίη.

XXXII.

Μεμφομένη Βορέην ἐπεπωτώμην ὑπὲρ ἅλμης·
ἐκ γὰρ ἐμοὶ Θρήκης ἤπιος οὐδ᾽ ἄνεμος.
p. 221. ἀλλά με τὴν μελίγηρυν ἀηδόνα δέξατο νώτοις
δελφὶν, καὶ πτηνὴν πόντιος ἡνιόχει.
πιστοτάτῳ δ᾽ ἐρέτῃ πορθμευομένη, τὸν ἄκωπον
ναύτην τῇ στομάτων θέλγον ἐγὼ κιθάρῃ.
εἰρεσίην δελφῖνες ἀεὶ Μούσῃσιν ἄμισθον
ἤνυσαν. οὐ ψευστὴς μῦθος Αριόνιος.

XXXIII.

Τὸν ἐκ Σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
πίτυν λαβόντα τὴν κατ᾽ Ισθμὸν ἑξάκις,
τοῦτον δέδορκας· οὗ κατ᾽ εὔγυρον πάλην
ψάμμος πεσόντος νῶτον οὐκ ἐσφράγισεν.

ἴδ᾽ αὖ πρόσωπον θηρόθυμον, ὡς ἔτι T. II.

σώζει παλαιὰν τὰν ὑπὲρ νίκας ἔριν.

λέγει δ᾽ ὁ χαλκός· Α βάσις με λυσάτω,

χὼς ἔμπνοος νῦν ἕβδομον κονίσσομαι.

## XXXIV.

Ωκείαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα

ἔγκυος, ἠλκώθη παιδοπόρον γένεσιν·

πᾶσα δὲ συγκατέμυσε, κατουλωθεῖσα χρόνοισιν.

ἤδη δ᾽ ἡ τοκετῶν ὥριος ἦν βάσανος.

πολλὰ δ᾽ ἐπωρύουσαν ἀνὴρ ἐσιδηροτόμησεν,

καὶ σκύλακες φίλιοι νηδύος ἐξέθορον.

Αρτέμιδος λέλυται λοχίων χάρις· ἔμπαλι δ᾽ Αρης

ἤρκται μαιοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας.

## XXXV.

Ει τὸ μὲν ἐκδεδάνεικας, ὃ δ᾽ ἄρτι δίδως, ὃ δὲ μέλλεις,

οὐδέ ποτ᾽ εἶ τοῦ σοῦ κύριος ἀργυρίου.

## XXXVI. p. 222.

Τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας

Κύπριν ὅλην χρυσῆν ἐχθὲς ἔκλεψε Δίων·

καὶ χερὶ προσκατέσυρεν ὁλοσφύρητον Αδωνιν,

καὶ τὸ παρεστηκὸς μικρὸν Ερωτάριον.

αὐτοὶ νῦν ἐρέουσιν ὅσοι ποτὲ φῶρες ἄριστοι·

Οὐκέτι σοι χειρῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

## XXXVII.

Ει πόδας εἶχε Δίων οἵας χέρας, οὐκέτ᾽ ἂν Ερμῆς

πτηνὸς ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ Δίων ἐκρίθη.

T. II. XXXVIII.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἔκλεψεν ὃν ὁρκίζεσθαι ἔμελλεν
Εὐτυχίδης, εἰπών· Οὐ δύναμαί σ' ὀμόσαι.

XXXIX.

Τὸν τῶν κλεπτόντων μανύτορα Φοῖβον ἔκλεψεν
Εὐτυχίδης, εἰπών· Μὴ πάνυ πολλὰ λάλει,
σύγκρινον δὲ τέχνᾳ τέχναν, καὶ χείρεσι χρησμὰς,
καὶ μάντιν κλέπτῃ, καὶ θεὸν Εὐτυχίδῃ·
τῶν δ' ἀχαλινώτων στομάτων χάριν αὐτίκα πραθεὶς,
τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε.

XL.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόῤῥω νέμε, μή σε Περικλῆς
ὁ κλέπτας αὐταῖς βουσὶ συνεξελάσῃ.

p. 223. XLI.

Τὸν πτανὸν Ἑρμᾶν, τὸν θεῶν ὑπηρέταν,
τὸν Ἀρκάδων ἄνακτα, τὸν βοηλάταν,
ἑστῶτα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον,
ὁ νυκτοκλέπτας Αὖλος εἶπε βαστάσας·
ΠΟΛΛΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΚΡΕΙΤΤΟΝΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ.

XLII.

Τίς σου, Κολχὶς ἄθεσμε, συνέγραφεν εἰκόνι θυμόν;
τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο;
αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφέων φόνον. ἤ τις Ἰήσων
δεύτερος, ἢ Γλαύκη; τίς πάλι σοὶ πρόφασις;
ἔῤῥε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε. σῶν γὰρ ἀμέτρων
ζήλων εἰς ἃ θέλεις καὶ γραφὶς αἰσθάνεται.

XLIII. T. II.

Γραμματικοὶ Μώμου στυγὸς τέκνα, σῆτες ἀκάνθων,
τελχῖνες βίβλων, Ζηνοδότου σκύλακες,
Καλλιμάχου στρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες,
οὐδ' αὐτοῦ κείνου γλῶσσαν ἀποστρέφετε,
συνδεσμῶν λυγρῶν θηρήτορες, οἷς τὸ ΜΙΝ ἢ ΣΦΙΝ
εὔαδε, καὶ ζητεῖν εἰ κύνας εἶχε Κύκλωψ,
τρίβοισθ' εἰς αἰῶνα κατατρύζοντες ἀλιτροὶ
ἄλλων· ἐς δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσατε.

XLIV.

Χαίροιθ' οἱ περὶ κόσμον ἀεὶ πεπλανηκότες ὄμμα,
οἵ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι.
ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους,
καὶ τίνος ἦν Πρωτεύς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων;
γινώσκοιμ' ὅσα λευκὸν ἔχει στίχον· ἡ δὲ μέλαινα p. 224.
ἱστορίη τήκοι τοὺς Περικαλλιμάχους.

XLV.

Λάθριον ἑρπηστὴν σκολιὸν πόδα, κισσέ, χορεύσας,
ἄγχεις τὴν Βρομίου βοτρυόπαιδα χάριν·
δεσμεῖς δ' οὐχ ἡμᾶς, ὀλέκεις δέ σε. τίς γὰρ ἕλοιτο
κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον;

XLVI.

Ἴσως με λεύσσων, ξεῖνε, ταυρογάστορα,
καὶ στερρόγυιον, ὡς Ἄτλαντα δεύτερον,
θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρότειος ἡ φύσις.
ἀλλ' ἴσθι μ' Ἡρᾶν Λαδικῆνα πάμμαχον,

T. II. ὃν Σμύρνα, καὶ δρῦς Περγάμυ κατέςεφεν,
Δελφοὶ, Κόρινθος, Ηλις, Αργος, Ακτιον.
λοιπῶν δ' ἀέθλων ἢν ἐρευνήσῃς κράτος,
καὶ τὴν Λίβυσσαν ἐξαριθμήσεις κόνιν.

## XLVII.

Ζηνὸς καὶ Λητῦς θηροσκόπε τοξότι κύρη,
Αρτεμις, ἣ θαλάμυς τὺς ὀρέων ἔλαχες,
νῦσον τὴν συγερὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος
ἐσθλοτάτυ πέμψαις ἄχρις Υπερβορέων·
σοὶ δ' ἄρ' ὑπὲρ βωμῶν ἀτμὸν λιβάνοιο Φίλιππος
ῥέξει, καλλιθυτῶν κάπρον ὀρειονόμον.

p. 225. XLVIII.

Εἰς τὸ ἐν Ολυμπίᾳ Διὸς ἄγαλμα.

Η θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ ὐρανῦ, εἰκόνα δείξων,
Φειδία, ἢ σύ γ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

## XLIX.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῦν.

Απαιρέ μυ τένοντος, ὦ γεωπόνε,
λέπαδνα, καὶ σίδαρον αὐλακεργάταν.
χαλκὸν γὰρ ἁμῶν ὐκ ἐσάρκωσεν Μύρων,
τέχνᾳ δ' ἐζωπόνησεν ὄψιν ἔμπνοον,
ὡς πολλάκις με κἀπομυκᾶσθαι θέλειν.
εἰς ἔργα δ' ὐκ εἴασε, προσδήσας βάσει.

XLVII, 6. Fort. ταῦρον ἱερ.

## L. T. II.

Εἰς ἵππον χαλκοῦν.

Ἴδ' ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαιδάλῳ τέχνᾳ
κορωνιῶν ἕστηκε. δριμὺ γὰρ βλέπων
ὑψαυχενίζει, καὶ διηνεμωμένας
κορυφῆς ἐθείρας οὐρίωκεν ἐς δρόμον.
δοκέω, χαλινοὺς εἴ τις ἡνιοστρόφος
ἐναρμόσει γένυσσι, κἀπικεντρίσει,
ὁ σὸς πόνος, Λύσιππε, καὶ παρ' ἐλπίδα
τάχ' ἐκδραμεῖται· τᾷ τέχνᾳ γὰρ ἐμπνέει.

## LI.

Εἰς τοὺς Ηρακλέους ἄθλους.

Ὤλεσα τὸν Νεμέας θῆρ' ἄπλετον, ὤλεσα δ' ὕδρην
καὶ ταῦρον, κάπρου δ' ἀμφετίναξα γένυν·
ζωστῆρ' ἑλκύσσας, πώλους Διομήδεος εἷλον· p. 226
χρύσεα μᾶλα κλάσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
Αὐγείας ἐδάμη· κεμὰς οὐ φύγεν· ἔκτανον ὄρνις·
Κέρβερον ἠγαγόμην· αὐτὸς Ολυμπον ἔχω.

## LII.

Εἰς ἄγαλμα Ηρακλέους.

Ηρη τοῦτ' ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις
ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν Ηρακλέα.
ποῦ χλαίνωμα λέοντος, ὅ τ' εὐροίζητος ἐπ' ὤμοις
ἰὸς, καὶ βαρύπους ὄζος ὁ θηρολέτης;
πάντα σ' Ερως ἀπέδυσε· καὶ οὐ ξένον, εἰ Δία κύκνον
ποιήσας, ὅπλων νοσφίσαθ' Ηρακλέα.

T. II.

## LIII.

Κολχίδα, τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα, τραυλὲ χελιδὼν,
πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχειν ἰδίων;
ἧς ἔτι κανθὸς ὕφαιμος ἐπαστράπτει φόνιον πῦρ,
καὶ πολιὸς γενύων ἀφρὸς ἀποσταλάει·
ἀρτιβρεχὴς δὲ σίδηρος ἐφ᾽ αἵματι. φεῦγε πανώλη
μητέρα, κἂν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.

## LIV.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Ἀφροδίτην.

Κύπρι φιλομειδὴς, θαλαμηπόλε, τίς σε, μελιχρὴν
δαίμονα, τοῖς πολέμων ἐστεφάνωσεν ὅπλοις;
σοὶ παιὰν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμης Ὑμέναιος,
καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεῖς χάριτες.
ἐς τί δὲ ταῦτ᾽ ἐνέδυς ἀνδροκτόνα; μὴ θρασὺν Ἄρη
συλήσασ᾽ αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δύναται.

p. 227.

## LV.

Εἰς ἄγαλμα Ἑρμοῦ ἐν κήπῳ.

[α]Κράμβης ἅψωμαι, Κυλλήνιε; [β]μὴ, παροδῖτα.
[α]τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; [β]οὐ φθόνος· ἀλλὰ νόμος
ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας. [α]ὢ παραδόξου·
μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

## LVI.

Εἰς ἄγαλμα Πριήπου.

[α]Ὡραίας γ᾽ ἐσορῶ τὰς ἰσχάδας· εἴ γε λαβεῖν μοι
συγχωρεῖς ὀλίγας; [β]θίγγανε μηδεμιᾶς.
[α]ὀργίλος ὡς ὁ Πρίηπος. [β]ἐρεῖς· ἔτι καὶ κενὸς ἥξεις.
[α]ναὶ λίτομαι, δός μοι· [β]καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.

α χρήζεις γὰρ, λέγε μοι, παρ' ἐμῦ τινός; β ἔςι νόμος πυ, T. II.
ΔΟΣ, ΛΑΒΕ. α καὶ θεὸς ὢν ἀργυρίυ σὺ γλίχῃ;
β ἄλλο τι χρῆμα φιλῶ. α ποῖον τόδε; β τἀμὰ κατέσθων
σῦκα, δὸς εὐθύμως ἰσχάδα τὴν ὀπίσω.

LVII.

Συλήσαντες Ὄλυμπον ἴδ' ὡς ὅπλοισιν Ἔρωτες
κοσμῦντ', ἀθανάτων σκῦλα φρυασσόμενοι.
Φοίβυ τόξα φέρυσι, Διὸς δὲ κεραυνὸν, Ἄρηος
ὅπλον καὶ κυνέην, Ἡρακλέυς ῥόπαλον,
εἰναλίυ τε θεῦ τριβελὲς δόρυ, θύρσα τε Βάκχυ,
πτηνὰ πέδιλ' Ἑρμῦ, λαμπάδας Ἀρτέμιδος.
ὐκ ἄχθος θνητοῖς εἴκειν βελέεσσιν Ἐρώτων,
δαίμονες οἷς ὅπλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν.

LVIII. p. 228.

Ἀδριακοῖο κύτυς λαιμὸς τοπάλαι μελίγηρυς,
ἁνίκ' ἐγαςροφόρυν Βακχιακὰς χάριτας,
νῦν κλασθεὶς, κεῖμαι νεοθηλέϊ καρτερὸν ἕρκος
κλήματι, πρὸς τρυφερὴν τεινομένῳ καλύβην.
αἰεί τι Βρομίῳ λατρεύομεν· ἢ γεραὸν γὰρ
φρυρῦμεν πιςῶς, ἢ νέον ἐκτρέφομεν.

LIX.

Καὶ τὸν ἀρυραῖον πυρητόκον αὔλακα τέμνει
μηρυτυπεῖ κέντρῳ πειθομένη δάμαλις·
καὶ μετ' ἀροτροπόνυς ζεύγλας πάλι τῷ νεοθηλεῖ
πινομένη μόσχῳ, δεύτερον ἄλγος ἔχει.
μὴ θλίψῃς αὐτὴν ὁ γεωμόρος. ἔτος ὁ βαιὸς
μόσχος, ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

T. II. LX.

Πουλὺ Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάϊκτον
  Ξέρξης, ἐχλαίνου φάρεϊ πορφυρέῳ.
κὴκ νεκύων δ' ἤϋσεν ὁ τᾶς Σπάρτας πολὺς ἥρως·
  Οὐ δέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον·
ἀσπίς μοι τύμβου κόσμος μέγας· αἶρε τὰ Περσῶν·
  ἥξω κεἰς Ἀΐδαν ὡς Λακεδαιμόνιος.

LXI.

Φοῖβον ἀνηναμένη ποτὲ Δάφνη, νῦν ἀνέτειλε
  Καίσαρος ἐκ βωμοῦ κλῶνα μελαμπέταλον·
ἐκ δὲ θεοῦ θεὸν εὗρεν ἀμείνονα. Λητοΐδην γὰρ
  ἐχθήρασα, φιλεῖ Ζῆνα τὸν Αἰνεάδην.
p. 229. ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης.
  Καίσαρι μὴ τίκτειν οὐδὲ λίθος δύναται.

LXII.

Θεσσαλίης εὔϊππος ὁ ταυρελάτης χορὸς ἀνδρῶν,
  χερσὶν ἀτευχήτοις θηρσὶν ὁπλιζόμενος,
δενδροτυπεῖς πώλους ζεύξει σκιρτήματι ταύρων,
  ἀμφιβαλεῖν σπεύδων πλέγμα μετωπίδιον.
ἀκρότατον δ' ἐς γῆν κλίνας ἅμα κεῦροπον ἅμμα
  θηρὸς τὴν τόσσην ἐξεκύλισε βίην.

LXIII.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος, ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
  πλαζομένῳ φύσεως νῆα ποθεινοτέρην.
πατρὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθὸν,
  μουνερέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.

LXII. 3. Fort. πώλους πελάσει.

ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δὶς ὁ πρέσβυς, T. II.

νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

## LXIV.

Εὐθαλέα πλάτανόν με Νότȣ βαρυλαίλαπες αὖραι

ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐςόρεσαν δαπέδοις.

λȣσαμένη Βρομίῳ δ' ἔςην πάλιν, ὄμβρον ἔχȣσα

χείματι καὶ θάλπει τȣ͂ Διὸς ἥδύτερον.

ὀλλυμένη δ' ἔζησα· μόνη δὲ πιȣ͂σα Λυαῖον,

ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι.

## LXV.

Η πυρὶ πάντα τεκȣ͂σα Φιλαίνιον, ἡ βαρύπενθος

μήτηρ, ἡ τέκνων τρισσὸν ἰδȣ͂σα τάφον,

ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα· ἦ γὰρ ἐώλπειν p. 230.

πάντως μοι ζήσειν τȣ͂τον, ὃν ȣ̓κ ἔτεκον.

ἡ δ' εὔπαις θετὸν υἱὸν ἀνήγαγον. ἀλλά με δαίμων

ἤθελε μηδ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα.

κληθεὶς ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο· νῦν δὲ τεκȣ́σαις

ἤδη καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα.

## LXVI.

Ηριθμȣν ποτὲ πάντες Ἀριςοδίκην κλυτόπαιδα,

ἑξάκις ὠδίνων ἄχθος ἀπωσαμένην.

ἤρισε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονί. τρεῖς γὰρ ὄλοντο

νȣ́σῳ· λειπόμενοι δ' ἤμυσαν ἐν πελάγει.

αἰεὶ δ' ἡ βαρύδακρυς, ἐπὶ ςήλαις μὲν ἀηδών·

μεμφομένη δὲ βυθοῖς, ἀλκυονὶς βλέπεται.

T. II.

## LXVII.

Ἠιόνι τόδε σῶμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει,
σπαρτὸν, ἁλιῤῥαγέων ἐκχύμενον σκοπέλων·
τῇ μὲν ἐρημοκόμης κεῖται καὶ χῆρος ὀδόντων
κόρση· τῇ δὲ χερῶν πενταφυεῖς ὄνυχες,
πλευρά τε σαρκολιπῆ, ταρσοὶ δ' ἑτέρωθεν ἄμοιροι
νευρῶν, καὶ κώλων ἔκλυτος ἁρμονίη.
οὗτος ὁ πουλυμερὴς εἷς ἦν ποτε. φεῦ μακαριστοὶ,
ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

## LXVIII.

Τίς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν
Βοῤῥαίου Σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
ἢ Κελτῶν νιφοβλῆτες ἀεὶ κρυμώδεες Ἄλπεις,
τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος Ἰβηριάδος;
p. 231. ἣ τοὺς ὀμφακοράγας ἐγείναο, τοὺς ἀπεπάντους
βότρυας, οἳ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα.
δίζημαι, Λυκόεργε, τεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης
κλήματος ὠμοτόκου βλαστὸν ὅλον θερίσῃς.

## LXIX.

Πηρὸς ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν· ἀμφότεροι δὲ
εἰς αὑτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.
τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων,
ταῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὠρθοβάτει,

LXVII. 1. Scr. σῆμα. 2. Cod. Vat. ἐκχυμένων.
LXVIII. 2. Cod. Vat. βοῤῥαίου. Fort. βοῤῥείου. 8. Cod. Vat. θερίσεις.

T. II.

πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη
ἀλλήλοις μερίσαι τὐλλιπὲς εἰς ἔλεον.

## LXX.

Βαιὸν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπτων
κριὸς ἑλιξόκερως, θεῖνε θρασυνόμενος.
κάπρος δ' Ἡράκλειος ἀποῤῥήξας ἀπὸ δεσμῶν,
ἐς νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβαψε γένυν·
ζωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσσατο. ἆρ' ἀπὸ Ἥρης
Ἡρακλέης βρεφέων ᾤκτισεν ἡλικίην.

## LXXI.

Ἕβρου Θρηϊκίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ
νήπιος εἰσβαίνων, οὐκ ἔφυγε θάνατον·
ἐς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρούμενον ἴχνος ὀλισθὼν,
κρυμῷ τοὺς ἁπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.
καὶ τὸ μὲν ἐξεσύρη λοιπὸν δέμας· ἡ δὲ μένουσα
ὄψις ἀναγκαίην εἶχε τάφου πρόφασιν.
δύσμορος ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε καὶ ὕδωρ·
ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, οὐδενός ἐστιν ὅλος.

## LXXII.

p. 232.

Νηὸς ἐπειγομένης ὠκὺν δρόμον ἀμφεχόρευον
δελφῖνες, πελάγους ἰχθυφάγοι σκύλακες.
καπροφόνος δὲ κύων θηρσὶ κείνους ἰκελώσας,
δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορεν.
ὤλετο δ' ἀλλοτρίης θήρης χάριν· οὐ γὰρ ἐλαφρὸς
πάντων ἐστὶ κυνῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

LXIX. 6. Scr. εἰς τέλεον.

T. II. LXXIII.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς ϛρατὸς, ἡνίκ' ἐσύλων
γειομόρου μελιχρὴν σμηνοδόκου χάριτα,
μηνίσας ὁ πρέσβυς, ἐς ὕδατα κρωσσὸν ἔβαψεν,
ἐνθάδε τοὺς ἀπὸ γῆς οὐ δοκέων πελάσειν.
οἱ δὲ νεῶν κύφας ἀχυρτίδας ἀντιφέροντες,
αὐτοκυβερνητὶ πρὸς κύτος ἐτρόχασαν.
ἦ ῥα φίλη γαϛὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν
ἐκ χθονὸς εἰς Νύμφας καινοτάτους ἐρέτας.

LXXIV.

Ἔζευξ' Ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμᾳ·
τοὺς δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε χρόνος.
ἀλλὰ Δικαιάρχεια διηπείρωσε θάλασσαν,
καὶ βυθὸν εἰς χέρσου σχῆμα μετεπλάσατο.
λᾶα βαθυϛήριγγα κατεῤῥίζωσε πέλωρον,
χερσὶ Γιγαντείαις δ' ἔϛασε νέρθεν ὕδωρ.
ἦν δ' αἰεὶ πλώειν· διοδευομένη δ' ὑπὸ ναύταις,
ἄϛατος εἰς πεζοὺς ὡμολόγησε μένειν.

p. 233. LXXV.

Εἰς Πρωτεσίλαον ἐν Τροίᾳ πρῶτον τελευτήσαντα, ὅτι ἐν τῷ τούτου τάφῳ ὅσα φυτὰ βλέπει τὴν Ἴλιον, ξηραίνονται, καὶ τῶν φύλλων τὸν κόσμον ἀποβάλλουσι.

Ἥρως Πρωτεσίλαε, σὺ γὰρ πρώτην ἐμύησας
Ἴλιον Ἑλλαδικοῦ θυμὸν ἰδεῖν δόρατος,
καὶ περὶ σοῖς τύμβοις ὅσα δένδρεα μακρὰ τέθηλε,
πάντα τὸν εἰς Τροίην ἐκκεκύηκε χόλον.

LXXIII. 5. In Vat. Cod. κύφας deeſt. Scr. νεῶν κάρφας ἀχυρίτιδας.

Ἴλιον ἣν ἐσίδῃ γὰρ ἀπ' ἀκρεμόνων κορυφαίων, T. II.

καρφῦται, πετάλων κόσμον ἀναινόμενα.

θυμὸν ἐπὶ Τροίῃ πόσον ἔζεσας, ἡνίκα τὴν σὴν

σώζει καὶ σελέχη μῆνιν ἐπ' ἀντιπάλους;

## LXXVI.

Μυλεργάτας ἀνήρ με ζωᾶς ἐν χρόνοις

βαρυβρομήταν εἶχε δινητὸν πέτρον,

πυρηφάτον Δήμητρος εὐκάρπου λάτριν,

καὶ κατθανὼν σάλωσε τῷδ' ἐπ' ἠρίῳ,

σύνθημα τέχνας, ὡς ἔχῃ μ' ἀεὶ βαρὺν,

καὶ ζῶν ἐν ἔργοις, καὶ θανὼν ἐπ' ὀστέοις.

## LXXVII.

Ἰκαρίην [τὸ πάρος] πλώων ἅλα, νηὸς ὀλισθὼν

Δᾶμις ὁ Νικαρέτου κάππεσεν εἰς πέλαγος.

πολλὰ πατὴρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτους, καὶ ἐς ὕδωρ

φθέγγεθ', ὑπὲρ τέκνου κύματα λισσόμενος.

ὤλετο δ' οἰκτίστως βρυχθεὶς ἁλί. κεῖνο δὲ πατρὸς

ἔκλυεν ἀρᾶων οὐδὲ πάλαι πέλαγος.

## LXXVIII.

p. 234.

Λατύπος Ἀρχιτέλης Ἀγαθάνορι παιδὶ θανόντι

χερσὶν ὀϊζυραῖς ἡρμολόγησε τάφον.

αἶ, αἶ πέτρον ἐκεῖνον, ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος,

ἀλλ' ἐτάκη πυκίνοις δάκρυσι τεγγόμενος.

φεῦ, σήλη φθιμένῳ κούφη μένε, κεῖνος ἵν' εἴπῃ·

Ὄντως πατρῴη χεὶρ ἐπέθηκε λίθον.

LXXVII. 1. Verba τὸ πάρος in Cod. Vat. deſunt.

T. II. LXXIX.

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπήχει
λωτὸς, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.
θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα,
ὄπω πάντα γυνὴ, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.
δακρυόεις Ἀΐδη, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
αὐτὸς ἐφ' ἁρπαγίμοις τερπόμενος λέχεσι;

LXXX.

Λιμὸν ὀϊζυρὴν ἀπαμυνομένη πολύγηρως
Νικὼ, σὺν κούραις ἠκρολόγει στάχυας.
ὤλετο δ' ἐκ θάλπους· τῇ δ' ἐκ καλάμης συνέριθοι
νῆσαν πυρκαϊὴν ἄξυλον ἐκ σταχύων.
μὴ νεμέσα, Δήμητερ, ἀπὸ χθονὸς εἰ βροτὸν οὖσαν
κοῦραι τοῖς γαίης σπέρμασιν ἠμφίεσαν.

LXXXI.

Εἰς τὸν Θεμιστοκλέους τάφον.

Οὔρεά μου καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάραςσε,
καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα Λητοΐδην,
p. 235. ἀενάων τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον, οἵ ποτε ῥείθροις
Ξέρξου μυριόναυν οὐχ ὑπέμειναν Ἄρη.
ἔγγραφε καὶ Σαλαμῖνα, Θεμιστοκλέους ἵνα σῆμα
κηρύσσῃ Μάγνης δῆμος ἀποφθιμένου.

LXXXII.

Ἠπείρῳ μ' ἀποδῦσα νέκυν τρηχεῖα θάλασσα,
σύρεις καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον.
κἠν Ἀΐδῃ ναυηγὸς ἐγὼ μόνος οὐδ' ἐπὶ χέρσου
εἰρήνην ἕξω φρικαλέης σπιλάδος.

ἢ τύμβευε κενῦσα καθ' ὕδατος, ἢ παραδῦσα T. II.

γαίῃ, τὸν κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν.

LXXXIII.

Ὦ ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζεπῆ τάφον,

τὸν φρικτὸν, Ἱππώνακτος, ὗ τε χὰ τέφρα

ἰαμβιάζει Βυπάλειον ἐς ςύγος,

μή πως ἐγείρῃς σφῆκα τὸν κοιμώμενον,

ὃς ὐδ' ἐν Αιδῃ νῦν κεκοίμικεν χόλον,

σκάζυσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας βέλη.

LXXXIV.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἥδε κέκευθεν

Αετίυ χρηςῦ, ῥήτορος ἐκπρεπέος.

ἤλυθεν εἰς Αΐδαο δέμας, ψυχὴ δ' ἐς Ολυμπον.

ἀθάνατον ποιεῖ ὐ λόγος, ὔτε θεός.

LXXXV. Lect. p. 186.

Γαῖαν τὴν φερέκαρπον ὅση ἔζωκε περὶ χθὼν

ὠκέανος μεγάλῳ Καίσαρι πειθομένην

καὶ γλαυκήν με θάλασσαν ἀπηκριβώσατο κάρπος

κερκίσιν ἰσοπόνοις πάντ' ἀπυμαξαμένη·

Καίσαρι δ' ἐκείνυ χάρις ἤλθομεν· ἣν γὰρ ἀνάσσης

δῶρα φέρειν τὰ θεοῖς καὶ πρὶν ὀφειλόμενα.

---

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ. T. II. p. 236.

Vide Tom. I. p. 102.

LXXXV. 1. Scr. ὅσην ἔζωκε περίχθων. 3. κάρπος. latet mulieris nomen. 4. Scr. κερκίσιν ἰσοπόνοις π. ἀπομαξαμένη. 5. Scr. Καίσαρι δ' ἐκ κείνης χ. κ. ἣν γὰρ ἄνακτι.

T. II. p. 236.

# ΚΟΪΝΤΟΥ ΜΑΙΚΙΟΥ.

I.

Θερμαίνει μ' ὁ καλὸς Κορνήλιος· ἀλλὰ φοβῦμαι
τῦτο τὸ φῶς, ἤδη πῦρ μέγα γινόμενον.

T. III. p. 332. I. a

Ηλλακτ' ἐξαπίνης Κορνήλιος, ὐδ' ἔτι λιτῷ
τέρπεται ἡμετέρῳ μυσοχαρεῖ βιότῳ·
κύφης δ' αἰωρεῖται ὑπ' ἐλπίδος· ὐκέτι δ' ἡμεῖς
οἱ πάρος· ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
εἴκωμεν ψυχὴ, πεπαλαίσμεθα, μηδὲ βιάζυ·
εἰς ἔδαφος τέχνης κείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης.

T. II. p. 236. II.

Ὤμοσ' ἐγὼ, δύο νύκτας ἀφ' Ἡδυλίυ, Κυθέρεια,
σὸν κράτος, ἡσυχάσειν· ὡς δοκέω δ', ἐγέλας,
τὐμὸν ἐπιςαμένη τάλανος κακόν. ὐ γὰρ ὑποίσω
τὴν ἑτέρην· ὅρκυς δ' εἰς ἀνέμυς τίθεμαι.
αἱρῦμαι δ' ἀσεβεῖν κείνης χάριν, ἢ τὰ σὰ τηρῶν
ὅρκι', ἀποθνήσκειν, πότνι', ὑπ' εὐσεβίης.

p. 237. III.

Τί ςυγνή; τί δὲ ταῦτα κόμης εἰκαῖα, Φιλαινὶ,
σκύλματα, καὶ νοτερῶν σύγχυσις ὀμματίων;

I. a 1. Cod. ὐδ' ἐπὶ λ. 3. ὑπ'. vulgo ἀπ'. at ἐλπίδος e ſeq. v. male repetitum videtur. Seqq. Salmaſ. ſic leg. ὐκέτι δ' ἡμᾶν, ὡς πάρος, ἀλλ'.

μὴ τὸν ἐραστὴν εἶδες ἔχονθ᾽ ὑποκόλπιον ἄλλην; T. II.
εἰπὸν ἐμοί· λύπης φάρμακ᾽ ἐπιστάμεθα.
δακρύεις· οὐ φῂς δέ. μάτην ἀρνεῖσθ᾽ ἐπιβάλλῃ·
ὀφθαλμοὶ γλώσσης ἀξιοπιστότεροι.

## IV.

Η χαλεπὴ κατὰ πάντα Φιλίστιον, ἡ τὸν ἐραστὴν
μηδέποτ᾽ ἀργυρίου χωρὶς ἀνασχομένη,
φαίνετ᾽ ἀνεκτοτέρη νῦν ἢ πάρος. οὐ μέγα θαῦμα.
φαίνεται· ἠλλάχθαι τὴν φύσιν οὐ δοκέω.
καὶ γὰρ πρηϋτέρη ποτὲ γίνεται ἀσπὶς ἀναιδής·
δάκνει δ᾽ οὐκ ἄλλως ἢ θανατηφορίην.

## V.

Ἀκτίτᾳ Φοίβῳ, Βιθυνίδος ὃς τόδε χώρης
κράσπεδον αἰγιαλοῖς γειτονέουσιν ἔχει,
Δᾶμις ὁ κυρτευτὴς, ψάμμῳ κέρας αἰὲν ἐρείδων,
φρουρητὸν κῆρυκ᾽ αὐτοφυεῖ σκόλοπι
θῆκε γέρας, λιτὸν μὲν, ἐπ᾽ εὐσεβίῃ δ᾽, ὁ γεραιὸς,
εὐχόμενος νούσων ἐκτὸς ἰδεῖν Ἀΐδην.

## VI.

Γομφιόδουπα χαλινὰ, καὶ ἀμφίτρητον ἀπείρκταν
κημὸν, καὶ γενύων σφίγκτορ᾽ ἐΰῤῥαφέα,
τάνδε τ᾽ ἐπιπλήκτειραν ἀποῤῥήκτοιο διωγμοῦ
μάστιγα, σκαιοῦ δῆγμά τ᾽ ἐπιψελίου,
κέντρα τ᾽ ἐναιμήεντα διωξίπποιο μύωπος, p. 238.
καὶ πριστὸν ψήκτρης κνῆσμα σιδηροέτου

V. 4. Fort. κίλοπι vel κόλλοπι.

Τ. II. διπλοῖς ἠϊόνων ὠρύγμασιν, Ισθμιε, τερφθεὶς,
δῶρα, Πόσειδον, ἔχεις ταῦτα παρὰ Στρατίυ.

VII.

Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδ' ἐπωφελίης,
θύννων εὐκλώσοιο λίνυ βυσσώματι ῥόμβον
φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς,
φηγίνεον κρητῆρα, καὶ αὐτύργητον ἐρείκης
βάθρον, ἰδ' ὑαλέην οἰνοδόκον κύλικα,
ὡς ἂν ἀπ' ὀρχηθμῶν λελυγισμένον ἔγκοπον ἴχνος
ἀμπαύσῃς, ξηρὴν δίψαν ἐλαυνόμενος.

VIII.

Ακταίης νησῖδος ἁλιξάντοισι, Πρίηπε,
χοιράσι, καὶ τρηχεῖ τερπόμενε σκοπέλῳ,
σοὶ Πάρις ὀςρακόδερμον ὑπ' εὐθήροισι δαμέντα
ὁ γριπεὺς καλάμοις κάραβον ἐκρέμασε,
σάρκα μὲν ἔμπυρον αὐτὸς ὑφ' ἡμίβρωτον ὀδόντα
θεὶς μάκαρ, αὐτὸ δέ σοι τῦτο πόρε σκύβαλον·
τῷ σὺ δίδυ μὴ πολλὰ, δι' εὐάγρυ δὲ λίνοιο,
δαῖμον, ὑλακτύσῃς νηδύος ἡσυχίην.

IX.

Εἰς Ερωτα δεδεμένον.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφιγχθεὶς χέρας, ἄκριτε δαῖμον,
κλαῖε μάλα, ςάζων ψυχοτακῆ δάκρυα,
σωφροσύνας ὑβριςὰ, φρενοκλόπε, ληςὰ λογισμῦ,
πτανὸν ψυχᾶς πῦρ, τραῦμ' ἀόρατον, Ερως.

IX. 2. Scr. δάκρυα ψυχοτακῆ.

θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων ὁ σὸς, ἄκριτε, δεσμὸς, T.II. p.239.
ᾧ σφιγχθεὶς, κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις·
ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσὸν,
ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.

X.

Εἰς ἀναδενδράδα ὑπὸ Πανὸς φυλαττομένην.

Εὐπέταλον γλαυκὰν ἀναδενδράδα τάνδε παρ' ἄκραις
ἱδρυνθεὶς λοφιαῖς Πὰν ὅδ' ἐπισκοπέω.
εἰ δέ σε πορφύροντος ἔχει πόθος, ὦ παροδῖτα,
βότρυος, οὐ φθονέω γαστρὶ χαριζομένῳ·
ἢν δὲ χερὶ ψαύσῃς κλοπίμῃ μόνον, αὐτίκα δέξῃ
ὀζαλέην βάκτρου τοῦδε καρηβαρίην.

XI.

Αὐτὸς ἄναξ ἔμβαινε θοῷ πηδήματι, ληνοῦ
λακτιστὴς, ἔργου δ' ἥγεο νυκτερίου,
λεύκωσαι πόδα γαῦρον, ἐπίῤῥωσαι δὲ χορείην,
χλαῖναν ὑπὲρ κούφων ζωσάμενος γονάτων·
εὔγλωσσον δ' ὀχέτευε κενοὺς μάκαρ ἐς πιθεῶνας
οἶνον, ἐπὶ ψαιστοῖς καὶ λασίῃ χιμάρῳ.

## ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓΕΙΟΥ. p. 240.

Η πρὶν ἐγὼ Περσῆος ἀκρόπτολις αἰθερίοιο,
ἡ πικρὸν Ἰλιάδαις ἀστέρα θρεψαμένη,
αἰπολίοισιν ἔναυλον ἐρημαίοισιν ἀνεῖμαι,
τίσασα Πριάμου δαίμοσιν ὀψὲ δίκας.

XI. 4. Cod. λάτριν ὑπὲρ.

T. II. **ΜΟΥΝΑΤΙΟΥ.**

Η πολύχρυσος ἐγὼ τοπάλαι πόλις, ἡ τὸν Ατρειδῶν
οἶκον ἀπ' οὐρανίου δεξαμένη γενεῆς,
ἡ Τροίην πέρσασα θεόκτιτον, ἡ βασίλειον
ἀσφαλὲς Ελλήνων οὖσά ποθ' ἡμιθέων,
μηλόβοτος κεῖμαι καὶ βούνομος ἔνθα Μυκήνη,
τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ' ἔχουσα μόνον.
Ιλιον ἃ Νεμέσει μεμελημένον, εἴ γε, Μυκήνης
οὐκέθ' ὁρωομένης, ἐσσὶ, καὶ ἐσσὶ πόλις.

p. 241. **ΑΔΔΑΙΟΥ.**

I.

Τὰν ὗϊν, ὦ Δάματερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον
μόσχον, καὶ τροχίαν ἐν κανέῳ φθοΐδα,
σοὶ, ταύτας ἐφ' ἅλωος, ἐφ' ᾗ πολὺν ἔβρασεν ἄντλον
Κρίθων, καὶ λιπαρὰν εἶδε γεωμορίαν,
ἱρεύει, πολύσωρε· σὺ δ' ἐς Κρίθωνος ἄρουραν
πᾶν ἔτος εὔκριθον καὶ πολύπυρον ἄγοις.

II.

Ταύρῳ φρικαλέον νάπος ἐκβαίνοντι Δοβήρου
Πευκέστης ἵππῳ καρτερὸς ἠντίασεν.
ἀλλ' ὁ μὲν ὡρμήθη πρειὼν ἅτε· τοῦ δ' ἁπαλοῖο
Παιονίδα λόγχην ἧκε διὰ κροτάφου·

συλήσας κεφαλῆς δὲ διπλοῦν κέρας, αἰὲν ἐκείνῃ — T. II.
ζωροποτῶν, ἐχθροῦ κόμπον ἔχει θανάτου.

III.

Αὔλακι καὶ γήρᾳ τετρυμένον ἐργατίνην βοῦν
Αλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
αἰδεσθεὶς ἔργων· ὁ δέ που βαθέῃ ἐνὶ ποίῃ
μυκηθμοῖς ἀρότου τέρπετ' ἐλευθερίῃ.

IV.

Τῇ βαιῇ Καλαθίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεούσῃ
Λητωῒς κούφην εὐτοκίην ἔπορε.
μούναις οὔ τι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς — p. 242.
συνθήρους σώζειν Αρτεμις οἶδε κύνας.

V.

Ο γριπεὺς Διότιμος, ὁ κύμασιν ὁλκάδα πιστὴν,
κὴν χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πενίης,
νήγρετον ὑπνώσας, τὸν ἀμείλιχον ἵκτο πρὸς Αιδην,
αὐτερέτης, ἰδίῃ νηῒ κομιζόμενος.
ἣν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔσχεν ὁ πρέσβυς
καὶ φθίμενος πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος.

VI.

Ινδὴν βήρυλλόν με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην
εἶναι, καὶ μαλακαῖς χερσὶν ἀνῆκε κόμας·
ἠνίδε καὶ χείλη νοτερὴν πλείοντα θάλασσαν,
καὶ μαστοὺς, τοῖσιν θέλγω ἀνηνεμίην.

III. 1. Cod. Vat. τετρυμμένον.

T. II. ἢν δ' ἐμοὶ ἡ φθονερὴ νεύσῃ λίθος, ὡς ἐν ἑτοίμῳ
ὥρμημαι, γνώσῃ καὶ τάχα νηχομένην.

## VII.

Ἢν παρίῃς ἥρωα, Φιλοπρήγμων δὲ καλεῖται,
πρόσθε Ποτιδαίης κείμενον ἐν τριόδῳ,
εἰπεῖν οἷον ἐπ' ἔργον ἄγεις πόδας· εὐθὺς ἐκεῖνος
εὑρήσει σύν σοι πρήξιος εὐκολίην.

## VIII.

Οὔ σε κυνῶν γένυς εἷλ', Εὐριπίδη, οὐδὲ γυναικὸς
οἶστρος, τὸν σκοτίης Κύπριδος ἀλλότριον,
ἀλλ' Ἀΐδης καὶ γῆρας· ὑπαὶ Μακέτῃ δ' Ἀρεθούσῃ
κεῖσαι, ἑταιρείῃ τίμιος Ἀρχέλεω.
p. 243. σὸν δ' οὐ τοῦτον ἐγὼ τίθεμαι τάφον· ἀλλὰ τὰ Βάκχου
εἵματα, καὶ σκηνὰς σῇ ὀπὶ πειθομένας.

## IX.

Ἠμαθίην ὃς πρῶτος ἐς Ἄρεα βῆσα Φίλιππος,
Αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφεσσάμενος,
ῥέξας οἷ' οὔπω βασιλεὺς τοπρίν· εἰ δέ τις αὐχεῖ
μεῖζον ἐμεῦ, καὶ τοῦθ' αἵματος ἡμετέρου.

## X.

Τύμβον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνος ἢν τις ἀείδῃ,
ἠπείρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρας.

VI. 5. Cod. νεύσει.
VIII. 6. Vulgo: καὶ σκ. ἔμβαλε πειθ.
X. 1. Scr. ἢν τις ἐρείῃ.

# ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ T.II. p.244.

## ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

Ἀργυρέη κρήνη με, τὸν οὐκέτι μακρὰ βοῶντα
  βάτραχον, οἰνηραῖς χεῦεν ὑπὸ σταγόσι.
κεῖμαι δ' ἐν Νύμφαις, κείναις φίλος, οὐδὲ Λυαίῳ
  ἐχθρὸς, ὑπ' ἀμφοτέρων λούμενος σταγόσιν.
ὀψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. φεῦ· τίνες ὕδωρ
  πίνουσι, μανίην σώφρονα μαινόμενοι;

# ΠΥΘΕΑ.

Πυθέα μνῆμα τόδ' ἐστ' ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρὸς,
  ὃς κυλίκων ἔσχεν πλῆθος ἀπειρέσιον
ἀργυρέων, χρυσοῦ τε, καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ,
  τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος.

# ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ. p. 251.

## I.

Ὄλβια τέκνα γένοισθε· τίνος γένος ἐστέ; τί δ' ὑμῖν
  ὧδε καλοῖς χαρίεν κείμενόν ἐστ' ὄνομα;
Νικάνωρ ἐγώ εἰμι, πατὴρ δ' ἐμοὶ Εὐπτυίητος,
  μήτηρ δ' Ἡγησὼ, κεῖμι γένος Μακεδών.

I. 3. Cod. πτόντος. in lemmate vero εἰς Νικάνερα Μακέδονα τὸν Εὐπτοιήτου.

T. II. ⁷ καὶ μὲν ἐγὼ Φίλα εἰμὶ, καὶ ἔϛι μοι ὗτος ἀδελφός·
ἐκ δ᾽ εὐχῆς τοκέων ἔϛαμες ἀμφότεροι.

II.

Ηνδανεν ἀνθρώποις, ὁ δ᾽ ἐπιπλέον ἥνδανε Μύσαις
Κράντωρ, καὶ γήρως ἤλυθεν ὗτι πρόσω.
Γῆ, σὺ δὲ τεθνειῶτα τὸν ἱερὸν ἄνδρ᾽ ὑπεδέξω,
ἦ ῥ᾽ ὅγε καὶ ζώει κεῖθι ἐν εὐθυμίῃ;

III.

Τὰν γνώμαν ἐδόκει Φιλέας ὐ δεύτερος ἄλλων
εἶμεν, ὁ δὲ φθονερὸς κλαιέτω ἔσκε θάνῃ.
ἀλλ᾽ ἔμπας δόξας κενεὰ χάρις· ἐν Αΐδᾳ γὰρ
Μίνω Θερσίτας ὐδὲν ἀτιμότερος.

IV.

Χείματος οἰνωθέντα τὸν Ανταγόρεω μέγαν οἶκον
ἐκ νυκτὸς ἔλαθε πῦρ ὑπονειμάμενον·
ὀγδώκοντα δ᾽ ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δύλοις
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαΐῆς ἔτυχον.
p. 252. ὐκ εἶχον διελεῖν προσκηδέες ὀϛέα χωρίς·
ξυνὴ δ᾽ ἡ κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κτέρεα·
εἷς καὶ τύμβος ἀνέϛη. ἀτὰρ τὸν ἕκαϛον ἐκείνων
οἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ῥηϊδίως Αΐδης.

V.

Ναυτίλοι ὦ πλώοντες, ὁ Κυρηναῖος Αρίϛων
πάντας ὑπὲρ ξενίυ λίσσεται ὔμμε Διὸς,
εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι, παρ᾽ Ικαρίαις ὅτι πέτραις
κεῖται, ἐν Αἰγαίῳ θυμὸν ἀφεὶς πελάγει.

II. 4. Scr. ἐν εὐτυχίῃ.

### VI. T.III.p.13

Εἰς Πυθαγόραν τὸν πύκταν.

Πυθαγόρην τινὰ, Πυθαγόρην, ὦ ξεῖνε, κομήτην,
ἀδόμενον πύκτην εἰ κατέχεις Σάμιον,
Πυθαγόρης ἐγώ εἰμι· τὰ δ' ἔργα μȣ εἴ τιν' ἔροιο
Ἠλείων, φήσεις αὐτὸν ἄπιςα λέγειν.

## ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ. T.II.p.25

### I.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, ταῖς Ερμοκρέων τάδε δῶρα
εἵσατο, καλλινάȣ πίδακος ἀντιτυχὼν,
χαίρετε, καὶ ςείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
τόνδε δόμον, καθαρȣ̃ πιμπλάμεναι πόματος.

### II.

Ιζευ ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον, ξένε, τάνδε παρέρπων,
ἇς ἁπαλῷ Ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ,
ἔνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἵσατο Μαιάδος Ερμᾶν,
ἀγρȣ̃ καρποτόκȣ ῥύτορα καὶ κτεάνων.

T. II. p. 253.

# ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

## I.

## ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΝ.

Ἄειδε Μῦσά μοι φίλη,
μολπῆς δ' ἐμῆς κατάρχυ·
αὔρη δὲ σῶν ἀπ' ἀλσέων
ἐμὰς φρένας δονείτω.
Καλλιόπεια σοφὰ,
Μυσῶν προκαταγέτι τερπνῶν,
καὶ σοφὲ μυστοδότα,
Λατῦς γόνε, Δήλιε, Παιὰν,
εὐμενεῖς πάρεςέ μοι.

## II.

## ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Εὐφημείτω πᾶς αἰθὴρ·
ὔρεα, τέμπεα σιγάτω,
γῆ, καὶ πόντος, καὶ πνοιαὶ,
ἦχοι, φθόγγοι τ' ὀρνίθων·
μέλλει δὲ πρὸς ἡμᾶς βαίνειν
Φοῖβος ἀκερσεκόμας, ἀχέτας.

Χιονοβλεφάρυ πάτερ Ἀῦς,
ῥοδόεσσαν ὃς ἄντυγα, πώλων
πτανοῖς ὑπ' ἴχνεσι, διώκεις,
χρυσέαισιν ἀγαλλόμενος κόμαις,

T.II. p.25

περὶ νῶτον ἀπείριτον οὐρανῶ·
ἀκτῖνα πολύστροφον ἀμπλέκων,
αἴγλας πολυκερδέα παγὰν
περὶ γαῖαν ἅπασαν ἑλίσσων.
ποταμοὶ δὲ σέθεν πυρὸς ἀμβρότου
τίκτουσιν ἐπήρατον ἁμέραν.
σοὶ μὲν χορὸς εὔδιος ἀστέρων
κατ' Ολυμπον ἄνακτα χορεύει,
ἄνετον μέλος αἰὲν ἀείδων,
Φοιβηΐδι τερπόμενος λύρᾳ.
γλαυκὰ δὲ πάροιθε Σελάνα
χορὸν Ὥριον ἁγεμονεύει,
λευκῶν ὑπὸ σύρμασι μόσχων·
γάνυται δέ τέ οἱ νόος εὐμενὴς
πολυείμονα κόσμον ἑλίσσων.

III.

Καὶ Διῒ καὶ Βρομίῳ με διάβροχον οὐ μέγ' ὀλισθεῖν,
καὶ μόνον ἐκ δοιῶν, καὶ βροτὸν ἐκ μακάρων.

IV.

Εἰ μὲν ἐμὲ στέρξεις, εἴης ἰσόμοιρος, Ακρατε,
Χίῳ, καὶ Χίου πουλὺ μελιχρότερος·
εἰ δ' ἕτερον κρίναις ἐμέθεν πλέον, ἀμφί σε βαίη
κώνωψ ὀξηρῷ τερπόμενος κεράμῳ.

V.

Ἢ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσαν ἔχεις χάριν. ἀλλὰ τί πωλεῖς;
σαυτὴν, ἢ τὰ ῥόδα, ἠὲ συναμφότερα;

IV. 4. Cod. τυφόμενος. Scr. φυόμενος.

T. II. p. 255.

## VI.

Ηράκλεες, Τρηχῖνα πολύλλιθον, ὅς τε καὶ Οἴτην
καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης,
τοῦτό σοι ἀγροτέρης Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης
χλωρὸν ἀπὸ δρεπάνῳ θῆκε ταμὼν ῥόπαλον.

## VII.

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου Ελικῶνος,
τίκτε μοι ἄλλον Ομηρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος Αχιλλεύς.

## VIII.

Αγχίτοκον Σατύρου Αΐδας λάχε, Σιδονία δὲ
κρύψε κόνις, πάτρα δ' ἐστονάχησε Τύρος.

## IX.

Πρώϊος, ἀλλὰ ποθεινὸς ὅσοι πόλιν Ιαλύσοιο
ναίομεν, εἰς Λήθης πικρὸν ἔδυς πέλαγος,
δρεψάμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον· ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
σεῖο καὶ ἄκλαυτοι γλαῦκες ἔθεντο γόον,
Φαινόκριτ'· οὐδὲν ὅμοιον ἐπεσσομένοισιν ἀοιδὸς
φθέγξεται, ἀνθρώπους ἄχρι φέρωσι πόδες.

## X.

Πρηΰτερον γῆράς σε, καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ
ἔσβεσεν· εὐνήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
ἄκρα μεριμνήσας, Ερατόσθενες· οὐδὲ Κυρήνη
μαῖά σ' ἐπ' ἀτρύτων ἐντὸς ἔδεκτο τάφων,

IX. 5. Cod. Vat. ἀοιδοῖς.
X. 4. Vulgo μαινὰς ἐπ' ἀτρύτων (Cod. Vat. ἐπευτρύτων) ἐντός. Scr. μαῖά σε πατρῴων ἐντὸς —

Αγλαῦ υἱέ· φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι T. II.

πὰρ τόδε Πρωτῆος κράσπεδον αἰγιαλῦ.

XI. p. 529.

Χοιρι μὲν ὐκ ΙΔΙΟΝ δέ με θύετε· καί με καλεῖτε

ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ, φανερῶς εἰδότες ὐκ ἴδιον.

## ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΥ p. 256.

### ΡΟΔΙΟΥ.

Χαῖταί συ στάζυσιν ἔθ' ἁλμυρὰ, δύσμορε κύρη,

ναυηγῦ φθιμένης εἰν ἁλὶ, Λυσιδίκη.

ἦ γὰρ ὀρινομένυ πόντυ, δείσασα θαλάσσης

ὕβριν, ὑπὲρ κοίλυ δύρατος ἐξέπεσες.

καὶ σὸν μὲν φωνεῖ τάφος ὔνομα, καὶ χθόνα Κύμην,

ὀστέα δὲ ψυχρῷ κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῷ,

πικρὸν Αριστομάχῳ γενέτῃ κακὸν, ὅς σε κομίζων

ἐς γάμον, ὔτε κόρην ἤγαγεν, ὔτε νέκυν.

## ΑΘΗΝΑΙΟΥ. p. 257.

I.

Ω Στοϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριστα

δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσι,

τὰν ἀρετὰν ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον· ἅδε γὰρ ἀνδρῶν

μύνα καὶ βιοτὰν ῥύσατο καὶ πόλιας.

σαρκὸς δ' ἀδυπάθημα, φίλον τέλος ἀνδρώσιν ἄλλοις,

ἁ μία τῶν Μνήμης ἤνεσε θυγατέρων.

T. II. II.

Ἄνθρωποι μοχθεῖτε τὰ χείρονα, καὶ διὰ κέρδος
ἄπληστον νεικῶν ἄρχετε καὶ πολέμων·
τᾶς φύσιος δ' ὁ πλοῦτος ὅρον τινὰ βαιὸν ἐπίσχει,
αἱ δὲ κεναὶ κρίσιες τὰν ἀπέραντον ὁδόν.
τοῦτο Νεοκλῆος πινυτὸν τέκος ἢ παρὰ Μουσῶν
ἔκλυεν, ἢ Πυθοῦς ἐξ ἱερῶν τριπόδων.

p. 258. ## ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

I.

Χύτρον τοι, ταύτην τε κρεαγρίδα, καὶ βαθυκαμπῆ
κλεῖδα συῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν,
καὶ πτερίναν ῥιπῖδα, τὸν εὔχαλκόν τε λέβητα,
σὺν πελέκει, καὶ τὰν λαιμοτόμον σφαγίδα,
ζωμοῦ τ' ἀμφ' ὀβέλοισιν ἀρυστρίδα, τόν τε μαγῆα
σπόγγον ὑπὸ στιβαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι,
καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλοτρίβα, σὺν δὲ θυείαν
εὔπετρον, καὶ τὰν κρειοδόκον σκαφίδα,
ὀψοπόνος Σπινθὴρ Ερμῇ τάδε σύμβολα τέχνας
θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

II.

Ὦ μύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ἐς μυχὸν ἄλλον
στείχετ', (ἐπεὶ λιτὴν οἰκέομεν καλύβην)
οὐ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε, καὶ αὔην
ἰσχάδα, καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.

I. 5. Cod. Vat. μαγεῖε.

εἰ δ' ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξετ' ὀδόντα, T. II.
κλαύσεσθ', ἐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

III.

Ἀμπελὶς ἡ φιλάκρητος ἐπὶ σκήπωνος ὁδηγῦ
ἤδη τὸ σφαλερὸν γῆρας ἐρειδομένη,
λαθριδίη Βάκχοιο νεοθλιβὲς ἦλθ' ἀπὸ ληνῦ
πῶμα πιεῖν κύκλῳ πλησαμένη κύλικα·
πρὶν δ' ἀρύσαι μογερὰν ἔκαμεν χέρα, ὡς δὲ παλαιὴ p. 259.
νηῦς ὑποβρύχιος, ζωρὸν ἔδυ πέλαγος.
Εὐτέρπη δ' ὑπὸ τύμβον ἀποφθιμένης θέτο σῶμα
λάϊνον, οἰνηρῶν γείτονα θειλοπέδων.

## ΘΥΜΟΚΛΕΟΥΣ.

Μέμνη με, μέμνη, ὅτε τοι ἔπος ἱερὸν εἶπον·
Ὥρη κάλλιστον, χ' ὥρη ἐλαφρότατον.
ὥρην ἐδὲ τάχιστος ἐν αἰθέρι παρθύσει ὄρνις·
νῦν ἴδε, πάντ' ἐπὶ γῆς ἄνθεά σευ κέχυται.

## ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νύμφαι Ναϊάδες, καλλίῤῥοον αἳ τόδε νᾶμα
χεῖτε κατ' ὀρείε πρωνὸς ἀπειρέσιον,
ὔμμιν ταῦτα πόρεν Δαμόστρατος Αντίλα υἱὸς
ξέσματα, καὶ δοιῶν ῥινὰ κάπρων λάσια.

III. 4. Cod. πῶμα κύκλῳ πιεῖν.

T. II. ## ΔΙΟΦΑΝΟΥΣ

ΜΥΡΙΝΑΙΟΥ.

Ψιλλιστὴς ὁ Ἔρως καλοῖτ' ἂν ὄντως·
ἀγρυπνεῖ, θρασύς ἐστιν, ἐκδιδύσκει.

p. 260. ## ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ.

I.

Δαμὼ καὶ Μάθυμνα τὸν ἐν τριετηρίσιν Ἥρας
εὔφρονα Λυσσάταν ὡς ἐπύθοντο νέκυν,
ζωὰν ἀρνήσαντο, τανυπλέκτων δ' ἀπὸ μιτρᾶν
χείρεσι δειραγχεῖς ἐκρεμάσαντο βρόχους.

II.

Οὐκέτι δή σε λίγεια κατ' ἀφνεὸν Ἀλκίδος οἶκον
ἀκρὶ μελιζομέναν ὄψεται Ἀέλιος·
ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένου πεπότησαι,
καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα Φερσεφόνας.

Diophan. 1. Scr. ψιλήτης aut φηλήτης. 2. Fort. ἐκδιδράσκει.
I. 4. Cod. χερσὶ δὲ δειρ.

## ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ. T. II.

Κύπρις ὅτε σαλάουσα κόμας ἁλιμυρέος ἀφρῶ
γυμνὴ πορφυρέω κύματος ἐξανέδυ,
οὕτω πῃ κατὰ λευκὰ παρήϊα χερσὶν ἑλοῦσα
βόστρυχον, Αἰγαίην ἐξεπίεζεν ἅλα,
στέρνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ θέμις· εἰ δὲ τοιήδε
κείνη, συγχείσθω θυμὸς Ενυαλίω.

## ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ p. 261.

### ΣΙΝΩΠΕΩΣ.

### I.

Α κόνις ἀρτίσκαπτος, ἐπὶ στάλας δὲ μετώπῳ
σείονται φύλλων ἡμιθαλεῖς στέφανοι.
γράμμα διακρίναντες, ὁδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν·
λευρὰ περιστέλλειν ὀστέα φατί τινος.
Ξεῖν', Αρετημιάς εἰμι· πάτρα Κνίδος· Εὔφρονος ἦλθον
εἰς λέχος· ὠδίνων ἄμμορος οὐ γενόμαν·
δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα, τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγὸν
γήρως· τὸν δ' ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος.

### II.

Λαῖλαψ καὶ πολὺ κῦμα, καὶ ἀντολαὶ Αρκτούροιο,
καὶ σκότος, Αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγευς,

Υ. II. ταῦθ' ἅμα πάντ' ἐκύκησεν ἐμὴν νέα· τριχθὰ δὲ κλασθεὶς
ἱςὸς ὁμῦ φόρτῳ κἀμὲ κάλυψε βυθῷ.
ναυηγὸν κλαίοιτε παρ' αἰγιαλοῖσι, γονῆες,
Τλησιμένη, κωφὸν ςησάμενοι λίθακα.

III.

Ἄπισχ' ἄπισχε χεῖρας, ὦ γεωπόνε,
μηδ' ἀμφίταμνε τὰν ἐν ἠρίῳ κόνιν.
αὕτα κέκλαυται βῶλος· ἐκ κεκλαυμένας
δ' ὗτοι κομάτας ἀναθαλήσεται ςάχυς.

## p. 262. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

I.

Ἄρτι γενειάζων ὁ καλὸς καὶ ςεῤῥὸς ἐραςαῖς
παιδὸς ἐρᾷ Λάδων. σύντομος ἡ Νέμεσις.

II.

Σῶον ἐμοὶ Πολέμωνα μολεῖν, ὅτ' ἔπεμπον, Ἄπολλον,
ᾐτούμην, θυσίην ὄρνιν ὑποσχόμενος.
ἦλθε δ' ἐμοὶ Πολέμων λάσιος γένυν. οὐ μά σε, Φοῖβε,
ἦλθεν ἐμοί· πικρῷ δ' ἐξέφυγέν με τάχει.
οὐκ ἔτι σοι θύω τὸν ἀλέκτορα· μή με σοφίζου,
κώφην μοι ςαχύων ἀντιδιδοὺς καλάμην.

III.

Ἀργύρεον νυχίων με συνίςορα πιςὸν ἐρώτων
οὐ πιςῇ λύχνον Φλάκκος ἔδωκε Νάπῃ,
ἧς παρὰ νῦν λεχέεσσι μαραίνομαι, τῆς ἐπιόρκου
παντοπαθῆ κούρης αἴσχεα δερκόμενος.

Φλάκκε, σὲ δ' ἄγρυπνον χαλεπαὶ τείρουσι μέριμναι· T. II.
ἄμφω δ' ἀλλήλων ἄνδιχα καιόμεθα.

IV.

Πρίηπ' αἰγιαλῖτα, φυκόγειτον,
Δαμοίτας ἁλιεὺς, ὁ βυσσομέτρης,
τὸ πέτρης ἁλιπλῆγος ἐκμαγεῖον, p. 263.
ἡ βδέλλα σπιλάδων, ὁ ποντοθήρης,
σοὶ τὰ δίκτυα κἀμφίβληστρα ταῦτα,
δαῖμον, εἵσατο, τοῖς ἔθαλπε γῆρας.

V.

Ῥαιβοσκελῆ, δίχαλον, ἀμμοδυόταν,
ὀπισθοβάμον', ἀτράχηλον, ὀκτάπουν,
νηκτὰν, ἐρυμνόνωτον, ὀστρακόχροα
τῷ Πανὶ τὸν πάγουρον ὁρμιηβόλος,
ἄγρας ἀπαρχὰν, ἀντίθησι Κώπασος.

VI.

α Σιγήσας ἄρυσαι. β τίνος οὕνεκα; α μηκέτ' ἀρύου.
β τεῦ χάριν; α ἡσυχίοις ἡδὺ λέλογχα ποτόν.
β δύσκολος ἡ κρήνη. α γεῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
δύσκολον. β ὦ πικροῦ νάματος. α ὦ λαλιῆς.

VII.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὑρὼν
ῥῖψεν· ὁ δ' οὐχ εὑρὼν λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

VIII.

Εἰς Ἔρωτα κοιμώμενον.

Εὕδεις ἀγρύπνου; ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας,
εὕδεις ἀτηρῆς ὦ τέκος Ἀφρογενοῦς,

T. II. ὐ πεύκην πυρόεσσαν ἐπηρμένος, ὐδ᾽ ἀφύλακτον
ἐκ κέραος ψάλλων ἀντιτόνοιο βέλος.
ἄλλοι θαρσείτωσαν· ἐγὼ δ᾽, ἀγέρωχε, δέδοικα
μή μοι καὶ κνώσσων πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

p. 264. IX.

Οἰδίποδες δισσοί σε, καὶ Ηλέκτρη βαρύμηνις,
καὶ δείπνοις ἐλαθεὶς Ατρέος Ηέλιος,
ἄλλα τε πὐλυπαθέσσι, Σοφόκλεες, ἀμφὶ τυράννοις
ἄξια τῆς Βρομίὐ βύβλα χοροιτυπίης
ταγὸν ἐπὶ τραγικοῖο κατήνεσσαν θιάσοιο,
αὐτοῖς ἡρώων φθεγγόμενον ςόμασι.

X.

Πένθιμον ἡνίκα πατρὶ Πολυξείνης ὑμέναιον
ἤνυσεν ὀγκωτὐ Πύῤῥος ὕπερθε τάφὐ,
ὧδε πολυκλαύςοιο κόμας λακίσασα καρήνὐ
Κισσηὶς τεκέων κλαῦσε φόνὐς Εκάβη·
Πρόσθε μὲν ἀξονίοις φθιτὸν εἴρυσας Εκτορα δεσμοῖς·
νῦν δὲ Πολυξείνης αἷμα δέχῃ φθίμενος,
Αἰακίδη. τί τοσὐτον ἐμὴν ὠδύσσαο νηδύν;
παισὶν ἔφυς γὰρ ἐμοῖς ἤπιος ὐδὲ νέκυς.

XI.

Λαίλαπα καὶ μανίην ὀλοῆς προφυγόντα θαλάσσης
ναυηγὸν, Λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις,
ὐχ ἑκὰς ἠϊόνων, πυμάτῳ βεβαρημένον ὕπνῳ,
γυμνὸν, ἀπὸ ςυγερῆς ὡς κάμε ναυφθορίης,
ἔκτανε λυγρὸς ἔχις. τί μάτην πρὸς κύματ᾽ ἐμόχθει,
τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην;

XII.

XII. T. II.

Ἕβρου χειμερίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι δεθέντος
κοῦρος ὀλισθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον,
τοῦ παρασυρομένοιο περιῤῥαγὲς αὐχέν' ἔκοψε p. 265.
θηγαλέον ποταμοῦ Βιστονίοιο τρύφος.
καὶ τὸ μὲν ἡρπάσθη δίναις μέρος· ἡ δὲ τεκοῦσα
λειφθὲν ὕπερθε τάφῳ μοῦνον ἔθηκε κάρα.
μυρομένη δὲ τάλαινα, Τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μέν σου
πυρκαϊὴ, τὸ δέ σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

---

## ΜΟΥΚΙΟΥ ΣΚΑΙΟΛΑ.

Αἱ χίμαροι, τί ποτ' ἄρα τὰ μὲν θύμα καὶ τιθύμαλλα
λείπετε, καὶ χλοερὴν αἰγίνομον βοτάνην,
γυρὰ δ' ἐπ' ἀλλήλαις σκιρτήματα γαῦρα τίθεσθε
ἀμφὶ τὸν ὑλοβάτην ἁλλόμεναι Νόμιον;
οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης; ἀποπαύσατε, μή ποτ' ἀπεχθὴς
ἀντήσῃ κορύνη χειρὸς ἀπ' αἰπολικῆς.

---

## Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Υ
### ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἀντίον ἠελίου στήσας ῥίνα, καὶ στόμα χάσκων,
δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Muc. Scaev. 5. Cod. οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης ἀποπαύσετε;

T.II.p.266. # ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

I.

Θῆλυς ἔρως κάλλιστος ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται,
ὅσσοις ἐς φιλίην σεμνὸς ἔνεστι νόος.
εἰ δὲ καὶ ἀρσενικὸν στέργεις πόθον, οἶδα διδάξαι
φάρμακον, ᾧ παύσεις τὴν δυσέρωτα νόσον.
στρέψας Μηνοφίλην εὐίσχιον, ἐν φρεσὶν ἔλπου
αὐτὸν ἔχειν κόλποις ἄρσενα Μηνόφιλον.

II.

Ποιεῖς πάντα, Μέλισσα, φιλανθέος ἔργα μελίσσης,
οἶδα, καὶ ἐς κραδίην τοῦτο, γύναι, τίθεμαι.
καὶ μέλι μὲν στάζεις ὑπὸ χείλεσιν ἡδυφιλοῦσα·
ἢν δ' αἰτῇς, κέντρῳ τύμμα φέρεις ἄδικον.

III.

Αἶρε τὰ δίκτυα ταῦτα, κακόσχολε, μηδ' ἐπιτηδὲς
ἰσχίον ἐρχομένη σύστρεφε, Λυσιδίκη.
ἢ σε περισφίγγει λεπτοῖς στολιδώμασι πέπλος,
πάντα δέ σου βλέπεται γυμνά, καὶ οὐ βλέπεται.
εἰ τόδε σοι χαρίεν καταφαίνεται, αὐτὸς ὁμοίως
ὀρθὸν ἔχων, βύσσῳ τοῦτο περισκεπάσω.

p. 267. IV.

Στέρνα περὶ στέρνοις, μαστῷ δ' ἐπὶ μαστὸν ἐρείσας,
χείλεα δὲ γλυκεροῖς χείλεσι συμπιέσας

Αντιγόνης, καὶ χρῶτα βαλὼν πρὸς χρῶτα, τὰ λοιπὰ T. II.
σιγῶ, μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο.

V.

Αντιγόνη, Σικελὴ πάρος ἦσθά μοι· ὡς δ' ἐγενήθης
Αἰτωλὴ, κἀγὼ Μῆδος ἰδοὺ γέγονα.

VI.

Αντιγόνην ἔστεργε Φιλόστρατος. ἦν δὲ παλαιστοῖς
ὁ τλήμων Ἴρου πέντε πενιχρότερος.
εὗρε δ' ὑπὸ κρυμοῦ γλυκὺ φάρμακον· ἀντία γὰρ σχὼν
γούνατ' ἐκοιμήθη, ξεῖνε, μετ' Αντιγόνης.

VII.

Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἔρως, εἴ τις καλὸν εἶδος ἔχουσαν
βούλετ' ἔχειν, φρονίμοις ὄμμασι πειθόμενος·
ἀλλ' ὅστις κακόμορφον ἰδὼν, πεφορημένος οἴστρῳ
στέργει, μαινομένης ἐκ φρενὸς αἰθόμενος.
οὗτός ἔρως, πῦρ τοῦτο. τὰ γὰρ καλὰ πάντας ὁμοίως
τέρπει, τοὺς κρίνειν εἶδος ἐπισταμένους.

VIII.

Ορνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἡδὺ δὲ Πύῤῥης
εἴδωλον κοίτης ᾤχετ' ἀποπτάμενον.
ἦ τάδε θρέπτρα τίνεις, ὅτι θῆκά σε, δύσμορε, πάσης
ᾠοτόκου κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
ναὶ βωμὸν καὶ σκῆπτρα Σαράπιδος, οὐκ ἔτι νυκτὸς p. 268.
φθέγξεαι, ἀλλ' ἕξεις βωμὸν ὃν ὠμοσάμην.

T. II. IX.

Ἡσιόδου ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἑλίσσων,
Πύῤῥην ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην·
βίβλον δὲ ῥίψας ἐπὶ γῆν χερὶ, τοῦτ' ἐβόησα·
Ἔργα τί μοι παρέχεις, ὦ γέρον Ἡσίοδε.

X.

Μήνη χρυσόκερως δέρκῃ τάδε, καὶ πυριλαμπεῖς
ἀστέρες, οὓς κόλποις Ὠκεανὸς δέχεται,
ὥς με μόνον προλιποῦσα μυρόπνοος ᾤχετ' Ἀρίστη;
ἑκταίην δ' εὑρεῖν τὴν μάγον οὐ δύναμαι.
ἀλλ' ἔμπης αὐτὴν ἀγρεύσομεν, ἣν ἐπιπέμψω
Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας.

XI.

Τὴν ἰσχνὴν Διόκλειαν, ἀσαρκοτέρην Ἀφροδίτην,
ὄψεαι, ἀλλὰ καλοῖς ἤθεσι τερπομένην.
οὐ πολύ μοι τὸ μεταξὺ γενήσεται· ἀλλ' ἐπὶ λεπτὰ
στέρνα πεσὼν, ψυχῆς κείσομαι ἐγγυτάτω.

XII.

Ἔγχει Λυσιδίκης κυάθους δέκα, τῆς δὲ ποθεινῆς
Εὐφράντης ἕνα μοι, λάτρι, δίδου κύαθον.
φήσεις Λυσιδίκην με φιλεῖν πλέον· οὐ μὰ τὸν ἡδὺν
Βάκχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλικι.
ἀλλά μοι Εὐφράντη μία πρὸς δέκα. καὶ γὰρ ἀπείρους
ἀστέρας ἓν μήνης φέγγος ὑπερτίθεται.

p. 269. XIII.

Παρθένον Ἀλκίππην ἐφίλουν μέγα, καί ποτε πείσας
αὐτὴν λαθριδίως εἶχον ἐπὶ κλισίῃ.

ἀμφοτέρων δὲ ϛέρνον ἐπάλλετο, μή τις ἐπέλθῃ, T. II.
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπτὰ περισσότερον.
μητέρα δ' ὐκ ἔλαθεν κείνης λάλον· ἀλλ' ἐσιδῦσα
ἐξαπίνης, ΕΡΜΗΣ ΚΟΙΝΟΣ, ἔφη, θύγατερ.

## XIV.

Ἰσιὰς ἡδύπνευϛε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον εὖδεις,
ἔγρεο, καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις ϛέφανον,
ὃν νῦν μὲν θάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἠῶ
ὄψεαι, ὑμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

## XV.

Ἠράσθης πλυτῶν Σωσίκρατες· ἀλλὰ πένης ὢν
ὐκέτ' ἐρᾷς· λιμὸς φάρμακον οἷον ἔχει.
ἡ δὲ πάρος σε καλεῦσα μύρον καὶ τερπνὸν Ἄδωνιν
Μηνοφίλα, νῦν σευ τὔνομα πυνθάνεται·
Τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πτόλις; ἦ μόλις ἔγνως
τῦτ' ἔπος, ὡς ΟΥΔΕΙΣ ΟΥΔΕΝ ΕΧΟΝΤΙ ΦΙΛΟΣ.

## XVI.

Ἄλλος ὁ Μηνοφίλᾳ λέγεται παρὰ μαχλάδι κόσμος,
ἄλλος, ἐπεὶ πάσης γεύεται ἀκρασίης.
ἀλλ' ἴτε Χαλδαῖοι κείνης πέλας· ἦ γὰρ ὁ ταύτης
ὐρανὸς ἐντὸς ἔχει καὶ κύνα καὶ διδύμυς.

## XVI.[a] T.II.p.529.

Λάθριος Ἡράκλεια καλὺς ὑπὸ χείλεσιν ἕλκεις.
κεῖνο πάλαι κατὰ σῦ τῦτ' ἐβόησε πόλις.
πῶς ἔτλης αἶσχος ῥέξαι κακὸν; ἦ σε βιαίως
εἵλκυσέ τις θαλερῶν δραξάμενος πλοκάμων;

ἤ σοι τοὔνομα τερπνὸν ἀφ' Ἡρακλῆος ἐχύθη,
μάχλε, φιλεῖν ἥβην κέκριται ἠϊθέων;

T. II p. 270.

XVII.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος· ἀλλὰ τίς ἄρα
σώσει μ' ἐκ Βρομίου γυῖα σαλευόμενον;
ὡς ἄδικον θεὸν εὗρον, οὗθ' οὕνεκεν αὐτὸς ἐγώ σε,
Βάκχε, φέρων ὑπὸ σοῦ τοὔμπαλι παρφέρομαι.

XVIII.

Ἀρχαίη σύνδειπνε, καπηλικὰ μέτρα φιλεῦσα,
εὔλαλε, πρηΰγελως, εὔστομε, μακροφάρυγξ,
αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε μύστι, λάγυνε,
ἦλθες ὅμως ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος.
αἴθ' ὤφελες καὶ ἄμικτος ἀνύμφευτός τε παρεῖναι,
ἄφθορος, ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

XIX.

Πέντε θανὼν κείσῃ κατέχων πόδας· οὐδὲ τὰ τερπνὰ
ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ὄψεαι ἠελίου·
ὥστε λαβὼν Βάκχου ζωρὸν δέπας ἕλκε γεγηθὼς,
Κίγκιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης
καὶ Ζήνων, Ἀΐδην τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

XX.

Σάνδαλα καὶ μίτρην περικαλλέα, τόν τε μυρόπνουν
βόστρυχον ὡραίων οὗλον ἀπὸ πλοκάμων,

XIX. 4. In tribus Plan. codd. ἀγκὰς ἔχων ἄκοιτιν. Scr. ἀγκὰς ἄκοιτιν ἔχων.

καὶ ζώνην, καὶ λεπτὸν ὑπένδυμα τοῦτο χιτῶνος, T. II.
καὶ τὰ περὶ στέρνοις ἀγλαὰ μαστόδετα,
ἄβροτον εὐώδινος ἐπεὶ φύγε νηδύος ὄγκον
Εὐφράντη νηῷ θῆκεν ὑπ' Ἀρτέμιδος.

## XXI. p. 271.

Κύπριδι κεῖσο, λάγυνε μεθυσφαλὲς, αὐτίκα δῶρον
κεῖσο, κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος,
βακχιὰς, ὑγρόφθογγε, συνέστιε δαιτὸς ἐίσης,
στεινχαύχην, ψήφου συμβολικῆς θύγατερ,
θνητοῖς αὐτοδίδακτε διήκονε, μύστι φιλούντων
ἡδίστη, δείπνων ὅπλον ἑτοιμότατον·
εἴης ἐκ Μάρκου γέρας ἀγλαὸν, ὅς σε, φίλοινε,
ᾔνεσεν, ἀρχαίην σύμπλανον ἀνθέμενος.

## XXII.

Ὥριμος· οἶδα καὶ αὐτὸς, ὁδοιπόρε. μηκέτ' ἐπαίνει
ἰσχάδα, μηδ' ἐσόρα τὸν πέλας ἀκρέμονα.
καὶ λίην ὁ Πρίηπος ἐφίσταμαι ὀξὺ δεδορκὼς,
καὶ φυλακὴν σύκων ἣν ἐπέοικεν ἔχων.
ἢν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τῆς ἰσχάδος, ἰσχάδα δώσεις,
ὡς ἰσότης πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

## XXIII.

Κωμάζω, χρύσειον ἐς ἑσπερίων χορὸν ἄστρων
λεύσσων, οὐδ' ἄλλων λὰξ ἐβάρυνα χορούς·
στέψας δ' ἀνθόβολον κρατὸς τρίχα, τὴν κελαδεινὴν
πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.

XX. 5. Cod. Αμβροτον. Fort. Αμβροσίς, εὐώδινος ἐπεὶ φύγε ν. ο. εὐφρανθεῖσα νεῷ θ. υ. Α.

T. II. καὶ τάδε δρῶν, εὔκοσμον ἔχω βίον· ὐδὲ γὰρ αὐτὸς
κόσμος ἄνευθε λύρης ἔπλετο καὶ ϛεφάνυ.

XXIV.

Λῦσον ἀπ' εὐόρμων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν,
εὔτροχα δ' ἐκπετάσας λαίφεα ποντοπόρει,
p. 272. ἔμπορε. χειμῶνες γὰρ ἀπέδραμον, ἄρτι δὲ κῦμα
γλαυκὸν θηλύνει πρηΰγελως Ζέφυρος·
ἤδη καὶ φιλότεκνος ὑπὸ τραυλοῖσι χελιδὼν
χείλεσι καρφίτην πηλοδομεῖ θάλαμον·
ἄνθεα δ' ἀντέλλυσι κατὰ χθόνα· τῷ σὺ Πριήπῳ
πειθόμενος πάσης ἅπτεο ναυτιλίης.

XXV.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῦν.

Βυκόλον ἢν ἐσίδης τὸν ἐμὸν, ξένε, τῦτ' ἔπος αὐτῷ
εἰπὸν, ὅτ' ὁ πλάϛης ὧδέ μ' ἔδησε Μύρων.

XXVI.

Ἐθραύσθης ἡδεῖα παρ' οἰνοπόταισι λάγυνε
νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη Βρόμιον.
τηλόθε γὰρ λίθος εἴς σε βαρύϛονος, οἷα κεραυνὸς,
ὐ Διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλὰ Δίωνος ἔβη.
ἦν δὲ γέλως ἐπὶ σοὶ, καὶ σκώμματα πυκνὰ, τυπείσης,
καὶ πολὺς ἐξ ἑτάρων γινόμενος θόρυβος.
ὐ θρηνῶ σε, λάγυνε, τὸν εὐαϛῆρα τεκῦσαν
Βάκχον, ἐπεὶ Σεμέλῃ καὶ σὺ πεπόνθατ' ἴσα.

XXVII.

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγῖδος Ἔρωτα
χερσὶ λεοντείαν ἀνιοχεῦντα βίαν,

ὡς τᾷ μὲν μάστιγα κατ' αὐχένος, ᾇ δὲ χαλινὸς T. II.
εὐθύνει· πολλὰ δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
φρίσσω τὸν βροτολοιγόν· ὁ γὰρ καὶ θῆρα δαμάζων
ἄγριον, οὐδ' ὀλίγων φείσεται ἀμερίων.

## XXVIII. p. 273.

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυΐ, μηκέτι φώνει
κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου, κόσσυφε, κεκλιμένος.
ἐχθρόν σοι τόδε δένδρον· ἐπείγεο δ' ἄμπελος ἔνθα
ἀντέλλει γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων·
κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον, ἀμφί τε κείνῃ
μέλπε, λιγὺν προχέων ἐκ στομάτων κέλαδον.
δροῦς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν·
ἡ δὲ βότρυν· στέργει δ' ὑμνοπόλους Βρόμιος.

## XXIX.

Ἀκρίδι καὶ τέττιγι Μυρὼ τόδε θήκατο σῆμα,
λιτὴν ἀμφοτέροις ἀμφιβαλοῦσα κόνιν,
ἵμερα δακρύσασα πυρῆς ἔπι· τὸν γὰρ ἀοιδὸν
Ἀιδης, τὴν δ' ἑτέρην ἥρπασε Περσεφόνη.

## XXX.

Η Βρόμιον στέρξασα πολὺ πλέον ἢ τροφὸς Ινὼ,
ἡ λάλος ἀμπελίνη γρῆϋς Αριστομάχη,
ἡνίκα τὴν ἱερὴν ὑπέδυ χθόνα, πᾶν δ' ἐμαράνθη
πνεῦμα πάρος κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρόμενον,
εἶπε τάδε Μίνωϊ πάλαι· Φέρε κάλπιν ἐλαφρὴν,
οἴσω κυάνεον τοῦξ Αχέροντος ὕδωρ·

XXX. 4. Scr. ἐπαυρομένης.

T. II. καὐτὴ παρθένιον γὰρ ἀπώλεσα. τοῦτο δ' ἔλεξε
ψευδές, ἵν' αὐγάζῃ κἀν φθιμένοισι πίθον.

## XXXI.

Δύσμορος ἐκρύφθην πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κῦμα
ἔκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη,
p. 274. ψεύστην αὐγάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλ' ἐμὲ δαίμων
ἄπνοον αἰθυίαις θῆκεν ὁμοῤῥόθιον
Πνυταγόρην· ἔσχον δὲ κατ' Αἰγαίην ἅλα πότμον,
πρυμνούχους στέλλων ἐκ Βορέαο κάλους.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ναύτην ἔλιπον δρόμον, ἀλλ' ἀπὸ νηὸς
ἄλλην πὰρ φθιμένοις εἰσενέβην ἄκατον.

## XXXII.

Ψύλλος, ὁ τὰς ποθινὰς ἐπιμισθίδας αἰὲν ἑταίρας
πέμπων ἐς τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,
οὗτος ὁ θηρεύων ἁπαλόφρονας, ἐνθάδε κεῖται,
αἰσχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεγκάμενος.
ἀλλὰ λίθους ἐπὶ τύμβον, ὁδοιπόρε, μήτε σὺ βάλλε,
μήτ' ἄλλον πείσῃς· σῆμα λέλογχε νέκυς.
φεῖσαι δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπῄνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
θρέψας, μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους.

## XXXIII.

Οὗτος ὁ Καλλαίσχρου κενεὸς τάφος, ὃν βαθὺ κῦμα
ἔσφηλεν Λιβυκῶν ἐνδρομέοντα πόρων,
συρμὸς ὅτ' Ὠρίωνος ἀνεστρώφησε θαλάσσης
βένθος, ὑπὸ στυγερῆς οἴδματα πανδυσίης.
καὶ τὸν μὲν δαίσαντο κυκώμενον εἰν ἁλὶ θῆρες,
κωφὸν δὲ στήλη γράμμα λέλογχε τόδε.

# ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ T.II.p.275.
## ΝΙΚΑΕΩΣ.

### I.

Εἰς παῖδα τῆς μητρὸς τεθνηκυίας μαστὸν θηλάζοντα.

Ἕλκε τάλαν παρὰ μητρὸς ὃν ὐκέτι μαζὸν ἀμέλξεις,
  ἕλκυσον ὑςάτιον νᾶμα καταφθιμένης·
ἤδη γὰρ ξιφέεσσι λιπόπνοος. ἀλλὰ τὰ μητρὸς
  φίλτρα καὶ εἰν Αΐδῃ παιδοκομεῖν ἔμαθε.

### II.

Τέχνας εἵνεκα σεῖο καὶ ἁ λίθος οἶδε βρυάζειν,
  Πραξίτελες· λῦσον, καὶ πάλι κωμάσομαι.
νῦν δ' ἡμῖν ὐ γῆρας ἔτ' ἀδρανὲς, ἀλλ' ὁ πεδητὰς
  Σιληνοῖς κώμων βάσκανός ἐςι λίθος.

### III.

Ἄβαλε χειμερίυ με κατέκλυσε κύματα πόντυ
  δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην.
αἰδέομαι σωθεῖσα. τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι,
  δευομένῃ φωτῶν πείσματα λυσομένων;
Κωκυτῦ με λέγοιτε βαρὺ σκάφος, ὤλεσα φῶτας,
  ὤλεσα· ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος.

III. 4. Scr. π. δησομένων. vel λαίφεα λυσομένων.

T. II. p. 276. # ΣΑΤΥΡΙΟΥ ΘΥΙΛΛΟΥ.

I.

Θηρευτὴς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἄνθετο Δᾶμις·
Πίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλην,
τριγλοφόρους δὲ χιτῶνας ὁ νυκτερέτης θέτο Κλείτωρ
τῷ Πανὶ, τρισσῶν ἐργασίην καμάτων.
Ἵλαος εὐσεβέεσσιν ἀδελφειοῖς ἐπίνευσον
πτηνὰ, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων.

II.

Εἰς ἄγαλμα Ηχοῦς.

Ποιμενίαν ἄγλωσσος ἀν' ὀργάδα μέλπεται Αχὼ
ἀντίθρουν πτανοῖς ὑστερόφωνον ὄπα.

III.

Η καλὸν αἱ δάφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμέσιν ὕδωρ
πιδύει, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει,
θηλεθάον, ζεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκαρ ὁδίταις
δίψης, καὶ καμάτου, καὶ φλογὸς ἠελίου.

IV.

Εἰς Ερωτα δεδεμένον.

Τὸν πτερόεντα τίς ὧδε, τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
ᾔχμασεν; αἰθομένης ἥψατο τίς φαρέτρης,
p. 277. καὶ τὰς ὠκυβόλους περιηγέας ἐσφήκωσε
χεῖρας, ὑπὸ τιβαρῷ κίονι δησάμενος;

ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια. μή ποτ' ἐκείνου T. II.
οὗτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένα.

V.

Ηδη πηλοδομεῦσι χελιδόνες, ἤδη ἀν' οἶδμα
κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας Ζέφυρος.
ἤδη καὶ λειμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέαντο
ἄνθεα, καὶ τρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος.
σχοίνους μηρύεσθε, ἐφ' ὁλκάδα φορτίζεσθε
ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ὕφεσθε κάλοις.
ταῦθ' ὑμῖν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην ὁ Πρίηπος
ὁ λιμενορμίτης ναυτιλίην γράφομαι.

VI.

Ηδη μὲν Ζεφύροιο πλοητόκου ὑγρὸν ἄημα
ἠρέμα λειμῶνας πιτνεῖ ἐπ' ἀνθοκόμους·
Κεκροπίδες δ' ἠχεῦσι· γαληναίη δὲ θάλασσα
μειδιάει, κρυερῶν ἄτρομος ἐξ ἀνέμων.
ἀλλ' ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε, νηῶν
πίτνατε δ' εὐπτερύγων λεπταλέας στολίδας.
ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην πίσυνοι χαρίεντι Πριήπῳ,
ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

VII.

Η κροτάλοις ὀρχηστρὶς Ἀρίστιον, ἡ περὶ πεύκαις
καὶ Κυβέλῃ πλοκάμους ῥίψαι ἐπισταμένη,
ἡ λωτῷ κερόεντι φορουμένη, ἡ τρὶς ἐφεξῆς
εἰδυῖ' ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικα,

V. 6. Cod. Vat. ὕφεσθε. Sed praeſtat vulg. ἔφεσθε.
VII. 1. Scr. πεύκας καὶ καλύβην.

T.II.p.278. ἐνθάδ' ὑπὸ πτελέαις ἀναπαύεται, ὐκ ἔτ' ἔρωτι,
ὐκ ἔτι παννυχίδων τερπομένη καμάτοις.
κῶμοι καὶ μανίαι μέγα χαίρετε· κεύθεται Αἵδῃ
ἡ τοπρὶν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη.

## ΓΛΥΚΩΝΟΣ.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν·
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γινόμενα.
Φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν κακὸν εἴ τι πάθοιεν·
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες ὐκ ὀλίγαι.
ἡ γαμετὴ, χρηστὴ μὲν ἔχει τινὰ τέρψιν ἐν αὐτῇ,
ἡ δὲ κακὴ πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

p. 279. ## ΤΥΛΛΙΟΥ ΓΕΜΙΝΟΥ.

I.

Εἰς τὸν Πραξιτέλυς Ερωτα.

Αντί μ' ἔρωτος Ερωτα, βροτῷ θεὸν ὤπασε Φρύνῃ
Πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν εὑρόμενος.
ἡ δ' ὐκ ἠρνήθη τὸν τέκτονα· δεῖσε γάρ οἱ φρὴν
μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβῃ.
ταρβεῖ δ' ὐκέτι πυ τὸν Κύπριδος, ἀλλὰ τὸν ἐκ σῦ,
Πραξίτελες, τέχνην μητέρ' ἐπισταμένη.

II.

II. T. II.

Φρύνη τὸν πτερόεντα, τὸν εὐτέχνητον Ἔρωτα,
μισθὸν ὑπὲρ τέχνης, ἄνθετο Θεσπιάσι.
Κύπριδος ἡ τέχνη· ζηλούμενον, οὐκ ἐπιμεμφὲς
δῶρον· ἐς ἀμφοτέρους δ' ἔπρεπε μισθὸς Ἔρως.
δοιῆς ἐκ τέχνης αἰνέω βροτὸν, ὅς γε καὶ ἄλλοις
δοὺς, θεὸν ἐν σπλάγχνοις εἶχε τελειότερον.

III.

Εἰς εἰκόνα Σαλμωνέως.

Χείρ με Πολυγνώτου Θασίου κάμεν· εἰμὶ δ' ἐκεῖνος
Σαλμωνεὺς, βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάνην,
ὅς με καὶ εἰν Ἀΐδῃ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
βάλλει, μισῶν μου κοὐ λαλέοντα τύπον.
Ἴσχε Ζεῦ πρηστῆρα, μέθες χόλον· εἰμὶ γὰρ ἄπνους p. 280
ὁ σκοπός· ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

IV.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους.

Ἡρακλες, ποῦ σοι πτόρθος μέγας, ἥ τε Νέμειος
χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰοδόκη;
ποῦ σοβαρὸν σοι λῆμα; τί σ' ἔπλασεν ὧδε κατηφῆ
Λύσιππος, χαλκῷ τ' ἐγκατέμιξ' ὀδύνην;
ἄχθῃ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο· τίς δέ σ' ἔπερσεν;
ὁ πτερόεις, οὕτως εἷς βαρὺς ἆθλος, Ἔρως.

V.

Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος Ἀρεϊ κεῖμαι,
ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,

III. 1. Al. Πολυκλείτου.

T. II. ὑβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλυ Σαλαμῖνος
ἔργα, Μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.
ὄμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες· αὐτὰρ ἔγωγε
καὶ ζωοῖς ἔσομαι καὶ φθιμένοισι βαρύς.

## VI.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῦν.

Η βάσις, ᾗ κατέχυσα τὸ βοίδιον; ἢ πεπέδηται,
ἣν δ' ἀφεθῇ ταύτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην.
μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός· ἴδ' ὡς ἔμπνυν ὁ τεχνίτας
θήκατο· κἂν ζεύξῃς ἄλλον, ἴσως ἀρόσει.

## VII.

Εἰς τὸν Στρυμόνα ποταμόν.

Εἰμὶ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγει δ' ἶσα μέτρα διώκω,
Στρυμὼν, Ημαθίης τὸ γλυκερὸν πέλαγος·
p. 281. βένθος ὁμῦ καὶ ἄρυρα δι' ὕδατος· ἢ γὰρ ἐγείρω
ὀμπνιακῶν χαρίτων ἡδύτερον τρίβολον.
ἔςι καὶ Ημαθίης γόνιμος βυθός· ἄμμι δὲ, Νεῖλε,
κρείσσων ἔσθ' ὁ φέρων τὸν ςάχυν, ὐχ ὁ τρέφων.

## VIII.

Η παλίυρος ἐγὼ, τρηχὺ ξύλον· ἀλλ' ἔμ' ἐν ἕρκει
τίς γ' ἄφορον λέξει, τὴν φορίμων φύλακα;

## IX.

Σμίνθος, ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος, ὐδὲ μυάγρης
δειλὸς, ὁ κἀκ θανάτυ κέρδεα ληϊζόμενος,
νευρολάλον Φοίβυ χορδὴν θρίσεν· ἡ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἑλκομένη θηρὸς λαιμὸν ἀπεβρόχισε.

τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν· ὃς δὲ κατ' ἐχθρῶν T. II.

ἤδη καὶ κιθάρην εὔστοχον ὅπλον ἔχει.

X.

Εἰς Θεμιστοκλέα.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο θὲς Ἑλλάδα, θὲς δ' ἐπὶ ταύταν

δούρατα, βαρβαρικᾶς σύμβολα ναυφθορίας,

καὶ τύμβῳ κρηπῖδα περίγραφε Περσικὸν Ἄρη

καὶ Ξέρξην· τούτοις θάπτε Θεμιστοκλέα.

στάλα δ' ἁ Σαλαμὶς ἐπικείσεται, ἔργα λέγουσα

τἀμά· τί με σμικροῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε;

# ΚΥΛΛΗΝΙΟΥ.

p. 282.

I.

Ἡ πάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπώρης

ἀχρὰς, θηροβότου πρέμνον ἐρημοσύνης,

ὀθνείοις ὄζοισι μετέμφυτος, ἥμερα θάλλω,

οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος.

πολλή σοι, φυτοεργὲ, πόνου χάρις· εἵνεκα σεῖο

ἀχρὰς ἐν εὐκάρποις δένδρεσιν ἐγγράφομαι.

II.

Οὔπω ναῦς, καὶ ὄλωλα· τί δ' ἂν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνων,

ἔτλην; φεῦ, πάσαις ὁλκάσι μοῖρα κλύδων.

T.II.p.283.

# ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ.

I.

Γραμματικός ποτ' ὄνῳ ἐποχέμενος ἐξεκυλίσθη,
καὶ τῆς γραμματικῆς, ὡς λόγος, ἐξέπεσεν·
εἶθ' ἑξῆς ἐβίε κοινὸν βίον, ὡς ἰδιώτης,
ἃν ἐδίδασκεν ἀεὶ μηδὲν ἐπιςάμενος.
ἀλλὰ Γλύκων ἔπαθε τὐναντίον· ὢν γὰρ ἄπειρος
καὶ κοινῆς γλώττης, ἐχ ὅτι γραμματικῆς,
νῦν Λιβυκὲς κάνθωνας ὀχέμενος, εἶτ' ἀποπίπτων
πολλάκις, ἐξαίφνης γραμματικὸς γέγονε.

II.

Αν μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, ἐδὲν ἀδικεῖς με·
ἂν δὲ παρόντα, καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.

# ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Εἰς Πλάταιαν ὑπὸ σεισμὲ καταπεσὲσαν.

Αδ' ἔσθ' ἅδε Πλάταια· τί τοι λέγω; ἄν ποτε σεισμὸς
ἐλθὼν ἐξαπίνας κάββαλε πανσυδίῃ·
λείφθη δ' αὖ μῶνον τυτθὸν γένος. οἱ δὲ θανόντες
σᾶμ' ἐρατὰν πάτραν κείμεθ' ἐφεσσάμενοι.

# ΑΝΤΙΣΤΙΟΥ. T.II. p.284.

I.

Ἔνδυτα καὶ πλοκάμους τούτους θέτο Γάλλος ὀρείῃ
μητρὶ θεῶν, τοίης εἵνεκα συντυχίης.
μούνῳ οἱ στείχοντι λέων ἄντασε καθ' ὕλαν
ἀργαλέος, ζωᾶς δ' ἆθλος ἐπεκρέματο.
ἀλλὰ θεὴ Γάλλῳ μὲν ἐπὶ φρένας ἧκεν ἀράξαι
τύμπανον· ὠμηστὰν δ' ἔτραπε φύζα λέων,
φθόγγον ὑποδδείσαντα πελώριον. εἵνεκα τοῦδε
πλοχμοὶ συρικτᾶν κεῖνται ἐπ' ἀκρεμόνων.

I. a Lect. p. 195.

Εὐμένεος Κλεόδημος ἔτι βραχύς· ἀλλὰ χορεύει
σὺν παισὶν βαιῷ μικρὸς ἔτ' ἐν θιάσῳ.
ἤνιδε καὶ στικτοῖο δορὴν ἐζώσατο νεβροῦ,
καὶ σείει ξανθῆς κισσὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
ὦνα σύ μιν Καδμεῖε τίθει μέγαν, ὡς ἂν ὁ μύστης
ὁ βραχὺς ἡβήτας αὖθις ἄγοι θιάσους.

II. T.II. p.284.

Εἰς ἄγαλμα Πριάπου.

Ἀγροφύλαξ ἕστηκα πολυκτεάνοις ἐν ἀρούραις,
Φρίκωνος καλύβην καὶ φυτὰ ῥυόμενος,
τοῦτο λέγων πρὸς ἕκαστον· Ἐπὴν γελάσῃς, ἐσιδών με,
τοῦ σκεύους, χώρει τὴν κατὰ σαυτὸν ὁδόν.

T. II. ἢν δὲ παρεκβαίνῃς ἐς ἃ μὴ θέμις, ὅ τι σ' ὀνήσει
ἡ λάχνη· τρυπᾶν πάντας ἐπιςάμεθα.

III.

Αἰὼς προχοαί σε, Μενέςρατε, καὶ σὲ, Μένανδρε,
λαίλαψ Καρπαθίη, καὶ σὲ πόρος Σικελὸς
ὤλεσεν ἐν πόντῳ, Διονύσιε· φεῦ πόσον ἄλγος
Ἑλλάδι· τοὺς πάντων κρέσσονας ἀθλοφόρων.

---

p. 285. ΑΔΡΙΑΝΟΥ

ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

I.

Εν τοῖς ἀναθήμασι Τραϊανοῦ Καίσαρος.

Ζηνὶ τόδ' Αἰνεάδης Κασίῳ Τραϊανὸς ἄγαλμα,
κοίρανος ἀνθρώπων κοιράνῳ ἀθανάτων,
ἄνθετ' ἄλεισα δύω πολυδαίδαλα, καὶ βοὸς οὖρι
ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας,
ἔξαιτα προτέρης ἀπὸ ληΐδος, ἦμος ἀτειρὴς
πέρσεν ὑπερθύμους ᾧ ὑπὸ δουρὶ Γέτας.
ἀλλὰ σύ οἱ καὶ τήνδε, Κελαινεφὲς, ἐγγυάλιξον
κρῆναι ἐϋκλειῶς δῆριν Αχαιμενίην,
ὄφρα τοι εἰσορόωντι διάνδιχα θυμὸν ἰαίνῃ
δοιὰ, τὰ μὲν Γετέων σκῦλα, τὰ δ' Ἀρσακιδέων.

## II. T. II.

Ἕκτορ, Ἀρήϊον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴ που ἀκούεις,
χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.
Ἴλιον οἰκεῖται κλεινὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα
σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρηϊφίλους·
Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. παρίστασο, καὶ λέγ' Ἀχιλλεῖ
Θεσσαλίην κεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' Αἰνεάδαις.

## III. p. 286.

Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγὼς πέσεν ἔς ποτε βένθος,
ἐκπροφυγεῖν μεμαὼς τρηχὺν ὀδόντα κυνός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἤλυξε κακὸν μόρον· αὐτίκα γάρ μιν
εἰνάλιος μάρψας πνεύματος ὠρφάνισεν.
ἐκ πυρὸς, ὡς αἶνος, πέσες εἰς φλόγα· ἦ ῥά σε δαίμων
κὴν ἁλὶ, κὴν χέρσῳ θρέψε κύνεσσι βοράν.

## IV.

Γραμματικοῦ τινὸς ἡμιξήρου πρὸς Ἀδριανόν.

Ἥμισύ μευ τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει·
σῶσόν μου, βασιλεῦ, μουσικὸν ἡμίτονον.

Ἀπόκρισις Ἀδριανοῦ.

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ Πλουτέα, καὶ Φαέθοντα·
τὸν μὲν, ἔτ' εἰσορόων, τοῦ δ' ἀπολειπόμενος.

## V.

Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα, τὸν ἐς λυσσῶντας ἰάμβους
ἤγαγε Μαιονίδῃ Μοῦσα χαριζομένη.

T. II. VI.

Εἰς τάφον Πομπηΐȣ ἐν Αἰγύπτῳ.

Τῷ ναοῖς βρίθοντι πόση σπάνις ἔπλετο τύμβȣ.

p. 287. # ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

I.

Εἰ καὶ σευ πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκȣὰς
ἢ φόβος εὐχομένων, ἢ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ Σχερίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
κλῦθι, καὶ ἀψευδεῖ νεῦσον ὑποσχεσίῃ,
ἤδη μοι ξενίης εἶναι πέρας, ἐν δ᾽ ἐμὲ πάτρῃ
ζώειν, τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

II.

Πολλάκις εὐξαμένῳ μοι ἀεὶ θυμῆρες ἔδωκας
τέκμαρ ἀκυμάντȣ, Ζεῦ πάτερ, εὐπλοΐης·
δοίης μοι καὶ τȣ̃τον ἔτι πλόον, ἠδὲ σαώσοις
ἤδη, καὶ καμάτων ὅρμισον εἰς λιμένα.

III.

Ελπὶς ἀεὶ βιότȣ κλέπτει νόον· ἡ πυμάτη δὲ
ἠὼς τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας.

III. 1. Plures Plan. codd. κλ. χρόνον.

IV. T. II.

Δορκάδος ἀρτιτόκοιο τιθηνητήριον οὖθαρ
ἔμπλεον οἰδούσης λυγρὸς ἔτυψεν ἔχις.
νεβρὸς δ' ἰομιγῆ θηλὴν σπάσε, καὶ τὸ δυσαλθὲς
τραύματος ἐξ ὅλου πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
ᾠδὴν δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλέϊ μοίρῃ p. 288.
ἣν ἔπορεν γαστὴρ, μαστὸς ἀφεῖλε χάριν.

# Ε Υ Ο Δ Ο Υ.

I.

Εἰς Ἱπποκένταυρον.

Ἵππος ἔην ἀκάρηνος, ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔκειτο,
ὅν γε Φύσις παίζουσα θοῷ ἐνεκέντρισεν ἵππῳ.

II.

Εἰς τὴν Ηχώ.

Ηχὼ μιμολόγον, φωνῆς τρύγα, ῥήματος οὐρήν.

T. II. ## ΠΙΝΥΤΟΥ.

Ὀστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφοῦς·
αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιες ἀθάνατοι.

FINIS TOMI SECVNDI.

PA
3458
A2
1794a
t.1-2

Anthologia graeca
Anthologia graeca

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY